ஶ்ரீரஸ்து

ஶ்ரீ[illegible]ப்ரகாஶ: ||

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம: ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவண்ஶடகோபயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகாஸேவக

ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீரங்கநாதஶடகோபயதீந்த்ர

மஹாதேஶிகாய நம: ||

கேஶவார்யக்ருபாபாத்ரம் தீஶாந்திகுணஸாகரம் |
ஶ்ரீஶடாரியதீஶாநம் தேஶிகேந்த்ரமஹம் பஜே ||
வந்தே நிரவத்யாநாம் நிஷேத்யாநாம் குணஸம்பதாம் |
ஶரணம் ஸர்வஜீவாநாம் ஶடகோபயதீஶ்வரம் ||

[illegible] | நமோ ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாய ப்ரஹ்மணே நதஶக்தயே ||1|| [illegible] ||2|| [illegible] ||3|| [illegible] ||4||

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 ।

𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑌰𑍇𑌖𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍇 । 𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾 ॥௫॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌣𑌿𑌰𑌹𑍋𑌬𑌿𑌲𑌮𑌠𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌲𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌜𑌲𑌧𑌿𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍂𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌗𑍁𑌣𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 ॥௬॥

𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑌂𑌶𑌿𑌵𑌕𑌰𑌣𑌤𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 ॥௭॥ 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍀𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌤𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌶𑌂𑌵𑌿𑌤𑍇𑌵 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌜𑌾𑌂𑌵𑌿𑌕𑍇 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑌮𑌹𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌨𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌗𑍁𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌦𑌕𑌮𑌲𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍇𑌤𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 ॥௮॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌹𑌗𑌤𑌿𑌸𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌯𑌿𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌹𑌿𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌯𑌤𑌕𑍇𑌰𑌾𑌜𑌸𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑌾𑌦𑌾𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌦𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍀𑌶𑍍𑌚 ॥௯॥ 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌨𑌿𑌜𑌭𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌸𑍇𑌤𑍁𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂𑌸𑌂𑌶𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌹𑌾𑌶𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑌂𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾 । 𑌕𑍂𑌹𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌵𑌾𑌰𑌸𑌜𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌨𑌵𑌿𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌜𑌸𑌂𑌸𑌤𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 ॥௧௦॥

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌶𑌂𑌸𑌯𑌨𑌸𑍇𑌨𑌃 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌾𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌦𑌨𑌵𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌕𑌸𑌹𑌾𑌵𑍇𑌦𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥௧௧॥ 𑌉𑌭𑌯𑌂𑌸𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌰𑌗𑍁𑌰𑍋 𑌰𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌕𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] திருப்பணிசெய்வா

[illegible] வரிவறுக்கு திருவாய்மொழியையும் சில அர்த்

[illegible] பிறவாதித்தார் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ஶ்ரீ [illegible] யதீந்த்ர [illegible] ॥ ஶ்ரீ [illegible] யதீந்த்ர [illegible]

[illegible] ஶ்ரீ [illegible] ॥ ஶ்ரீ வீரராகவயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ॥ ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ மஹாதேஶிக [illegible]

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ [illegible] யதீந்த்ர மஹாதேஶிக

[illegible]

[illegible]

[illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] । 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌮𑌃 ॥ [illegible] । [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 [illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌂
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே [illegible] மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே [illegible] சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ வீரராகவ யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible] யதீந்த்ர [illegible]

அயம்

ஸ்ரீ அஹோபில [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

1920.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌶𑌮𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌯𑌤𑍀𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

[illegible]
𑌶𑌰𑌣𑌂 [illegible] 𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

[illegible]

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇

𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌤
𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍇𑌵𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤 । 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌨𑌤𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍇

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௧௯|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௨௦|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௨௧|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௨௨|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௨௩|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௨௪|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible]
[illegible] ||௨௬|| 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible]
[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible]
[illegible] (௨௭) 𑌏𑌵𑌂 [illegible]
[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible]
[illegible] ||
(௨௮) 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 [illegible] | [illegible]
[illegible] (௨௯)
[illegible]
[illegible] | 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible]
[illegible]
[illegible] (௩[illegible])

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌗𑌮𑌤𑍍 ||

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑍇𑌵𑌕

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥

𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ||

श्रीः ॥

उपोद्घातः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] । [illegible] ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ [illegible] ஶ்ரீமதஹோபில [illegible] ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ [illegible] । [illegible] ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகாஸேவக ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீரங்கநாதஶடகோபயதீந்த்ரமஹாதேஶிகா [illegible] மஹாராஜ ஶ்ரீ [illegible] । [illegible] மஹாதேஶிகா [illegible] இல்லியம்பூர் [illegible] ,, வெங்கடாசார்ய [illegible] ஶ்ரீ [illegible] ॥ [illegible] ॥

தி. வி. கொ. [illegible]ாசார்ய:.
,, வெங்கடாசார்ய:.
இல்லயம்பூர் வலங்கிமான் போஸ்ட்
கும்பகோணம் தாலூகா.

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீபாஷ்யஸ்ய விஷயஸூசிகா ॥

ஸங்க்யா	விஷயா:	ப்ருஷ்டஸங்க்யா
௧	லகுபூர்வபக்ஷ:	௭
௨	லகுஸித்தாந்த:	௧௦
௩	ஶ்ருதப்ரகாஶிகா	௧௮
௪	ப்ரதிஜ்ஞா	௨௩
௫	ப்ராரம்பப்ரதிஜ்ஞா	௨௪
௬	ஸப்தவிதாநுபபத்தி:	௨௫
௭	ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணபூர்வபக்ஷ:	௩௪
௮	ஜந்மாத்யதிகரணம்	௩௮
௯	ஶாஸ்த்ரயோநித்வாதிகரணம்	௪௦
௧௦	ஸமந்வயாதிகரணம்	௪௧
௧௧	ஈக்ஷத்யதிகரணம்	௪௨
௧௨	ஆநந்தமயாதிகரணம்	௪௫
௧௩	அந்தராதிகரணம்	௫௦
௧௪	ஆகாஶாதிகரணம்	௫௨
௧௫	ப்ராணாதிகரணம்	௫௪
௧௬	ஜ்யோதிரதிகரணம்	௫௫
௧௭	இந்த்ரப்ராணாதிகரணம்	௫௮
	ப்ரதமாத்யாயஸ்ய த்விதீய: பாத:	
௧௮	ஸர்வத்ரப்ரஸித்த்யதிகரணம்	௬௨
௧௯	அத்த்ரதிகரணம்	௬௬
௨௦	அந்தராதிகரணம்	௬௯
௨௧	அந்தர்யாம்யதிகரணம்	௭௨
௨௨	அத்ருஶ்யத்வாதிகரணம்	௭௪
௨௩	வைஶ்வாநராதிகரணம்	௭௫
	ப்ரதமாத்யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத:	
௨௪	த்யுப்வாத்யதிகரணம்	௮௨
௨௫	பூமாதிகரணம்	௮௪
௨௬	அக்ஷராதிகரணம்	௮௭
௨௭	ஈக்ஷதிகர்மாதிகரணம்	௮௮
௨௮	தஹராதிகரணம்	௮௯
௨௯	ப்ரமிதாதிகரணம்	௯௪

संख्या	विषयाः	पृष्ठसंख्या
30	देवताधिकरणम्	95
31	वेदनित्यत्वम्	99
32	मध्वधिकरणम्	98
33	अपशूद्राधिकरणम्	100
34	सुषुप्त्युत्क्रान्त्यधिकरणम्	104
	प्रथमाध्यायस्य तृतीयपादः ।	
35	आनुमानिकाधिकरणम्	105
36	चमसाधिकरणम्	110
37	संख्योपसंग्रहाधिकरणम्	112
38	कारणत्वाधिकरणम्	114
39	जगद्वाचित्वाधिकरणम्	115
40	वाक्यान्वयाधिकरणम्	118
41	प्रकृत्यधिकरणम्	121
42	सर्वव्याख्यानाधिकरणम्	122
43	सर्वविज्ञानप्रतिज्ञावाद	125
44	कारणवाक्यानां विशिष्टे पर्यवसानम्	131
45	समन्वयाधिकरणम्	135

संख्या	विषयाः	पृष्ठसंख्या
46	कारणवाक्यानां शिवे पर्यवसानम्	136
47	शिवपारम्यविषये विचारः	139
	प्रथमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ।	
48	स्मृत्यधिकरणम्	145
49	योगप्रत्युक्त्यधिकरणम्	148
50	न विलक्षणत्वाधिकरणम्	149
51	शिष्टापरिग्रहाधिकरणम्	152
52	भोक्त्रापत्त्यधिकरणम्	153
53	आरम्भणाधिकरणम्	154
54	इतरव्यपदेशाधिकरणम्	156
55	उपसंहारदर्शनाधिकरणम्	158
56	कृत्स्नप्रसक्त्यधिकरणम्	160
57	सर्वोपेताधिकरणम्	161
58	प्रयोजनवत्त्वाधिकरणम्	163
	द्वितीयाध्यायस्य प्रथमः पादः ।	
59	रचनानुपपत्त्यधिकरणम्	165
60	परमाणुजगदकारणत्वाधिकरणम्	167

ஸங்க்யா	விஷயா:	ப்ருஷ்டஸங்க்யா
௬௧	மஹத்தீர்காதிகரணம்	௧௮௧
௬௨	ஸமுதாயாதிகரணம்	௧௮௪
௬௩	உபலப்த்யதிகரணம்	௧௮௮
௬௪	ஸர்வதாநுபபத்த்யதிகரணம்	௧௯௦
௬௫	ஏகஸ்மிந்நஸம்பவாதிகரணம்	௧௯௧
௬௬	பஶுபத்யதிகரணம்	௧௯௨
௬௭	உத்பத்த்யஸம்பவாதிகரணம்	௧௯௩
௬௮	இதி ஸித்தாந்தகாரா:	௧௯௬
	த்விதீயாத்யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத:	
௬௯	வியததிகரணம்	௧௯௮
௭௦	தேஜோऽதிகரணம்	௨௦௩
௭௧	ஆத்மாதிகரணம்	௨௦௫
௭௨	ஜ்ஞாதிகரணம்	௨௦௭
௭௩	கர்த்ரதிகரணம்	௨௧௩
௭௪	பராயத்தாதிகரணம்	௨௧௫
௭௫	[illegible]	௨௧௩
௭௬	அம்ஶாதிகரணம்	௨௧௬

த்விதீயாத்யாயஸ்ய சதுர்த்த: பாத:

ஸங்க்யா	விஷயா:	ப்ருஷ்டஸங்க்யா
௭௭	ப்ராணோத்பத்த்யதிகரணம்	௨௨௪
௭௮	ஸப்தகத்யதிகரணம்	௨௨௫
௭௯	ப்ராணாணுத்வாதிகரணம்	௨௨௭
௮௦	வாயுக்ரியாதிகரணம்	௨௨௮
௮௧	ஶ்ரேஷ்டாணுத்வாதிகரணம்	௨௩
௮௨	ஜ்யோதிராத்யதிஷ்டாநாதிகரணம்	௨௩
௮௩	இந்த்ரியாதிகரணம்	௨௩௩
௮௪	ஸஞ்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்த்யதிகரணம்	௨௩௨
	த்ருதீயாத்யாயஸ்ய ப்ரதம: பாத:	
௮௫	ததந்தரப்ரதிபத்த்யதிகரணம்	௨௩௬
௮௬	க்ருதாத்யயாதிகரணம்	௨௪௪
௮௭	அநிஷ்டாதிகார்யதிகரணம்	௨௪௭
௮௮	தத்ஸ்வாபாவ்யாபத்த்யதிகரணம்	௨௫௧
௮௯	நாதிசிராதிகரணம்	௨௫௨
௯௦	அந்யாதிஷ்டிதாதிகரணம்	௨௫௩
	த்ருதீயாத்யாயஸ்ய த்விதீய: பாத:	
௯௧	ஸந்த்யாதிகரணம்	௨௫௬

ஸம்க்யா	விஷயா:	ப்ருஷ்டஸம்க்யா
கூஉ	ததபாவாதிகரணம்	உருஅ
கூங	கர்மாநுஸ்ம்ருதிஶப்தவித்யதிகரணம்	உருகூ
கூச	முக்தாதிகரணம்	உசா○
கூரு	உபயலிங்காதிகரணம்	உசாக
கூசா	உத்ஸர்காபவாத விரோதாதிகரணே ஶைவேதந்த்ராய விசார:	உசாசா
கூஎ	அஹிகுண்டலாதிகரணம்	உஎக
கூஅ	பராதிகரணம்	உஎங
கூகூ	பலாதிகரணம்	உஎஎ
க○○	ஶைவதந்த்ரதிரஸ்கார:	உஎகூ
	த்ருதீயாத்யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத: ।	
க○க	ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயாதிகரணம்	உஅக
க○உ	அந்யதாத்வப்ரத்யவஹார:	உஅச
க○ங	ஆத்யாநாதிகரணம்	உஅரு
க○ச	ஸர்வாபேதாதிகரணம்	உஅஅ
க○ரு	ஆநந்தாத்யதிகரணம்	உஅகூ
க○சா	காயாக்யாநாதிகரணம்	உகூங
க○எ	ஸமாநாதிகரணம்	உகூச
க○அ	ஸம்பந்தாதிகரணம்	உகூரு
க○கூ	ஸம்ப்ருத்யதிகரணம்	உகூசா
கக○	புருஷவித்யாதிகரணம்	உகூஅ
ககக	வேதாத்யதிகரணம்	உகூகூ
ககஉ	ஹாந்யதிகரணம்	ங○○
ககங	ஸாம்பராயாதிகரணம்	ங○ங
ககச	அநியமாதிகரணம்	ங○சா
ககரு	அக்ஷரத்யதிகரணம்	ங○அ
ககசா	அந்தரத்வாதிகரணம்	ஙக○
ககஎ	காமாத்யதிகரணம்	ஙகஉ
ககஅ	தந்நிர்தாரணாநியமாதிகரணம்	ஙகச
கககூ	பௌராண்க்யபரிஹார:	ஙகசா
கஉ○	ப்ரதாநாதிகரணம்	ஙகசா
கஉக	லிங்கபூயஸ்த்வாதிகரணம்	ஙகஎ
கஉஉ	பூர்வவிகல்பாதிகரணம்	ஙகஅ
கஉங	ஶரீரேபாவாதிகரணம்	ஙஉங
கஉச	ஐக்யாவபோதோபாஸநதோஷ:	ஙஉரு
கஉரு	அங்காவபத்தாதிகரணம்	ஙஉரு

ரு

ஸங்க்யா	விஷயா:	ப்ருஷ்ட ஸங்க்யா
க௨௬	பௌநருக்த்யபரிஹார:	௩௨௫
க௨௭	ஸம்ஜ்ஞாப்ரஸங்காதிகரணம்	௩௨௬
க௨௮	ஸம்ஸ்ருஷ்டிதேஹாதிகரணம்	௩௨௮
க௨௯	ஸம்ஸ்ருஷ்டிதேஹவிசார:	௩௨௯
க௩௦	விசேஷாதிகரணம்	௩௩௦
க௩௧	பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகரணம்	௩௩௧
க௩௨	பௌநருக்த்யபரிஹார:	௩௩௨
க௩௩	ஸ்வரூபாவிர்பாவப்ரகாரவ்யாக்யாநம்	௩௩௪
	த்ருதீயாத்யாயஸ்ய த்விதீய: பாத: ।	
க௩௪	ஸந்த்யாதிகரணம்	௩௩௭
க௩௫	தத்பாவாபத்த்யதிகரணம்	௩௪௫
க௩௬	பௌநருக்த்யபரிஹார:	௩௪௫
க௩௭	ஸாம்பராயாதிகரணம்	௩௪௬
க௩௮	ஸ்வாபாக்யாதிகரணம்	௩௪௮
க௩௯	ஸம்ஸ்ருஷ்டிவிசேஷாதிகரணம்	௩௪௮
க௪௦	ஸுஷுப்த்யுத்க்ராந்த்யதிகரணம்	௩௪௯
க௪௧	ஸம்ஸ்ருஷ்டபாணதேஹாதிகரணம்	௩௫௦
க௪௨	விசிஷ்டதத்பாவாதிகரணம்	௩௫௨

ஸங்க்யா	விஷயா:	ப்ருஷ்ட ஸங்க்யா
க௪௩	விப்ரதிஷேதாதிகரணம்	௩௫௪
க௪௪	தத்ஸாமாந்யாதிகரணம்	௩௫௫
க௪௫	ஸாம்யாதிகரணம்	௩௫௭
க௪௬	ஸ்வஸ்வாபயுக்தவ்யாக்யாதிகரணம்	௩௫௮
க௪௭	அநாவிர்பாவாதிகரணம்	௩௬௦
க௪௮	ஸௌஹார்தாதிகரணம்	௩௬௧
க௪௯	உபாஸிதாவாதிகரணம்	௩௬௨
க௫௦	உபாஸிதாவாபயோவிசார:	௩௬௨
	த்ருதீயாத்யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத: ।	
க௫௧	ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயாதிகரணம்	௩௬௬
க௫௨	ஸர்வாபேதாதிகரணம்	௩௬௮
க௫௩	ஸம்பூர்த்யாதிகரணம்	௩௬௯
க௫௪	ஸர்வப்ரத்யயஸ்யாதிகரணம்	௩௭௧
க௫௫	ஸர்வ்யாதிஷேதப்ரதிஷேதவிகல்பகார:	௩௭௨
க௫௬	ஸர்வதாநாதிகரணம்	௩௭௪
க௫௭	ஸம்பாதாநுஸாரதிகரணம்	௩௭௬
க௫௮	தேஹயோகாதிகரணம்	௩௭௭
க௫௯	ஸப்ரபஞ்சவிதாநஸம்பந்நார்த:	௩௭௮

ஸம்க்2யா	விஷயா:	ப்ருஷ்ட2ஸம்க்2யா
௧௬௦	உத்தராதி4கரணம்	௩௭௬
௧௬௧	அஶ்லேஷவிஷயநிரூபணம்	௩௮௦
௧௬௨	அநாரப்3த4கார்யாதி4கரணம்	௩௮௦
௧௬௩	அக்3நிஹோத்ராத்3யதி4கரணம்	௩௮௧
௧௬௪	இதரக்ஷபணாதி4கரணம்	௩௮௪
	சதுர்தா2த்4யாயஸ்ய த்3விதீய: பாத3:	
௧௬௫	வாக3தி4கரணம்	௩௮௬
௧௬௬	மநோ(அ)தி4கரணம்	௩௮௭
௧௬௭	அத்4யக்ஷாதி4கரணம்	௩௮௮
௧௬௮	பூ4தாதி4கரணம்	௩௮௯
௧௬௯	ஆஸ்ருத்யுபக்ரமாதி4கரணம்	௩௯௦
௧௭௦	அத ப்3ரஹ்மஸம்பந்நஸ்ய ப்ராக்த்யாக:	௩௯௧
௧௭௧	ப்ரதிஷேதா4தி4கரணம்	௩௯௪
௧௭௨	அவிபா4கா3தி4கரணம்	௩௯௫
௧௭௩	தது3கோ(அ)தி4கரணம்	௩௯௬
௧௭௪	ரஶ்ம்யநுஸாராதி4கரணம்	௩௯௭
௧௭௫	நிஶாதி4கரணம்	௩௯௮
௧௭௬	த3க்ஷிணாயநாதி4கரணம்	௩௯௮

சதுர்தா2த்4யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத3: ।

ஸம்க்2யா	விஷயா:	ப்ருஷ்ட2ஸம்க்2யா
௧௭௭	அர்சிராத்3யதி4கரணம்	௪௦௧
௧௭௮	வாய்வதி4கரணம்	௪௦௨
௧௭௯	வருணாதி4கரணம்	௪௦௪
௧௮௦	ஆதிவாஹிகாதி4கரணம்	௪௦௫
௧௮௧	பரம்ப்ராப்திவிசார:	௪௦௬
௧௮௨	கார்யாதி4கரணம்	௪௦௭
	சதுர்தா2த்4யாயஸ்ய சதுர்த2: பாத3: ।	
௧௮௩	ஸம்பத்3யாவிர்பா4வாதி4கரணம்	௪௧௪
௧௮௪	முக்தஸ்வரூபநிரூபணம்	௪௧௭
௧௮௫	அவிபா4கே3ந த்3ருஷ்டத்வாதி4கரணம்	௪௧௮
௧௮௬	ப்3ராஹ்மாதி4கரணம்	௪௨௦
௧௮௭	ஸங்கல்பாதி4கரணம்	௪௨௧
௧௮௮	அபா4வாதி4கரணம்	௪௨௩
௧௮௯	ஜக3த்3வ்யாபாரவர்ஜாதி4கரணம்	௪௨௮
௧௯௦	சதுர்விஷயஸம்ஶயபரிஹாராந்த:	௪௩௨

ஶ்ரீயதாம் ஶ்ரீநிவாஸோ மஹா: ஶ்ரீஸத்ஸம்ப்ரதாயஸ்ய காஶ: ।
ஶ்ரீஸூக்திஸம்ப்ரதாயஸ்ய காஶிஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஷட்பாத3: ॥

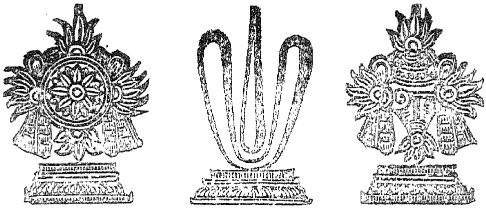

ஶ்ரீ: ||

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகாஸேவகஶ்ரீவண்ஶட
கோப ஶ்ரீரங்கநாதஶடகோபயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீமத்பாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகா ||

ஶ்ரீமத்வராஶ்ரிய யதிஶேகர ஸம்ப்ரதாயம்
ஶ்ரீரங்கநாதயதிவர்யக்ருபைகபாத்ரம் |
ஶ்ரீமத்பராங்குஶயதீந்த்ரதயாவலம்பம்
ஶ்ரீரங்கநாதஶடகோபமுநிம் பஜாம: ||

ஸ்ரீவேங்கடநாதார்ய꞉ கவிதார்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥
அசேஷசேஷசேஷாசயோர்விபோர்ஹ்ருதி ஸம்ஸ்திதே ।
ரதிஸ்யாதநபாயா மே ஸ்ரீபாஷ்யஹரிசேஷிணி ॥
ஸுப்ரஸாதாத் ஸ்ரீரங்கநாயகாசார்யதேசிகாத் ।
சாஸ்த்ரவாரம் பரம் வந்தே தாதார்யவரஸூரிணௌ ॥
ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவைராக்யக்ஷாந்த்யாதிகுணசேவதீ ।
தாதாசார்யம் ச வந்தே ஹம் வரதாஹ்வயயோகிநௌ ॥

அத பகவதா அயிகாரணஸாராவக்ஷீவிதாதாணீ தகுணார்ககார்ய ஸயுக்தாய்ஸிதி ந்யாயவார்ஸிதி ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ருதப்ரகாசிகாதீபாதி வ்யாக்யாநரூப க்ரந்தாநவலோக்ய ப்ரயோஜநமிதி க்ருதமணிப்ரவாள ரூபவிவ்ருதிவ்யாக்யாநை ஜிஜ்ஞாஸுஜநோபகாராய அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யதயா ஸாராம்சாந் வசநை꞉ ஸம்க்ருஹ்ய யதாவகாசம் ஸம்யோஜ்ய தேசிக ப்ரபந்நவிசிஷ்டசிஷ்டாநாமுபகாராய ஸாரஸங்க்ரஹார்த்தம் ஸ்ரீமத்வேங்கடக்ருஷ்ணதாஸோ ஸ்ரீதேவநாயக காஞ்சீநிவாஸ ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தஸாரஸங்க்ரஹம் மணிப்ரவாளரூபத்வே வ்யாக்யாந் ஸ்ரீபாஷ்யார்த்ததீபிகாவ்யாக்யாநம் விதநோதி ॥

அகிலஜகத்துக்கு காரணபூதமான உபநிஷத்துடைய அர்த்தநிர்ணயார்த்தம் ஸ்ரீ பகவானான வேதவ்யாஸர் க்ருஷ்ண த்வைபாயநரூபமாக அவதரித்து ஸ்ரீ சாரீரகசாஸ்த்ரத்தை நாலு அத்யாயரூபமாகச் செய்தருளினார். அந்த சாரீரகமீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்துக்கு போதாயந மஹர்ஷி இருபத்தாறாயிரம் க்ரந்தரூபமான வ்ருத்தி வ்யாக்யானம் செய்தருளினார். அநந்தரம் இந்த கலியுகாரம்பத்தில் த்ரமிடரென்றும் திருநாமத்தை உடைய டங்கரென்றும் குஹதேவரென்றும் திருநாமங்களையுடைய மூன்று ரிஷிகள் சாரீரகமீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்துக்கு பாஷ்யகாரானார்கள். அவர்களுள்ளே டங்கரென்கிற ரிஷி விஸ்த

ர்ணமான போதாயநவ்ருத்தி க்ரந்தத்தை ஷட்ஸஹஸ்ர க்ரந்தஸங்க்ஷி
ப்தமான வாக்ய க்ரந்தத்தால் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். த்ரமிடரென்கிற
ரிஷி அந்த வாக்ய க்ரந்தத்துக்கு பாஷ்யம் செய்தருளினார். குஹ
தேவரென்கிற ரிஷி அந்த பாஷ்யத்துக்கு டீகை செய்தருளினார்.
இப்படி ப்ரபஞ்சிதமான சாரீரகசாஸ்த்ரத்தை ஸ்வாமி நம்மா
ழ்வார் ஸ்ரீ பகவதியான ஸ்வப்ரஸாதகடாக்ஷத்தாலே யதாவஸ்
திதமாக ஸாக்ஷாத்கரித்து ஸ்ரீ நாதமுனிகளுக்கு அநுக்ரஹித்
தருளினார். அந்த நாதமுனிகள் ந்யாயதத்வமென்கிற க்ரந்தத்
தை செய்தருளி அஸ்த்ராத்வஸம்ப்ரதாயத்தை அங்குரிப்பித்தார்.
ஆளவந்தாரும் மணக்கால்நம்பி அநுக்ரஹத்தாலே அஸ்த்ராத்வஸம்
ப்ரதாயத்தை அடைந்து ஸித்தித்ரயம் கீதார்த்தஸங்க்ரஹம் ஆக
மப்ராமாண்யம் மஹாபுருஷநிர்ணயம் இப்படிப்பட்ட க்ரந்த
ங்களைசெய்தருளி சாரீரகசாஸ்த்ரார்த்தத்தை ஸ்தாபித்தருளி
னார். அநந்தரம் சங்கர பாஸ்கர யாதவாதி குத்ருஷ்டிகளுடைய
குயுக்தி மாயாந்தகாரத்தாலே சாரீரக சாஸ்த்ரார்த்தம் யதார்
த்தம் திரோஹிதமாய்த்து, அந்த மாயாந்தகாரம் நசிக்கைக்
காக திருவனந்தாழ்வானே பகவத் ராமாநுஜரூபமாக அவத
ரித்து ஸர்வோபாதேய ஸூக்திகளான ஸ்ரீபாஷ்யதீபஸார
கீதாபாஷ்ய வேதார்த்தஸங்க்ரஹ கத்யாதி க்ரந்தங்களை செய்த
ருளி குயுக்தித்வாந்தத்தாலே திரோஹிதமான சாஸ்த்ரார்த்தத்தை
யதாவஸ்திதமாக ப்ரகாசிக்கும்படி செய்தருளினார். அவைகளுக்
குள்ளே ப்ரதாநமான ஸ்ரீபாஷ்யத்தினுடைய அர்த்தமானது
ஸங்க்ஷேபமாக அபேக்ஷித ஸங்கோச விஸ்தராபேக்ஷிதார்த்த வி
ஸ்தாரத்துடன் இங்கு ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. தத்ர அகிலே
த்யாதிச்லோகத்தாலே தாம்செய்தருளுகிற ஸ்ரீ பாஷ்யத்துக்கு
அவிக்நபரிஸமாப்திநிமித்தமாக ஸ்ரீ பரதேவதாவிஷயக பக்திரூப
ஜ்ஞாநரூபமான மங்களத்தை செய்தருளி, நாலத்யாயங்களிலே
க்ரமமாக ப்ரதிபாத்யங்களான, காரணத்வ அபாத்யத்வ உபாய
த்வ உபேயத்வமென்கிற அர்த்தங்களையும் ஸங்க்ரஹித்தருளினார்.
இந்தச்லோகத்திலுள்ள பக்திரூபாபந்நமென்கிற அம்சம் பாஷ்யகா

ரர் ப்ரவணராகையாலே ஸ்வாதிகாரவிரோதியான ஶாஸ்த்ரார்த்த பாஹ்யகுத்ருஷ்டி வாதங்களைச் சொல்லவில்லை. இந்த ஶாஸ்த்ரஸாரம் ப்ரதிபாதிக்க ஶாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞாநமென்கிறபடியே தான் செய்யப்போகிற வேதாந்தஸூத்ரார்த்த விஶதஜ்ஞாந ஹேதுபூத ஸங்க்ஷேபஶ்ருதிரூப ஸங்க்ஷேபார்த்தநிரூபணம், ஶ்லோகத்துக்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தஸங்க்ரஹரூபத்வம் ஏதிலே யென்றால் ப்ரஹ்மவிஷயமென்று காண்கையும் ॥ பாராஶர்யேத்யாதி ஶ்லோகத்தாலே, ப்ரதிபாத்யவிஷயம், ப்ரயோஜநம், ஜிஜ்ஞாஸாதிகாரிகள், ஸம்ப்ரதாயஶுத்தி, வாக்யவிஶேஷம், என்கிறபடியே ஸ்வக்ரந்தத்துக்கு விஷயப்ரயோஜநஸம்பந்தங்களைக் காட்டி, 'யாந் ப்ராப்ய ஸம்ஸாரிதா:' யென்னும் சொல்லுகிறபடியே ஶிஷ்டாசாரப்ராப்தமான மங்களாசரணரூபமான ப்ரபந்தத்தையும் செய்தருளினார். ஸமஸ்தவேதாந்த ஸூத்ராதிவாக்யத்தாலே ஸ்வக்ரந்தத்துக்கு ஸம்ப்ரதாயத்வத்தையும் ஸம்ஸ்க்ருதத்வத்தையும் அருளிச்செய்தார்.

அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா ॥ ௧ ॥

வேதார்த்தவிசாரரூபமீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரமொன்றாகையாலே அதில் பூர்வபாகமான கர்மமீமாம்ஸையினுடைய கடைசியில் 'ஸவிஶேஷநாஹஹிதம் ப்ரஹ்ம த்ராவக்ஷதே, தம் ப்ரஹ்ம த்ராவக்ஷதே' யென்று ப்ரஹ்மம் ப்ரஸக்தமாகையாலே உத்தரபாகமான ப்ரஹ்மவிசாரரூபமான ப்ரஹ்மமீமாம்ஸையை ஆரம்பிக்கிறார்— வ்யாஸபகவாந் ॥ அத்ராதஶப்த இத்யாதிவாக்யங்களாலே அத அத: என்கிற ஶப்தங்களுக்கு க்ரமேண ஆநந்தர்யத்தையும் வ்ருத்தமான கர்மவிசாரத்துக்கு ஹேதுபாவத்தையும் க்ரமமாக ஸாதித்தருளினார். அதீதஸாங்கேத்யாதியாலே கர்மவிசாரம் பூர்வவ்ருத்தமென்றும் ப்ரஹ்மவிசாரம் வக்ஷ்யமாணமென்னும் கர்மங்களுக்கு அல்பாஸ்திரபலத்வநிஶ்சயத்தோடு கூடின ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாநந்தஸ்திரபலத்வாவகதியே ப்ரஹ்மவிசாராரம்பத்தில் ஹேதுவென்றும் காட்டினார். ப்ரஹ்மணோ ஜிஜ்ஞாஸேத்யாதிவாக்யத்தாலே ப்ரஹ்மண: யென்கிற ஷஷ்டிக்கு கர்ம

ஸம்பந்தத்தை ஸூசிப்பித்தார். ப்ரஹ்மஶப்தேந ச இத்யாதியாலே ஶப்தஶக்தியாலும் ஸம்பந்தஸாமர்த்த்யத்தாலும் பரம்பொருளைச் சொல்லுகிறதென்று ஸூசிப்பித்தார். ஜ்ஞாநாநந்தைக இத்யாதியால் அஜ்ஞாநாதிஶங்காஸம்பந்த மென்கிறபடியே விசாரம் ப்ராப்தமாகையால் விசாரம் கர்த்தவ்யமாயிருக்கும், கேவலவேதாந்தங்களுக்கு விஷயஸம்பந்தமில்லாததாலே 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம்' என்கிற வாக்யம் விஷயத்தை ப்ரதிபாதிக்க மாட்டாதாகையால் வேதாந்த ஶாஸ்த்ரமும் அப்ரமாணமென்று பூர்வபக்ஷம் வர, அந்த ஶங்கைக்கு அபௌருஷேயத்வாதிகளாலே ப்ராமாண்யம் போலே விஷயஸம்பந்தத்தையும் விதித்து பூர்வோத்தரவிசாரத்துக்கு கர்த்தவ்யத்வம் ஸித்திக்கையாலே அந்த கர்த்தவ்யதாஜ்ஞாநமே விஷயமாயிருப்பதுக்கும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநமாகையாலே ப்ராமாண்யமும் பரத்வம் கர்த்தவ்யமாய் உபதேஶத்தில் என்று காட்டியருளினார். பூர்வபக்ஷஸாத்யத்வாதியாலே ஸூத்ரத்துக்கு வாக்யார்த்தத்தை ஸூசிப்பித்தார், தஸ்யாஸ்ய ப்ரக்ருதியாலே கர்ம பூர்வக்ஷேத்ரக்ஞாநமும் ப்ரஹ்ம பூர்வக்ஷேத்ரக்ஞாநமும் ஏகஶாஸ்த்ரத்தை ஸூசிப்பித்தார். அத்யயநாவஹித்யாதிநா ஸாங்கவேதாத்யயநத்தை விதிக்கிற வாக்யத்துக்கு அக்ஷராராஶி க்ரஹணமாத்ர பர்யவஸாநத்தை ஸூசிப்பித்தார், ததர்த்தவித்யா ஸாதநத்வாதிநா அர்த்தவிசாரங்களுக்கு ஸாதநத்வத்தை ஸூசிப்பித்தார். ததர்த்தவேதநவாக்யாநீத்யாதிநா ஜ்ஞாநவிஷயவாக்யங்களை காட்டினார். நநு வேதாதிநா அர்த்தவிசாரம் வேண்டாமென்கிற ஶங்கையை ப்ரதிக்ஷேபித்தார். ஸ்வாத்யாயவிதிநா ஸாமாந்யத்தை ஆஶ்ரயித்து பூர்வபக்ஷம் ஶங்கித்தான். நைதத்யாதிநா பூர்வவாதி அதற்கு உத்தரம் சொன்னான். நித்யாநித்யவஸ்துவிவேகம், ஶமதமாதிஸாதந ஸம்பத், இஹாமுத்ர ஃபலபோக விராகம் முமுக்ஷுத்வமென்று இந்த ஸாதநசதுஷ்டயம் ப்ரஹ்மவிசாரத்துக்கு பூர்வவ்ருத்தமென்று பூர்வவாதிமதம். தாவத்யாஸித்தியானது பூர்

வாக்ய ரூத்தமென்று யாதவப்ரகாசமதம், ஸதத்ரவ்யஸங்கரஹ்தூ
ரிநா நித்ய ப்ரஹ்மைகத்வ நிவர்த்தகமான பேதாபேதஜ்ஞான வி
ஜ்ஞாநத்துக்கு கர்மாபேக்ஷையில்லை யென்கிற அத்வைதமதத்
தைக்காட்டினார். அதேதாவ ப்ரத ஜத ப்ராதிநா உபாஸநாஜ்ஞா
நம் | வேதப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரக்ரியஹதாவாகில் பத ப்ரக்ஷவிரோ
தம் வருமென்றுகாட்டினார் அதேதாவாக ப்ரத்யக்ஜ்ஞாநாத ப்ரத்
வேத ப்ராதிநா கர்மயோகஸஹித ஸ்வஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸா
தநமென்று ஸமர்த்தித்தார், கர்மவிசாரமே பூர்வவாக்ய ரூத்தம்,
ஸாதநத்வரூபம் பூர்வவாக்ய ரூத்தமென்று என்று ஸமர்த்தித்து
உபாஸநாஜ்ஞாநத்தை நிரூபித்தருளினார் ॥ விரோதா தேவ சரண
ஸாக விசுத்த ப்ரவேசாதநாக, ஜ்ஞாநமாத ஸ ப்ரஸாதா
அபரபேதஸாதநப்ரவேசாவிவ, ஸர்வ ப்ரஜாதாஸ்ராநாக நபீ
கர்மஸாதநம், ஸ வஸ்தாதிகோமா நிதி வாக ப்ராயச்சித்தமோ
க்ஷா, இதுக்கு அர்த்தம், விரோதி ஸம்ஸாரவிரோதி சரண
ஸாக கர்மஜ்ஞாநஸாதநத்தில் பேதமில்லை. விசுத்த
ப்ரவேசாதநாக கர்மஜ்ஞாநத்துக்கு விசுத்தமாதபேத
தநம், ஜ்ஞாநபூர்வகம் ஜ்ஞாநத்துக்கே, அதிப்ராதவ ரூத்தி
ஸாதநமென்னபடி. ஸாமாந்யப்ரவேசாவிவ, ஸர்வஸாமாந்யப்ர
த்தால் யென்றபடி ஸர்வம் ஸ்வஷ்டம், என்று கர்மவிசாரம் பூர்வ
வாக்ய ரூத்தமன்று என்கிறவிஷயத்தில் ஸூத்ரகாரர்சொன்ன ஆறு
ஸாதநங்களில் ஸர்வஸாமாந்யப்ரவ்ருத்திகளான இந்துஸா
தநங்களை உபாயபரமான வேதாந்தவாக்யங்களை பர்யாலோ
சித்து இந்தஉபாஸநத்தில் நிரூபித்தார் ஸர்வஸா
மாந்யமாவது நித்யப்ரஹ்மைகமான ஸம்ஸாரபந்தத்தை நிவர்த்தி
க்கிற பேதாபேதஜ்ஞான விஜ்ஞாநத்துக்கு வேதாவலம்பியான க
ர்மாபேக்ஷை இல்லையென்கிறதுதான், இந்தஸர்வஸாமாந்ய
ப்ரவேசாந ஸாதநத்தை ஸாமாந்யவாக்யத்தில் உபந்ய
ஸம் பண்ணி ஸமாஸநத்தில் உபாயபரங்களான வேதா
ந்தவாக்ய பர்யாலோசனையினாலே நிரூபிக்கிறார். அதில் ஸ
ஹ்ருதத்தில் பேதாபேதவிஜ்ஞாநம் உபாயம், நிவ்ருத்திமோக்ஷ

ப்ரஹ்மஸ்வரூபம், அநிஷ்டநிவ்ருத்திஜ்ஞாநமும் தத்ஸாதநமான ஸ-ம்யக்ஜ்ஞாநமும் நித்யத்வம், இந்த மூன்று அம்சத்தையும், பூர்வாசார்யர்கள் வாக்யங்களாலே ஸ்ரீ ஸாரீரக ஸூத்ரத்தில் விஸ்தரேண ப்ரதர்ஸிப்பித்தார் ॥ ஸ்ரீஸாரீரகஸூத்ரம் ॥

அதில் நிர்விசேஷப்ரஹ்மமே ஸத்யம், ஜகத் மித்யை என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி அதில் ப்ரமாணங்களையும் தர்க்கங்களையும் ஸித்தாந்தங்களையும் ஸூத்ரங்களையும் ப்ரமாணமாகக் காட்டினார். அநந்தரம், மித்யாத்வலக்ஷணம் அதற்கு ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்கள், அநுமாநங்கள் ப்ரத்யக்ஷாதிகள் ப்ரமாணம். நிர்விசேஷப்ரஹ்மநிரூபணமே அந்த மித்யாஜ்ஞாநத்துக்கு நிவர்த்தகம், அதற்கு ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணாதிகரணங்கள், ஸத்ஸதாதிஜந்யத்வஹேது ஸாத்ய ஸத்ப்ரதிபக்ஷத்தை ஸாமாந்யஜ்ஞாநம் பாதிக்கும், ஸாமாந்யங்களிலும் ஸர்வ விசேஷஸாமாந்யங்களை அவிசேஷஸாமாந்யம்பாதிக்கும் அதற்கு ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணவிருத்தந்யாயமே யுக்தி, விசேஷவாக்யங்களிலும் நிர்குணவாக்யங்கள் ஸகுணவாக்யங்களை பாதிக்கும் அதற்கு அபச்சேதந்யாயமே யுக்தி, அபச்சேதந்யாயமாவது ப்ரத்யக்ஷஸாமாந்யம் அநந்யதாஸித்தமென்றும், பரஸாமாந்யம் ப்ரபலமென்றும் பரமான ப்ரபலஸாமாந்யத்தாலே அநந்யதாஸித்தஸாமாந்யம் பாதிக்கப்படுகிறதென்கிற ந்யாயம். ப்ரக்ருதத்தில் நிர்குணஸாமாந்யம் ஸகுணஸாமாந்யாபேக்ஷமாகையாலே அநந்யதாஸித்தமான ஸகுணஸாமாந்யத்தை அபேக்ஷித்து ப்ரபலமென்னும் நிர்குணஸாமாந்யஜந்யஜ்ஞாநத்தாலே ஸகுணஸாமாந்யஜந்யஜ்ஞாநம் பாத்யமென்றும் கருத்து. ஸாதநாதிகரணம், காரணவாக்யார்த்தம் ஸ்ருஷ்டிவாக்யார்த்தம், ஆக இந்த மூன்றுஸூத்ரங்களாலே ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யம், நிர்குணப்ரஹ்மத்தையே ப்ரதிபாதிக்கிறது, அதில் காரணவாக்யார்த்தமாவது, 'ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்ம' இதி ஸதித்யாவாக்யத்தில் ஸதேவ, என்று

ப்ரஹ்மத்துக்கு விஜாதீயஸதார்த்தமான அசேதநங்களை வ்யா-
வர்த்திக்கிறது, ஸத்யமென்று ப்ரஹ்மஸஜாதீயமான சேதநவர்க்க-
த்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது, அநந்தமென்று ப்ரஹ்மத்திலே இரு-
க்கிற ஸ்வகதஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ஸ்வகதபேதத்தை நிர-
ஸிக்கிறது இப்படியிந்தவாக்யத்தாலே ஸஜாதீயவிஜாதீய ஸ்வ-
கதபேதஶூந்யமான நிர்விஶேஷப்ரஹ்மம் ப்ரதிபாதிக்கப்படு-
கிறது. இப்படி இந்த ஸத்யாதிவாக்யத்தாலே காரணவாக்யத்தோடு
ஏகார்த்யம்சொல்லுகைக்காக யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித், தஸ்மாதே-
தத் ப்ரஹ்மநாமரூபமந்நஞ்ச ஜாயதே, இத்யாதிகளான ஸமா-
நகாரணவாக்யங்களிலும் குணங்களை நிஷேதித்து நிர்க்கு-
ணமானப்ரஹ்மமே விவக்ஷிக்கப்படுகிறது. இதுவே காரணவா-
க்யைகார்த்யம் ॥ ஸாமாநாதிகரண்யமாவது பதஜ்ஞாந
பேதம் ப்ரஹ்ம' என்று ஸமாநவிபக்திநிர்த்தேஶத்துக்கு ஏகார்த்-
த்திலே தாத்பர்யம் கொள்ளுகை. ப்ராயஶ்சித்தைகார்த்-
யமாவது நிர்க்குணம்நிரஞ்ஜநமென்று ஸ்பஷ்டமாக குண-
ங்களை நிஷேதித்து ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை போதிக்கிறவாக்யத்-
தோடைகார்த்யத்துக்காக ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யத்தாலேயும்
ஸத்யத்வாதிகுணங்களை விவக்ஷிக்கக்கூடாதென்கை. அநந்தரம்
ஸத்யத்வாதிகளை விவக்ஷியாவிடில் லக்ஷணைவருமென்று லக்ஷ-
ணாதிதோஷங்களை பரிஹரிக்கிறார். ஶ்ரோதஸ்ஸுகர்களுக்கும் ஸ-
ர்வேஷு லக்ஷணை அங்கீகரிக்கவேணுமென்று காட்டுகிறார். தயோஸ்
ப்ராஸ்தோஜ்ஞப்தி ப்ரத்யக்ஷத்துக்கும் ப்ராஸ்த்துக்கும் விரோ-
தமேயில்லை. ப்ரத்யக்ஷமும் ஸந்மாத்ரமான ப்ரஹ்மத்தை விஷயீ-
கரிக்கிறதென்று ஸாதிக்கிறார். பேதம் ஸஹிப்பாணமேகிடை-
யாது. பேதமும் தர்மிப்ரதியோகி பட்டாதிகளுக்கு அபரோக்ஷ-
த்திலே ப்ரஸித்தபோதநம் ஸத்துக்கு பரோக்ஷத்-
திலே அநந்தபோதநம், ஜந்ஸ்வரூபாதிகம் த்ருஷ்டா-
ந்தம், அநந்தஸ்வதிஸ்ஸதிவா அநந்தஸ்திதிஸ்ஸாக் என்று கேவல
ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணம், கணரிஶாதத்தாலே ஸப்ரமாணஸ்ய-
யதி என்கிறது த்ருதியில் அநந்தவிஷயகமும் பட்டாதிகளுக்கே

தோன்றுகிறது. ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ விஷயத்வம் இல்லையாகையாலே அநாத்மாவுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தத்வம் இல்லையாதென்கிற யுக்தியாலே வ்யதிரேக வ்யதிரேக ப்ரதிபாதநத்துக்கு அஸித்திப்ரஸக்தி அதற்கு பரிஹாரம் அநாத்மவிஷயமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸாதந ஸாத்யத்வே ஸாத்யத்வமில்லை. அநாத்மா, அநந்யாதீந ஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்வபாவமானதொரு தத்வம் என்று ஹேதுக்களாக அநாத்மாவுக்கு அநந்யாதீந ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம் ஸாதிக்கை ஹேதுக்களாக. ப்ரமாணங்கள் என்கிற அபரோக்ஷ ஜ்ஞாநங்களாலே அநாத்மாவுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தத்வம் ஸாதநம், அநாத்மாவுக்கு நித்யஸம்பந்தம், அநாத்மாவுக்கு ஸாதநமில்லாத்தாலே நித்யம் அநாத்மாவுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்திகையாகையாலே அதற்கு ஸாதநமில்லை. உத்பத்தியில்லாத்தாலே, அதுக்கு நாசமுமில்லையாது. இந்த அநாத்மாவுக்கு பொன்றுதான் என்று ஸாதநம், அநாத்மாவுக்கு ஸஜாதீய ஸமாநாதிகரணம் விஜாதீய ஸமாநாதிகரணம் ஸம்பந்தத்துக்கு ஸகல ஸமாநாதிகரணத்தாலே அதுக்கே சுத்தஸ்வஸாதநம், அஸாதநமான ஜ்ஞாதாவுக்கு சுத்தஸ்வரூபஸாதநம், நித்யஸ் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரதிபாதந ஹேதுவினுடைய நிர்வாஹம். ஸகாரண ஸாதநத்துக்கு ஸர்வ ப்ரஸங்கீகரித்தால் ஜ்ஞாநநிவ்ருத்தி கூடாமையாலே ஜ்ஞாநவ்யாவர்த்தமான ஸ்வாநுபவ ஸாதநம் ஸம்பந்திக்குமென்று ப்ரதிபாதநம் பண்ணி அஜ்ஞாநத்ருஷ்டமான ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணமும் நிர்தோஷ யாகையாலே ஜ்ஞாநநிவ்ருத்தியும் கூடுமாகையாலே ஜ்ஞாந வ்யாவர்த்தமான ஸர்வம் ஆரம்பிக்கலாமென்று த்ருஷ்டாந்தத்தாலே விசாரித்து, நிஷ்ப்ரயோஜநநிவ்ருத்திகமான ஜ்ஞாநத்துக்கு அபேக்ஷையில்லாமையாகிற ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரதிபாதநமான ஹேதுவை ஸமர்த்திக்கத்திலே விஸ்தாரமாக உபந்யஸித்து அதிகரண ஸமர்த்தம் என்று. ஸாதநத்வ ஹேதுவாலே ப்ரதிஷ்டிதமென்று ஸங்க்ஷேபத்தைக் காட்டினார்.

ஸமாதாநம்:— இந்த ஸமாதாந ப்ரகாரத்தை நிரஸிக்கி றார்கொண்டு ஶங்காநு சொன்ன உபாயோபேயங்களுக்கு ப்ரமாணதக்ஷமில்லாமையும் ஸாதிதமான உபாயோபேயங்களுக்கு ப்ரமாணதகேக்ஷாபேக்ஷிகளையும் ப்ரதி பேஜனமஞ்ஜுகிறார், தத்ரபேள பரிஷத்ரோதிநா ஸக்ஷ்யோக ஜ்ஞானயோகாதிக ஸாத்வேர்ப்ரைவிஷயகஸக்த்ய்ரவேசாஜ்ஞா நமேத்க்ருத்யோபாயம், தத்வஜ்ஞாநஸாதநம்,உபாயமேன் றால் அது ப்ரத்யக்ஷாதிஸாத்யஸாத்யஸினாதயாத்ப ஸாத்ய ஶ்ரவணாதித்தால் ப்ராப்தாகையாலே அதுக்கு அவிரோதக்கவ ரக்ஷம் வரும். ❋உபாயஸ்ய ப்ரதிபோதந❋ ஆனாலும் 'வேத விதரைவோதிவாசம், தமேதம்விதாநஸ்ய ஜஜ ஸமஹைவ ஜ்ஞாநாபேக்ஷ ஜநவ்ருதே ஸவந்வோதோம் என்கிற வாக்கியங்களில் தத்வஜ்ஞாந த்துக்கு மோக்ஷஹேதுத்வம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படி யிருந்தாலும் 'ஆத்மாவாரே x த்ரஷ்டவ்யஃ, ஶ்ரோதவ்யஃ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய;' உபாஸீத, இந்த வாக்கி யங்களில், விஶேஷஶப்தம் ஶ்ரூதமாகையாலே ஸாமாந்யவிஶே ஷங்களுக்கு விஶேஷஶப்தமிருக்குமாகில் அதில் பர்யவஸாநம் சொல்லுகிறது ஸாமாந்யஶாஸ்த்ரந்யாயஸித்தமாகையாலே வேதநஜ்ஞா நாதிஶப்தங்களுக்கு த்யாநரூபவிஶேஷபரத்வம் சொல்லுகி றது ந்யாயஸித்தம். அஜ்ஞாநமாகட்டும் தத்வஜ்ஞாநமாகட்டும்விஷ யமாக ஸாக்ஷாத்ஹேதுவாகச்சொன்னால் தத்வஜ்ஞாநம் அநுபவ கையாலும் ஶக்தி ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தாபாவத்யாகையாலேப்ரதிபந்தகையா லும் ப்ரத்யக்ஷ பாவிகமும் கூடாமையாலும் ஶக்தி ப்ரதிபத்ஜ்ஞாநமே ஸாக்ஷாத்காரணம். பின்சொன்ன ஸாதநத்துக்கு விஶேஷத்தில் பர்யவஸாநந்யாயமானாலும் 'ஶ்ரோதவ்யோமந்தவ்ய:, த்யாதா வ்யஃ ப்ரதிபாதநகோ ஜ்ஞேயஃ தத்யேநா நிதித்யாஸேத, நிதித்யாஸ்யோ ஶக்தி வியஸ்வமித்ய ஸ்ப ஸம்ஶயா: । தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே' இந்த வாக்கியங்க ளில் விஶேஷமாக சொல்லப்பட்ட ஸாதநத்திலாவது ஶரணத்தி லாவது பர்யவஸாநமென் சொல்லக்கூடாதென்றால் சொல்லுகி

தேன் மனனமாவது [illegible] அது த்யானத்துக்கு உபகாரகமாகையாலே ஸாக்ஷாத் [illegible] வன்று பின்னையும் ஶ்ரோதவ்ய: என்கிற வாக்யத்தில் ஶ்ரவணத் தைப்போலே [illegible]த்தையும் த்யானோபகாரகமாகச் சொல்லியி ருக்கிறது [illegible] நவ்ய ஸாக்ஷாத்காரமாவது [illegible] என்னும் [illegible]மென்கிறபடியே [illegible] விஷயத்தில் நிதித்யாஸம் ஆகையால் [illegible] யென்கிற வாக் கியம் த்யானத்துக்கு [illegible]த்தை சொல்லி [illegible] [illegible] ஸாக்ஷாத் [illegible], ஆக இந்த [illegible]த்திலாவது [illegible]த்திலாவது [illegible]த்துக்கு [illegible] சொல்லக்கூடாது இங்கு [illegible] த்ரஷ்டவ்ய: என்னும் நிதித்யாஸிதவ்ய: என்னும் இரெ ண்டாகையாலே, வாக்யாந்தரத்தில் சொன்ன [illegible] ரத்துக்கு வாக்யாந்தரத்தில் சொன்ன நிதித்யாஸனத்தில் [illegible] [illegible]யில்லாத்தாலே [illegible] கூடாத்தாலே [illegible] த்யானமாம் எப்படியென்றால் [illegible] என்கிற வாக்கியம் இரெண்டாயிருந்தாலும் [illegible] [illegible] ஒரு வாக்கியமே லக்ஷணையாக சொல்லுகிறதென்னும் இதர வாக்ய [illegible] என்னும் [illegible] செய்ததுபோலே [illegible]த்திலும் இரெண்டு வாக்யங்களாலும் [illegible] த்யானமேற்படு கிறது.

இதனால் [illegible] [illegible] [illegible] த்யானமே [illegible] மென்றதாயிற்று,

[illegible] [illegible] இந்த மூன்று மிந்தவாக்கிய த்திலே [illegible] இந்த [illegible]த்தில் [illegible]

வாத்யோக்த அர்த்தங்கள் க்ரமேண ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறதுகள் ப்ரஹ்மம் நிர்விஶேஷம் ப்ரமாணஸித்தமன்று கேவல நிர்விஶேஷமென்கிற மதத்திலுடைய தூஷணம், அத, நிர்விஶேஷத்வத்தை ஸாதிக்கிற ஹேதுக்களாலே ஸவிஶேஷத்வஸாதநம் ஸாத்யாவ்யாப்தங்களான நித்யத்வாநித்யத்வ ப்ரகாஶத்வங்களாலே ஸவிஶேஷத்வஸாதநம், ப்ரபலமாகச்சொன்ன ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ஸவிஶேஷவஸ்து பரத்வஸமர்த்தநம், ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு ஸவிஶேஷவஸ்து விஷயத்வஸமர்த்தநம், ப்ரஸங்காத்தாலே பேதாபேதவாதியான பாஸ்கரனுடைய நிரஸநம், அநுமாநாகம வேதாதி ப்ரமாணங்களுக்கும் ஸவிஶேஷபரத்வஸமர்த்தநம் ஹேதுநிராஸகங்களாக பூர்வபக்ஷத்தில் சொன்ன குதர்க்கங்களுடைய நிரஸநம், அத்ராயம் விவேக:

ஹேதவஸ்ஸாத்யஸாதநவேலாயாம் விபக்ஷேந ஸாத்யாதந்யாந்யபாஸ்யாதிஸத்த்வஸித்யா ஸத்ப்ரதிபக்ஷிதாயாதிஹ ஸ்யாம் । அத: ஸர்வஸ்யாபி ஸவிஶேஷத்வஸித்யா ப்ரத்யக்ஷாதீநாம் ஸவிஶேஷபரத்வம் ஸாதநீயம் ஸ்தாபிதம் ஹேது: ॥

அபேத: ப்ரஸக்தமான பேதத்தை அங்கீகரிக்கக்கூடாதென்கிற பூர்வபக்ஷயுக்திகளை நிராகரித்து அந்த விஷயத்தில் அங்கீகரிக்கவேணுமென்று யுக்தி காட்டுகிறார்.

இந்த பேதம் ஸ்வாபாவிகமா, அபேதமா, ஔபாதிகமா, பேதம் ஸ்வாபாவிகமானால் ஸ்வாபாவிகபேதம் க்ரஹிக்கப்பட்டால் ஸ்வாபாவிகத்தில் ஸந்தேஹம் வாராமல் போகட்டும் க்ரஹிக்கப்படவில்லையென்கிறபக்ஷத்தில் ஔபாதிக க்ரஹணமில்லாததாலே அஜ்ஞாநம் வரமாட்டாது ஆகையால் பேதம் ஸ்வாபாவிகமாகமாட்டாது கிஞ்ச ஸ்வாபாவிகம் பேதமானால் ஸ்வாபாவிகம் பேத: யென்கிற வ்யவஹாரம் உண்டாகட்டும் ஸித்தமென்று வரவேண்டாம் பேதம் ஔபாதிகமென்கிறபக்ஷத்தில் பேதத்துக்கு ஔபாதிகப்ரதியோகிகளோடு ஐக்கியம் சொன்னால் ஔபாதிகமான பேதஸித்தமானதாலே

பாதிதத்தைக்காட்டிலும் பாத்யம் வேறையென்கிற வ்யாவ்ருத்திலோ பம் வரும் ஸத்வம் பாதிதப்ரதியோகிபின்னமென்கிற பக்ஷத்தில் பாத்யஸத்யஸத்வநிஷ்டமாக பாதிதஸத்வம் பாத்யஸத்யஸத்வஸத்யமானால்தான் பாதிதவைலக்ஷண்யத்தை ஸாதிக்கிறப்போலே தனக்கு ஸஹகாரத்தை அபேக்ஷியாமல் தான் தானே வைலக்ஷண்யஸாதகமாகையாலே ஆத்மாஶ்ரயதோஷம் வரும் த்விதீயஸத்வத்தை ஸ்வீகரித்து பரஸ்பரஸாபேக்ஷம் சொன்னால் பரஸ்பரம் வைலக்ஷண்யஸாதகமாகையாலே அந்யோந்யாஶ்ரயதோஷம், த்ருதீயஸத்வம் ஸ்வீகரித்தால் சக்ரகாபத்திதோஷம், ஆகையால் ஸத்வம் நிஷ்ப்ரமாணகம், என்று அத்வைதவாதீ ஸத்வத்தை தூஷித்தான் அதற்கு உத்தரம்.

ஸத்வம் ஸத்யமா உத பாத்யமா என்று கேட்டயே, ஸத்யபாத்யகோடிகளிரண்டைக்காட்டிலும், மூன்றாவது ஸத்த்வத்தை ஒப்புக்கொண்டு சொன்னயா ஒப்புக்கொள்ளாமல் சொன்னயா, ஒப்புக்கொண்டு சொல்லும் விஷயத்தில் ஸத்வம் அங்கீகரித்ததாய்விட்டது ஆப்படியே பரஸ்பரங்களான ஸத்யபாத்யங்களைக்காட்டிலும் பின்னங்களான பதார்த்தங்களை காண்கிறோம் ஸத்வாதிகளோவென்றாலே மூன்றாவது கோடியாகவும் ஸத்த்வத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் த்ருதீயகோட்யங்கீகாரபக்ஷத்தில் இரண்டுகோடியிலும் பரஸ்பரவிரோதிதக்ஷ்யத்தால் இரண்டும் கூடாதென்றும் சொல்லுவதால் தர்காபாஸங்கள் ஸத்வம் ஸத்யமானால் அபஸித்தாந்ததோஷம் வருகிறது பாத்யமானால் ஸத்வாஸம்பவமாகையாலே ஸத்வத்தை ஸாதிக்கவொண்ணாது.

ப்ரதிவந்தியாலும் தூஷிக்கிறோம். நீ, அஸத்வம் அங்கீகரிக்கிறாயே அது ஸத்யமா, பாத்யமா, பாத்யமென்றால் ஸத்யாதிரிக்தபாத்யத்துக்கு அஸத்வம்கூடாமையாலே விரோதம், பாத்யபாதிதாபாவம் ஸத்வவ்யாப்தமாகையால் முன்சொன்ன ஆத்மாஶ்ரயாதி தோஷங்கள் வரும். அஸத்வம் பஹுஸத்யமென்கிற பக்ஷத்தில் அஸத்தோ பஹு என்று வ்யவஹரிக்கட்டும். பின்னமே

ன்கிற வ்யவஹாரமில்லாமல் போகட்டும், அசேதநத்ரவ்ய ஸமூஹம் நித்யஸ்வரூபம் ப்ரகாஶமாகையாலே ப்ரகாஶாஶ்ரயத்வம் ஸமூஹத்துக்கு உண்டாகமாட்டாது. த்ரவ்யாந்தர ஸம்பந்தத்திலே ஶரீரஶப்தம் ஸ்வீகரிக்கப்பட்டது. ஆகையால் ஶரீரலக்ஷணத்தில் சொன்ன லக்ஷணம் முழுவதும் அசேதநலக்ஷணத்தில் ப்ரஸங்கிக்கும், இந்த ஆக்ஷேபத்துக்கு விஷய ப்ரவ்ருத்திகள் ஸமூஹத்ரவ்யங்களென்றால் ஸமூஹத்ரவ்யஶரீரத்தை ஸ்வீகரித்து கூப்பிடாமலிருக்கவேணும். இதர ப்ரவ்ருத்திகள் பக்ஷங்களானால் ஶரீரத்வத்தை அங்கீகரித்து நிர்வாஹமாகயிருக்கவேணும். எல்லாயிருக்கட்டும் ஶரீரத்தில் ஶரீரம் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் எப்படி ஶரீரத்ரவ்யம் ஸித்திக்குமென்றால். ஸ்வாபாவிகமாகையாலே தனக்கு தான் தானே ஆதாரம், எந்த சேதநனது எந்த த்ரவ்யத்தில் எதனுடைய ஶரீரமாயிருப்போ, அது தச்சேஷம், ததாத்வ, ஶக்யபக்ஷமானது ஸ்வரூபத்தில் ஶரீரமாய்க்கொண்டு தன்னிடத்திலும் ஆஶ்ரயத்வ ஸம்ப்ரவ்ருத்தியாகையாலே ஸ்வப்ரவ்ருத்தி ஸ்வபக்ஷஶரீரம் ஶக்யாதிகளுக்கு பக்ஷ நியாமிகளுடைய ஶரீரமும் ஶக்யாதித்ரவ்யம் தான் சரிதமன்று, ஶக்யஸ்வரூபத்ரவ்யத்வ ப்ரவ்ருத்திஸம்பந்த ப்ரவ்ருத்திரோபிதவாச் ஆகையால் பக்ஷமானது ஒருபிடத்திலும் த்ரவ்யமாகமாட்டாது. கடாதிகளுக்கு ஶரீரம், பக்ஷம் ஶரீரத்துக்கோவென்றால் த்ரவ்யந்தான் ஶரீரம், யதாத்ருஷ்டி யதாதர்ஶநம் ஒப்புக்கொள்ளவேணும். இப்படி அங்கீகரித்தால் த்ரவ்யஶரீர லக்ஷணம் பக்ஷஶரீர லக்ஷணமொன்றும் வாராது. தேவர்களுக்கு ஶக்த்யாத்ரவ்யாதாரணபக்ஷங்களும் கடக்ஷாதிபக்ஷங்களும் ஶரீரம், என்னுப்படிப்பட்ட யுக்திகளாலே மாயா யுக்திகளை நிரஸித்து ஸம்வேதநத்துக்குப்போலே ஶரீரத்துக்கு ஸ்வாபாவிகத்வஸம்பந்நம். அத ஶரீரலக்ஷணத்தில் ப்ரயோஜநமான வ்யாகரணவ்யுத்பத்திக்கு ப்ரவ்ருத்திநிமித்தலக்ஷணவாதநம் ॥

தத்ர ஸூத்ரகார: ஸ்வயமேவ வக்ஷ்யதி, ஸாஸ்த்ரயோநித்வாத் ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸேயமிதி ததுக்தம் ப்ரத்யக்ஷம் வர்த்தமாந க்ஷணவிஷயதயா நேதி ஸாத்யம் ஸாதயதி । ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணாந்தரமபி பூர்வ ப்ரத்யக்ஷ ப்ரஹ்மா ஸம்பந்தம் ஜ்ஞாதும் ஸக்நோதீதி ஜ்ஞாநாநாம் க்ஷணிகத்வாத் ॥

அயமர்த்த: ॥ ப்ரத்யக்ஷம் பூர்வோத்தர க்ராஹகமா, உபய ஸித்திருப்தியான பதார்த்த ஸம்பந்தத்தையும் க்ரஹிக்கிறது, இதில் பூர்வோத்தர க்ரஹணபக்ஷத்தில் விவாதமில்லை. இந்த இரண்டையும் க்ரஹிக்கிறதென்கிற பக்ஷத்தில் பூர்வ க்ரஹணம் இதர நிரபேக்ஷமாகையாலும் உத்தர க்ரஹணம் பூர்வ ப்ரயோகிகளுடைய க்ரஹணத்தை அபேக்ஷிப்பதினாலும் இந்த இரண்டையும் ப்ரத்யக்ஷம் ஏககாலத்தில் க்ரஹிக்கமாட்டாது. இத்தை அபேக்ஷித்து நப்ரத்யக்ஷமென்று சொல்லப்பட்டது. க்ரமக்ரஹண பக்ஷத்திலோவென்றால், ப்ரத்யக்ஷம் க்ஷணிகமாகையாலே பூர்வ க்ரஹணஸமயத்தில் விநஷ்டமாகையால் க்ரமேண ஸம்பந்தத்தை க்ரஹிக்கமாட்டாது ப்ரத்யக்ஷாந்தரம் க்ராஹகமென்றால் அந்ய ஜ்ஞாநத்தோடு அந்யஜ்ஞாநத்துக்கு ஸம்பந்தமில்லாத்தால் அது கூடாது ஆகையால் க்ராஹகப்ரமாணமில்லாத்தாலே ஸாத்யம் ஸாதிக்கவொண்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ஜ்ஞாநாம் க்ஷணிகத்வாதியென்று.

ஒன்றிலேயாப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஸாத்யஸாதந பக்ஷத்திலும் ப்ரமாணமுடைய ஜ்ஞாநவிஷயமும் க்ஷணிகமாகையால் முன்சொன்னபடி பூர்வபக்ஷ ஸாதிக்க ப்ரமாணங்கள் வழியாது அந்யஜ்ஞாநத்தோடு அந்யஜ்ஞாநவார்த்தையை அறியாத்தாலே ப்ரத்யக்ஷாந்தரத்தாலும் க்ரஹிக்க ஸக்தி இல்லை. ப்ரத்யக்ஷம் க்ஷணிகமானாலும் ப்ரத்யக்ஷாந்தரத்தால் ஸம்பந்தக்ரஹணம் ஸம்பவியாது அந்யஜ்ஞாநத்தோடு ஜ்ஞாநாந்தரத்துக்கு ஸம்பந்தமில்லையென்கிறது க்ஷணிகத்வம் தானே ஆகையாலே எந்த யுக்தி

யால் காரணத்வத்தை ஸாதிக்கிறீரோ அதுவே யுக்திஸாமா
ந்யத்வத்திலும் ஸாமான்யத்வத்தை ஒப்பாவிட்டால் காரண
த்வமும் ஸித்தியாது காரணத்வமே வேண்டாமென்றால்
லோகவ்யவஹாரத்துக்கு பங்கம் வரும். ஸத்த்வரஜஸ்தமோகு
ணங்கள் பேதாபேதஸம்பந்தமில்லாமல் போகட்டும், கார்யத்துக்கு
ப்ரத்யக்ஷமில்லாவிட்டால் இந்த்ரியஸந்நிகர்ஷ விஷய
த்வமான ரூபத்தை விஷயீகரிப்பதால் நேத்ரமென்றும் வி
ஷயத்வங்களான ரஸாதிகளை விஷயீகரிப்பதால் ரஸநாதீந்த்ரி
யங்களென்றும் ஏற்பட்ட இந்த்ரியத்வவ்யவஸ்தை போய்விடும்
அதுவும் தத்விஷயத்வக்ராஹகேந்த்ரியவிநாசத்தால் அநே
காயாதிவ்யவஸ்தை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அநுக்தாதிப்ரமாண
காயாதீதி। இது இருக்கட்டும் ரூபரஸங்கள் முதல் இதுகள்
ஒரு ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஒருகாலத்தில் எப்படி க்ரஹிக்கப்படுகிற
தென்றால் ஏககாலத்திலே தத்விசேஷணவிசிஷ்டம் வஸ்துஜம்
ஜ்ஞாபகத்தால் க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஒருக்கால் அநேக விசேஷண
விசிஷ்டங்கள் சேர்ந்திருந்தால் யுகபத்தேவ க்ரஹிக்கப்படுகிறது
கள். லோகத்தில் ஸேநாவநதாரகாஸமூஹாதிகள் ஒருகாலத்தில்
க்ரஹிக்கப்படுகிறாப்போலே வரலாம். ததாச ஸாரஸங்கம்சேர்ந்து
கொண்டு அநேகவிசேஷண விசிஷ்டங்களான வஸ்துக்கள் ஏக
க்ஷணத்திலேயே க்ரஹிக்கப்படுகிறதுகள். அதில் கடஃ, படஃ,
சுக்லஃ, க்ருஷ்ணஃ, மந்தஃ, தீவ்ரஃ, என்று ப்ரதீதிவிகாரங்கள்
தத்ர, கடத்வ, படத்வ, சுக்லத்வ, க்ருஷ்ணத்வாதிகள் ஸாமாந்யவிசேஷ
ண க்ரஹிக்கப்பட்டால் ஸாரஸ்ய ஸித்தியைப் போக்கடிக்கும்.
இந்த ஸம்ப்ரதாயநம் தத்தஜாதிஸ்வரூபவிசேஷ க்ரஹணத்தால் வருகி
றது. ப்ராக்தனஸம்ஸ்காரங்களான அந்த ஸம்ஸ்காரங்கள்தானே ப்ர
திபோதிகளை அபேக்ஷித்து ஹேதுக்களென்று சொல்லப்படுகிற
துகள். இந்த அபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறார். தத்ராக்த ஜந்தி।
தத்ஜாதிக்ரஹணக்ருத்யமான ஸம்ப்ரதாயநத்தோடு சேர்ந்தி
ன்னபடி. ஸமாநாஜாதீயஃ ஸாரஸாம்ஸிஹாஃ என்று ஏககாலத்
தில் ஸம்வ்யவஹாரம்வருகிறாப்போலே யுகபத்ஜ்ஞாநவ்யவஹாரம்

வரலாம். பௌர்வாபர்யாபேக்ஷையில்லை. எந்தஇடத்தில் கர்த்ரு வ்ய
வஹாரம் வருகிறதோ அந்தஇடத்தில் வாக்கினுடைய கர்த்தத்தை
அநுஸரித்து ஸம்ப்ருஷ்டாஸ கவிஷிகாஹிஞானென்கிற வ்யவஹாரம்
போலே கர்த்ருவ்யவஹாரம் வரலாம். இந்த விஷயத்தில் ஜ்ஞாநத்
துக்கு பௌர்வாபர்யமும் சொல்லவில்லை. ஆகையால் ஹேதுஹேதுமத்
பாவவைத்தியில்லை என்று இந்தவ்யாகாரமாய் ஹேதுஹேதுமத்பா
வவைத்திவிஹாரஸம்பந்நம் । ப்ரத்யக்ஷம் ஸந்நாத்ப்ராஹி
யால் ப்ரவ்ருத்திக்கும் வ்யவஹாரங்களுக்கும் ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும்
விரோதமும் ப்ரஸங்கம். ஸாஸ்நாதிஸம்ஸ்தாநமே கோத்வாதிரூப
மான ஜாதி. அந்தஜாதியே ஸ்வரூபமாயிருக்கும், அநுவ்ருத்த
ஜ்ஞாநமென்ன வ்யாவ்ருத்தஜ்ஞாநமென்ன இந்த அநேகோநஆயவம்
பந்நம். போயிதவும்மே ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு விஷயம் । அநுமிதி
யானது விஷயவ்யாஸகாலத்திலே ஜ்ஞாதாவுக்கேஸ்வயம்ப்ரகாஶ
மாயிருக்கும் அந்யர்களுக்கு அநுமேயமாயிருக்கும். தன்னுடைய
ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்திற்கும் விஷயமாயிருக்கும். அநுமிதிக்கு உத்பத்
தியும் ப்ரமாணாதிகளுமுண்டு. அநுமிதி தானே தன்னு
டைய ப்ரமாணாதிகளை ஸாதிக்கும். ப்ரமாணாதாரங்களும்ப்ர
மாணத்தைஸாதிக்கும். அபூர்வத்ராதிகளாலேயடாதிஜ்ஞாநங்க
ளுக்கு அநித்யத்வஸம்பந்நம். நிர்விஷயஜ்ஞாநஸாவித்துக்கு உப
பத்தி இல்லை. ஸாக்ஷாத்ருஷ்டியிலே நிர்விஷயஸம்வித்தினுடைய உப
பத்திவம்பந்நம். ஸாக்ஷாத்ருஷ்டியிலே அஹம்பூத்தினுடைய உபபத்தி
ஸம்பந்நம் 'ஸாவைஹம்ஸோவம்' என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே
நாநாவிதங்களான அநுமிதிகளுடைய ஸம்பந்நம். ஸஜாதீய
விஜாதீயஸ்வகதபேதஸம்பந்நம். வடாகாஶத்ருஷ்டாந்தநிரஸநம்.
ஸேத்ருஸேதுநாதித்ருஷ்டாந்தஸம்பந்நம். அநுமிதிஸ்வரூபத்
தினுடையநிரூபணம். நித்யைகத்வஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களுடை
யஸம்பந்நம். ஶாஸ்த்ராதிகள்யதீஸ்வரூபங்களாகையாலே கா
ஷ்ண்யாதிஹேதுவிவத்பங்கள். அநுமிதியோவென்றால்யதிஸ்வ
ரூபமெயாகையாலே ஹேதுத்தை ஸஹிக்கும். ஸம்வித்தேகஜ்ஞா
என்கிற ஶ்ருதிநிரஸநம். நிர்விஷயமான யீ ஜ்ஞா என்கிற ஶ்ருதிநிர

ஸநம் । யஃ ஸர்வஜ்ஞஃ, ஸர்வவித் யஃ ஸத்யகாமஃ ஸர்வஜ்ஞாஸ யஃ ஸுத்தாஸத்யஸங்கல்பஃ । யஸ்யஜ்ஞாநம் தஸ்யஜ்ஞாநம் யதா ஸதஃ என்று ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ஸாதிக்கிறதென்று கேவலஸ்ருதிவாக்யங்களுடைய ப்ரதர்ஶநம் । ஜ்ஞாதா ஸர்வஜ்ஞஃ ஸர்வஜ்ஞாஸ ஜ்ஞாதா வராகஃ ஸர்வஜ்ஞாஸ ஜ்ஞாதா அநாதா வராகாஸ யதா ஸதஃ என்று ஸர்வஜ்ஞத்துக்கு அநாதித்வத்தை ஸாதிக்கிற ஸ்ருதிவாக்யஸ்ய ப்ரதர்ஶநம். இந்த வாக்யங்களுடைய ஸம்பந்தம். யஃக்கு ஸர்வஜ்ஞாநாதிநஷ்டம் ஜ்ஞாதாவுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வமான ஜ்ஞத்வத்தை மேலே ப்ரகாஶிக்கப்போகிறார். யஃ ஸத்யகாமஃ ஸர்வஜ்ஞாஸ யஃ ஸுத்தா ஸத்யகாஸ ஜ்ஞாதா வராகஃ ஸர்வஜ்ஞாஸ ஜ்ஞாதா அநாதா வராகாஸ என்கிறவாக்யங்களுக்கும் ஸஹஜ்ஞாநாதிஸத்யத்தாலே ஸ்வரூபமும் ஸர்வஜ்ஞத்வமும் கண்டுகொள்வது ஸஹஜமே ஜ்ஞாதா என்கையில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரதிகாரிகளாலே ப்ரவ்ருத்யர்த்தஸ்ய ப்ரதர்ஶநம். ஜ்ஞாதாவுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வநிரஸநம். ஜ்ஞாதாவுக்கு ஸ்வயம் ஸகலஜ்ஞத்வ நித்யத்வங்களுக்கு ஸாதநங்களான ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு அநாதிஸம்பந்தமான தர்ஶநங்கள். தீபஸ்ய யதாபோலே ஜ்ஞாதாவான ஜீவாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநம் தர்ஶநம். அந்த ஜ்ஞாநம் ஸ்வயம்போலே ப்ரகாஶமாயிருக்கும் விஶேஷணங்களான தீபாவயவங்களே ப்ரபைஎன்கிற ஸித்தாந்தம். இப்படி உக்தமான தர்ஶனங்களாலே அநாதிஸித்தமான ப்ரத்யக்ஷாநுமாநஶ்ருதிப்ரமாணத்வத்தால் ப்ரவ்ருத்தி ப்ரதர்ஶநம். ஸர்வஜ்ஞஸித்தாவுக்கு ஸகலவிஷய ப்ரகாஶத்வம். ஜ்ஞாத்ருத்வஸ்வரூபமென்கிற ஸித்தாந்தலக்ஷணம். ஜ்ஞாத்ருத்வம் விக்ரியாத்மகம் என்கிற ஸித்தாந்தலக்ஷணம். ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகம் என்கையிலே ப்ரவ்ருத்திப்ரதர்ஶநம். நித்யமான யதார்த்தஜ்ஞாநத்திற்கு கர்மத்தாலே ஸங்கோசாதிகள்.

அத்ராயம் விஶேஷஃ ॥

ஜ்ஞாநஃ வாக்யார்த்தஜ்ஞாநவஸ்யார்த்தஸ்வரூப விஶேஷாயநம் க்ரியதே. இதுவரையில் ஜ்ஞாதா யதார்த்தஜ்ஞாநம் ஆக இரண்டுக்கும் நித்யஸகலகாரணத்வஜ்ஞாநத்வம் ஸாதா

ரணமானாலும் ஆத்மஸ்வரூபம் அஜமென்று ஸ்வத:ஸித்³த⁴ஸா
த⁴நமாகையாலே இவனுக்கு ஸ்வ கர்மஸம்ஸாரப³ந்த⁴
து³:க²ம் அநித்யம்। ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநத்துக்கோவென்றால் ஸ்வஸம்ப³
ந்த⁴கர்மகஸம்ஸாரப³ந்த⁴விஷயிகம் ஏத்தம். ஆத்மஸ்வரூபம் அஜ
மென்று எக்காலத்திலும் ஸ்வ த்³ருஷ்டிக்ஷணப்ரகாஶமாநதயா விஶிஷ்ட
மாகவே பா⁴ஸிக்கிறது இந்த ப்³ரஹ்மவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்தைத்தவிர
மத்தை விஷயீகரிக்க ப்ரஸக்தியில்லையென்றும் கர்த்ருத்வமும்
ஜ்ஞாத்ருத்வமும் இவனுக்கு ஸ்வாபா⁴விகமென்றும் சொல்லப்பட்டது।
வாக்யார்த²மான ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநம் 'ஸத்யஜ்ஞாநாதி³' என்று
ஸ்வரூபஸாத்⁴யவிஷயகமாயும் ஸத்யாதி³விஷயகமாயும் ஆத்மா
வுக்கு விஶேஷணமாக ஸ்வபா⁴வமாகவே பா⁴ஸிக்கிறது என்னுக்தமா
ய்த்து। இப்படியானால் இந்தஜ்ஞாநம் வாக்யார்த²மாகையாலே இந்த
ஜ்ஞாநத்தில் ஆத்மாவுக்கு விஷயத்வம் ஒப்புக்கொண்டால் ஸத்யாதி³க
ளுக்குப்போலே வாக்யார்த²த்வ ப்ரஸங்க³ம்வரும்। இந்த வாக்யார்த²
த்வம் ஸ்ரீபா⁴ஷ்யத்தில் ப்ரத்யக்ஷாதி³ த்ரயநிரபேக்ஷமாநாதி⁴
கரணத்வநிரூபணாவஸரத்தில் 'ஆத்மநஸ்து வாக்யார்த²த்வாபே⁴
க்ஷா ஶரீரக்³ரஹணவேளாயாம் ஆத்மா நப்ரஹ்ருதிக' என்னும்
இதற்குமேல் 'ஆத்மஸ்வரூபேண வாக்யார்த²ஸ்யாப்ரஸித்⁴யாவாக' என்
னும் கண்ணோக்த்யா நிஷித்³த⁴மாகையாலே இந்தநிஷேத⁴ம் எப்படிகூடு
மென்னில் சொல்லுகிறேன். 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநாதி³' என்னு வாக்யா
ர்த²வ த்³ருக்ஷத்தில் ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநப்ரகாஶதயா விஷயஸ்வரூப
த்தைக்கொண்டு வாக்யார்த²த்வம் சொல்லவொண்ணாது ஏனென்றால்
இந்த ஜ்ஞாநத்தில் ஸத்யம் விஶேஷதயா பா⁴ஸிக்கிறாப்போலே ஆத்மா
பா⁴ஸிக்கவில்லை, கிந்து ப்ரகாஶதயா பா⁴ஸிக்கிறான். ஆகையால் வா
க்யார்த²ஜ்ஞாநவிஶேஷதயா பா⁴ஸநமே வாக்யார்த²த்வ ப்ரயோஜகம்.
கிஞ்ச ஜ்ஞாநம் ஸத்யஜ்ஞாநாதி³வாக்யார்த²வ ரீதியில் ஸத்யாதி³வ் கா
ரகத்வேந ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு வாக்யார்த²த்வநிஷேத⁴மானப்போலே
ஆத்மாவுக்கும் கூடலாமென்று சொல்லவொண்ணாது. அநாதி³த்ரதி
ஷ்டவாக்யார்த²ாதி³வ ரீதியில் ஒருபக்கத்திலும் ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞா
நவிஶேஷதயா பா⁴ஸநமில்லாத்திலென்னபடி அதவஶ தீர்ச்

சொன்ன [illegible] ஸங்கதமாய்த்து। இந்த [illegible] என்கிற [illegible] வ்யாகரணத்தில் [illegible] கண்டுகொள்வது। ஆனால் [illegible] என்கிற [illegible] ஒப்புக்கொள்ளுகையாலே அந்த [illegible] தீதியில் [illegible] இருக்கிறது [illegible] தீதியில் அப்படியில்லை [illegible] என்று [illegible] ஸங்கதமாய்த்து। இப்படியானால் [illegible] என்கிற [illegible] எப்படி [illegible] என்னில் இந்த [illegible] யாகையாலே அந்த [illegible] அந்த [illegible] எழுதப்படுகிறது.

([illegible]) [illegible]

ஸ்வப்ரகாஶகஸாக்ஷிஸித்³தே⁴: ஜ்ஞாது: ஜ்ஞாநஸ்ய ச ஜட³த்வம் ஸ்யாத், கிஞ்ச ஜ்ஞாநாந்தரேண ஸம்பந்த⁴ப்ரதீதிரவஶ்யம் பா⁴விநீ சேத் ஸம்பந்த⁴விஷயக ஜ்ஞாநேந ஸஹ ஜ்ஞாத்ருஸம்பந்த⁴ஸ்யாபி ஜ்ஞாநாந்தரேண ப்ரதீத்யவஶ்யம்பா⁴வாத் ஸம்பந்த⁴ஜ்ஞாந பரம்பராப்ரஸங்க³:। அவஶ்யம்பா⁴வாபா⁴வே ஸ்வஜ்ஞாநேஷு அஸஜ்ஞாநாதீ³தி ஜ்ஞாந ஜ்ஞாத்ருஸம்பந்த⁴ப்ரதீதிர்ந ஸ்யாத், ஏவம், ஸ்வயம்ப்ரகாஶப்ரத்யக்ஷேணைவ ஸம்பந்த⁴ப்ரதீதே:, நியதவிஶேஷண விஶேஷ்யபா⁴வோऽபி ஸம்பந்த⁴:। அஹமித்யாதி³விஶேஷ்யத்வேந ஸ்வஸ்வபா⁴வம் ஸ்வாத்மாநம் ப்ரகாஶயதி। யதா² ஹ்யர்த²ஜ்ஞாநஞ்ச விஶேஷணத்வேந ஸ்வஸ்வபா⁴வம் ஸ்வாத்மாநம் ப்ரகாஶயதி விஶேஷணவிஶேஷ்யபா⁴வஸ்ய பரஸ்பரப்ரதியோகிகத்வாஜ்ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநயோ: ஸ்வஸ்வபா⁴வாதே³வ ப்ரதீயதே। நநு ஸம்பந்த⁴ப்ரதீதௌ ஸம்பந்தி⁴நோ: ஸ்வஸ்வபா⁴வஸ்ய ஸக்ருஜ்ஜ்ஞாநஹேதுதயா விநா நோபபத்³யதே இதி ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநயோர்ஜ்ஞாநாந்தரவேத்³யத்வம் ஸ்யாத். ஸாம்ப்ரதாயிகத்வாத் ஈஶ ஸித்³த⁴ஸாத்⁴யவேத்³யோபரி ஶங்க்ய பரோக்ஷ்யோ ஸம்பந்த⁴ப்ரதீதிவேளாயாம் ஸக்ருஜ்ஜ்ஞாநஹேதுத்வம் ஹி த்³ருஶ்யதே இதி சேந்ந தத் ஸம்பந்தி⁴நோஸ்ஸம்பந்தே⁴ந ஸஹ ஸக்ருஜ்ஜ்ஞாநஹேதுத்வஸ்ய ஸஹாபா⁴வஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாபா⁴வாத், ஸம்பந்தி⁴நோ ஜ்ஞாநசக்ஷுஷ: ப்ரத்யக்ஷம் ஹி தத்ர ஸக்ருஜ்ஜ்ஞாநஹேதுத்வம்। அத ஏவ ஸ்வயம்ப்ரகாஶகஸ்ய பூர்வோக்த அஸ்வபா⁴வாதி⁴நயோ: ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநயோ: விஶேஷண விஶேஷ்யப்ரதியோகிகஸ்வபா⁴வஸ்ய ரூபஸ்ய ஸம்பந்த⁴ஸ்ய ஸஹ ஜ்ஞாநாந்தராநபேக்ஷ: உபபத்³யதே। அத: ஸம்பந்த⁴ஸ்ய ஸஹஸ்வபா⁴வ ஜ்ஞாந விஹாயஸாவ ஸம்பந்த⁴ஜ்ஞாந பரம்பராப்ரஸங்க³: உத்ஸாரிதா: ॥

இத்தால் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶ ப்ரத்யக்ஷவேத்³யத்வத்தைத்தவிர ஜ்ஞாநாந்தரவேத்³யத்வம் இல்லை என்றுசொல்லவொண்ணாது, ஸஹஜ்ஞாநாதி³ என்று வக்ஷ்யமாணாதி³ ஜந்யஜ்ஞாநம் ஸ்வக³தயா ஆத்மாவை விஷயீகரியாததினாலே ஆத்மவிஷயமன்றென்னுகருத்து। இப்படியே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜஸ்வாமியினால் ந்யாயஸி

ஸாங்க்யநிரஸநாதிகரணத்தில் இந்த அர்த்தமே உபபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'படவச்ச ஹேதுநாதி' என்கிற ஸூத்ரத்தில் ஸூத்ரகாரர் ப்ரதிபாதித்த ஸத்கார்யவாதத்தைக்கொண்டு பரிஹாரம் ஸொல்லவொண்ணாது। இத்தால் அணுகாரணவிசேஷ ப்ரதிபாதிதமான த்ர்யணுகம், அணுகாரணம், ஸம்யோகம், உத்பத்திநாதி என்று ஸாங்க்யபக்ஷத்துக்கும் விரோதமில்லை। அதுவுமல்லாமல் ஸாங்க்யம்ருத்துக்கு ஸத்கார்யவாதஸத்ததாவலம்பந ஸத்கார்யவாதஸம்ப்ரதாயம் பக்ஷணமுமயமும் ஸமஞ்ஜஸம்। இத்தப்பிரகாரம் பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளம்.

ஸத்கார்யவ்ருத்தி ॥

ஜ்ஞாநகாரணவஸ்தாகாரத்திலே ஸம்வித்துனுடைய ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸித்தி ஸம்பந்தங்களாலே ஜ்ஞாதாந்ருத்வம் என்கிற தர்மபூதஜ்ஞாநம்। ப்ரதிகாரங்களுக்கு காரணங்களாலே அபிவ்யக்தியில்லை அபிவ்யக்திக்கு உத்பத்தி காரணாந்தர ஸாபேக்ஷங்களாலே தர்மபூதஜ்ஞாநம்। ஸம்வித்துக்கு அஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம் கூடாது। யதாவஸ்திதவ்யவஹாராநர்ஹ ஜ்ஞாநாவரணமான ஜ்ஞாநவ்யாவர்த்யத்வலக்ஷணம்। ஆகையாலே அஹங்காரமான ஜ்ஞாதாவேதன்றோ ஸம்வித்விஷயத்திலே அபேக்ஷித்துக்கு அவிஶேஷஸாதாரணம்। அஹங்காரத்துக்கு ஸ்வப்ரகாஶத்வ ஸாதநம் மோக்ஷதசையிலே அஹங்காரம் அநுவ்ருத்திக்கவில்லையென்கிற மதபங்கம்ஸமஸ்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயங்கள் அஹந்த்வத்வம் காரணத்வ ஜத்யாதியாலே ஸ்வதஜ்ஞாநஸாக்ஷிகமான அஹம்ப்ரத்யயகாரணாந்தரபவவ்யவஹாரம்। வாதிப்ரவாதிகளுடைய அஹம்புத்யாதிஸ்வத்வாதியான அநுபவஸ்வரூபம்। அஹங்காரமும் அஹங்காரமும் ஸித்தம் ஸத்த்வத்துக்கு ஹேதுவாஸநாரூபமான தோஷத்தினுடைய பாதகம்। வ்யாவஹாரிகமான ஸ்வரூபாதிகளுடைய பாதகம்। போகமில்லாவிடினும் தோஷ ஸம்பந்தமே அபாரமார்த்திகத்திலே ஹேதுவென்கையில் ஶ்ருதிப்ரமாணாதிவிஷயஸ்வரூபம்। ஸ்வரூப ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநவிஷயமாகில் நித்யமாகவும் ஸம்பந்திக்குமித்யாதி ஸ்வரூபம்। அஸத்யத்தாலே ஸத்யமுண்டாகிறதென்கிற மதபங்கம்। ஸ்வாப்நாயஜ்ஞாநமும் ஸந்தாநஜந்யபாயஜ்ஞாநமும் ப்ர ஜாலவாதிஜ்ஞாநமும் ஸமஸ்தஸம்யாநமும் ஶாஸ்த்ரவிஷயதர்ஶி

யும் ஜந்மத்தில் பூர்வாதிவ்ருத்தாந்தமும் ஸத்யமாயிருந்துகொண்டே ஶாஸ்த்ராஶாஸ்த்ராதிகளுக்கு ஹேதுவாகிறது। ஜ்ஞாநோத்பத்திக்கு முன் ஶாஸ்த்ரஸத்யம் என்கிற ஏகதேஶமதம்। ஸர்வஶப்தாத்யாதியான ஶ்ருதிவாக்யத்தாலே ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ராமாண்ய ஸ்தாபநம்.

ஆநந்தம் ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் ॥

ஸூத்ரத்துக்கும் பாஷ்யத்துக்கும் ஸவிஶேஷபரத்வ ஸாதநம்। ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யத்துக்கு அகண்டார்த்தபரத்வ கண்டநம்। ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு விஶிஷ்டைக்யபரத்வஸாதநம்। ஸதேவஸோம்யேத்யாதி வாக்யத்திலே ஸதேவ என்று ஸகல கார்யாபாவத்தை நிரஸிக்கிறது. ஏகமேவ என்று ஸ்வாஶ்ரய ஸ்வாவியோகிஸூக்ஷ்மாவஸ்தாபந்நமான உபாதாந காரணத்தைக் கணிசிக்கிறது, அத்விதீயமென்னு இதைத்தவிர வேறு நிமித்தகாரணமில்லையென்கிறது. ஆகையாலே ஸஜாதீயாதிபேதங்களை இந்த வாக்யத்தாலே நிரஸிக்கவில்லை, ஸர்வஶாகாப்ரத்யயந்யாயத்தாலே இந்த ஸூத்ரவாக்யத்திலும் ஸார்வஜ்ஞ்யாதிகுணங்களை அநுஸந்திக்கவேணும், அபஹதபாப்மத்வாதிவாக்யத்திலே நிர்குணத்வத்துக்கும் ஸகுணத்வத்துக்கும் விஷயபேதவ்யவஸ்தாபநம், ஸகுணவாக்யத்துக்கு ப்ராப்தவிஷயத்வ வர்ணநம், நீஹாராதித்ருஷ்டாந்த பேதத்துக்கு அப்ராமாண்யத்திலே தாத்பர்யவர்ணநம், யஸ்யாமதமிதி வாக்யத்துக்கு பேதத்துக்கு ஜ்ஞாநாவிஷயத்வ வர்ணநம், ஸகுணோபாஸநமேவாக்ஷேபாத் பேதத்துக்கு அபரிச்சிந்நத்வேந ஜ்ஞாதத்வம், நேதி நேதீத்யாதிஶ்ருதிக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வ நிஷேதபரத்வமில்லை. அந்த ஶ்ருதிக்கு இரண்டு யோஜநை. ஜ்ஞாநோபேதத்வாதிவாக்யம். பேதத்துக்கு ஜ்ஞாதிருத்வத்தைச் சொல்லுகிறது, நேஹநாநாஸ்தி ஶ்ருதி அபேதத்தைச் சொல்லுகிறது, யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்த இத்யாதி ஶ்ருதிபேதத்தைச் சொல்லுகிறது, ஶ்ருதிவேதாந்தவிஷயத்திலே ஸம்ஸாரபயமுண்டாமென்று சொல்லுகிறது, நாஸ்தி அத்ரோவி பரமேஶ்வராஶ்ரய வி ஜ்ஞம்ஸவ்ருத்தி என்கிற ஸூத்ரமும் பேதம் அவிஶேஷ ப்ர

த்ரிகங்களுக்கு ப்ரமாணமாகையால் ப்ரமாணமான உபயலிங்க விஶிஷ்டமென்று சொல்லுகிறது.

அத புராணவசநம்.

ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்திலே சிலர்க்கு ஸவிஶேஷ ப்ரஹ்மபர த்வத்திலே ப்ரமாணமாக ஸந்தேஹங்களுடைய உதாஹரணம். ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்திலே ஷஷ்டாம்ஶத்திலேயிருக்கிற ப்ரத்யஸ்தமிதபேதம் என்கிற ஶ்லோகத்துக்கு ப்ரமாணவாக்ய ப்ரகரணத்திலே ஸர்வஜ்ஞத்துக்கே ஶாஸ்த்ரார்த்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. அதற்கு ஶௌநகாதிவசநத்தோடே ஏகார்த்யம். ஆகையாலே ப்ரத்யஸ்தமிதாதி ஶ்லோகம் ஸவிஶேஷமான ஜீவாத்மஸ்வரூபம் யோகம் ஆரம்பிக்கிற ப்ரஷ்டாவுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமென்று சொல்லுகிறது. நம் நிர்விஶேஷ ப்ரஹ்மம். ஷஷ்டாம்ஶத்தில் த்விதீயாத்யாயத்திலுடைய ஆரம்பத்திலேயிருக்கிற “விகாராய ஶாஸ்த்ராய” இத்யாதி ஶ்லோகத்துக்கும் அநந்தரமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் இத்யாதி ஶ்லோகத்துக்கும் ஏகார்த்த ஸ்வரூபமான ப்ராந்திதர்ஶநம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜீவத்தையும் ஜகத்தையும் போதிக்கிறது என்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கைக்காக ப்ரத்யக்ஷாதிவசநஶ்லோகங்களுடைய அர்த்தங்களை விசாரித்து ஜகத்ஸ: என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு ஶரீராத்மபாவம் நிபந்தநமென்று ஸமர்த்தித்தருளினார். இந்த ஸாமாநாதிகரண்யம் நிர்விஶேஷ ப்ரஹ்மபரமாகில் ஶாஸ்த்ரஸம்மதமாக ப்ரஸம்ஶிக்கும் “நிர்குணஸ்ய ப்ரமேயஸ்ய” என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு விரோதமும் ப்ரஸங்கம். ஸ்ரீ பராஶரப்ரோக்தமான “பரமாத்மஸ்வபேதே:” இத்யாதி ஶ்லோகஸந்தர்ப்பத்துக்கு ஜகந்நித்யத்வமும் சொல்லில் லக்ஷணாதிதோஷமும் ஸ்வ்ருதி காரணவிரோதமும் வரும். பரமாத்மஸ்வபேதே:, யதேதத் த்ருஶ்யதே மூர்த்தம், ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் அகிலம், யதா ஜ்ஞாநவித இத்யாதியான நாலுஶ்லோகம் ப்ரமாண ஸூத்ரத்தில் “ஜ்ஞாநஸ்வரூபே பேதம்” யதா ப்ரத்யக்ஷமிதம் வர:

கோசரம்| ப்ரணவப்ரதிபாத்ய விசேஷணவிசிஷ்டஸம்பந்தஶ்ருதியா
ஜ்ஞாநாகாரச் ஶ்லோகமும் ப்ரகரணமும் ஜீவர்களை
தேஹங்களிலே இருக்கிற ஜீவஸ்வரூபங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநைக
ஆகாரங்களென்று சொல்லுகிறது| இந்த விஷயப்ரமாணஶாஸ்
த்ரத்துடைய உபஸம்ஹாரத்திலே இருக்கிற விசேஷஜ்ஞாநஜ்ஞா
நே ப்ரத்யக்ஶ்லோகமும் ஜீவஸ்வரூபத்தையும் ஜீவ
பேதத்தையும் சொல்லவில்லை| அப்படியாகில் 'ஆலய
ஜ்ஞாநாய ஜாலவாயா' ப்ரத்யக்ஷ ப்ரதிபாதிகள்விரோதிக்கு
ம் பக்ஷத்துக்கும் பேதத்துக்கும் வைக்ருதம்கூடாது. பரமே
ஶ்வர் பசாந்தி பாவாயதுஷ்ப்ரமதா: ப்ரத்யக்ஷ ப்ரதிபத்
தி விரோதம் வருகையாலே| ஶங்கரநு நிஷ்ப்ரமாணமாகச்சொ
ன்ன ஸித்தாந்தமும் ஸப்ரமாணபேதவிஷயம்| விஷயப்ரமாண
த்திலேயும் 'விஜ்ஞாநம் ப்ராப்தம் ப்ரதேது| தத்வஸாரேவ
ஸ:' என்கிற ஶ்லோகங்களும் பக்ஷத்துக்கு பேதஸாத்ருத்தைச்
சொல்லுகிறது| ஆகையால் 'விசேஷஜ்ஞாநஜ்ஞாநே' என்கிற ஶா
ஸ்த்ரோபஸம்ஹாரஶ்லோகமும் பக்ஷத்துக்கு தேவாதிதேஹாபிமா
நத்தைச்சொல்லுகிறது. 'ஸர்வம் ப்ரஹ்மண: தேஹபேதம்
ஸ: கரிஷ்யதி' என்கிறவிடத்தில் பேதமண: என்கிறபதம் பஞ்ச
பேதக்ருதமென்று கருத்து| 'க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி' என்கி
ற ஸ்ரீகீதாவசனமும் ஸர்வஜீவர்களுக்கும் ஸர்வாத்மாவொரு
வனே என்று சொல்லுகிறது. அநந்தரம் ஶாஸ்த்ரத்துக்கு நிவ்ரு
த்திப்ரவ்ருத்தி ப்ரதிபாதக மாகவில்லை என்று உபஸம்ஹரித்
தருளினார்.

அத ஸப்தவிதாநுபவவ்ருத்தி:—

ஶ்ரூயமாணாநுபவவ்ருத்தி: | த்யாயமாநாநுபவவ்ருத்தி: | ஸ்வ
ரூபாநுபவவ்ருத்தி: | ஸம்வேதநீயாநுபவவ்ருத்தி: | ப்ரீ
ணநாநுபவவ்ருத்தி: | நிவர்த்தகாநுபவவ்ருத்தி: | நிவ்ருத்தாநுப
வவ்ருத்தி: | ஆக ஏழு அனுபவத்திகளில் ஶ்ரூயமாணாநுபவவ்ருத்தியா
கு, ஜ்ஞாநபோதித்யான ஸம்பந்தத்துக்கு ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாக

ப்ரஹ்மம் விரோதியாகையாலே ஶூந்யமாகமாட்டாது என்பது தான். அத, ஜ்ஞாநஸாத்யம் ப்ரஹ்ம ஸத்யா அவித்யாவிரோதி அன்று. நிர்விஷயகமான ஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மைக்ய ப்ரமாணஜ்ஞாநமே விரோதி. ஏனென்றால் ஸாக்ஷாத்காரஜ்ஞாந நிர்விஷயகஜ்ஞாநங்களுக்கு விஷயபேதமில்லாவிட்டாலும் அயம் தேவதத்தஃ ஸோயம் தேவதத்தஃ என்கிற அபிஜ்ஞாப்ரத்யபிஜ்ஞைகளுக்கு விஷயபேதமிருந்தாலும் ப்ரத்யபிஜ்ஞைக்கு அபிஜ்ஞாவிரோதித்வம் த்ருஷ்டமானாப்போலே ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநத்துக்கு அவித்யாவிரோதித்வம் கிடையாது என்கிற பூர்வபக்ஷத்துக்கு உத்தரம். நீ சொன்ன ப்ரமாணஜ்ஞாநமும் அவித்யாநிவர்த்தகமாகமாட்டாது. முன் சொன்ன அபிஜ்ஞாப்ரத்யபிஜ்ஞைகளுக்கு தேஶகாலபேதமும் தேஶகாலைக்யமும் ப்ரத்யேகம் விஷயமாகையாலே ப்ரத்யபிஜ்ஞை அபிஜ்ஞாவை விரோதிக்கலாம். இங்கு ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநத்துக்கும் ப்ரமாணஜ்ஞாநத்துக்கும் ப்ரஹ்மமே விஷயமாகையாலே ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநந்தானே அஜ்ஞாநத்தை போகவொட்டாது என்கிற திருவுள்ளத்தாலே வாக்யார்த்தம் ஸங்க்ஷேபித்து அருளிச்செய்தார்.

திரோதாநாநுபபத்தியாவது, ப்ரகாஶைகரூபமான ப்ரஹ்மம் அவித்யாதிரோஹிதமென்று சொல்லுகிறாய் அப்படியானால் ப்ரகாஶதிரோதாநம் ப்ரகாஶோத்பத்தி ப்ரதிபந்தநம் அல்லது இருந்த ப்ரகாஶத்துக்கு விநாஶமென்றாவது சொல்லவேணும், ப்ரஹ்மப்ரகாஶத்துக்கு உத்பத்தி இல்லாத்தாலே முன்சொன்னபக்ஷம் யுக்தமாகாது. ப்ரஹ்மமே ப்ரகாஶஸ்வரூபமாகையாலே ப்ரகாஶதிரோதாநம் ப்ரஹ்மஸ்வரூப நாஶமென்றே ஏற்படும்.

அவித்யாஸ்வரூபாநுபபத்தியாவது, ப்ரஹ்மத்துக்கு ஒப்புக்கொண்ட அவித்யாதோஷம், பாரமார்த்திகமா? அபாரமார்த்திகமா? பாரமார்த்திகமாகில் பரமார்த்தத்விதீய ப்ரஸங்கஃ அபாரமார்த்திகமாகில் த்ருஷ்டி, த்ருஶ்யம், த்ருஶ்யங்களுக்குள்ளே அந்யதமத்தை ஒப்புக்கொள்ளவேணும், அதில் த்ருஷ்டிரூபமான ஸாக்ஷா

த்ருஷ்டி ரூபமென்று, த்ருஷ்டிஸ்வரூபஹேதும் ஒப்பாதிருந்தால் ப்ரஹ்மத்துக்கே ஸ்வாபாவிகமாக ப்ரபஞ்சம் வருவதாலென்னபடி த்ருஷ்டம், த்ருஶ்யம், தத்ஸம்பந்த த்ருஷ்டிகளும் தோஷமூலமாகையாலே தத்வ தோஷாதாராபேக்ஷையாலே அநவஸ்தை வருகிறது। ப்ரஹ்மமே தோஷமென்றால் தோஷநிவ்ருத்தி ப்ரஹ்மநாஶமென்றே பலிக்கும்.

அநிர்வசநீயத்வாநுபபத்தியாவது இந்த அவித்யாரூப தோஷத்தை ஸதஸதநிர்வசநீயமென்று சொல்லுகிறாய்। அது ப்ரதீதிஸித்தமாக ஸாதிக்கவேணும் ப்ரதீதியோவென்றால் ஸதாகாரதயாயும் அஸதாகாரதயாயும் தோன்றுகிறது. அப்படி ஒப்புக்கொள்ளவேணும் ஸதஸத்விலக்ஷண விஷயமென்று சொன்னால் தோன்றாததுகூட ப்ரதீதியில் விஷயமானால் விஷயவ்யவஸ்தை போய்விடும்।

அப்ரமாணாநுபபத்தி: ஸாவித்யாஜ்ஞாநம் உண்டென்கையில் அஹம் அஜ்ஞோ மாமந்யஞ்ச ந ஜாநாமி என்கிற ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரமாணம் இந்த ப்ரத்யக்ஷம் ஜ்ஞாநப்ராகபாவத்தை விஷயீகரிக்கிறதென்று சொல்லவொண்ணாது. அதற்கு யுக்தியாவது। ஜ்ஞாநப்ராகபாவம் ப்ரதியோகியான ஜ்ஞாநத்தால் நிரூபிக்கவேணும்। ஜ்ஞாநம் விஷயநிரூபணத்தால் நிரூபிக்கவேணும்। ஆகையால் ஸவிஷயக ஜ்ஞாநாபாவம் ப்ரஸக்தமோ. அந்தஜ்ஞாநம் அப்போது இருக்கிறபடியால் ஜ்ஞாநாபாவம் எப்படிவிஷயமாகும். நிர்விஷயஜ்ஞாநம் வேறு । ஸவிஷய ப்ரதியோகியினுடைய நிரூபணஸாதநமான ஜ்ஞாநம் வேறு । ஆகையால் விரோதிக்கமாட்டாதென்றால் அது யுக்தமாகாது. அந்த ப்ரத்யக்ஷத்தில் ஜ்ஞாநஸாமாந்யாபாவம் விஷயமென்று சொல்லவேண்டியதால் ஒரு ஜ்ஞாநமிருக்கும்போது அது கூடியாது। கிஞ்ச, லோகத்தில் 'ஸுகமஹமஸ்வாப்ஸம் ந கிஞ்சிதவேதிஷம்' என்கிறபடியே அதிகரணஜ்ஞாநமில்லாவிட்டால் ஸாமாந்யப்ரத்யக்ஷம் வாராதென்று கண்டிருக்கிறோம்।

ப்ரக்ருதத்தில் அயதார்த்தஜ்ஞாநமிருந்தால் ஜ்ஞாநஸாமாந்ய ப்ராகபாவத்தாலே அஹம் அஜ்ஞ: என்கிற ப்ரத்யக்ஷம் ஜ்ஞாநஸாமாந்யாபாவ விஷய ப்ரதியோகிஜ்ஞாந ப்ராகபாவவிஷய மன்று! ஆகையால் ப்ராகபாவ ஜ்ஞாநமே விஷயம் என்று இதுவே ப்ரமாணம்! இதுபோலவே அநுமானமும் ப்ரமாணம்! அதாவது வி வாதாத்யாஸிதம் ப்ரமாணஜ்ஞாநம் ஸ்வப்ராகபாவ வ்யதிரிக்த விஷயாவரணஸநிவர்த்தக ஸ்வதேஶகத வஸ்த்வந்தரபூர்வகம், அப்ரகாஶிதார்த்தப்ரகாஶகத்வாத் அந்தகாரே ப்ரதமோத்பந்ந ப்ரதீப ப்ரபாவத் யென்கிறதுதான்! ஆக இந்த இரண்டு ப்ரமாணங்களுக்கும் நிரஸநப்ரகாரமேதுவென்னில்—

அஹமஜ்ஞ: யென்கிற ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு ப்ராகபாவஜ்ஞாநவிஷயகத்வத்தை நிராகரிக்கிற யுக்திகளாவன— ப்ராகபாவமான அஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநவிரோதியாக பாஸிக்கிறதா? இல்லையா? ஜ்ஞாநவிரோதியென்றால் அபாவப்ரத்யக்ஷஸமஸ்த ப்ரஸங்கமும் வரும்! ஜ்ஞாநவிரோதியாகத் தோன்றுகிற அஜ்ஞாநம் ப்ரதியோகியான ஜ்ஞாநப்ரகாஶஸந்நிதியில் ப்ரகாஶிக்கமாட்டாது! ப்ரதியோகிவிஷய ப்ரகாஶமிருந்தால் தத்விரோதியான அஜ்ஞாநம் உதியாத்தாலே அதை ப்ரத்யக்ஷம் யெப்படி விஷயீகரிக்கும்! நிர்விஶேஷத்தில் அப்படி அவிரோதியாக உபலப்தியில்லாத்தாலே அவிரோதிஜ்ஞாநம் விஷயமென்று சொல்லமுடியாது! ஆனால் ஆஶ்ரயவிஷயவிஶேஷஸ்ரயென்கிற ப்ரதீதியில் விரோதிஸந்நிதியில் ஸ்வரூபத்தாலே ப்ராகபாவஜ்ஞாந தோன்றுகிறதென்று சொல்லுகிறதும் ஆஶ்ரயவிஷயவிஶேஷென்கிற ப்ரதீதியில் ஜ்ஞாநவிரோதியாகவுபாவத்தாலே அஜ்ஞாநம் தோன்றுகிறபடியால் நிரஸிக்கப்பட்டது! பின்னையும் ப்ராகபாவரூபமான அஜ்ஞாநம் ஸ்வஜ்ஞாநத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கமாட்டாது. அஜ்ஞாநத்தாலே அஜ்ஞாநம் நிரோதிதமாகில் அஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமும் நிரோதாநம், நிரோதாநமும் அஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம் யென்று அந்யோந்யாஶ்ரய தோஷம் வரும்!

[illegible] ஜ்ஞாநத்தில் [illegible] சொல்லி அதில் முக்தினதான ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தில் [illegible] என்னும் [illegible] ஜ்ஞாநத்தை [illegible] பண்ணக்கூடாது. [illegible] என்று [illegible] மூன்று [illegible] ஸம்ஹிக்கும் [illegible] சொல்லுகையாலே [illegible] என்கிறவிடத்தில் [illegible] ॥

[illegible] விசேஷம் ॥

[illegible] ஜ்ஞாநம் [illegible] என்று [illegible] ஸ்வீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] ஜ்ஞாநம் [illegible] என்கிற [illegible] ஜ்ஞாநம் [illegible] என்று [illegible] இல்லை.

ஜ்ஞாநாஸ்ரயத்வமான ஜ்ஞாநம் எப்படி ஸாவயவமென்றால் நித்யமான [illegible] ஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரமாணஸித்தமாகி ஸ்வநீயமான விஷயாதி ஸம்பந்தமுண்டோ அதைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமான [illegible] ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வபாவாதி ஸ்வபாவமென்று, [illegible] யுக்திகளாலே யிப்படி ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை, இந்த ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாயும் [illegible] மநீயமாயும் [illegible] விரோதாபாதக விசிஷ்டமான ஜ்ஞாநம் ஸாதிக்கப்படுகிறது । ஆகையால் விரோதமில்லையென்று தாத்பர்யம் ॥

ஸர்வ ஜ்ஞாநங்களும் யதார்த்தமுண்டாகிறது என்கிற [illegible] ஷணம் । [illegible] வ்யாப்தி, [illegible] வ்யாப்தி, [illegible] வ்யாப்தி, [illegible] வ்யாப்தி இந்த லக்ஷணங்களிலே [illegible] வ்யாப்திக்கு [illegible] ஸம்மதம் । [illegible] வ்யாப்தியோடே கூடின யதார்த்தவ்யாப்தியே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்களுக்கு திருவுள்ளமென்று [illegible] ஸம்மதம் । அதுக்கு [illegible] ப்ரமாணங்கள் [illegible] ஸர்வதா [illegible] யதார்த்த [illegible] । [illegible] இதுகளுக்கு யதார்த்த [illegible] । [illegible] ஜ்ஞாநத்துக்கு [illegible] யானது [illegible] த்தாலே [illegible] த்து [illegible] என்கிற [illegible] யால் [illegible] யதார்த்த [illegible] । [illegible] களாலே [illegible] களிலேயும் [illegible] த்தாலே யதார்த்த [illegible] । [illegible] களாலே [illegible] । [illegible] என்கிற [illegible] எப்படி [illegible] யதார்த்த [illegible] அப்படியே, [illegible] ஸர்வ [illegible] யதார்த்த [illegible] என்று [illegible],

யோகஜ்ஞ ஸ்வ ரூபம் விஷ்ணுவிஷ்ணுவிஷ்ணு ஸ்ருதிகளில் யோகஸம்வேத்யம் விஷ்ணுவாய ஸம்ஸ்ருஷ்டிஹேது ஸர்வாண ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. ந து ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை । இதிஹாஸபுராணங்களிலேயும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் தோன்றவில்லை, யதுஸம்யக்ஸம்ஸ்வம் ஸம்யக் ஜ்ஞாநம் யஸ்யாஸ்தி ஸ்வத்ருஷ்டிஷு, இத்யாதிஸ்லோகங்களில் ஸ்வரூபஸம்ஸ்வத்யாதி வசனங்கள் விவித்துக்களை சொல்லுகிறதுகள்। ந து ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தை । ஜ்ஞாநஸ்வ ரூபம் வேதாந்தயாதாத்ம்ய ஸம்ஸ்கம், ஸ்ரீவைஷ்ணவம், ஸ்வரூபம், ஸ்வஸம்வேத்யம், ஸ்வயம் ப்ரகாஸம், ஜ்ஞாநம் விமலம், ப்ரஜ்ஞா ப்ரஸந்நம், ஸர்வத்ர ஸமம் யோகமென்கிற ஸ்லோகங்களுக்கு, ஸம்யக்தர்சனம், ஸ்வரூபஸ்வாதி ஸ்வஸ்வரூபமான விவித்துக்களுக்கு ஸாக்ஷாத்தேவஸம்ப்ரகாஸம்।விநாஸத்தை உடையது நாஸ்திஸ்வத்துக்கும் ஸம்யக்வசனங்களுக்கும் ஸம்யக், நித்யமானவென்னை ஸ்வரூபஸம்யக்வசனங்களுக்கு ஸம்யக்த்வ ।

நிவ ஸ்யுக்தாநவஷயஸ்திஃ ॥

நிவிஷ்டவிஸேஷஸ்வதேஹாதிஸேஷத்வ விஜ்ஞாநம் ஸம்யக்ஸித்திக்கு நிவ ஸ்யுக்கமென்றும் ஸம்யக், ஸ்வாதந்த்ர்யம்' இத்யாதிஸ்ருதிகள் சொல்லுகிறது யென்று ஸம்ஸாரம் சொன்னதுகூடாது. வேதாந்த வேதம் ஸர்வாஷ்டம் ஹேயம், ஸர்வஸாமாநாதிகரண்யஸ்ருதிஸ்ருதிகளுக்கு விரோதம் வருமாகையாலே। ஸ்வதந்த்ரம் என்கிறவிடத்தில் ஸ்வஸம்ஸ்வாதிவிசிஷ்டமான ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது ஸம்யக் வசனம், ஸர்வேஸ்வரனோடே கூடின ஜீவனை ஸம்ஸ்ரயத்தை உடைய ஸ்வரூபத்தை சொல்லுகிறது, இப்படி ஸம்யக் சொன்னால் ஸாரப்ரகரணலக்ஷணத்துக்கு ஸாரஸ்யம், ஸம்யக் வசனங்கள் நிவிஷ்டவிஸேஷ ஸ்வரூபமானால் லக்ஷணாதோஷம் ததேகதேச ஸ்வரூபஸ்வாதிவிசிஷ்டத்துக்கு விரோதம்வரும்। ஸர்வவிஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞைக்கு விரோதம், ஸ்வரூபத்துக்கு ஸதோஷம் ஸம்பவிக்கும்। ஸம்யக் யென்றுஸ்வரூபத்துக்கு ஜீவஸ்வத்தை போதிக்கிறதென்று சொன்ன, போதகஸம்ஸாரநாடி

காரணத்வத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம், யதோர்ணநாபிஃ ஸ்ருஜதே யென்று ஜகத்துக்கு விவக்ஷிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மாத்மகத்வத்தை தந்துவென்று ஸ்லோகத்தின் கார்த்தவிஷயத்திலே உபஸம்ஹரிக்கிறது. ப்ரஹ்மவாசகங்களான தேவாதிஶப்தங்கள் தேஹவிஶிஷ்ட ஜீவனை சொல்லுகிறாப்போலே விசித்ராசிக்களான ஶப்தங்கள் அந்த ஜகத்துக்கு ஶரீரியான ப்ரஹ்மத்தை சொல்லுகிறது। இந்த அர்த்தம் ஸம்ஶோநாநா வ்யபதேஶாத் யென்கிற அதிகரணத்திலே விவக்ஷிதம், தேவாதிகளோடே தேஹவாசீ ஶாஸ்த்ரமு। ஸ்தமாதிகளோடே தேஹவாசீ யாதவநு। ஸ்திஷ்டதேஹ வாசீ தாகிதுக்கு இவர்களுடைய ப்ரத்துக்கு ஆதாரத்திகள்। கோத்வாதிஜாதிகளும் ஶௌக்ல்யாதிகுணங்களும் வ்யக்திகளுக்கும் பதாதி வ்யக்திகளுக்கும் ப்ரகாரமாயிருக்கிறாப்போலே தேவாதிதேஹங்கள் ஜீவர்களுக்கு ப்ரகாரமாயிருக்கும் அப்படியே விசித்ராத்மகமான ஜகத்தும் ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரகாரமாகையாலே ஜகதாதி ஶப்தத்துக்கு ப்ரஹ்மத்திலே ப்ரவ்ருத்தியாகையாலே ஸம்ஶய அநுபபத்தோ அப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரத்வமே ப்ரகாரீய ப்ருதக்நிரபேக்ஷ ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தனம், தண்டீ குண்டலீத்யாதிகளில் ப்ருதக்ஸித்தமான தண்டாதிகள் ப்ரயோக்த்ருக்கு ப்ரகாரமாகிறபோது, ப்ரகாரீய ப்ருதக்த்வத்தை அபேக்ஷிக்கும்। அப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரங்களுக்கு ப்ரகாரீய அபேக்ஷை இல்லை.

ப்ரதாநதேஶத்தில் விசித்திரங்களுக்கும் ஐக்யம் சொல்லுகையாலே அப்போது தேஹாத்மபாவமில்லாமையாலே ஸர்வப்ரகாரமே ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநமித்யாதிஶங்கைகளை பரிஹரிக்கைக்காக உதாஹரணங்களை ப்ரமாணித்து அருளிச்செய்கிறார் அசேதநகதித்யாதிநா.

ஸாவயவமான ஸ்வரூபத்துக்கு உபயோகியான ஸர்வஜ்ஞத்வவிஶிஷ்ட ப்ரபுஸ்வரூபவிஶேஷமுடைத்தாயிருக்கையே ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகதுபாதாநகாரணத்வம்। ஸ்வரூபஸ்வமான ஜகத்துக்கு அந்தர்யாமியாயிருந்து நியமிக்கை ப்ரஹ்மத்துக்கு கார்யத்வம்। ஸங்கோசவிகாஸாதிதோஷங்கள் விசித்திரங்கள்। நிமித்த

ணஶ்ருதிகள் ஹேயகுணங்களை யில்லையென்றுசொல்லுகின்றன ஸகுணஶ்ருதிகள் கல்யாணகுணங்களைசொல்லுகின்றன । இப்படிச்சொன்னால் ஸகலஶ்ருதிகளுக்கு ஸ்வாரஸ்யம் । ஶங்கரன் சொன்ன அர்த்தம் ஸகலஶ்ருதிவிருத்தம் । ஸூத்ரகாரரும் இப்படிச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு வேதவ்யாஸாசார்யருடைய ஸம்மதம் । ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணம் ஒன்று । ஜந்மாதிஶாஸ்த்ரயோநித்வாதிகரணங்களிரண்டு । ஸமந்வய பாதங்களிரண்டு । ஸமந்வ ஈக்ஷத்யதிகரணமொன்று ஆக ஷட்கரணங்கள் । யதாஶ்ருதயோஷாகவாத ஜகத்காரிகளான உபநிஷத்வாக்யங்களாலே விஷயங்கள் । யதோவா இமாநிபூதாநி ஜாயந்தே, யதஶ்சவா இமாநிபூதாநி ஜாயந்தே, யென்கிற வாக்யத்தாலே உபஸம்ஹாரத்திலே மூன்றுபாதம் । பூர்வபக்ஷத்திலே மூன்றுபாதங்கள் யென்று சொல்லி । உபஸம்ஹாரபூர்வபக்ஷத்வா ஸ்யாம் ஸ்வபக்ஷோபஜீவ்ய । என்கிற வாக்யத்தாலே ஸ்வபக்ஷத்துக்கு ஸாதநமாக விதிக்கப்படுகிறது ।

அப்படியே சில ஶ்ருதிகள் விருத்திஸ்வாதந்த்ர்யங்களை வர்ண்யமாக சொல்லுகிறதுகள். சிலஶ்ருதிகள் விபூதித்வங்களை ஶரீரமாகவும் ப்ரஹ்மத்தைஶரீரியாகவும், சொல்லுகிறதுகள். சிலஶ்ருதிகள் ஸ்வரூபரூபவிபூதிவிஶிஷ்டப்ரஹ்மமே, ஜகத் ரூபவிகாரமாயும் உபாதாநகாரணமாயு மிருக்கிறது யென்று சொல்லுகிறதுகள் என்று ஸித்தாந்தம் ।

அத நிவர்த்யநிவர்த்தகம்,

ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்தாலே நிவ்ருத்தமான ப்ரஹ்மத்தினுடைய நிவ்ருத்திகூடாது. ஸம்ஸாரபந்தம் ஸத்யமாக ப்ரமாணஸித்தம் ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்தாலே பந்தநிவ்ருத்தியே ஸம்பிக்கும் ஸமவக்ஷத்தியாலே பந்தம் நிவர்த்திக்குமென்று ப்ரஹ்மஶ்ருதிஸித்தம், ஸம்யக்ஜ்ஞாநத்துக்கு ஜ்ஞாதாகூடாது. ஒரு ஜ்ஞாநமென்றால் அதுக்கு ஜ்ஞாதாவென ஒருநுஜ்ஞேயம், ஸடாதி, அதினுடைய ஜ்ஞாநம் । ஆக மூன்றுருபமாயிருக்கும், இது என்னுடையமதத்தில்கூடாது. ஆகையால் அஸ்ஸஸித்தமே நிர்தோஷம், ஸம்ஶயம் ।

ஆகையால் நிஷ்ப்ரயோஜந ஸம்ய நிவ்ருத்திஜ்ஞாநத்துக்கு கர்மநிஷ்டைக்கு ப்ரதாநமான நீ சொன்ன வஸ்துஸாக்ஷாத்கார விரோதமாகையாலே ஸஹஸ்ரசக்திக்கு ஸமமான கர்மத்திலுடைய விகாரமே தேஹவிகாரத்துக்கு ஹேதுபூதமென்று கருத்து ॥

இப்படி ஸத்த்வாகாரங்களுக்கு ப்ரயோஜகமான யோஜனையை நிரஸித்து இனிமேல் ஸத்த்வகாரருடைய தாத்பர்யார்த்தத்தை சொல்லுகைக்காக ப்ரதிபக்ஷியான ஸ்ரீபகவானுடைய ஶங்கையை உபந்யஸிக்கிறார் । தத்த்வதர்ஶிநா । தத்த்வஸாக்ஷாத்காரவ்யவஸ்தயா ஸத்த்வதர்ஶிதஸ்வரூபஸ்ய । ந வேத்த்யாதி ஹாநிதே । நாவேத்த்யாதி ஜ்ஞேயப்ராப்யதே । ந ஸ்வஸ்வார்த்தத்யாதி ப்ரஷ்டாவாதிதே । காயேத்த்யாதி வாவஸ்திதே । ஸத்த்வம் ஜ்ஞாநஸாகம் தேஹ ஜந்த்வாதிவஸ்துக்கள் விஷயஸ்பர்ஶமான தேஹத்தை போயிக்க ஸமர்த்தமல்லாமையாலே கர்ணாதிஶ்ரோத்ர ஸமக்ஷநிர்ணய விஶிஷ்டமான தேஹஜ்ஞாநாநுவ்ருத்த ஸமர்த்தமாக ப்ரத்யக்ஷமான விஶிஷ்டதேஹ விஷயாதுவென்று ஸ்ரீபகவான் சொன்னான் ।

இத்தை நிரஸிக்கிறார் । அத்யாஸியஞ்ச ஜந்த்வாதிநா । போகர்களுக்கு ஸம்போகதேஹாதி ஸ்வாத்மஜ்ஞாந முண்டாயிருக்கிறது । உன்னுடைய தேஹத்தில் கூடாதொழியும் ஸர்வ ஸங்களும்காயவாரமானாலும் ஸஹோபாவஸ்தனென்று தேஹாவஸ்த ஜந்யமான அப்ரத்யக்ஷ ப்ரத்யக்ஷகாயத்துக்கு ஸமமான தேஹத்ருஷ்டியை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாந்தங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் கூடும் ।

அத ஸ்ரீபகவான் சொன்ன காரியத்தை த்ருஷ்டிக்கிறார் । க்ருஷ்ணாய ஹாவீத்யாதிகளாலே । தேஹவிகாரத்துக்கு விஶிஷ்டதேஹாபாவஸ்திதியை உபஸம்ஹரிக்கிறார் । அத ஜந்து அத: விஷயஸ்பர்ஶத்தில் தேஹங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திவிஶிக்கையாலே காயப்ரவேஶ ஸமர்த்தமான தேஹப்ரத்ருஷ்டி விஶிக்கையாலே கர்ணாதிஶ்ரோத்ரஸமக்ஷ நிர்ணயவிஶிஷ்ட தேஹஜ்ஞாநாநுவ்ருத்த

ஸமாஹிதை: ஸ்ரவணாதிகளாலே ஸஹகாரியோடே ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தில் விரோதமில்லை.

ஶாஸ்த்ரஸங்கதிகள்

வேதாந்தவிசார ரூபமாகையாலே ஶாஸ்த்ரஸங்கதி: வேதாந்தவிசார ரூபமாகையாலே காண்டஸங்கதி: இந்த ஶாஸ்த்ரம் நாலு அத்யாயரூபம், முதலத்யாயத்தில் ஸமந்வயமும் இரண்டாவதில் அவிரோதமும் மூன்றாவதில் உபாயமும் நான்காவதில் பலமும் சொல்லப்படுகிறது ப்ரதம பாதத்தில் ஸ்பஷ்ட ப்ரஹ்மலிங்கமான ஶ்ருதிகளும் இரண்டாவது பாதத்தில் அஸ்பஷ்டமான ப்ரஹ்மலிங்கங்களும் அதற்கு உபயோகமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபமும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த த்விதீயபாதத்தில் ப்ரஹ்மமே ஸர்வத்துக்கு ஸாதனமென்று சொல்லப்படுகிறது! இந்த ஶாஸ்த்ர அத்யாயத்துக்கு நான்கு பாதமாகையாலே பதினாறு பாதத்தோடே கூடியது |

தத்ராத்யேத்யே ஸமந்வயாவிரோத விரோத ஸமஸ்த ஜீவாதி வாக: ப்ரஶாஸ்த ஸூத்ராதிபிர்வேதாந்த ரக்ஷிதஸாதிக: காயாது காஸேதே யாந்தே | தோஷாதோஷேண த்ரயீம் ஸமஸ்த திராஸாய ஸம்ஹாரிபூர்வாவாஸாரோ ஹ ப்ரஹ்மாவோத ஶ்ரீ ஸமஞ்ஜஸநாத்ய ஶிரோ மிஶ்ரிதாதி | (௬-௧௭)

தாத்பர்யம் |

முதல் நாலுபாதத்திலும் க்ரமமாக அத்யந்தாவிரோதமாயும், அவிரோதமாயும், விரோதமாயும் ஸமஸ்தமாயுமிருக்கிற ஜீவலிங்க யுக்திகளான வேதாந்தவாக்யங்களை விசாரித்து ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணவிஶிஷ்டமான காரணம் ப்ரஹ்மமென்று ஸாதிக்கப்பட்டது. அஞ்சாவது பாதத்தில் ஸாங்க்யாதிஸூத்ரமுக்தமான தோஷபரிஹாரம் | ஆறாவது பாதத்தில் ஸாங்க்யாதிபக்ஷநிராஸம் | ஏழாவது பாதத்தில் ஆகாஶாதிகள் ஸ்ருஷ்டிகளுக்கு ஸ்வரூபாந்யதாபாவத்தாலே கார்யத்வம் | ஆத்மாக்களுக்கு ஸ்வபாவாந்யதாபாவ

ர்மஜ்ஞாநஸங்கோசவிகாஸாதிகளாலே காயபரிகரங்கள் எட்டா வதிலே ஜீவோபகரணங்களான இந்த்ரியாதிகளுக்கு உத்பத்தி சொல்லப்பட்டது। ஒன்பதாவது பாதத்தில் வைராக்யஸித்த்யர்த்தமாக ஸம்ஸாரதோஷங்கள்। பத்தாவதில் ப்ராப்யத்வேந உண்டாவதற்காக பரம்புருஷனுக்கு நிரஸ்தஸமஸ்ததோஷத்வகல்யாணைகதாநத்வம், பதினொன்றில் பக்தி ஸத்வாரமும் பன்னிரண்டில் பக்திக்கு ஸஹகாரியான அங்கங்களும் சொல்லப்படுகிறது। பதின்மூன்றாவது பாதத்தில் உபாஸநஸாமர்த்ய ... ஸ்தாநங்கள் வித்யாமாஹாத்ம்யம்। பதினாலில் உத்க்ராந்தி। பதினைந்தில் கதி। கடைசியில் ப்ராப்தியும் சொல்லப்படுகிறது। இப்படி பதினாறு பாதங்களுக்கு விஷயஸங்கதி ஸங்க்ரஹம்। இப்படியாகில் இந்த சாஸ்த்ரம் முழுவதும் எப்படி ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸார்த்தமாகுமென்றால், ஸர்வாதிஹேதுத்வ ... ஸ்ரீதாத்ம ... ஶாஸ்த்ரதஸ்ஸம்ஸ்பஷ்டம் ... ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸ்யம் ... ஸாத்யம் பாவ ... ப்ரஹ்ம நாமகதிப்ராப்தி ... ஶாஸ்த்ர வேத்யம் ॥ (௬-௧௧)

என்கிற ஸ்வாபதேஶத்தாலே சொல்லப்பட்ட தத்தத்குணவிஶிஷ்டமாக ப்ரஹ்மவேத்யமாகையாலே ஸமஸ்தமும் ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸார்த்தமென்னபடி.

இதில் அதிகரணஸங்க்யை ௧௫௬. ஸூத்ரஸங்க்யை ௫௪௫.

இதில் முதல் பாதம் ௧௧ அதிகரணம்.

தத்ர ப்ரதமே ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா । ஜந்மாத்யஸ்ய யத: । ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத் । தத்து ஸமந்வயாத் । இந்த நாலு ஸூத்ரங்களும் நாலு அதிகரணம் । இந்த நாலு அதிகரணமும் ஶேஷஶேஷிகளுக்கு ஶாஸ்த்ரஸம்பந்தவ்யவஸ்தையை பண்ணுகிறது. ஆத்யமான ரெண்டதிகரணம் விசாரார்த்தமான ப்ரஸங்கத்தில் ப்ரவ்ருத்தியை உண்

டுபண்ணுகிறது. பின் அதிகரணத்வயத்தாலே ஶாஸ்த்ரமென்ன ப்ரஜ்ஞ ந்த்ரயோஜநமென்ன இந்தரெண்டுகளுக்கும் ஸம்பந்த ஸம்பந்தகெ நிரூபிக்கப்பட்டது । அதிகரணமாவது,

விஷயம், ஸம்ஶயம், பூர்வபக்ஷம், ஸித்தாந்தம், ப்ரயோஜநம், இந்த அஞ்சுகளும் கூடியது । தத்ர ப்ரதமஸூத்ரத்துக்கு ப்ரஹ்மமீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரம் விஷயம் । அது ஆரம்பணீயமா அநாரம்பணீயமாவென்று ஸம்ஶயம் । அநாரம்பணீயமென்னு பூர்வபக்ஷம் । ஆரம்பணீயமென்னு ஸித்தாந்தம் । ஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்திர்ப்ரயோஜநம் விஷயவாக்யம் ।

வாக்ஷ்ய வோகாநுக்தவிதாநு வேதாந்தெவாதிவேதநத யாக, தஜ்ஜ்ஞாநாந்யம் ஸமர்ப்பமேவாஸித்வே, ப்ரஹ்ம விசாரம் ஶாஸ்த்ரமாகையாலே அவாந்தரமாக அபூர்வவிதியின்னு । கிஞ்ச ஆவாப்யோபதேஶ பூர்வபக்ஷமாகவே, ப்ரஹ்மவிசாரம் செய்யவேணுமென்கிற நியமஸம்பந்தமாகையாலே அஸித்தெ நியமவிதி: ॥

ஸ அநாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா ।

அத அநந்தரம், வேதத்தினுடைய ஸகலெஶமான கர்மஜ்ஞாநாநந்தரமென்றபடி. அத: ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஹேதுக்களான கர்மங்கள் ஆஸ்ரவஸித்தங்களாகையாலேயும் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தை ஸித்தமாகையாலும் ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸை ப்ரஹ்மவிஷயகையான, ஶாஸ்த்ரகர்மத்வேஷயென்னபடி, கர்த்தவ்யாயென்று ஒருவனும் அஸ்யாத்ம, ப்ரஹ்மஶப்தத்தாலே அவியநுபா த்ரநீக்கமொநாகானஸ்தியபத்தி புருஷோத்தமன் சொல்லப்படுகிறான் । ப்ரஹ்மவிசார கர்த்தவ்யதாஜ்ஞாநம் ஸூத விஷயம் ॥

யாதொரு ப்ரஹ்மம் ஜிஜ்ஞாஸ்யமாகச் சொல்லப்பட்டதோ, அதற்கு லக்ஷணமேதென்னில்—

ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தப்ரகாசிகாயாம்

ஸூ. ஜந்மாத்யஸ்ய யத: ॥ ௨ ॥

இந்த ஸூத்ரத்தில் ஜிஜ்ஞாஸ்யத்வேந ப்ரஸக்தமான ப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணம், சொல்லப்படுகிறது, ப்ருகுர்வை வாருணி: । யதோவா இமாநி । தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ । தத்ப்ரஹ்மேத்யாதி । தைத்திரீயோபநிஷத்து இந்த ஸூத்ரத்துக்கு விஷயம் ஜகத் ஜந்மாதிகாரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணமாகலாமா । கூடாதா என்று ஸம்சயம் । ஜநககாரணத்வ ஸ்திதிகாரணத்வ லயகாரணத்வ ரூபவிசேஷணங்கள் பஹுவாக்களாகையாலே, விசேஷணாநாம் வ்யாவர்த்தகத்வநியமத்தாலே ப்ரஹ்மபஹுத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே லக்ஷணங்களாக கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம் । தேவதத்த: ச்யாமோ யுவா என்கிற ப்ரதீதியில் தேவதத்தத்வ ச்யாமத்வ யுவத்வாதிவிசேஷணங்கள் பஹுவாக்களாயிருக்க விசிஷ்டமான தேவதத்தன் ஏகனாயிருக்கிறாப்போலே ப்ரஹ்மமும் ஏகமாயிருக்கையில் விரோதமில்லையென்று ஸித்தாந்தம் । ஜந்மாதி । அஸ்ய । யத: । இதி மூன்று பதம் । அஸ்ய விசித்ரமான ஜகத்துக்கு ஜந்மாதி ஜந்மஸ்திதிலயங்கள், யத: ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீதித்யாதிச்ருதி ப்ரஸித்தனை யாதொரு பரப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் நின்றும் உண்டாகிறதோ அந்த பரப்ரஹ்மமே ப்ரஹ்மசப்தத்துக்கு வாச்யார்த்தமென்று ஸூத்ரார்த்தம் । ச்ருதியில் யத இதி பஞ்சமீநிர்திஷ்டத்தில் அபாதாநத்வாதிரூபமான அர்த்தாந்தரங்களிருந்தபோதிலும் யத் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தி என்கிற இடத்தில் ப்ரஹ்மத்தில் ஜகத்துக்கு லயம் சொல்லுவதால் லோகந்யாயமாக உபாதாநத்தில் லயிக்கவேண்டியதாகையாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு உபாதாநகாரணத்வமும் ஸித்திக்கிறது, ப்ரஹ்மசப்தத்துக்கு யோகசக்த்யா அர்த்தம், ஹேயப்ரத்யநீகத்வவிசிஷ்டகல்யாணைகதாநத்வம் । ரூடிசக்த்யா அர்த்தம் ஸ்ரிய:பதித்வம், பாஷ்யத்தில் ஜந்மாதிகாரணத்வத்தை விசேஷணமாகவும் உபலக்ஷணமாகவும், சொல்லியிருக்கிறது, லக்ஷ்யப்ரதீதிதோறும் விஷயமாக அநுவர்த்திக்கை விசேஷணத்வம் லக்ஷ்யப்ரதீதிதோறும் விஷயமாக யாது அநுவர்த்தியாமலிருக்கிறதோ அது

உபலக்ஷணமென்றும் விசேஷணமென்றும் உபலக்ஷணங்களிரண்டும் பரஸ்பரவிருத்தங்களாகையாலே அது எப்படிக்கூடுமென்னில் பரிகாரம் விசேஷ்ய விகல்பவசத்தாலே ப்ரஹ்மவிசேஷ்யமாயிருப்பதால் ப்ரஹ்மம் லக்ஷ்யமாகயிருந்தாலும் உபாஸ்யரூபவேஷத்தாலே உபாஸ்யம் விசிஷ்டமாகையாலும் கூடும்.

ஸூத்ரயோஜநாப்ராயம் ॥

காரணத்வே ப்ரஹ்மணி காரணத்வம் விசேஷ்யமாக ஸமஷ்டிவிசேஷ்யத்திலும் அந்வயித்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும் ஸமஷ்டிவிசேஷ்யத்தில் காரணத்வாதிகள் வேத்யாகாரங்களாய்க்கொண்டு உபாஸநவ்ருத்திகள்தோறும் விஷயமாக அந்வயிப்பதானால் விசேஷணமாகிறது. தஹரோபாஸநத்திலோவென்றால் விசிஷ்டஸ்வரூபப்ரதீதிவேளையில் ஸித்தமாயும் தஹரோபாஸநவ்ருத்திதோறும் விஷயமாக அந்வயியாதபடியாலேயும் இந்தவுபாஸநத்தில் காரணத்வம் உபலக்ஷணமென்கிறது. அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களோ தஹரவிசேஷ்யத்தில் வேத்யாகாரங்களாகையாலே வ்ருத்திவ்ருத்திகள்தோறும் அந்வயித்துக்கொண்டு விசேஷணமாகிறதென்னு வித்யாபேதத்தாலே விஷயபேதம் ஸித்திக்கையால் ஶாஸ்த்ரத்தில் உபயப்ரதிபாதநத்துக்கு விரோதமில்லையென்றுகருத்து ॥

யதோவா இமாநீத்யாதிவாக்யம் ।

வேதநாவேதநாத்மகஸமஸ்தவஸ்துவிசிஷ்டஸ்வரூபப்ரதிபாதநபரம், ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யம் ஸத்யத்வாதிவிசிஷ்டஸஜாதீயவிஜாதீயவ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபப்ரஹ்மபரம் । ஆகையால் இரண்டுலக்ஷணவாக்யங்களும் ஸமமங்கள்.

உபாதாநகாரணத்வநிமித்தகாரணத்வாதிவிசிஷ்டமான ப்ரஹ்மம் வேதாந்தவாக்யப்ரதிபாத்யமென்னு சொல்லப்பட்டது அது அயுக்தம் । எப்படியென்றால் ப்ரஹ்மாநுமாநப்ரமாணத்தாலே ஸித்திக்கையாலும் அநுமாநமே யுக்திஸஹாயப்ரமாணமாகையாலே ப்ரபலமாகையாலும் அப்ராப்தேஹி ஶாஸ்த்ரமர்த்தவத் என்கிற ந்யாயத்தாலே அநுமாநப்ராப்தமான ப்ரஹ்மத்தை உள்ளபடியே

உபாதாநத்வவிசிஷ்டமாகச்சொல்ல சாஸ்த்ரத்திற்கு ப்ரவ்ருத்தியில் லாத்தாலே அபார்த்தமென்னபடி । ஆகையால் அநாதரத்தை நிராகரித்து சாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமென்கிறார்.

ஸி சாஸ்த்ரயோநித்வாத் ॥௩॥

க்ஷித்யாதிகம், ஸகர்த்ருகம், கார்யத்வாத் கடாதிவத், ஈஸ்வரம் கார்யம், ஸர்வஜ்ஞகர்த்ருகம் கார்யத்வாத், யதேவம், ததேவம், யதா கடம், என்று அநுமிதிகள் ப்ரயோகமான அநுமானங்களையால், ஜகதாவான ஜநாதீத வாக்யம், ப்ரஹ்மத்தை உள்ளபடி அறிவிக்கமாட்டாது என்று பூர்வபக்ஷம், ஜகத்துக்கு கார்யத்வமிருந்தபோதிலும் ஏககாலத்தில் ஒரே புருஷனாலே ஸர்வஜகத்தும் நிர்மிக்கப்பட்டதென்கிறதில் ப்ரமாணமில்லாத்தாலே விஸ்வாமித்ராதிகளுக்குப்போலே ஜீவர்களுக்கே விசித்ரஸ்ருஷ்டி ஸம்பவிக்குமாகையால் ஜீவாதிரிக்தனும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிவிசிஷ்டனுமுள்ள ப்ரஹ்மம் அநுமானத்தினுல் ஸித்திக்கமாட்டாது । சாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமென்று ஸித்தாந்தம் । ஸூத்ரார்த்தம் । சாஸ்த்ரயோநி: காரணம் ப்ரமிதிஸாதகம் । யஸ்ய தத் ப்ரஹ்ம சாஸ்த்ரயோநிதஸ்ய பாவ: । சாஸ்த்ரயோநித்வம் அதிநாலே சாஸ்த்ரத்தைத்தவிர அநுமாநாதிகளாலேயதாவஸ்திதமாக அறியவொண்ணுமையாலே ஜந்மாதிவாக்யம் உபாதாநகாரணத்வாதி விசிஷ்டப்ரஹ்மத்தை போதிப்பிக்கிறபடியால் சாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமாகையால் ப்ரஹ்மத்துக்கு சாஸ்த்ரயோநித்வம் கூடலாம் ப்ரஹ்மம் ப்ரமாணாந்தர ஸம்வாதமன்னியில்சாஸ்த்ரைகவேத்யமா யிருந்தபோதிலும் சாஸ்த்ரத்துக்கு ஸித்தவஸ்துவில் போதகத்வமில்லாததாலும் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபரமான சாஸ்த்ரத்தைகையாகையாலே ப்ரயோஜநஜ்ஞாநமாயிநீயாகை யாலும் ப்ரயோஜநமானது ததாயநாநுஷ்டாநாயீநமாகை யாலும் ஸித்தவஸ்துவாக்யத்துக்கு ப்ரயோஜநமத்ய ஸம்பந்தமே நிவ்ருத்தி ததாயநாநுஷ்டாந விஷயத்தில் போதகத்வரா ப்ரவர்த்தகத்வமில்லாத்தாலே ப்ரயோஜநபர்யவஸாயித்வமில்லை

யென்றும் ஏதஸ்ய வேதாந்தவாக்யத்துக்கு ஸித்தவஸ்துவில் தாத்பர்யம் கிடையாதென்னும் ஶங்கையை நிவர்த்திப்பிக்கிறார்

ஸூ. தத்து ஸமந்வயாத் ॥ ௪ ॥

யஜேத ந கலஞ்ஜம் பக்ஷயேத் இத்யாதிஶாஸ்த்ரங்கள் புருஷனுடைய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளை போதிப்பிக்கையாலே அந்த ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ராமாண்யம் கூடும் । ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு அவிஷயமான ப்ரஹ்மத்தை ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யங்கள் போதிப்பிக்கமாட்டாமையாலே வேதாந்தார்த்தவிசாரார்த்தமான ஶாரீரகஶாஸ்த்ரம் ஆரம்பிக்கக்கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம் புத்ரஸ்தே ஜாத இத்யாதி வாக்யங்கள் ஸித்தார்த்தங்களை போதிக்க காண்கையாலே நிரதிஶயாநந்தரூபமான பரப்ரஹ்மத்தை ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யங்கள் போதிக்க ஶக்தங்களாகையால் ஶாஸ்த்ராரம்பம் கூடுமென்று ஸித்தாந்தம் ।

தத் । து । ஸமந்வயாத் । என்று மூன்று பதம். துஶப்தம் பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறது. தத் ஶாஸ்த்ரப்ரமாணகத்வம் ஸம்பவிக்கும் । ஸமந்வயாத் ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம இத்யாதிவாக்யங்களுக்கு ஆநந்தரூபமாய் ப்ரயோஜநரூபமான ப்ரஹ்மத்தில் ப்ரதிபாதகத்வரூபமான ஸமந்வயம் கூடுமாகையாலே ஶாஸ்த்ரயோநித்வம் கூடுமென்று ஸூத்ரார்த்தம் ॥

இப்படி நாலதிகரணத்தாலே ஶாஸ்த்ராரம்பத்தை ஸமர்த்தித்து ஈக்ஷதேர்நாஶப்தம் இத்யாதிநா ப்ரஹ்மவிசாரத்தை ஆரம்பிக்கிறார் ஸூத்ரகாரர்.

ஸூ. ஈக்ஷதேர்நாஶப்தம் ॥ ௫ ॥

வேதாந்தவாக்யங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்தில் பரமபுருஷார்த்தரூபதயா ப்ரதிபாதகத்வரூபஸமந்வயம் சொன்னதுகூடாது அபுருஷார்த்தரூபத்வ ப்ரதாநாதிகளை காரணத்வேந ப்ரதிபாதிக்கையாலேயென்று பூர்வாதிகரணார்த்தத்தை ஆக்ஷே

வித்து லக்ஷணத்வயிகாரணம் ப்ரஹ்மத்திலென்று ஸம்பந்தி. ச்சாந்தோ க்யத்தில் ஶ்வேதகேதுர்ஹாருணேய ஆஸ தம்ஹ பிதோவாச இத்யாதியான ஷஷ்டாத்யாயத்தில் சொன்ன ஸச்சப்தவாச்யமான ஜகத்காரணம் ஸாங்க்யோக்தமாயும் அசேதநமாய் அநுமாநஸித்தமாயுமுள்ள ப்ரதாநமா, உத உக்தலக்ஷணமான பரப்ரஹ்மமா என்று ஸம்ஶயம். ப்ரதாநமென்று பூர்வபக்ஷம். அத: ஜகத் ஸாவயவமாய் சேதநமிஶ்ரமாய் ஸத்வரஜஸ்தமோமயமான ஜகத்துக்கு ஸத்ருஶமான ப்ரதாநமே காரணமென்கை யுக்தமாகையாலே ஜகத்விலக்ஷணனான பரப்ரஹ்மத்துக்கு காரணத்வாயோக்யமென்று. ப்ரதாநம் ஜகத்காரணமென்பதில் ஜகத் ஸ்வாநுரூப ப்ரதாநகம் கார்யத்வாத். கடவத் । இதம் ஜகத் ஸ்வகாரணகுண ஜாதீயகுணகம் ஸவிகாரத்வாத் கார்யத்வாத் । ஸுகது:க மோஹாத்மகமாகையாலே அசேதநமாயுமென்று பூர்வபக்ஷம். பரப்ரஹ்மமே ஜகத்காரணமென்று ஸித்தாந்தம் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனான பரப்ரஹ்மமே, அவன் தானே ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டவேஷனாய் காரணமாகவும் ஸ்தூலசிதசித்விஶிஷ்டவேஷத்தாலே கார்யமாகவும் இருக்கையாலே கார்யகாரணங்களுக்கு ஸாலக்ஷண்யம் கூடுகையாலே பரப்ரஹ்மமே ஸச்சப்தவாச்யமான ஜகத்காரணமென்று ஸித்தாந்தம் । ஸூத்ரார்த்தம் । அஶப்தம் । யாதொரு ப்ரதாநத்தில் ஶப்தம் ப்ரமாணமில்லாமல் அநுமாநமும் ப்ரமாணமோ । அது அஶப்தம் । ஸாங்க்யோக்தமான ப்ரதாநமென்னபடி । அந்த ப்ரதாநம் ஸச்சப்தவாச்யமான ஜகத்காரணமன்று । குத: ஈக்ஷதே: । தத் ஐக்ஷத பஹுஸ்யாம் இத்யாதிவாக்யோக்தமான ஸங்கல்பரூபமான ஈக்ஷணம் அசேதநமான ப்ரதாநத்துக்கு கூடாமையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதிவிஶிஷ்ட பரப்ரஹ்மமே ஜகத்காரணமென்னபடி.

ஸூ. கௌணஶ்சேந்நாத்மஶப்தாத் ॥௬॥

தத்தேஜ ஐக்ஷத ॥ தா ஆப ஐக்ஷந்த । இத்யாதிவாக்யங்களில் சொன்ன ஈக்ஷணம் எப்படி. அசேதநத்ரவ்யமான தேஜோப்ரப்ருதிகளுடைய ஈக்ஷணம் கௌணமோ அப்படிப்போலவே.

'ததைக்ஷத பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேய' என்கிறவிடத்திலும் ஈக்ஷணபூர்வகஸ்ருஷ்டிக்கு நியதபூர்வபாவியாயுள்ள மான முக்யேக்ஷணபரம், கௌணேக்ஷணபரமன்று. ஆகையால் ப்ரதாநமே ஜகத்காரணமிதி சேந் ந. அது கூடாது. குத:, ஶ்ருத்யந்தரங்களில் கொண்டாத்ருதிஷு ஸர்வம் தத்த்வம் ஸ்ருஷ்டா என்னு வேதநாயேதநாதிகளுக்கு ஸர்வஜகத்துக்கும் ஸர்வஜ்ஞாத்மா ஸ்ருஷ்டா வென்னு சொல்லுகையால் ப்ரதாநத்துக்கு ஸர்வஜ்ஞதையாயி ருக்கிறதுவமான ஶ்ருத்யம் கூடாதென்று கருத்து.

ஸூ. தந்நிஷ்டஸ்ய மோக்ஷோபதேஶாத் ॥ ௭ ॥

இதனாலேயும் ப்ரதாநம் ஸர்வஜ்ஞமன்று. தந்நிஷ்டஸ்ய தத்த்வமஸியென்னு அந்த ஸத்ப்ரஹ்மாநுஸந்தாநநிஷ்டனான புருஷனுக்கு தஸ்ய தாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே அத ஸம்பத்ஸ்யே என்று ஶரீரவாதாநந்தரம் ப்ரஹ்மஸம்பத்திரூபமோக்ஷத்தை உபதேஶிக்கையாலே அசேதநமான ப்ரதாநம் காரணமானால் காரணமே த்யேயமானபடியினாலே தத்க்ரதுந்யாயத்தாலே த்யேயமே ப்ராப்யமானபடியால் அசேதநமான அசித்ஸம்பத்தியே மோக்ஷமாக ப்ரஸங்கிக்கும். இது ப்ரதாநகாரணவாதிகளுக்கும் அநபிமதமென்னு கருத்து.

ஸூ. ஹேயத்வாவசநாச்ச ॥ ௮ ॥

ப்ரதாநமே ஜகத்காரணமான ஸர்வஜ்ஞமாகில் அப்போது முமுக்ஷுவான ஶ்வேதகேதுவுக்கு ப்ரதாநாத்மாநுஸந்தாநம் மோக்ஷவிரோதியாகையாலே ஹேயமென்னு உபதேஶிக்கவேணும் அப்படிச்சொல்லாமையாலே ப்ரதாநம் காரணமன்னு.

ஸூ. ப்ரதிஜ்ஞாவிரோதாத் ॥ ௯ ॥

ப்ரதாநம் காரணமாகில் ப்ரதிஜ்ஞாவிரோதமும் வரும். அதாவது 'யேநாஶ்ருதம் ஶ்ருதம் பவதி' என்னு உபக்ரமத்தில் காரணவிஜ்ஞாநத்தாலே கார்யவிஜ்ஞாநம் ப்ரதிஜ்ஞாதமாய்த்து. அந்த ப்ரதிஜ்ஞை ப்ரஹ்மம் ஸர்வஜ்ஞமானால் கூடும்.

ப்ரதா⁴நம் ஸர்வஜ்ஞமாகில் அதுக்கு சேதநப்ரக்ருதி காரணத்வம் கூடாமையாலே க்ஷேத்ரஜ்ஞாதி⁴ஷ்டி²தப்ரக்ருதி கூடாதெ ன்று கருத்து.

ஸூ. ஸ்வாப்யயாத் ॥௧௦॥

இத்தாலும் ப்ரதா⁴நம் காரணமன்று. ஸதா ஸோம்ய ததா³ ஸம்பந்நோ ப⁴வதி ஸ்வமபீதோ ப⁴வதீத்யாதி³யாலே ஸச்ச²ப்³த³வாச்யனை ஜீவனா ஸத்திலே ப்ரலீநமென்று சொல்லுகிறது. ப்ரலயமாவது காரியத்துக்கு ஸ்வகாரணத்திலே லயம். ப்ரதா⁴நத்துக்கு ஜீவம் ப்ரக்ருதி காரணத்வம் கூடாது. யதை³தத் ஸ்வப்ந: புருஷ: ஸ்வபிதி என் கிறவிடத்திலே ப்ராஜ்ஞஶப்³த³ம் ஜாக்³ர ஜீவஶரீரகப்³ரஹ்மத்தை சொல்லுகிறது. அந்த ப்³ரஹ்மம் ஸுஷுப்திகாலத்தில் தே³ஹேந்த்³ரியாதி³ நாமரூபஸம்ப³ந்த⁴த்தைவிட்டு கேவலஸத்³ரூபியாகிற தென்று கருத்து.

ஸூ. க³திஸாமாந்யாத் ॥ ௧௧ ॥

ஶ்ருதயோ ஹ்யேகோ ஸர்வாஸு ஶ்ருதிஷு | தஸ்மாத்³வா ஏதஸ்மாதா³த்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூ⁴த:, ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் இத்யாதி³களான உபநிஷத்³வாக்யங்களுக்கு யாதொரு க³தியோ எந்த ந்யாயமோ அந்த க³தி ‘ஸதே³வ ஸோம்யேத³மக்³ர ஆஸீத்’ இத்யாதி³ வாக்யத்துக்கும் ஸமாநமாகையாலே அந்த வாக்யங்களிலே பரப்³ரஹ்மமே ஜக³த்காரணமென்று நிஶ்சிதமாகையாலே பரப்³ரஹ்மமே ஸர்வஜ்ஞமான காரணமென்று கருத்து.

ஸூ. ஶ்ருதத்வாச்ச ॥ ௧௨ ॥

இந்த ஸத்³வித்³யையிலேயும் ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கு ஶ்ருதி ஸேஶ்வர நாராயணவ்யாக்ருதி ஸந்நிஹித ஸத்³ஸத்³விஶேஷாதி³களான ப்ராணஸ்தா²நங்கள் ஏகோ ஜீவநாத்மநா நாமரூபே வ்யாகரவாணி, ஸ காரணம் கரணாதி⁴பாதி⁴போ ந சாஸ்ய கஶ்சிஜ்ஜநிதா ந சாதி⁴ப:, ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத், இத்யாதி³வாக்யங்களில் சொல்லப்படுவதாலே பரப்³ரஹ்மமே ஸர்வஜ்ஞத்வமுமுடையதுகொண்டு ஜக³த்காரணமென்று ஸித்³த⁴ம் ।

இந்த அதிகரணத்தில் பூர்வோக்தமாயிருக்கிற ஈக்ஷணாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்துவே முமுக்ஷுவுக்கு ஜிஜ்ஞாஸ்யமான ப்ரஹ்மமென்று ஸ்தாபிக்கையாலே நிகிலவேதவேத்யத்வம் ப்ரஸ்துதமாய்த்து.

ஸூ. ஆநந்தமயோऽப்யாஸாத் ॥ ௧௩ ॥

இப்படி முமுக்ஷுவுக்கு ஜிஜ்ஞாஸிதவ்யமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஈக்ஷணஶூந்யமான அசேதநத்தைக்காட்டிலும் வேறுபாடு சொல்லப்பட்டது ஈக்ஷத்யதிகரணத்தில். ஆநந்தமயாதிகரணத்திலோவென்னில் அந்த ஈக்ஷணம் ஸத்துக்கு இஷ்டமாகில் ஈக்ஷணாஶ்ரயனான ஜீவனே காரணமாகட்டும். அதவா ஸத்வித்யையில் அநேந ஜீவேந என்றும் தத்த்வமஸி என்றும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜீவப்ரஹ்மைக்யம் சொல்லுவதாலும் ப்ரஹ்மஶப்தவாச்யனான ஜீவனே காரணமாகட்டுமென்று ஶங்கித்து ஸர்வஶப்தவாச்யமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜீவவைலக்ஷண்யத்தை ஸாதயிக்கிறார் என்று ஸங்கதி:.

தைத்திரீயத்தில் 'ஸ வா ஏஷ புருஷோऽந்நரஸமய:' இத்யாரப்ய 'தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் விஜ்ஞாநமயாத் அந்யோऽந்தர ஆத்மா ஆநந்தமய' இத்யாதிவாக்யம் விஷயம். இந்த ஆநந்தமயம் ப்ரஹ்ம ஜீவவிலக்ஷணனான பரமாத்மாவா, உத அந்த ஜீவனா என்று ஸம்ஶயம். ஜீவனென்று ஸாங்க்யனான பூர்வபக்ஷி சொல்லுகிறான். 'தஸ்யைஷ ஏவ ஶாரீர ஆத்மா' என்று ஆநந்தமயனுக்கு ஶாரீரத்வம் சொல்லுகையாலேயும் தத்த்வமஸி என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு ஐக்யம் தோற்றுகையாலும். ஶாரீரத்வமாவது ஶரீரஸம்பந்தித்வம் அது ஜீவனுக்கே கூடும். இப்படி சொன்ன ஸாங்க்யனை ப்ரஹ்மாஜ்ஞாநவாதியான ஶங்கரனு ப்ரதிவாதியாக எதிர்த்தான். நநு ப்ரஹ்மவ்யதிரிக்தவாதிநா அவனை நிரஸிக்கிறான் ஸாங்க்யனு 'நைவ' இத்யாதிநா அந்த ஸாங்க்யனை ஸித்தாந்தி நிரஸிக்கிறார் ॥

ஆநந்தமயோऽப்யாஸாத் ।

ஆநந்தமய: பரமாத்மா, குத: அப்யாஸாத் । 'ஸைஷாऽऽநந்தஸ்ய மீமாம்ஸா பவதி' யென்று ஆரம்பித்து 'யதோ வாசோ நி

வக்ஷ்யமாணத்வேந ப்ரஹ்மஸூத்ராந்தம் துடங்கி, ஸமுதாயனி ஷ்டாத்மக ஶரீரத்தாலே நிரதிஶயமாக அநுபவிக்கப்படுகிற ஸு கந்தம் ப்ரதிபத்திக்ஷமனுமிதியான ஜீவனுக்கு அஸம்பாவிதமா கையாலே பரமாத்மாவை ஆநந்தமயனென்று ஸித்தாந்தம், இந்த அதிகரணத்தில் பூர்வபக்ஷஸித்தாந்தங்கள் இரண்டு। ஶாரீரகமும் ஶப்தலிங்க ஸாமாநாதிகரண்யமும்। அதில் ஸாமா நாதிகரண்யத்தை அநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் பாஷ்யக்ரு த்தார்। அநந்தரம் ஶப்தவ்ருத்திகளுக்கு நிஷ்கர்ஷமுள்ள ப்ரகாரத் தில் வ்யாகரணவிரோதத்தையும் வ்யுத்பத்திவிரோதத்தையும் ஸாமாநாதிகரண்யப்ரயோகத்தையும் உதாஹரணமாக அரு ளிச்செய்தார்। அநந்தரம், ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு பிந்ந ப்ரவ்ருத்திநிமித்தாநாம் ஶப்தாநாம் ஏகஸ்மிந்நர்த்தே வ்ருத்திஸ் ஸாமாநாதி கரண்யமிதி ஶாஸ்த்ரகாரர் லக்ஷணத்தைக் கொண்டு விஶிஷ்டா த்வைதப்ரகாரத்தை ஸமர்த்தித்தருளினார்।

லக்ஷணத்துக்கு அர்த்தம்

ப்ரவ்ருத்திக்கு, நிமித்தம்। ப்ரவ்ருத்திநிமித்தம்। ப்ரக்ருஷ்டா வ்ருத்தி: ப்ரவ்ருத்தி:, ஶப்தத்துக்கு அர்த்தத்திலே ப்ரவ்ருத்தியா வது, அர்த்தத்தை போதிப்பிக்கை। அதிலும் விஶேஷ்யஸஹி தமான ப்ரதாநார்த்தத்தை போதிப்பிக்கைதான் ப்ரவ்ருத்தி। அதுக்கு, நிமித்தம், த்வாரம், நிமித்தமான த்வாரமாவது விஶே ஷணபூதமான ஜாதிகுணாதிகள்। அதுகளை சொல்லப்பட்ட ஶப்தங்களுக்கு, வ்யுத்பத்தி ஏகார்த்த ஒருவிஶேஷ்யத்தில் வ்ருத்தி: போதகத்வம், ததா, விஹிதங்களான விஶேஷணங்களை சொ ல்லப்பட்ட ஶப்தங்களுக்கு த்ருத்திவிஶேஷணங்களுக்கு ஆஶ்ரய மான ஒரு விஶேஷ்யபோதகத்வம், ஸாமாநாதிகரண்யமென் றபடி, அநந்தரம் ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிஷ்கர்ஷப்ர காரத்தை நிரூபித்தருளினார்। ஸூத்ரத்தில் பூர்வபக்ஷஸமே யிலிருக்கிற, காரணாதிகரணத்தினுடைய சேர்த்தியும், கார ணாதிகரணத்துக்கு, நிரீஶ்வரஸாங்க்ய சொன்ன அர்த்தநிர ஸநமும் அந்த காரணாதிகரணத்துக்கு ஸாங்கேதிக பூர்வபக்ஷ

பக்ஷவிஶேஷங்களையும் காட்டியருளினார் । ஆநந்தம், து:க்கம், விஷயத்துக்கு விஶிஷ்டாநுகூலமாக ஸ்வாநுகூலமுமாய், ஆநந்தம், ஜாக்ரதவஸ்தையிலான ஸம்ஸாரிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷதமா விஷம்போலே ஶரீரவ்யாதிகளுக்கு ஶரீரப்ரத்யக்ஷத்வத்தை ஸமர்த்திக்கருளினார் । இப்படி ஆநந்தமயாதிகரண ப்ரதிபாத்யமான ப்ரதிபக்ஷஸித்தாந்தத்தை பரிஹரித்து ஆநந்தம் ஶரீரஸ்வரூப ப்ரதிபக்ஷஸித்தாந்தத்தை பரிஹரித்தருளினார் । ஜகத்ஸர்வ ஶரீரமாக உடைத்தாயிருக்கையாலே பரமாத்மாவை, தஸ்யைஷ ஏவ ஶாரீர ஆத்மா, என்று சொல்லுகிறது । ஆகையாலே பரமாத்மாவை ஆநந்தமயனென்று ஸித்தம் ॥

ஸூ. விகாரஶப்தாந்நேதி சேந்ந ப்ராசுர்யாத் ॥௧௪॥

ஆநந்தமய ஶப்தம் விகாரவாசியான மயட் ப்ரத்யயம் ப்ரவிக்கையாலே நிர்விகாரமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஆநந்தவிகாரத்வ ஸம்பந்தமாகையாலே அத ஆநந்தப்ரசுரனான ஜீவனுக்கு ஸாவயவத்வ ஸம்ஸாரிகாவஸ்தையானது ததிகாரமாகையாலே ஆநந்தமயனான ஜீவனுதான் । பரமாத்மா ஆநந்தமயனன்று என்று ஶங்கிக்கில் ப்ராசுர்யார்த்தத்திலேயும் மயட் ப்ரயோகம் காண்கையாலே நிரதிஶயாநந்தயுக்தனான பரமாத்மாவே ஆநந்தமயன் । ஆனால் ஆநந்தம் ப்ரசுரமென்று சொன்னால் து:க்கம் அல்பமாயிருக்குமென்று ஸித்திக்கையாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு து:க்கஸம்பந்தம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்னில் அது ப்ரஸங்கியாது ஸஹஸ்ர ப்ரகாரேண ப்ரயுக்தமென்றால் ப்ரகாரத்வம் ஸித்தியாதாப்போலே ஸ்வேதரஸமஸ்த விஶேஷ, ப்ராதிபதிகார்த்தவிஶேஷமான ஸ்வபாவம் பரமாத்மாவுக்கு ப்ரஸங்கியாதென்று கருத்து.

ஸூ. தத்தேதுவ்யபதேஶாச்ச ॥௧௫॥

ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி யென்னுஜீவர்களுடைய ஆநந்தத்துக்கு பரமாத்மாவை ஹேதுவென்று வ்யபதேஶிக்கையா

லே ஸூக்ஷ்மசித்த்வனான ஜீவனில்க்காட்டில் ஸூக்ஷ்மசித்தான பர மேச்வரனுக்கு விசேஷம் ஸித்தம் ॥

ஸி. ப்ரஹ்மணி ஸகலவேத ப்ரதீதி ॥௬௬॥

ஸர்வவேதாந்தங்களும் ப்ரஹ்மத்தை ப்ரதிபாதிக்கின்றன என்கிற பக்ஷத்திலே சொல்லுகிற பரப்ரஹ்மமே ஸகலவேதார்த்த ஸாரம் என்று சொல்லப்படுகிறது । ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரமென்று ப்ராஹ்மணவாக்யத்திலே ஜீவனுக்கு ப்ராப்யம் ப்ரஹ்மமென்று சொல்லி அந்த வேதவாக்யமான ப்ரஹ்மத்தையே தத்வஷ்டாஹ்யர்த்த முதலிய ளான ப்ராஹ்மணவாக்யங்களாலேயும் வேதவாக்யங்களாலே யும் சொல்லி அந்த ப்ரஹ்மமே ஸூக்ஷ்மமென்று சொல்லுகையாலே ஜீவனிலும் ஸூக்ஷ்மமென்று ஸித்தம் । இப்படி பரப்ரஹ்மத்துக் கு ஸர்வஜீவப்ராப்யத்வத்தைச் சொல்லி மேல் வேதவேத்யத்வத்தில் கா ட்டில் வேறுபாடு சொல்லுகிறார் ।

ஸி. நேதிநேதி வாக்ய வைலக்ஷண்யகள் ॥

உதரம் பரமாத்மாவில் காட்டிலும், உதரனான ஜீவாத்மா வும் ந ப்ரஹ்மணீயம் என்று । ஸர்வவேதாந்தங்களும் ப்ரஹ்மமான ப்ரஹ்மத்தில் சொன்ன ப்ரஹ்மமென்றென்றபடி, ஸத்யம், ஜ்ஞாந வைலக்ஷண்யம், ஸௌலப்யாதி ஸமஸ்த கல்யாணகுண ப்ரஹ்மணாவி சிஷ்டா'பென்று சொல்லப்பட்ட நிரதிசயவிசிஷ்டம் ஜீவ னுக்கு கூடாமையாலே விஷயம் பராவிஷ்டம் விசிஷ்டம் அதா வது நிரதிசயாநந்தம் ஸௌகர்யம், ஸௌசீல்யம் ஸர்வ ஸர்வமென்று வ்யாவ்ருத்தமான விசிஷ்டம் பரமாத்மாவினுடைய யில் ஸர்வஜ்ஞனான ஜீவனுக்கு கூடாதென்று கருத்து ।

ஸி. ஸேவ்யஸேவகபாவ ॥ ௬௭ ॥

தஸ்மாத் ஸர்வஸாக்ஷி ஸ்வரூபலக்ஷணமான உதராதி வாக்யங்களாலே ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளைக்காட்டிலும் வேறான விஜ்ஞாநமயனான ஜீவனில் காட்டிலும் விஜ்ஞாநமயாத் ஸேவ்யஸேவக ஸ்வாமிஸ்வரூபமென்று பரமாத்மாவுக்கு ஸேவ்யம்சொ ல்லுகையாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸூக்ஷ்மமானது ஜீவனன்றென்று ஸித்தம்

அந்தராதிகரணம் ॥

ஸூ. காரணத்வ நாநாத்மநாபேக்ஷா ॥௧௯॥

காரணத்வ காரணதேவ வஸ்தாஸ்ய ப்ரதித ப்ரக்ருதான ஸங்கல்பத் தாலே தானே விவித ஜகத்ஸ்ருஷ்டி சொல்லப்படுகிறது ; அநாத்மநா பேக்ஷா ந அநாத்மகம் ப்ரயாணதத்வாதிகளுக்கு ஸாம் ராஜ்யவாதமான ப்ரயாணஸம்ஸ்காரபேக்ஷை தேவாதிஸ்ருஷ்டியிலிருக்கிறாப்போலே பரமாத்மாவுக்கு தாத்ருஶ நாநாத்மநாபேக்ஷை சொல்லப்படவில்லை ; ஆகையால் ஜீவவிலக்ஷணன் அந்தர்யாமி ;

ஸூ. சுஷ்டிஸ்ய தச்சாஸ்த்ரம் ஶாஸ்தி ॥௨௦॥

இந்த அந்தர்யாமி ப்ராத்யுக்தவாக்யத்திலே, அஸ்ய இந்த ஜீவனுக்கு தச்சாஸ்த்ரம் அந்தர்யாமித்வத்தை ஶாஸ்தி ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறது, ரஹோபதேஶ ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி யென்று ஶாஸ்த்ரம் ; ஆகையால் வெகுஜீவவிலக்ஷணனான பரமபுருஷனே அந்தர்யாமியென்று கருத்து. தமேவ தஸ்யேவ தேஶாக, என்கிற ஶ்ருதி உபாஸநதேசையில் அந்தர்ப்ரவேசத்தை சொல்லுகிறது ; சுஷ்டிஸ்யதே இதி ஶ்ருதி ஸாக்ஷிதேஶயில் அந்தர்யாமித்வத்தை சொல்லுகிறது ; ஆகையால் வ்யாப்தி யில்லையென்று கருத்து.

ஸூ. அத்ருஶ்யத்வாதிகுணகோ தர்மோக்தே: ॥௨௧॥

யத்ருஷ்டிவர்ணர்களான ஜீவர்களுக்கு காரணதேவ ஜகத் ஸ்ருஷ்டியும் அதிஶயிதாநந்தயோகமும் அபஹதபாப்மத்வாதிக ளும் கூடாது. ததாபி விலக்ஷணவர்ணர்களான முக்தாத்மாக்களுக்கும் ப்ரஜாபதி ப்ரப்ருதிகளுக்கு இந்த குணங்கள் ஸம்பவிக்கலா மென்னு ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கிஞ்ச இந்த அதிகரணத்தில் அதிகாரிஸ்வபாவத்தாலேயே ஶரீராத்மபாவம் சொல்லப்படவில்லை ; அதிகாரவாதிவாதாக்ஷி கேஶாதிவிஹாரவஷரீரஸம்பந்தியான பரமபுருஷன் சொல்லப்ப டுகிறான் ; அப்படிப்பட்ட பரமபுருஷன் ஜீவன் தானென்று பூர்வபக்ஷாபாதத்தாலே ஸங்கதி:

யத்யபி காரணவாக்யங்களுக்கு பரஸ்பர விஸம்வாதம் இப்போது பரிஹ்ருதமாயிருக்கிறது। காரணவாக்யஸித்தமான ஜகதாதிகர்த்ருத்வ ப்ரதிபாதனமானது ஸர்வஜ்ஞத்தான். ததாபி ப்ரதானாதிகாரணவிஶேஷமாக நிரூபிக்கிறதில் விரோதமில்லை அது எப்படியென்றால் ஶ்ருதவாக்யத்தில் ஸயஶ்சாயம் புருஷே யஶ்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏக: இத்யாநந்தமயனுக்கு ஶ்ருதித்வயத்தோஷஹமும் சொல்லப்பட்டது। ஸாமாந்யத்தில் சொன்ன ஶ்ருதித்வயஸித்தியான புருஷனுக்கு காரணாதிவிஶிஷ்டவஸம்பந்தம் சொல்லுகையாலே இரண்டிடத்திலும் ஒருவனே ப்ரதிபாத்யனாகையாலே ஆநந்தமயனும் ஜீவந்தானென்கிற ஶங்காநிவ்ருத்திக்காக ப்ரதானாதிகாரணவிஶேஷமாக நிரூபிக்கிறாரென்னபடி।

அவ்வேஷஸம்பவது தத்வேஷஸ்திதாஸம் ப்ரதிபாத்யஸமென்னபடி। அதிகரணஹேதுவேனவென்றால் உக்தந்யாயவிஷயஸூசகமான உபநிஷத்ஸூத்ரத்தாலேவந்தது।

ஸாமாந்யத்தில் ப்ரயோஜ்யயத்தில் ஷஷ்டகாண்டத்தில் ய ஏஷோ(அ)ந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யத இத்யாதிவாக்யம் விஷயம் ய ஏஷோ(அ)க்ஷிணி புருஷோ த்ருஶ்யத இத்யாதிவாக்யமும் விஷயம்। இந்த அக்ஷ்யாதித்யஸ்தானஸ்திதியான புருஷன் புண்யாபய நிமித்தைஶ்வர்யனான ஶ்ருதித்யாதிஜீவவிஶேஷனோ। ஸர்வாத்மாபரமாத்மாவோ என்று ஸம்ஶயம்। ஶ்ருதித்யாதி ஜீவவிஶேஷனென்று பூர்வபக்ஷம்। ஏதத் ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு: ஹிரண்யகேஶ: என்று ஸாவயவ தேஹவானான ஶரீரஸம்பந்தம் சொல்லுகையாலே। ஏத: தேவாதிகளுக்குள்ளே ஒரு சேதனன் புண்யாபசயங்களைக்கொண்டு ஒரோரு கல்பத்தில் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை பண்ணுகிறானென்று பூர்வபக்ஷம்। அதை நிராகரிக்கிறார்.

அந்தஸ்தத்தர்மோபதேஶாத்

அந்த: அக்ஷ்யந்தஸ்த்யும் ஆதித்யாந்தஸ்த்யும் சொல்லப்படுகிற புருஷன் ஜீவனைக்காட்டிலும் அந்யனான பரமாத்மா

தான் । கூடஸ்த: । ஸர்வபூதாத்மா । ஸர்வபூதங்களாவன ।
ஶாஸ்த்ரத்தாலறியப்படுகின்றனவான பதார்த்தங்கள்। அதுகளேதெனில்
ஸம்ஸாரிஸமஷ்டியான ப்ரக்ருதி முதல் ஜலஸ்ம்பந்தமான ஸம்ஸாரி
ப்ராக்ருதம் யென்ன ஸம் ப்ரவர்த்தமான தேவ மனுஷ்யாதி
யோனி விசேஷங்களான ஸமஸ்த ஜந்துக்களும் மற்றுமுள்ள
அவதாரங்களும்। இஷ்ட ப்ராப்ய ப்ராபக ஸம்பந்த ஸ்வரூப ஸ்வபாவ
ப்ரகாரங்களான பதார்த்தங்கள் உபதேசிக்கப்படுகையாலே ஜீவவிஷய
ஞானம் ஸ்ரீ ஸர்வ ப்ரதிபாத்யன் ஸர்வாத்மாவாகிறான் ஆத்மா। இ
ந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஶரீரம் ஸகல நிகிலத்ஸமான தே
யஶரீரமன்று । விசேஷங்களுடைய தேஹவிசேஷணமான
ஶாஸ்த்ரஸ்ய திவ்யமங்கள விக்ரஹமென்னு கருத்து । யதோக்த
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிஜாயதே । ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்ரஹ்ம । இத்யா
தி ப்ரமாணபலத்தாலே ஸத்யஜ்ஞானானந்தாநந்த கார
ணஜ்ஞானஸ்வரூபாதிகள் விசேஷிக்கிறப்போலே । திவ்யாத்மா ஸ்வ
ரூபாதய:। ஸ்ருதித்வமும் ।ஸ்ஜாயமானோ பஹுதாவிஜாயதே।
ஸதேஜஸா வ்யாப்தா। ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா। இத்யாதி ப்ரமா
ணத்தாலே ஸ்ருதி ஸ்தானம் ஸ்வாதீனமான திவ்யமங்கள விக்ரஹ
ஸ்வரூபமும் ஸர்வபூதாத்மாவென்கிற பதத்திலே
விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம். ।

௮. ஸர்வபூதாத்மாந்: ॥௨௨॥

ஸமஸ்தபதார்த்தவான இந்த பரமாத்மாவானவன், க்ஷேத்ரஜ்ஞ,
ஸ்ருதித்வாதி ஜீவர்களைக்காட்டிலும் பின்னு, கூடஸ்த:, ஸர்வபூத
ஆத்மா । யஸ்ருதிதே ஸ்திதுந் ஸ்ருதித்வாதயோ யஸ்திதே ப்ரா
ஸோயஸ்யாத்மா ஶரீரம், ய ஸ்ருதித்வந்தரோயமயதி, யஸ்த்
திஷ்டந், யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம், யஸ்ய ம்ருத்யு: ஶரீரம்
இத்யாதி காரணமிரண்யம் ஸ்ருத்யாதி ஸகலஜீவர்களை, ஶரீர
மாகக்காட்டி, நாராயணனை, ஸர்வாத்மாவாக வ்யபதேசிப்பதால்
ஜீவனைக்காட்டிலும் பரமாத்மாந்தரானென்றுபஸ்த

இப்படி, யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யென்கிற வாக்யத்தாலே ஜகத்காரணம் ப்ரஹ்மமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மம், எதென்னு விஶேஷாகாங்க்ஷை பிறந்தால் ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் । ஆத்மா வா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத், இத்யாதிவாக்யங்களாலே ஸாமாந்யங்களான ஸத் ப்ரஹ்மாதிஶப்தங்களாலே, ஸத் ப்ரஹ்மாதிகள் காரணமாக நிர்திஷ்டமான வளவிலே,

ஸாமாந்யவிஶேஷந்யாயம் ஸாமாந்ய காரணவாதவாக்யங்கள் விஶேஷ வாக்யங்களில் பர்யவஸிக்கவேண்டுமென்கிற ந்யாயத்தாலே, விஶேஷத்தைக்காட்டினும் ஸாமாந்யமானது பலீயஸாயிருந்தாலும் விஶேஷ ஶப்தத்தை அபேக்ஷித்து ஸ்வார்த்தமறியாகையாலே விஶேஷ ஶப்தங்கள் ப்ரதாநாதி வாசகங்களாய் கொண்டு ப்ரவ்ருத்தங்களாகையாலே ஸாங்க்ய த்ருஷ்டிகாரணத்தில் ப்ரதாநமென்ன, ஆநந்தமயாதிகாரணத்தில் ஆநந்த விஶேஷமென்ன, ஆகாஶாதித்ருஷ்டியில் தேவதாஶப்தமென்ன, ஸமஸ்த ஶப்தவாச்யமான விஶேஷ ஶப்தங்களாலே ப்ரதாநத்தைத் தள்ளி ப்ரஹ்மத்துக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அப்படி நிர்ணயித்தபோதிலும் ஸ்ம்ருதிஸித்தமான ஸாமாந்ய ஶப்தத்தை அபேக்ஷித்து விஶேஷ ஶப்தத்துக்கு ப்ராபல்யமிருந்தபோதிலும் விஶேஷ ஶப்தத்துக்கு விஶேஷ ஶப்தத்தை அபேக்ஷித்து ப்ராபல்யமிருப்பதால் ஸர்வாணி ஹவா இமாநி பூதாந்யாகாஶாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே ’ இத்யாதிகளில் ஆகாஶாதிவிஶேஷ ஶப்தங்களாலே சொல்லப்பட்ட பூதாகாஶப்ராணாதிகளே காரண ப்ரஹ்மமென்கிற ஶங்கையைத் தள்ளி காரணத்வ யோகம், ஶ்ருதிர் லிங்கம் வாக்ய ப்ரகரண ஸ்தாந ஸமாக்யாநாம் ஸமவாயே பாரதௌர்பல்யம் அர்த்தவிப்ரகர்ஷாத் இதி ந்யாயத்தாலே யோகமாகியாலே ஆகாஶாதிஶப்தம் பரப்ரஹ்மபரமென்னு ஸாதிக்கிறார் மேலேயதிகரணங்களாலே

ஸி. ஆகாஶஸ்தல்லிங்காத் ॥௨௩॥

ஸாந்தோக்யே யத்ஸம்வாதஸ்தோத்ரவர்ணத்தில் । அஸ்ய லோகஸ்ய கா கதிரிதி । ஆகாஶ இதி ஹோவாச । ஸர்வாணி ஹவா

இமாநி பூதாந்யாகாஶாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே । ஆகாஶம் ப்ரத்யஸ்தம் யந்தி ஆகாஶோ ஹ்யேவைப்யோ ஜ்யாயாந் ஆகாஶ: பராயணமிதி । இதில் ஆகாஶஶப்தத்தாலே பூதாகாஶம் சொல்லப்படுகிறதா, உக்த லக்ஷணமான பரப்ரஹ்மமென்னு ஸந்தேஹம் । ப்ரஸித்தாகாஶ இதி பூர்வ: பக்ஷ: । ஈக்ஷணாதி லிங்கத்தை அபேக்ஷித்து விஶேஷஶ்ருதி பலிஷ்டையாகையாலும் ஆகாஶஶப்தத்துக்கு பூதாகாஶத்தில் ப்ரஸித்தியாலும் ஸர்வபூதாதி ஸாமாந்யஶப்தங்களும் ப்ரஸித்தாகாஶத்தைச் சொல்லுகிறபடி । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஆகாஶஸ்தல்லிங்காத்.

ஆகாஶ: அசேதநமான ப்ரஸித்தாகாஶவிலக்ஷணனான பரப்ரஹ்மமே ஆகாஶஶப்தத்தாலே சொல்லப்படுகிறான் । குத: । தல்லிங்காத் । தஸ்ய பரப்ரஹ்மஸ்ய லிங்காத் । நிகிலஜகதேககாரணத்வம் । ஸர்வஸ்மாஜ்ஜ்யாயஸ்த்வம் । பராயணத்வாதிலிங்கங்கள் பரப்ரஹ்மலிங்கங்களாக ஸதாசிராவஜாயத । ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீதித்யாத்யுபநிஷத்துக்களிலே ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதுகள். ஆகையால் ஆகாஶாதேவ இத்யவதாரணஶ்ருதியாலே பரப்ரஹ்மந்தானே ஆகாஶஶப்தாபிதேயனாயத்தே விஶேஷ: யோகாத் ரூடிர்பலீயஸீமென்கிற ந்யாயத்தாலே ஆகாஶஶப்தத்துக்கு ரூடிஶக்தி பலீயஸியாயிருந்தாலும் ஶ்ரௌதோ யோக: ஶ்ரௌதாம் ரூடிம் பாததேயென்கிற ந்யாயத்தாலே யதேஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ ந ஸ்யாத் யென்கிற வாக்கியத்தில் ஆகாஶஶப்தத்துக்கு ஆகாஶதே யென்கிற யோகவ்யுத்பத்தி ஶ்ரௌதையாகையாலே இந்த யோகஶக்தியை ரூடிஶக்தி பாதிக்கமாட்டாதாகையால் பூர்வோக்தேக்ஷணாநந்த விஶேஷித பூதாதி ரூபவம்ஶ விஶேஷணத்தாலே ஸர்வபூதாதி ஸாமாந்யஶப்தங்களும் ஆகாஶாதிவிஶேஷஶப்தங்களும் நிகிலஜகத்காரணத்வஸர்வஜ்ஞத்வாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான பரப்ரஹ்மத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்னு திருவுள்ளம்.

ஸூ. அத ஏவ ப்ராண: ॥ ௨௪

[illegible]

இங்கு ப்ராணஶப்தமும் ஆகாஶஶப்தம்போலே ப்ரஸித்த ப்ராண வ்யக்திகளை [illegible] சொல்லுகிறது. அத ஏவ [illegible] லிங்கத்தாலே தானென்னபடி. இந்த அதிகரணத்தில் ஸகல [illegible]களுக்கு ப்ராணாய [illegible] த்தாலே ப்ரஸித்த ப்ராணனுக்கு காரணத்வம் கூடுமென்று அதிகாஶங்கா. [illegible] திகளில் அதைக் காணாமையாலே ஸகல ஜகத்காரணத்வம் கூடாதென்று பரிஹாரம்.

ஸூ. ஜ்யோதிஶ்சரணாபிதாநாத் ॥ ௨௫

இனிமேல் காரணத்வத்துக்கு நியாமகமான நிரதிஶயதீப்தி போலேயும் [illegible] ணத்தோடே கூடின ஜ்யோதிஶ்ஶப்தாபிதேயமும் [illegible] ப்ரஸித்தஜ்யோதி: [illegible] பரமாத்மாவேயென்று ஜ்யோதிரதிகரணத்தாலும் [illegible] ணாதிகரணத்தாலும் ஸ்தாபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கிஞ்ச இவ்விடத்தில் ஆகாஶாதி முன்னதிகரணங்களிலே ஆகாஶா [illegible] த்தாலே [illegible] நமும் [illegible] நமும் என்று ஸங்கதி ॥

[illegible] ஜ்யோதிஷ்டோமவிதியில் ஓதப்படுகிறது [illegible] ஜ்யோதி [illegible] ஜ்யோதிஶ்ஶப்த [illegible] மாயும் நிரதிஶயதீப்தி [illegible] ஜ்யோதிஸ் [illegible] காரண [illegible]

ஸித்தமோ । உத பரமகாரணத்வ ஹேதுமாய் அதிதேஜஸ்த்வஹேதுவான பரமபுருஷனோ என்று ஸம்ஶயம் । ப்ரஸித்தஜ்யோதிஸ்ஸென்று பூர்வபக்ஷம் । குத: । ஆகாஶப்ராணவாக்யங்களில் போலே இந்த வாக்யத்தில் நிரதிஶயஜகத்காரணத்வஹேது பரமாத்ம ஸாதாரணசிஹ்நங்கள் காணாமையாலே இதம்வாவ தத் யதிதமஸ்மிந்நந்த: புருஷே ஜ்யோதிரிதி கௌக்ஷேயஜ்யோதிஸ்ஸோடே இந்த ஜ்யோதிஸ்ஸுக்கு ஐக்யம் சொல்லுகையால் என்னபடி இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஜ்யோதிஶ்சரணாபிதாநாத் ॥

ஜ்யோதி: த்ர்யம்ஶஸம்பந்தியாகச்சொல்லப்பட்ட நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான ஜ்யோதிஸ்ஸானது பரமபுருஷந்தான் । குத: । சரணாபிதாநாத் । பாதோஸ்ய ஸர்வா பூதாநி । த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி । இதி ஸர்வபூதங்களும் இந்த ஜ்யோதிஸ்ஸுக்கு ஒரு பாதமாயும் பரமபதத்திலே மூன்று பாதமென்னும் சொல்லுகையாலே ப்ரஸித்த ஜ்யோதிஸ்ஸுக்கு அதுகூடாமையாலே பரமபுருஷனே ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யனென்று கருத்து ॥

இந்த த்ர்யம்ஶ ஸம்பந்தியான பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை ஜாடராக்நி ஶரீரகமாக உபாஸித்தால் ஶ்ருதிப்ரஸித்தபலம் ஸித்திக்குமென்கைக்காக கௌக்ஷேயஜ்யோதிஸ்ஸோடே ஐக்யோபதேஶம் பண்ணுகிறதென்று திருவுள்ளம் ॥

ஸூ. சந்தோபிதாநாந்நேதி சேந்ந ததா சேதோ
ர்ப்பணநிகதாத்ததாஹி தர்ஶநம் ॥௨௬॥

அத யதத: பரோ திவோ ஜ்யோதிர்தீப்யதே என்கிற வாக்யத்துக்கு பூர்வமாந வாக்யத்திலே காயத்ரீ வா இதம் ஸர்வமிதி காயத்ரீயென்கிற சந்தஸ்ஸை சொல்லி அநந்தரம் ததேதத்ருசாப்யநூக்தமென்று உதாஹ்ருதயான தாவாநஸ்ய மஹிமா என்கிற ருக்குக்கும் காயத்ர்யாக்யசந்தஸ்ஸே விஷயமாகையாலே நாத்ர பரமபுருஷாபிதாநமிதி சேத் ந । ததா சேதோர்ப்பணநிகதாத் । சேதஸ: அர்ப்பணம் சேதஸ்ஸாலே அநுஸந்திக்கை

யென்னபடி, ததா அப்படி அந்த காயத்ரியைப்போலே சதுர்விம்ஶத்யக்ஷராத்மகமாக ப்ரஹ்மஜ்யோதிஸ்ஸை அநுஸந்திக்கவேணுமென்னபடி । நிகமநம் । இப்படி நிரூபிக்கிறபடியினாலே ஸம்பூர்ணமான காயத்ரீ ஶப்தத்துக்கு ஸமுதாயார்த்தகத்வம் கூடாமையாலே ப்ரஹ்மதர்ஶநே காயத்ரீ ஸாத்ருஶ்யமாக அநுஸந்திக்கவேணுமென்னு நிரூபிக்கையாலே ப்ரஹ்மதர்ஶநே காயத்ரீ ஶப்தவ்ருத்து, ததாஹி தர்ஶநம், அப்படி சதுஷ்பாதயான காயத்ரியும் த்ருஷ்டம் காணப்படுகிறது.

ஐந்த்ர ஶ்ருதிஃ

ஸமைந வீபிதஃ, ச்ருச்ருவிநா வ்ருஷா ; ஸஹஸ்ரஸா ஸஷிஃ । இப்படிப்பட்டதாக காணப்படுகிறது.

ஸூ. பூதாதிபாதவ்யபதேஶோபபத்தேஶ்சைவம் ॥உஎ॥

பூதப்ருதிவீஶரீரங்களை நிர்தேஶித்து ஸைஷாசதுஷ்பதா யென்கிற வ்யபதேஶத்துக்கு உபபத்திவரவேணுமானால் ஸதா இப்படி ப்ரஹ்ம காயத்ரீ ஸாத்ருஶ்யமானால் தான் அந்த வ்யபதேஶத்துக்கு உபபத்திவரும் பூதப்ருதிவீஶரீரஹ்ருதயங்களை என்கிற வாக்யத்துக்கு அர்த்தம் ।

பூதமாவது ஜங்கமம், ப்ருதிவீ, அசேதநம், ஶரீரமாவது கர்மார்ஜிததேஹஸ்தாநம் தஜ்ஜீவோபகரணம் ஹ்ருதயம், ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்தித்யர்த்தமான ப்ரதேஶவிஶேஷம் ॥

ஸூ. உபதேஶபேதாந்நேதி சேந்நோபயஸ்மிந்நப்ய
விரோதாத் ॥உஅ॥

பூர்வவாக்கியத்தில், த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி யென்னு திவ்வை அதிகரணமாக நிர்தேஶிக்கையாலே இந்த வாக்யத்தில் திவஃ பரஃ என்னு, திவ்வை அவதியாக நிர்தேஶிக்கையாலே இப்படி உபதேஶம் பின்னமாகையால் பூர்வவாக்யோக்தமான ப்ரஹ்மம் இந்த வாக்கியத்தில் தோன்றவில்லை, இதிசேந்ந, உபயஸ்மிந்நப்யவிரோதாத் இந்தரெண்டுவ்யபதேஶத்திலும் அர்த்தஸாமா

மேகமாகையாலே, ப்ரத்யபிஜ்ஞைக்கு விரோதமில்லை, யதா அஜ்ஞாதே ஸ்ருதம் அஜ்ஞாதா ஏகம் ப்ராதஸ் ஸ்ருதம் என்று இரண்டு ப்ரயோகத்திலும் அதிதேசமானதுபோலே இங்கும் அதிதேசமாகையால் 'தஸ்மாந் நோத்ஸவதி, பாரோஷதவ் விஷ்ணுகாநி' என்று பாஹ்யோதமேத ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே, 'த்ரிதத்யமுபஸம்பாதயாஸ்' என்கிற நிரதிசயதீப்தியுக்தனான பரமபுருஷனே 'அதயதஃ பரோ திவோ ஜ்யோதிஃ' என்று சொல்லப்படுகிறானென்று திருவுள்ளம் ।

இந்த அதிகரணத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் அவதாரிகையில் காரணத்வமான நிரதிசயதீப்தியுக்தத்வாதேஸ்ஸத்தாலே பரமபுருஷாதமென்னும் பரமபுருஷனாதலை பேதத்தில் 'பஞ்சவிதமில்லாதவர்க்கு தராணாதிவஸ் ஸர்வாத்மகத்வாத் சித்ரலிங்கவிசேஷாதயஸ்' என்னும் பாஷ்யகாரருடைய ஸந்தர்ப்பமிதம், இது பரஸ்பரவிருத்தமாகையாலே பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளமெப்படியென்னில்,

'அதயதஃ பரோ' என்கிற வாக்யத்தில் காரணத்வோக்தமனம், ஸர்வ்வதஃ தீப்தமான லிங்கமிருக்கிறது அப்படியிருந்தாலும் உபயலிங்கதாவிசிஷ்டமாயும் பரமபுருஷவ்யதிரேகமாயுமுள்ள ஜகத்காரணத்வலிங்கமானது, அதயதஃ பரஃ, என்கிறவாக்யத்தில் கிடையாதென்கிற பரமபுருஷனுடைய தாத்பர்யத்தாலே அருளிச்செய்கையாலே விரோதமில்லை, அப்படிப்பட்ட விசேஷலிங்கம் வாக்யத்திலிருக்கிறதாக பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளம்.

ஸி. ப்ராணஸ்ததாநுகமாத் ॥௨௯॥

இப்படி நிரதிசயதீப்தியுக்தமான ஜ்யோதிஸ்ஸு பரமபுருஷனென்று சொல்லி இனிமேல் காரணத்வமான லிங்க ஸம்பந்தத்தோடே கூடினவனாகச்சொல்லப்பட்ட இந்த்ர ப்ராணசப்தவாச்யனும் பரமபுருஷனென்று இந்த அதிகரணத்தில் ஸாதிக்கிறார். வாஜஸநேயகத்தில் கௌஷீதக்ப்ரா

ஹணத்தில் ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்களாலே ப்ராப்தமான ஜீவ ப்ரம்மைக்யம் 'தத்த்வமஸி' என்கிற வாக்கியம் விஷயம். கிமர்த்தம் அப்ரதிபந்நமான அர்த்தம் ப்ராணசப்த நிர்த்திஷ்டம் ஜீவனாய், உக்த ப்ரஸ்ந ப்ரத்யுத்தர ஸம்சயம். ஜீவனென்றிறே பூர்வபக்ஷம். ஆகில், ப்ராணசப்தத்துக்கு ஜீவவிசேஷணத்திலே ப்ரஸித்தியாகையால் அந்த ப்ராணமான கௌஷீதகிவாக்யத்தோடே கூட சொல்லப்பட்ட ப்ராணசப்தமும் ப்ரஸித்தமானதையே சொல்லுகிறது என்று பூர்வபக்ஷம். இதை நிரஸிக்கிறார்.

ப்ராணஸ்ததாநுகமாத் ॥

ப்ராணம் । ப்ராணோஸ்மி ப்ரஜ்ஞாத்மா என்று சொன்ன ப்ராணசப்தவாச்யம், ஜீவனன்று, ஜீவவிலக்ஷணமான பரப்ரம்மம், ஆகில் ததாநுகமாத் அப்படி அநுகமிக்கையாலே விசேஷணம் ப்ராணனான ப்ரஜ்ஞாத்மாநந்தாஜராமரத்வாதிகள், ஆநந்தாஜராமரத்வாதிகளுக்கு யதியாக ப்ராணனை அநுகமிக்கையாலேயே ப்ரஸித்தனுக்கு ஆநந்தாதிகள் கூடாமையாலே பரமாத்மாவினை ப்ராணசப்தவாச்யனென்னு கருத்து.

ந வக்துராத்மோபதேசாதிதி சேதத்யாத்மஸம்பந்த
பூமா ஹ்யஸ்மிந் ॥ ௩௦ ॥

ந । ப்ராணசப்தவாச்யம் பரப்ரம்மமென்னது கூடாது! ஆகில் வக்துராத்மோபதேசாத் உபக்ரமத்தில் ஸ்ரீஷ்டீரணம் ஆத்மானமென்று விசேஷண்புயாதிகளாலே ப்ரஸித்த ஜீவனாய் ப்ராணோஸ்மி ப்ரஜ்ஞாத்மா என்னு வக்தாவான தன்னுடைய ஸ்வாத்மாவை ப்ரஜ்ஞாத்மா என்னு உபதேசிக்கையாலே ஜீவந்தான் உக்தசேத் இந்த சங்கையை பரிஹரிக்கிறார் அத்யாத்மஸம்பந்தபூமா ஹ்யஸ்மிந், அஸ்மிந் இந்த ப்ராணசப்த நிர்த்திஷ்டனிடத்திலே அத்யாத்மஸம்பந்தபூமா, பரமாத்மாவினுடைய தர்மங்கள், அத்யாத்மதர்மங்கள் அதுகளுடைய ஸம்பந்தங்கள் அத்யாத்மஸம்பந்தங்கள் அதுகளுடைய பஹுத்வம் அத்யாத்மஸம்பந்தபூமா, உபக்ரமத்தில்காட்டிலும் பஹுவாக்கியம் ப்ராணனு

மாகையாலே இந்த ப்ரகரணத்தில் ஆதிதொடங்கி ஸர்வஸா க்ஷியாக ப்ரமாணாந்தரங்கள் சொல்லப்படுகிறது தயாஹி, ஸர்வேஷாம் ப்ரத்யக்ஷம் ஸர்வேஷாம் தர்சநாய ஹித தர்சநார்த்த ஸஹித அப்படியே ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷித்வேந ஸர்வஜ்ஞத்வாதிநா ஸர்வகர்த்ருத்வாதிநா ஸர்வாந்தர்யாமித்வேந ப்ரஹ்ம இதி ப்ரத்யக்ஷாதிஸர்வப்ரமாணைர் அநுமாநேந இதி ப்ரதிபாத்யம் விஷயம் ஸர்வஜ்ஞம் இதிச, இப்படி ப்ரமாணங்கள் இந்த ப்ரகரணத்திலே சொல்லப்படுகையாலே ப்ரமாணாதிகாரம் என்று கருத்து.

ஆனால் ப்ரமாணம் தன்னை உபாஸ்யமாக உபதேசிக்கை கூடுமோவென்னில் அதற்கு பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ. சாஸ்த்ரத்ருஷ்ட்யா தூபதேசோ வாமதேவவத் ॥௩௧॥

சாஸ்த்ரம் சங்கிக்கிறது, உபதேசம், தன்னை ப்ரத்யக்ஷாத்மாவாக உபதேசிக்கை, சாஸ்த்ரத்ருஷ்ட்யா, யதா ப்ரதிபாத்ய ப்ரஹ்மாத்மகத்வ சரீரத்வாதிசாஸ்த்ரத்தாலே ஜீவசரீரகனாக பரமாத்மாவை அறிந்து ஜீவாத்மாவிகளான ஸகலசேதநங்களுக்கு பரமாத்மாவிடத்தில் வ்யாப்யத்வத்தையுமறிந்து பரமேஸ்வரீதி பரமாத்மாவின் ஸர்வசரீரகனான பரமாத்மாவை உபதேசிக்கிறான். உ௦௨. நு। வாமதேவவத் யதா வாமதேவரென்கிற மஹர்ஷி இப்படி சாஸ்த்ரத்ருஷ்டியாலே தத்ஸர்வம் ப்ரஹ்மாத்மகம் என்று ஸகலசேதநாசேதந ஸர்வப்ரகாரமாக ப்ரதிபாதிக்கிறாரோ, அப்படியே இதுவுமென்னபடி ப்ரஹ்மாத்மகமிப்படியே ஸர்வம் ப்ரஹ்மாத்மகம் ஸர்வாத்மாவேதி ப்ரதிபாதிக்கிறானென்று கருத்து.

இந்த ப்ரகரணத்தில் ஜீவாத்மாவின் சப்தங்களாலேயும் ப்ராணாதிசப்தங்களாலேயும் உபாஸ்யமான ப்ரஹ்மத்தை சொல்லுகையில் காரணத்தை ஸாத்ய ப்ரதிபத்திகமாக அருளிச்செய்கிறார்.

ஜீவமுக்²யப்ராணலிங்கா³ந்நேதி சேந்நோபாஸாத்ரை
வித்⁴யாதா³ஶ்ரிதத்வாதி³ஹ தத்³யோகா³த் ॥ ௩௨ ॥

வக்த்ராதி³களான ஜீவலிங்க³த்தாலேயும் யாவத்³த்⁴யஸ்மிஞ்ச²ரீரே ப்ராணோ வஸதி தாவதா³யு:யென்னுசொல்லுகிற முக்²யப்ராணலிங்க³த்தாலேயும் ந ப்³ரஹ்மஸம்ப³ந்த⁴ஸித்³தி⁴யில்லை, இதி சேந், உபாஸாத்ரைவித்⁴யாதா³ஶ்ரிதத்வாத் த்ரிவிதமான உபாஸநத்தை உபதே³ஶிக்கைக்காக அந்த ஜீவாதி³ஶப்³த³ங்களாலே ப்³ரஹ்மத்தைசொல்லுகிறது. த்ரிவிதோபாஸநமாவது நிகி²லகாரணபூ⁴தமான ப்³ரஹ்மத்தை ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தாநந்தத்வாதி³ ஸ்வரூபவிஶிஷ்டமாக உபாஸிக்கிறது, ஒரு ப்ரகாரம் போ⁴க்த்ருவர்க³ஶரீரகமாக உபாஸிக்கிறது ஒன்று, போ⁴க்³யபோ⁴கோ³பகரணஶரீரகமாக உபாஸிக்கிறது ஒரு ப்ரகாரம் ஆக இந்த மூன்றுஉபாஸநம், ஆஶ்ரிதத்வாத், இந்த த்ரிவிதமான உபாஸநம் தைத்திரீயகஶ்ருதியிலேயும் ஆஶ்ரயிக்கப்பட்டது. எங்கனேயென்னில், ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்³ரஹ்ம ஆநந்தோ³ ப்³ரஹ்ம இத்யாதி³களில் ஸ்வரூபாநுஸந்தா⁴நம் சொல்லப்பட்டது. தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததே³வாநுப்ராவிஶத், தத³நுப்ரவிஶ்ய, ஸச்ச த்யச்சாப⁴வத், இத்யாதி³களில் போ⁴க்த்ருஶரீரகத்வாநுஸந்தா⁴நமும் போ⁴க்³யபோ⁴கோ³பகரணஶரீரகத்வாநுஸந்தா⁴நமும் சொல்லப்பட்டது. இஹ தத்³யோகா³த், இந்த உபநிஷத்திலேயும் அந்த த்ரிவிதாநுஸந்தா⁴நங்கூடும். ததா²ஹி வக்தாரம் வித்³யாதி³தி போ⁴க்த்ருஶரீரகத்வாநுஸந்தா⁴நம் ப்ராணோஸ்மீதி போ⁴க்³யபோ⁴கோ³பகரணஶரீரகத்வாநுஸந்தா⁴நம், ஆநந்தோ³ஜரோऽம்ருத இதி ஸ்வரூபாநுஸந்தா⁴நமும் சொல்லப்பட்டது. இப்படி உபநிஷஜ்ஜாலங்களிலேயும் பரமாத்மாஸாதா⁴ரணலிங்க³ங்கள் சொல்லப்பட்டால் ஹிரண்யக³ர்பா⁴தி³வாசகஶப்³த³ங்களும், பரமாத்மாவை சொல்லுமென்னு கருத்து, ஆகையால் இங்கு இந்த்³ரப்ராணஶப்³த³நிர்தி³ஷ்டனு ஜீவவிலக்ஷணனான பரமாத்மாவென்னு ஸித்³த⁴ம்

ஸங்க³த்யநுஸந்தி⁴:, இந்தபாத³த்தில் ஆகாஶாதி⁴கரணம் ஆரம்பி⁴த்து ஸமாப்திவரை, அதி⁴கரணம் நான்கு அதில் ஆகாஶா

திகரணமென்ன, ப்ராணாதிகரணமென்ன, இந்தரெண்டிலும் ஆகாசசப்தம், ப்ராணசப்தம், இந்த ரெண்டுகளுக்கும் ஆகாச ஜகத்காரணதையென்றும் ப்ராணபதியென்றும் யௌகிகவ்ருத்தியானது பரோக்ஷாகாச ஆநந்தாநவ்யாதித்யாதிசப்திகளிலே காணவொட்டாமையாலே ஆகாசப்ராணசப்தங்கள் இரெண்டும் ப்ரஸித்தாகாசவாயுவ்ருத்திப்ராணங்களில் ரூடிசக்தியைவிட்டு ஸர்வஜகத்காரணிப்ராணயித்ருத்வாதிநிமித்தஹேதுக்களாலே ஜகத்காரணபூதநாராயணபரங்கள். ஜ்யோதிஶ்சப்தமானது கௌக்ஷேயஜ்யோதிஸ்ஸோடே ஸாமாநாதிகரண்யவிசேஷணமிருந்தபோதிலும் ரூடிசக்தியால் பரவஸ்துவைச் சொல்லுகிறது, இந்த்ரப்ராணாதிகரணத்தில் இந்த்ரப்ராணாதிசப்தங்களும் ஜீவாஸாதாரணலிங்கங்களான ஸ்வாத்மோபதேசாதிவிசேஷலிங்கங்களிருந்தாலும் தாத்ருசலிங்கவிசிஷ்ட இந்த்ராதிசரீரகபரமாத்மாவை சொல்லுகிறதென்று 'பரவித்யாஸு ஜீவாத்மிந்த்ராக்ருதிதே: பராசயா, தல்லிங்காநந்யதாஸித்ததவிசிஷ்டாவலம்பிநீ' யென்கிற ரீதியாய் ஆசார்யர்களால் வ்யவஸ்தாபண்ணப்பட்டது.

இந்த பாதத்தில் அதிகரணங்கள் பதிநொன்று, அதில் ஆரம்பத்தில் நாலு அதிகரணங்கள் ஸாவகாசவாதங்கள், ஸர்வத்ராதிகரணம்முதல் பாதஸமாப்திவரை ஏழு அதிகரணங்கள் அதுகளில் ப்ரதிவாதிதங்களான ஏழு அத்யாயகரணங்களாலே ஸூசிதனான ஸ்ரீயப்பதிபரவஸ்துவை ஒரு ச்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்த ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் ஆசார்யர் ।

ஸர்வாத்மஸத்யஹேது: ச்ருதிசதவிதிதோ நந்தமிஸ்ஸ்வாத்மரூப: ஸர்வஜ்ஞ: ப்ரத்யகாதி ப்ராக்ருதிரநவயிகாகாசநாதிஸ்வபாவ: । ஸர்வப்ராணாப்ராணஹேதுர்விதிதாஜகத்ப்ராணநாதிவ்யூஹை: ப்ராணோபாத்யுதாத்மா ப்ரஹ்மாதிகரணைஸ்ஸ்வசக்தி: ப்ரத்யாதி ॥

ஸர்வத்ரப்ரஸித்தமென்கிற அதிகரணத்தில் ஸர்வாத்மத்வமும் ஆநந்தமயாதிகரணத்தில் ஸர்வஹேதுத்வ

ஸ்வரூபாநந்த³நிஸ்ஸீமஸுக²த்வமும் அந்தராதி³த்யாதி⁴கரணத்தில் பர ஞ்ஜ்யோதிரூபமாய் அப்ராக்ருதமாயுமுள்ள தி³வ்யமங்க³ளவிக்³ரஹவத்த்வமும் ஆகா ஶாதி⁴கரணத்தில் அநவச்சி²ந்நாகாஶநாதி³ஸாத⁴நவத்த்வமும் ப்ராணாதி⁴ கரணத்தில் ஸர்வப்ராணப்ராணநஹேதுவ்ருத்திமத்த்வாதி³ஸகலப்ராண நாதி³கல்யாணகு³ணவத்த்வமும் ஜ்யோதிரதி⁴கரணத்தில் நிரதி ஶயதீ³ப்திரூபகு³ணமும் ப்ரதர்த³நாதி⁴கரணத்தில் ப்ர ணேத்ருத்வாதி³ஸகலகல்யாணகு³ணமும் ஆகிய கல்யாணகு³ண விஶிஷ்டனான பரப்³ரஹ்மம் ப்ரத²மபாத³த்தில் ப்ரதி பாதி³க்கப்பட்டானென்று கருத்து.

இதி ஸ்ரீ[illegible]ப்ரதீ³பிகாயாம் ப்ரத²மாத்⁴யா யஸ்ய ப்ரத²ம: பாத³: ॥

ஸ்ரீபா⁴ஷ்யகாராய மஹாதே³ஶிகாய நம:

ஸ்ரீவேங்கடநாதா²ய மஹாதே³ஶிகவர்யாய பூர்வாசார்யேப்⁴ய

ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ராசார்யேப்⁴யோ நம: ॥

அத² த்³விதீய: பாத³: ॥

1. ஸர்வத்ர ப்ரஸித்³தோ⁴பதே³ஶாத் ॥ 1 ॥

ப்ரத²மபாதே³ இத்யாதி³யான பா⁴ஷ்யவாக்யத்தாலே த்³விதீயபாதீ³ ஸங்க³திப்ரத³ர்ஶநத்துக்காக ப்ரத²மபாதோ³க்தார்த²ங்களை ஸங் க்³ரஹித்து அருளிச்செய்கிறார். இப்படி அத்ர அஸ்பஷ்டஜீவாதி³லிங்க³ ரஹிதங்களான ஸதே³வஸோம்யேத³மக்³ர ஆஸீதி³த்யாதி³களான வே தா³ந்தவாக்யங்களை பரப்³ரஹ்மகாரணபரங்களாக ஸ்தா²பி த்து மேல் மூணுபாத³ங்களிலே க்ரமேண அஸ்பஷ்டஜீவாதி³லிங்க³யுக் தங்களான வாக்யங்களையும் ஸ்பஷ்டஜீவாதி³லிங்க³யுக்தவாக்யங்களையும் ஸ்பஷ்டதரஜீவாதி³லிங்க³யுக்தவாக்யங்களையும் பரப்³ரஹ்மகார ணபரங்களாக ஸ்தா²பிக்கிறாரென்று ப்ரத²மபாத³த்துக்கும் த்³விதீயபாதீ³க்கும் ஸங்க³தி ॥ ஸங்க³த்யர்த²ம் ॥

ப்ரதமபாதத்தில் வேதாந்தவாக்யங்களுக்கு ஸந்திக்தார்த்தா யோகவ்யவச்சேதப்ரதாநம் சொல்லப்பட்டது, த்விபாதியில் ஸந்திக்தார்த்தாந்யயோகவ்யவச்சேதப்ரதாநம் சொல்லப்படுகிறது யென்னும்பேதம் । கிஞ்ச ஸர்வவேதாந்தங்களும் ஸந்திக்தார்த்தங்களென்னு ஆக்ஷேபித்து ஸந்திக்தார்த்தங்களாக ப்ரதமபாதத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறதுகள் । த்விதீயபாதாரம்பே இந்தவேதாந்தவாக்யம் ஸந்திக்தார்த்தமானாலும் இந்த வாக்யத்துக்கு ஸந்திக்தார்த்தம் கிடையாதென்னு க்ரமோக்த ஒரேஒருவாக்யமாக ஆக்ஷேபித்து ஸந்திக்தார்த்தம் கிடையாதென்கிற ஶங்கை நிரஸிக்கப்படுகிறது । இதுதான் பாதத்வயவிபாகத்துக்கு நியாமகம் ॥

இனி த்விதீயபாதத்தில்ஜகத்தானது ப்ரஹ்மஶரீரமென்னும் த்ருதீயத்தில் விஶ்வாதாரத்வமும், துரீயத்தில் உக்தார்த்தங்களுக்கு விரோதம் சொல்லுகிற ஸாங்க்யாதி ப்ரதிபக்ஷப்ரக்ரியாநிராஸம் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியும் ஸங்கதி ॥

ப்ரதமபாதவிஷயத்தில் ஆகாஶப்ராணாதிஶப்தங்கள் ஸஹவாக்யஸாமர்த்யத்தாலே எப்படி ஸந்திக்தார்த்தமாகுமோ அப்படிப்போலவே ஶாண்டில்யவித்யையும் ஸஹவாக்யஸாமர்த்யத்தாலே ஜீவாத்மபரமென்னு ஶங்கையாலே ஸர்வத்ரப்ரஸித்த்யதிகரணஸங்கதி: ॥

சாந்தோக்யே த்ருதீயாத்யாயே ஜ்யோதிரதிகரணாநந்தரம் ஶாண்டில்யவித்யாரப்யதே, ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி । பாஷ்யத்தில் ப்ரயோஜநபாதத்தை அநுஸரித்தது, ஸாஹிதயோஜனையை அருளிச்செய்கிறார் அயவேதாந்தியால் । ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீத தத்ர ப்ரஹ்மஶப்தேந ப்ரத்யகாத்மா நிர்திஶ்யதே, உத பரமாத்மேதி ஸந்தேஹ: । கிம்யுக்தம் ப்ரத்யகாத்மேதி, ப்ரத்யகாத்மாவுக்கே ஸர்வஶப்தத்தோடே ஸாமாநாதிகரண்யம் கூடுகையாலே ஸர்வஶப்தநிர்திஷ்டமான ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தமான ஜகத்வைஷம்யம் கர்மப்ரயுக்தமாக ஜீவனுக்கேகூடும்.

இந்தபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ ஸம்ப்ரோக்தோபதேசக: ॥க॥

ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்திஸங்கல்பமென்கிற வாக்கியத்தில் ஸர்வவித்தாலே சொல்லப்பட்ட ஜகத்தில் ப்ரஹ்மஸ்வத்தாலே அந்தஜகத்துக்கு கர்த்தாவாகசொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மம் ஸத்யமாத்ரா வன்று தத்விருக்ஷணனான பரமாத்மா, காதம் ஸம்ப்ரதாயோபதேசாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே ஸம்பந்தமான ஜநகஸ்திதியமோக்ஷங்களை ஜகதாத்மத்துக்கு மோக்ஷங்களாக, தஜ்ஜலானுயென்று உபதேசிக்கையாலே தஜ்ஜாஸ், தல்லாஸ், தத்நாஸ் என்று மோக்ஷத யமாயித்து, தஜ்ஜலாநெங்கிரவத்ம் நகாராணம், ஜகஜ்ஜந்ம ஸ்திதிமோக்ஷங்கம் பரமேஶ்வரனுக்கன்றோ, ஸதேவஸோம்யேதம் க்ரேவஸீதி த்ரிஷுகளிலே ஸம்பந்த । ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகதாத்மமானது ஜகத்துக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஸாரூப்யமென்று, இந்த காரணதைக்கு நிஷ்பத்திமென்னுகருத்து, இப்படி தாதாத்ம்யம் சொன்னால் ஶரீரரூபதஜ தோஷங்களான தோஷங்கள் ஶரீரியான ப்ரஹ்மத்தில் ஸம்பந்திக்காது யென்ன திருவுள்ளம் ॥

ஸூ. விலக்ஷிதகுணோபதேச: ॥ உ ॥

ஆநந்தமயஃப்ராணஶரீரோ ஸாரூப்யஜத்யாதிகளான மேல்வாக்யங்களிலே லக்ஷணங்களான ஆநந்தமயத்வாதிகுணங்கள் பரமாத்மாவினிடத்திலே கூடுகையாலேயும் பரமேஶ்வரனே ப்ரஹ்மஸ்வநிஷ்டநு அந்த குணங்களைதென்னில் ஆநந்தமயத்வம் ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே தானே ஸம்பந்திக்கப்படுகை ப்ராண ஶரீரத்வம் ஸர்வப்ராணங்களுக்கும் ஆதாரமாய் நியந்தாவாய் ஶேஷியுமாயிருக்கை ஸாரூப்யத்வம் நிரதிஶயதீப்தியுக்தவிக்ரஹ விஶிஷ்டத்வம் ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ஆகாஶவத் ஸர்வஸ்வரூபத்வம் ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வம் ஜத்யாதிகளான கல்யாணகுணங்கள் இந்த ஶாண்டில்யவித்யையில் லக்ஷணங்கள் பரமேஶ்வரனுக்கே உபபன்னங்கள் ॥

ஆனால் பத்தஜீவனுக்கு இந்த குணங்கள் கூடாவிட்டாலும் முக்தாத்மாவுக்கு கூடாதோவென்னில், அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ. அநுபபத்தேஸ்து ந சாரீர: ॥௩॥

தோஷஸ்பர்சஸந்தா நிரஸ்தா । பத்தாவஸ்தையில் ஸம்ஸா ஸத்தனை முக்தனுக்கும் இந்த கல்யாணகுணங்களநுபவங்களாகையாலே சரீரஸம்பந்தயோக்யதையாலே சரீரனை முக்தனும் ப்ரஹ்மமன்று ॥

ஸூ. கர்மகர்த்ருவ்யபதேசாச்ச ॥௪॥

ஏதமித: ப்ரேத்யாபிஸம்பவிதாஸ்மி என்று, ப்ரஹ்மத்தை ப்ராப்யமாயும் முக்தனை ப்ராப்தாவாயும் சொல்லுகையாலே அபிஸம்பவிதாவான ஜீவன் அபிஸம்பாவ்யமான ப்ரஹ்மமாகக் கூடாது.

ஸூ. சப்தவிசேஷாத் ॥௫॥

ஏஷ ம ஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே யென்கிற வாக்யத்தில் ஜீவனு மே யென்று ஷஷ்ட்யந்தத்தாலே நிர்த்திஷ்டனானான் । உபாஸ்யமான ப்ரஹ்மம் ஏஷ: என்று ப்ரதமாந்தசப்தநிர்த்திஷ்டமாயிற்று, ஆகையால் ஜீவநு ப்ரஹ்மமாகக்கூடாது

ஸூ. ஸ்ம்ருதேச்ச ॥௬॥

ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்ட: என்கிற ஸ்ம்ருதியும் ஜீவனை உபாஸகனாயும் ப்ரஹ்மத்தை உபாஸ்யமாயும் சொல்லுகிறது

ஸூ. அர்பகௌகஸ்த்வாத்தத்வ்யபதேசாச்ச நேதி சேந்ந
நிசாய்யத்வாதேவம் வ்யோமவச்ச ॥௭॥

அர்பகௌகஸ்த்வம் அல்பாயதநத்வம் ஏஷ ம ஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே யென்று அல்பமான ஹ்ருதயத்தை ஒகஸ்ஸாக ஸ்தாநமாக உடையவனென்கையாலும் தத்வ்யபதேசாத் அணீயான் வ்ரீஹேர்வா யவாத்வா யென்று அணுபரிமாணனென்று வ்யபதேசிக்கையாலும் இவன் விபுவான பரமாத்மாவாகக் கூடாது இதிசேந்ந நிசாய்யத்வாதேவம் பரமேவாஸ்ருஷ்டத்தானே யிப்படி உபாஸ்யனாக வ்யபதேசிக்கப்படுகிறான் விபுவான பரமாத்மாவே உபாஸகாநாம்

ஸாத்யம் ஹ்ருதயத்திலே ஸந்நிஹிதனாய் ப்ரகாசிப்பதாயிருக்கை யாலே இப்படி அவனை உபாஸிக்கவேணுமென்று உபதேசத்துக்கு தாத்பர்யம் । வ்யோமவத் விபுவான ஆகாசம் போலேயும் இந்த பரமாத்மா வ்யபதேசிக்கப்படுகிறான் ஜ்யாயாந்ப்ருதிவ்யா: ஜ்யாயானந்தரிக்ஷாத் இத்யாதிகளாலே உபாஸ்யனை ஸர்வகதனாக சொல்லப்படுகிறான் । ஆகையால் அர்ப்பகௌகஸ்த்வம் உபாஸநார்த்தமென்று ஸாரம் ॥

ஸூ. ஸம்போகப்ராப்திரிதி சேந்ந வைசேஷ்யாத் ॥ ௮ ॥

ஜீவனுக்குப்போலே பரமாத்மாவுக்கும் சரீராந்தர்வர்த்தித்வம் ஒப்புக்கொண்டால் ஜீவனுக்குப்போலே சரீரஸம்பந்தப்ரயுக்தமான ஸுகது:கோபபோகம் ப்ரஸங்கியாதோ என்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கிறார் இதி சேந்ந வைசேஷ்யாத் இதி இப்படி ப்ரஸங்கியாது, ஹேதுவானது விசேஷமாயிருக்கையாலென்னபடி ஸுகது:கோபபோகத்துக்கு சரீராந்தர்வர்த்தித்வமாத்ரம் ஹேதுவன்று । கர்மபாரவச்யமே விசேஷஹேது । அது அபஹதபாப்மாவான பரமாத்மாவுக்கு இல்லை. அப்படி ச்ருதிசொல்லுகிறது தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்தி, அநச்நந்நந்யோ அபிசாகசீதி யென்று ச்ருதி ॥

ஸூ. அத்தா சராசரக்ரஹணாத் ॥ ௯ ॥

இப்படி பரமாத்மா போக்தாவில்லையென்றால் கடவல்லியில் போக்தாவாக தோணப்படுகிறவனும் ஜீவனை ப்ரஸம்ஹரிக்குமென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கிறானென்று ஸங்கதி: அதிக

ப்ரதமாதிகரணத்தில் ஹ்ருதயாந்தர்வர்த்தியாக பரமாத்மா விசிக்கப்பட்டான் । இந்த அதிகரணத்தில் ஸம்ஹாரம் விஷயாதி ஹ்ருதயஸம்பந்தத்தையாக பரமாத்மா விசிக்கப்படுகிறானென்று கருத்து.

கடவல்லியில் யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே பவத ஓதந: ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் க இத்தா வேத யத்ர ஸ: யென்கிற

வாக்யத்தில் ப்ரதிபாதனத்தாலே ஶ்ருதனான கர்த்தா ஜீவ னோ உத பரமாத்மாவா என்று ஸம்ஶயம், ஜீவனென்று பூர்வ பக்ஷம் போக்த்ருத்வம் கர்த்ருத்வநிமித்தமாகையாலே ஜீவனுக்கே அது கூடு கையாலே இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் ।

கர்த்தா ப்ரதானத்தை ஸேவிக்கிறவன் பரமாத்மாவே ஒழிய ஜீவ னன்று கர்த்தா, ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் । வ்யாக்யானக்ஷீராப்தியாதிய ன ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வமான ஜகத்தை ப்ரதானமாக க்ரஹிக்கை யாலே இந்த போக்த்ருத்வம் கர்த்ருத்வநிமித்தமன்று । கிஞ்ச ஜகஜ்ஜநநஸ்திதி ப்ரளயஸம்ஹாரதனான விஷ்ணுவினுடைய ஜகத்ஸம்ஹாரத்வம் ஸோஷ்டவம் பராத்பரோதி, தத்விஷ்ணோ பரமம் பதம் என்று மேலே விஷ்ணுவை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஶ்ருத்யந்தரத்வே உப ஸேவநமாகச்சொல்லுகையாலும் வ்யாக்யாத ஶாஸ்த்ரங்கள் ஶாஸ்த்ர வராவரர்களை கர்த்ருநீயமாகச்சொல்லுகிறது, உபஸேவநமாவது தான் ஸேவிக்கப்பட்டுக்கொண்டு வேறொன்றுடைய போஜநத்து க்கு ஹேதுவாகை இப்படிப்பட்ட கர்த்ருத்வம் ஜீவனுக்குக்கூடா தென்று கருத்து.

ஸூ. வ்யபதேசாச்ச ॥ ௩௦ ॥

இந்த வ்யபதேசமும் பரமாத்மவிஷயம் । ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வான் காமான் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா । நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்ய இத்யாதிவாக்யங்களிலே பரமாத்மாவன்றோ ப்ரக்ருதனாயிரு க்கிறான், ஸ ஜ்யோதிஷாம் என்கிற பூர்வவாக்யம் ஸம்பூர்ண ஸாமன்றிக்கே அவனை அறியக்கூடாதென்று சொல்லுகிறது.

ஜ்யோதிர்ஜ்யோதி, யத்ர, யெந்தவ்ய காரத்திலே, இருக்கிறாரோ (விஷ்ணுவானவர் யஜ்ஞவ்யாகாரவிஶிஷ்டரோ,) அந்த விஷ்ணுவை அவன் ப்ரஸாதத்தினியில் யெந்த ஸாக்ஷாத் அறிவனென்று கருத்து ।

இந்த கர்த்தாபரமாத்மாவென்று சொன்னதுகூடாது । இது க்குமேல் வாக்யத்திலே ஜீவம்ஶிவ்யதேள ஸாக்ஷாத்ஸம்ப்ரயோகே;

குஹாம் ப்ரவிஷ்டௌ பரமே பரார்த்தே, யென்று கர்ம போக்தாவான ஜீவனும் ப்ராணனும் ஹ்ருதயகுஹையிலே ப்ரவிஷ்டர்களென்று சொல்லப்படுகிறது । ருதம் கர்மபலம் பிபந்தௌ, அநுபவிக்கிறவர்களென்று, அர்த்தம், கர்மபலபோகத்துக்கு உபகரணமான ப்ராணனையும் கர்த்தாவாக உபசரித்து பிபந்தௌ என்று ஜீவனையும் ப்ராணனையும்கூடச் சொல்லுகிறது என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸூ. குஹாம் ப்ரவிஷ்டாவாத்மானௌ ஹி தத்தர்ஶநாத் ॥௧௧॥

ஜீவனும் ப்ராணனும் குஹாம் ப்ரவிஷ்டௌ ருதம் பிபந்தௌ யென்று சொல்லப்படவில்லை, ஆத்மா ஜீவனும் பரமாத்மாவும் । இந்தயிரண்டுபேர்களுமன்றோ குஹாம் ப்ரவிஷ்டௌயென்று சொல்லப்படுகிறார்கள், குதஃ; தத்தர்ஶநாத், அப்படிக்காண்கையாலே இந்த ப்ரகரணத்திலே ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கே குஹாப்ரவேஶம் வ்யபதேஶிக்கப்படுகிறது, யெங்கனேயென்னில், தம் துர்தர்ஶம் கூடமநுப்ரவிஷ்டம் குஹாஹிதம் கஹ்வரேஷ்டம் புராணம் । என்று பரமாத்மாவுக்கு குஹாப்ரவேஶம் சொல்லப்படுகிறது. யா ப்ராணேந ஸம்பவதி அதிதிர்தேவதாமயீ । குஹாம் ப்ரவிஶ்ய திஷ்டந்தீ யா பூதேபிர்வ்யஜாயத இதி ஜீவனுக்கு குஹாப்ரவேஶம் சொல்லுகிறது, அதிதிஃ கர்மபலாநி அத்தீதி அதிதிஃ ஜீவஃ ப்ராணேந ஸம்பவதி ப்ராணேநஸஹ வர்த்ததே தேவதாமயீ இந்த்ரியாதீநபோகா குஹாம் ப்ரவிஶ்ய திஷ்டந்தீ ஹ்ருதயபுண்டரீகமத்யவர்த்திநீ, பூதைஃ ப்ருதிவ்யாதிபூதைஃ ஸஹ வ்யஜாயத தேவாதிரூபேண விவிதாஜாயதே யென்று இந்த வாக்யங்களுக்கு அர்த்தம் ॥

ஸூ. விஶேஷணாச்ச ॥ ௧௨ ॥

இந்த ப்ரகரணத்தில் ஜீவபரமாத்மாக்களே உபாஸ்யத்வோபாஸகத்வ ப்ராப்யத்வ ப்ராப்த்ருத்வாதிவிஶேஷணங்களோடேகூட ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறார்கள் । ததா ஹி ப்ரஹ்மஜஜ்ஞம் தேவமீட்யம் விதித்வா நிசாய்யேமாம் ஶாந்திமத்யந்தமேதி । ப்ரஹ்மணா

[illegible] இந்த [illegible] ஜீவனை [illegible] அறிந்து [illegible] உபாஸித்து [illegible] என்று [illegible] ஜீவனை [illegible] சொல்லுகிறது இந்த [illegible] என்கிற [illegible] என்று [illegible] ஜீவபராத்மாக்கள் [illegible] ஆகையால் பரமாத்மாவே [illegible] ஜீவனன்று என்று [illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥

இப்படி [illegible] என்று [illegible] சொல்லுகையாலே [illegible] என்கிற [illegible] பரிஹரிக்கிறார்.

[illegible] உபாஸகனுடைய [illegible] பரமாத்மாவென்று நிரூபிக்கப்பட்டான். இந்த [illegible] உபாஸகனுடைய [illegible] பரமாத்மாவென்று நிரூபிக்கப்படுகிறானென்று [illegible] ॥

[illegible] என்கிற வாக்கியத்தில் [illegible] என்று [illegible] பரமாத்மாவென்று முந்தின [illegible] என்று [illegible]

சக்ஷுஸ்ஸிலே விஶேஷணஸந்நிதாநங்கூடும். உசிதமான சக்ஷுஸ்ஸைப்பார்த்தன்றோ ஜீவனுக்கு ஶரீரத்தில் ஸ்திதிகளை ஜனங்கள் நிஶ்சயிக்கிறார்கள். அதவா சக்ஷுராதிஷ்டாதாவான ஸூர்யனுமாகலாம். 'ரஶ்மிபிரேஷோஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டித:' என்று ஶ்ருதியிலிருப்பதாலே இந்த ஸூர்யபக்ஷங்களை நிரஸிக்கிறார்.

அந்தர உபபத்தே: ॥

அந்தர: அக்ஷ்யந்தரஸ்திதனை பரமபுருஷனு பரமாத்மா, குத: உபபத்தே: 'ஏதத்அம்ருதமபயமேதத்ப்ரஹ்ம ஏதம் ஸம்யத்வாம இத்யாசக்ஷதே' இத்யாதிவாக்யங்களில் உக்தங்களான அம்ருதத்வாபயத்வப்ரஹ்மத்வஸம்யத்வாமத்வாதிகளான கல்யாணகுணங்கள் பரமபுருஷனுக்கே கூடுகையாலே. ஸம்யத்வாமத்வமாவது வாமாநி ஸர்வாணி ஏநம் ஸம்யந்தீதி வ்யுத்பத்த்யா ஸகலபுருஷார்த்தாஶ்ரயத்வம், வாமநித்வம், ஸர்வாணி வாமாநி நயதீதி வ்யுத்பத்த்யா ஸர்வாபீஷ்டப்ரதத்வம். பாமநித்வம் நிரதிஶயதீப்திமத்த்வம் இந்த குணங்கள் பரமபுருஷனுக்கே கூடுமென்று திருவுள்ளம்.

ஸூ. ஸ்தாநாதிவ்யபதேஶாச்ச ॥ ௧௪ ॥

சக்ஷுஸ்ஸிலே ஸ்திதிநியமநாதிகள் பரமாத்மாவுக்கே வ்யபதேஶிக்கப்படுகிறதுகள் 'யஶ்சக்ஷுஷி திஷ்டந்' இத்யாதிஶ்ருதிகளில். த்ருஶ்யத இதி அபரோக்ஷநிர்தேஶமும் யோகிகளுக்கு த்ருஶ்யனாகையாலே கூடுமென்று கருத்து.

ஸூ. ஸுகவிஶிஷ்டாபிதாநாதேவ ச ॥ ௧௫ ॥

'கம் ப்ரஹ்ம கம் ப்ரஹ்ம' என்று ப்ரக்ருதமான ஸுகவிஶிஷ்டப்ரஹ்மத்துக்கு உபாஸநஸ்தாநவிதிக்காகவும் ஸம்யத்வாமாதி குணவிதிக்காகவும் 'ய ஏஷோக்ஷிணி புருஷ:' இத்யபிதாநம். அதினால் சக்ஷுராதாரன் புருஷோத்தமன், இந்த வித்யையில் ஸத்யகாமரென்கிற ருஷி ஆசார்யராய், உபகோஸலன் ஶிஷ்யனு குருவானவர் தேஶாந்தரத்துக்குப்போனவேளையில் ப்ரஹ்மஜ்ஞா

ப்ரவாஸத்தாலே து:கிதனான உபகோஸலனுக்கு பரிசரண ஸந்துஷ்டர்களான அக்நிகள் 'ப்ராணோ ப்ரஹ்ம, கம் ப்ரஹ்ம, கம் ப்ரஹ்ம' யென்னு ப்ரஹ்மவித்யையை உபதேசித்து அதுக்கு அங்கமாக அக்நிவித்யையை உபதேசித்தார்கள். அநந்தரம் ஆசார்யனும் வந்து 'ய ஏஷோऽக்ஷிணி' இத்யாதியாலே அக்ஷிஸ்தாநத்தையும் ஸம்யத்வாமத்வாதி குணங்களையும் அர்ச்சிராதிகதியையும் உபதேசித்தார் | ஆகையாலே மத்யத்திலே சொன்ன அக்நிவித்யை ப்ரஹ்மவித்யைக்கு விரோதமன்னு, நஹி ஸ்வாங்கம் வ்யவதாயக மென்கிற ந்யாயத்தாலென்னு திருவுள்ளம்.

ஸூ. அத ஏவ ச ஸ ப்ரஹ்ம ||௧௬||

அத ஏவ யத: யஸ்மாத் கம் [illegible]வாக்யத்தில் அபரிச்சிந்நஸுகஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தினுடைய அபிதாநம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அதினாலேதானே அந்த [illegible]மான ஆகாஶம் அந்த ப்ரஹ்மமே [illegible]காஶமும் [illegible]முமென்னு என்னுகருத்து.

ஸூ. ஶ்ருதோபநிஷத்ககத்யபிதாநாச்ச ||௧௭||

ஶ்ருதா: உபநிஷத்க: பரமாத்மா யைஸ்தே ஶ்ருதோபநிஷத்கா: ப்ரஹ்மவாதிந:, ஶ்ருதோபநிஷத்காநாம் யா கதி: அர்ச்சிராதிகதி: அதினுடைய அபிதாநத்தாலேயும் அக்ஷிஸ்த: பரமாத்மா, 'தேऽர்ச்சிஷமபிஸம்பவந்தி அர்ச்சிஷோऽஹ: அஹ்ந ஆபூர்யமாணபக்ஷம் ஆபூர்யமாணபக்ஷாத் யாந் ஷடுதங்ஙேதி மாஸாந் மாஸேப்ய: ஸம்வத்ஸரம் ஸம்வத்ஸராதாதித்யம் ஆதித்யாச்சந்த்ரமஸம் சந்த்ரமஸோ வித்யுதம் தத்புருஷோऽமாநவ: ஸ ஏநாந் ப்ரஹ்ம கமயதி ஏஷ தேவபதோ ப்ரஹ்மபத:, ஏதேந ப்ரதிபத்யமாநா இமம் மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே' என்னு அர்ச்சிராதிகதி உபதேசிக்கப்பட்டது ||

ஸூ. அநவஸ்திதேரஸம்பவாச்ச நேதர: ||௧௮||

அநவஸ்திதே: ப்ரதிபிம்பாதிகளுக்கு சக்ஷுஸ்ஸில் நியதஸ்தாநமில்லாமையாலே, அஸம்பவாச்ச | [illegible]

ஸத்யகாமாதிகுணங்கள் ப்ரதிபிம்பாதிகளுக்கு ஸம்பவியாமை யாலேயும் நேதர: இதர: ப்ரதிபிம்பாதிகள் அக்ஷிபுருஷ னன்று, தஸ்மாத் அக்ஷிபுருஷ: பரமபுருஷ ஏவ ॥

அந்தர்யாம்யதிதைவாதிலோகாதிஷு தத்தர்மவ்யபதேஶாத் ॥

இதற்குமுன் அதிகரணத்ரயம் ஒருபெட்டிகை அதில் உபா ஸகனுடைய ஶரீரஸம்பந்தாதிபரிசிதஸ்தாநவிஶிஷ்டனான பர மாத்மா உபாஸ்யந் இதம்பரம் மூணு அதிகரணம் ஒருபெட்டிகை, அதில் விபூத்யைஶ்வர்யவிஶிஷ்டபரமாத்மா உபாஸ்யனென் னு ஹேதுத்தால் பெட்டிகாஸங்கதி: ஸ்தாநாதிவ்யபதேஶாச்ச என்கிற ஸூத்ரத்தில் சக்ஷுஷி ஸ்திதிநியமநாதிகளாலே அக்ஷிபுரு ஷந் பரமாத்மாவென்று ஸாதிக்கிறார் । அந்த ஸ்திதிநியமநாதி களை இந்த அதிகரணத்திலே ஸாதிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ।

ப்ருஹதாரண்யகத்தில் உத்தாலகாருணிப்ராஹ்மணத்தில் காண்வபாடத்திலேயும் மாத்யந்திநபாடத்திலேயும் ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதிவீ ந வேத யஸ்ய ப்ரு திவீ ஶரீரம் ய: ப்ருதிவீமந்தரோ யமயதி, ஏஷ த ஆத்மாऽந்த ர்யாம்யம்ருத: யோऽப்ஸு திஷ்டந், யோऽக்நௌ திஷ்டந் யோऽந்தரிக்ஷே திஷ்டந் வாயௌ திஷ்டந் ஆதித்யே திஷ்டந் திக்ஷு திஷ்டந் சந்த்ர தாரகே திஷ்டந் ஆகாஶே திஷ்டந் தமஸி திஷ்டந் தேஜஸி திஷ்டந் ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டந் ப்ராணேஷு திஷ்டந் வாசி சக்ஷுஷி ஶ்ரோத்ரே மநஸி த்வசி விஜ்ஞாநே ரேதஸி திஷ்டந் இ த்யாதிவாக்யங்களிலே ப்ரதிபாதிதனான அந்தர்யாமி ப்ரத்யகாத்மா வா உத பரமாத்மாவா யென்னு ஸம்ஶயம், ப்ரத்யகாத்மாவென்னு பூர்வபக்ஷம், குத: வாக்யஶேஷத்தில் அத்ருஷ்டோ த்ரஷ்டே த்யாதிநா சக்ஷுராதிகரணாபேக்ஷஜ்ஞாநவானென்னு சொல்லுகை யாலே । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸி. அந்தர்யாம்யதிதைவாதிலோகாதிஷு தத்தர்மவ்யபதேஶாத் ॥

அந்தர்யாம்யதிதைவாதிலோகாதிவாக்யவிஹிதங்களான வாக்யங்களிலே ஶ்ரூயமாணனான அந்தர்யாமி அவஸ்தாவாவாய் பரமாத்

வான ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஜீவனென்னு, ஸூத்ரத: தஸ்மிந் வ்யபதேஶ
ஸாத | அந்த வாக்யோக்த ஸர்வாந்தர்யாமித்வதர்மங்களுமென்
னபடி | ஸர்வலோக ஸர்வதேவ ஸர்வவேதாதிகளையும் ஸகல
ஞ்யக்கொண்டு அந்தர்யாமியாயிருக்கை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய
தர்மமாக ஶ்ருதம், அப்படியே உத்தாலகருடைய ஶ்ருதம் ய ஏ
ஷோ லோகம் பரஶ்ச லோகம் ஸர்வாணி பூதாநியோ அந்தரோ
யமயதி | தஸ்யாந்தர்யாமி ஶ்ருதி | இதுக்கு யாஜ்ஞவல்க்யரு
டைய ஶ்ருதிவசநம் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் இப்படியே ஸு
பாலோபநிஷத்தில் ஶ்ருதிகளிலே சொல்லப்படுகிறது யஸ்ய
ப்ருதிவீ ஶரீரமித்யாதி ஸர்வ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹத
பாப்மாதிவ்ய தேவ ஏகோ நாராயண இதி | இந்த அந்தர்யாமிக்கு
ச்சொன்ன த்ருஷ்டத்வாதிகள் காரணாய நஜ்ஞாநவசங்களென்னு |
அமிதவைபவ வசநாதிஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வாதிகள் | ப்ர
த்யக்ஷ ஸம்ஸாரித்வத்தால் அத்ருஷ்டத்வாதிஶ்ருதே:, ஆகையாலே
ய ஆத்மநி திஷ்டந் இத்தினுக்கு அந்தர்யாமியாக சொல்லப்பட்டவன்
ஜீவனாகக்கூடாது யென்னு கருத்து.

ஸூ. ந ச ஸ்மார்த்தமதத்தர்மாபிலாபாச் சாரீரஶ்ச ॥ ௨௰ ॥

ஸ்மார்த்தம் அமிதஸ்ப்ரக்ருதிமான ப்ரதாநம் ஶாரீரஜீ
வனு இந்த ரெண்டும் ந, அந்தர்யாமி அன்னு ஸூத்ரத:, அதத்தர்மா
பிலாப ஜீவனுக்கும் ப்ரதாநத்துக்கும் அஸம்பாவிதங்களான
ஸர்வநியந்த்ருத்வாதிதர்மங்களுடைய அபிலாபத்தாலே யதா அ
சேதநமான ப்ரதாநம் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் கூடாமையாலே அந்த
ர்யாமி அன்றே அப்படியே ஶாரீரனும் அந்தர்யாமி அன்னு என்
னு கருத்து.

ஸூ. உபயேऽபி ஹி பேதேநைநமதீயதே ॥ ௨௧ ॥

உபயேऽபி காண்வர்களும் மாத்யந்திநர்களும் ஏநம் இந்த
அந்தர்யாமியை பேதேந ஶாரீரஜீவாதிபேதத்தாலே அதீ
யதே, ய ஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத ய
ஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி என்னு மாத்யந்திநர்க

ளும் யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டந் இத்யாதிகளுக்கும் அக்ஷரம் பண்ணுகிறார்கள். அத: அக்ஷரம் நாராயணனென்று ஸித்தம் ॥

ஸூ. அத்ருச்யத்வாதிகுணகோ தர்மோக்தே: ॥ உஉ ॥

முண்டகோபநிஷத்தில் அக்ஷரவித்யையில் பரமாத்மாவுக்கு ஜீவவிலக்ஷணமென்ன அத்ருஷ்டோ த்ருஷ்டா த்ருஷ்ட்யாதி த்ருஷ்ட்ருத்வவிசேஷ அத்ருஷ்ட்ருத்வமென்ன இரண்டும் சொல்லப்படுவதால் ஜீவனானவன் அக்ஷரமன்னென்று சொல்லப்பட்டது. பரவித்யையிலோவென்றால் அத்ருஷ்ட்ருத்வாதிவிசேஷ அத்ருஷ்ட்ருத்வாதிகள் சொல்லப்படவில்லை கிந்து அத்ருச்யத்வமே ப்ரஸக்தம், ஆகையால் அத்ருச்யத்வாதிகுணகனும் அக்ஷராத்பரத: பரனும் முள்ளவன் ப்ரக்ருதியாவது ஜீவனாவதாகவேணுமென்று பூர்வபக்ஷ ஸம்க்ஷேப: ॥

அத பரா யயா தத் அக்ஷரமதிகம்யதே, யத்தத் அத்ரேச்யமக்ராஹ்யம் இத்யாதி, அக்ஷராத்பரத: பர: என்கிற வாக்கியங்களில் சொன்ன அத்ருச்யத்வாதிகுணகமான வஸ்துவும் அக்ஷராத்பரத: பரனும் ப்ரக்ருதிஜீவர்களா, உத இந்த இரண்டும் பரமாத்மாவா என்னு ஸம்சயம், ப்ரக்ருதியும் பரமாத்மனுமென்னு பூர்வபக்ஷம். ராத்தம்: இந்த அக்ஷரத்துக்கு அத்ருஷ்டோ த்ருஷ்டா இத்யாதிகளில் போலே த்ருஷ்ட்ருத்வாதிகளான சேதநதர்மங்கள் சொல்லவில்லை. கிந்து அக்ஷராத்பரத: பர: என்று ஸர்வவிகாரத்தைக் காட்டியும் பரமாய் அக்ஷரஸம்பந்தமான ப்ரதாநத்தைக் காட்டியும் பரனை சேதந ஆஸன்னபரமாத்மா ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறான். பரமாத்மாவினுடைய யாதநமே ஸர்வவிகாரஹேதுத்வம் இந்த வக்ஷத்தை நிரூபிக்கிறார்.

அத்ருச்யத்வாதிகுணகோ தர்மோக்தே: ॥

அத்ருச்யத்வாதிகுணகமும் அக்ஷராத்பரத: பரனும் பரமாத்மாதான் குத: தர்மோக்தே: ய: ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித் இத்யாதிகளாலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதி தர்மங்கள் சொல்லுகையாலே.

அத்ருஶ்யத்வாதிகுணக: என்கிற பூர்வாம்ஶத்தாலே அக்ஷராத்பரத: பர: என்கிறவாக்யமும் விஷயமென்று ஸூசிதமாயித்து.

ஸூ. விஶேஷணபேதவ்யபதேஶாப்யாஞ்ச நேதரௌ ॥௨௨॥

கஸ்மிந்நு பகவோ விஜ்ஞாதே ஸர்வமிதம் விஜ்ஞாதம் பவதீத்யாதிகளாலே ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞைகளாலே இந்த ப்ரகரணயோநியான அக்ஷரத்தை விஶேஷிப்பிக்கையாலும் அக்ஷராத்பரத: பர: என்று பேதவ்யபதேஶத்தாலும் நேதரௌ ப்ரதாநபுருஷர்கள் அத்ருஶ்யத்வாதிகுணகனென்றும் அக்ஷராத்பரத:பரனென்றும் சொல்லப்படவில்லை । இவ்விடத்தில் யயா ததக்ஷரமதிகம்யதே இத்யத்ர அக்ஷரபதம் ப்ரஹ்மத்தைச்சொல்லுகிறது । அக்ஷராத்பரத: பர இத்யத்ர ப்ரக்ருதிஜமான அக்ஷரபதம் ப்ரதாநத்தைச்சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம் । அத்ராத்ருஶ்யத்வமாவது த்ருஶ்யவிஸஜாதீயத்வம், அதாவது அகிலப்ரத்யக்ஷக்ராஹ்யத்வாபாவமென்னபடி.

அக்ஷராத்ப்ரதாநாத், பரத: மேல்பட்ட ஜீவனைக்காட்டிலும் பர: மேல்பட்டவன் பரமாத்மாவென்று ஶ்ருத்யர்த்த: ॥

ஸூ. ரூபோபந்யாஸாச்ச ॥ ௨௩ ॥

அக்நிர்மூர்த்தா சக்ஷுஷீ சந்த்ரஸூர்யௌ திஶஶ்ஶ்ரோத்ரே வாக்விவ்ருதாஶ்ச வேதா:, வாயு: ப்ராணோ ஹ்ருதயம் விஶ்வமஸ்ய பத்ப்யாம் ப்ருதிவீ ஹ்யேஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா' என்று விஶ்வரூபோபந்யாஸத்தாலும் பரமபுருஷனே அத்ருஶ்யத்வாதிகுணகனும் அக்ஷராத்பரத: பரனென்றும் ஸித்தமாயித்து.

ஸூ. வைஶ்வாநரஸ்ஸாதாரணஶப்தவிஶேஷாத் ॥௨௪॥

இப்படி உபந்யஸ்தமான விஶ்வரூபம் பரமபுருஷனுக்கும் வைஶ்வாநரனுக்கும் காண்கையாலே இந்த ரூபம் ப்ரஹ்மஸாதகமன்றென்று ஶங்கித்து அந்தவைஶ்வாநரனும் பரமாத்மா தானென்று ஸாதிக்கிறானென்று ஸங்கதி: ।

கீழ் பூர்வம் ரூபோபந்யாஸாச்சேதி ஸூத்ரத்தில் விஶ்வரூபோபந்யாஸத்தாலே த்ரைலோக்யஶரீரகத்வாதிலிங்கங்களாலு

யாலேயும் பகவானுக்கு பரதேவதாபாரம்யமும் ஸாதிக்கப்பட்டது இந்த அதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளத்தியாலே வைஶ்வாநரனும் பரதேவதாபாரம்யமென்று ஸாதிக்கப்படுகிறபடியால் ப்ரஸங்க ஸங்கதி: ॥

ஆத்மாநமேவேமம் வைஶ்வாநரம் ஸம்ப்ரத்யத்யேஷி, தமேவ நோ ப்ரூஹீத்யாரப்ய யஸ்த்வேதமேவம் ப்ராதேஶமாத்ரமபிவிமாநம் வைஶ்வாநரமாத்மாநமுபாஸ்தே என்கிற வாக்யத்தில் சொன்ன வைஶ்வாநரன் பரமாத்மாவென்று நிர்ணயிக்கலாமோ உத நிர்ணயிக்கக்கூடாதோவென்று ஸந்தேஹம். நிர்ணயிக்கக்கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம். குத: வைஶ்வாநரஶப்தத்துக்கு நாலு அர்த்தங்களிலே ப்ரயோகம் காண்கையாலே, அயமக்நிர்வைஶ்வாநரோ யேநேதமந்நம் பச்யதே என்று ஜாடராக்நியிலே ப்ரயோக: । விஶ்வஸ்மா அக்நிம் புவநாய தேவா வைஶ்வாநரம் கேதுமஹ்நாமக்ருண்வந்நிதி மஹாபூதத்ருதீயத்தில் ப்ரயோக: । வைஶ்வாநரஸ்ய ஸுமதௌ ஸ்யாம என்று தேவதையாம் ப்ரயோக: । ததாத்மந்யேவ ஹ்ருதயேஷு வைஶ்வாநரே ப்ராஸ்யா என்று பரமாத்மநி ப்ரயோக: । அதோ ந விஶேஷநிர்ணய: । இந்த பக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார் ॥

வைஶ்வாநரஸ்ஸாதாரணஶப்தவிஶேஷாத் ॥

இதி வைஶ்வாநர: பரமாத்மைவ । குத: ஜாபாலாதிகளில் ஸாதாரணமான வைஶ்வாநரஶப்தத்தை இங்கு பரமாத்மஸாதாரணதர்மங்களாலே விஶேஷிப்பிக்கையாலென்னபடி. அந்த தர்மங்களாவன । சாந்தோக்யத்தில் ஔபமந்யவாதிகளான மஹர்ஷிகள் கோ ந ஆத்மா, கிம் ப்ரஹ்ம என்று விசாரித்து உத்தாலகரிடத்தில் வந்தார்கள் । அந்த உத்தாலகரும் அஶ்வபதிம் கைகேயம் ஸம்ப்ரதி இமமாத்மாநம் வைஶ்வாநரமத்யேஷி தம் ஹந்தாப்யாகமாமேதி உக்தவாந், இவ்விடத்தில் கோ ந ஆத்மா என்று ஜீவாத்மாவும் ப்ரஹ்மமும் உபக்ரமித்து ஆத்மாநம் வைஶ்வாநரமென்கிறவிடத்தில் ப்ரஹ்மஶப்தஸ்தாநத்திலே வைஶ்வாநர

ஸம்பந்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. ஆகையால் ச்ருதியும் வைச்வா நரனுக்கே சேர்த்துகிறது. இந்த உபஸம்ஹாரத்தில் ஸர்வேஷு லோகேஷு ஸர்வேஷு பூதேஷு ஸர்வேஷ்வாத்மஸு அந்நமத்தி என்கிற ஸர்வலோக ஸர்வபூத ஸர்வாத்மாக்களைப் பற்றிய அத்த்ருத்வத்தாலே வைச்வாநரனுக்கு ப்ரஹ்மத்வமும் வைச்வாநர னுக்கே பரமாத்மாவென்று சேர்த்திவிக்கிறது ; இத்தாலும் வைச்வாநரனு பரமாத்மா ॥

ஸூ. ஸ்மர்யமாணமநுமாநம் ஸ்யாதிதி ॥௨௬॥

த்ரைலோக்யம்முதல் பர்யந்தங்களான லோகங்கள் வைச்வாநர னுக்கு அவயவமாக உபதேசிக்கப்படுகிறது இந்த ரூபம் ஸ்ம்ருதிகளிலே பரமாத்மரூபமாக ப்ரஸித்தம், இதிஹாஸம் ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது இதி ஸ்மர்யமாணம் இந்த ப்ரகாரமான ரூபம் இந்த வைச்வாநரவித்யையில் ஸ்மர்யமாணமாய்க்கொண்டு வைச்வாநரனுக்கு பரமாத்மத்வே அநுமாநம் ஸ்யாத், ஸாதகமாகிறது யதா யஸ்யாக்நிராஸ்யம் த்யௌர்மூர்தா கம் நாபிச்சரணௌ க்ஷிதி: । ஸூர்யச்சக்ஷுர்திச: ச்ரோத்ரம் தஸ்மை லோகாத்மநே நம: । என்று பாரதத்தில் இந்த வித்யையிலும் வைச்வாநரஸ்ய மூர்தைவ ஸுதேஜா: சக்ஷுர்விச்வரூப: ப்ராண: ப்ருதக்வர்த்மாத்மா ஸந்தேஹோ பஹுலோ வஸ்திரேவ ரயி: ப்ருதிவ்யேவ பாதௌ என்று மேலேசொல்லப்படுகிறது ஆகையால் ஸகலாத்மப்ருதிவீ விசிஷ்டனான வைச்வாநரனு பரமாத்மா வென்று கருத்து, இன்னமும் ஆக்ஷேபத்தை சங்கித்து பரி ஹரிக்கிறார்.

ஸூ. சப்தாதிப்யோऽந்த:ப்ரதிஷ்டாநாச்ச நேதி சேந்ந ததா த்ருஷ்ட்யுபதேசாதஸம்பவாத்புருஷமபி சைநமதீயதே ॥௨௭॥

வைச்வாநரனு பரமாத்மாவென்று சொல்ல: சப்தாதிப்ய: சப்த: ப்ரகாரம் ப்ரமாணமாகாது ஸமுதாயாதிகளும் ஸகலங்களும்

ப்ரதிஷ்டாநம், இதுகளாலே, கிஞ்ச ஜாராமாந்த்ரியே ரேவஸாநந்

மென்று தோத்துகிறது. தயாஹ்ரி வாஜஸநேயிகளுடைய ரேவ

ஸாநவிஷ்ரய காரணத்தில் ஸவணரெஷாஜ்ந்ரிரெவஸாநாம் எ

ன்று சுத்ந்கய ரேவஸாநமென்று சொல்லுகிறது. இந்த ஸாம

ரொமாத்திலேயும் ஹநயம் மாஹநவத்ரூ, ஜெநாஜாஹாயரூ

வவநம், ஞஸ்ரொஹவநீயம் என்று ஹநயாதிஸதனை ரேவ

ஸாநனுக்கு சுந்த்ரயம் கலிக்கப்படுகிறது ப்ராணாஹரத்ர

யாரகவாதிகளும் மேலே சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே ரேவ

ஸாநனை வாஸொத்ரவென்று நிணயிக்கை சுஸகரம் ! இத்தை

வரிஹரிக்கிறார். உதிரெவஙு என்று ! தயாஜ்ஷமாவஜெஸாஞ

அப்படி ஜாராமாந்த்ரிஸரீரகனுக வாஸொத்ரவை உவாஸிக்கவேணு

மென்று உவதேஸிக்கையாலே சுந்த்ரிஸ்வாதிகளாலே கெவலம் ஜா

ராநு தோணவில்லை, இதில் ரெஹதஸஸஃஹவாஜ் என்று கெவல

ஜாராணுக்கு ரேதெ ரொக்ஷ்ரஸரீரகத்வாதிகள்ஸஃஹவியாமையாலே

ஜஹம்ரேவஸாநரொஹமிஃவா வஷ்ரணீநாம் ரெஷஹாஸித்தம் என்

று ஹமஹதவநத்தாலே தானே இந்த சுயம் ஹிஜம், ரேவஸாந

ரொஹமிஃவா ஜாராநலஸரீரொஹமிரெகதயம் ! ஆக சுந்த்

ஸரீரகனுக உவாஸிக்கவேணுமென்றுஉவதேஸிக்கப்படுகிறது

வாஙலஷவிரெநஶேயெதெ ஊநம் இந்த ரேவஸாநனை வா

ஜஸநேயிகள், ஸவணரெஷாஜ்ந்ரிரெவஸாநரொ யதவாமஷம்

என்று வாமஷனுகசுஷ்யநம்பண்ணுகிறார்கள், திராவையிக

வாஙலஷகம் வாஸேவாமஷனுக்கன்றோ ப்ரஸித்தி ! ஸஹ

ஸ்ரஶீஷாவாமஷம் என்று !

ஸி. சுதிவாவ நவெஷாஸிதந ॥ உ௮ ॥

இந்த ஹெதக்களாலே தானே ரெவதையும் ஜஹாஹிதத

த்ரீயமும் ரேவஸாநனன்று !

ஸி. ஸாக்ஷாஷவ்யவிரொமயம் ஜெஜிநிஃ ॥உக॥

ஸவணரெஷாஜ்ந்ரிரெவஸாநாம் ஜதர சுந்த்ரஸ்வம் சுந்த்ரஸ

ரீரகவாஸொத்ரவாமென்று வாஜராயணனுடைய திருவுள்ளம்,

ஜைமிநியோவென்றால் அக்நிஶப்தத்துக்கு அக்ர நயநாதி வ்யுத்பத்தியாலே ஸாக்ஷாத் பரப்ரஹ்மவாசகமாகையில் விரோதமில்லையென்கிறார். அதில் உபஷ்டம்பம் । வைஶ்வாநரஶப்தத்துக்கு விஶ்வரேஷாம் நராணாம் ஸ்வம் விஶ்வாநராஃ, விஶ்வநராணாம் நேதா வைஶ்வாநர என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே வைஶ்வாநரஶப்தம் ஸாக்ஷாத் பரப்ரஹ்மவாசகமானாப்போலே அக்ரம் நயதீத்யக்நிரிதி நிரவயவாயிகாத்ர நயநாதிகுணத்தாலே அக்நிஶப்தம் ஸாக்ஷாத்வாசகமென்று ஜைமிநிக்கு கருத்து.

ஸூ. அபிவ்யக்தேரித்யாஶ்மரத்ய: ॥௩௦॥

யத்ஸைதமேவம் ப்ராதேஶமாத்ரம் அபிவிமாநமென்று அபரிச்சிந்நனாகையாலே அபரிச்சிந்நமான ப்ரஹ்மத்துக்கு த்யுப்ரப்ருதிப்ருதிவ்யந்தப்ரதேஶபரிச்சிந்நத்வம் உபாஸகாருக்கு அபிவ்யக்த்யர்த்தமென்று ஆஶ்மரத்யருடைய மதம் ॥

ஸூ. அநுஸ்ம்ருதேர்பாதரி: ॥௩௧॥

மூர்த்தப்ருத்வ்யாதிஸகலாவயவவிஶேஷங்களால் பரப்ரஹ்மாகாரமாக நிரூபித்தது மோக்ஷார்த்தம் அப்படி உபாஸிக்க வேணுமென்று பாதரிமதம், தத்வ்யவஸ்தாநம் ॥

வைஶ்வாநரனு பரமாத்மாவானால் ஜாடராக்நிகளுக்கு ப்ரதேஶமாத்ரத்வம் எப்படிகூடும் । ஜாடராக்நிபரமானால் தானு அது யுக்தமாகுமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்.

ஸூ. ஸம்பத்தேரிதி ஜைமிநிஸ்ததா ஹி தர்ஶயதி ॥௩௨॥

இந்த வைஶ்வாநரவித்யைக்கு அங்கபூதமான ப்ராணாஹுதிக்கு அக்நிஹோத்ர ஸம்பாதநத்துக்காக உரஃப்ரப்ருதி வேதிஃ லோமாநி பர்ஹிஃ, ஹ்ருதயம் கார்ஹபத்ய இத்யாதியாலே உரஃப்ரப்ருதிகளுக்கு வேத்யாத்யாத்மத்வமென்று ஜைமிநிமதம், ததாஹி தர்ஶயதி, பரமாத்மோபாஸநத்துக்கு உசிதமான ஸர்வாவயவத்திநிரூபணத்தையும் ப்ராணாஹுதிக்கு அக்நிஹோத்ர ஸம்பத்தியும் ஶ்ருதியே காண்பிக்கிறது. அத யஏதமேவம் விதாநக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி, தஸ்ய ஸர்வேஷு

லோகேஷு ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு ஸர்வேஷ்வாத்மஸ்வந்ந
மத்தி, தத்³யதே²ஷீகதூலமக்³நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூ³யே
தைவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூ³யந்தே இதி ॥

ஸூ. அநுஸ்ம்ருதேர்பா³த³ரி: ॥ ௩௰ ॥

வசநம் இந்த ப்ராதே³ஶமாத்ர ஶ்ருதி யிந்த உபாஸக
னுடைய ஶரீரத்திலே ப்ராணாஹுத்யாதா⁴ரமாய ஹ்ருத³ய,
தஸ்ய ஹ வா ஏதஸ்யாத்மநோ வைஶ்வாநரஸ்ய மூர்தை⁴வ
ஸுதேஜா இத்யாதி³நா। ஶாஸ்த்ரோக்தை:। தஸ்ய ஹவா, ப்ரதே³ஶ
ம: உபாஸ்யத்வ உபதி³ஷ்ட: வைஶ்வாநர:। தஸ்ய ஸுதஸ்ய
இந்த உபாஸகனுடைய மூர்த்³த⁴ஸுதேஜா: ஸுதேஜ
ஸென்னு ஶப்³தா³பி⁴தே⁴யமுடைய மூர்த்³த⁴ப்ரதே³ஶமான த்³யௌ:
சக்ஷுர்விஶ்வரூப:, உபாஸகனுடைய சக்ஷுஸ்ஸு உபாஸ்ய
னுடைய சக்ஷுர்விஶ்வரூபமான ஸூர்யன் உபாஸகனுடைய ப்ரா
ணனே உபாஸ்யனுக்கு ப்ருத²க்³வர்த்மாத்மஸம்ஜ்ஞகமான வாயுரூப
ப்ராணநு ॥

ஸந்தே³ஹோ ப³ஹுல:, உபாஸகனுடைய மத்⁴யகாயமே
உபாஸ்யனுக்கு மத்⁴யகாயரூபமாய் ப³ஹுளமாய்மாந ஆகாஶம்
வஸ்திரேவ ரயி:, உபாஸகனுடைய வஸ்தியே உபாஸ்யனுக்கு வ
ஸ்திரூபமாய் ரயிஸம்ஜ்ஞமாந ஜலங்கள், ப்ருதி²வ்யேவ பாதௌ³
உபாஸகனுடைய பாத³ங்கள் தானே உபாஸ்யபாத³ரூபமாய்
ப்ரதிஷ்டா²ஸம்ஜ்ஞமான ப்ருதி²வீயென்னு சொல்லும். ஏவம் உபா
ஸகன் தன்னுடைய ஶரீரத்திலே ப்ராதே³ஶமாத்ரமாக அநுஸந்தி⁴
த்து ப்ராணாக்³நிஹோத்ரத்தாலே வைஶ்வாநர ப்ராதே³ஶமே
யாராயித்து உபாஸிக்கவேணுமென்னு திருவுள்ளம்। அத: ப்
ராதே³ஶ மாத்ரஶ்ருதேரஸ்ய வைஶ்வாநர இதி ஸித்³த⁴ம் ॥

அத்ர அயம் விஶேஷ: ॥

ப்ராதே³ஶோபாஸநத்தாலேயே மோக்ஷப்ராப்தியென்னு
ஸர்வப்ரஸித்³த⁴ம், இங்கு ஸ்வர்கா³தி³த்வாதா³ந்தரஸமாதி⁴
திகளிலே ப்ராதே³ஶமாத்ராதி³ த்³ருஷ்டிபண்ணியும் உபாஸகனு

டைய ஶரீரத்திலே உபாஸ்யத்வஶ்ருதிபண்ணியும் உபாஸநம் வி ஹிதம் । இது ஶாஸ்த்ரஸந்தாநம் ஜாநீயாதென்கிறதுபோலவும் நாஹ் ப்ரஹ்மத்வோபாஸீத என்கிறதுபோலவும் அந்யஸ்மிந் அந்யத்ரு ஷ்டிரூபமையான ஸ்வாதீநாகையாலே அதஜ்ஜாநரூபத்வமில்லா த்தாலேயப்படி ஶக்திவேதநவாகுமென்றால் அதுக்கு ஸமாதாநம் ॥

இந்தப் ப்ரகரணத்தில் ப்ரஹ்மத்ருஷ்டிதஸ்ய ஸ்த்ர ப்ர யாணஸ்ய ஸாத்யமாக சொல்லப்படவில்லை । அவிதத்யர்த்தே ஶப்தாதிதர்ஶநிதமான ஸ்வரூபத்தையுடைய ப்ரஹ்மமே ப்ர யாணஸ்ய ஸாத்யமாகிறபடியால் அந்யஸ்ய ஸாத்யத்வேந ப்ரயாணஸ்ய நிவேஶநவிதர்க்கத்துக்கு அவகாஶமில்லாத்தாலே வி ரோதமில்லையென்று கருத்து.

இந்த பாதார்த்தங்களை ஒரு ஶ்லோகத்தால் ஸங்க்ரஹித்த ருளுகிறார் தேஶிகேந்த்ரன் । ஸ்வாதீநாஶேஷ ஸத்தாஸ்திதியத நயா ஸர்வஹார்தேந நிஷ்டந் ஸர்வாஶேஷாக்ஷி நித்யஸ்திதிர விகதநாம் கர்மதாத்ருஶ்யதாத்யைஃ ஸ்வவ்யாபாரைஃ ஸ்வவைஶ்வாநர பதவிஷயோபக்ஷணஸ்தாநிஸர்வைஃ ப்ரதீதஃ ப்ரஜ்ஞாதிர்யே ஶ்ருதிநிகரஶிரஃப்ரஶ்ரவஃ ஶ்ரீநிவாஸஃ ॥

ஸர்வத்ராதிகரணத்தில் ஸ்வாதீநாஶேஷஸத்தாஸ்திதியத் நதயா ஸர்வஹார்தேநாஸ்திரூபம் அர்த்தாநுகுணமும், அத்த்ராதிகரணத்தில் ஸர்வாஶேஷக்ஷணரூபம் ஸம்ஹார ஹேதுத்வமும், அந்தராதிகரணத்தில் அக்ஷிநித்யஸ்திதிரூப ஹேதுத்வமும், அந்த ர்யாம்யதிகரணத்தில் அவிகதநாக்ஷரூபமான ஸம்ஹாரஹேது மும் அத்ருஶ்யத்வாதிகரணத்தில் கர்மதாத்ருஶ்யதாத்யரூப ஸம்ஹாரஹேதுமும் வைஶ்வாநராதிகரணத்தில் ஸ்வவ்யாபாரைஃ ஸ்வவைஶ்வாநர பதவிஷயரூப அர்த்தாநுகுணமும் ப்ரதி பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த ஹேதுஷட்கவிஶிஷ்டனை ஸ்ரீநிவாஸ னு அவிதஶ்ருதிர்யாஸதி ஶிரோபூஷணனைக்கொண்டு ப்ரத ஸாத்ர்யாயத்விதீயபாதத்திலே ப்ரஸம்ஸிதராகுரென்று திருவுள்ளம்.

ஶ்ரீ ஶேஷாத்ர்யார்யபௌத்ரே வாஸுதேவஸ்ய ப்ராப்யம் த்விதீயம்பாதம் ॥

ஸ்ரீ ஶ்ருதப்ரகாஶிகாஸ்ஸமேத ஶ்ரீபாஷ்யார்த்தப்ரகாஶிகாயாம்

ஸ்ரீ ஶாரீரகஶாஸ்த்ரார்த்த: ।

த்ருதீய: பாத: ।

த்யுப்வாத்யாயதநம் ஸ்வஶப்தாத் ।

கீழ்ச்சொன்ன இரண்டு பாதங்களாலே அஸ்பஷ்டதரமாயும், அஸ்பஷ்டமாயுமுள்ள ஜீவலிங்கத்தை யுடையவாக்யங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டதுகள் । உத்தரங்களான இரண்டு பாதங்களாலே ஸ்பஷ்டங்களாயும் ஸ்பஷ்டதரங்களாயுமுள்ள ஜீவலிங்கத்தையுடைய வாக்யங்கள் நிரூபிக்கப்படுகிறதுகள் । அதில் இப்போது ஸ்பஷ்டங்களான பஹுதா ஜாயமாநத்வ நாமஸம்பந்தாதி ரூபமான ஜீவலிங்கத்தையுடைய வாக்யங்களை நிரூபிக்கிறபடியால் த்விதீய த்ருதீய பாதங்களுக்கு ஸங்கதி, பூர்வபாதாந்தத்தில் ப்ரத்யதிகரணாதிஸம்பந்தி பரமேஷ்டினுக்கு பாதகம் சொல்லப்பட்டது । அத்தை பஹுதாஜாயமாநத்வாதி ஜீவலிங்கங்களாலே ஆக்ஷேபித்து ஸமாதாநம் செய்கிறபடியால் பூர்வபாதாந்த்யாதிகரணத்தோடே இந்த அதிகரணத்துக்கு ஸங்கதி ॥

கீழ் அத்ருஶ்யத்வாதிகரணத்தில் முண்டகோபநிஷத்வாக்யங்களுக்கு த்ரைலோக்யஶரீரகேந பரமாத்மபரத்வம் ஸாதிக்கப்பட்டது । ததேவ ஸங்கத்தாலே வைஶ்வாநராதிகரணத்தில் ஸாந்தோக்யஸ்த வைஶ்வாநர வித்யாவாக்யத்துக்கும் த்ரைலோக்யஶரீரத்வ ரூபலிங்கத்தால் வைஶ்வாநர ரூப ஜீவ பரத்வத்தை ஶங்கித்து பரமாத்மபரத்வம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, இந்த அதிகரணத்திலோவென்றால் ப்ரஸங்கத்தாலே ப்ராப்தமான உபநிஷத்தர வாக்யவிசாரம் முடிந்தவுடன் அத்ருஶ்யத்வாதிகரணோக்தபூர்வாபேக்ஷமாக ததேகதேஶாபிதாநத்தாலே அவஶிஷ்டமான முண்டகோபநிஷத்ஸ்தமான த்யுப்வாதிவாக்யமே ஸமாதாநம் செய்யப்படுகிறது । ஆனால் பூர்வபாதத்தைவிட்டு த்ருதீயபாதத்தில் சொன்னது எதுக்காகவென்னில் தள்ளத்தக்கதாயுள்ள ஜீவலிங்கங்கள் ஸ்பஷ்டமாகையால் அது ஸங்கதம் । இதற்கு ப்ரகரணாபேக்ஷிக்கிற ஸூத்ரத்தில் ப்ரயோஜநம் வக்ஷ்யதே ।

த்யுப்வாத்யதிகரணம்

ஆதர்வணோபநிஷத்தில் யஸ்மிந் த்யௌ: ப்ருதிவீ சாந்தரிக்ஷமோதம் மந: ஸஹ ப்ராணைஶ்ச ஸர்வை: தமேவைகம் ஜாநத ஆத்மாநமந்யா வாசோ விமுஞ்சத அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது: என்கிற வாக்யத்தில் த்யுப்ருதிவ்யாதிகளுக்கு ஆயதநமாகச் சொல்லப்படுகிறவன் ஜீவனோ, பரமாத்மாவோவென்று ஸம்ஶயம், ஜீவனென்று பூர்வபக்ஷம் ப்ராப்தே, அரா இவ ரதநாபௌ ஸம்ஹதா யத்ர நாட்ய:, ஸ ஏஷோந்தஶ்சரதே பஹுதா ஜாயமாந: என்கிற மேல் ஶ்லோகத்திலேயும் இந்த ஶ்லோகத்திலேயும் நாடீஸம்பந்தமும் பஹுதா ஜாயமாநத்வமும் ப்ராணஸம்பந்தமும் ஜீவலிங்கங்களாக காண்கையாலே இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. த்யுப்வாத்யாயதநம் ஸ்வஶப்தாத் ॥க॥

த்யுப்ருதிவ்யாதிகளுக்கு ஆயதநமாகச்சொல்லப்படுகிறவன் பரமாத்மாதான், ஜீவனன்று, குத:, ஸ்வஶப்தாத், அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது: என்று அஸாதாரணஶப்தத்தாலே, தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி, நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே இத்யாதிகளில் மோக்ஷஸேதுத்வம் பரமாத்மாவுக்கன்றோ அஸாதாரணமாக ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது.

ஸூ. முக்தோபஸ்ருப்யவ்யபதேஶாச்ச ॥உ॥

இந்த த்யுப்ருதிவ்யாத்யாயதநம் முக்தர்களுக்கு உபஸ்ருப்யம், ப்ராப்யம், என்று வ்யபதேஶிக்கையாலேயும் பரமாத்மாவே த்யுப்வாத்யாயதநம் । யதா பஶ்ய: பஶ்யதே ருக்மவர்ணம் கர்தாரமீஶம் புருஷம் ப்ரஹ்மயோநிம் ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி, இத்யாதிகளிலே முக்தோபஸ்ருப்யத்வம் சொல்லப்படுகிறது ॥

ஸூ. நாநுமாநமதச்சப்தாத் ॥ந॥

இந்த ப்ரகரணத்தில் அநுமாநம், அநுமாநப்ரமாணஸித்த ப்ரதாநம், அதச்சப்தாத் அந்த ப்ரதாநவாசகஶப்தமில்லாததாலே ந, எப்படி த்யுப்வாத்யாயதநமன்றோ, அப்படியே ப்ராண

ஸூத்ரே, ஜீவனும் ஜீவவாசகசப்தமில்லாததாலே, த்ருஷ்டாந்த்ரயமாக மாட்டானென்னபடி ।

வி. ஜேதவ்யபதேசாச்ச ॥௪॥

ஸர்வேஷாம் ப்ராண்யாதீநாம் ஆத்மா, தமாத்மாநம் ஜாநாதி, ப்ருதக் ஆத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி, இத்யாதிகளாலே பேதவ்யபதேசத்தாலும் ஜீவனுடைய போக்யனாக ஞானத்துக்கு பேதவ்யபதேசத்தாலும் ஜீவன் த்ருஷ்டாந்த்ரயதனன்று.

வி. ப்ரகரணாத் ॥௫॥

இந்த ப்ரகரணம் பரப்ரஹ்மவிஷயமென்று பரப்ரஹ்ம ப்ரகரணத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது । இங்கும் சொல்வானேன் னென்னில், நாஸீவஸம்ப்ரஹ்மா ஜாயதே தத்ர தேஜோ மாத்ரங்களாலே இஸ்த்திதில் பரப்ரஹ்ம ப்ரகரண விச்சேதமும் செய்யை இங்கே பரிஹரிக்கைக்காக இந்த ப்ரகரணம் ஸூரம் பிக்கப்படுகிறதென்று கருத்து.

வி. ஸ்திதியதநாப்யாஞ்ச ॥௬॥

த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே, தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்தி, அநச்நந்நந்யோ அபிசாகசீதி, என்று ஜீவனுக்கு கர்மபலபோகத்தைச் சொல்லி கர்மபலத்தை புஜியாமல் தீப்யமானனாயிருக்கிற பரமாத்மாவுக்கு ப்ரகாசஸ்திதியை சொல்லுகையாலே இந்த த்ருஷ்டாந்த்ரயதனம் பரமாத்மாவென்று ஸித்தம் । அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே, யென்னும் ராகஷ்டாதிரூபேண பஹுதா ஜாயமானமும் நாமாதிரூபாதிகளும் பரமேச்வரனுக்கே கூடுமென்றுகருத்து ।

வி. பூமா ஸம்ப்ரஸாதாதத்யுபதேசாத் ॥௭॥

பரமாத்ம ப்ரகரணாவிச்சேதத்தாலே ஸனத்குமார ப்ரகரணத்தில் பூமாவாதிபரமாத்ம பரமமானது ஸாதிக்கப்பட்

டது. அப்படியானால் ஸாமாந்யத்தில் ஸூத்ரவிஷயத்தில் ஜீவ ப்ரகரணாவிச்சேதத்தாலே ஜீவநுதானே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறா னென்று பூர்வபக்ஷாபிப்ராயம் ப்ரமாணாந்தரா ஸம்மதி: ॥

பூர்வாதிகரணத்தில் விஷயமான கௌஷீதகி உபநிஷத் தில் ப்ரதர்தநோபாக்யானம் வேதவாக்யம் ப்ராணஸ்ய ப்ரஜ்ஞாத்மத்வ ப்ரதிபாதநபரமென்று பூர்வபக்ஷிக்கு ஸமாதாந த்தை யிந்தஸூத்ரகாரணத்தில் ஸாதித்தருளுகிறாரென்று ஸம் கதி ॥

ஸாமாந்யத்திலே ஸமுச்சயத்திலே யத் ஜாதம் ப்ரம்மந் த்யாதி ஜாந்யஸ்ய ப்ரமாணாதி ஜாநாதி ஸஸூத்ரோ'க்த ப்ர திவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸூத்ரோக்தவிசிஷ்டு ப்ரஹ்ம தாவா உத பரமாத்மா என்று ஸந்தேஹம், ப்ரஹ்மாத்மவே ன்னு பூர்வபக்ஷம் । கதம் ஸர்வஜ்ஞத்வமிவ ஸம்பந்த ஸர்வம் தாதிப்ராகரோதமிக என்று சந்திஜ்ஞாபகவேயாலே சுருதியிக்கிற ஹேதுருப்பொருட்டு ஸநத்குமாரர் நாரதர் ப்ர மாணபூர்வமாக உபாஸ்யமாக உபதேசித்தார் । அதில் நாமாதி ஸமஸ்த நாமாதி ஸூத்ரம், நாமாதி ஸமஸ்தாவாதி ஸூத்ரம் ப்ர த்யாதிகளான ப்ரஹ்மங்களும் வாக்ப்ராணாதி ஸூத்ரம் ப்ரேநா வாய வாயுமாத்மா ப்ரத்யாதிகளான ப்ரதிவசநங்களும் ப்ர ணோபதேசத்துக்கு முன்னே காணப்படுகிறதுகள் ப்ராணோ பதேசத்திலே நாமாதிஸமஸ்தாணாக ஸூத்ரமென்று ப்ரஹ்ம மும் அதுக்கு ப்ரதிவசநமும் காணவில்லை ஆகையால் ப்ராணம் ப்ரஹ்மஜீவபக்ஷம் சுருதிபதேசமென்று தோனுகிறது । இதுக்குமேல் சொல்லுகிற ஸூத்ரவும் ப்ரஹ்மாத்மவென்னு பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூத்ரஸம்ப்ரஸாதாத்யுபதேசாத்

ஸூத்ரோக்தவிசிஷ்டு பரமாத்மைவ கதம் ஸம்ப்ர ஸாதாத்யுபதேசாத், ஸம்ப்ரஸாதநு ஜீவநு ஸுஷுப்தஸம்ப்ரஸா தாஸ்தவஸ்தா ஸ்ரீராதமோதாய பரஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வே

ரூபேண என்னு உபநிஷத்திலே ஸம்ப்ரஸாதனென்னு ஜீவனைச்சொல்லுகையாலே ஸம்ப்ரஸாதாதயி அந்தஜீவனுக்கு மேலே ஸர்வகுணவிசிஷ்டனாய் ஸத்யசப்தவாச்யனான பரப்ரஹ்மத்தை உபதேசிக்கையாலே ஏஷ து வா அதிவததி யஸ்ஸத்யேநாதிவததி ஸத்யம் த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யம் ஸர்வஞ்ஞத்வ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்ய: என்னு விசேஷஸ்வவிசிஷ்டனாய் ஸத்யம் ஜ்ஞானமநந்தம் ப்ரஹ்ம என்னு ஸத்யசப்தவாச்யனான பரப்ரஹ்மத்தை உபதேசிக்கையாலே ஸர்வசப்தவாச்யன் பரமாத்மாவென்னு ஸித்தம் ।

ப்ராணசப்தவாச்யனே ஆத்மாவென்னு எண்ணிக்கொண்டு அதிவததீதி ப்ராணாத் ஸர்வம் என்னு ப்ரச்நம் பண்ணவில்லை. ஆசார்யரும் ஸ்வயமாக க்ருபையாலே ஸத்யம் த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யம் ஏஷ து வா அதிவததி யஸ்ஸத்யேநாதிவததி என்னு உபதேசிக்கிறானென்னு கருத்து । அதிவாதித்வமாவது ஸ்வாபாவ்யமான ஸத்யத்தாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டமென்னு சொல்லுகை ॥

ஸ்ரீ. பூமாதிகரணம் ॥ ௨ ॥

ஸனத்குமாரனுக்கு ப்ரதிஷ்டிதம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் இத்யாதிகளில் உபதிஷ்டங்களான ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வ ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வாதாரத்வாதிதர்மங்கள் பரமாத்மாவுக்கே உபபந்நங்களாகையாலே பூமா பரமாத்மாவென்னு ஸித்தமாயித்து । இந்த வித்யையில் நாமாவை ஆரம்பித்து ப்ராணசப்தவாச்யனான ஜீவபர்யந்தம் ஸோபாநக்ரமமாகச்சொன்ன வஸ்துக்கள் ஆபேக்ஷிகமாக காண்பிக்கப்படுகிறதுகள் । ஆதௌ, நாம, ௧ வாக், ௨ மந:, ௩ ஸங்கல்ப:, ௪ சித்தம், ௫ த்யாநம், ௬ விஜ்ஞாநம், ௭ பலம், ௮ அந்நம், ௯ ஆப:, ௰ தேஜ:, ௰௧ ஆகாச:, ௰௨ ஸ்மர:, ௰௩ ஆசா, ௰௪ தத: ப்ராணசப்தவாச்யனான ஜீவந், ௰௫. இதெல்லாத்துக்கும் மேலே ஸத்யசப்தவாச்ய பரமாத்மாவே ஸர்வகுணவிசிஷ்டனாயும் பூமாவாயும் சொல்லப்படுகிறானென்னு கருத்து ॥

ஸூ. அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதே: ॥ ௯ ॥

இப்படி யேநாக்ஷரம் புருஷம் வேத ஸத்யம் என்று கீழ் அதிகரணங்களில் சொன்ன ஸத்யாக்ஷரசப்தவாச்யனான பர புருஷனுக்கு ஸத்யசப்தவாச்யத்வத்தை பூமாதிகரணத்தில் ஸ்தாபித்து இந்த அக்ஷராதிகரணத்தில் அக்ஷரசப்தவாச்யத்வத்தை ஸ்தாபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

வாஜஸநேயகத்தில் கார்கீப்ராஹ்மணத்தில் ஏதத்வை தத் அக்ஷரம் கார்கி ப்ராஹ்மணா அபிவதந்தி, அஸ்தூலம் அநண்வஹ்ரஸ்வம் இத்யாதிவாக்யத்தில் சொன்ன அக்ஷரம் ப்ரதாநமா, உத ஜீவனா, அதவா பரமாத்மாவா என்று ஸம்சயம் ப்ரதாநமென்று முந்தின பக்ஷம், [illegible] அக்ஷராத்பரத: பர: என்கிறவிடத்தில் அக்ஷரசப்தத்துக்கு ப்ரதாநத்தில் ப்ரயோகம் காண்கையாலே இந்த பக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார் ॥

அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதே: ॥

அக்ஷரம் அக்ஷரசப்தவாச்யம், பரப்ரஹ்மைவ. குத: அம்பராந்தத்ருதே:, அம்பரஸ்ய ஆகாசஸ்ய அந்த: பரம் தத்காரணமிதியாவத். அம்பராந்தம் ப்ரதாநம் தஸ்ய த்ருதே: ॥

கஸ்மிந்நு கல்வாகாச ஓதச்ச ப்ரோதச்ச இத்யாதியாலே ஸகலவிகாரஜாதங்களுக்குக் காரணமாய் ஆகாசசப்தவாச்யமான ப்ரதாநத்துக்கும் ஆதாரமாகச்சொல்லப்பட்ட அக்ஷரம் ப்ரதாநமாகக்கூடாது। அபி து பரமாத்மைவ। ப்ரதாநத்துக்கும் ஆதாரபூதமான அக்ஷரசப்தவாச்யனென்று கருத்து ॥

ஆனால் ஜீவனுக்கும் அசேதநமான ப்ரதாநத்துக்கும் ஆதாரத்வம் கூடுகையாலே அக்ஷரசப்தவாச்யன் ஜீவனாகலாமென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. ஸா ச ப்ரசாஸநாத் ॥ ௧௦ ॥

ஸா ச அம்பராந்தமான ப்ரதாநத்தினுடைய த்ருதியும் ப்ரசாஸநாத் இந்த அக்ஷரத்தினுடைய ப்ரசாஸநத்தாலேயாகி

க்கிறது । ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரசாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:, இத்யாதிகளிலே இப்படிப்பட்ட ஸர்வநியமநரூப ஸர்வப்ரசாஸநம் ப்ரதாநத்துக்கும் முக்தனுக்கும் கூடாது । புருஷோத்தமனே ப்ரசாஸிதாவான அக்ஷரம் ॥

ஸி. அத்ருச்யத்வாத்யதிகரணம் ॥௧௬॥

அத்ருச்யத்வம் அக்ராஹ்யத்வம் ப்ரதாநத்துக்கும் ஜீவனுக்குமென்னபடி அதினுடைய வ்யாவ்ருத்தியாலே, அதில்லாமையாலென்னபடி, அத: அக்ஷரம் பரமாத்மா ததாவதக்ஷரம் ஹி அத்ருஷ்டம் த்ரஷ்ட்ரு இத்யாதி, ஏதஸ்மிந்நு கல்வக்ஷரே கார்க்யாகாச ஓதச்ச ப்ரோதச்ச இத்யாதிகளில் ஸர்வச்ருதிகளாலேதான் அத்ருஷ்டனாய் எல்லாவற்றையும் தானே ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கிறானென்று சொல்லுகையாலே இப்படி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாதாரமான அக்ஷரத்துக்கு ப்ரதாநத்வமும் ஜீவத்வமும் வ்யவச்சேதிக்கப்படுகிறதென்று திருவுள்ளம்.

ஸி. ஈக்ஷதிகர்மவ்யபதேசாத் ஸ: ॥௧௭॥

அத்ருஷ்டம் த்ரஷ்ட்ரு இத்யாதி பரமாத்மாவுக்கு அந்யங்களால் அத்ருஷ்டத்வம் சொல்லப்பட்டது । ஆனால் பரம் புருஷம் ஈக்ஷதே யென்று ஈக்ஷணத்துக்கு விஷயமாகச் சொல்லப்பட்டவன் பரமாத்மாவன்று என்கிற ஶங்கையை இந்தவதிகரணத்தில் பரிஹரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ।

அதர்வணத்தில் ஸத்யகாமப்ரச்நத்தில் ய: புநரேதம் த்ரிமாத்ரேணோமித்யேதேநைவாக்ஷரேண பரம் புருஷமபித்யாயீத இத்யாதி, பராத்பரம் புரிசயம் புருஷமீக்ஷதே யென்கிற உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட த்யாயதீக்ஷணவிஷயமான புருஷன் ஜீவஸமஷ்டிரூபனான சதுர்முகனோ? உத பரமபுருஷனோ? யென்று ஸம்சயம், ஸமஷ்டிக்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று பூர்வபக்ஷம், குத: ஸ ஸாமபிருந்நீயதே ப்ரஹ்மலோகம் இத்யாதிகளில் அதகாத ப்ரஹ்மலோகத்துக்கு ப்ராப்ய

ஶோகவ்ருத்தியை ஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லி ஸ்வதந்த்ர ப்ரபந்நர்களுக்கு அதிகாரநிவ்ருத்தியையும் சொல்லி த்ருப்தப்ரபந்நோபாஸகர்களுக்கு ஸ்பஷ்டமாகச்சொன்ன ஸஹயோகம் அதிகாரானுகுணவிஷமான ஸஹாயாந்தரஸம்பந்தமென்று தோற்றுகிறது. அந்த யோகத்தை ப்ராபித்த ப்ரபந்நனாலே காணப்பட்டவன் ஸஹாயாந்தரஸம்பந்தமென்கை உசிதமாயிருக்கிறதென்று இந்த பக்ஷத்தை நிரூபிக்கிறார்.

௰. ஸாங்கதிகவ்யவஹாரஸ்தம் ॥ ௧௭ ॥

ஸாங்கதிக ஸாங்கதிகத்துக்கு விஷயமநு ஸ: அந்த ப்ராப்திவ ஸித்தமான ப்ரபந்நநு ஸஹாயாந்தரநன்று. ஸாங்கதிக வ்யவஹாரஸ் தத்ஸாங்கதிக ப்ரபந்நாயந்நாநேதி வித்யாநு, யத்வாதுர்ஜநஸ்ஸ்ருதத்வயம் ப்ரபந்நேதி, ஸாதகஸாத்யஸாதகஸ்வாதத்ருப்த ஸுபகஸாதகஸாதநங்களை வ்யவஹரிக்கையாலே ஸாங்கதிகஸ்ய ஸஹாயாந்தரனுக்கு ஸாதகஸாதநாதிகள் கூடாமையாலே ப்ரபந்நனை ஸாங்கதிகனுடைய ஸாங்கதிகத்துக்கு விஷயமென்று கருத்து. அதிகாரயோகத்துக்கு மேலே ஸஹாயாந்தரயோகமென்கையும் யுக்தமென்று ஸூத்ரத்தில் ஸஹயோகாதிகளினுக்கையால் ஆகையாலே ஸமஸ்தப்ரகாரயோகங்களுக்கு உபாஸ்யோசிதமான ஸேவகயோகமே ஸஹயோகமென்று சொல்லுகிறது யுக்தஸ்ஸேவ்யோ ஸேவ்யபரிசே என்று ஸர்வஜ்ஞஸூத்ரகாரம் சொல்லுகையாலே ஸஹாயாந்தரயோகமென்னென்று திருவுள்ளம்.

௰. உபஸம்ஹாரோபக்ரமஸ்தம் ॥ ௧௮ ॥

இப்படி ஸாங்கத்யக்ஷாவிரோதியிலே ப்ரவ்ருத்தனான ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராப்தஸ்வத்தை ஸாதித்து உபஸம்ஹாரவிரோதியில் ஸர்வஸஹாயத்தை ப்ரபந்நனுக்கு அதிகாரத்தை நிரூபிக்கிறனென்னு ஸூத்ரம் । ஸஹயோகத்தில் அதிகாரத்தில் அது ப்ரவ்ருத்தித்து ஸஹாயோத உபஸம் ஸம்பந்தம் ப்ரபந்ந । உபஸம்ஹாரஸித்து அதிகாரஸ்ஸ:, ஸம்ப்ரயுக்தஸ்ஸ

வேஷ்டவ்யம் தத்வாவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யம் என்கிற வாக்கியத்தில் தஹர புண்டரீகமத்யவர்த்தியான தஹராகாஶம் பூதாகாஶமென்று பூர்வபக்ஷம் | உபே அஸ்மின் த்யாவாப்ருதிவீ | அக்நிஶ்ச வாயுஶ்ச என்று ஸம்ஶயம், பூதாகாஶ விஶேஷமென்று பூர்வபக்ஷம், ஆகாஶஶப்தத்துக்கு பூதாகாஶத்தில் ப்ரஸித்தி இருக்கையாலே தஸ்மிந் யதந்தஸ்ததந்வேஷ்டவ்யமென்று வேறு அந்வேஷ்டவ்யத்துக்கு ஆதாரமாக தஹராகாஶத்தை சொல்லுகையாலேயும் | இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

|| தஹர உத்தரேப்ய: ||

தஹர: தஹராகாஶமானது பரப்ரஹ்மந்தான் பூதாகாஶமன்று | குத: உத்தரேப்ய: மேல்வாக்கியங்களிலே சொல்லுகிற ஹேதுக்களாலே, ஏஷ ஆத்மாऽபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோऽபிபாஸ: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப: | யங் காமம் காமயதே ஸோऽஸ்ய ஸங்கல்பாதேவ ஸமுத்திஷ்டதி இத்யாதிகளான உத்தரவாக்யங்களிலே நிருபாதிகத்வ அபஹதபாப்மத்வாதிகள் தஹராகாஶ விஶேஷணங்களாக ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளும் சொல்லப்படுகிறதுகள் | இந்த குணங்கள் பூதாகாஶத்துக்குக் கூடாதென்று கருத்து. அந்வேஷ்டவ்யமென்று சொன்னதுவும் அந்யாநுகுணங்களை சொல்லுகிறது, அத ய இஹாத்மானமனுவித்ய என்கிற அதிகரணவிஷயவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் கடைசியிலெழுதப்படுகிறது ||

ஸூ. கதிஶப்தாப்யாம் ததாஹி த்ருஷ்டம் லிங்கஞ்ச ||௧௪||

இதனாலும் தஹராகாஶம் பரப்ரஹ்மமே கதிஶப்தங்களால், ததா, த்ருஷ்டம், லிங்கஞ்ச என்பதாகக் கூறப்படுகிறதென்று ஸர்வப்ரஜா: அஹரஹர்கச்சந்த்ய ஏதம் ப்ரஹ்மலோகம் ந விந்தந்தி என்று ப்ரஹ்மலோகம் என்றுவரைக்குமான தஹராகாஶத்தை நிர்தேஶித்து அதிலேயே ஸகல சேதநங்களுக்கும் ஸுஷுப்திகாலத்திலேயே கமநமும் கந்தவ்யமான தஹராகாஶத்தை

அபஹதபாப்மத்வாதிகுணகத்வத்தாலே நிர்தேசிக்கிறதுவும் தஹராகாசத்தை பரப்ரஹ்மமென்று ஸாதிக்கிறதுகள். ததாஹி த்ருஷ்டம் இப்படி. ச்ருத்யந்தரத்திலேயும் த்ருஷ்டம் । ஸர்வாணி ஹவா இமானி பூதானி ஆகாசாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே, ஆகாசம் ப்ரத்யஸ்தம் யந்தி, ஆகாசோ ஹ்யேவைப்யோ ஜ்யாயான் ஆகாச: பராயணம், என்கிற ச்ருதியிலே த்ருஷ்டம் । லிங்கஞ், வேறே ச்ருதியில் காணவேண்டாம் இந்த ச்ருதியிலே சொல்லுகிற தஹரஸ்யம் அபஹதபாப்மத்வமும் தஹராகாசத்துக்கு பரமாத்மத்வத்தை ஸாதிக்கையிலே அநந்யாபேக்ஷமாக ப்ரமாணமென்றபிப்ராய: ॥

ஸூ. ப்ருதேச்ச மஹிம்நோஸ்யாஸ்மிந்நுபலப்தே: ॥கரு॥

அஸ்ய ப்ருதிச் மஹிமா நிஜ லம்ப்ரியன்ன மஹிமா அஸ்மிந் இந்த தஹராகாசத்தில் உபலப்தே: தோன்றுகை யாலே இந்த மஹிமைக்கு ஆச்ரயமான தஹராகாசம் பரமாத்மா தான் 'ஏஷ ஸேதுர்விதரணிரேஷாம் லோகானாமஸம்பேதாய' இத்யாதிகளிலே த்ருதிரூபமஹிமையைச் சொல்லுகிறதுகள் ॥

ஸூ. ப்ரஸித்தேச்ச ॥கசு॥

யதேஷ ஆகாச ஆனந்தோ ந ஸ்யாத் என்கிற ச்ருதியிலே ஆகாசசப்தம் பரமாத்மாவிடத்தில் ப்ரஸித்தம், அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களோடேகூடின ப்ரஸித்தி; ஸ்ருதாகாசப்ரஸித்தியில் காட்டிலும் ப்ரபலமென்று திருவுள்ளம் ।

இப்படி தஹராகாசத்துக்கு பூதாகாசத்வத்தை நிரஸித்து ப்ரத்யகாத்மத்வத்தையும் சங்கித்து நிரஸிக்கிறார் । மேலே

ஸூ; இதரபராமர்சாத் ஸ இதி சேந்நாஸம்பவாத் ॥கஎ॥

அத ய ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதோऽஸ்மாச்சரீராத் ஸமுத்தாய என்கிற வாக்யசேஷத்திலே இதரபராமர்சாத், ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் இதரனான ஜீவனை பராமர்சிக்கையாலென்னபடி, ஸ இதி சேத் இந்த தஹராகாசம் ஜீவந்தானென்று சொல்லுகிற

விஷயம், ந கூடாது, கா தர்ஹி அஸம்பவாத், உக்தங்களான அபஹத பாப்மத்வாதி குணங்கள் ஜீவனிடத்தில் ஸம்பவியாமையாலே என்னபடி। இங்கு ஸம்ப்ரஸாதஶப்தம் [illegible] ஜ்ஞாநாவஸ்த்தை ந ப்ரஸாதவானான ஜீவனைச் சொல்லுகிறது.

ஸூ. உத்தராச்சேதாவிர்பூத ஸ்வரூபஸ்து ॥க௯॥

உத்தராத், மேலே யிருக்கிற ப்ரஜாபதிவாக்யத்தாலே ஜீவனுக்கும் அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்கள் சொல்லுகையாலே ஜீவனுக்கு அஸம்பவமில்லை இதி சேத், இந்த சங்கையை பரிஹரிக்கிறார். ஆவிர்பூதஸ்வரூபஸ்து, [illegible] ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந ஸுஷுப்த்யாதிகளிலே வர்த்தமானனாய் அந்ருததிரோஹிதாபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களையுடையவனாய், அநந்தரம், பரஞ்ஜ்யோதிரூபஸம்பத்தியாலே ஆவிர்பூதஸ்வரூபனாய் அபஹதபாப்மத்வாதிகுணகனான ஜீவனு ப்ரஜாபதிவாக்யத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறான். தஹராகாஶனென்றால், அதிரோஹிதகல்யாணகுணஸாகரனும் லோகங்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிக்கும் ஹேதுவான பரமாத்மாவாகையாலே அவன் ஜீவனன்று லோகங்களுக்கு [illegible] ஸத்யஸங்கல்பத்வமும் [illegible] சேதநாசேதநநியந்த்ருத்வாதிகளாலேயும் தஹராகாஶம் ஜீவனன்று।

இப்படியாகில் தஹரவாக்யத்தில் ஜீவபராமர்ஶம் ஏதுக்கென்னு ஜீவப்ரஸ்தாவம் கிமர்த்தமிதி சேத்தத்ராஹ ॥

ஸூ. அந்யார்த்தஶ்ச பராமர்ஶ: ॥கக॥

பராமர்ஶ: தஹரவாக்யத்திலே ஜீவபராமர்ஶமென்னபடி। அந்யார்த்தம், தஹராகாஶஜ்ஞாநத்தாலே ஜீவனுடைய ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவஹேதுத்வகல்யாணகுண ப்ரதிபாதநத்துக்காக ஜீவபராமர்ஶமென்று கருத்து।

ஸி. சுஷு ப்ராதேஶிகீ வேத்கஷாக்ஷீ ॥உ௦॥

உஹரோஸ்மிஞ்ஞந்தராகாஶ: யென்று உஹராகாஶத்துக்கு ஓஹராகஷாபாஷகத்வம் ஶ்ரவிக்கையாலே அந்த சுஷுகத்வம் ஸாமாந்ய ஶாஸ்த்ரங்களிலே அணுவானவனான ஜீவனுக்கே கூடுகையாலே ஸவஜ்ஞத்வாதிஜநாயாஞன வுஹத்துக்குகூடாமையாலே உஹராகாஶம்பரமாத்மாவன்னு ஐதிவெசு, தசு உக்தசூ இதுக்கு உக்தரம்சொன்னசொல்லவேணுமோ தசு அந்தஉத்தரம் ஸவஜ்ஞாயிகரணத்தில் நிவாய கஷாஸ்வம் வெஷ்ணவமென்கிற ஸூத்ரத்திலே சொல்லப்பட்டது, உபாஸகாநாஹ் ஹாகஸ்வம் அல்பத்வ தீக்ஷிஷ் ஹ்ருதயத்தில் யெழுந்தருளியிருக்கையாலே, உஹரோஸ்மிஞ்ஞஹராகஷம் சொல்லுகிற தென்று திருவுள்ளம்,

ஸி. சுநாகஷுதேஷஸ்வ ॥உக॥

தஸ்ய அந்தபரமாத்மாவுடைய சுநாகஷுதம் ஸாமர்த்யத்தை அடைகையாலேயும் சுநாகஷுமான ஜீவனைக்காட்டில்சுநாகாயிகாயாய் பரமாத்மாவான உஹராகாஶம் ஸிஞ்ஞமென்று ஸிஷோயித்து, நிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதியென்னன்றஞஞாக்ஷனுக்கு பரமாத்மஸாம்யம்சொல்லப்படுகிறது ।

ஸி. சுவிஸ்யதே ॥உஉ॥

ஐஷம் ஜ்ஞாநமோவாஸ்தி தஸ்மிஸாயமோகதாம:, யென்னு ஸமஷவாஸநத்தாலே ஸமஸ்ஸாம்யாபத்திரஷ்மாணசுநாகாரம் ஸமவாஞலே சொல்லப்பட்டது । ஐஷமேதாவயேய ।

சுஷ யஷிஷ மேஸ்நஷஹவாரெர உஹரம் வாம்பரிகம்வெஶ்மயென்னு சுநாஷத்து,உஹரோஸ்மிஞ்ஞஹர ஆகாஶ:,சுஸிந்ஹு சுஷமாந ஹஷஷயவாம்பரிகத்தில், சுஹராகாஶ:, மேஷஷதஷ்ர்காஶஶஷ வாஷுஞனபரமாத்மா,யம:,தஸிந்ஹு,உஹராகாஶஸ்வாஷ்ஞன பரமாத்மாவிடத்தில், யசு, சுஹம், யாதொருசுஷ ப்ராணமாணஜாதமூ

ண்டோ தக, தஹராகாஶபரமாத்மாவும், தஹஜ்வ்யதிரேக்ஷ்ர-
ண ஶங்காஜாதமும் உபபத்தி உபாஸ்யஶ்ருதிப்ரபஞ்ச:, இதுக்கு
ஸம்வாத ப்ரகார யோஜனை, அந்ய ப்ரகார யோஜனையுமுண்டு,
விஸ்தரபயத்தாலே எழுதவில்லை.

ஸூ, ஶப்தாதேவ ப்ரமித: ॥ உக ॥

ஈஶ்வ ஶப்தாதேவ ப்ரமித: என்கிற ஸூத்ரத்தில் உக்தமான ஈஶ்வ வாசி-
ரணத்வம் ஜீவனுக்கும், கடவல்லியிலே சொல்லப்படுகையாலே அங்குஷ்டப்ரமிதன் ஜீவனாகலாமென்கிற ஶங்கையை அங்குஷ்டப்ரமிதாதிகரணத்திலே பரிஹரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

கடவல்லியில் அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோ மத்ய ஆத்மநி திஷ்டதி, ஈஶாநோ பூதபவ்யஸ்ய ந ததோ விஜுகுப்ஸதே, உத்தரத்ர அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோ ஜ்யோதிரிவாதூமக:, உபரிஷ்டாத், அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோந்தராத்மா ஸதா ஜநாநாம் ஹ்ருதயே ஸந்நிவிஷ்ட: என்று கடஶ்வேதாஶ்வதரங்களிலே சொல்லப்பட்ட அங்குஷ்டப்ரமிதன், ஜீவனோ, உத பரமாத்மாவோ, என்று ஸந்தேஹம், ஜீவனென்று பூர்வபக்ஷம் குத: ப்ராணாதிப: ஸஞ்சரதி ஸ்வகர்மபி: அங்குஷ்டமாத்ரோ ரவிதுல்யரூப: என்று ஶ்வேதாஶ்வதரத்திலே ப்ராணாதிபனான ஜீவனுக்கே ஸ்பஷ்டமாக அங்குஷ்டப்ரமிதத்வம் சொல்லப்படுகையாலே இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஶப்தாதேவ ப்ரமித: ॥

அங்குஷ்டப்ரமிதன் பரமாத்மா ஜீவனன்று குத: ஶப்தாதேவ பரமாத்மாவுக்கு அஸாதாரணமான ஈஶாநோ பூதபவ்யஸ்ய என்கிற ஶப்தத்தாலேதானே ப்ராணாதிப: ஸஞ்சரதி ஸ்வகர்மபி: என்கிற ஶ்ருதியிலே கர்மஸம்பந்தமான ஜீவனைப்போல் இந்த கடவல்லியிலே பரமாத்மா அஸாதாரணஶப்தத்தாலே பரமாத்மாவே। இங்கு அங்குஷ்டப்ரமிதன் ஜீவனன்று என்று திருவுள்ளம் ॥

ஆனால் ஜீவனான ப்ரமாதாவுக்கு அங்குஷ்டமாத்ரத்வமெப்படியென்கிற ஶங்கையில் ஸூத்ரகாரர் ஹ்ருத்யபேக்ஷமென்று சொன்னத்தை விவரிக்கிறார் ॥

ஸூ. ஹ்ருத்யபேக்ஷயா து மநுஷ்யாதிகாரத்வாத் ॥ உச ॥

தச்சப்தம் ஶங்கையை நிரஸிக்கிறது, ஹ்ருதி உபாஸகனுடைய ஹ்ருதயத்திலே உபாஸநார்த்தம் ஸ்வ விக்ரஹவிஶிஷ்டனாயிருக்கையாலே உபாஸகர்களுடைய ஹ்ருதயம் அந்த உபாஸகர்களுடைய அங்குஷ்டமாத்ரமாகையாலே ததபேக்ஷயா அத்தை அபேக்ஷித்து இந்த அங்குஷ்டமாத்ரத்வம் ஈஶாநபரப்ரஹ்மத்துக்குச் சொல்லுகிறது, ப்ரஹ்மோபாஸநத்தை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரம் மநுஷ்யர்களை உத்தேஶிக்கையாலே மநுஷ்யஹ்ருதயாபேக்ஷயா அங்குஷ்டமாத்ரத்வம் உக்தம் ॥

இந்த அங்குஷ்டமாத்ராதிகரணம் நாலு ஸூத்ரம் இதில் இரண்டு ஸூத்ரத்துக்குமேலே மநுஷ்யாதிகார ப்ரஸங்கத்தாலே தேவதாதிகரணமும் மத்வாத்யதிகரணமும் அபஶூத்ராதிகரணமும் ஆகஇந்த மூணு அதிகரணங்கள் ப்ராஸங்கிககளாக வந்ததுகள், இப்படி மநுஷ்யாதிகார ப்ரஸங்கத்தாலே விஶேஷாதிகாரம் நிரூபிக்கிறபடியால் ஸாமாந்யாதிகாரஸாமாந்யத்வ அத்யாய, ஏதத்பாதத்தோடே இந்த பாதத்துக்கு ஸாங்கர்யதோஷமில்லை என்று கருத்து. இப்படி ப்ரஸங்கஸங்கதியாலே ப்ராப்தங்களான மூணு அதிகரணங்களுக்குள்ளே தேவதாஸாமாந்யத்துக்கு உபாஸநஸாமாந்யத்தில் அதிகாரத்தை தேவதாதிகரணத்தில் ஸாதிக்கிறார் ॥

ஸூ. ததுபர்யபி பாதராயணஸ்ஸம்பவாத் ॥ உரு ॥

ப்ரஹ்மோபாஸநே மநுஷ்யாதிகாரத்தினால் ப்ரஹ்மவித்யையில் தேவதைகளுக்கும் அதிகாரமுண்டா இல்லையா என்று ஸம்ஶயம், தேவதைகளுக்கு அதிகாரமில்லை என்று பூர்வபக்ஷம், ராத்தம், பரிநிஷ்பந்நமாய் ஸித்தவஸ்துவான ப்ரஹ்மத்திலே

ஸாத்ரம் ஜ்ஞாநநிர்த்ராதிரூபங்களுக்கு ப்ரயோஜகமான த்யாநாதி ரூப

ண்யம் ஸம்பவித்தாலும் தேவதைகளுக்கு விதுஹமாஸஹாவத்தில்

ப்ரமாணமில்லாத்தாலே ப்ரஹ்மாலே அநுஷ்டிக்கப்படுகிற உபாஸ

நத்தில் தேவதைகளுக்கு அதிகாரமில்லை இந்த பக்ஷத்தை நிரா

ஸிக்கிறார் ॥

தது பர்யபி பாதராயணஸ்ஸம்ஸவாத் ॥

தஸ் அந்த பரஹ்மோபாஸநம் உபர்யபி பூர்வபோக்கதஸ்தி

ர்களான தேவதைகளுக்கும் உண்டு என்று பாதராயணர், ஸ்ரீ

வேதவ்யாஸருடைய திருவுள்ளம், கூதஃ ஸம்ஸவாத் அநேகநீவேத

நாதிநா அநுபவ விஸ்ருதார்த்தவ்ய வ்யாகரணதிகள்

ளில் நாமரூபவ்யாகரணம் சொல்லுகையாலே தேவதைகளுக்கு

ம் விதுஹம் ஸம்பவிக்கையாலே மோக்ஷார்த்திபுக்கும் உபாஸநா

நுஷ்டாந ஸாமர்த்யமும் கூடுகையாலே தேவதைகளுக்கும் ஸம்

ஸதுபாஸநத்திலே அதிகாரம் கூடும் ॥

ஸூ, விரோதஃகர்மணீதி சேந்நாநேகப்ரதிபத்தேர்தர்ஸநாத் ॥

தேவதைகளுக்கு விதுஹமங்கீகரித்தால் கர்மணி வி

ரோதஸ்யாத், யாகாதிகர்மங்களில் விரோதம் வரும். அநேக ய

ஜ்ஞங்களை அநேகபுரோஹிதர்கள் ஸமகாலத்தில் அநுஷ்டிக்கிற

போது இந்த்ராதிகள் யஜ்ஞத்துக்கு போவார்கள் । இதி சே

ந, இப்படி விரோதம் வாராது, கூதஃ, அநேகப்ரதிபத்

தேஃ ஸௌபர்யாதிகளுடைய ஸௌபரிப்ரப்ருதிகளுக்

கு அநேகஸரீரப்ரதிபத்தி தர்ஸநங்களிலே காண்கையாலே

அப்படி இந்த்ராதிதேவதைகளுக்கும் அநேக தேஹ பரிக்ரஹத்

தாலே யுகபத் அநேகஇடங்களில் போகுகை உபபந்நமாகை

யாலே கர்மத்தில் விரோதம் ஸம்பவியாது என்று கருத்து.

ஸூ. ஸப்த இதிசேந்நாதஃ ப்ரபவாத் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாப்யாம் ॥

விரோதமென்று பூர்வபக்ஷத்திலிருக்கிற ஸப்தத்தை

இங்கே கூட்டிக்கொள்ளுகிறது, (ஸப்தே) கர்மணி விரோதமில்

லாவிட்டாலும் வைதிகஸப்தத்திலேவிரோதம்வரும். யெங்ஙனே

யென்னில் தேவதைகளுக்கு விக்ரஹம் ஸம்பவித்தால் விக்ர ஹங்கள் ஸாவயவங்களாகையாலே உத்பத்திவிநாசங்களை உடைத்தாயிருக்கையாலே உத்பத்திக்குமுன்னேயும் விநாசத்துக்கனந்தரமும் வைதிகங்களான இந்த்ராதிசப்தங்களுக்கு அர்த்தசூந்யமாதல் அநித்யமாதல் ப்ரஸங்கிக்கும் என்கிறது, அது ப்ரஸங்கியாது அத: ப்ரபவாத், அத:, இந்த வைதிகங்களான இந்த்ராதிசப்தங்களில்நின்றும் ப்ரபவாத் இந்த்ராதிதேவதைகளுக்கு உத்பத்தி உண்டாகையாலே தேவாதிகள் உண்டானபின்பு தேவாதிசப்தங்களுண்டாகுகையாலே அந்தசப்தங்கள் அநித்யங்களாயித்து, அப்படியன்று இங்கு ; ஸர்வேச்வரன் வேதங்களை நசித்தபின் நித்யமாயிருக்கிற வேதத்திலே சொன்ன இந்த்ராத்யாகாரங்களை நினைத்து ப்ரஹ்மா இந்த்ராதிகளை ஸ்ருஷ்டிக்கிறானென்று, யதாபூர்வமகல்பயத் இதி ச்ருதிசொல்லுகையாலே வேதங்களுக்கநித்யமும் அர்த்தசூந்யமும் வாராது, இந்த அர்த்தத்தில் ப்ரமாணமேதெனில் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாப்யாம் ச்ருதிஸ்ம்ருதிப்யாம், வேதேந நாமரூபே ச வ்யாகரோத் ஸதாஸதீ ப்ரஜாபதி: இத்யாதிச்ருதி:, ஸர்வேஷாம் து ஸ நாமாநி கர்மாணி ச ப்ருதக் ப்ருதக் வேதசப்தேப்ய ஏவாதௌ ப்ருதக் ஸம்ஸ்தாச்ச நிர்மமே, என்னுமாஸ்ம்ருதி: இதுகளாலே இந்த அர்த்தம், ஸித்திக்கிறது.

ஸூ. அத ஏவ ச நித்யத்வம் ॥ ௨௯ ॥

அத ஏவ, யத்ஸ்மரணாத் ப்ரஜாபதியானவர் வைதிக சப்தத்தாலே ஐந்த்ராகாரத்தை ஸ்மரித்து ஸ்ருஷ்டிக்கிறாரோ, அத ஏவ நித்யத்வம், வேதத்துக்கு நித்யத்வம் ஸித்திக்கிறது ; வேதத்தில் வ்யாஸரூபம் ப்ரஜாபதி வஸிஷ்டவிச்வாமித்ராதி மந்த்ர த்ரஷ்டாக்கள் வக்தாவான அநேக ப்ராணிகளான ஜீவர்களை நினைத்து விச்வாமித்ர ஸூக்தம் வஸிஷ்டாதிகளான வேதங்களையும் பரமாத்மவிஷயத்தில் விச்வாமித்ராதிகளைப்போலே பின் கல்பத்திலேயும் விச்வாமித்ராதிகளை ஸ்ருஷ்டித்து மந்த்ர ஸூக்தா

ருஷிகளை ப்ரவர்த்திப்பிக்கும்படி நியமிக்கிறார் । அவர்களுமப்படியே வேதப்ரவசநம் பண்ணுகிறார்கள். ஆகையால் வேதத்துக்கு நித்யத்வம் ஸித்திக்கிறது, ஆனால் ப்ராக்ருதப்ரளயத்தில் ப்ரஜாபதி ப்ரப்ருதிகள் நசித்துப்போகையாலே ஸர்வப்ராக்ருதபரிணாம ரூபசப்தங்களான வேதங்களும் நஷ்டமாகையாலேயும் ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்ட்யாவ்ருத்தியிலே வேதத்துக்கு நித்யத்வமெப்படி யென்கிற சங்கையை நிராகரிக்கிறார் ।

ஸமாநநாமரூபத்வாச்சாவ்ருத்தாவப்யவிரோதோ
தர்சநாத் ஸ்ம்ருதேச்ச ॥ ௨௯ ॥

ஆவ்ருத்தாவபி ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்ட்யாவ்ருத்தியிலேயும் ஸமாநநாமரூபத்வாத் ஸ்ருஜ்யவஸ்துக்களும் பூர்வவத் ஸ்ருஷ்டவஸ்துஸமாந நாமரூபங்களை உடைத்தாயிருக்கையாலே தானே அவிரோத: வேதநித்யத்வத்துக்கு விரோதமில்லை । ப்ரதிகல்பத்திலேயும் பரமேச்வரன் பூர்வபூர்வஸம்ஸ்தாந ஜகத்தை ஸ்மரித்து அப்படியே ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறார் । வேதங்களையும் பூர்வாநுபூர்வீவிசிஷ்டங்களாக ஆவிஷ்கரித்து ஹிரண்யகர்ப்பருக்கு உபதேசிக்கிறார் । இந்த அர்த்தத்தில் ப்ரமாணமேதென்னில் தர்சநாத், ஸ்ம்ருதேச்ச, ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ தாதா யதாபூர்வமகல்பயத், இத்யாதிச்ருதியாலேயும் யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை, யென்கிற ச்ருதியாலேயும், யதர்த்துஷ்வ்ருதுலிங்காநி நாநாரூபாணி பர்யயே த்ருச்யந்தே தாநி தாந்யேவ ததா பாவா யுகாதிஷு, யென்கிற ஸ்ம்ருதியாலேயும். வேதத்துக்கு நித்யத்வமாவது பூர்வபூர்வோச்சாரணக்ரமத்தை ஸ்மரித்து அந்தக்ரமத்தாலேதானே உச்சரிக்கப்படுகை, ந து அக்ஷரநித்யத்வம் யென்றுதிருவுள்ளம் ॥

மத்வாதிஷ்வஸம்பவாதநதிகாரம் ஜைமிநி: ॥ ௩௰ ॥

பூர்வாதிகரணத்தில் தேவதாதீநாந்த்துக்கு ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரம் விதிக்கப்பட்டது, யிந்த மத்வதிகரணத்தி

ல் வஸ்வாதி³ தே³வதாவிஶேஷங்களுக்கு ப்³ரஹ்மவித்³யார்ஹமான ப்³ருஹத்³விக்³ரஹவிஶேஷத்திலே அதி⁴காரமுண்டென்று ஸாதி⁴க்கிறார் ।

ஸாந்தோ³க்³யத்தில் மது⁴வித்³யையிலே அஸௌ வா ஆதி³த்யோ தே³வமது⁴ என்று உபக்ரமித்து தத்³யத் ப்ரத²மம் அம்ருதம் தத்³வஸவ உபஜீவந்தி, என்றுசொல்லி ஸ ய ஏதத³ம்ருதம் வேத³ வஸூநாமேவைகோ பூ⁴த்வா அக்³நிநைவ முகே²ந ஏததே³வாம்ருதம் த்³ருஷ்ட்வா த்ருப்யதீத்யாதி³யாலே ருக்³யஜுஸ்ஸாமாதி³ வேத³ங்களிலே சொல்லப்பட்ட கர்மங்களாலே ஸம்பாத்³யமான ரஸத்துக்கு ஆதா⁴ரமாகையாலே தே³வமது⁴வென்னு மது⁴ஶப்³த³வாச்யனான ஆதி³த்யனுடைய ப்ராக்³த³க்ஷிணபஶ்சிமோத்தரோர்த்⁴வாம்ஶங்களை ஸஸாரஸாதி⁴க்ருத ஸௌஸ்ரோத்யாதி³க்குகளுக்கு கோஶ்யமாகச்சொல்லி அவர்களாலே ஸாத்⁴யமாநங்களான ஆதி³த்யாம்ஶங்களை உபாஸ்யங்களாக உபதே³ஶித்து அந்த ஆதி³த்யாம்ஶங்களைத்தானே ப்ராப்யங்களாகவும் உபதே³ஶிக்கிறது, இப்படிப்பட்ட மது⁴வித்³யையில் வஸ்வாதி³களுக்கு அதி⁴காரமுண்டோ இல்லையோ வென்னு ஸம்ஶயம், அதி⁴காரமில்லையென்று பூர்வபக்ஷம், காரணம் வஸ்வாதி³களுக்கு மது⁴வித்³யைத்திலே ஹோத்ருத்வவிஶேஷணதயா அநுப்ரவேஶமாகையாலே தங்களே தங்களை உபாஸிக்கை அஸங்க³மாகையால் ப்ராப்யமானவஸ்து ப்ராப்தமாகையாலேயும் । இந்த பக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ।

மத்⁴வாதி³ஷ்வஸம்ப⁴வாத³நதி⁴காரம் ஜைமிநி: ॥

மத்⁴வாதி³வித்³யைகளிலே வஸ்வாதி³கள் தானே வஸ்வாதி³களை உபாஸிக்கைக்கு, அஸம்ப⁴வாத், கர்மகர்த்ருவிரோத⁴த்தால் அஸங்க³மாகையாலென்னபடி । அநதி⁴காரம், அதி⁴காராபா⁴வத்தை ஜைமிநி:, ஜைமிநி சொல்லுகிறார் ।

பா⁴வம் ஜ்யோதிஷி பா⁴வாச்ச ॥௩௨॥

ஜ்யோதிஷி, பரப்³ரஹ்மணி, பா⁴வாச்ச, தம் தே³வா ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிரிதி । ப்³ரஹ்மோபாஸநம் தே³வாநாம் ஜ்யோதிஷ்ட்வாத்

பாராயணமாயிருக்கச்செய்தே, ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிராயுர்ஹோபா ஸதேऽம்ருதத்தை தேவர்களே உபாஸிக்கிறார்களென்று விசேஷ வசநம், வஸ்வாதிகளுக்கு மதுவித்யையிலே அதிகாராபாவத்தை த்யோதிப்பிக்கிறது, இந்த இரண்டும் பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் இந்த ஜைமிநிபக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார்॥

ஸூ. பாவம் து பாதராயணோऽஸ்தி ஹி ॥௩௨॥

து-ஶப்தம் ஜைமிநிபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறது. பாவம், மதுவித்யாதிகளிலே வஸ்வாதிதேவர்களுக்கு அதிகாரஸம்பாவத்தை பகவான் பாதராயணர் திருவுள்ளம்பற்றுகிறார், குத: அஸ்தி ஹி வஸ்வாதிகளுக்குத்தானே உபாஸ்யத்வமும் ப்ராப்யத்வமும் இருக்கிறதன்றோ। இப்போது வஸுக்களாயிருந்தாலும் கல்பாந்தரத்திலே வஸுத்வம் ப்ராப்யமாக ஸம்பவிக்கலாம்। ய ஏதாமேவம் ப்ரஹ்மோபநிஷதம் வேத என்று க்ருத்ஸ்நமதுவித்யைக்கும் ப்ரஹ்மவித்யாத்வம் சொல்லுகையாலே வஸ்வாதிஶரீரகபரமாத்மாவே உபாஸ்யந், கேவலவஸ்வாதிகள் உபாஸ்யர்களன்று। ஆகையால் வஸ்வாதிஶரீரகபரமாத்மாவை தாங்களுபாஸித்தால் கல்பாந்தரத்திலே வஸுத்வத்தையுமடைந்து அந்த தேஹாவஸாநத்தில் ப்ரஹ்மப்ராப்திக்கும் விரோதமில்லையென்று திருவுள்ளம்।

ஸூ. ஶுகஸ்ய ததநாதரஶ்ரவணாத் ததாத்ரவணாத் ஸூச்யதே ஹி ॥௩௩॥

ப்ரஸ்துதாதிகாரிகளான தேவாதிகளுக்கும் வஸ்வாதிதேவதாவிஶேஷங்களுக்கும் அர்த்தித்வஸாமர்த்யஸம்பாவத்தாலே ப்ரஹ்மவித்யையில் அதிகாரமுண்டென்று சொல்லப்பட்டது அப்படி அர்த்தித்வஸாமர்த்யங்கள் வித்யாதிகாரப்ரயோஜகமாகில் ப்ராஹ்மணாதிகளுக்குப்போலே ஶூத்ரர்களுக்கும் தேஹத்ருடாதிபாடவரூபமான உபாஸநாநுஷ்டாநஸாமர்த்யமும் மோக்ஷார்த்தித்வமும் கூடுகையாலே ஶூத்ரர்களுக்கும் ப்ரஹ்மவித்யையில் அதிகாரம் ஸம்பவிக்கலாமென்கிற ஶங்கையை இந்த அதிகரணத்திலே நிரஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

அபஶூத்ராதிகரணம் ।

ப்ரஹ்மவித்யையில் ஶூத்ரனுக்கும் அதிகாரமுண்டா இல்லையாவென்று ஸம்ஶயம், உண்டென்று பூர்வபக்ஷம், குத: அர்த்தித்வஸாமர்த்யம் ஸம்பவிக்கையாலே ஶூத்ரனுக்கு அநக்நித்வமிருந்தாலே மநஸாலும் ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிக்கை ஸம்பவிக்கையாலே இதிஹாஸபுராணஶ்ரவணத்தாலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபாதிஜ்ஞானம் ஸம்பவிக்கையாலே ஶூத்ரயோநிகளான விதுராதிகளுக்கு ப்ரஹ்மநிஷ்டத்வம் ஸ்மர்யமாணமாகையாலே உபநிஷத்தில் ஸம்வர்க்கவித்யையில் அஹஹாரே த்வா ஶூத்ர இதி ஶூத்ரஶப்தத்தாலே ஜாநஶ்ருதியை ஸம்போதித்து ரைக்வர் ப்ரஹ்மவித்யையை உபதேஶிக்கையாலே ஶூத்ரனுக்கும் அதிகாரமுண்டு என்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஶுகஸ்ய ஸூச்யதே ஹி ॥

ஶூத்ரனுக்கு ப்ரஹ்மவித்யையில் அதிகாரமில்லை । உபாஸநம் வேதநாவ்ருத்திரூபமானாலும் உபநயனம் பண்ணி அத்யயனத்தாலே க்ருஹிக்கப்பட்ட வேதத்தாலே வந்த ஜ்ஞானமே ப்ரஹ்மோபாஸனத்துக்கு உபாயமென்று ஶாஸ்த்ரஸித்தம், ஶூத்ரனுக்கு உபநயனாதிகள் கூடாது । இதிஹாஸாதிகளும் வேதத்துக்கு உபப்ரும்ஹணங்கள், ஸ்வதந்த்ரமாக ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்துக்கு உபாயமன்று । விதுராதிகளும் ஜந்மாந்தரத்தில் ப்ரஹ்மவித்யாநிஷ்டர்கள் ஸம்வர்க்கவித்யையிலே, ஶூத்ரனென்று ஸம்போதனமும் ஶூத்ரஜாதியோகத்தாலன்று । கிந்து, ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாலாபநிமித்தஶோகத்தாலே । ஸூத்ரார்த்தம் ।

ததநாதரஶ்ரவணாத் ॥

தயோ: ஹம்ஸரூபிகளான ருஷிகளுடைய அநாதரவாக்யஶ்ரவணத்தாலே, ததாத்ரவணாத் அப்போதுதானே ரைக்வரைக்குறித்து ஜாநஶ்ருதியென்கிற ராஜா, ஓடிவந்தபடியாலே, அஸ்ய, யிந்தஜாநஶ்ருதிக்கு, ஶுக் ஶோகமானது ஸூச்யதே । தோன்றப்படுகிறது । ஹி ஶப்தம் ஹேதுவாசகம், யஸ்மாத்காரணாத் அஸ்ய ஶோக: ஸூச்யதே, தஸ்மாத்காரணாத்,

ஶோகமுண்டானதினாலே ஶூத்ர னென்றுஎண்ணி ஶூத்ர னென்று ஸம்போதித்தார் । ந து ஶூத்ர ஜாதிமாந் ॥

ஸூ. க்ஷத்ரியத்வாவகதேஶ்ச ॥ ௩௪ ॥

இந்த ஸம்வர்க்கவித்யா ப்ரகரணத்தில், ஜாநஶ்ருதிர்ஹ பௌத்ராயண: பஹுதாயீத்யாதிகளாலே அந்நபதித்வ பஹுதாநப்ரவர்த்தகத்வரூப க்ஷத்ரதர்ம ஷண்ணாம்ஸஹஸ்ர தாநங்களாலே யிந்த ஜாநஶ்ருதிக்கு க்ஷத்ரியத்வம் தோற்றுகையாலே ஶூத்ர யென்கிற ஸம்போதனம் ஶோகநிமித்தமென்றுகருத்து ॥

ஸூ. உத்தரத்ர சைத்ரரதேந லிங்காத் ॥ ௩௫ ॥

உத்தரத்ர இந்தவித்யையில் மேலே ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியர்களுக்கே ஸம்பந்தம் காணப்படுகிறது । அத ஹ ஶௌநகம், காபேயமபிப்ரதாரிணம் ச இத்யாதிவாக்யத்தில் இங்கு அபிப்ரதாரீயென்று சைத்ரரதனென்கிற க்ஷத்ரியன்சொல்லப்படுகிறான் । அத: சைத்ரரதேந லிங்கேந அபிப்ரதாரிக்கு சைத்ரரத்யத்வமும் க்ஷத்ரியத்வமும் காபேயஸாஹசர்யரூபமான லிங்கத்தாலே தோற்றுகிறது । வேறொருப்ரகரணத்திலே காபேயஸஹவாஸிக்கு சைத்ரரத்யத்வமும் க்ஷத்ரியத்வமும் காணப்பட்டது । ஏதேந வை சைத்ரரதம் காபேயா அயாஜயந்னென்கிறவிடத்திலும் । தஸ்மாத் சைத்ரரதிர்நாமைக: க்ஷத்ரபதிர்ஜாயதே, என்கிறவிடத்திலும் ஆகையால் இந்த வித்யையில் ப்ராஹ்மணனை சேர்க்கைகாட்டிலும் இதரனான ஜாநஶ்ருதியும் க்ஷத்ரியனாகவே இருக்கவேணுமென்று கருத்து ।

ஸூ. ஸம்ஸ்காரபராமர்ஶாத் ததபாவாபிலாபாச்ச ॥ ௩௬ ॥

வித்யாப்ரதேஶ ப்ரகரணத்தில் உபத்வாநேஷ்யே என்று உபநயநத்தை பராமர்ஶிக்கையாலே ததபாவாபிலாபாச்ச ந ஶூத்ரே பாதகம் கிஞ்சித் ந ச ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி, என்று ஶூத்ரனுக்கு உபநயநமில்லை என்று சொல்லுகையாலே ஜாநஶ்ருதி ஶூத்ரனன்று ॥

ஸூ. தத³பா⁴வநிர்த்³தா⁴ரணே ச ப்ரவ்ருத்தே꞉ ॥௩௭॥

நைதத³ப்³ராஹ்மணோ விவக்துமர்ஹதி யென்னு ஶூத்³ராபா⁴வ நிஶ்சயாநந்தரமே ப்³ரஹ்மோபதே³ஶம் பண்ணுகையாலேயும் ஶூத்³ரனுக்கு அதி⁴காரமில்லை ॥

ஸூ. ஶ்ரவணாத்⁴யயநார்த²ப்ரதிஷேதா⁴த் ॥௩௮॥

வேத³ஶ்ரவணம் அத்⁴யயநம் வேதா³ர்த²ஜ்ஞாநாநுஷ்டா²நம் இவைகளை ஶூத்³ரனுக்கு ப்ரதிஷேதி⁴க்கையாலேயும் அதி⁴காரமில்லை, தஸ்மாச் ஶூத்³ர ஸமீபே நாத்⁴யேதவ்யமித்யாத³ய꞉ ॥

ஸூ. ஸ்ம்ருதேஶ்ச ॥௩௯॥

அத² ஹாஸ்ய வேத³முபஶ்ருண்வத꞉ த்ரபுஜதுப்⁴யாம் ஶ்ரோத்ர ப்ரதிபூரணமித்யாதி³ஸ்ம்ருதியாலேயும் ஶூத்³ரனுக்கு ப்³ரஹ்மவித்³யையில் அதி⁴காரமில்லை என்னு ஸித்³த⁴ம் ॥

இப்படி அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதாதி⁴கரணத்தில் தே³வாத்³யதி⁴கார ப்ரஸங்க³த்தாலே மத்⁴யத்தில் மூன்று அதி⁴கரணங்களை ஸாதி⁴த்து ப்ரக்ருதமான அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதனுக்கு பரமாத்மத்வத்தை இரண்டு ஸூத்ரங்களாலே ஸாதி⁴க்கிறார் ॥

ஸூ. கம்பநாத் ॥௪௦॥

யதி³த³ம் கிஞ்ச ஜக³த்ஸர்வம் ப்ராண ஏஜதி, ப⁴யாத³ஸ்யாக்³நிஸ்தபதி இத்யாதி³யாலே ப்ராணஶப்³த³வாச்யனான அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதனிடத்தில் நின்றும் ப⁴யத்தாலே அக்³நி வாயு ஸூர்யாதி³ க்ருத்ஸ்ந ஜக³த்தும் நடுங்குகிறது என்னு சொல்லுகையாலே அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமித꞉ பரமாத்மா ॥

ஸூ. ஜ்யோதிர்த³ர்ஶநாத் ॥௪௧॥

இந்த ப்ரகரணத்திலேதானே ந தத்ர ஸூர்யோ பா⁴தி ந சந்த்³ர தாரகம், தஸ்ய பா⁴ஸா ஸர்வமித³ம் விபா⁴தி என்னு ஸூர்யாதி³களுக்கு பா⁴ஸகமான நிரதிஶய ஜ்யோதிஸ்ஸுனுடைய த³ர்ஶநத்தாலேயும் அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதந் பரமாத்மாவென்னு ஸித்³த⁴ம் ॥

ஸர்வோபநிஷத்க:, ஊர்த்வரேதஸாஸ், ஸம்பந்நாஸ், ஜ்யோதிஶ்சரணாபிதாநாஸ் என்னு நாலு ஸூத்ரமும் ஸமஸ்தவ்ருத்தி தாயிகரணம் அதில் இரண்டுவர்கத்தினுடைய அர்த்தத்தில் தேவதாயிகரணமும் அஶ்வாயிகரணமும் ஸ்வயம்ஸித்தாயிகரணமும் ஆக மூனும் ப்ராஸங்கிகங்களென்னு கண்டுகொள்வது ॥

வி. ஆகாஶோபாஸ்யப்ரஜாபதிவ்யபதேஶாஸ் ॥ ௨௨ ॥

இப்படி ஊர்த்வாயிகரணம் துடங்கி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தியாக அர்த்தத்தில் நாலு அயிகரணங்களைச்சொல்லி ஸமஸ்தவ்ருத்தி யிது பரமாத்மாவென்னு கடைசியில் ஸாதித்தவுடன் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரத்யேகயான ஊர்த்வரேதஸ்ஸு ப்ராஜ்யோபாஸ்யமாகையாலே தத்ஜ்ஞாந ப்ரகரணஸ்யமாயும் ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்கு ஸாத்யமாயுமிருக்கிற ஆகாஶோபாஸநாதிப்ரஜாபதிவ்யபதிஷ்டா இதரவாக்யத்துக்கு அர்த்தாந்தரபரத்வத்தை ஶங்கித்து அத்தை நிராகரிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி ॥

ஸாரோத்ஸ்ருஷ்டத்தில் ஸத்ஸங்க்யாயஸாரோத்திபில் ஆகாஶோபாஸநாதிப்ரஜாபதிவ்யபதிஷ்டா, தேயபுருஷாதயஸ் ப்ரஹ்ம ப்ரத்யக்ஷதிந்த்ராதிவாக்யத்தில் ஆகாஶஶப்தநிர்திஷ்டு, அர்த்தாந்தரவா, பரமாத்மாவா என்னு ஸம்ஶயம், அர்த்தாந்தரா என்னு பூர்வபக்ஷம், ப்ரஜாபாலப்ரத்யக்ஷம் ப்ரத்யக்தா ப்ரஹ்மோபாஸநீயஸம்ஸ்தவாதி, என்னு அர்த்தாந்தர ப்ரத்யக்ஷணையாலே। இந்த பக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார் ॥

ஆகாஶோபாஸ்யப்ரஜாபதிவ்யபதேஶாஸ் ॥

ஆகாஶஶப்தவாச்யந்து பரமாத்மா, அர்த்தாந்தரன்னு, ஆகாஶ: அப்ரஜாபதி வ்யபதேஶாஸ் நாமரூபநிர்வாஹகத்வமும் அந்தநாமரூபவாஹ்யத்வமும் ஜீவனைக்காட்டிலும்அப்ரஜாபதமான பரமாத்மாவுக்கு அஸாயாரணங்கள் அதினுடைய வ்யபதேஶத்தாலே ஆத்மஶப்தத்தாலே நிரூபாயிக ப்ரஹ்மத்வாம்ருதத்வாத்மத்வங்கள் ப்ரதீதங்கள், இதுகளாலே ஆகாஶந்து பரமாத்மாவென்னு ஸித்திக்கிறது ॥

தஸ்மாதஸீதியென்று ஜீவனுக்கும்தேஹத்துக்கும் ஐக்யஞ் சொல்லுகையாலே, நேஹநாநாஸ்தியென்னுமிதத்தை நிஷேதிக்கையாலே ஜீவனில்காட்டிலும் பரமாத்மாவுக்கு அத்யந்தாந்தரத்வஞ்சொன்னது கூடாதுயென்கிற ஶங்கையை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷாதநுமாநாதேஷ: ॥௨௮॥

ப்ரதேஶாதியென்று பதத்தைகூட்டிக்கொள்ளவேணும் ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா ஸம்பரிஷ்வக்த:, ப்ராஜ்ஞேநாத்மநாரூட இதி யென்று ஸாக்ஷாத்ப்ரதேஶத்திலும் உத்க்ராந்திப்ரதேஶத்திலும் ஜீவனைக்காட்டிலும் அப்போதுதானே ஸர்வஜ்ஞனை பேதத்தைஸ்பஷ்டமாக ப்ரதேஶிக்கையாலே ப்ரத்யகாத்மாவுக்கு அத்யந்தாந்தரத்வமுண்டு ஆத்மாந்தரபர்யந்தமாத்ம ॥

ஸூ. பத்யாதிஶப்தேப்ய: ॥௨௯॥

ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந: ஸர்வஸ்யாதிபதிரென்னும் பதிஶப்தங்களில் பரிஷ்வஜ்ஞன் ப்ராஜ்ஞேஶ்வரனென்னும் ஈஶனென்னும் சொல்லுகையாலே, அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மியென்னுஞ்சொல்லுகையாலே, ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு ஐக்யம் விஶிஷ்டம் । ஐக்யப்ரதேஶமும் பேதப்ரதேஶமும் ஸர்வஶரீரத்வ ப்ரஹ்மாத்மபாவத்தைக்கொண்டுகையாலேயும் பேதஶ்ருதியில்லாதபக்ஷத்திலில்லாமையாலேயும் கூடுமென்னு ஸர்வமும் ஒன்றாய் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஆத்மாவென்கிறஶ்ருதியாலே ஸ்தூலமாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது யென்று திருவுள்ளம் ।

இந்த பாதத்தில் பத்தடிகரணங்களாலே உக்தமான பத்துக்ருத்ரங்களையுடைய பரமோபாஸ்ய ப்ரஹ்மவிஷயனை ஆராதிக்கிறார் ப்ரதிஷ்டை ।

விஶ்வாத்மநஸ்ஸ்வாமீ ஜீவஶரீரக ஜகத்தே ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்ப பர்யந்த ஸர்வ ஸஹ்யாபஹ்ருதிஸ்வரூப ப்ரஹ்மாஹஸ்ய ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தி, ஸர்வேஶ்வராதிநாமோபகாரத்ரூப ஸம்ப்ரஸாதோபாஸ்ய ஶ்ருதிபரப்ரதிபாதிதப்ரதிஷ்டா ஸ்வாமிதயா ப்ரதிபாதிதோ ஜகத்ரக்ஷக: ॥

த்யுப்வாத்யாயதநம் ஸ்வஶப்தாத் என்கிற அதிகரணத்தில் விஶ்வாதிகத்வம் ஸுகரூபத்வம் பூமா ஸம்ப்ரஸாதாதத்யுபதேஶாதென்கிற அதிகரணத்தில், ஸமஸ்தப்ரஶாஸ்த்ருத்வம் அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதே: யென்கிற அதிகரணத்தில், நியந்த்ருத்வம், ஈக்ஷதிகர்மவ்யபதேஶாத்ஸ: யென்கிற அதிகரணத்தில், அபஹதபாப்மத்வாதிகம் தஹர உத்தரேப்ய: யென்கிற அதிகரணத்தில் தஹராகாஶரூபத்வம், ஶப்தாதேவ ப்ரமித: யென்கிற அதிகரணத்தில் ஹ்ருதயவர்த்திதாவஸ்தாயாம் அங்குஷ்டமாத்ரத்வம், தேவதாதிகரணத்தில் தேவாதிஸர்வோபாஸ்யத்வம், அபஶூத்ராதிகரணத்தில் வேதவேதாந்தைகவேத்யத்வம், கம்பநாதிகரணத்தில் ப்ராணப்ரதாத்ருத்வம் ஜ்யோதிராத்யதிகரணத்தில் ... ஆகாஶோர்த்தாந்தரத்வாதிவ்யபதேஶாதித்யதிகரணே நாமரூபநிர்வஹணத்வம், ஆக இந்த பத்துகல்யாணகுணஸம்பந்நனை ஶ்ரீ யஶோதாஸ்தநந்தயனை இந்த பாதத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டாரென்னுகருத்து.

இதி ஶ்ரீ ... । ஶாஸ்த்ரார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

ப்ரதமாத்யாயே த்ருதீய: பாத: ॥

ஶ்ரீ ... ஸமேத ஶ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

... பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

அத சதுர்த்தபாதாரம்ப: ॥

ப்ரதமபாதத்தில் ஸ்பஷ்ட ஜீவாதி லிங்கவாக்யம் பரபரத்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டது த்ருதீயபாதத்தில் அஸ்பஷ்ட ஜீவாதி லிங்கவாக்யங்களை விசாரிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி ॥

ஆநுமாநிகமப்யேகேஷாம், ப்ரதமஸூத்ரத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லாமல். அந்த வாக்யத்தில் பதிதமான ஶப்தமொருவனுமென்னு ப்ரதமாதிகரணத்தில் சொன்னப்போலே இங்கும் அவ்யக்தாதிஶப்தோதித்த அவ்யக்தஶப்தமும், அவ்யக்த...

தா⁴நபரமென்று ஶங்கித்து ரூபகவிந்யாஸத³ஶாயாம் வாக்யாந்தரோக்த ஶரீரபரமாக ஸித்³தா⁴ந்தியால் ஸ்தா²பிக்கப்படுகிறதென்று அதி⁴கரணஸங்க³தி ॥

கட²வல்லியில் இந்த்³ரியேப்⁴ய: பரா ஹ்யர்தா² அர்தே²ப்⁴யஶ்ச பரம் மந: । மநஸஸ்து பரா பு³த்³தி⁴ர் பு³த்³தே⁴ராத்மா மஹாந் பர: ॥ மஹத: பரமவ்யக்தம் அவ்யக்தாத்புருஷ: பர: । புருஷாந்ந பரம் கிஞ்சித் ஸா காஷ்டா² ஸா பரா க³தி: என்கிறவாக்யத்தில் அவ்யக்தஶப்³த³த்துக்கு ஸாங்க்²யர் சொன்ன காரியங்களை அநுஸரித்திருக்கையாலே ப்ரதா⁴நபரமென்று ஷட்³விம்ஶகனான ஜீவவ்யதிரிக்தனை நிஷேதிக்கையாலும் இந்த ஶங்கையை ஸூத்ரகாரர் அநுவதிக்கிறார்.

ஸூ. ஆநுமாநிகமப்யேகேஷாமிதி சேந்ந ஶரீரரூபகவிந்யஸ்தக்³ருஹீதேர்த³ர்ஶயதி ச ॥௧॥

ஏகேஷாம் கட²ருடைய ஶாகையிலே இந்த்³ரியேப்⁴ய: பரா ஹ்யர்தா² இத்யாதியான ஶாகையிலென்னபடி ஆநுமாநிக ஶப்³தி³த ஸாங்க்²யர்களாலே அநுமிக்கப்பட்ட ஸ்வதந்த்ரமான ப்ரதா⁴நமும் ஜக³த்காரணமாக மஹத: பரமவ்யக்தமென்று ஓதப்படுகிறது. இதி சேத் இப்படியாகில் ந இல்லை. ஸ்வதந்த்ரமான ப்ரதா⁴நம் காரணமென்று ஓதப்படவில்லை என்னபடி இந்த்³ரியேப்⁴ய: பரா என்கிற வாக்யத்துக்கு பூர்வவாக்யமான ஆத்மாநம் ரதி²நம் வித்³தி⁴ ஶரீரம் ரத²மேவ து । பு³த்³தி⁴ம் து ஸாரதி²ம் வித்³தி⁴ மந: ப்ரக்³ரஹமேவ ச ॥ இந்த்³ரியாணி ஹயாநாஹு: விஷயாம்ஸ்தேஷு கோ³சராந் । என்கிறவிடத்தில் ஆத்மாவை ரதி²யாகவும் ஶரீரத்தை ரத²மாகவும் பு³த்³தி⁴யை ஸாரதி²யாகவும் மநஸ்ஸைக் கடிவாளமாகவும் இந்த்³ரியங்களை ஹயங்களாகவும் விஷயங்களை கோ³சரரென்று சொல்லப்பட்ட தே³ஶங்களாகவும் ரூபித்திருக்கிறது ஏதுக்காகவெனில் ஶமத³மோபாஸநஸித்³தி⁴க்கு உபயுக்தமான இந்த்³ரிய

விஜயம் விஜிக்கைக்காக அதில் வசீகரிக்கையில் மேல்மேல் சுயி

கங்களான இந்த்ரியவிஷயங்களாலே அவிசாரிதமான பலாயுஷ்

டாத்தில் இந்த்ரியாதிகள் அந்தந்த ஸூத்ரத்தாலே சொல்லப்படுகிற

துகள் ரயமாக ராபிக்கப்பட்ட ஸரீராதிம் ஸரீரஸூத்

த்ராலே சொல்லவில்லை கின்று சவுகஸூத்ராலே சொல்லப்படுகி

றது ஸரீரவ்யமான ரவைகஸிந்தத்தை ரயமாக ரவிக்

கப்பட்டதை சவுகஸூத்ர க்ருஹீத க்ருஹிக்கையாலே சவு

கஸூத்ருக்கு வாம்ஸ்ரகவ யாநமயமன்னு சவுகாதபர

ஷ்வாரம் யென்னதுவும் ஜீவனை சொல்லவில்லை । சவிதா வாசு

வபராஷினை சதையாதியாயிருந்து உபாஸநத்தை நிறைவே

த்திவைக்கிறரென்னு அந்த வாசுவபராஷினே வசீகாயங்க

ளில் காபிஷ்டு சவயியென்னு சொல்லுகிறது. தவுவ வசீகா

ணம் தஶாரணாமதிரெவ, உஸ்யபதிவ இந்த சயத்தை ஸூதி

யே காண்பிக்கிறது. யவே ஶா ஜீநவீ ஸாஜஸ் ஜதாதியான

ஸூதிஃ ।

சவுகஸூத்துக்கு ஸரீரமெப்படி சயமாகுமென்னுல்

அந்த விஷயத்தில் சொல்லுகிறார்.

வி: வ்ருக்ஷாத்தர தஉஸ்யவாஸ ॥ ௨ ॥

தஸூ வஸ்கவாம் வ்ருக்ஷாத்தர சவுகந்தானே ச

வயாணத்தை அடைந்துஸரீரமாகஸுக்கிறது । தஉஸ்யவாஸ ।

அந்த ஸரீரவயமான வ யாநத்துக்கே உபாஸநாநஷ்டா

ரவைகாயத்துக்கு சஸுவியிருக்கையாலே காரணஸூத்

தாலே காயத்தை சொல்லுகிறது.

ரவைகஸிந்தங்களான ஸூதாதிகள் வசீகாயங்களுக்கிலே

உத்க்ருஷ்டங்களாக இந்த்ரியஸம்வாஸ்ய ஜதாதியாலே

க்ருஹிக்கப்பட்டால் சவுகாசவபராஷ் வாம் என்னு, வபர

ஷ்மு ஸணம்கியதிதா ஸு ॥

வி. தஉயீநவாஉயவஸ ॥ ௩ ॥

ஸூதஸரீராதிகள் சதையாதிவாசுவபராஷாயீநமாகை

யாலே சயவஸ । ஸுயொஜநவத்தாக ஸுக்கிறது । சதஃ உயா

ஸநிவ்ருத்திபிலேவஸீகாரங்களான ஐஹிகாமுஷ்மிகங்களுக்கு கா ரணமாயும் ஸாதநமாயுமிருக்கிறதென்று சொல்லுகைக் காக ஸாமர்த்யத்தை ஸூசித்து இந்தயோஜனை வேதாந்ததீபத்தில் அருளிச்செய்தது। ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் வ்யாநஸ்வீகாரமும் வ்யாநவாதத்திலஷணமும் விரோதமாகையாலே யெப்படி கூடுமென் னு ஸங்கித்து ஸ்வதந்த்ரமாக வ்யாநத்தை ஒப்பவில்லை। கிஞ்ச ஸாமர்த்யாவிருத்தமாய்க்கொண்டு ஸஹாயத்தில் வ்யாப்ருத் திக்கையாலே வ்யோஜநமென்கிற யோஜநாந்தரம் கண்டு கொள்வது ॥

ஸூ, ஜ்யைஷ்ட்யமநுவாதாத் ॥ ௩ ॥

தம் பிரத்யக்ஷ இந்த வாக்யத்தில் ஸாமர்த்யமாகில் ஸர்வக்ஷத்துக்கு ஜ்யைஷ்ட்யம் சொல்லவேணும்। ஸர்வஸர்வஜ்ஞஸாமர்த்ய ஜ்ஞாநஸ் என்னன்றே ஸாமர்த்யாசகத்தை। இந்தஸாரஸ்வதவாக்யத்தில் ஸர்வக்ஷ ஸர்வாங்கத்துக்கு ஜ்யைஷ்ட்யமென்னு சொல்லவில்லை। ஆகையால் தம் ப்ரக்ஷியாஹ்யம் இங்கே கிடையாது ॥

ஸூ, ஸ்துதிமாத்ரமுபாதாநாதிதி சேந்நாபூர்வத்வாத் ॥ ௪ ॥

ஸர்வஸ்ருத்ஸாமர்த்யம் ஸர்வம் ஸாகம்। ஸமஸ்தம் ஜகத் ஸ்துவந்த ஸர்வஸ்தவ வ்யாநத்துக் கும் ஜ்யைஷ்ட்யத்தை ஸமர்த்தவஸ்துதிவசம் தர்ச, ஸர்வஸ் ஸர்வஸ்துதியாலே ப்ராஜ்ஞனை ஸாமர்த்யத்தை சொல்லப் படுகிறன்। ஸ்வாநஸாமர்த்யம் ஸாமர்த்ய விதி, ததிதொ ஸர்வம் ஸாமர்த்யமென்னு ப்ராஜ்ஞனுக்கே ஸ்வாமர்த்யமாகையாலே,

ஸூ, தத்யாணாமேவ சைவமுபந்யாஸ: ப்ரஸ்நஸ்ச ॥ ௫ ॥

இந்தப்ரகரணத்தில் பெயம்வே தெவிஸிகிதா ஜநஷ்த்ய ஐத்யாஹ்ய ஸமஸ்தப்ரஸ்நம் உபாஸ்யாபாஸநோபாஸகர் களான மூனு ஸமர்த்தங்களுக்கே ஸமர்த்தமுபந்யாஸ: ஜ்யைஷ்ட்யம் உபந்யாஸமும் ப்ரஸ்நமும் காணப்படுகிறது। ஆகையால் ஸ்வர் ஹாதகஸ்யாநம் ஜ்யைஷ்ட்யமாக சொல்லவில்லை ॥

ஸூ, மஹத்வச்ச ॥ ௬ ॥

யதா ஸர்வஜ்ஞதா ரஹஸ்யபரமென்னு ஸமாநவிஷயத்தி மான ரஹஸ்யத்தாலே தாத்விகமான ரஹஸ்யத்வம் ப்ரஹிக்கப்பட வில்லையோ ததா அவ்யக்தஸ்வரூபத்தாலே தாத்விகவ்யாநம் சொல் லப்படவில்லை, தாத்விகஸத்தத்தை ப்ரஹித்தால் ஸர்வஜ்ஞதாமெ ன்னு ஸர்வஸ்வரூபமும் ரஹஸ்யத்தைச்சொல்லுகையாலே ரஹஸ்த்து க்கு ரஹஸ்த்து பரமென்றால் அஸம்மதமாம் । ஆகையால் ரஹஸா னென்னு ஜ்ஞாதாவுக்கு விசேஷணம், ஜ்ஞாதா எல்லாத்திலும் ரஹஸ் தானவரன் என்னுதிருவுள்ளம்.

ஸ, ஸஹஸஸஜவிசேஷாஸ ॥அ॥

பரிசேஷஸ்ரத்தாலும் வ்யாநவாரணத்தாலும் அவ்யக்த ஸ்வம் அவ்யக்தகாயத்ம ஸரீரவாவகமென்று பூர்வபக்ஷிகர ரணத்தில்சொல்லப்பட்டது । அந்தகாரணத்தாலேஅதுபோலவே அஜாஜ்ஞாநிதரக்த அஜாஸ்வரூபமும் அவ்யக்தவாவகமாகட்டுமென்று பூர்வபக்ஷத்தை ஸங்கித்து ஸ்வரஹஸ்ததவ்யாநவரக்ஷம் கூ டாதென்கிறார் யிந்த அதிகரணத்தில் ।

ஸ்வேதாஸ்வதரத்தில் அஜாமேகாம்லோஹிதஸுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீ: ப்ரஜா: ஸ்ருஜமாநாம்ஸரூபா: இத்யாதிவாக்யத்தில் அ ஜாஸ்வரூபத்தாலே தேஜோபந்நாதிசொல்லப்படுகிறதா இத ஸ்வரஹஸ்ததவ்யக்தியா, யென்னு ஸம்ஸயம், தேஜோபந்நா யென்று பூர்வபக்ஷம், கூர்தம், அஜாமேகாமென்று அகாயத்ஸ ரூபமான அஜாஸ்வம் சொல்லுகையாலும் ஸஹஜஸ்வபோஜர்க்க ளுக் கு தானே ஸ்ருஷ்டிஹேதுவென்று சொல்லுகையாலேயும் இத் தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸஹஸஸஜவிசேஷாஸ ॥

இந்த அஜாஸ்வம்தேஜோபந்நாதி வ்யாநவிஷயமென்னு இதி ஸ்தித்யாவாகத்ரஜ்ஞாநாயம் கூர்தம் ஸஹஸஸஜவிசேஷாஸ, யதாஅவஸ்வரூபேஷுஸஹஸஷுஸ்வபோஜ: இதி ரஹஸ்த்தில் ஸஹ நத்துக்குஸாயநம், ஸஹஸம்ஸஹநஸூக்ஷ்மம் யென்னு யோமாயத் த்தை சொல்லுகிற ஸஹஸஸ்வத்துக்கு ப்ரஸித்தசொல்லுகை

யில் யஜ்ஞஶிரஸஷ ஸ்ருஷ்டீருவிஷ: யென்கிறவாக்யஶே ஷம் விஶேஷணதயாக காணப்படுகிறதோ அப்படிஜாயேகா மென்று ஜாஶப்தம் ஸுஹாத்வ யாநத்தை சொல்லுகையில் விஶேஷணதய இல்லாமையாலே தாம்தி ஸ்வ யாநவாமென்னுஸாத்ம்யேத் ஜைஸுஜமானாமென்னு ஒருஉபவாக்யம் காணுமையாலே ஸுஹாத்திகையாயிருந்தாலும் ஸ்ருஷ்டிஹேதுத்துக்கு விரோயமில்லை ஜாத்வத்துக்கும் விரோயமில்லை யென்னுமேலே அருளிச்செய்யப்போகிறார் । யஜ்ஞத்தில்வ ஷிஜமான ஸமேஸமென்னும்வாக்யம் மேலே ராய்யும் கீழேபெருத்துமிருக்கும் ஶிரஸாகிறஸமேஸமோவென்றால் கீழே விஷம் மேலே ஸ்தோயிருக்குமென்று ஸமயம் கண்டுகொள்வது ।

ஸுஹாத்திகேயான ஜைஜயைச்சொல்லுகையில் விஶேஷணதயை ஸூசிச்செய்கிறார் ।

ஸூ, ஜ்யோதிரூபக்ரமாத்து ததாஹ்யயதயேகே ॥க॥

ஜ்யோதி:, ஸுஹ, அதை காரணமாக உடத்தானது ஜ்யோதிருபக்ரமா, த ஶப்தோயாரனே, யிந்தஜைஜயானது ஸுஹகாரணிகைதானே ததாஹிஷயயதேயகே ஸுஹகாரணிகையாகையாலே ஸுஹாத்திகயாகவன்றோ தைத்திரியாளோதுகிறார்கள் । யெங்கனேயென்னில், ஜணோரணீயாநு மஹதோமஹீயாநுயென்றுவாரஸுஹத்தை ஸ்ருதிவாதித்துஸந்த்யா ணா: ஸுஹஸதிதஸாதிதஸுதிவாக்யங்களாலே ஸ்ராணாந்தஸ்ரீ ஷூயவாதிகஸ்ருஜத்தும் ஸுஹத்தில்நின்னும் உத்பமா கையாலே ஸுஹாதமாக ஜநுஸந்திக்கவேணுமென்று விதிக் கிறஸமயத்தில் ஜாஜேகாம்லோஹித ஶுக்லகிருஷ்ணாம்பஹ்வீம் ஜாம்ஜ நயந்தீம்ஸரூபாமிதி ஸ்ருதிவாக்யானஜைஜஸுஹாத்தி கேயென்று விதிக்கையாலே அந்ததைத்திரியஸந்தம்போலே கிஞ்சி ஹிஞ்சாயிருக்கிற ஶ்வேதாஶ்வதரஸந்தத்திலே உக்தயான ஜைஜயும் ஸுஹாத்திகே யென்னே நிச்சயிக்கப்படுகிறது ।

தஸ்யா: ஶரீராவஸ்தைக்குத்தானே அஜாத்வமும் ஜ்யோதிருபக்ரமத்வமும் எப்படிக்கூடுமென்கிற ஶங்கைக்கு பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் ।

ஸூ, கல்பநோபதேஶாச்ச மத்வாதிவதவிரோத: ॥௧௦॥

கல்பநா ஸ்ருஷ்டி: அஸ்மாந்மாயீ ஸ்ருஜதே விஶ்வமேதத் என்று கல்பநத்தை உபதேஶிக்கையாலே ப்ரளயஸமயத்தில் இந்த ப்ரக்ருதியானது பரமாத்மாவுக்கு ஶரீரமாய் ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிறது । அந்த அவஸ்தாவிஶேஷத்தாலே இந்த ப்ரக்ருதிக்கு அஜாத்வம் । ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலோவென்றால் ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதிஶரீரப்ரஹ்மத்தில் நின்றும் ஸ்தூலாவஸ்தையாயுண்டாகிறது । தத்விஶேஷத்தாலே ஜ்யோதிருபக்ரமத்வம் । நசாஸ்யவிரோத:, மத்வாதிவத், யதாதித்யஸ்யைகஸ்ய ஆதித்யனுக்கு காரணாவஸ்தையிலே அஸௌ வா ஆதித்யோ தேவமது என்று வஸ்வாதிபோக்யத்வத்துக்கு உபகாரகமாகையாலே மதுத்வமும் அந்த ஆதித்யனுக்குத்தானே அத தத ஊர்த்வ உதேத்ய நைவோதேதா நாஸ்தமேதா என்று பூர்வம் காரணாவஸ்தையிலே நாமரூபவிபாகாபாவத்தாலே ஸூக்ஷ்மேணாவஸ்தாநமும் எப்படி விரோதமின்றே அப்படி இங்கும் விரோதமில்லை ।

ஸூ, ந ஸங்க்யோபஸங்க்ரஹாதபி நாநாபாவாததிரேகாச்ச ॥௧௧॥

பூர்வாதிகரணத்தில் ஸாங்க்யோக்த தத்த்வங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமான அஜாமேகாமித்யாதி ஶ்ருதியை அவலம்பித்து ஸாங்க்யர்களை பூர்வபக்ஷியை நிரஸித்தார் । இந்த அதிகரணத்தில் ஸாங்க்யோக்த தத்த்வஸங்க்யாப்ரதிபாதகமான ஶ்ருதியை அவலம்பித்து ஸாங்க்யர்களை அந்த பூர்வபக்ஷிதானே நிரஸிக்கப்படுகிறானென்று ஸங்கதி ॥

வாஜஸநேயகத்தில் யஸ்மிந் பஞ்ச பஞ்சஜநா: ஆகாஶஶ்ச ப்ரதிஷ்டித: தமேவ மந்ய ஆத்மாநம் வித்வாந் ப்ரஹ்மாம்ருத

மென்கிற மந்த்ரத்திலே ஸங்க்யாதமான பஞ்சவிம்சதி தத்த்வங்கள் சொல்லப்படுகிறதா இல்லையா என்று ஸந்தேஹம் சொல்லப்படுகிறதென்று பூர்வபக்ஷம் । பஞ்ச பஞ்சஜநா என்று அஞ்சு ஜநங்களாலே ஸாத்யங்களான காரியங்கள் அஞ்சுகளென்று விசேஷிக்கையாலே ஐயஞ்சு இருபத்தஞ்சு தத்த்வங்கள் தோற்றுகிறது । ஸாங்க்ய ஸ்மரணத்தாலே அந்த தத்த்வங்கள் ஸாங்க்யங்களென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது । தமேவ மந்ய ஆத்மாநம் வித்வாந் ப்ரஹ்மாம்ருதோம்ருதமென்னதுவும் பஞ்சவிம்சதி தத்த்வங்களில் பஞ்சவிம்சகனான ஆத்மாவை ப்ரஹ்மமென்னவிருந்தவன் ஷட்விம்சகனென்கிறது இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. ந ஸங்க்யோபஸங்க்ரஹாதபி நாநாபாவாததிரேகாச்ச ॥ ௧௧ ॥

ஸங்க்யோபஸங்க்ரஹாதபி ந । பஞ்சவிம்சதிஸங்க்யையை அங்கீகரித்தாலும் இந்த தத்த்வங்கள் ஸாங்க்யோக்தங்களன்று குத: நாநாபாவாத் । யஸ்மிந்நிதி யத்ப்ரதிஷ்டிதமான ப்ரஹ்மம் அந்த தத்த்வங்களுக்கு ஆதாரமாகச் சொல்லுகையாலே ப்ரஹ்மாத்மகதத்த்வங்களில் காட்டிலுமிந்த தத்த்வங்களுக்கு ப்ரஹ்மாத்மகத்வேந வ்யவஹாரம் தோற்றுகையாலே । அதிரேகாச்ச யத்ப்ரதிஷ்டிதமான ப்ரஹ்மமும் ஆகாசமும் அதிரிக்தமாயிருக்கையாலே இருபத்தேழு தத்த்வங்கள் தோற்றுகிறது । ஸூத்ரத்தில் அபி ஸப்தத்தாலே ஸங்க்யோபஸங்க்ரஹமே தோன்றவில்லையென்று தாத்பர்யம் । ஆத்மாவுக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஐக்யமும் யதார்த்தமின்றி ஷட்விம்சதித்ரா விம்சதிபர்யாயமென்று பூர்வபக்ஷ உக்தம் । பஞ்சஜநங்களென்னு ப்ராணாதிகளுக்குப் பெயர் । அந்த ஐந்திரியங்கள் அஞ்சென்னு பஞ்ச பஞ்சஜநா என்கிற ஸ்ருதிக்கு அர்த்தமென்னு திருவுள்ளம் । ஸப்த ஸப்தர்ஷய: என்கிறதுபோலே ॥

ஸூ. ப்ராணாதயோ வாக்யசேஷாத் ॥ ௧௨

ப்ராணஸ்ய ப்ராணமுத சக்ஷுஷஸ்சக்ஷு: ஸ்ரோத்ரஸ்ய ஸ்ரோத்ரம் அந்நஸ்யாந்நம் மநஸோ யே மநோ விது: இதி வாக்யசேஷத்தாலே ப்ராணாதய: ப்ராணசக்ஷு:ஸ்ரோத்ர அந்நமநாம்ஸி

ங்களே பஞ்சபஞ்சஜநா இத்யுச்யந்தே என்று நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது। ஜநநாஜ்ஜநங்கள் என்று வ்யுத்பத்தியாலே ஜநஶப்தத்தாலே இந்த்ரியங்கள் சொல்லப்படுகிறதென்று கருத்து। காண்வபாடத்தில் அந்நஸ்யாந்நமென்கிற வாக்யமில்லாமையாலே பஞ்சஜநங்கள் பஞ்சமென்று கஸ்யம் ஜ்ஞாயந்தே, இந்த ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்॥

ஸூ. ஜ்யோதிஷைகேஷாமஸத்யந்நே ॥௧௩॥

ஏகேஷாம் காண்வாநாம் வாக்யஶேஷத்தில் அந்நே அஸதி அந்நபாடமில்லாவிட்டாலும் உபக்ரமத்தில் தம் தேவா ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதி: என்கிற வாக்யத்தில் ஷஷ்ட்யந்தமான ஜ்யோதிஶ்ஶப்தத்தாலே பஞ்சஜநங்களிந்த்ரியங்களென்று தோற்றுகிறது। ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிரென்று ப்ரஹ்மத்தைச்சொல்லில் ப்ரகாஶகங்களுக்கு ப்ரகாஶகங்கள் ப்ரஹ்மமென்று தோணுகிறது. அந்த ப்ரகாஶகங்களெதுகளென்னில், பஞ்சபஞ்சஜநாஎன்றுஅநந்தரமாகச்சொன்ன பஞ்சஜநஶப்தங்களை ப்ராணஸ்ய ப்ராணமித்யாதியாலே விஶேஷிக்கிறது। ப்ராணஸ்ய என்று கர்மேந்த்ரியம் சொல்லப்படுகிறது। அந்நஸ்யவென்று க்ராணேந்த்ரியமும் மநஸ்ஸென்றிந்த்ரியமும் சேர்த்து சொல்லப்படுகிறது। ஆகையால் பஞ்சஸங்க்யைக்கும் விரோதமில்லை என்று திருவுள்ளம். ஆகையால் யஸ்மிந்பஞ்ச பஞ்சஜநா இதிஶ்ருதே இந்த்ரியங்களுக்கும் ஆகாஶாதிபூதங்களுக்கும் ப்ரஹ்மாஶ்ரயத்வம்சொல்லப்படுகிறது தாந்த்ரிகதத்வஸங்க்யைகூடயில்லை.

ஸூ. காரணத்வேந சாகாஶாதிஷு யதாவ்யபதிஷ்டோக்தே: ॥௧௪॥

இப்படி மூணதிகரணங்களாலே ஸாங்க்யதத்வயாநுஸாரிவாக்யங்களுக்கு பரப்ரஹ்மபரத்வத்தையே ஸ்தாபித்து அந்த ஸாங்க்யர்களாலே அப்ரஹ்மாத்மகப்ரதாநபரமாகவே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற அவ்யக்தாதிஶப்தத்துக்கும் பரப்ரஹ்மபரத்வத்தை ஸ்தாபியாநின்றுகொண்டு ஸமந்வயாதிகரணாதிகளில் சொன்னவர்த்தத்தை ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயத்தாலே ஸ்தாபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி।

ஜந்மகாரணவாதிகளான தமேஷாஹம் ஸதேவ ஸோம்யேதம் அக்ர ஆஸீத் இத்யாதிவாக்யங்கள் ப்ரதானகாரணவாதத்தைச் சொல்லுகிறதென்று ஸம்ஸயம் । ப்ரதானகாரணவாதத்தைச் சொல்லுகிறதென்று பூர்வபக்ஷம் । அஸத் ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் என்று ஸத் ஸத் காரணமென்று சொல்லுகிறது । அஸத்வா இதமக்ர ஆஸீத் யென்று அஸத் காரணமென்கிறது । ததா தத்தேதம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத் என்று அவ்யாக்ருதம் காரணமென்கிறது । அவ்யாக்ருதம் ஹி ப்ரதானமேவ । அஸத் ப்ரதானம் காரணமாகையாலே ஸகலவாக்யங்களும் ப்ரதானத்தையே காரணமாகச்சொல்லுகிறது । இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

காரணத்வேந ॥

ஆகாஸாதிஷு ஆகாஸாதிஷு யதாவ்யபதிஷ்டோக்தே: ஸர்வஜ்ஞ ஸத்யஸங்கல்ப ஜகத்காரணத்வம் ஸர்வவாக்யங்களிலேயும் யதா வ்யபதிஷ்டமேவ காரணத்வேந உக்தே: ஸர்வஜ்ஞஸர்வஸக்த்யாதி விஸிஷ்டனாக ப்ரத்யக்ஷாதிபூர்வபக்ஷாயிகரணங்களிலே வ்யபதிஷ்டனான பரமாத்மாவுக்கே காரணத்வம் சொல்லுகையாலே அந்த பரமாத்மாவுக்குக் காரணத்வவிஷயத்திலே தேவாதிநாமபேதங்களில்லாமையாலே அஸத் என்றும் அவ்யாக்ருதமென்றும் சொல்லப்படுகையாலே ஸர்வகாரண வாக்யங்களும் ப்ரஹ்மகாரணவாதத்தைச்சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம் । அப்படியாகில் அஸதேவேதமக்ர ஆஸீத் யென்கிற வாக்யத்துக்கு அர்த்தமேதென்னில் அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்.

ஸூ . ஸமாகர்ஷாத் ॥க௫॥

ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி பஹுபவநஸங்கல்பபூர்வகமாக ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிற ஸர்வஜ்ஞனான பரப்ரஹ்மத்தையே அஸதா இதமக்ர ஆஸீதித்யாதிவாக்யத்திலே ஸமாகர்ஷிக்கையாலே ஸத்ருக்ஷவிதவிஸிஷ்டப்ரஹ்மத்துக்கு காரணத்வவிஷயத்தில் நாமபேதஸம்பந்தமில்லாமையாலே

இத்தை அவஷ்டம்பித்து அதஶ்சயென்று ஸூத்ரத்தை சொல்லுகிறது. தமேதம் வேதாநுவசநேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி ப்ரஹ்மதாரணவாக்யத்திலேயும் ஸர்வஷ்ட ப்ரவிஷ்ட ஆநந்தரூபஸ்ய ஸத்யநுவர்த்திக்ராதிகளான பூர்வபாவவாக்யபர்யாலோசனை செய்யும் விஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திபரப்ரஹ்மமே ஜ்யோதிஶ்ஶரீரமாய்க்கொண்டு ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே ஜ்யோதிர்வசநத்தாலே ப்ரதாநஶரீரகபரப்ரஹ்மமே சொல்லப்படுகிறது ப்ரதாநமோ தன்னென்று ஸித்தமாயித்து ॥

ஸி. ஜந்மாத்யதிகரணம் ॥௧௬॥

இப்படி பூர்வாதிகரணத்தில் அநந்யதாஸித்த காரணவாக்யத்தாலே ப்ரஹ்மாதிப்ரதாநத்துக்கு ஜகத்காரணத்வத்தை நிரஸித்து யஸ்யவைதத்கர்மயென்று கர்த்ருத்வாதிவ்யாபாரஸம்பந்தத்தாலே பூர்வாதிகரணந்யாயமாக ஸர்வகர்த்ருத்வனான ஜீவனை ப்ரதாநாதிஷ்டாதாவாகையாலே ப்ரதா கட்டுமென்று ஶங்கித்து அவனுக்கும் காரணத்வத்தை நிரஸிக்கிறார். இந்த அதிகரணத்திலென்று ஸங்கதி ॥

கீழ் பூர்வவ்யாக்யாதஸூத்ரத்துக்கு ப்ரக்ருதிபரத்வத்தைதள்ளி பரமாத்மபரத்வம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது । அபாதாநம் கர்த்ருஸூத்ரத்துக்கு ப்ராணாபாதகர்த்ருத்வத்தை தள்ளி ஜந்மாதிஸூத்ர ஸமர்த்திக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கத்யுதாஹ்ருதம் ॥

வாஜஸநேயகத்தில் கௌஷீதகீப்ராஹ்மணத்தில் ப்ரஹ்ம தே ப்ரவாணீத்யுபக்ரம்ய யோ வை பாலாக ஏதேஷாம் புருஷாணாம் கர்தா யஸ்யவைதத்கர்ம ஸவை வேதிதவ்ய: என்கிற வாக்யத்தில் வேதிதவ்யனாகச் சொல்லப்பட்டவன் ஸாங்க்யதந்த்ரஸித்தனான புருஷனோ, உத பரமாத்மாவோ என்று ஸம்ஶயம் ப்ரக்ருதிவியுக்தபுருஷனே வேதிதவ்யனென்று பூர்வபக்ஷ: । யஸ்யவைதத்கர்மேயென்று வேதிதவ்யனுக்கு ஸர்வஜகத்கர்த்ருத்வம் ஸாக்ஷாத் சொல்லுகையாலே இந்தபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஜக³த்³வாசித்வாத் ॥

பரப்³ரஹ்மணை வேதி³தவ்யனென்று ப்ரதிஜ்ஞாபித்³த ப்³ரஹ்மத்வமும், குத: ஜக³த்³வாசித்வாத், ஏதச்ச²ப்³த³ம் என்னுமேத த்³வைதத்தோடே ஸமானவிப⁴க்திகமான கர்த்ருஶப்³த³ ப்ரக்ருதி கர்த்ரு ஜக³த்³வ்யாபாரத்வத்தை ஜக³த்தைச்சொல்லுகையாலே। ப்ரமாணாந்தர ப்ரமாணவிரோதியால் ஏதத் என்கிற ஶப்³த³ம் ப்ரத்யக்ஷமாகுமென்று கருத்து।

ஸூ. ஜீவமுக்²யப்ராணலிங்கா³ந்நேதி சேத்தத்³வ்யாக்²யாதம் ॥கஎ॥

ஏவமபி³ஹிதே ப்ரதிஜ்ஞாதா ஏதச்ச²ப்³த³ப்ரயோகே³ ஜீவ ப்ராணத்வம் ஜ்ஞாதம் மானமோக்ஷாத் ஜீவ முக்²ய ப்ராணத்தாலேயும் ஸமானவிப⁴க்தி ப்ரமாண விலக்ஷணவிகல்பமென்னுகமான ஜீவ ப்ராணத்வம் ஸத்தாலேயும் இந்த வேதி³தவ்யன் பரப்³ரஹ்மமாவன் ஜீவாத்மா உபா⁴த்மாக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷமாயிலே வ்யாக்²யாதமாய்த்து ப்ரகரணத்தினுடைய ப்ரதிபாத்³யமுமாகையாலே பரப்³ரஹ்மவாக்யமென்று நிர்ணயித்தால் ஜீவாதிவாசகஶப்³த³ங்களும் ஜீவாதிஶரீரகபரப்³ரஹ்மபரமென்று ஸமந்வயிக்கவேணுமென்று ப்ரத்யக்ஷவிரோத⁴ந்யாயமிங்கு கண்டுகொள்வது।

நனு ஸர்வம் பரப்³ரஹ்மஜக³த: ப்ரத்யக்ஷ ஸர்வம் பரப்³ரஹ்மாத்மகமென்னு ஜீவப்ராணாதிகளாலே ஶரீரமாகி ப்ரமாணாந்தரஜீவஸம்ப³ந்த⁴ ப்ரதிபாத³ன பரமிந்த வாக்யம் என்கிற இந்த ஶங்கைக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ. அன்யார்த²ந்து ஜைமினி: ப்ரஶ்னவ்யாக்²யானாப்⁴யாமபி சைவமேகே ॥கஅ॥

ததா²ஹி: ஶாகாரம் ப்ரத்யக்ஷமி। ஜீவஸங்கீர்த்தனம் ப்ரமாணாந்தரம் ஜீவாதிரிக்தப்³ரஹ்மஸம்ப³ந்த⁴ப்ரதிபாத³னார்த²ம்। குத: ப்ரஶ்னவ்யாக்²யானாப்⁴யாம்। ப்ரஶ்னமாவது ஸர்வம் பரப்³ரஹ்மணை யெழுப்பி தேஹமாத்ர ஜீவாதிரிக்தனு ஜீவனென்னு சொன்னபிரபாடு கேவல ஸந்தேஹமாகை பரப்³ரஹ்மரூபம் என்னு ஸர்வஜீவனுக்கு ஸ்வரூபம் எவனென்னு பரப்³ரஹ்மத்தை ப்ரஶ்னம் பண்ணினார். கஜக

தஶத்ருவென்கிற ராஜா । இதுக்குத்தரத்தை அறியாத பாலா கியைக்குறித்து அஜாதஶத்ரு தானே ப்ரதிவசநம் சொல்லுகிறார். ஸுஷுப்தபுருஷன் ப்ராணநாமஸம்போதநத்தாலே உணராதே ப்ராணஶப்தவாச்யனான பரமாத்மாவினிடத்திலே ஜீவன் ஸுஷுப்தி பண்ணுகிறானென்று தாத்பர்யம் । ஆக ப்ரஶ்நப்ரதிவசநங்களாலே ஜீவஸங்கீர்த்தநம் ப்ரஹ்மப்ரதிபாதநார்த்தமென்று ஜைமிநி சொல்லுகிறார் । வ்யாஸருக்கும் இது திருவுள்ளம் । அபி சைவமேகே வாஜஸநேயிந: இந்த ப்ரஶ்நப்ரதிவசநரூபவாக்யத்தை பரமாத்மபரமாக ஓதுகிறார்கள் । க்வைஷ ததாபூதஜாத்யாதியாக யஷோஜஸ்யப்ரயுக்தஸ்ய ஜீவாத்மநோ ஜந்மாதிகாரணமாக பரமாத்மாவென்று ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது ॥

ஸூ. வாக்யாந்வயாத் ॥௧௯॥

ப்ரக்ருத்யதிகரணத்தில் ஸாங்க்யரால் ஸிம்ஹமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அவ்யக்தஶப்தவாச்யமானது ப்ரமாணாபாவத்திலும் க்ருத்ஸ்நகார்யமென்று யோகவ்யுத்பத்தியால் ஜகத்திலும் ஸாதாரணமாயிருக்கையாலே பஹுஜீவனுக்கு ப்ரஸக்தி நிரஸிக்கப்பட்டது. இந்த அதிகரணத்தில் மைத்ரேயீப்ராஹ்மணவாக்யத்தில் ஆத்மஶப்தவாச்யப்ரதிபாதாஸாதாரணலிங்கமுத்தாலும் ஸர்வஜ்ஞம் ப்ராதாதிகரணத்தில் த்ருஷ்டாந்தஸ்தம் வேதனென்கிற ஶ்ருதியில் ஜீவனைக்காட்டிலும் அதிகத்வம் நிஷித்தமாகையாலும் பதிஜாயாபுத்ரஸம்பந்தம் ஜீவனுக்கே அஸாதாரணமாகையாலும் ப்ரத்யக்ஜீவனே மைத்ரேயீப்ராஹ்மணத்தில் ப்ரதிபாத்யனென்று ப்ராப்தயா ஸங்கதி: ॥

ப்ருஹதாரண்யகத்தில் மைத்ரேயீப்ராஹ்மணத்தில் நவா அரே பத்யு: காமாய பதி: ப்ரியோ பவதி ஆத்மநஸ்து காமாய பதி: ப்ரியோ பவதி ஜாயாயா நவா அரே ஸர்வஸ்ய காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதி ஆத்மநஸ்து காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதீ த்யுக்த்வா ஆத்மாவா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதி த்யாஸிதவ்ய இத்யுக்த்வா । இதில் த்ரஷ்டவ்யதயா நிர்திஷ்டனான

ஆத்மா தத்ர விஜ்ஞாநாத்மா உத பரமாத்மா வா என்னு ஸம்ஶயம் । விஜ்ஞாநாத்மாவென்னு பூர்வபக்ஷம் । பதிஜாயாபுத்ரவித்தாதிவிஷயஸம்பந்தியான ஜீவாத்மாவே த்ரஷ்டவ்ய: என்னு த்ரஷ்டவ்யனாகச் சொல்லுகிறபடியால் பரமாத்மாவன்னு என்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

வாக்யாந்வயாத் ॥

த்ரஷ்டவ்யதயா நிர்திஷ்டனான ஆத்மா பரமாத்மாவே என்னு ப்ரதிஜ்ஞாம்ஶம் அத்யாஹார்யம் । குத: வாக்யாந்வயாத் । இந்த மைத்ரேயீப்ராஹ்மணத்தில் எல்லாவாக்யங்களுக்கும் பரமாத்மாவிடத்திலேயே அந்வயம் ஸம்பவிக்கையாலே । அதெப்படி என்றால் ந வா அரே பத்யு: காமாய யென்னு தொடங்கி ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய:யென்னுசொல்லி ததுபஸம்ஹாரத்திலும் ஏவம் வா அரேஸ்ய மஹதோ பூதஸ்ய நிஶ்வஸிதமேதத் யத்ருக்வேத: என்கிறவாக்யங்களாலே ஸர்வகாரணத்வம் சொல்லுகிறபடியால் அந்த ஜகத்காரணத்வம் ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜமென்கிறபடியே முக்தஜீவனுக்குங்கூட அஸம்பாவிதமாகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி விஶிஷ்ட பரமாத்மாஸாதாரணமென்னு நிஶ்சயிக்கையால் ஆதிமுதல் ஸர்வமும் பரமாத்மபரமாகையால் ஏகவாக்யமாகச் சொல்லுகிறது யுக்தமாகையாலே ஆத்மநஸ்து காமாயேதி ப்ரதிபாத்ய ஆத்மஶப்தமும் மைத்ரேயிக்கு அம்ருதத்வஸாதகதயா த்ரஷ்டவ்யனாக உபதேஶிக்கப்பட்ட பரமாத்மபரமாகையாலே வாக்யாந்வயம் ஸம்பவிக்கக்கூடும். ந வா அரே என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தம் ॥

பத்தஜீவர்களுடைய கர்மாநுகுணமாக பரமேஶ்வரன் ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே பத்யாதிகளை பத்ந்யாதிகளுக்கு ப்ரியமாக்குகிறான் । பத்யாதிநிஷ்டம் பத்ந்யாதிப்ரியத்வம் பகவத்ஸங்கல்பாயத்தமென்னு தாத்பர்யம் । ஆத்மந: காமாய பரமாத்மாவுனுடைய ஸங்கல்பத்துக்காக இதின் தாத்பர்யம் பின் வாக்யத்தில் பார்க்கவும் ந து பத்யு: காமாய பத்யாதிகள் பத்ந்யாதிகளுக்கு ப்ரிய

மாயிருக்கை வஸ்த்ராதிகளான தங்களுடைய கார்யத்தின்பொருட்டன்று । தங்களுடைய ஸம்ஸ்காரமாயத்தமன்றென்னும்படி யென்று வாக்யத்துக்கு ஸாரஸ்யமும் ஶப்தஸ்வபாவத்துக்கு ஜீவாத்மபரத்வமும் ஸ்வீகரித்து சொல்லுகிற யோஜநாந்தரம் ப்ரதிஷேத்யம் ॥

ஆத்மநி கல்வரே த்ருஷ்டே ஶ்ருதே மதே விஜ்ஞாதே இதம் ஸர்வம் விஜ்ஞாதம் இதம் ஸர்வம் யதயமாத்மா ப்ரஹ்ம தம் பராதாத் யோऽந்யத்ராத்மநோ ப்ரஹ்ம வேத ... யேநேதம் ஸர்வம் விஜாநாதி தம் கேந விஜாநீயாத் என்று வாக்யங்களுக்கும் பரமாத்மாவிடத்திலேயே தாத்பர்யம் ॥

விஜ்ஞாநவிஷயவஸ்து ... என்கிற வாக்யத்தில் ஜீவலிங்கமான விஜ்ஞாநஸம்பந்தத்துக்கு ப்ரகாரத்தாலே நிர்வாஹம் அருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸூ. ப்ரதிஜ்ஞாஸித்தேர்லிங்கமாஶ்மரத்ய: ॥ ௨௦ ॥

ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞாஸித்தி ஜீவஸ்ய ... தயாஹி ஜீவனு பரமாத்மகார்யமாகையாலே பரமாத்மாவினுடைய என்கிற ஜீவவாசிஶப்தம் பரமாத்மாபிதாநமென்று ஆஶ்மரத்யமதம் । ஜீவவாசகமான விஜ்ஞாநஸம்பந்தமும் பரமாத்மவாசகமென்று கருத்து । இது ஸஜாதத்துக்கு ...॥

ஸூ. உத்க்ரமிஷ்யத ஏவம்பாவாதித்யௌடுலோமி: ॥ ௨௧ ॥

பரஞ்ஜ்யோதிரூபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே என்று உத்க்ரமிஷ்யனாயிருக்கிறஜீவனுக்கு ஏவம்பாவாத் ... முக்தியில் ப்ரஹ்மத்தோடே ஏகீபாவம் சொல்லுகையாலே ஜீவஶப்தம் பரமாத்மாவை சொல்லுகிறதென்று ஔடுலோமிமதம் இது ஸாதகத்துக்கு ... । இந்த இரண்டுமதத்தையும் நிரஸித்து ஸித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸூ. அவஸ்திதேரிதி காஶக்ருத்ஸ்ந: ॥ ௨௨ ॥

யஆத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோऽந்தரோ ... யாலே ஜீவாத்மாவுக்கு ஆத்மாவாக பரமாத்மஸ்திதி சொல்லுகையாலே விஜ்ஞாதாரமே

விஜ்ஞாநவாந் என்கிற ஶ்ருதிகளில் விஜ்ஞாநவதாதிஶப்தங்களும் பரமாத்மபர்யவஸாநத்தாலே பரமாத்மவாசகங்கள் எப்படி தேவமநுஷ்யாதிஶப்தத்தாலே ஜீவாத்மா சொல்லப்படுகிறதோ, அப்படியென்று காஶக்ருத்ஸ்நருடைய திருவுள்ளம் । இதுவே வ்யாஸாசார்யருக்கும் திருவுள்ளம் ॥

ஸூ. ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத் ॥உ௩॥

பூர்வஸூத்ரத்தில் பரமாத்மாவுக்கு ஜீவநியாமகத்வேநாவஸ்தாநம் சொல்லுகையாலே ஜீவப்ரஹ்மஶப்தங்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யமென்று சொன்னவளவிலே ஸேஶ்வரஸாங்க்யரு ஸாம்வ்யந்து சொல்லுகிறான். ராஜராஷ்ட்ரமென்றால் ராஷ்ட்ரநியாமகனான ராஜாவுக்கு ராஷ்ட்ரஸாமாநாதிகரண்யம் ஔபசாரிகமாகவே ஸம்பவிக்கும் । ராஷ்ட்ரத்துக்கு ராஜா உபாதாநகாரணமன்று । அப்படியே ஜகத்துக்கு ப்ரஹ்மம் நிமித்தகாரணமாத்ரம் உபாதாநகாரணமன்று என்கிற ஶங்கையால் ஸங்கதி: ॥

ப்ரஹ்மம் கிம் ஜகத்துக்கு நிமித்தமாத்ரமா । உபாதாநகாரணமபீதி ஸம்ஶய: । நிமித்தமாத்ரமென்று ஸேஶ்வரஸாங்க்யரு சொல்லுகிறான் । குத: கடாதிகார்யத்துக்கு ம்ருதாதிகள் உபாதாநமாயும் குலாலாதிகள் நிமித்தங்களாயும் பிந்நமாகக்காண்கையாலும் அத்யக்ஷேணாநுமேயேந ஸ்ருஜதே விஶ்வமேதத் என்று மாயாஶப்தவாச்யையான ப்ரக்ருதி உபாதாநமாகவும் ஈஶ்வரந்நிமித்தமென்னும் ஶ்ருதிசொல்லுகையாலே நிமித்தஹேதுவான ஈஶ்வரன் உபாதாநமன்றுயென்கிற பக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார்.

ப்ரக்ருதிஶ்ச உபாதாநகாரணமபி நிமித்தஹேதுப்ரஹ்மமே உபாதாநமென்னபடி । குத: ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத் । ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞாநத்துக்கும் ம்ருத்கடாதித்ருஷ்டாந்தங்களுக்கும் உபரோதம்வாராமைக்காக । ப்ரஹ்மம் நிமித்தமாத்ரமானால் நிமித்தமான குலாலஜ்ஞாநத்தாலே கடஜ்ஞாநம் வாராதாப்போலே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தாலே கார்யபூதஜகஜ்ஜ்ஞாநம் ஸித்தியாது । உபாதாநமும் ப்ரஹ்மமானால் ம்ருஜ்ஜ்ஞாநத்

த்தாலே யாத்ருச்சிகா ப்ரத்யபோத த்ருஷ்டாந்தேந ஜ்ஞாநம் ஸ டாதிராவஸிஷ்ட யென்னு கார்யபூ⁴த க⁴டாதி³ஜ்ஞாநம் வருகிறப்போலே ஜக³து³பாதா³நபூ⁴த ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநத்தால் கார்யபூ⁴த ஜக³ஜ்ஜ்ஞாநம் வரலாம். ஸாமாநாதி⁴கரண்யநிர்தே³ஶேந பரதே³வதா ஷன் கார்யகாரணோபாவஸ்தை²யிலும் சித³சிச்ச²ரீரகனாயி ருக்கிறானென்னு ஶ்ருதி சொல்லுகையால் நிமித்தமும் உபாதா³நமும் பரனேன்னு. அஜ்ஞனாய் அஸமர்த்த²னான குலாலனு நிமித்தமாத்ரமாக ப்ரத்யக்ஷஸித்³த⁴ன். ஆகையாலே குலாலாதி³களுக்கு உபாதா³நத்வம் ப்ரத்யக்ஷவிருத்³த⁴. ஸாமாநாதி⁴கரண்யநிர்தே³ஶமான வாக்யத்தில் யுக்திவிரோத⁴ம் சொல்லவொண்ணாது, விகாரங்கள் சித³சித்³வஸ்துக்களாகையாலே கார்யாவஸ்த²னாய் ஶரீரியான, அஜ்ஞாதி³க்கு நிர்விகாரத்வம் சொல்லுகிற ஶ்ருதிக்கும் விரோத⁴மில்லை। சித³சித்³வஸ்து ஶரீரகமான பரப்³ரஹ்மத்துக்கு உபாதா³நாவஸ்தை²யிலேயும் அபுருஷார்த²விகாரங்களில்லை யென்னு காண்பிக்கிறதற்காக அஸ்மாந் மாயீ ஸ்ருஜதே விஶ்வமேதத³ஸ்மிம்ஶ்சாந்யோ மாயயா ஸந்நிருத்³த⁴꞉ யென்னு ப்ரக்ருதியையும் புருஷனையும் பி⁴ந்நமாக சொல்லுகிறது ஆகையால் ப்³ரஹ்மைவ நிமித்தோபாதா³நம் ॥

அத² வைஶேஷிகாபி⁴மத நிமித்தமாத்ர நிரஸநபூர்வகம் அபி⁴ந்நநிமித்தோபாதா³ந ஸமர்த²நப்ரகார꞉ நிரூப்யதே।

வைஶேஷிகா ஆஹு꞉ நிமித்தமும் உபாதா³நமும் ஒருத்தனுக்குக்கூடாது அந்த இரண்டுகளுக்கும் பி⁴ந்நாஶ்ரயவ்ருத்தித்வ நியதமாகையாலே। அதஏவ நிமித்தகாரணலக்ஷணத்தை ஸமவாயிகாரணபே⁴த³விஶிஷ்டமாகவே ந்யாயவித்துக்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஸமவாய்யஸமவாயிகாரணபி⁴ந்நம் நிமித்தகாரணமென்னு। அத꞉ நிமித்தபூ⁴த ப்³ரஹ்மத்துக்கு உபாதா³நத்வம் ஒப்புக்கொண்டால், லக்ஷணவிரோத⁴ம்வரும் கிஞ்ச க⁴டாதி³ நிமித்தகுலாலாதி³களுக்கும் தது³பாதா³நபூ⁴த ம்ருதா³தி³களுக்கும் பே⁴த³ம் ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்ஷஸித்³த⁴மாகையாலே, ப்ரத்யக்ஷவிரோத⁴꞉, அதஏவ ஶ்ருதிகளாலும் அபி⁴ந்நநிமித்தோபாதா³நத்வம் ஸித்³தி⁴க்கமாட்டாது. ஆதித்யா

யதைவ ஜகதாதி வாக்யத்துக்குப் போலே ப்ரத்யக்ஷவிஷயத்தில் ச்ருதிகளுக்குத் தாத்பர்யாபாவமாக: அதவா ப்ரஹ்ம நிமித்தமன்று, உபாதாநத்வாத் ம்ருதாதிவத், ப்ரஹ்ம உபாதாநமன்று நிமித்தத்வாத் தண்டாதிவத் என்கிற இரண்டனுமானங்களால் நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு பிந்நாச்ரயத்வம் நிச்சயிக்கப்படுகிறது அத: அநுமாநவிரோத: | ச்ருதிச்சாயதாநந்த்ய ப்ரக்ருதிம் விருத்தார்த்தப்ரதிபாதநத்தாலே அப்ரமாணமென்று உபாதாநநிமித்தபேதவாதிகளான யாதாயாதிகளுடைய ப்ரக்ருதீச்வராளுக்கு பேதத்தை சொல்லுகிறது | ஆக இந்த விஷயத்தால் நிமித்தமாத்ரம் ப்ரஹ்மம் உபாதாநமன்று இதி பூர்வபக்ஷ: ||

அத்ரோச்யதே ||

நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷாநுமாநங்கள் இரண்டும் பேதத்தை ஸாதிக்கிறதென்று சொன்னது கூடாது கடாதி நிமித்தமான தண்டாதிகளுக்கு ஸ்வீயாநுபாதாநத்வம் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலே, ஏவஞ்ச ப்ரத்யக்ஷவிரோதமில்லை அத ஏவ அநுமாநமும் நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு பேதத்தை ஸாதிக்கமாட்டாது, அதெங்ஙனே, உபாதாநகாரணபேதவ்யதிரிக்த நிமித்தகாரணலக்ஷணம் ந்யாயவித்துக்களுக்கு அஸித்தம், ததாஹி இந்த லக்ஷணத்தில் ஸமவாயிகாரணபிந்நமென்கிற விடத்தில் ஸமவாயிகாரண ஸாமாந்யபேதம் சொல்லப்படுகிறதா யத்கிஞ்சித் ஸமவாயிகாரணபேதமாயென்று விகல்பங்களில் ஆத்யபக்ஷத்தில் கடநிமித்தமான தண்டத்தில் ஸ்வீயாநுபாதாநபேதம் வாராத்தாலே அவ்யாப்தி: | த்விதீயபக்ஷத்தில் ஜகதுபாதாநமான ப்ரஹ்மத்தில் யத்கிஞ்சித் உபாதாநபேதம் ஸம்பவமாகையாலே உனக்கு உத்தேச்யம் ஸித்தியாது | ஆகையால் நிமித்தலக்ஷணமயுக்தமென்று கருத்து | அத ஏவ பின்சொன்னரீதியாக விவக்ஷிக்கவில்லை | த்ருத்யுபாதாநபேதம் ஸித்தாந்தத்தில் விவக்ஷிக்கிறபடியால் தண்டாதிகளில் கடாத்யுபாதாந ம்ருதாதிபேதம் வருகையாலே அவ்யாப்தியில்லை | ப்ரஹ்மத்திலும் இந்த லக்ஷணமில்லையென்றால் இதுவும்

கூடாது । ஏனென்றால் ஸ்வஸாத்யகார்யமானது நிமித்தமாத்ர ஜந்யமாகையாலே ததுபாதாநமில்லாததாலே ஸ்வநிமித்த ஸம்பந்தத்தில் ததுபாதாநஹேதுவ்யபிசாரலக்ஷணாவ்யாப்தி:, கிஞ்ச கார்யஸம்யோகத்துக்கு கார்யம் நிமித்தமாயும் உபாதாநமாயுமிருப்பதால் அவ்யாப்தியும் வருகிறது

௬௭ இந்ததோஷம் வாராமைக்காக லக்ஷணத்தை பரிஷ்கரிக்கிறோம் । அதாவது உபாதாநகாரணதாபிந்ந காரணத்வம் நிமித்தத்வமென்னு விவக்ஷிதம், காரணதாபேதமோவென்றால் காரணதாவச்சேதகபேதத்தாலே, இங்கு அவச்சேதகத்வயம் இருக்கிறது கார்யஸம்யோகஸ்தலத்தில் ஸமவாயேந கார்யத்வாவச்சிந்ந கார்யதாநிரூபித தாதாத்ம்யேந கார்யத்வாவச்சிந்ந கார்யகாரணபாவம் அங்கீகரிக்கையால் கார்யநிஷ்டோபாதாநதாவச்சேதகம் த்ரவ்யத்வம் கார்யத்வாவச்சிந்ந காரணதாப்ரயுக்தத்வம் ஆகையாலே கார்யத்வம் நிமித்ததாவச்சேதகம் ஆகஇப்படி அவச்சேதகபேதத்தாலே காரணத்தில் லக்ஷணமிருப்பதால் அவ்யாப்தியில்லை । அதீந்த்ரிய நிமித்தஸம்பந்த ஸம்பந்திகளிலும் அவ்யாப்தியில்லை । அதிலும்ஸ்வீய பரமாணு த்ர்யணுகோபாதாநதாவச்சேதகம் த்ரவ்யத்வம் நிமித்ததாவச்சேதகம் ஸம்யோகம், இந்த இரண்டுக்கும் பிந்நமாகையாலே ததவச்சிந்நோபாதாநத்வ நிமித்தத்வங்கள் பிந்நமாகையால் ஸம்யோகத்தில் நிமித்தகாரணலக்ஷணவ்யாப்தியில்லை । கிஞ்ச, உபாதாநதாவச்சேதகத்வம் உபாதாநவ்யதிரிக்த காரணத்வம் நிமித்தத்வமென்று ஸ்வீகரிக்கையாலே ஸ்வஸம்பந்திஸம்பந்திகளுக்கு நிமித்தகாரணலக்ஷணவ்யாப்தியில்லை । ஸம்யோகமும் உபாதாநதாவச்சேதகமாக லபிக்கையாலே என்று பரிஹரிப்பையேயானால் ।

பக்ஷத்திலும் உபாதாநநிமித்தங்களுக்கு விரோதமில்லை, ஸம்க்ஷிப்த வித்வச்சரீரவ்யவஹாரம் உபாதாநமாகையால் ஸம்க்ஷிப்த வித்வச்சரீரக நிமித்தோபாதாநதாவச்சேதகம் । ஸம்ஸ்தாந விசிஷ்டாகாரேண நிமித்தமாகையால் ஸம்ஸ்தாநம் நிமித்ததாவச்சேதகம் அவச்சேதகபேதத்தாலே காரணதை பிந்நமாகையாலே

உபாதா³நதாவச்சே²த³கீபூ⁴த ஸூக்ஷ்மசித³சித்³விஶிஷ்டஶரீரகஸ்யைவ யோந்யாநவச்சி²ந்நகாரணதாவத்த்வேந நிமித்தத்வலக்ஷணம் ப்³ரஹ்மத்தில் ஸம்ப⁴விக்கையால் ப்³ரஹ்மத்துக்கு நிமித்தோபாதா³நத்வம் சொல்லுகையில் விரோதமில்லை ।

ஏவம் கார்யகாரணயோ: தாதா³த்ம்யம் ஸேஶ்வரவாதி³நாம் வைஶேஷிகாணாம் நிராகரணம் ஸர்வம் ததே³தத் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாதி³ ப்³ரஹ்மண: ஸர்வோபாதா³நத்வ ஸமர்த²நாய ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞோபாதா³நம் காரணங்கள் ஸங்க்³ருஹ்யதே ।

ததா²ஹி, தேநோதே³ஶமப்ராக்ஷ்ய யேநாஶ்ருதம் ஶ்ருதம் ப⁴வதி அமதம் மதம் அவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதம் ப⁴வதீதி இங்கு சொல்லப்பட்ட ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞாநமும் ப்³ரஹ்மத்துக்கு ஸர்வோபாதா³நத்வத்தில் ப்ரமாணம் எப்படியென்றால் ஒரிடத்திலாவது நிமித்தகாரணஜ்ஞாநத்தால் கார்யஜ்ஞாநம் வரவில்லை । க⁴டாதி³ நிமித்தபூ⁴தமான த³ண்டா³தி³ஜ்ஞாநமிருந்தாலும் அத்தைக்காட்டிலும் அத்யந்தவிலக்ஷணமான க⁴டாதி³ஜ்ஞாநம் உண்டாகாத்தாலே, உபாதா³ந ஜ்ஞாநம்வருமாகில் தது³பாதே³யஜ்ஞாநம் வரக்கூடும் । அதெப்படியென்றால் ஸர்வஸ்ய ஹேயோபாதே³யம் ஶ்ருதிகாரத்³வாரா, ஸௌவர்ணம் க⁴டஶராவாதி³ராவிஶ், யென்று கார்யகாரணங்களுக்கு ஐக்யவ்யவஹாரம் வருகையாலே அதுகளுக்கு ஏகஜ்ஞாநவிஷயத்வம் ஸித்³த⁴மாய்த்து ஆகையால் ஸர்வம் ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநமிருந்தால் க⁴டாதி³த்³ரவ்யம் ததே³வயென்று ஸத்³ருஶித்³ரு வர காண்கையாலே ஸத்³ருஶிஜ்ஞா ஸாமாந்யம் ஸர்வாநந்யவஸாபேக்ஷமாகையாலே இங்கு உபாதா³நஜ்ஞாநத்தால் உபாதே³யஜ்ஞாநம் வருமென்று லோகவ ஸித்³த⁴மாக காண்பிக்கைக்காக யதா² ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டே³ந ஸர்வம் ம்ருண்மயம் விஜ்ஞாதம்ஸ்யாத் யென்று த்³ருஷ்டாந்தம் த³ர்ஶிதமாயித்து. வாசாரம்ப⁴ணம் விகாரோ நாமதே⁴யம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம் யென்கிற ஶ்ருதியில் வாக்ய ஸர்வகார்யஹேது

பாதாநாதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திஸித்திக்காக ஸம்ஸாராதி நாஶ மெய்யமென்ன, அந்த நாஶமெய்யத்துக்கு நிமித்தமான ஸம்ஸ்காரப்ர வர்த்தநங்களென்ன. இதுகள் ஹிம்ஸமாயிருந்தாலும் ஸர்வத்தா ன த்ரவ்யமொன்றுதான், என்கிற ஜ்ஞாநம் லோகஸித்தமென்று உபபாதிக்கையாலே இதுபோலவே ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டம் ப்ரஹ்ம உபாதாநம், ஸ்தூலசிதசித்விஶிஷ்டம் ப்ரஹ்மகார்யம் ஆன படியால் கார்யகாரணங்களுக்கு த்ரவ்யைக்யம் காரணாவஸ்தாவஸ்தா பேதாபாவ்யம் ததைவ ப்ரஹ்மோபாதாநம் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவேளை ஸ்ருஷ்டாவ ஸதாஸீத் என்கிற ஜ்ஞாநம் உபாதாநஸித்த ப்ரஹ்மஜ்ஞாநரூ பமாகையாலே ஸர்வஸித்தகார்யஜ்ஞாந ஸாதாரஜ்ஞாந வி ஷயங்கள், உபாதாநத்ரவ்யத்திலேயே ஸம்பவிக்கையால் ப்ரஹ்ம த்துக்கு உபாதாநத்வம் ஸித்தம் ॥

அத்ராயம் பூர்வபக்ஷ: ॥

நநு உபாதாநோபாதேயங்களுக்கு பேதமில்லையாகில் அப்போது ஸர்வத்வஸ்தையில்லாத்தாலே ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞா நமேயில்லாமல் போகட்டும்। கிஞ்ச ஸ்வேதகார்யவிஜ்ஞாநகாரண விஜ்ஞாநங்கள் ஏகவிஷயமாகையாலே ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ரஸ்வஜ்ஞா நமே பேதமென்று உக்தமாயித்து। அத்தால் ஆத்மாஶ்ரயதோ ஷம் வருகிறது. உபாதாநோபாதேயங்களுக்கு பரஸ்பரபேத ப்ராபகமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பூர்வகாலக்ஷேத்ராகார கபிலாகாரக ஸம்ஸ்காரக ஜ்ஞாநப்ரமாணாத்ரவ்யபேதமிகநா நோபாதிரூபமான பேதங்களாலே பேதம் அங்கீகரித்தாலும் ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞை வரமாட்டாது. ஸஜ்ஞாநத்துக்கு ஸஜ்ஞாநம் பேதமாகாதாப்போலே அந்யஜ்ஞாநத்துக்கு அந்ய ஜ்ஞாநபேதமும் ஸஹியாது। ஆகையால் ப்ரயாநஸம்பந்தப்ரஹ்மம் ஜ்ஞாதமானால் ஜ்ஞாதவ்யாந்தரமில்லாத்தாலே ப்ரபேதாஸ்ர ஜ்ஞாதவ்யாயகமென்கிறதுதான் ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞைக்கு விஷயம் இதுவே யுக்தம் இதி ॥

அத்ரோத்தரம்

ஸித்தாந்த: உபாதாநோபாதேயத்ரவ்யங்கள் அபிந்நங்களா யிருந்தாலும் பூர்வம் கார்யகாரணங்களுக்கு பேதஸம்பந்த

மாகச்சொன்ன ப்ரமாத்ருகாரீநகேவலஸ்ருஷ்டிகாப்யகாரணாகார ஹேதுத்தாலே வருகிற ஸத்ஹேது ப்ரஸங்கபரிஹாராயமுமாக ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞாநதோவக்ஷ்யமாணஸ்யகா | அதில் பூர்வாவஸ்தாவிஶிஷ்டஸ்வஜ்ஞாநமானது உத்தராவஸ்தாவிஶிஷ்டஸ்வஜ்ஞாநத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கையில் விரோதமில்லை | எனென்றால் விஶேஷ்யம் ஏகமாயிருந்தாலும் பூர்வஜ்ஞாநத்தில் ப்ரகாரம் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தை உத்தரஜ்ஞாநத்தில் விஶேஷணம் ஸ்தூலாவஸ்தையிப்படி ப்ரகாரம் பிந்நமாகையால் காரணகார்யஜ்ஞாநங்களுக்கு வைலக்ஷண்யம் ஸித்தமாயித்து | அத: ஸூத்ராஸம்பந்ததோஷமில்லை | காரணைகமாயிருந்தாலும் கார்யபூதங்களான கடஶராவாதிகள் பரஸ்பரவிலக்ஷணமாகையாலே ஸர்வஶப்தார்த்தம் ஸம்பவிக்கையால் ஸர்வாகாரப்ரத்யக்ஷஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞாநாநுபபத்திதோஷமில்லை | இப்படியாகில் ஸத்ஹேதுகமாக முன் சொன்ன காலாகாராதிஹேதுக்களுக்கு கதியென்னவென்னில் அதுகள் ஸத்துக்களுக்கு பூர்வோத்தராவஸ்தாஹேதுகமே தவிர ஸத்ஹேதுத்தை ஸாதிக்கமாட்டாது | அப்படி ஸாதிக்குமென்றால் தேவதத்தாதிகளுக்கு ஸாமாந்யபாதகவாக்யஸாமாந்யக்களாகாராதிஹேதுமிருந்தபோதிலும் தேவதத்தாதிஹேதுத்வம் காணாமையாலே | அதந்நியில் போகட்டும் | யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் யஸ்யாவ்யக்தம் ஶரீரம் யஸ்யாத்மா ஶரீரம் என்கிற ஶ்ருதிகளாலே கார்யகாரணாவஸ்தையிலும் ப்ரஹ்மத்துக்கு சிதசிச்சரீரகத்வம் தோற்றுகையாலே (ஸூக்ஷ்ம) ஸூக்ஷ்மாதிகா: ப்ரத்யக்ஷமஶரீராவஸ்தீக்கதே | விஶேஷ்யேஷ்வபி வைஶிஷ்ட்யஹேதோ: ஸ்யாத்ஸத்த்வாயதே, என்கிறபடியே நிர்விகாரமான பரப்ரஹ்மத்துக்கும் சிதசித்விஶிஷ்டநாத்வவைஶிஷ்ட்யஹேதுபூதமான ஸ்வரூபாவஸ்தமிருப்பதால் கார்யஜ்ஞாநஹேதுகஜ்ஞாநவிஷயகமாய் விஶிஷ்டப்ரஹ்மநிஷ்டமாகையாலே ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டம் ப்ரஹ்ம உபாதாநமிதி ஸித்தம் |

கய அபித்யோபதேஶாச்ச ||

ப்ரஹ்மவநம் யதோவா இமாநீத்யாதிவாக்யங்கள் ப்ரஹ்மஸர்வத்துக்கு உபாதாநத்வத்தைச்சொல்லுகிறதுகள் | ததாபேக்ஷ

விஶிஷ்டப்ரஹ்மம் எப்படி உபாதானம்? ப்ரமாணமில்லாத்தாலே அது ஸம்பவிக்கமாட்டாது. ததாஹி விஶிஷ்டோபாதானமானால் விகாராஶ்ரயத்வப்ரஸக்தமான உபாதானத்வமானது நிர்விகாரமான ப்ரஹ்மத்துக்கு கூடாத்தாலே ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகத்தால் விஶேஷணத்துக்கே கூடுகையாலே ப்ரஹ்மோபாதானத்வம் ஸம்பவிக்கமாட்டாது। விஶிஷ்டோபாதானமென்றால் விஶேஷணம் விஶேஷ்யம் ஆக இரண்டும் உபாதானமென்று அர்த்தமென்று விவக்ஷிக்கில் விஶேஷணத்துக்குப்போலே விஶேஷ்யப்ரஹ்மத்துக்கும் விகாரித்வப்ரஸங்கம் வரும்। அத: விஶேஷணவிஶிஷ்டப்ரஹ்மணம் வ்யர்த்தம்। த்ரிவிதீஶ்வரர்கள் மூணு சேர்ந்து ஜகத்ப்ரக்ருதியாகாரம் ஸொன்னால் ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்ததந்த்வாரப்த்யமான படமானது ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்தஸ்வபாவமாயிருக்கிறதோ அப்படிப்போலவே கார்யங்களுக்கு த்ரிஸ்வபாவாபத்தியாவது அத்வா ஸீஸதாம்ரவ்யகாரம் ஸத்ரம்போலே மூணுகளைக்காட்டிலும் அதிரிக்தஸ்வபாவத்வமாகட்டும் ப்ரஸங்கிக்கப்படும்। கிஞ்ச விஶிஷ்டத்துக்கு உபாதானத்வம் ஶ்ருதமா உத கல்பிதமா? அதில் முதலாவது ஶ்ருதமென்னு காரணவாக்யஸ்தமான ஸத்ப்ரஹ்மாதிஶப்தங்கள் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாத்ரத்தில் ப்ரஸித்தமாகையாலே விஶிஷ்டப்ரதிபாதகஸாமர்த்ய மில்லை। கல்பிதமென்பதும் கூடாது. கல்பகமானமில்லாத்தாலே। கிஞ்ச ப்ரஹ்மவனம் ப்ரஹ்மஸவ்ருக்ஷ ஆஸீத்। ததாத்மானம் ஸ்வயமகுருத யதோர்ணநாபிஸ்ஸ்ருஜதே க்ருஹ்ணதே ச இத்யாதிஶ்ருதிகள் ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கே உபாதானத்வத்தை சொல்லுகிறதுகள் ஆக விஶிஷ்டோபாதானபக்ஷத்தில் விகாரித்வதோஷமும் ப்ரமாணாபாவமும் வருகையாலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கே உபாதானத்வம் சொல்லி நிர்விகாரஶ்ருதிவிரோதபரிஹாரத்துக்காக ப்ரஹ்மத்தில் ஜகத்ஸ்ருஷ்டம் மித்யாரூபமென்னு ஒப்புக்கொள்ளவேணுமென்னு பூர்வபக்ஷம்।

அத்ரோச்யதே விஶிஷ்டப்ரஹ்மமே உபாதானம் தச்ச விஶேஷணவிஶேஷ்யங்களைக்காட்டிலும் அதிரிக்தமென்னு இந்த விஷயத்தில் ப்ரமாணபத்ததி மேலே சொல்லப்படுகிறது। இப்போது

விஶேஷ்ய ப்ரஹ்மத்வஸ்வரூபத்துக்கு விகாரஸ்பர்ஶ ஸம்ப த்தை பரிஹரிக்கிறோம் । ஸமஷ்டி ப்ராக்ருதத்தில் ப்ரஹ்மப்ரக்ருதி ஶரீரம் ப்ரஹ்மாக்ஷரம் ஶரீரம் என்கிற ஶ்ருதிவஶத்தால் ஸூக்ஷ்ம க்ஷராக்ஷரஶப்தவாச்யமாயும் அவிபக்த நாமரூபவிபாக ஸூக்ஷ்மா வஸ்தாவிஶிஷ்டமாயுமுள்ள சேதநாசேதநங்கள் ப்ரஹ்மஶரீர மாக ஏற்படுகிறதுகள் । இந்த ப்ரஹ்மஶரீரசேதந ஸ்ம்ருதிசேதநம் விஶிஷ்டப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்வீயமான கார்யாவஸ்தைக்கு உபயோ கியான ஸ்தூலாவஸ்தாவ்யாவ்ருத்யமாக ஏற்படுகிறது । தத் ஶரீரசேதந விஶேஷணமான சேதநனுக்கு முன்னிருந்த ஸங்கோசாவஸ்தையை விட்டு ஸ்பஷ்டாவஸ்தா ப்ராப்திரூபஸ்வ ரூபாந்யதாபாவத்தாலே கார்யத்வம் । அப்படி விஶேஷணீபூ தனான சேதநன் நித்யநிரவயவனாயிருக்கையாலே ஸ்வரூபா ந்யதாபாவரூபகார்யத்வமில்லாத்தாலே அவனுக்கு ஸ்வாபா ரணஸ்வரூப நிரூபகமான தர்மபூதஜ்ஞாநத்தில் உண்டா ன ஸங்கோசவிகாஸரூபமான அந்யதாபாவத்தை ஆஶ்ரயித் து ஸ்வாரஸிகமான அந்யதாபாவத்தாலே கார்யத்வம், ஜீவில் ஸங்கோசிதமான ஜ்ஞாநத்துக்கு உதாநீம் விகாஸாவஸ்திதான் கார்யத்வம், ஶ்ருதிப்ரஜாயதஇதி வ்யவஹாரம்போலே, ஜீவா விஜ்ஞாநாஜாயத இதி வ்யவஹாரம் த்ருஷ்டமாகையால் இது உப பந்நம் । இப்படி ஸ்வரூபாந்யதாபாவஸ்வபாவாந்யதாபாவ விகாரங்கள் அசேதநத்திலும் சேதநத்திலும் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தியா லேதோஷஹேதுக்களாயிருந்தாலும் ப்ரஹ்மத்தில் பரம்பரயா யாயிதுகளிருக்கிறத்தில் விரோதமில்லை । யதாபாலோ யௌவநாஜாத ஜரந்த்ர, விஶேஷ்ய ப்ரஹ்மத்த்வஸ்வரூபம் நிர்விகாரமாயிருந் தாலும் விஶேஷணபூதமான ஶரீரத்தில் பால்யயௌவந ரூபமான அவஸ்தாயோகத்தாலே ஶுத்தவ்யக்தமாக பால்யயௌ வநஶப்த யோகம் பண்ணுகிறோமோ விஶேஷ்யத்துக்கு விகா ரிஸ்பர்ஶம் ஸம்பந்தமுமில்லையோ அப்படிப்போலே பரப்ரஹ்மாவிகாரா ஶ்ரயத்வம் தோஷாவாஹகமன்று விஶிஷ்டவ்யக்தமாக உபாதா நகார்யஶப்தயோகத்தில் விரோதமில்லை । இப்படியாகில் ப்ர

ஹ்மத்துக்கு காரணத்வமெப்படி । பரம்பரயா அவஸ்தாஶ்ரயத்வத்தைக்கொண்டு உபாதாநத்வம் சொன்னால் குலாலனுக்கும்கூட கடோபாதாநத்வம் ப்ரஸங்கிக்குமே இதுக்கு பரிஹாரமெப்படியென்னில், உச்யதே, ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்வஶரீரபூதசிதசித்த்வாரகமாக அவஸ்தாஶ்ரயத்வரூபோபாதாநத்வம் ஸம்பவிக்குந்தான் இதுபோல் ப்ரஹ்மத்தில் ஸாக்ஷாதபி அவஸ்தாஶ்ரயமிருக்கிறது அதாவது ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டவேஷமென்னும் ஸ்தூலசிதசித்விஶிஷ்டவேஷமென்னும், அத ஸ்வாஸாதாரணஸ்வரூப நியந்த்ருத்வரூபவ்யாபாரத்தாலே காரணத்வம் ப்ரஹ்மத்திலும் ஸம்பவம். யது பரம்பராவிகாரஶ்ரயத்வரூபோபாதாநத்வம்சொன்னால் குலாலனுக்கும் கடோபாதாநத்வம் ப்ரஸங்கிக்கப்பட்டதோ அது தத்வ்யதிரிக்தஸித்தப்ரமாணங்களால் பரிஹரிக்கப்பட்டது । ப்ரஹ்மத்தில் சேதநாசேதநங்கள் அப்ருதக்ஸித்தி ஸம்பந்தத்தாலே ப்ரகாரங்களாகையாலேயும் குலாலனுக்கு ப்ருதக்ஸித்தியில்லாத்தாலுமென்னபடி, இப்படியாகில் உபாதாநத்வம் கௌணமென்றுசொல்லக்கூடாது । தேவதத்தாயஜ்ஞதத்தர் தேஹத்வாரகமானகாயபோஷணாதிகளென்ன தேவபூஜாதிகளென்ன அதாரகஸம்ஸ்காராதிகளென்ன இதுகளை முன்னிட்டு தேவதத்தாதிகளுக்கு யாகதத்கர்த்ருத்வம் தத்ஸம்பந்தத்வமும் யெப்படிமுக்கியமோ அப்படிப்போலவே ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரத்வாரத்தாலே மேலே சொல்லப்போகிற ஸவிசேஷங்களும் பரோக்ஷீயங்களாக அறியப்படுகையால் அபேதநிஷ்டப்ரமாணஸ்வாரஸ்யமென்ன பேதநிஷ்டஜ்ஞாநஸங்கோசரூபவ ஸதாரகாபஸ்யமென்ன ஸமந்விதத்வநிருபணரூபாதாரகாபஸ்யமென்ன ஆக மூன்றுபஸ்யங்களுக்கும் பரோக்ஷீயத்வம் ஸம்பந்நமாகையால் கௌணத்வப்ரஸங்கமில்லை யது விஶிஷ்டம் ப்ரதி விஶிஷ்டஸ்யோபாதாநத்வே ஸ்வரூபஸ்வபாவஸாங்கர்யாதி தோஷம்சொல்லப்பட்டதோ, அதற்கு அவகாசமில்லை । எப்படியென்றால் ஶுக்லக்ருஷ்ணதந்துக்களாலாரப்தமான படத்தில் ஶுக்லாம்ஶம் ஶுக்லதந்துக்களும் க்ருஷ்ணாம்ஶம்

க்ருத்ஸ்நதத்த்வங்களும் ப்ரக்ருதிமஹதாதி தத்த்வங்களும் ஸூக்ஷ்ம தத்த்வங்களுக்கு தத்தத்தத்த்வங்கள் உபாதாநமாகிறதுபோலும் ஸ்வ க்ருதாதிஸாமாநாதிகரண்யமில்லாதாப்போலவும் ஸூக்ஷ்மத்திலும் தோஷம் கிடையாது. ஸூக்ஷ்மத்தில் விசிஷ்டம் ஸ்தூல விசிஷ்டம் உபாதாநமாயிருந்தாலும் ஔபாதிக ரூபத்தாலே விசேஷத்தில் விசேஷத்துக்கும், கவிசேஷ்ய கவிசேஷணத்துக்கும், ஸூக்ஷ்மாம்ஸ ஸூக்ஷ்மாம்ஸத்துக்கும் உபாதாநத்வமேற்கையால், ஸர்வ ஸ்வஸ்வாவஸாமாநாதிகரண்யவ்யக்தியில்லை । இப்படியாகில் ஸூக்ஷ்மத்துக்கே ஸூக்ஷ்மம் உபாதாநமென்று சொல்லித்தாயித்து, இத்தால் ஸூக்ஷ்மத்துக்கு ஸ்வ ஸ்வரூபாதாநத்வம் எப்படியென்னில், உச்யதே । ஸூக்ஷ்மத்துக்கு ஸசரீரஸர்வஸ்வதர்ஸ்வாவஸ்த விசேஷ்யாவஸ்தாவஸ்த்விசேஷ்ய விசிஷ்டத்வ ஸ்வரூபம் உபாதாநத்வம் ஸம்பவிக்கையாலும் தேவதேஹாதி தத்த்வ ரூபம் சரீரத்தை ஆச்ரயித்து வருகிற தேவமநுஷ்யாதிகமானது தேவதத்தாதிகளிலே யிருக்கிறாப்போலே விசேஷித்தை ஆச்ரயித்து கவஸ்தாவஸ்தாநம் ஸூக்ஷ்மத்திலும் ஸம்பந்த மாகையாலும் ஸ்வ ஸ்வரூபோபாதாநத்வம் கூடும் । இப்படி ஸ்வரூப ரூபா கவஸ்தாவஸ்தாநத்தால் ஸூக்ஷ்மத்துக்கு உபாதாநத்வம் கௌணமென்று சங்கிக்கவேண்டா, தேவதத்தோபலக்ஷித ரூபம் சரீர ஆச்ரயமாயிருந்தாலும் தேவதத்தனிடத்தில் ரூபம் போலவும் ஜலஸம்பந்தித ரூபம் ஜலபாஷிகம் வடாதி ஆச்ரயமாயிருந்தாலும் அது கேவலமாணுப்போலவும் உபாதாநத்வம் ஸித்தம் । ஆகையால் ஸூக்ஷ்மஜகதுபாதாநஸித்திரிதி விசேஷ ॥

கரண காரணவாக்யாநாம் விசிஷ்டவிஷயத்வோபாதாந ஸ்வகாரணவிரோதாப்ரஸக்தே—

யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம் யஸ்ய ப்ராணா சரீரமிதி ச்ருதிஷு தத்தாமேவ காரணகாரணாவஸ்தயோரிலும் விசேஷித்துக்களுக்கு ஸூக்ஷ்மசரீரத்வம் ஸ்பஷ்டம், சரீரவாசிகளான சப்தங்கள் சரீர விசிஷ்டத்தை சொல்லுகிறதென்கிறவிஷயம் ஸூக்ஷ்மநோபதிஷ்டம்

ஜந்ம ஸ்தேமாதி த்ருஷ்டாந்த வேதாந்தவாக்யங்களின் வ்யாபாரத்தாலே தோன்றுகிறது । காரணவாக்யகதங்களான ஸத்யத்வாதி ஶப்தங்களும் விஶிஷ்டபரங்களென்கிறதும் ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் । ப்ரஹ்மவா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத் । ஆத்மா வா இதமேகவாக்ரியான இதம் ஶப்தத்தோடே ஸத்யஜ்ஞாநஶப்தங்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் நிரூபிக்கப்படுகிறது । அதஏவ யதோ வா இமாநி பூதாநி பின்சொன்ன காரணவாக்யஸ்த விஶிஷ்டாந்வயப்ரகாராதியாகையாலே ஸத்யமும் விஶிஷ்டபரம் அத: உபாதாநத்வமும் விஶிஷ்டநிஷ்டம், கிஞ்ச, ஸதேவ, யென்கிறகாரணவாக்யத்தில் ஸ பஶுத்துக்கு ப்ரதிஜ்ஞையில் ஸத்தையை விதிக்கிற ஸத்யம் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாத்ரத்தை சொல்லவில்லை । கிஞ்ச ப்ரஹ்மஸ்வரூபமென்று மேலே ப்ரஹ்மஹவநஸம்க்ஷேபம் சொல்லுகிறபடியால் ஸாதியான ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரத்திற்கு விரோதியானதைக்காக்ஷித்தாவிஶிஷ்டப்ரஹ்மமே ஜீவாத்மாவென்றுசொல்லுகிறது । அத்தால் இதம் ஶப்தாமுக்ரோதவஸ்த்தாவஸ்தப்ரஹ்மமே ஆதிகாரத்தில் நாமரூபவிபாகாநர்ஹஸூக்ஷ்மதஶாபந்நக்ஷாவஸ்தவிஶிஷ்ட ஜீவஸ்த்ரீர கசேதநாசேதநஸ்தமாய்க் கொண்டு ஸத்ஶப்தவாச்யமாகிறதென்று கருத்து । ப்ரஹ்மவநமென்கிற வாக்யமும் காரணவாக்யத்தில் சொன்னபடி விஶிஷ்டப்ரஹ்ம வாதாநந்தத்வப்ரதிபாதநபரம் । கிஞ்ச தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீத ரஸ்தீதவாஸ்யம் வ்யாக்ரியத ஜந்த்ருத்வ அவ்யாக்ருதஶப்தத்தால் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாத்ரம் சொல்லப்படவில்லை । ப்ரஹ்மாதிஶப்தம்போலே ப்ரஹ்மஶப்தத்தில் ரூடியில்லாத்தாலே தந்நாமரூபாப்யாம் வ்யாக்ரியத என்கிற உத்தரவாக்யத்தாலே அவ்யாக்ருதஶப்தத்துக்கு யோகஶக்தி ஸ்பஷ்டமாகையாலும் என்னபடி । அத: இதம்ஶப்தமான, ஜீவவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்துக்கு ஸ ஜயகாலத்தில் நாமரூபவ்யாகரணநிவ்ருத்திரோதம் விவக்ஷிக்கப்படுகிறது. அப்படி ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான இதம்ஶப்தாயுக்தமதவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்துக்கு ஒருக்கால் ஸம்க்ஷாவஸ்தா ப்ராப்தியாலே வ்யஷ்டிஸம்ஷ்டிரூபவிகாராதிஹிதமானது சொல்லப்பட்டது

[illegible] விசாரஃ ।

இப்படியிருக்கும் விஷயத்தில் [illegible] யிலேயும் [illegible] மான [illegible] க்கு [illegible] சொல்லப்படுகிறது । அந்த [illegible] யில் [illegible] தோன்றுகிறபடியால் [illegible] த்துக்கு [illegible] மெப்படியென்னில் [illegible] மான [illegible] க்கும் [illegible] த்தாலே [illegible] தோன்றுகையாலேயும் [illegible] த்தில் [illegible] மாகையாலும் [illegible] மானது [illegible] மென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது । இதுபோலவே [illegible] த்தில் [illegible] த்தாலே [illegible] மான [illegible] மானது சொல்லப்படுகிறது । [illegible] மென்று । [illegible] த்துக்கு [illegible] த்தாலென்னபடி । [illegible] வந்தான் [illegible] மென்று சொல்லவொண்ணாது । [illegible] த்துக்கு [illegible] த்தாலென்னபடி । இந்த [illegible] த்தில் நிர்ணீதம் । [illegible] மென்று । இந்த [illegible] வாக்யத்தோடே [illegible] மாகையாலே [illegible] விஷயந்தான் । [illegible] தோன்றுகிறது । [illegible] களான [illegible] வங்கள் [illegible] யாக [illegible] க்கைக்காகவே [illegible] மாகச்சொல்லப்படுகிறது । அதற்காக [illegible]

பண்ணுமலே நாமரூபவ்யாகரணம் ச ஸம்பவிக்கும் । தத்ஸ்ரு ஷ்டி ப்ரத்யயஸ்ய ஸர்வத்ர வ்யவஹிதத்வேந அந்வயப்ரயோஜநமாகமான ஸத்ப்ரத்யயமும் சொல்லப்படுகிறது । அதஏவ ததைக்ஷத ப்ரஹ்மாஸ்ய ச ஜாயேய ததாத்மாநம் ஸ்வயமகுருத இத்யாதி ஸ்ருஷ்டாவக்கே ப்ரஹ்மஸங்கல்பமும் காரியத்வமும் ப்ரஸவிக்கிறது, ஸ்ருஷ்டிப்ரத்யயமும் ப்ரஸவிக்கிறது । அதோ விஶிஷ்டமேவ ப்ரஹ்மோபாதாநம் நிமித்தஞ்சேதி ஸித்தம் ।

அயம் ச ஸர்காந் ச ஸக்ருத் ॥

ச க்ருதஜந்மஸாரா: ॥

ஸூ. அபித்யோபதேஶாச்ச ॥௨௪॥

ஸோऽகாமயத ப்ரஹ்மஸ்யாம், ததைக்ஷத ப்ரஹ்மஸ்யாமென்று ப்ரஹ்மத்துக்குத்தானே ஜகதாகாரேண ஸவிக்கையாகிற அபித்யையை உபதேஶிக்கையாலே ப்ரஹ்மமே நிமித்தோபாதாநம் ॥

ஸூ. ஸாக்ஷாச்சோபயாம்நாநாத் ॥௨௫॥

கிம்ஸ்வித்வநம் க உ ஸ வ்ருக்ஷ ஆஸீத் என்று ஜகத்துக்கு உபாதாநம் எது । நிமித்தம் எது । என்று ப்ரஶ்நம்பண்ணி அதற்கு உத்தரமாக ப்ரஹ்மவநம் ப்ரஹ்ம ஸ வ்ருக்ஷ ஆஸீத் ப்ரஹ்மாத்யதிஷ்டத் புவநாநி என்று உபாதாநமும் நிமித்தமும் ப்ரஹ்மமென்று ஸாக்ஷாத்தாகவே ஆம்நாதமாகையாலே இரண்டும் ப்ரஹ்மந்தான் ।

ஸூ. ஆத்மக்ருதே: ॥௨௬॥

ததாத்மாநம் ஸ்வயமகுருத என்று ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான தனக்குத்தானே ஜகதாகாரேண க்ருதியைஉபதேஶிக்கையாலே உபயமும் ப்ரஹ்மம் ।

ப்ரஹ்மம் தன்னைத்தானே ஜகத்தாகப்பண்ணினால் அபஹதபாப்மத்வாதிகள் விரோதியாதோ ஜகத்து அஜ்ஞமாய் தூஷியாயன்றேயிருக்கிறதென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் ।

ஸூ. பரிணாமாத் ॥உஎ॥

ப்ரஹ்மம் அஜ்ஞாநத்தாலே ஜகத்தாக ப்ரமிக்கிறதென்கிற பக்ஷத்தில் இந்த தோஷம் ஸம்பவிக்கும் । அவிபக்தநாமரூபசிதசித்வஸ்துஶரீரகப்ரஹ்மத்துக்கு விபக்தநாமரூபஸ்தூலசிதசித்வஸ்துஶரீரகத்வேந பரிணாமமென்றே வேதாந்தங்களிலே உபதேஶிக்கப்படுகிறது । தத்தேதம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத் தந்நாமரூபாப்யாம் வ்யாக்ரியத இத்யாதி ஶ்ருதிகளிலென்னபடி । அபுருஷார்த்தமும் விகாரமும் ஶரீரங்களான சிதசித்துக்கள் பக்கலிலேயும் ஶரீரியான ப்ரஹ்மம் அபஹதபாப்மத்வாதி ஸர்வஜ்ஞத்வாதியுக்தமாயேயிருக்கும் । சிதசித்துக்களுக்கு ஶரீரத்வமும் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஆத்மத்வமும் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம் யஸ்ய ம்ருத்யுஶ்ஶரீரம் ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண இத்யாதிஶ்ருதிஶதங்களிலே, உத்கோஷிதம் அத: இப்படிப்பட்ட பரிணாமம் ஶ்ருதிஸித்தமாகையாலே ஸர்வமநவத்யம் ।

ஸூ. யோநிஶ்ச ஹி கீயதே ॥உஅ॥

யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீரா: இத்யாதிகளில் ப்ரஹ்மமே ஜகத்துக்கு யோநியென்று காநம் பண்ணப்படுகிறது । யோநிஶப்தோபாதாநகாரணத்தைச் சொல்லுகிறது । ஹிஶப்தோ ஹேதௌ । யஸ்மாத்காரணாத் யோநிரிதி கீயதே । தஸ்மாத் நிமித்தோபாதாநே ப்ரஹ்மைவேதி ஸித்தம் ।

ஸூ. ஏதேந ஸர்வே வ்யாக்யாதா வ்யாக்யாதா: ॥உகூ॥

ஶாஸ்த்ராரம்பத்தில் ஜந்மாத்யதிகரணத்திலே உபக்ஷிப்தமான நிமித்தோபாதாநத்வம் ப்ரக்ருத்யதிகரணத்திலே ஸாதிக்கப்பட்டது । இனிமேல் ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத் । நஸந்நசாஸச்சிவ ஏவ கேவல இத்யாதிகளான வாக்யங்களிலே உக்தாதிகரணங்களில் சொன்ன ந்யாயங்களை அதிதேஶிக்கவேணுமென்று ஸங்கதி ।

ஸதேவ யதோவா இமாநீத்யாதிகளான உதாஹ்ருதவாக்யங்களிலே ஜந்மாத்யஸ்ய யதः இத்யாதிஸூத்ரங்களாலே உக்தமான ந்யாயகலாபத்தாலே ஸர்வ காரணங்களான ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே இத்யாதிவாக்யங்களும் வ்யாக்யாதாः ஸ்ரீயःபதிபரதயா காரணவாக்யங்களாக வ்யாக்யாதங்கள் இங்கு வாக்யம் ஸம்ப்ரதிபத்திஸாதநத்தையைச் சொல்லுகிறது । என்னு ஸூத்ராபிப்ராயம் ।

ஸகலகாரணவாக்யங்களுக்கும் ஸ்ரீயःபதிபரத்வமெப்படி யென்னில் உச்யதே ।

இந்த சாஸ்த்ரத்தில் ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமேவாத்விதீயம், ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத் । ப்ரஹ்ம வா இதமேக மேவாக்ர ஆஸீத், ஸர்வாணி ஹவா இமாநி பூதாந்யாகாசாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே ஆகாசம் ப்ரத்யஸ்தம் யந்தி । அஸதேவேதமக்ர ஆஸீத், ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத், ந ப்ரஹ்மா நேசாநः இத்யாதிகாரணவாக்யங்கள் ப்ரபஞ்சஸ்ருஷ்டி முடிவுவரை உதாஹரிக்கப்பட்டதுகள் । அப்படியல்லாத காரணவாக்யங்களோ வென்றால் ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே பூதஸ்ய ஜாதः பதிரேக ஆஸீத், ப்ரஜாபதிः ப்ரஜா அஸ்ருஜத, நமஸ்ஸம்பவாய சசங்கராய விச்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷிः । ஹிரண்யகர்ப்பம் பச்யத ஜாயமாநம் ஸ நோ தேவः, விச்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷிः ஹிரண்யகர்ப்பம் ஜநயாமாஸ பூர்வம், சிவ ஏவ கேவலः, சம்புராகாசமத்யே த்யேயः ஸர்வாந் தேவாநாம், இத்யாதிகள் । இந்தவாக்யங்களில், ஸதேவ யென்னு மவகாரத்தாலே ப்ரத்யக்ஷமாக ஒவ்வொருவர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வகாரணத்வம் ப்ரதீதமாகையால் ஸர்வவித காரணத்வம் சொல்லுவது அயுக்தமாகையாலே காரணத்வ ப்ரதிபாதகவாக்யங்களான ஸாமாந்ய சப்தங்களுக்கு விசேஷவாசித்வமிருக்குமாகில், தத் ப்ரயுக்தஸாமாநாதிகரண்ய ந்யாயஸித்தம் । இதில் யதோவா இமாநீத்யாதிவாக்யங்கள் ஸதேவேத்யாதிவாக்யத்தில் ப்ரயுக்தங்கள்

மாயிருந்தாலும் ப்ரமாணவாதம் அநேகமாகையாலும் அதிலுள்ள ஸாரோந்யஸ்வங்களும் அநேகாநுவ்ருத்யோபகமாகையாலே ஸகாய்யவ்யவஸாயகமில்லாத்தாலே விசேஷவாதிவதத்துக்கே கார்ய்யவிசேஷஸங்க்ரஹம் சொல்லவேணும் | பூர்வபக்ஷ வ்ருத்திக்களுக்கு காரணகோவைகமான ஸம்ஜ்ஞகமில்லாத்தாலும் கவித்துக்கு ப்ராமாண்யகோவாய்ஸம் காய்ஸமாகையாலே ஸம்காரணகம் கூடாமையாலே கவிவிசேஷவாதிவதத்துக்கு கார்ய்யவிசேஷஸங்க்ரஹம் ந்யாய்யமென்று | விவிசேஷாஸாதாரணமான ஹிரண்யஸம்ஸ்பர்சம்ஹர்த்தாதிரூபங்களுக்கு கார்ய்யங்களான பலிமோக்ஷாதிகளுக்கு காய்யகூவஸ்தவ ஸ்வகாதிகள் ஸ்ருதிபோதிதங்களாகையாலேஸம்காரணகம் கூடாத்தாலே தத்தாவிவிசேஷஸங்களும் கார்ய்யவிசேஷஸங்கங்களென்று | கிஞ்ச ஸூக்ஷ்மஸ்வாதந்த்ர்யஸாதாரணமான பூர்ணஷாராயணவிஷயஸாஸ்வதந்ந்யவிஷய ஸமவதாதிவதவாதத்துக்கு நாராயணனுக்கு ஒரோரிடத்திலும் கார்ய்யகாரண்யங்கள் ஸ்ருதங்களாகையாலும் உபக்ரம ஸஜாயதே நோ பஹுதா விஜாயதே என்கிறபடியே ஸவதாரவைசேயாகையாலும் ஸம்காரணகம் கூடுகையாலே ஜகத்காரணகவை போயக ஸ்ருதைத்ய காய்ய்ரம் கூடுகையாலே ஸம்வேதாந்தங்களுக்கு நாராயணவாதம் ஸித்தம் | இப்படி ஸாரோந்யஸ்வத்துக்கு யோக்யமான விசேஷத்திலே பர்யவஸாநம் சொல்லாவிட்டால் காரணவாக்யத்திலுள்ள ஸத்ப்ரஹ்மாதிஸ்வங்கள் பரஸ்பரம் விரோதி போயகங்களாகையாலே வ்யாஹதார்த்தகமும் ஸம்ஶயம் வரும் | கிஞ்ச பாரமார்த்திகஸ்ர்வஜ்ஞவிஷயீகரணம்யோவநிஷத்ஸ்வபாவேவாவநிஷ நமோஹாவநிஷ உத்தராதி ப்ராஹ்மணசேதசிரோவநிஷத் ஸ்வஹவிநதவநிஷதாதிகளான அநேகவேதாந்தங்களுக்கு ஸ்ரீயப்பதிவாரகம் ஸஷ்டமாகையாலே ஸர்வம்ஸ் ஸ்யாத் ப ஹுவஸமென்கிற ந்யாயத்தாலே ஸம்ஸ்ருதிகளுக்கும் ஸ்ரீயப்பதிவாரகம் ஸித்தமாயித்து | கிஞ்ச வேதாந்தஹதேதம் பாரமார்த்த ஹாஸம் ருசிதந்வண்யதேஷம் பரமாத்மதவேம்விஷா நந்த ஜஹம்வதீ நாந்ஷம்பம்யாவிதந்தேதயநாய என்கிற ஸ்ருதியால்

ஶுத்தவேதாந்தத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமாகவே மோக்ஷஸாதநத்வம் சொல்லப்படுகிறது। அத்தால் ப்ரஹ்மோபாஸநவ்யதிரிக்தஸாதநமாயும் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமாயுமுள்ள மோக்ஷஸாதநமானது கர்மநிஷ்டமாயிருந்தால் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி ஸங்கேதநாஸாதாரண்ய ஸம்பந்தம் வருகையாலே மோக்ஷஸாதநத்துக்கு ஸகலநிஷ்டத்வமாவஶ்யகம்। ஸகலஜ்ஞாநாதிப்ரஹ்மவிஷயவ்யாப்திவாரம், ஸர்வ பாராயணாதிகாரமேவேதி। ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் ஸா ஶ்ரீமத்யமநிதி, ஜ்ஞாநஸ்வரூப தேவதாந்தரேதி, நாராயணாத் ஸம்ஹாரகாரணஸ்ய, ஜ்ஞாநாதந்யத் கிமபி, நாராயணோ வ்யாபகம், ப்ரயோகம் ஸர்வத்ர நாராயணமேவ ஶ்ரீமந்நாராயணஸாயுஜ்ய மேவாப்நோதி। உக்தவாதிஶப்தங்களான ஸகலோபநிஷத்ப்ரஸித்தங்களாயுள்ள ஶிவஶம்பு நாராயணாதிஶப்தங்களுக்கு ஸகாரணவாச்யமான நாராயணாநுவாகத்தில் விஶ்வாக்ஷம் விஶ்வஶம்புவம்। விஶ்வநாராயணம் தேவமக்ஷரம் பரமம் பதம்। பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம்। நாராயணம் மஹாஜ்ஞேயம், நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம, நாராயண பரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயண: பர:, ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ்ஸோக்ஷர: பரம: ஸ்வராட் என்று க்ரமமாக அந்தந்த உபநிஷத்தில் ப்ரஸித்தமான ப்ரஹ்மாக்ஷரதேவஶம்புஶிவபரம ஜ்யோதிஷ பரதத்வபரமாத்மாதிஶப்தங்களை விஶிஷ்ய உபாதாநம் பண்ணி நாராயணஶப்தத்தோடே ஸமாநாதிகரணமாக நிர்தேஶிக்கையாலே அந்த ப்ரஹ்மாக்ஷரஶம்புஶிவாதிஶப்தங்களுக்கு நாராயணபரத்வம் ஸித்தமாகையால் ஸர்வவேதாந்தங்களுக்கும் நாராயணபரத்வம் ஸித்தமாயித்து। ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர: என்கிற வாக்யத்தால் ப்ரஹ்மேந்த்ர ஹிரண்யகர்ப்பாதிருப்ஸிதமான உபாஸநாதிஶ்ரவணாதிவிஶேஷணப்ரயுக்தங்களான ஸர்வோபநிஷத்துக்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷாநுகூலந்யாயத்தாலே ப்ரஹ்மஶிவாதிஸாத்த்விகத்தாலே உபாஸநாதிவிஶேஷணவிஶிஷ்ட ஶிவாதிஶரீரகநாராயணபரத்வம் ஸாதநம் காண்பிக்கப்பட்டது। ஆகையால் ஸர்வோபநிஷத்துக்களும் நாராயணபரமாயித்து.

ந ப்ரஸக்த: । ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸம்ஹாராதி ப்ரஸங்கங்களுக்கு ஹிர-ண்யகர்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத் । ப்ரஜாபதி: ப்ரஜா அஸ்ருஜத, ப்ரஜாபதிர்தேவாநஸ்ருஜத என்கிற ப்ரஹ்மகாரணவாக்யங்களில் சொன்ன ஹிரண்யகர்ப ப்ரஜாபதிசப்தநிர்திஷ்டனான ப்ரஸித்த சதுர்முகவிஷயத்தில் பர்யவஸாநம் என் சொல்லக்கூடாதென்றால் சொல்லுகிறேன் ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேசாந:, ஸ ப்ரஜாபதிரேக: புஷ்கரபர்ணே ஸமபவத் தத்ர ப்ரஹ்மா சதுர்முகோऽஜாயத । ஸோऽப்ரவீத் ஹ்ருதா நாராயண ப்ரஜ்ஞாவிஸ்ருஜ: । த்ர்யக்ஷம் த்ரிசிரஸ்கம் த்ரிபாதம் பஞ்சபரசும் । தஸ்ய ப்ரஹ்மா விநிர்மிதே । நாராயணாத்ப்ரஹ்மா ஜாயதே । யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை இத்யாதிகளாலே சதுர்முகனுக்கு விநாசித்வஸம்பவஜநாதிவசோத்பத்யாதிகளும் ப்ராதீதிகாதிகள் காண்கையாலும் தத்பாராஷ்ட்ர ப்ரஹ்மஸூத்ராதி ஸம்வாதங்களாலே விவக்ஷிதங்களான நாராயணசப்தாபிதேய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகத்வஸம்ஹ்ருதாதாரத்வாதிகளை அஹிர்புத்ந்ய வாதிஸ்ரீ த: என்று துடக்கமாக ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்தில் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார ப்ரதிபாத்ய தேவத்வ என்று இதனைவாகச்சொல்லி ப்ரஜாபதிர்தேவாநஸ்ருஜத தேவாநாம் ஸர்வாநா ஸ்ருஜதே என்று இங்கு ப்ரஜாபதிசப்தவாச்யனான நாராயணனிடத்தில் நின்றுமுத்பத்தனான ப்ரஹ்ம ப்ரஜாபதிசப்தநிர்திஷ்டதேவர்களுக்கு ஸாமாந்யமாக ப்ராதாந்யம் ஸ்ருஷ்டமாகையாலும் சதுர்முகனிடத்தில் ஸர்வஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராதிகாரணத்வாஸம்பவாத் ஏகோ ஹ வை நாராயண: என்கிறதுபோல் அவாந்தரமில்லாத்தாலே ஸமஸ்தஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வம் கிடையாது । அத்தால் ஸர்வஸ்ருஷ்டிவாக்யங்கள் ஸங்கோசியாது । ஹிரண்யகர்பசப்தத்துக்கு அநீபவரப்ராப்த்யவஸ்தியான ஸ்ரீய: பதியென்று அர்த்தம் । ப்ரஜாபதிசப்தத்துக்கு அம்ஹஸ்பதயே என்கிற அநுவாகத்தில் யஜ்ஞஸ்ய ப்ரஜாபதயே ஹ்ருதயோ வயஷ்டி நாராயணாஸாதாரணமான ஸர்வப்ரஜாதிபத்ய லிங்கத்தைச் சொல்லுகிற வாக்யத்தில் ப்ரஜாபதிச்ருதீதி நாராயண

விஷயமாக ப்ரயுக்தமாகையாலே நாராயணபரத்வஸித்³த⁴ம் | கிஞ்ச யோ தே³வ ஸ்ருஷ்டம் ப்ரஜாபதிமென்கிற அநுவாகத்தில் ஸஹ தே³வஸ்ருஷ்டஸ்ய ப்ரஜாபதே: என்று ப்ரஜாபதிஸம்ப³ந்தி⁴த்வேந ஶ்ரோதவ்யஸ்ய மந்தவ்யஸ்ய த்³ரஷ்டவ்யஸ்ய ப்ராப்யம் ப்ரஞ்ஜலிபேய | ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷம் ப்ரதீக்ஷ்யம் ஸர்வாந் விஷ்ணும் ஸ்ருஷ்டம் | என்று விஷ்ணுஸம்ப³ந்த⁴த்தாலே வ்யபதே³ஶம் பண்ணுகையாலே ப்ரஜாபதி ஸம்ப³ந்தம் விஷ்ணுபரம் ஆகையால் ஸர்வவேதா³ந்தஸமந்வயஸித்³தி⁴ நாராயணஸ்ய |

கிஞ்ச தத்³வதா³ ஸ்ருஷ்டிகோமஸ்ய ப்³ரஹ்மஹிரண்யக³ர்ப⁴ஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஜாயமாநம் ஸ்ருஷ்டிகோமஸ்ய ப்³ரஹ்மஹிரண்யக³ர்ப⁴ஸ்ய ஜநயாமாஸேத்யாதி³வசநம், காரணத்வே ஜ்ஞேயஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸம்ஸ்ருஷ்டஸர்வஸ்வரூபஸ்வபா⁴வகாஸ்ய ஜ்ஞேயத்வம், நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ய ஸ்தவநோக்தோ: ஸர்வவ்யாபித்வநிர்ணயாத், தஸ்மாத்ஸர்வப⁴க்தோ:, ஸ்ருஷ்டேஸ்யகம் பரிகல்பிதாஶேஷஞ்ச ஜ்ஞாத்வா ஶ்ரோயஸ்தா²மஸர்வகாஸம்வேத³யிஷ்யதி மாநவா:| தஸ்மா ஸ்தவமிமஜ்ஞாய ஸர்வஸ்யாதோ²பவிஷ்யதி, ஸ்ருஷ்ட்யர்த²ம் ஶ்ரீகம் விரஜம் விஶோகம் விவிக்தம் ஸ்ருஷ்டிவிஶேஷம் விஶோகம், அநந்தம் ஸ்ருஷ்டிப்ரவர்த்தகம் ப்ரஶாந்தம் ஸத்யஸங்கல்பம், ஸர்வாதி⁴பதிம் அப்ரமேயம் விஶ்வமேகநாத²ம் விராட்ஸ்வரூபம், ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வேஶ்வரம் ஸர்வாந்தர்யாமிநம் நிர்க³ணம் ஸ்ருஷ்டாதி³ம், ப்ரஜ்ஞாநத⁴நம் ஸர்வஜ்ஞாதாரம் ஸர்வேஶ்வரம் ஸத்³வாசம் ஸர்வஸ்ய ஶோகஸ்ய பரம் பரம்ஸ்வராட் | ஸர்வவிஶ்வ: ஸ்ருஷ்டேஶ: | ஸ்வகாரணோ ஹி ஸர்வாந்தர:, ஸர்வஸ்வரூபம் யஜ்ஞம் ஸத்யம் ஸநாதநம், ஜ்ஞாத்வா தத்த்வதோ ஜ்ஞாதி, நாந்ய: பந்தா² வித்³யதே இதி ஶ்ருதிகளை அநுஸரித்து ஸர்வவேதா³ந்தங்களுக்கும் ப்ரவர்த்தகம் யேன் கூடாதென்னில்—

உக்தே தே³ஹாவஸ்தி²தி ஸர்வகோமஹதே³வநாராயண ஸ்ருஷ்டி | ப்³ரஹ்மா தே³ஶாந: ஸர்வேஶ்வரஸ்ருஷ்டிகர்த்தா ஸர்வவித்³யயா, தத

ஸதேவ ஸ்ருஜாயத விஶ்வஸ்ருஷ்டிர் ப்ரஹ்மணோ மஹர்ஷயோ வேதாஶ்ச யக்ஞா:, விஷ்ணுஸ்ஸ்தாவர ஜங்கமம் ஸர்வம் ததேவ ப்ரஹ்ம ததேவ ஸத்யம் ததேவ ஸர்வ ப்ராணிநாம் ப்ரபு: ஸர்வபூதாந்தராத்மா ஸர்வேஶ்வர: ஸர்வாதார: ஸர்வநியந்தா ஸர்வஶேஷீ யோ ஹிரண்யகர்ப யோ ஹிரண்யகர்பேஷ்வந்தர்யாமீ ய: பரமாத்மா என்னும் ஸுபாலோபநிஷத்திலும் நாராயணாத் ப்ரஜாயதே என்னும் உபநிஷத்தில் அஜாயமாநோ நாராயண ஏவ நாராயணாத் ப்ரஜாயதே என்னும் வாக்யத்தில் ஸர்வம் ஹ்யேதத் ப்ரஹ்ம அயமாத்மா ப்ரஹ்ம என்னும் வாக்யத்தில் ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத் ஸோऽகாமயத என்னும் நாராயணோபநிஷத்தில் நாராயணாத் ப்ரஜாயதே என்னும் பதவாக்யத்தில் அவ்யக்தாத் ப்ரக்ருதே: ஆத்மநோ ஜாயதே ஸர்வம் ஆத்மநஸ்ஸர்வம் ஸர்வாத்மா ஸத்யஸங்கல்ப: ஆத்மாநம் ஸ்வயமகுருத ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் ஏகோऽஹம் பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய ஸ ஈக்ஷத ஸ ஸர்வம் ஸ்ருஜத் அஸ்ருஜத ஸர்வாணி பூதாநி ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந: ஸர்வஸ்யாதிபதி: ஸர்வமிதம் ப்ரஶாஸ்தி ஸர்வஸ்ய கர்தா ஸர்வஸ்ய ஜநிதா இங்கு சொன்ன ஸம்ஸ்த்ரஷ்ட்ருத்வம் ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸமஸ்தநிர்வாஹகத்வம் என்னும் பஹுவசனம் । ஶ்ரேயோமூலம் ப்ரஹ்மணத்தில் ஸர்வவேதாந்தஸாராய நாராயணாய வேதவேத்யாய ஜ்யேஷ்டாய ஶ்ரேஷ்டாய ஸர்வாய ஸர்வாத்மநே ஸர்வாய வேதாய வேத

ஸ வீக்ஷ ஸாம்ஸ்யம் ஸஹமேவ ஸர்வ நாராயண ஜிதஸாதீத்

தஸ்மாச்சாந்த்ர ஸர்வ நாராயணஜித் அவ்யக்தேவஸ்ய ஈஸ்வரேஷா

யாவயிதேவாரோ தஸ்ய ஸர்வ ஸம்ஹிரிதே ஹரிஸ்ஸர்வ விதேஹிரஸ்த்ர

ஸ்த்ரீயம் மேஹிஸ்வா என்னும் இப்படிப்பட்ட ஸ்ரேகோஹமேவ நா

ராயணசூக்தக என்னுதொடங்கி இதுவரையிலுமுள்ள ஸ்ருதிக

ளாலே ஷிவனுக்கு காரணத்வம் விநாஷித்வம் கர்மவஸ்யத்வம் ஸஹ

ஸ்ருதித்வம் அநஸஹதவாஸ்த்வம் ஸஜாஸ்த்ரித்வஸாஜ்ஞாரூப

தந்த்ரஷக்த்வம் தேவதாஸாஸ்ஸ்த்ர நஸ்வஸர்வஸ்திக்வம் விஷ்ணுயா

ரகத்வம் இதுமுதலான ஸாமானாகாரணத்வவிரோதியான விஷயங்கள்

சொல்லப்படுகிறதுகள். இங்கு ஸஹா நாராயணாதிகாரணையால்

ருத்ரனுக்கு நாராயணஸஷ்ட்வம் சொன்ன ஸ்ருதிகளோடு

விரோதமில்லை।

கிஞ்ச ஸர்வஸ்வத்வத்தில் சொன்ன ஷிவாதிக ஜதந்த்ராதி

ஸ்ருதிகளும் ஸர்வசக்தியினுடைய ஜஷத்தைச்சொல்லவி

ல்லை। தஸ்மாத் ஷிவாயிகோருத்ரே ஸஹஸ்ரஜித் என்கிற வாக்ய

த்தில் ஸநோதேவ என்னு ஸாமானாதிகரண்ய ஸ்வாரஸ்யபூர்வ

ஷிஸ்யாகையாலே ஸர்வசக்தி த்ரந்த்ர காரணத்வமா

யகார்யத்வகர்மவஸ்யத்வாதிகள் ஸ்ருதமாகையாலே ருத்ரனு

க்கு காரணத்வஸம்பந்தமில்லாத்தாலே ஸதந்த்ரருத்ர ஷப்தம் ரு

த்ர ஸஹஸ்ரஷிராவஹர் என்னும் ஸம்ஸாரஸாரவ ஸஹா

ரோமநாஸகத்தாலும் ஸாமான்யஸ்ர ஸ்வரஸ்॥

ஷிவாயிகோ ருத்ரே ஹிரண்யமூர்தி ஜநயாமாஸ என்

கிற வாக்யம் ஷ்ருதாஷ்ருதகதமாகையால் அதின் உபக்ரமத்தில்

கிம்காரணம் ஸஹமேன்னு தொடங்கி காரணதயாகாரண்யாதிதேஷ

தேவ்யக மென்கிறவனை அவஸ்தவாஸ்ரதிவேத்ய தேவனகோ

நாராயணர் என்னுஸம்ஷிமாயும் நாராயணாஸாயாரணமா

யுமுள்ள அவஹதவாஸ்த ஸர்வநகர்யஸ்தித விஷ்ணுஜம்சகார

ணத்வ ஷோக்ஷவ ரூபாதிகளை ஸத்யஸிஜ்ஞாவிக்கையாலும் ரு

த்ர னுக்கு ஸஹஜநகத்வம்சொல்லுவதும் யோஸஹாணம்விதயாதி

நாராயணாக்ஷ வேதாந்த ஜ்யோதி ஜக்ராதிப்ரக்ரியாஸித்தமாகையாலே இங்கு ப்ரஹ்ம ஸப்தம் ப்ரஸ்துதம் ॥ ஸ்வேதாஸ்வதரத்தில் ஷஷ்டம் வரை வர்ணாஷ்டகத்திலும் நாராயணானுவாகத்திலும் சதுர்வ்யூஹமென்கிற அனுவாகத்திலும் உபநிஷத் ஸாரங்களிலும் ப்ரஸித்தங்களான நாராயணாஸாதாரணவிஹங்கள் ப்ரத்யபிஜ்ஞாதங்களாகையாலே ஸ்வேதாஸ்வதரஸ்வவிஷயம் ॥

காரணந்து த்யேய என்கிற வாக்யஸித்தமான ஸம்ஹாரம்முடம் நவஸமாஸவிதரக்ராதிவாக்யங்களிலுள்ள ஸிவஸப்தமும் ஸம் கவாத் பதி என்னும் ஸிவபதி வஸிஸம்ஸாநுக்ரோதி என்னும் வ்யுத்பத்தியாலும் ஸர்வஸம்ஸிவஸாமான்யதிஸயமாகையாலும் ஸாஸ்தம் ஸிவஸ்வ்யுதம் நாராயணம் ॥ ஸிவஸ்ரீவா நாஸ்ரீவொஸிவாநாம ॥ ஸிவாஸ்வ ஸஸ்தேவயாஸ்: ॥ ஸிவம்கர்மா ஸ்தா ॥ என்று ஸந்ததவஸ்ஸாதாரணவ்யோகத்தாலும் ஸம்ஹாரஸம்ஹார ஹ்ருதிண்: என்னும் ஸம்ஹாரலே வவநம் ஸம்ஹா விதாதா விதாதாஹ என்னும் விஸ்வஸம்ஹாரம் விஸ்வம் நாராயண தேவமென்னும் நாராயணஸ்வயம்ஸம்ஹாரஸ்யவாநுஜாதகஸ்வே ஸர்வ: என்னுமிவாஹாவிடத்திலும் ஸமவிஷயத்திலும் ஸாதாரணமாக வ்யாக்யமாகையாலே காரணவாக்யத்திலுள்ள ஸம்ஹாரஸிவாதிஸப்தங்கள் நாராயணவரமேதந அநந்யஸாதங்களாகையால் நாராயணாதிரிக்தனுக்கு காரணத்வோபயநவஸ்தங்களன்று ॥

ஸர்வஸப்தமும் ஸ்ரீஸாஸ்யென்கிறது போல் ஸாதாரணம் நிரவத்யதெய்வஸப்தமோவென்னில் ஜாஸதாஸதஸதேஸ்ஸ என்கிறபடியே நிரவதிகம் ஸர்வஸாதியான நாராயணவிஷயத்தில் ஸர்வ்யம், ஸர்வஸ்தம் ஜ்ஞாதா, ஸாஸிவவிஜ்ஞாய வென்கிற வாக்யங்களும் ஸமவிஷயந்தான் ॥

ஹ்ருதவர்ணநஸ்ஸ்ருதி த்ராஹ்ம உமாஸஹாயதேவ்யதவ யஸமான வைஷ்ணவ நிஷ்வாக்யங்களுக்கும் ஸர்வா ஸ்ரேஷ்ட நாராயணவரதம் ஸமர்த்திக்கைக்காக வர்ணாஷ்டக

ஸூத்ரத்துக்கு அநந்யநிரபேக்ஷமாகவே ஸ்வதஃ ப்ராமாண்யம் ஸமர்த்தி-க்கப்படுகிறது ।

இந்த பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரத்துக்கு, அப்ருதிவேதாநஹிதம் அஸ்திவாரஸ்ரீரநோநாம், ஸஞ்சீவம் நாரதிநாஜோஹவீதிநௌ த்ருஹ்ம் நாரதிநாஜோஹவீதி, யென்கிற வாக்யங்கள்போலே ஸ்வவாக்யத்தாலே ஸ்வார்த்தபரத்வம் தோன்றவில்லை । அஹந்துபிஹ ஷிஷ்யாயகாநியமேதந்த்ராஹ ஸௌரம் தேவ நமேதஸ ஐதந்த்ராதிகளுக்குப்போலே வாக்யாந்தரத்தால் ஸ்வார்த்திபரத்வமுமில்லை । நமேஸ அஸ்மா ஓமோஹிம்வஸீ தேஹிமேதேதாதிதே ஐதந்த்ராதிகளில்போலே நமேஸாரபந்தகாநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ராப்தி தேநகளை சொல்லப்பட்ட ஶப்தங்கள் பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரத்திலில்லாத்தாலே ஸ்வார்த்திபரத்வயிம்முமில்லை । விஶ்வாமித்ரகோநாரதேத்ராத ஹஷிஃ, அநவஹதபாவா வா அஹமேஷி, ஞாகாமோஹவேநாரதஶ்சயோநிர்யஷ்ஹிதா, யதோவாஜமோநிஷ்ஷிதாநி ஜாய தேதந்த்ராதிவாக்யங்களுக்குப்போலே அநந்யார்த்தபரத்வமில்லை । தமேத தத்த்வாஹ்யர்த்தம். யென்கிறதுபோல் ஸ்வாவதிஷ்டாபாக்ஷ ஸாக்ஷிபாக ப்ரமாணாந்தரவேதப்ரதியில்லாத்தாலே ஸ்வாபாக்ஷ வ்யவஸ்தாபநத்தில் அநந்யஸாபேக்ஷமில்லை । கிஞ்ச ஸதாசாந்யாஸ்ஹிதா, அஜேதாஜ்யாயாஶ்வ பாஞ்சராத்ரஃ, பாஜோஸ்ய ஶிராஹந்தாநி த்ரவாதஸ்யாத்ரதந்தி ஐதந்த்ராதிகளாலே ப்ரமாணாந்தரபாஷ வ்யவஸ்தாபகமாக சொல்லுகையாலே தேஜோந்திக ந்யாயத்தாலே, ஸ்வாபாக்ஷ வ்யவஸ்தாபகத்வம்ஸித்திக்கையாலும், ஶ்ரா ஜ்ஞம் பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரம் ஹிஸ்தமத்வேதேஷ பாத்ரதே தீதம் ஸதந்த்ரதிவ்யாதம் ஜீஷிஸிமேஹ நஹிஜிதம், யென்று மோக்ஷ தர்மத்தில், தத்வநிஷ்டமாகச்சொல்லப்பட்டது । அதனால் பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரம் ஸ்வதேஶமிதமாகையாலே, ததவாவாமத ங்களான தத்வபரவாக்யங்களால், அபேக்ஷித யோமாதஃஸ்ய ப்ரத்யக்ஷம் பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரத்துக்கு உபபந்நம் । இந்தபாஞ்சரா ஷஶாஸ்த்ரம் யாரைசொல்லுகிறதென்னில், ஶாஷாமேவேஷஸ்நாம ஸம்ஹிதா. ஶாதாம் ப்ரயாஞ்ஞு விஷ்ணும் ஸ்ரீணாதி, யென்னு

ஹாரோடிமாத்தில் விஷ்ணோ பாதம் கர்ணாகம், ஆயவடுணத்தில் ஷ

ஷ்டுஹாஹாஸாதி ப காரணத்தில் தத்ஷேவத்ரே விதியோம

ஸஸாத்தில் வெஷ்வ ராவை ரஷவ ஷிக்கு மென்னு வெஷ்வ

வ ஸயிடான ஸாத்திபில் விதிபக்ஷமாகையாலும், ஸா। ஆஷ்

யாவாஹ பேஷம் ஸோத ஷாக்ஷ । என்று ஜிதங்தா

ஷே போல் ஸவஷாராயநத்தில் விதிபக்ஷமாகையாலும் ப

ரஷவ ஹரவ ஷிக்கும் ஸஷ ய ந ய யஸவரம், யென்னு

சொல்லுகையாலும், பொழநிவாதம் இஜஷதை ஹகவாந

ய ஸேஷ தி। ஸஷேஸாரஷா ஸஷிக்கும் ஸாரது விஷ்

ஜிஷெவஸக்ஷ என்று யஷஸ த்யக்ஷமாகையாலும் ஆஸிநஷ

ஜாவஸஷ் திதுயந நஸாஹாஷி। ஸாரஷேணவஸஷி

கேந ஜாஹாயாஷாஜே நவாவநி॥ ஜதி பொஷவாஸிஷேஷாக

மாகையாலும் ஷேதா ஷாரஷா ஸஷிக்கு ஸகாஷே ஸ

ஸதம் ஹாஷி। என்று வாஷேக்ஷமாகையாலும் பரஷ

ஸஷிக்கும் பரஷஷஸவாவ நாராயணனேயெ சொல்லுகிற

தென்று பரஷஸஷிக்கஸ நாராயணவரகஸிணயஃ॥

இப்படி கஷ்ஷு ஜேஷாவதிஷத்து பரஷஸஷிக்கஞு

க்கு பரியஷஸதிஹாவரஷவரகஸ் கர்ணாகம் நிவிவா

ஷஞு। இப்படி கஷ்ஷு பரஷஸஷிக்ஷ ஜேஷாவதிஷக ப தி

வாஷ பர ஷஷவாவ நாராயண வஷா ஸாயநமான

உவாஸநயு। கேஷெஷாவதிஷஷவக ஷத்தில் சுயாஸஹய

நோ ஸஷவஷதிக ரஹ யயா விராக ஸவஷவாவம் விவோ

ஹ வராகவரம் பரஷஷேவதி விசாரேன்று பூர்வம்

பண்ணப்படுகிறது। அதற்குஉத்தரமாக ஹஸவஷஷிகதிக ரா

ரஹ வாக்யம் ப வத்தி॥

இந்த வாக்யத்துக்குஷயம் ஹஷதஷஷிகமெந்நத்தால் ஸஷ

ஷிதானாத்தமென்ன விரஜம் விஷஸமென்னத்தால் கவ

ஹதவாவ்கமென்ன சவிதா ரஷவமென்னு தியக்கமென்ன

இதுகளை ப காஶித்துக்கொண்டு ஆநதைத்தை சொல்லுகிற அ

ஜிஜ்ஞாஸாவிஷயநிர்தேசத்தோடும் சேர்த்து நாராயணனையே சொல்லப்பட்ட ஆநந்தஸம்வாதத்தாலும் ப்ரஹ்மாதிவைலக்ஷண்யம் என்று ஸூத்ரகாரனாற்சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மத்தைக்காட்டியும் ஸர்வம் ஸமாநமென்னு வ்யதிரேகம் தோற்றுகையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால் விஶிஷ்டமாக ஸர்வஶப்தவாச்யத்வம் வருகையாலும் யதோ வா இமாநி என்னு யதோ வா இமாநி என்கிற வாக்யம் வருகையாலும் ஜகத்காரணத்வம் நாராயணனுக்கே ஸித்திக்கையால் ஸர்வஶப்தவாச்யத்துக்கு ஏகாயநத்வம்சொல்லி தத்வத்ரயத்துக்கு ஏகாயநத்வநிஷேதத்தாலும் ஸர்வப்ரதிஷேத்தும் நாராயணனைப்பற்றதான் ।

உபாஸநாதிகளாகிய வேதாந்தவாக்யங்களுக்கு கதியென்னவென்னில்,

உச்யதே । வேதாந்தவாக்யமான ஶ்ருதிவிஶேஷங்களுக்கு ஐகாத்ம்யாதி நாராயணாவஸாநத்வம் போலே உபாஸநாதிவிஶேஷங்களுக்கும் ஸர்வஸாதநாதி நாராயணாவஸாநத்வம் ஸ்வீகரிக்கவேணும் । இப்படி கதிசொல்லாவிட்டால் ஸர்வப்ரதிஷேத்தில் நாராயணனுக்கு ஏகாயநத்வம் சொல்லி தத்வத்ரயத்துக்கு ஏகாயநத்வத்தை நிஷேதிக்கையாலும் ஸர்வஶப்த ஏகாயநத்வநிஷேதத்தாலும் பரஸ்பரவிரோதம் வரும்

ந்யாயம் ப்ரதிபக்ஷம்

நீசொன்ன ப்ரதிபந்நநியாயத்தாலே தானே நாராயணாவஸாநமாகிற வாக்யங்களுக்கு நாராயணாதி ப்ரதிபாதகம் சொன்னாலும் ஸர்வம் ஸாமாந்யமாகையாலே இதுவே உசிதமென்றில்,

சொல்லுகிறேன் நாராயணாநுபபத்திரூபமென்று சொன்னால் அந்தவிஷயத்தில் விசாரிக்கிறேன் । நாராயணாநுபபத்தியான ரூபம் ஸர்வஜீவரூபர்களுக்குள்ளே ஒருவரா உத ஸர்வஜீவநாராயணஸ்வஜீவரூபமாகியிருக்கிற நாஸ்யேவக்ஷம் ஸர்வஜீவரூபர்களுக்கு நாராயணாநுபபத்தியாரூபாவஸ்வஸ்வஸ்ஸ்யாணி ஹ்ருதவி நாராயணாதேவ ஸமுத்பத்யதே நாராயணே ப்ரீயதே நாராயணாநுபபத்திரூபா வஸ்வஸ்வஸ்யேவ்யதேவஸ்வஸ்யோநிஷ்யஸ்வஸ்யாணி ஹ்ருதாநி நாராயணாதேவ ஸமுத்பத்யதே நாராயணே ப்ரீயதே இத்யாதிகளாலே காரயத்வகர்த்ருத்வங்கள் ஸ்ருதிஸித்தங்களாகையாலே ஸவ்யகாரணத்வம் கூடாத்தாலே காரணத்வவ்யாப்யமான ஸவ்யாநுபபத்தியில்லாத்தாலே நாராயணாநுபபத்திரநவகாசம் । நவீநம் ।

ஸவ்யவேதாந்தங்களில் ஸர்வகாரணங்களான ஸம்ஹாரஸ்ருதியாதிஸப்தங்களென்ன உபாஸநாதிகர்த்ருத்வாதிகாரணமென்ன ஸித்தமான ஸப்தங்களென்ன இவைகளுக்கு பரிச்சேதகந்யாயத்தாலே ஸாக்ஷாந்நாராயணபரத்வம் ரூபாநுபபத்தி நாராயணபரத்வம் ஸம்ப்ரதாயஸித்தமாகையாலே அதிரிக்தஸம்வாதமில்லாத்தாலே ஸ்வரூபவிசேஷணாஸித்தவஸ்துக்கு அநுபபத்திம் கூடாத்தாலே இரண்டாவது பக்ஷமும் சரியன்று ।

நநு பரிச்சேதகந்யாயத்தாலேயே ஸர்வஜீவரூபாதிரிக்தநாராயணஸித்தியேன் சொல்லக்கூடாதென்றால்,

நீ சொல்லுகிறது உசிதந்தான் । ஆகிலும் ஸர்வஜீவரூபத்தை ஸாதிக்க காரயத்வகர்த்ருத்வாதிகளால் க்ருத்ஸ்நஜகத்காரணத்வம் கூடாத்தாலே இவர்களைக்காட்டிலும் அந்யவஸ்துவுக்கு காரணத்வம் சொல்லவேணும் । அதுயாருக்கு உசிதமென்றால் ஸஹஸ்ரசீர்ஷாபுருஷ: இத்யாதிகளால் ஸவ்யகாரணத்வ ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற நாராயணபுருஷஸ்ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸாக்ஷாந்நிர்தேஸங்களை இவைகளை தெரியப்படுத்தி அந்த நாராயணபுருஷனுக்கே ஸஹஸ்ரஸம்ஹிதம் யென்கிறவிடத்தில்.

த்ரயாணாமேகமாக ஸமஸ்த ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்ருத்வங்களை ஸ்
திவாதிக்கையாலும் அந்த பரமாத்மாவுக்கே ஸஹஸ்ரசீர்ஷம்
தைவமென்கிறவிடத்தில் நிரபேக்ஷ ஸர்வேச்வரத்வமென்ன
நாராயணஸர்வேச்வரத்வமென்ன, அந்தந்த விசேஷ்யில் வேத
வாதிகளான ஸம்ஹாரசிவாதிஸர்வேச்வரத்வமென்ன இவைகள் சொல்
லப்படுவதனாலும் நாராயணனுக்கே ஜகத்காரணத்வ ஸித்தி।
நாராயணன் உபபாதிவிஸர்ஜனைகயாலே நாராயணாதிசப்த
ஸங்கோசிக்கமாட்டாது। அந்யதா உபபாதிவஸ்துக்களுக்கும் ஸ்வய
வ்யதிரிக்தமுள்ள நாராயணனைவிட்டு கார்யப்ரபஞ்சனுக்கு
காரணத்வாநுவ்ருத்தியமாக காரணாந்தரப்ரவேசநாதி
கல்பனம் செய்தால் ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே பூதஸ்ய
ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்। ஸ ப்ரஹ்மா ஸ சிவ: ப்ரஹ்மாதி தேவதாநாம்। நசி
ரூபம் த்வஷ்டாரம் இத்யாதிச்ருதிகள் ததத்தாராணாநந்தரஹ்ரீ
தங்களாய்க்கொண்டு கார்யஹிரண்யகர்ப்பாதிகளை சொல்வதில்
கார்யத்வ கர்ப்பவச்யத்வாதிவ்யாயகங்களிருந்தபோதிலும் கா
ர்யஹிரண்யகர்ப்பாதிச்ருதிகங்களான ஸர்வஹிரண்யகர்ப்பஸ்வா
மிஸம்ஸ்தாநாதிவாசகங்களாக சொல்லுவதில் பாதகமில்லாத்தா
லே ஸர்வவேதாந்தங்களுக்கும் அந்தந்த தேவதாவாசத்வ ஸம
ந்த்தாலே ஸர்வாசிவக்ருஷ்டிபர்யவஸானமென்று।

அதிசயிதஸ்ய காரணத்வப்ரயுக்தமான ஸர்வாந்தர்யாமித்வ
மானது ஸர்வாநநசிரோக்ரீவ: ஸர்வபூதகுஹாசய:। ஸ
ர்வவ்யாபீ ஸ பகவாந் தஸ்மாத் ஸர்வகத: சிவ: என்னும் விச்வைக்ய
ம் பதிம் விச்வஸ்யாத்மேச்வரம் ஆத்மா என்னும் விச்வைக்யம்
பதிம் விச்வஸ்யாத்மா சிவத்ருஷ்ட்யாதிகளாலும் பரமேச்வர
ஸர்வஸ்ய ப்ரபு: ஸர்வஸ்ய இத்யாதி தத்தத்ஸ்தாநாநாயிகார
ணத்தாலும் சிவனுக்கும் கூடுகையாலே, நாராயணாஸாதார
ணம் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமென்பது அயுக்தமென்னில்

உபப்ரும்ஹணவாக்யங்களில் நாராயணாஸாதார
ணமே தோற்றுகிறது। ததாஹி, ஸர்வாநநசிரோக்ரீவ:

யெனகிற ஶ்ருதியில் காரண பூதனானவனே, அவனுக்கு ஸஹஸ்ர
ஶீர்ஷத்வ ப்ரஸித்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வாதிகளும் ஸித்தி
க்கையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸவிசேஷணமான ஸர்வேஶ்வரத்வ
த்தையும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமென்று காரணத்வத்துக்கு வ்யாப்யமாக
வுமாக வாஸுதேவவிஷயமாகவே வ்யவஸ்தாபிக்கையாலும்
இங்குள்ள ஶிவஶப்தமும் காரணத்தில் ப்ரமாணமாக ஸ்ருஷ்டி
யாயிருந்தாலும் காரணாதிகரண ந்யாயத்தாலே ப்ரஸித்தியை
த்தள்ளி யௌகிகப்ரவ்ருத்தியாலே பரவாசகமாகிறான் ।
ஸர்வஸ்ய ஸர்வகாரணபூதியான பரமாத்மனுக்கு காரணமான
மான ஸர்வதேவதாஸமஸ்தாதிகாரமிருந்தபோதிலும் ஜ்ஞானஶக்த்
யைஶ்வர்யாதிஷாட்குண்யபூர்த்தியை ஸர்வஜ்ஞத்வமிருப்
பதால் ஶிவன் ஈஶ்வரன், ஶம்புவென்னபடி, யிப்படி காரணம் கொ
ள்ளாவிட்டால், ஸர்வமதம் யென்கிற ப்ரமாணத்துக்கு விரோ
தம் வருகிறது । ஆகையால் ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ ஸமஸ்தபர
மாத்மா, ஸர்வஜ்ஞனென்னும் பரமாத்மா ஸர்வமென்
னும் காரண பரமாத்மாவை நாராயணனாகவே யென்
னும் காரணமாக ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகளால் ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ
ஸமஸ்தபரமாத்மா நாராயணனே ஸர்வகாரணபூதியென்னும் ஸி
த்திக்கையாலேயும் விஶிஷ்டத்தாதிகளாலும் பர
மாத்மாவுக்கு காரணத்வவிஷயத்தில் ப்ரமாணம் ஶிவமே
ஸமஸ்தபரமாத்மாவாக ஸித்திக்கு வருகையாலும் யோகியை
ஶம்பு ஸர்வஜ்ஞனென்று காரணத்வம் ஶம்பு ஶிவத்தோ
டே ஸர்வஜ்ஞத்துக்கு ஸாமானாதிகரண்யம் சொல்லுகையாலேயும்
ஶம்பு ஶிவஸர்வஜ்ஞங்களுக்கு ஏககார்யப்ரவ்ருத்தி, வஸி
ஷ்டத்திலும் ஸவிஶேஷமென்கிற ஸ்ருதிகளிலும் ஸர்வஜ்ஞம்
வாஸுதேவவிஷயத்தில் காரணமாகையாலும் ஸர்வகாரணபூ
திகம் நாராயணாதாரணமென்று ஸித்தம் । நநு ஸஹஸ்ர
ஶீர்ஷா பரமாத்மா ஸர்வம் ஸ்ருஷ்டி என்று விஷ்ணுவுக்
கும் உபாதிஶப்தமாகையால் காரணத்வம் கூடாததாலே கார
ணமாக்குங்களுக்கு ஸித்தி நாராயணபரத்வ ஸமர்த்தனம்

கையால் விஷ்ணுவ்யதிரிக்தனுக்கு ஏன் காரணத்வம் கூடாதென்னு ச் சொல்லுகிறேன். ஸர்வஸ்ரஷ்டாவான நாராயணனுக்கு தன் விபூதிவிபூதிகளான தேவாதிஸஜாதீயனாய் அவதரித்தாப் போல், அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே என்னும் ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந் என்னும் ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர் மாம்ஸமேதோஸ்தி ஸம்பவா, என்னும் சொல்லுகிறபடியே தன் விபூதிவிபூதிகர்களான ஸம்ஹர்த்தாக்களுடைய தேஹத்தில் அப்ராக்ருததிவ்யதேஹவிஶி ஷ்டனாய்க்கொண்டு விஷ்ணுத்வேநாவதீர்ணனாய் சொல்லுகி றபடியால் அபஹதபாப்மாவான நாராயணத்வத்தில் அந்ய வ்யக்தியில்லாத்தாலேயும் நாராயணத்வாநவச்சின்ன ப்ரஹ்மாதிரிக்தர்களுக்கு கூடாது। கிஞ்ச காரணத்வாவச்சேதக ஸ்வாபாவிகமான ஸர்வஸம்ஹாரகரான ருத்ர ஸம்ஹார ஶிவ ஹிரண்யகர்ப்ப ப்ரஜாபதி நாராயணாதி ஶப்தங்களுக்கு ஸம்ஹாரஸ்ருஷ்டி ஸம்ரக்ஷண வ்யாப்த்யாதி ப்ரவ்ருத்திகளாலே நாராயண ன்விஷயத்தில் ஸாதாரணாகாரணத்வம் ஸித்திமாகையால் காரணவாக்யங்கள் ஸ்ரீயப்பதி பரமென்னு ஸித்தம்।

நநு நாராயணாதி ஶப்தவாக்யங்களாலே நாராயணன் ஸித்திக்கிறதுபோல். ருத்ரஶிவாதிஶப்தவாக்யங்களாலே கார்யருத்ர வ்யதிரிக்தனை காரணருத்ரன் ஸித்திப்பென் கூடாதென்னில் அந்தவாக்யங்களுக்கு நாராயணபரத்வமில்லாமல் போய் அநந் யதாஸித்தவந்தால் ருத்ர பரத்வம் உசிதம், தாத்ருஶருத்ரன் இருக்குமாகில் தத்பரங்களாகையாலே நாராயணபரத்வமில்லா த்தாலே, அநந்யதாஸித்தி: இதி அந்யோந்யாஶ்ரயண தோஷம் வருகையால் நீ சொன்னது சரியன்று।

நநு நாராயணாதிஶப்தவாக்யங்களைக்கொண்டு நா ராயணாஸித்திவிஷயத்திலும் அந்யோந்யாஶ்ரயம் வருமென்னில் அப்படியன்று। நாராயணன் உபயவாதிஸித்தனாகையாலே தத் ஸித்திஸம்ஶக்கு ஶங்கைமே கிடையாது। அந்யோந்யாஶ்ரயமுமி

ல்லை । கிஞ்ச ஸம்ஸ நாராயணஸ் ஸம்ஸாரார்த்தி ப்ரதிரீக்ஷஸ்தாபரம்வஸ் இதி கண்டவித்விஷயத்தில்ஃபாலமேவ தத்தீயாதிர்ப்ரகாஸ ஸம்ஸநாராயணக்ஷேத்ரம் அநித்யாநித்யாஸ்ய ஸம்ஸ்த்யமாயிருந்தாலும் ஸம்ஸ நாராயணனுக்கே ஸர்வகாரணத்வம் ஸமீசீனப்படுதால் அநித்ய ஸ்ருத்யாதிகளில்லை । இதுபோல ஸம்ஸாரார்த்தனுக்கு காரணத்வ ஸமீசீனத்தால் ஸர்வகாரணத்வ வாயகஸ்யாயத்த்வஸ்ருத்வாந்த ஸ்மஹத்வாஸ்த்ராதிகளாலே அயோக்யஸ்த்வ விஷயமாகையாலே அது யார்த்தமன்று । அதற்காக தத்திரீக்ஷஸ்தாபரம்வாஸீகாரோ ஸ்ருஷ்ட்யாதிகாவ்யாதிருத்யாதிதோஷம்வரும் । கிஞ்ச ஹிரண்யகர்ப்பாதிகளுக்கு காயத்த்வ ஸ்ருதியால் காரணத்வம் கூடாது அதற்காக அவர்களுக்கும்காரணமாக ஒருவர் அவஸ்யம் அதில் அஜாயமானோ ஸஹாயா விஜாயதே ஸர்வஸ்ருஷ்டிகர்த்தா, ஸஹஸ்ர ப்ரதிதேவ ஏகோநாராயண இத்யாதிஸ்ருதிகளாலே வேதாந்த ஸாராஸ்த்ரஸ்த்ராதிகள்ஸ்ருதிகளாகையாலும் அவனே ஸ்ரீயப்பதியாகையாலே அவனிடத்தில் நின்றும் ஸர்வஸ்ருஷ்டி ஸம்பவிக்கையால் இத்தால் ஸர்வ வேதாந்தங்களும் நிராகாங்க்ஷங்களாகையாலே அதிரீக்ஷணத்தில் மௌரவம் வரும் ।

நநு ஸம்ஸ ருத்ர ஹிரண்யகர்ப்பாதி ப்ரதிரீக்ஷனை ஒருவன் காரணமென்று அங்கீகரிக்குமாகில் அவனுக்கே ஸர்வாரம்பத்வம் சொல்லுகிறோமென்னில் இந்த விஷயத்தில் நாராயணனையும் அங்கீகரித்தால் மௌரவம் தத்வஸ்யமாகிறது । அங்கீகரியாவிட்டால் ஸர்வஸ்த்ருத்வையும் ஸர்வஸ்ருஷ்டிவானுமான நாராயணனுக்கே நாஸேதாரத்தால் ஸர்வாரம்பவிரோதிகம் ஸம்மம் வரும் । கிஞ்ச ஸம்ஸ ஸ்ரீஷ்டாவாராஷ: இதி ஸர்வகாரணத்வேந உக்தனையும் ஹிரண்யகர்ப்பாதி ப்ரதிரீக்ஷனையுமுள்ள ஸஹாவாராஷேணஉத்தாரநாவாகத்தில் வேதாஸஹமேதமென்கிற வாக்யங்களாலே ஸ்ருஷ்டிஜ்ஞானஞ்செய்து அவனுக்கு வேதீவித்தத்தையும் சொல்லுகையாலும் அந்த வேதோபதேசத்தைக்காட்டிலும் விஸேஷமாக ஸோகஸம்ஸியாலே அவனுக்கு விஷ்ணுதிரீக்ஷ

விஶிஷ்டஸ்வரூபஸ்வத்வம் கூடாத்தாலே த்வஸித்தம் ஸித்யாது।

கிஞ்ச தஜ்ஜலான் ஹரேர்நித்யமஜ்ஜேக்ஷ்யமேவ்யம் । ஸர்வஸ்ய

வஶீஸ்வரூபேணபாஸநாவாஶ்வ நிரூப்யம்।ஜ ந்யாத்ய ந்தவ்யஹாணா ந

மாணாத்தாலே ஏகைநகாயப்பொமஸம்பந்தத்துக்கு த்ருஷ்டத்வஸ்ய ஸாவ

ஜந்யாதிந்யாயத்தாலே ஏகைநகாயப்ஸம்ஸம்பந்தத்துக்கு ஸ்வரூபஸ்வ

தித்யாதிகளில்ஸ்வாபாவமொமத்தால்நித்யஸம்ஸிவாத்வமேவபக்ஷம்

நநு இப்படியானால் ஏஜாயதே நஃ என்கிற வாக்யத்துக்கும்

ராஜ விஷயத்வம் அங்கீகரித்து ப்ரத்யபேணைவ ஸிஸாதொதா

தித்யும் ஏன் கூடுக்க யோவயாகமாட்டாதென்னில் உபயத்தே।

ராஜனுக்கு பாரகாரணத்வம் ஸித்தமாகில் ஜஃ ஸ்காரணத்வேபோ

யகவாக்யங்கள் தத்விஷயங்களாகையாலே ஏஜாயதே நஜத்யஸ்யா

வி ராஜ விஷயத்வம் ஆதலால் ராஜொத்ததிக்கு கவதாரார்த்த

வத்வ கூடாம் அத்தால் யொக்யாயத்வ தத்வ பாரகாரணத்வம்

ஸித்தமானால் ஏஜாயதே ஜத்யஸ்யாவி ராஜ விஷயத்வமென்று

ஏகஸ்வாபதித்தொஷம் வருகிறது । ஆனால் நாராயணவிஷயத்தி

லும் இந்த தொஷம் ஸமானமென்று சொல்லாதே । ஸ்ரீமஷ்தே

ஒக்ஷ்ம வத்யா என்று நாராயணாஸாதாரணலக்ஷ்வத்தித்வ

ஜத்தாலே அந்த வசனம் நாராயணபரமாகையாலே தத்வ

ததி கவதாரார்த்தமேவயாகையாலே யொக்யாயத்வம் ஸித்திக்

கையால்நாராயணஸ்ய பாரகாரணத்வஸித்திதி நகஸ்திதொஷஃ ।

கிஞ்ச, ஏயவம்ஸிவா ஏயவம்பிரஃ ஷெகவவெத்யாவநிஷக்

வசனங்களும் ஸவப்ராதயாதிதொவத்தாலே, ஸாவதொஷ

ஹொமஷஃ என்கிறபடியே, வாஸதொஷ்டத நாராயண ஸா

யாரணமான ஸஹஸம்பந்தத்தோடே ராஜஸம்பந்தத்துக்கு பாத

வகாமமாக ஸாதோநாயிகாரண்யம் நிஷ்க்ரஷ்டமாகையாலும் ஏநதே

ரஸம்பந்தத்தால் விஶிஷ்ட நிதேஶத்தாலும் வ ஸிஸாராஜ ரஸா

யாரணமான உதாஸஹாயத்வாதிவிஶேஷணங்களுக்கு வத

ஜ்நவிஷ்யாந்யாயத்தால் ராஜ ஸாயாதிநாராயணோஸாஸ

நாராயண ஸ்வரூபத்தாலே ஸாதாயதையாலும் ஏயவ

ஶிவாதிகளும் நாராயணபரங்கள்தான் । இப்படியாகில் காண்டி ரூப்ய ப்ராபநிஷத்தில் விஹிதமான ஸம்வித் காரணாபாரணத்துக்கு மதியென்னவென்னில்,

ஸ ஸூத்ர ப்ரஹ்ம ஸர்வேஷ்வ: ஸர்வேஷாந்தர்யாமீ ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஸ்ரீமாந் பரமாத்மா । ஸ்வஸ்ய ஸக்ஷிப்ய தத் ஸர்வாஸ்திய ஜஸ் ஸௌந்தர்யாதி வ்ருக்ஷணஸ்ய ஸம்பாத்ய ஹரம் ॥ என்கிற படியே ஶ்வேதாஶ்வதரத்தில் ஸ்திவாதிதமான ப்ரஹ்ம தையர்ஜாதிக்கு ஸத்யாவஸநத்துக்கு கம்ஹாரதோத்தந்த ஸ்வயம்பாரணவ காரவி ஶேஷ ஶ்ரோத்ரஸ்தவமாகவ வ்ருத்திபாகையாலே காண்டி ரூப்ய ப்ராபநிஷத்தும் நாராயணபரோதான், உதரோபநிஷத்துக்களுக்கும் நாராயணாஸாயாரணாஜையர்ஜாதிகளாவஹதவா வக்யங்களென்ன விஷ்ணுவாஸ்தேவதேவகீ ஸுத நாராயண ராஹமயதாதி ஶப்த வாக்யங்கள் ஸோக்ஷஸ்தகஸ்மா ஸ்தகவஸ்வவாக்ய ஸ்ந்யம்ஷேய ஸத்வஸ்த ஸோக்ஷ ஸாயந விஜ்யா விஶேஷ்யாதிஸம்மயோமத்தாலே நாராயணபரகம் ஸித்தம், இப்படிப் போல் ஈக்ஷதிக்கு பரதேவதாக ஸாவகங்களான பரஸ்ஸதவதநங்களிருக்கிறதுகள் । அதில் யஜ்ஞகிஞ்சநாபரவத்தஸ் ஶேஷமென்னும் ஸஹாவாவ்யாஸ: பாராஶர்ய: என்னும் ஸஸிதரான ஶௌநகவென்ன ஸத்யதகதவென்ன இவர்களுடைய வாக்யங்களில் ஶௌநக ப்ரதா தாவக், க்ஷவீதஹஜே ஸத்யதவே ஜ்ஞாதஶேக்ஷணம், ஸ்வ தக்யவிஜேயம் ஸ ஸ வ்ருத்திவஸவர்தக:, தத:ஸ்வயம்ஸத்யமவாநு ஸர்வக்ரோவ்யஜயனிஜம், என்னு தொடங்கி ஸொம்ஹிஸ்யாய ஶரீராத் ஸ்வாத் ஸிஸ்ருக்ஷுர்விவிதா: ப்ரஜா:, அப ஏவஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யம் அவாஸ்ருஜத், என்னுசொல்லி ஆபோநாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ:, தாயதஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயண ஸ்ம்ருத: என்னு நாராயண ஸர்வஜகத்காரணனாக சொல்லப்பட்டான் ।

உஹாஹாரதேவ ஸர்வஸ்மாத்ஜாதமவாநு யாதாநாராயண ஸ்வயம், விஷ்ணோரேவாதிஸர்வஸ்ய ஸ்வயம்ஸம்பூதி ப்ரஹ்ம:

நாராயண: பரோ தேவ: பரமாத்மா ஸநாதந:, என்னும் நாரா யணீயம் ஸம்ஹாரஸ்ய ப்ரபவாநுஜமத: ப்ரபு:, ஸோऽபிராஜஸ்ஸம்ஸ ஸாத: ப்ரகிஸாஸ்யக்ஷம்ஸ:, ராஜேந்த்ராய ஸ்ரீரா ப்ரவிஶ்வயோநிஸ்ஸ்வி ப்ரபா:, ஜயவிஶ்வமஹாதேவ ஜய லோகஹிதேரத, இத்யாரப்ய நாராயண ஸ்ஸர்வேஶ்வரஜயஸா ஜ்ஞயநயந, என்னும் ஸ்தோத்ரம் யஜ்ஞத்வஸம் ஸர்வ லோகமஹேஶ்வர । ஸம்ஸ்ருஷ்டம் ஸர்வமந்த்ராணாம் ஜ்ஞாநா மாம் ஶாக்ஷீ ப்ரஹ்மஶ்ருதி யென்னும், ததபேக்ஷ்யாஸ்வ ப்ரஹ்மாதேவ மஹர்ஷய:, வேதேஷ்வேதே விதிநா வேஷ்ஷங்கர தத்மார்ஹு இத்யாரப்ய தேகாத்யாமயமாணோ ஹாஹா: ப ரமேஶக்ருதா:, ப்ராபராதிப்ரவண்ணம் பரார்ஷம் தமேஸ: பரம், ப்ரஹ்மணோதீஶாநம் ஸ்ரீபதிம்பரமம் ப்ரஹ்மம் । தசேதா யபரதோதேவ: தாத்பர்யநமராது யுதாது ॥ மஹாதேவஸ்ய ப்ரமேயமஹாத்மாஹாத்மாநம் தேவதேவோபஹ்ருவ, விஶ்வ நுலோகாநுப்ராபத்விஷஹ்ருகீத்ர்யா விராஜதேதப்ருகீமாது க்ருதிவாஸா:, இத்யாதிகளாலே யாத ப்ரஸ்யாஶ்வஸாநஸம்ஹா ரார்த மஹாதேவமஹேஶ்வராதி ஶப்தவாச்யத்தை நாராயண னுக்கே யூாவிக்கிறபடிதி காரணமே நாராயணனே ஸர்வவே தாந்தப்ரதிபாத்யனென்று யூாவிக்கப்பட்டான் । கிஞ்ச ராஜம் உராவயதே யஸாக ஸ்வமாத்ராஜநாதம், ஸம்ஶாநா தேவ வெஶாந: மஹாதேவோமஹஸ்வக:, ப்ரஹ்மணாக ப்ரஹ்மநா மரலோ ஹேஶயாமிந்த உப்ரதே, ஸ்வம் நாநாவிதேயஶ வெபே: ஸகலவதிப்ரகி ம: ’ வேதேஷு ஸர்வாணேஷு மீயதே பராஶோதம:, யென்று ப்ரஹ்மாணத்தில் வேதமதங் களான ராஜாதிஶப்தங்களுக்கு நாராயணபரத்வம் சொல்லப்ப ட்டது । ஆகையால் ஹாராதி புராணங்களிலும் ஸர்வஜகத் காரணமேவ ஸர்வவேதாந்தப்ரதிபாத்ய நாராயண னென் னே யூாவிக்கப்படுகிறது । ஶ்ருதிகளிலும் புராணங்களி லும் ஸ்ரீயப்பதிபரமேஶ்வரபரமகாரணத்வ யூாபகங்களாய் உள்ளவாக்யங்கள்ப்ரஹ்மக்களாயிருப்பதினாலே அந்த வசநங்களை வி ஸ்தரபயத்தாலே இங்கு எடுத்தெழுதவில்லை

கிம்பஹுநா ஸூத்ரகாரஸ்ய ஸர்வாஸாம் விஷயவாக்யாநாம், உபக்ரமம் ஸர்வநிஷ்டம் ச ஜகதேக நாராயணஸ்தா யென்கிறபடியே நாராயணனே ஸர்வவேதாந்தவேத்யனென்பதில் ஸூத்ரகாரருடைய தாத்பர்யம். இந்த வாதத்தில் எட்டு அதி கரணங்களிலே சொன்ன பூர்வபக்ஷயுக்திகளை ஸர்வஜ்ஞ ஹாணாமுமாக அநுவதித்து இந்த வாதத்துக்கு அநுகுணமான அர்த்தத்தை ஒரு ஶ்லோகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் தேஶிகேந்த்ரு!

ஸாம்யோக்தம் ஸ்ரீயோகே: தத்பரத்வப்ரஸித்தம் ஸம் ப்ராப்தௌ ஸத்வம் தத்வம் ப்ரக்ருதிஜிதைக்ய ஸர்வஜிதவ நாமகத்வம் வஸத்யோமாஸ | ஹேதோஸ் கர்ம த்வம் கர்மதேநேநா ஸுபுண்யப்ரதேஸ் ஸ்தாநேந தத்ப்ரதத் த்வம் வாதத் யோ க்தம் ப்ரதிஹந்யவஸந்நாநாகாதஸ்ரக்ஷஸ் ॥

ஆநந்தமயாதிகரணத்தில் ஸாம்யோக்தம் க்ரியாம் காரமென்ன, அத்ராதிகரணத்தில் தத்பரத்வஸித்தியென்ன அ ஸம்ப்ராப்தஸம்ப்ரஹாராதிகரணத்தில் தத்வ ஸம்ப்ராப்தத்வ மென்ன, காரணத்வாதிகரணத்தில் தத்வ ப்ரக்ருதித்வ மென்ன ஜகதாதித்வாதிகரணத்தில் ஸர்வஜிதவநமென்ன, வா க்யான்வயாதிகரணத்தில் கர்மவஸத்யோமமென்ன, ப்ரக்ருத்ய திகரணத்தில் உபாதாநநிமித்தைக்யமென்ன, ஸர்வவ்யாப்த்யா திகரணத்தில் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு காரணத்வமென்ன, ஆக இந்த எட்டு பூர்வபக்ஷயுக்திகளாலே நிரஸ்தங்களான வாதத்தியோகாயங்களை ப்ரதிகாதயபுண்யஸாந த்தாலே ரக்ஷித்தருளினார் ஸூத்ரகாரரென்று பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளம் ।

ஸ்ரீ வேதாந்தாசார்ய விரசிதாயாம்
அதிகரணஸாராவள்யாம் ஸமந்வயாதிகரணம்
அதிகரணஸாரம் ஸமாப்தம்

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமத்பாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

த்விதீயாத்யாய: ॥

இப்படி ஸர்வவேதாந்தங்களுக்கும் அவிஶேஷேண ப்ரத்யக்ஷ ஸத்ப்ரமாணைகதாந ஸ்ரீய:பதி ஸர்வேஶ்வராஶேஷகாரணத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பித்து உக்தமான காரணத்வத்துக்கு அவிரோதத்தை த்விதீயாத்யாயத்தாலே அருளிச்செய்கிறாரென்னு அத்யாயஸங்கதி। த்விதீயாத்யாயத்தில் ப்ராதமிகபாதஸம்ஸ்தமானது காரணஹேதுகமான ப்ரஹ்மத்தில் ப்ரதிபக்ஷிகளால் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்ஸ்ம்ருதிவிரோதாதிகளான தோஷங்களை க்ரமமாக பரிஹரிக்கிறது। மேலுள்ள பாதஸம்ஸ்தானஹேதுகங்களான வியத்பாதப்ராணபாதங்களோவென்னில் கார்யத்தை அங்கீகரித்துவரப்பட்டதாயுள்ள விரோதத்தை வேதாந்தவாக்யங்களுக்கு பரஸ்பரஸமாதாந்யமாக பரிஹரிக்கிறதுகளென்னு பாதஸங்கதி। ப்ரதமாத்யாயபரிஸமாப்தியில் ஸாங்க்யயோகங்கள் ரெண்டும் நிரஸ்தங்களாகையால் முதலாவது ஸாங்க்யனுடைய வேதாந்தவிரோதத்தைச்சொல்லுகிறான்। தத: யோகவாதியென்னு அதிகரணஸங்கதி:।

ஸ்ம்ருத்யநவகாஶதோஷப்ரஸங்க இதி சேந்நாந்யஸ்ம்ருத்யநவகாஶதோஷப்ரஸங்காத் ॥ ௧ ॥

இப்படி உக்தமான ஸர்வேஶ்வரைககாரணத்வமானது கபிலாதிஸ்ம்ருதிவிரோதத்தாலே பாதிப்பிக்கைக்கு ஶக்யமா அன்றோவென்னு ஸம்ஶய:। ஶக்யமென்னு ஸாங்க்யன் சொல்லுகிறான். குத: ஶ்ருதிவிரோதியான ஸ்ம்ருதி அநாதரணீயையென்னு பூர்வமீமாம்ஸையில் ஸ்திரமாயிருந்தாலும் வேதாந்தார்த்தம் துர்ஜ்ஞேயமாகையாலே ஸர்வஜ்ஞனான கபிலனாலே ப்ரணீதையாய் கேவலதத்வபரையான ஸாங்க்யஸ்ம்ருதி

யால் வேதார்த்தநிர்ணயம் பண்ணவேணும். அப்படியில்லாவிட்டால் கபிலஸ்ம்ருதிக்கு அநவகாஶத்வரூபமான தோஷம் ப்ரஸஞ்ஜிக்கும் என்கிற ஶங்கையை ஸ்ம்ருத்யநவகாஶதோஷப்ரஸங்க இதிசேத் என்று ஸூத்ரகாரர் அநூதித்து ந என்று பரிஹரிக்கிறார் । கபிலஸ்ம்ருத்யுக்தமான ப்ரதாநம் ஜகத்காரணமென்று । காதஃஸதெந்த்ரங்களாயும் ஶிஷ்டப்ரணீதைகளாயும் வேதார்த்தாவிரோதிகளாயும் பஹ்வீகளாயுமுள்ள யோகஸ்ம்ருதிகளுக்கு அநவகாஶத்வரூபமஹாதோஷம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே அநவகாஶத்வமெப்படியென்றால் இந்த யோகஸ்ம்ருதிகளுக்கு ப்ரதாந ப்ரதிபாதநத்தாலே ஸாவகாஶத்வம் சொல்லவொண்ணாது । அந்த ப்ரதாநங்களுக்கும் பரப்ரஹ்மாத்மகத்வமே ஸ்வரூபமென்கிற விஷயம் உபாதேயம் ப்ரஹ்மோபாதாநம் ஜாயமாநம் விஶ்வம் பிப்ரதி ஸர்வபூதாநி । தஸ்மாத் ஸ்ம்ருதி । யதோ ஜகத் ஸ்ருஜ்யதே நித்யம் ஸர்வதேவமயோ ப்ரப்ரு । இத்யாதிஸ்ம்ருதிகளால் விதிக்கையாலும் க்ருஷ்ணத்வைபாயநாதி ஸ்ம்ருதிகளான ஸ்ம்ருதி ப்ரஹ்மோபாதாநநிரூபணம் । த்ரையமத்யாயநம் ஸர்வம் வேதநாராயணஸ்ம்ருதிஃ । விஶேஷஸ்ய ஸகாமதோஷம் இத்யாதிப்ரஸாராதிவசநங்களாலே பரப்ரஹ்மமே ஜகத்காரணமென்று விதிக்கையாலும் பரப்ரஹ்மனுக்கு காரணத்வம் சொல்லாவிடில் யோகஸ்ம்ருதிகளுக்கு அநவகாஶத்வதோஷம் வருமென்று கருத்து ।

அதீந்த்ரியார்த்தங்களை ஸாக்ஷாத்கரிக்கவல்லவரான கபிலருக்கு தோன்றுமையாலே ப்ரஹ்மகாரணத்வம் கூடாதென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் ।

ஸி. இதரேஷாஞ்சாநுபலப்தேஃ ।உ॥

வேதார்த்தஸாக்ஷாத்காரஸமர்த்தர்களாய் பரமவைதிகரான மநுப்ரப்ருதி ஶிஷ்டரான யோகிகளுக்கு ப்ரதாநகாரணத்வம் தோன்றுமையாலே வேதார்த்தவிரோதியான கபிலருடைய உபலப்த்யாதிகள் ப்ரமம் என்று கருத்து.

ஸூ. ஸமந்வயாதிகரணம் ஸூத்ரம் ॥௪॥

வேதாந்தங்களுக்கு ஹிரண்யகர்ப்பவேதோக்தயோகஸ்ம்ருதியாலே உபப்ரும்ஹணம் ந்யாய்யமாக உக்தி கூடாதாயென்று ஸம்சயித்து ந்யாய்யமென்று பூர்வபக்ஷித்து । ஸாங்க்யஸ்ம்ருதிவேதபர்யந்தம் ஸ்ருதகாரண ஹிரண்யகர்ப்பருடைய சொன்னதாகையாலே யோகஸ்ம்ருதியில் ப்ராமாண்யம் அங்கீகரிக்கையாலுமென்னபடி । ஆகையால் யோகஸ்ம்ருத்யநுஸாரணமாக ப்ரதானமே உபாதானம் । ப்ராமாண்ய நிமித்தகாரணம் । இந்த பக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார் ।

ஸமந்வயாதிகரணம் ஸூத்ரம் ॥

ஸமந்வய கபிலஸ்ம்ருதிபோல் யோகஸ்ம்ருதிக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கே உபாதானத்வத்தை சொல்லுகிற வேதாந்தவாக்யவிரோதம் வருகையாலே யோகஸ்ம்ருதியும் நிரஸ்தம் । ஸகலவேதாந்தங்களும் க்ஷேத்ரஜ்ஞருடையயாலே அவருடைய உபபத்தியும் ஸாதித்தே என்று கருத்து ।

ஸூ, விலக்ஷணத்வாதஸ்ய ததாத்வஞ்ச ஶப்தாத் ॥௬॥

இப்படி கபிலயோகஸ்ம்ருதி விரோதத்தாலே வேதாந்தார்த்தத்தை பரிஹரித்து பரோக்த தர்க்கங்களாலேயும் பாதத்தை பரிஹரிக்கிறானென்று ஸங்கதி ॥

வேதாந்தங்களுக்கு ப்ரதானகாரணவாதம் யுக்தமா உத ப்ரஹ்மகாரணவாதம் யுக்தமா, என்று ஸம்சயம், ப்ரதானவாதம் யுக்தமென்று பூர்வபக்ஷித்து । ஸாங்க்யர் ஜகத்துக்கு சேதனாதிகளாலே ப்ரஹ்ம விலக்ஷணத்வாத் ஜகத்துக்கு ஸலக்ஷணமான ப்ரதானமேகாரணம், என்று இந்தபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் । விலக்ஷணத்வாத் ஶப்தாதி என்கிற இந்த இரண்டுகளும் ஸூத்ர பூர்வபக்ஷ ஸூத்ரங்கள் ।

ந । ப்ரஹ்மகாரணத்வம் கூடாது, ஸாங்க்யர் இந்த ஜகத்துக்கு விலக்ஷணத்வாத் அசேதனாதிகளாலே ப்ரஹ்மவைலக்ஷண்யத்தாலென்னபடி । ஸலக்ஷணங்களுக்கே கார்யகாரணபாவம் த்ரு

ஸர்பாதிகளுக்குப்போலே கூடுகையாலென்னபடி । அத: ஜகத்ஸ
ஸத்ருசமான ப்ரதானமே காரணம் । தயாஸ்வரூபஸ்ய । ஜக
த்துக்கு ஸ்வவிலக்ஷணஸ்வரூபம் விஜ்ஞானாவிஜ்ஞானஉத்பத்தி
விஷயத்தாலும் ஸமர்த்தம் ।

ஆசேவார ஸுகாரேயகே, தம் ப்ருதிவ்யப்வா ஜலாதிக
ளில் ப்ருதிவ்யாத்யபிமானிகளுக்கும் ஜ்ஞானாகாரமான காரீ
நாதிகள் சொல்லுகையாலே ஸ்வதந்த்ரமே ஆகேகநஸாஜ
க்ஷணம் கூடுமென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் பண்ணுகிறார் ।

ஸூ-௫. அபிமானிவ்யபதேஶஸ்து விஶேஷானுகதிப்யாம் ॥௫॥

துஶப்தம் ஶங்கையை நிரஸிக்கிறது । ப்ருதிவ்யாதிக
ளுடைய அபிமானி தேவதைகளுக்கே ஸம்வாதாதி வ்யப
தேஶம், நது ப்ருதிவ்யாத்யபிமானங்களுக்கு, குத: விஶே
ஷானுகதிப்யாம் ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா: என்று
ப்ருதிவ்யாதிகளை தேவதாஸ்வத்தாலே விஶேஷிக்கையாலேயும்
அக்நிர்வாக் பூத்வா முகம் ப்ராவிஶத் இத்யாதியாலே அக்ந்யா
திகளுக்கு வாகாதிகளிலே அனுகதி சொல்லுகையாலேயும் அசே
தனமான ஜகத்துக்கு ஸஜாதீயமான ப்ரதானமே காரணம் ।
இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. த்ருஶ்யதே து ॥௬॥

துஶப்தம் பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறது । ஸ்வவிலக்ஷணமா
ன ஜகத்துக்கு ஸ்வகார்யத்வம் கூடும் । குத: த்ருஶ்யதே லோ
காதிகளில்க்காட்டில் விலக்ஷணமான க்ரும்யாதிகளுக்கு லோக
காதிகளில் நின்றும் உத்பத்தி காணப்படுகிறது । அப்படியே இங்
கும் கூடும் ।

ஸூ. அஸதிதி சேந்ந ப்ரதிஷேதமாத்ரத்வாத் ॥௭॥

கார்யத்துக்கு காரணத்தைக்காட்டிலும் வைலக்ஷண்ய
ம் ஒப்புக்கொண்டால் காரணத்தில் கார்யஸ்வரூப மாகையாலே
அஸத்கார்யவாதம் ப்ரஸங்கிக்கும் ததாஸதி ஸர்வம் ஸர்வம்

ப்³ரஹ்மமென்னு ஜக³த்துக்கும் ப்³ரஹ்மத்துக்கும் ஸாமாநாதி⁴கரண்ய வ்யபதே³ஶம் பண்ணியது, உக்திவேண, ப்ரதிஷேதா⁴த் கார்யகாரணங்களுக்கு ஸாலக்ஷண்யநியமத்தை ஸூத்ரம் ப்ரதிஷேதிக்கையாலே முன்பு சொன்ன கார்யகாரணங்களுக்கு ஸூக்ஷ்மத்வத்தை ப்ரதிஷேதிக்கவில்லை । காரணாவஸ்த²மான ஸூக்ஷ்மம் தானே கார்யாவஸ்தை²யை அடையா நின்றுகொண்டு ஸலக்ஷணாவஸ்தை²யையும் விலக்ஷணாவஸ்தை²யையும் அடைகிறதென்னு கருத்து ।

ஸூ. அபீதௌ தத்³வத்ப்ரஸங்கா³த³ஸமஞ்ஜஸம் ॥௮॥

இது பூர்வபக்ஷஸூத்ரம், அபீதௌ ஜக³த்துக்கு ப்³ரஹ்மத்திலே அப்யயத்திலேயும் உத்பத்தியிலும் தத்³வத்ஸம்ஸர்க³, தத்³வத்ஸம்ஸர்க³ பூர்வாவஸ்த²மான தோ³ஷங்கள், ப்³ரஹ்மத்துக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வாஜ்ஞத்வாதி³ ஸங்கரம் வருகையாலே விருத்³தா⁴ர்த்தத்தை சொல்லுகிற வேதா³ந்தங்களுக்கு அஸாமஞ்ஜஸ்யம் வரும். ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³விஶிஷ்டமான ப்³ரஹ்மந்தானே அஜ்ஞத்வாதி³விஶிஷ்ட ஜக³த்தாகிறதென்னு வேதா³ந்தங்கள் சொல்லுகிறதென்னு ப்³ரஹ்மகாரணவாதி³கள் சொன்னது அயுக்தமென்னு கருத்து ।

இந்த ஶங்கையை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. ந து த்³ருஷ்டாந்தபா⁴வாத் ॥௯॥

ந । ப்³ரஹ்மணி அஜ்ஞத்வாதி³கள் ப்ரஸஞ்ஜியாது । அதஏவ வேதா³ந்தங்களுக்கு அஸாமஞ்ஜஸ்யமுமில்லை । துஶப்³த³ம் அஜ்ஞத்வாதி³ ப்ரஸங்க³ ஶங்காவ்யாவர்த்தகமென்னு காட்டுகிறது । ஒரு வஸ்துவுக்கே இரண்டவஸ்தை²வந்தால் கு³ணதோ³ஷவ்யவஸ்தை²யிலே த்³ருஷ்டாந்தஸத்³பா⁴வாத், யதா²நேகவிதா⁴ஜாத: பா³ல்யயௌவநாவஸ்தி² ரோஹவதியென்னு தே³வாதி³ஶரீரமான ஶரீரத்துக்கு ஜந்மாதி³கள் வரச்செய்தேயும், பா³ல்யஸ்த²விரத்வாதி³கள் ஆத்மாவிடத்திலே வாராதோ । யதா² ஆத்மநிஷ்டங்களான ஜ்ஞாநஸுகா²திகள் ஶரீரத்திலே ப்ரஸஞ்ஜியாதோ அப்படி சித³சிச்சரீரகனான பரப்³ரஹ்மத்துக்கு கார்யகாரணோப⁴யாவஸ்தை²யிலேயும்

கூடுவஸ்த்வாதிகள் ஶரீரஸாதாரணமான விஷயங்கள் அல்ல ஊதவாநுக்கு ஸவஜ்ஞாதிகள் ஸாதாரணங்கள் ஆகையால் அஸாமஞ்ஜஸ்யமில்லை

ஸூ. ஸர்வதர்மோபபத்தேஶ்ச ॥௧௦॥

ஸஹகாரணவாதத்தில் தோஷமென்பதுபோல் மன்னு। உபாதான காரணவாதம் ஸஹாய தோஷயுக்தமாகையாலேயும் அத்தைத்யஜித்து ஸஹகாரணவாதமே ஶ்ரேஷ்டம் உபாதானகாரணவாதத்தில் நிமித்தகாரணன ஸ்ரஷ்டாவுக்கு ஶக்தி ஸந்நிதானத்தாலே ஶக்தியுக்தத்தை தன்னிடத்தில் ஸ்தித்து தத்வமேயான ஜகத்ஸ்ருஷ்டி அங்கீகரிக்கப்பட்டது।

அதில் ஶக்திஸ்வபாவத்வம் ஸந்நிதானமாகில் உபாதானுக்கும் அஶக்யஸம்பவ ஸம்பவிக்கும் விகாரவிசேஷம் ஸந்நிதானமாகில் கார்யவிகாரமும் அஶக்யஸத்வமாகையாலே அஶக்யத்துக்கு விகாரம் ஹேதுவென்னுசொன்னது விரோதம், இப்படி அதத்வாஸமஞ்ஜஸமான உபாதான காரணவாதம் பரித்யாஜ்யமென்னு கருத்து ॥

ஸூ. தர்காப்ரதிஷ்டாநாதபி ॥௧௧॥

காபிலதந்த்ரம் தர்கமூலமாகையாலே பௌத்தாதிகள் சொன்ன தர்க்கங்களாலே ப்ரதிஹதமாகையாலே தர்க்கத்துக்கு ப்ரதிஷ்டையில்லாத்தாலும் அந்தபக்ஷம் யுக்தமன்னு।

ஸூ. அந்யதாநுமேயமிதிசேதேவமப்யநிர்மோக்ஷப்ரஸங்க: ॥௧௨॥

அந்யதாநுமேயம், உக்தவைகுண்ட்ய விலக்ஷணங்களான தர்க்கங்களாலே அப்ரதிஹதமாம்படி உபாதானகாரணத்வத்தை அநுமிக்கிறோம்। இதிசேத், ஏவமபி அநிர்மோக்ஷ ப்ரஸங்க: இப்படியாகிலும் உனக்குமேலான தர்க்கஸமர்த்தருத்பவிக்கையாலே தர்க்கப்ரதிஹதத்வ ரூப தோஷத்துக்கு மோக்ஷமில்லை।

ஸூ. ஏதேந ஶிஷ்டாபரிக்ரஹா அபி வ்யாக்யாதா: ॥௧௩॥

ஏதேந கபிலஸ்ம்ருதிநிராஸத்துக்கு ஹேதுவான தர்காப்ரதிஷ்டாந தோஷத்தாலே பரிஶிஷ்டங்களாய் ஶிஷ்டபரிக்ரஹமில்லாத கணபக்ஷாதிஸ்ம்ருதிகளும் நிரஸ்தங்களென்னு வ்யாக்யாதங்கள் ।

ஸூ. போக்த்ராபத்தேரவிபாகஶ்சேத் ஸ்யால்லோகவத் ॥௧௪॥

ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகதநிஷ்டவிகாராஸ்பர்ஶத்திலே ஸஶரீரனான ஜீவனை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லித்து । ந து த்ருஷ்டாந்தஸாம்யாதிதம் । தஸ்ய ஜீவனுக்குப்போலே ஸஶரீரத்வப்ரயுக்தமான ஸுகது:கபோக்த்ருத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்குவருமென்கிற ஶங்கையாலே இந்த அதிகரணம் ப்ரவ்ருத்தமாயித்து, ஸர்வாத்மபூதமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஶரீரபூத ஜீவனில்காட்டில் நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூபமான விபாகம் சொன்னது யுக்தமோ உத யுக்தமன்றோவென்னு ஸம்ஶயம், யுக்தமன்றென்னு பூர்வபக்ஷம், ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்துஶரீரமானால் ஜீவனுக்குப்போலே ஸஶரீரத்வப்ரயுக்தஸுகது:கபோக்த்ருத்வாபத்தே:, அவிபாக: ஜீவனில்காட்டிலும் அபஹதபாப்மத்வாதிரூபமான விபாகம் கூடாது இதிசேத் ஸ்யாத் விபாகஸ்ஸ்யாதேவ, ஜீவனைக்காட்டிலும் பரப்ரஹ்மத்துக்கு அகர்மவஶ்யதயா விபாகம் கூடும் ஸுகது:கபோக்த்ருத்வத்தில் ஸஶரீரத்வம் ஹேதுவன்று, கிந்து கர்மவஶ்யத்வமேஹேது:, கர்மவஶ்யனான ஜீவனுக்கு போக்த்ருத்வம் காண்கையாலே அப்படியே அகர்மவஶ்யனான ஈஶ்வரனுக்கு ஸுகது:கபோக்த்ருத்வம் ப்ரஸங்கியாது, லோகவத் லோகத்தில் ராஜஶாஸநவஶ்யர்களான ப்ருத்யர்களுக்கும் ஶாஸிதாவான ராஜாவுக்கும் ஸஶரீரத்வம் துல்யமாயிருக்க ஶாஸநாதிக்ரமத்தாலே வந்த து:கஸம்பந்தம் ப்ருத்யர்களுக்கும் ராஜாவுக்கு ஸ்வஶாஸநவஶ்யத்வமில்லாத்தாலே தத்ப்ரயுக்த து:காநுபவமில்லாதாப்போலே ஈஶ்வரனுக்குமென்னு திருவுள்ளம் ।

ந விலக்ஷணத்வாதி⁴கரணத்தில் கார்ய காரணங்களுக்கு ஸாலக்ஷண்ய நியமம் சொல்லுகிற ஸாங்க்²யனை நிரஸித்து இந்த அதி⁴கரணத்தில் கார்ய காரணங்களுக்கு வைலக்ஷண்யம் ஸாதி⁴தமானப்போலே ஸாரூப்யமும் விவக்ஷிக்கட்டுமென்று உத்தி²தனான வைஶேஷிகனை கார்யகாரணங்களுக்கு அநந்யத்வ ப்ரதிபாத³நத்தாலே நிராகரிக்கிறாரென்று ஸங்க³தி ।

ஸூ. தத³நந்யத்வமாரம்ப⁴ணஶப்³தா³தி³ப்⁴ய: ॥ ௧௫ ॥

ப்³ரஹ்மகார்யமான ஜக³த்து ப்³ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் அந்யத்தோ உத அநந்யத்தோவென்று ஸம்ஶயம் அந்யத்தென்று பூர்வபக்ஷஸங்க்ஷேப: । ம்ருதா³தி³களுக்கும் க⁴டாதி³களுக்கும் பு³த்³தி⁴ ஶப்³தா³தி³களும் உபயோக³ங்களும் வேறாகையாலே கார்யகாரணங்களுக்கு அத்யந்தபே⁴த³ம் காண்கையாலும் ம்ருத்³க⁴டாதி³களுக்குப் போலே ப்³ரஹ்மத்துக்கும் ஜக³த்துக்கும் பே⁴த³ம் ஒப்பவேணும். ஆகையால் அபே⁴த³ஶ்ருதிகள் லக்ஷணயா அந்யபரங்கள் என்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

தத³நந்யத்வமாரம்ப⁴ணஶப்³தா³தி³ப்⁴ய: ॥

தத³நந்யத்வம் தஸ்மாத் ப்³ரஹ்மண: அநந்யத்வம் ஜக³த: ஸித்³த்⁴யதி । ஆரம்ப⁴ணஶப்³த³: ஆதி³: யேஷாம் வாக்யாநாம் தாநி ஆரம்ப⁴ணஶப்³தா³தீ³நி, தேப்⁴ய: வாசாரம்ப⁴ணம் விகாரோ நாமதே⁴யம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம் ஸதே³வ ஸோம்யேத³மக்³ர ஆஸீத் ஐததா³த்ம்யமித³ம் ஸர்வமித்யாதி³களான ஜக³த்³ப்³ரஹ்மாநந்யத்வ ப்ரதிபாத³கவாக்யங்களாலே ஜக³த்துக்கு ப்³ரஹ்மாநந்யத்வமவக³தமாய்த்து. அயமர்த²: । விகாரமும் க⁴டாத்³யவஸ்தை²யும் நாமதே⁴யமும் க⁴டாதி³களென்கிற பேரும் வாசா க⁴டேந ஜலமாஹரேதியென்று ஶப்³தோ³ச்சாரணபூர்வக வ்யவஹாரேணோத³காஹரணாதி³ வ்யவஹாரஸித்³தி⁴க்காக ஆரம்ப⁴ணம் ஸ்பர்ஶநம் ம்ருத்³த்³ரவ்யத்தாலே விகாரமும் பேரும் ஸ்பர்ஶிக்கப்படுகிறதென்னபடி. ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம் கார்யாவஸ்தை²யிலும் பூர்வாவஸ்தை²யிலும் ப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞை ம்ருத்திகா த்³ருஷ்டா ஸைவ இதா³நீம் க⁴டஶராவாதி³ராவஸ்தா² । இதி காரணமான ம்ருத்³த்³ரவ்யம் ஸத்யம் ப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞாதமாகையாலே ம்ருத்³த்³ரவ்யத்துக்கு அவஸ்தை²கள் பி⁴ந்நங்களாயிருந்தாலும் த்³ரவ்யைக்ய

க்யம் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமென்னபடி । த்ரவ்யத்தைக்காட்டிலும் த்ரவ்யாந்தரம் தோணவில்லையென்று கருத்து । ஏகமான த்ரவ்யம் தானே பிண்டகடாத்யவஸ்தாபேதத்தைவிட்டு த்ரவ்யபிண்டமென்றும் கடசராவாதிகளென்றும் வ்யவஹரிக்கப்படுகையாலே கடசப்தாதிசப்தங்கள் அவஸ்தாபேதத்தால் அந்யதாஸித்தங்களாகையாலே வஸ்துபேதத்தை ஸாதிக்கமாட்டாதுகள் । அத: த்ரவ்யமொன்றுதானே கார்யமாயும் காரணமாயுமிருக்கிறாப்போலே சிதசித்விசிஷ்டப்ரஹ்மந்தானே ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையாலே காரணமாயும் ஸ்தூலாவஸ்தையாலே கார்யமான ஜகத்ரூபமாயுமிருக்கையாலே ப்ரஹ்மாநந்யத்வம் ஜகத்துக்கு ஸித்தம் ।

வாசாரம்பணசப்தாதிப்ய: என்று அருளிச்செய்யாமல் ஆரம்பணசப்தாதிப்ய: என்னருளிச்செய்கையாலே வாசாரம்பணமென்று ஒருபதமாக்கி அர்த்தம் சொன்ன சங்கரமதநிரஸ்தமென்று ஸூசிதம் ।

ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே இந்த ஆரம்பணாதிகரணத்தில் பூர்வம் கார்யகாரணங்களுக்கு பேதம் சொல்லுகிற காணாதமதத்தை உபந்யஸித்தருளினார். அத ஆஹ பரிஹ்ருத்யாதிவாக்யங்களாலே அந்த காணாதர் சொன்ன பூர்வபக்ஷத்துக்கு சங்கரர் ஸ்வஸித்தாந்தத்தாலே பரிஹாரம் சொன்னார் । அந்த சங்கரனை ஜீவாஜ்ஞானவாதியெதிர்த்தான் । அத ப்ரோச்யத இத்யாதிவாக்யங்களாலே। அநந்தரம் சங்கரர் அந்த ஜீவாஜ்ஞானவாதியை நிரஸித்தான் । ததேதத்விதிதாசேஷ இத்யாதிவாக்யங்களாலே। அநந்தரம் மாயாவித்யாவிலாஸம் சொன்ன மதத்தை நிரஸித்தான் । அநந்தரம் இந்த அதிகரணபூர்வபக்ஷியான காணாதர் சங்கரமதத்தை நிரஸித்தான் । அநந்தரம் அந்த காணாதனை ஸ்ரீபகவத்பாஷ்யகாரர் நிரஸித்தருளினார் என்று க்ரமம் கண்டுகொள்வது ।

ஸூ. பாவே சோபலப்தே: ॥௧௫॥

கடாதிகார்யபாவத்திலேயும், உபலப்தே: அந்த த்ரவ்யம் தானே இந்த கடாதிரூபமாகயிருக்கிறதென்று, காரண

ம் கார்யத்தில் தோணுகையாலே காரணத்தைக்காட்டிலும் கார்யமநந்யமென்னு யதா₂ ப்ராணாபாநாத்₃யவஸ்தா₂விஶிஷ்டனான கேவலவாயுவுக்கு அநந்யத்வம் ததா₂ ஜக₃த்₃ப்₃ரஹ்மணோரநந்யத்வம் ॥

ஸூ. ஸத்த்வாச்சாவரஸ்ய ॥கஎ॥

அவரஸ்ய கார்யத்துக்கு ஸத்த்வாத் । காரணத்தில் ஸத்₃பா₄வம் தோணுகையாலென்னபடி । இத்தாலும் காரணாத₃நந்யத்வம் கார்யம் இந்த ஸ்தூ₂லாவஸ்தா₂பந்நமான ஸ்வரூபம் ஸ்ருஷ்டே꞉ ப்ராக்காலத்தில் ஸூக்ஷ்மமாகவே இருந்ததென்னு காரணத்திலே கார்யம்தோணுகிறது । இப்போது ஸ்தூ₂லாவஸ்தா₂ஸம்ஸ்தா₂ந ஸம்ஸ்தி₂தமான ஸூக்ஷ்மரூபம் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்தூ₂லாகாரமாகவே இருந்ததென்னு நிஷ்க்ருஷ்டமான தாத்பர்யம் ।

ஸூ. அஸத்₃வ்யபதே₃ஶாந்நேதி சேந்ந த₄ர்மாந்தரேண வாக்யஶேஷாத்₃யுக்தே꞉ ஶப்₃தா₃ந்தராச்ச ॥கஅ॥

அஸதே₃வேத₃ம் ஸ்ருஷ்டேரென்னு காரணாவஸ்தை₂யிலே கார்யத்துக்கு அஸத்₃வ்யபதே₃ஶத்தாலே ந காரணகார்யயோரநந்யத்வமிதி சேந்ந, த₄ர்மாந்தரேண அந்த அஸத்₃வ்யபதே₃ஶத்துக்கு ஹேதுவான ஸூக்ஷ்மாவஸ்தா₂ரூபத₄ர்மாந்தரத்தாலே அஸதி₃தி வ்யபதே₃ஶ꞉ । இப்படிச்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில், வாக்யஶேஷாத், யுக்தே꞉, ஶப்₃தா₃ந்தராச்ச । தஸ்மாதே₃வ ஸந்நாமரூபத்வாதி₃தி, ஸதி₃த்யென்னு சொல்லப்பட்ட வஸ்துதானே ஸத்யமென்னு ஸங்கல்பத்தை வண்ணித்தென்னு வாக்யஶேஷத்தில் சொல்லுகையாலே இந்த அஸத்₃வ்யபதே₃ஶம் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தா₂ரூபத₄ர்மாந்தர ஸம்ப₃ந்த₄ யுக்தம் ந தத்த்வாபா₄வயுக்தமென்னு கருத்து । யுக்தேஶ்ச, ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஸ்தி₂தியென்கிற ஸத₃ஸத்₃வ்யபதே₃ஶங்களுக்கு பரஸ்பரவிரோதிகளான ஸ்தூ₂லஸூக்ஷ்மரூபத₄ர்மங்களே ஹேதுக்களென்னு சொல்லுகை யுக்தமாகையாலே அந்த ஸ்தூ₂லஸூக்ஷ்மங்கள் தவிர அநந்யஸம்ப₃ந்த₄மான தத்த்வத்தை அஸத்₃வ்யபதே₃ஶத்துக்கு ஹேதுவாக கல்பிக்கை அயுக்தமா

ப்ரபஞ்சம், ஶப்தாத்து | ஜந்மாத்யஸ்ய யத: இத்யாதியான காரணவாக்யங்களுக்கு தாத்பர்யமான, ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதித்யாதி காரணவாக்யத்தில் ஸச்சப்தத்தாலே காரணத்தைச் சொல்லுகையாலே அந்த ஸத்வத்துக்கும் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாவிஶிஷ்ட ப்ரஹ்மமே கார்யமென்னு தோத்துகிறது, ஸத்வத்துக்கு ப்ரதாநவிஶிஷ்டமான ஸத்து கார்யம் |

ஸூ. படவச்ச ||௧௯||

யதா தந்துக்கள் தானே ஸம்வேஷ்டநவிஶேஷயுக்தங்களாய்க் கொண்டு படாதிநாமரூபகார்யாந்தராதிகளை அடைகிறதுகளோ அதுபோலவே ப்ரஹ்மமும் விலக்ஷணநாமரூபவத்தயா கார்யபாவத்தை அடைகிறது

ஸூ. யதா ச ப்ராணாதி: ||௨௦||

யதா ஒரு வாயுதானே ஶரீரத்திலே வ்ருத்திவிஶேஷங்களை அடைந்துகொண்டு ப்ராணாபாநாதி நாமரூபகார்யாந்தரங்களை அடைகிறதோ அதுபோலவே ப்ரஹ்மமும் ||

ஆரம்பணாதிகரணம் ஸமாப்தம் ||

ஸூ. இதரவ்யபதேஶாத்திதாகரணாதிதோஷப்ரஸக்தி: ||௨௧||

இப்படி ஜகத்துக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஐக்யமங்கீகரித்தால் ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸதோ ஹேயஜகத் ப்ரவ்ருத்திரிதி ஶங்கயா ஸங்கதி: ||

ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வம் ஸம்பவிக்குமோ கூடாதோ என்று ஸம்ஶயம் | ஸம்பவியாதென்று பூர்வபக்ஷம் | அயமாத்மா ப்ரஹ்ம தத்த்வமஸி என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜீவனுக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஐக்யம் தோணுகையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியும் ஜீவனுடையதாகையாலே தனக்கு ஹிதாகரணமென்ன அஹிதகரணமென்ன இந்த இரண்டு தோஷமும் ப்ரஸங்கிக்கையாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வம் கூடாதென்கிற பக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் |

இதரவ்யபதேசாத் ஹிதாகரணாதிதோஷப்ரஸக்தி: ॥

இதர: ஜீவ: தத்வமஸி அயமாத்மா ப்ரஹ்மேத்யென்னு ப்ரஹ்மத்தையே ஜீவனாக வ்யபதேசிக்கையாலே ஜீவனை உபாதியாகக் காண்கையாலேயும் ஸ்வஹிதரூபமாக ஜகத்தை பண்ணாமையும் அஹிதரூபமாக ஜகத்தைப் பண்ணுகையுமாகிற தோஷம் ப்ரஸஜிக்கும் । அதோ ப்ரஹ்மண: ஜகத்காரணத்வம் கூடாது । இது பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸூ. அதிகந்து பேதநிர்தேசாத் ॥௨௨॥

து ஶப்த: பக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த: । அதிகம் ப்ரத்யகாத்மநோ ऽதிகம் அர்த்தாந்தரபூதம் ப்ரஹ்ம, ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் வேறென்னு । குத: பேதநிர்தேசாத் । ஸ காரணம் கரணாதிபாதிப:, ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே ஜீவனில்காட்டிலும் ப்ரஹ்மத்துக்கு பேதம் சொல்லுகையாலே ஜீவர்களுடைய கர்மாநுகுணமாக ஸுகது:கோத்தரமான ஜகத்தை ஸ்வலீலார்த்தமாக பரமேஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கிறார் । தத்வமஸ்யாதி ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேஶமும் யஸ்யாத்மா ஶரீரமித்யாதிஶ்ருதிஸித்தமான ஜீவாத்மஶரீரகத்வத்தை ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரதிபாதிக்கிறது என்னு அவஸ்திதேரிதி காஶக்ருத்ஸ்ந: என்கிற ஸூத்ரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது ॥

ஸூ. அஶ்மாதிவச்ச ததநுபபத்தி: ॥௨௩॥

அஶ்மபாஷாணமென்ன வஜ்ரவைடூர்யமான காஷ்டலோஷ்டத்ருணாதிகளான அசேதநங்களுக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஸாரூப்யம் கூடாதாப்போலே அநந்தது:கோபஹதனான ஜீவனுக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ததநுபபத்தி:, அந்த ஸாரூப்யம் கூடாது குத: விஶேஷவைலக்ஷண்யாத், ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணுர்புவநாநி விஷ்ணுர்கிரயோதிஶஶ்ச, தத்வமஸி, அயமாத்மா ப்ரஹ்ம இத்யாதிஶ்ருதிகளில் சொல்லப்பட்ட விஶிஷ்டஸாமாநாதிகரண்யம் ஸாரூப்யநிபந்தநமன்னு, கிந்து ஶரீராத்மபாவநிபந்தநமென்னு தாத்பர்யம் । ஆகையால் கார்யகாரணங்களுக்கு இங்குசொன்ன ஸ

நத்³ருஶ்யம் ஸ்வாபேக்ஷிதஸாத⁴நமென்று । கிந்து ஶரீராத்³யாவஶ்யகமென்று கருத்து ॥

இப்படி ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி³ஹேதுக்களாலே ப்³ரஹ்மத்துக்கு விசித்ரஸ்ருஷ்டித்வம் சொல்லப்பட்டது । இந்த உபஸம்ஹாராதி⁴கரணத்தில் அந்த ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி³ஹேதுக்கு ஸங்கோசத்தை நிரஸிக்கிறாரென்று ஸங்க³தி: ॥

ஸூ. உபஸம்ஹாரத³ர்ஶநாந்நேதி சேந்ந க்ஷீரவத்³தி⁴ ॥௨௪॥

ப்³ரஹ்மத்துக்கு ஜக³த்காரணத்வம் ஸம்ப⁴வதி ந வா என்று ஸம்ஶயம் । ந ஸம்ப⁴வதீதி பூர்வபக்ஷ: । குத: லோகத்தில் க⁴டாதி³கார்யங்களை பண்ணுகைக்கு ஸமர்த்²ரான குலாலாதி³களுக்கு த³ண்ட³சக்ராதி³களான அநேகஸஹகாரிகளுடைய அபேக்ஷை காண்கையாலே அத்³விதீயமான ஏகாகியான ப்³ரஹ்மத்துக்கு ஸஹாயஸம்பத்தியில்லாமையாலே ஜக³த்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம் கூடாது । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை அநுவதி³க்கிறார் ஸூத்ரத்தில்

உபஸம்ஹாரத³ர்ஶநாந்நேதிசேதி³தி ॥

உபஸம்ஹார: ஸஹாயஸம்பாத³நம் குலாலாதி³களுக்கு ஸஹாயஸம்பாத³நம் த்³ருஷ்டமாகையாலே நேதிசேத் । அஸஹாயமான ப்³ரஹ்மத்துக்கு ஜக³த்காரணத்வம் கூடாதென்று சொல்லுவையேயானால் ந அது யுக்தமன்று । க்ஷீரவத் த³தி⁴யாக பரிணமிக்கிற க்ஷீரத்துக்கு ஸஹகாரிநிரபேக்ஷத்வம் த்³ருஷ்டமாகிறதுபோல் ஏகாகியான ப்³ரஹ்மத்துக்கும் ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ஜக³த்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம் கூடும். இத்தால் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷத்வநியமமில்லை । ஹி என்னது ப்ரஸித்³தி⁴வாசகமாய்க்கொண்டு லோகத்திலுள்ள ப்ரத்யக்ஷத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது ॥

ஸூ. தே³வாதி³வத³பி லோகே ॥௨௫॥

யதா² தே³வாதி³கள் தங்களுடைய லோகத்திலே அபேக்ஷிதகார்யங்களை ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டிக்கிறார்களோ அப்படியே ப்³ரஹ்மமும் ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஜக³த்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறதில் விரோத⁴மில்லை ॥

ஸூ. க்ருத்ஸ்நப்ரஸக்திர்நிரவயவத்வ ஶப்தகோபோ வா ॥௨௬॥

கார்யரூபமான ப்ரஹ்மஸ்வஶரீரவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ப்ரஹ்மம் ஜகத்காரணமாகட்டும். ததாபி நிரவயவமான ஸ்வரூபத்வ ஸ்வரூபமானது எப்படி ஸஹஸ்ராதித் ப்ரஹ்மஸ்வனத்தை ஸங்கல்பித்து ஏகதேசகார்யரூபமாக இருக்கக்கூடுமென்கிற ஶங்கா ஸமாதி: ॥

ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வம் கூடுமா, உத கூடாதா, என்று ஸம்ஶயம் கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம், குத:, நிரவயவமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகதுபாதானத்வம் அங்கீகரித்தால் க்ருத்ஸ்நப்ரஹ்மமும் ஜகதாகாரேண பரிணமிக்கையாலே நித்யவிஶுத்திவ்யாப்தியும் ப்ரஹ்மத்துக்குக்கூடாதொழியும். இந்ததோஷநிவ்ருத்திக்காக ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸாவயவத்வமங்கீகரித்தால் ஏகமேவாத்விதீயமென்று நிரவயவ ப்ரஹ்மப்ரதிபாதக வாக்யவிரோதம் வரும் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ॥

பூ. க்ருத்ஸ்நப்ரஸக்திர்நிரவயவத்வ ஶப்தகோபோ வா ॥

ப்ரஹ்மம்காரணமாகில் க்ருத்ஸ்நமான ப்ரஹ்மத்துக்கும் கார்யரூபேண உபயோகம் ப்ரஸங்கிக்கும் । அதற்காக ஸாவயவத்வமொப்புக்கொண்டால் ஏகமேவாத்விதீயமென்கிற நிரவயவத்வத்தைச்சொல்லுகிற ஶ்ருதிப்ரகோபம்வரும், இது பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் ।

இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. ஶ்ருதேஸ்து ஶப்தமூலத்வாத் ॥௨௭॥

துஶப்தம் பக்ஷத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது । ஶ்ருதே: ப்ரஹ்மஸ்வபாவத்தில் ஶ்ருதியே ப்ரமாணமாகையாலே இப்படி ப்ரஸங்கியாது, ஶப்தமூலத்வாத், ஶ்ருதிரூபஶப்தத்தையே மூலமாக ப்ரதிபத்தி காரணமாக உடைத்தாயிருக்கையாலே । ப்ரமாணாந்தராவிஷய ப்ரஹ்மத்துக்கு நிரவயவத்வகாரணத்வ ஸர்வஶக்த்யாதிகள் யதாஶ்ருதி ஶ்ருதிசொல்லுகிறபடி ஒப்புக்க வேண்டியதால் ஸர்வம் கூடும் । இத்தால்விரோதமில்லை । ஶ்ரீ

திதஶக்திகளான க்ஷீராதித்ருஷ்டாந்தங்களைக்கொண்டு போத்யம் பண்ணுகிறது கூடாதென்று கருத்து ।

ஸூ. ஆத்மநி சைவம் விசித்ராஶ்ச ஹி ॥௨௮॥

ஆத்மநி ச, ஏவம் ஜீவாத்மாவிடத்தில் அசேதநமான தேவாதி விசித்ரஸ்ருஷ்டிஜநகத்வாதிஶக்தியும், ஏவம் ப்ரஹ்மத்தில் ஸகலேதர வைலக்ஷண்யத்தாலே தோஷப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே தேஹாதிவைலக்ஷண்யத்தால் வரமாட்டாதென்று பரிஹரிக்க வேணும், விசித்ராஶ்ச ஹி । அசேதநங்களான அக்ந்யாதிகளிலும் விசித்ரங்களாகவே காணப்படுகிறதுகள் । அக்நியிலிருக்கிற ஔஷ்ண்யஶக்தி ஜலத்திலில்லை । ஜலநிஷ்டஶைத்யம் அக்நியில் காணவில்லை । அப்படியே விலக்ஷணமான ப்ரஹ்மத்தில் ஸர்வவிசித்ரஶக்தியோகமும் கூடுமென்று கருத்து ।

ஸூ. ஸ்வபக்ஷதோஷாச்ச ॥௨௯॥

ப்ரதாநாதிகாரணபக்ஷத்திலே தோஷத்தாலேயும் ப்ரஹ்மமே ஜகத்காரணம் । ஸ்வபக்ஷத்தில் தோஷமாவது அசேதநமாய் நிரவயவமுமான ப்ரதாநத்தில் கீழ் சொன்ன தோஷங்களும் இன்னமும் பஹுதோஷங்களும் ப்ரஸங்கிக்கும் ।

ஸூ. ஸர்வோபேதா ச தத்தர்ஶநாத் ॥௩௦॥

பரதேவதையானது ஸகலேதர வைலக்ஷண்யத்தாலே ஸா ச ஸர்வோபேதா, ஸர்வஶக்தியுக்தையென்று । தத்தர்ஶநாத், ஸர்வஶக்தியோகத்தைச் சொல்லப்பட்ட ஶ்ருதியாலுமென்னபடி, தர்ஶயதீதி தர்ஶநம் ஶ்ருதி:, பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதைவ ஶ்ரூயதே, ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச, இத்யாதியான ஶ்ருதிவசநத்தாலும் உபாதாநத்வ நிமித்தத்வோபயுக்த ஸர்வஶக்தியோகம் ஸித்தமாயத்து, இத்தால் காரணத்வம் நிர்வ்யூடம் ।

ஸூ. விகரணத்வாந்நேதி சேத் தது³க்தம் ॥௩௧॥

இப்படி உக்தமான அர்த்தத்தை த்ருடீகரிக்கைக்காக வேதோக்தமான அர்த்தத்தை போத்யபூர்வபக்ஷம் பரிஹரிக்கி

ரர் । விகரணத்வாத், காரணரஹிதத்வாத், கரணம், ஶரீரம், ந தஸ்ய கார்யம் கரணஞ்ச வித்யதே இத்யாதியாலே ஈஶ்வரனும் ஶரீரரஹிதனாகையாலே ஶரீரயத்னஜனான கடபடாதிகளுக்கே வ்யாபாராதிகார்யகர்த்ருத்வம் காண்கையாலே அஶரீரனான ஈஶ்வரனுக்கு காரணத்வம், ந, கூடாது இதி சேத், ததுக்தம், இந்த ஶங்கைக்கு யென்ன பரிஹாரம், சொல்லவேணுமோ, அந்த பரிஹாரம் ஶ்ருதேஸ்து ஶப்தமூலத்வாத், விசித்ராஶ்ச ஹி, யென்கிற பூர்வஸூத்ரங்களிலே சொல்லப்பட்டது । ஸர்வஶக்தியுக்தமாக ஶ்ருதிப்ரதிபாத்யமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸர்வவிதகாரணத்வம் கூடுமென்னு தாத்பர்யம் ।

ஸூ. ந ப்ரயோஜநவத்த்வாத் ॥ ௩௨ ॥

அவாப்தஸமஸ்தகாமனான பரமபுருஷனுக்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே காரணத்வம் கூடாதென்கிற ஶங்கையை இந்த அதிகரணத்தில் பரிஹரிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி ॥

ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வம் கூடுமோ, கூடாதோ, யென்னு ஸம்ஶயம், கூடாதென்னு பூர்வபக்ஷம், அதஃ ந ப்ரயோஜநவத்த்வாத் கர்த்தாக்கள் ஒரு ப்ரயோஜநத்தை உத்தேஶித்து வ்யாபாராதிகளைப்பண்ணக்காண்கையாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே மஹாப்ரயாஸாதிதுஃகரூபமான ஜகத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியை கார்யமென்னையாலே பண்ணுகிறானென்பது அயுக்தமாகையாலே ந ப்ரஹ்மத்துக்கு காரணத்வம் கிடையாது । இது பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் ॥

இந்த ஶங்கையை பரிக்கிறார் ।

ஸூ. லோகவத்து லீலாகைவல்யம் ॥ ௩௩ ॥

துஶப்தம் ஶங்கையை வ்யாவர்த்திக்கிறது லீலா கைவல்யம், கேவலலீலைவ, ப்ரயோஜநம், கைவல்யஶப்தம் ப்ரயோஜநாந்தரத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது । ததா ச, கேவலலீலையான ஸ்ரீ

ரைக்கு ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள் ப்ரயோஜநங்களான், லீலைகளும், பரமபுருஷன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் லீலாரஸத்துக்காக ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலும், லோகங்களில் லோகத்தில் பரிபூர்ணரான ராஜாக்களுக்கு கேவல லீலையின் பொருட்டு கந்துகாதிகளுடைய க்ரீடை காணப்படுகிறது, அப்படியே ப்ரஹ்மத்துக்கும் காரணங்கூடும்

ஸூ. வைஷம்ய நைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத் ததா ஹி தர்சயதி ॥௩௪॥

ஸர்வேச்வரன் ப்ராணிகளை பரமேச்வரன் தேவமநுஷ்யாதி விஷமஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணினால் வைஷம்யமும் து:கமய ஜகத்ஸ்ருஷ்டியாலே நைர்க்ருண்ய தோஷமும் வரும் இந்த சங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ।

ந । வைஷம்ய தோஷமும் நைர்க்ருண்ய தோஷமும் ப்ரஹ்மத்துக்கு வாராது । குத: ஸாபேக்ஷத்வாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய புண்யகர்மங்களை அநுஸரித்து தேவாதி விஷமஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே ஸத்யஸங்கல்பனான ஸர்வேச்வரனுக்கு தேவாதி விஷமஸ்ருஷ்டியிலும் து:கஸ்ருஷ்டியிலும் அந்த ஜீவர்களுடைய புண்யபாபரூபகர்மமே ஹேதுவென்று கருத்து । ததாஹி தர்சயதி । ஸாதுகாரீ ஸாதுர்பவதி, பாபகாரீ பாபோ பவதீத்யாதி சாஸ்த்ரமானது புண்யகர்மாநுகுணம். ஸாதுபாவாதி வைஷம்யமென்று காண்பிக்கிறது ॥

ஸூ. ந கர்மாவிபாகாதிதி சேந்நாநாதித்வாத் ॥௩௫॥

கர்ம ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே கர்மமில்லை । குத: ஜீவர்களில்லாமையாலே ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் । ஏகமேவ என்கிற ச்ருதி ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜீவனுக்கும் விபாகமில்லை । ப்ரஹ்மம் ஒன்றே அத்விதீயமாயிருக்கிறது என்று சொல்லுகையாலே ஜீவர்களுடைய கர்மாநுகுணம் ஸாதுபாவாதி வைஷம்யமென்று சொன்னது கூடாது । இதி சேந்ந । அநாதித்வாத் ।

ஜகதஃ அநாதித்வாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களும் அவர்களுடைய கர்மப்ர
வாஹங்களும் அநாதியாயிருக்கையாலே உபபத்யதே ச । அந்த
ஜீவர்கள் அநாதிகளாய் ப்ரளயகாலத்திலேயிருந்தாலும் ஏகமே
வயென்னு ஏகத்வஶ்ருதி உபபந்நமாகலாம் । இங்கு ப்ரஹ்மத்
துக்கு ஏகத்வமாவது தேவாதிநாமரூபவிபாகாநர்ஹஸூக்ஷ்மசி
தசித்ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாவிஶிஷ்டவிஶிஷ்டஶரீரகத்வம் இதாலே அந்தஸூ
க்ஷ்மாவஸ்தையை ப்ரஹ்மமப்ருதக்ஸித்தமாகையாலே ப்ரஹ்மமேகமென்னு சொ
ல்லக்குறையில்லை । உபலப்யதே ச । ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ஜீவர்க
ளுக்கும் தத்கர்மங்களுக்கும் அநாதித்வம் தோற்றப்படுகிறது ஜ்ஞா
ஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ, நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநா
நாம் இத்யாதிகா ஶ்ருதிஃ, ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்ய
நாதீ உபாவபி । இத்யாதிகா ஸ்ம்ருதிஃ ॥

ஸூ. ஸர்வதர்மோபபத்தேஶ்ச ॥௩௭॥

ஸாங்க்யவைஶேஷிகாதிபக்ஷத்தில் காரணமாக ஒப்புக்
கொண்ட ப்ரதாநபரமாணுக்களில் அஸம்பாவிதங்களாயும் கா
ரணதர்மங்களாயுமுள்ள ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வாதித
ர்மங்களுக்கு பரப்ரஹ்மத்தில் உபபத்தியிருக்கையாலே
பரப்ரஹ்மமே ஸூக்ஷ்மசிதசிச்சரீரகமாய்க்கொண்டு ஸக
லஜகத்துக்கும் ஸர்வவிதகாரணமென்னு ஸித்தமாய்த்து

ஶ்ருதப்ராஸித்தப்ரகாரேணாபி தோஷத்ரயநிவ்ருத்திப்ர
ண்யபரிஹாரப்ரகாரஃ கிஞ்சிதுச்யதே

நிஶ்ஶேஷாத்ருஷ்டவைஷம்ய விரதவிஹரணோ விஶ்வகர்தா த
தாஸ்யாந்நித்யம் தேவோ கோபாஸ்ய ஹேதுஃ வ்யஸ்ய நிராபாயிகஶ்ரியாஸா
நிரபேக்ஷதிரேஷ । பக்ஷஃ பக்ஷேந்த்ரயாதி ஸ்யாத் விஹரண
விரதிர்வைஷம்யாதி தோஷஃ ஶ்ருதிஷு பரக்ஷ நிராகா நி
ராபாயிகஶ்ரியா கர்த்ருத்வஶக்திஸ்ஸ்து ॥

அஸ்யார்த்தஃ । நித்யஸம்ஸாரியென்னும் ஸர்வஸம்ஸா
ரவிரஹவானென்னுமிரண்டுவிதம். அதிவாத்ஸல்யஜலதி
ஶேஷாநென்னும் ஶுகாஶ்ரீம் யோகிமென்னும் சொல்லுகிற ப்ரமாண

த்தால் ஒருக்காலமும் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியில்லாதவன் நித்யஸம்ஸாரி । நித்யஸம்ஸாரியை ஒப்பாவிட்டால் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கத்தோடே ஸம்ஸ்ருதிச்சேதமாயதோ என்னு ஈஶ்வரனுடைய நித்யஸ்ருஷ்டிவிரோதமாவரும் । ஆகையால் நித்யஸம்ஸாரி ஒப்புக்கொள்ளவேணுமென்னு சிலர் சொல்லுகிறார்கள் । இதரேதர ஸகலஜீவர்களும் முக்தியோக்யரென்னும் ஶாஸ்த்ராதிகளுக்குப்போலே ஸஹகாரி ஸித்தபொது முக்திஸித்தியில் ஸந்தேஹமில்லையென்னும் பக்ஷமா த்ரைகுண்யம், போகோ நாவேத்ய, ஸர்வமுக்திப்ரஸக்த:, முக்தியா ஜநநி ஜநநி யென்கிற ப்ரமாணங்கள் விஷம்பாயித்வத்தை சொல்லுகிறதென்னும் ததா ஸம்ஸாரிவாக்யஸ்ய யாதி மோக்ஷம் ஸஹஸ்ரஶ: இத்யாதி ப்ரமாணங்கள் எல்லாம் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உபாயாநயத்தால் ஸம்ஸாரமோக்ஷநிவ்ருத்தியை சொல்லுவதினாலும் நித்யஸம்ஸாரியில்லையென்னும் சொல்லுகிறார்கள் । இந்த இரண்டுபக்ஷத்திலும் வைஷம்யநைர்க்ருண்யத்தை பரிஹரித்தருளுகிறார் ॥

நித்யஸம்ஸாரியை ஒப்புக்காவிட்டால் ஜீவர்கள் அநந்தராயிருந்தாலும் எல்லாரும் முக்தியோக்யராகையாலே க்ரமக்ரமமாக முக்தராகும்பக்ஷத்தில் ஸ்ருஷ்டியில்லாத்தாலே ஈஶ்வரனுக்கு விஹாரவிரதிப்ரஸங்கம் வரும் தத்பரிஹாரார்த்தமாக நித்யஸம்ஸாரியை ஒப்புக்கொள்ளில் அவன்விஷயத்தில் தயையில்லாத்தாலே ஈஶ்வரனுக்கு நிர்த்தயத்வப்ரஸங்கம் வரும் என்கிற பூர்வபக்ஷத்துக்கு ஸமாதாநம் அருளிச்செய்கிறார் । பக்ஷே பூர்வோக்தி முந்தினபக்ஷத்தில் விஹாராபாவம் தோஷமென்னு வென்னால் ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரன் லீலையாகையாலே ஸ்ருஷ்டிப்ரவ்ருத்திபோலே தந்நிவ்ருத்திக்கும் லீலாரூபமாகுகையாலும் பரமபதத்தில் போகம் வந்ததாகையாலே இந்த லீலாவிரதிக்கு தோஷமில்லை । நித்யஸம்ஸாரிபக்ஷத்திலும் அந்த ஜீவர்களுடைய பூர்வகர்மாநுகுணமாக ஈஶ்வரனுடைய நித்யம் விநாஶயாயிருக்கையாலே நைர்க்ருண்யாதிதோஷங்களில்லை என்று கருத்து ॥

ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஆரம்பணாதிகரணத்தின் பூர்வபக்ஷத்தில் ப்ரஸக்தமான ஜீவாவிஷ்டத்வதோஷத்துக்கும் ப்ரகாராந்தரத்தாலே பரிஹாரமாகவும் இங்கு இந்த அதிகரணம் ப்ரவ்ருத்தமாய்த்து ॥

இந்த ஸூத்ரபாதத்திலே பத்து அதிகரணங்களிலே பத்து பூர்வபக்ஷயுக்திகள் நிரஸ்தங்களென்று ஒரு ஶ்லோகத்தால் ஸங்க்ரஹித்து காட்டுகிறார் தேஶிகேந்த்ரர் ॥

ஸாங்க்யஸ்ம்ருத்யா விரோதாத் யியிஶ்சவிஹதித: கார்ய வைஜாத்யதாடஸ்த்யஸ்ருதவநகார்யாநேகதந்த்ராதிகவிஹதயா போகஸாம்யாவிபாக்த்யா । கார்யாவாதாநபேக்ஷாத் ஸஹகவிஹதித: காரகாபேக்ஷணாத் க்ருத்ஸ்நாம்ஶாத் ஸாம்யாத் ப்ரவிஹவாயாத் க்ருதவிஷமதயா வ்யாப்திகம் ப்ரத்யவஸ்த: ॥

ஸ்ம்ருத்யதிகரணத்தில் ஸாங்க்யஸ்ம்ருதிவிரோத: பூர்வபக்ஷயுக்தி: யோகாதிகரணத்தில் யியிஶ்சவிஹதி: பூர்வபக்ஷயுக்தி:, நவிலக்ஷணத்வாதிகரணத்தில் காரணஸ்வரூபத்தில் கார்யஜடவைலக்ஷண்யம், ஶிஷ்டாபரிக்ரஹாதிகரணத்தில் அநுகாரமான அநேகதந்த்ராந்தரகாரணவிஹதி: போக்த்ராபத்த்யதிகரணத்தில் போக்த்ருபோக்யஸ்வபாவநாஶவிபாக: ஸம்ஸாரவிநாஶ: । ஆரம்பணாதிகரணத்தில் கார்யோபாதாநபேத:, இதரவ்யபதேஶாதிகரணத்தில் ஸ்வஹிதாகரணாதி விரோத: । உபஸம்ஹாரதர்ஶநாதிகரணத்தில் ஸஹகாரியபேக்ஷா: । க்ருத்ஸ்நப்ரஸக்த்யதிகரணத்தில் க்ருத்ஸ்நைகதேஶவிகல்பவாத: । ப்ரயோஜநவத்த்வாதிகரணத்தில் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜநவைஷம்யம் ஆக இப்படி ஸாங்க்யஸ்ம்ருதிவிரோதம் முதலான பத்து பூர்வபக்ஷயுக்திகளைச்சொல்லும் பூர்வபக்ஷிகளை தகுந்த ப்ரத்யுக்தயுக்திகளாலே ஸூத்ரகாரர் நிராகரித்தாரென்று திருவுள்ளம் ।

இதி ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்
த்விதீயாத்யாயே ப்ரதமபாத: ॥

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம: ||

ஸ்ரீ பாஷ்யார்த்த மணிப்ரவாள தீபிகாயாம்

த்விதீயாத்யாயே த்விதீய: பாத: ||

ஸூ. ரசநாநுபபத்தேஶ்ச நாநுமாநம் ப்ரவ்ருத்தேஶ்ச ||௧||

ஸ்வபக்ஷத்தில் ஸாங்க்யாதிகள் சொன்ன அநுபபத்திகளை பரிஹரித்து ஸாங்க்யாதிபக்ஷங்களிலே அநுபபத்திகளைக்காட்டி த்விதீயபாதமான தர்கபாதத்தில் பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபம் செய்தருளுகிறாரென்று பாதஸங்கதி: |

பூர்வாதிகரணத்தில் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுக்கு ப்ரயோஜநாபேக்ஷையில்லாத்தாலே வந்த நிர்த்தகாநுபபத்தியானது பரிஹரிக்கப்பட்டது | இந்த அதிகரணத்தில் பரா ப்ரக்ருதிக்கு அநுபபத்தி சொல்லப்படுகிறதென்று அதிகரணஸங்கதி: |

ஸாங்க்யதந்த்ரஸித்தமான ப்ரதாநகாரணவாதமானது ஸமீசீநயுக்திமத்தமோ; உத ந, என்று ஸம்ஶயம் | ஸமீசீநயுக்திமத்தமென்று பூர்வபக்ஷம் | குத: ஸத்வரஜஸ்தமோமயமான ஜகத்துக்கு ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுடைய ஸாம்யாவஸ்தமான ப்ரதாநமே காரணமாகை யுக்தம் | இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் |

ரசநாநுபபத்தேஶ்ச நாநுமாநம் ப்ரவ்ருத்தேஶ்ச ||

அநுமாநம் ப்ரதாநம், ஜகத்காரணமன்று | குத:, ரசநாநுபபத்தே: ப்ராஜ்ஞனான பரமபுருஷனாலே அநதிஷ்டிதமாய் அசேதநமான ப்ரதாநத்துக்கு விசித்ரமான ஜகத்தினுடைய ரசநம் கூடாமையாலே, ப்ரவ்ருத்தேஶ்ச, ரசநாதிநிமித்தமாண

த்துக்கு ஹேதுக்களான த்ரவ்யாதிகளான அசேதநங்கள் ப்ரயோஜநாதிஜ்ஞரான சேதநராலே அதிஷ்டிதங்களாய்க்கொண்டு ப்ரயோஜநாதிகளில் ப்ரவ்ருத்திக்கையாலே ஒரு த்ரவ்யத்துடைய குணங்களாக ப்ரஸித்தங்களான ஶௌக்ல்யாதிகுணங்களுக்குப்போலே த்ரவ்யாஶ்ரிதங்களான ஸத்த்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கு உபாதாநத்வம் கூடாதென்று சகாரத்தாலே ஸூசிதம் ॥

ஸூ. பயோம்புவச்சேத்தத்ராபி ॥௨॥

பயஸ்ஸானது ப்ராஜ்ஞாநதிஷ்டிதமாய்க்கொண்டே ததியாக பரிணமிக்கிறாப்போலேயும் ஜலமானது ப்ராஜ்ஞாநதிஷ்டிதமாய்க்கொண்டு நாளிகேர பத்ராதி விசித்ர ரஸமாய்ப் பரிணமிக்கிறாப்போலேயும் கேவலப்ரதாநமும் ஜகதாகாரமாய்ப் பரிணமிக்கை உபபந்நமிதிசேத் । இந்த ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் । தத்ராபி । அந்த பயஸ்ஸிலேயும் அந்த ஜலத்திலேயும் ப்ராஜ்ஞாதிஷ்டாநம் யோப்ஸு திஷ்டந் இத்யாதிஶ்ருதியாலே ஸித்தமாகையாலே அதுவும் பக்ஷத்தில் சேர்ந்ததுதானென்று கருத்து

ஸூ. வ்யதிரேகாநவஸ்திதேஶ்சாநபேக்ஷத்வாத் ॥௩॥

வ்யதிரேகேண அநவஸ்திதே: ஸர்வஸந்நிதியிலிருக்கிறதாயும் ப்ரதிஸர்காவஸ்தமான ப்ரளயாவஸ்தையால் உபலக்ஷிதமாயுமுள்ள அவஸ்திதிக்கு அபாவம் ப்ரஸங்கிக்கையாலென்னபடி । அத்தால் ப்ராஜ்ஞாநதிஷ்டிதப்ரதாநம் காரணமன்று । அநபேக்ஷத்வாத் ப்ரதாநத்துக்கு சேதநாபேக்ஷையில்லாமையாலே, ஸதா ஜகத்ஸ்ருஷ்டிப்ரஸங்கமும்வரும். ப்ராஜ்ஞாதீநபரிணாமத்தைஒப்புக்கொண்டாலோவென்னில், ப்ராஜ்ஞனுடைய ஸங்கல்பாநுகுணமாக ஸர்கப்ரளயவ்யவஸ்தை கூடுமென்று கருத்து ।

ஸூ. அந்யத்ராபாவாச்ச ந த்ருணாதிவத் ॥௪॥

த்ருணாதிவத் ந தேந்வாதிகளாலே புக்தமான த்ருணாதிகள் க்ஷீராகாரமாக பரிணமிக்கிறாப்போலே கேவலப்ரதாநமும் காரணமென்று சொல்லவொண்ணாது । குத: அந்யத்ராபாவாத் ।

வ்ருஷபமஹிஷாதிகளாலே பக்ஷிக்கப்பட்ட த்ருணாதிகளிலே க்ஷீரபரிணாமம் காணாமையாலே தேந்வாதிபக்ஷித த்ருணாதிகளிலேயும் ப்ராஜ்ஞாதிஷ்டாநம் ஸித்தமென்று கருத்து ॥

ஸூ. புருஷாஸ்மவதிதி சேத் ததாபி ॥ ௫ ॥

ப்ரதாநம் ப்ராஜ்ஞாநதிஷ்டிதமாயிருந்தாலும் அந்த ப்ரதாநத்தை ஜீவனானவன் ஸந்நிதாநத்தாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியில் ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறான். எதுபோலவென்றால், புருஷாஸ்மவத், புருஷவத், அஸ்மவத் என்னபடி, கமநசக்தியில்லாத த்ருக்சக்தியுக்தனான பங்குவான புருஷன் கமநசக்தியுக்தனான அந்தனை ஸந்நிதாநத்தாலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறாப்போலவும் அயஸ்காந்தக்கல்லானது தன்னுடைய ஸந்நிதாநத்தாலே இரும்பை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறாப்போலவும் ப்ரதாநம் ஜகத்ப்ரவ்ருத்தியை பண்ணலாம் இதிசேத், இந்த சங்கையை பரிஹரிக்கிறார். ததாபி, அப்படியிருந்தாலும் ஜகத்ப்ரவ்ருத்திகூடாது. பங்குவுக்கு மார்க்கோபதேசாதிவ்யாபாரமும் அந்தனுக்கு அந்த உபதேசத்தை க்ரஹிக்கையாகிற சேதநத்வமுமிருக்கிறது. அயஸ்காந்தமணிக்கும் காதாசித்கமான அயஸ்ஸந்நிதாநமிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் சேதநனுடைய ஸந்நிதாநம் தவிர வேறு விசேஷம் காணவில்லை. சேதநஸந்நிதி நித்யமாயிருக்கையாலே நித்யஸர்க்கமும் அபவர்க்காபாவமும் ப்ரஸங்கிக்கும் ॥

ஸூ. அங்கித்வாநுபபத்தேஶ்ச ॥ ௬ ॥

குணங்களுக்கு உத்கர்ஷநிகர்ஷநிபந்தநமான அங்காங்கிபாவலக்ஷணத்தாலே ஜகத்ப்ரவ்ருத்தியானது ஒன்றலொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரளயதசையிலோவென்றால் ஸாம்யாவஸ்தங்களான ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கு அந்யோந்யாதிக்யந்யூநதாரூபமான அங்காங்கிபாவஸம்பந்தாபாவமாகையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிகூடாது. அந்த தசையிலும் வைஷம்யம் அங்கீகரித்தால் விசேஷமில்லாத்தாலே ஸதா ஸ்ருஷ்டியானது ப்ரஸங்கிக்கும் ஆகையால் ப்ராஜ்ஞாநதிஷ்டிதமான ப்ரதாநம் காரணமன்று ॥

ஸி. அந்யோபாஸ்திவத் ஆத்மஶக்திவிஷயோ மாஸ் ||௭||

உக்தப்ரகாரமொழிய வேறு ப்ரகாரமாக த்யாநத்தை அநுஷ்டித்தாலும் த்யாநத்துக்கு ஆத்மஶக்தியில்லாத்தாலே ப்ரபந்நாநுவ்ருத்யாதிதோஷங்கள் துல்யங்கள் ||

ஸி. அஸ்யாபேக்ஷ்யத்வாத் ப்ரஸாதாத் ||௮||

கேவலத்யாநத்தை அங்கீகரித்தாலும் அஸ்ய ப்ரஸாதாத் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே த்யாநத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டாம் ஏனென்னுல் பரமபுருஷனுடைய ப்ரஸாதவிஶேஷமாக த்யாநம் ப்ரவ்ருத்திக்காதென்னு ஒன்னுடைய கருத்து அது கூடாது, ஸ்வதந்த்ரோத்தரஸ்வப்ரபாவனாய் நிரபேக்ஷவாரணனை பரமபுருஷனுக்கு ஸ்வதந்த்ரஸ்வப்ராதாந்யத்தாலே ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ப்ரவமான ப்ரஸாதமும் ப்ரக்ருதிவிவேகார்த்தமான ஸம்பந்தமும் ஸம்பவியாது ||

ஸி. விஶேஷாத்ஸாம்யஸம்ஜ்ஞம் ||௯||

பரஸ்பரவிரோதஸமாகத்தாலேயும் இந்த ஸாம்யஸ்வஸம்ஜ்ஞம், ததாஹி ப்ரக்ருதியானது பரமபுருஷனுடைய ப்ரஸாதஸம்பந்தங்களுக்குக்காக ப்ரவ்ருத்திக்கிறதென்னு ஸாம்யர்கள் சொல்லுகிருர்கள், அசேதநையான ப்ரக்ருதிதானே பரமபுருஷநிஷ்டமான சைதந்யத்தை தன்னிடத்திலேயும் தன்னுடைய கர்த்ருத்வத்தை பரமபுருஷனிடத்திலேயும் அத்யாஸித்து பந்தத்தை அடைகிறது மோக்ஷஸாதநத்தையும் அநுஷ்டிக்கிறதென்னு சொல்லுகிருர்கள் அசேதநமான த்யாநத்துக்கு சேதநதர்மமான அத்யாஸம் எப்படிக்கூடும் இப்படி விரோதஸம்பந்தத்தாலே த்யாநகாரணவாதம் அத்யந்தாஸம்ஜ்ஞம் ||

ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத் ப்ரபந்நாநுவ்ருத்யதிகரணாஸ்வயோவிம்ஶ ரோப வரிஹாரஃ கிம்நிரூப்யதே ||

ஸ்ரீ: ஸ்ருதப்ரகாசிகா ப்ரத்யதிகரண ஸாரஸங்க்ரஹம்

ஸாஸ்த்ரயோந்யதிகரணத்தில் அநுமாநத்துக்கு ப்ரஹ்ம ஸாதகத்வமில்லையென்று சொல்லப்பட்டது. ரசநாநுபபத்தேஸ்ச என்கிற அதிகரணத்தில் அசேதநங்களுக்கு சேதநாதிஷ்டிதத்வ நியமமென்கிற வ்யாப்தியால் சேதநவிசேஷத்வேந ப்ரஹ்மம் ஸாதிக்கப்பட்டான். அத: இந்த இரண்டதிகரணத்துக்கும் விரோதம் உபஜீவ்ய ஸம்ஸதிமென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம் என்னவென்னில் ஸாஸ்த்ரயோந்யதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மம் அநுமாநத்தாலே ஸாதிக்கைக்கு ஸக்யமில்லையென்று சொல்லப்பட்டான், ரசநாநுபபத்யதிகரணத்திலேயென்றால் அந்த ப்ரஹ்மம் தானே அநுமாநத்தாலே பாதிக்க ஸக்யமில்லையென்று சொல்லப்பட்டான் ஆகையால் இரண்டதிகரணங்களுக்கும் பரஸ்பரவிரோதமில்லை। யதா த்ருஷ்டம் ஸங்கதி எந்தவஸ்துவானது எந்த ப்ரமாணத்தாலே ஸாதிக்க யோக்யமோ அந்த வஸ்துதானே அந்த ப்ரமாணத்தாலே பாதிக்கைக்கும் ஸக்யம் யதா ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமான கடாதிகள் அந்த ப்ரத்யக்ஷத்தாலே பாதிக்கப்படுகிறதே தவிர ப்ரத்யக்ஷாவிஷயமான பரமாணு த்வ்யணுகாதிகள் பாதிக்கப்படவில்லையோ அப்படிப்போலவே அநுமாநத்துக்கு விஷயமல்லாத ப்ரஹ்மம் அந்த அநுமாநத்தாலே ஸாதிக்கவாகட்டும் பாதிக்கவாகட்டும் ஸக்யமன்று என்று ஸூத்ரகாராபிப்ராயத்துக்கு ப்ரமாணமாக ஸ்ருதப்ரகாசிகாசார்ய ஸூக்தி ப்ரவ்ருத்தி ॥

நயத்ராசேதநாநாம் ஸ்வஸம்ஸ்ப்ருஷ்டி தவிபௌ அதிஷ்டாந ஸாஸ்த்ரஸம்ஸித்தி ஸ்யாத் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாதிதம் கிம் கிம் பர: ஸம்ஸ்த்ருதாகார: । ப்ரஹ்மமேயத்வாதிதாமஸ ஸாமான்ய தத்வஸித்த ஸம்யக்ஞாநாநாம் நாமஸ்ஸந்தாநஸ்ய ஸக்யஸித்தமய நியமாபஸ்யநாதித்யம் ॥

கிம் பர: கிமஸித்ய மயமாதித்யம் ।

ஸி. ஸ்வதீஸ்வமஸ்யா ஸம்பரிணாமாநாம் ப்ரஹ்ம ॥ ௧௦ ॥

அநுமாநப்ரமாணஸித்தம் ப்ரத்யக்ஷத்துக்குப்போலே ப்ர

மாணத்வத்துக்கும் தாத்பர்யமாகையாலே நிரீஶ்வர ஸாங்க்ய ப்ரஸித்தமான ப்ரதாநகாரணத்வ நிராஸத்துக்குப்பிற்பாடு காணாதாபிமதமான பரமாணுகாரணத்வத்தை நிரஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதி । இதில் ஸேஶ்வரஸாங்க்யனென்னுதல் நிராகரிக்கத்தக்கவனன்று । அப்படி யோகமதமும் ஶ்ருதிவிரோதமில்லாத்தாலே நிராகரணவிஷயமில்லை । வைஶேஷிகன் பரமாணுகாரணவாதியாயிருந்தாலும் பாஶுபதன் ப்ரதாநகாரணவாதியாயிருந்தாலும் இவர்கள் வேதபாஹ்யர்களாகையாலே ஸாங்க்யவைஶேஷிகர்களுக்கு அநந்தரம் நிரஸிக்கத்தக்கவர்கள் । காணாதந்து சொன்ன பரமாணுகாரணவாதம், ஸமீசீநமா ! அஸமீசீநமா யென்று ஸம்ஶயம் । ஸமீசீநமென்று பூர்வபக்ஷம் । யதஃ தந்த்வாத்யவயவங்களுடைய ஸம்யோகத்தாலே படாதிகளான அவயவிகளுண்டாகக்காண்கையாலே அவயவங்களுடைய ஸூக்ஷ்மத்வ மஹத்வங்களாலே அல்பத்வத்துக்கும் மஹத்வத்துக்கும் வைஷம்யம் காண்கையாலே அந்த அவயவதாரதம்யத்துக்கு அவதியான பரமாணுவே காரணமென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

மஹத்தீர்க்கவத்வா ஹ்ரஸ்வபரிமண்டலாப்யாம் ॥

இங்கு வாகாரம் சார்த்தே । அநுக்தஸமுச்சாயகம் அஸமஞ்ஜஸமென்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும் । யதா ஹ்ரஸ்வபரிமண்டலாப்யாம் மஹத்தீர்க்கஞ்ச ஜந்யம், ததா ஸர்வமஸமஞ்ஜஸமென்று அந்வயம், ஹ்ரஸ்வபரிமண்டலாப்யாம், த்வ்யணுகபரமாணுக்களாலே மஹத்தீர்க்கஞ்ச த்ர்யணுகம்போல த்வ்யணுகத்தால் த்ர்யணுகோத்பத்தியென்ன பரமாணுக்களாலே த்வ்யணுகோத்பத்தியென்ன இந்த இரண்டுகளும் எப்படி அஸமஞ்ஜஸமோ அப்படியே அவர்களொப்புக்கொண்ட விஷயம் ஸர்வமும் அநவஸ்தாதி தோஷத்தாலே அஸமஞ்ஜஸமென்று கருத்து । எப்படியென்றால் தந்த்வாதிகளான அவயவங்கள் நாலு திக்கிலும் நாலு பார்ஶ்வமும் மேலும் கீழும் இரண்டு ஆக ஆறு பார்ஶ்வத்தோடே சேர்த்து பரஸ்பரஸம்யோகங்களாய்க் கொண்டு

சரீரவாசிகளானவத்தான காரணங்களாகக்காண்கையாலே அப்படிப்போல் பரமாணுக்களும் ஷட்க வாஸ்துக்களோடே பரஸ்பரம் ஸம்யுக்தங்களாய்க்கொண்டு த்ர்யணுகாதிகார்யத்ர வ்யங்களென்னு சொல்லவேணும் அந்தவாஸ்துக்கள்ஸாவயவத்ர வ்யத்துக்கே கூடுகையாலே பரமாணுக்களும் ஸாவயவங்களாக ப்ரஸங்கிக்கும் அதெதாப்புக்கொண்டால் அநவஸ்தையாலே அநிஷ்டம் ஸித்தியாதென்னபடி ।

ஸூ. உபயதாபி நகர்மாதஸ்ததபாவ: ॥கஉ॥

அத்ருஷ்டஸம்யோகஜஸ்தித்ரவ்யாத । உபயதாபி × பாவ:।

த்ர்யணுககாரணமாயும் பரமாணு நிஷ்டமாயுமுள்ள கர்மத்துக்கு அத்ருஷ்டகாரித மென்னு ஒப்புக்கொள்ளுகிறாய், அந்த அத்ருஷ்டம், அணுகதமா, அல்லது க்ஷேத்ரஜ்ஞகதமா வென்கிற விகல்பத்தில் உபயதாபி நகர்ம, இரண்டு ப்ரகாரத்தாலும் பரமாணுஸம்யோக ஹேதுவான கர்ம இல்லை । அதெப்படி யென்றால் ஜீவகர்மாநுஷ்டாநஜந்யமாகையாலே பரமாணுவில் அத்ருஷ்டம் கிடையாது । ஒப்புக்கொண்டால் நித்யஸ்ருஷ்டி ப்ரஸங்கிக்கும் அதற்காக க்ஷேத்ரநிஷ்டமாகச்சொன்னால் வ்யதிகரண மாகையால் பரமாணுவில் கர்மோத்பாதகமாக ஸம்பவிக்கமாட்டாது யென்னபடி । அத்ருஷ்டவதாத்ம ஸம்யோகத்தால் பரமாணுவில் கர்மோத்பத்திசொல்லில் அந்த ஸம்யோகம் நித்யமாகையாலும் அத்ருஷ்டவ்யாபாரம் நித்யமாகையாலும் நித்யஸம்ஹ்ருதி ஸம்பவரும் । அதஸ்ததபாவ:, காரணீபூதகர்ம இல்லாத்தாலே கார்யமான பரமாணு ஸம்யோகமுமில்லை । அஸம்பவ மென்னு கருத்து ।

ஸூ. ஸமவாயாப்யுபகமாச்ச ஸாம்யாதநவஸ்திதே: ॥கஉ॥

ஸமவாயத்தை அங்கீகரிக்கையாலும் இந்த காணாதோக்த ஸம்பவம், அத: ஸாம்யாத், போகோத்பாதிக்கும் வ்யக்திக்கும் ஜாத்யாதிகுணங்களுக்கும் த்ரவ்யத்துக்கும் அவ்யதிஸித்தே

த்ரவ்யாத்மக ஸமவாயஸம்பந்தோங்கீகரிக்கப்பட்டது । அப்படிப்போல் அந்த ஸமவாயத்துக்கும் ஜாத்யாதிகளுக்கும் அவ்யபிசாரமாவதொரு ஸம்பந்தாபேக்ஷை ஸமானமாயிருக்கையாலேயென்னபடி । அநவஸ்திதே: ஸமவாயத்துக்கும் ததாஶ்ரயங்களுக்குமுள்ள அவ்யபிசாரஸித்திநிமித்தமாக ஸம்பந்தாந்தரம் ஒப்புக்கொள்ளில் அநவஸ்தை வரும் । அதற்காக அந்த ஸமவாயத்துக்கே ஸம்பந்தாந்தராங்கீகரியாமல் ஸ்வாவ்யபிசாரஸித்திநிமித்தத்வம் சொன்னால் அப்படி ஜாதிகுணாதிகளுக்கும் அங்கீகரிக்கை யுக்தம் ஸமவாயமொப்புக்கொள்ளுகை நிஷ்ப்ரயோஜநமாகையாலே அஸமஞ்ஜஸமென்னு கருத்து ॥

ஸூ. நித்யமேவ ச பாவாத் ॥௧௩॥

ஸமவாயத்துக்கும் நித்யத்வம் ஒப்புக்கொள்ளுகையாலென்றபடி । அத்தால் ஸம்பந்தி நித்யத்வமில்லாமல் ஸம்பந்தநித்யத்வம் கூடாத்தாலே ஸம்பந்திகளான அவயவாவயவிகளென்ன ஜாதிவ்யக்திகளென்ன இதுகளுக்கும் நித்யத்வமாவத்தாலும் கார்யகாரணபாவமே ஸித்திக்கமாட்டாதென்னு கருத்து ।

ஸூ. ரூபாதிமத்வாச்ச விபர்யயோ தர்ஶநாத் ॥௧௪॥

பரமாணுக்களுக்கு ரூபாதிமத்வம் அங்கீகரிக்கையாலும் விபர்யய: நித்யத்வநிரவயவத்வங்களுக்கு விபர்யயம் வரத்தெரியும் । தர்ஶநாத் ரூபாதிமத்துக்களான கடாதிகளுக்கு அநித்யத்வமும் ஸாவயவத்வமும் காண்கையாலே தர்ஶநாநுகுணமாக கல்பிக்கிறபடியாலேயும் பரமாணுக்களுக்கு ஒந்நிஷ்டப்ரகாரம் நித்யத்வமும் நிரவயவத்வமும் ஸித்தியாதென்னு கருத்து ॥

ஸூ. உபயதா ச தோஷாத் ॥௧௫॥

பரமாணுக்களுக்கு அநித்யத்வாதிகள் வருமென்கிற பயத்தாலே ரூபாதிராஹித்யமொப்புக்கொண்டால் கார்யகுணத்துக்கு காரணகுணம் ஹேதுவென்கிற நியமம் ஸித்தியாது அது ஸித்திக்கைக்காக பரமாணுக்களுக்கு ரூபாதிகளை அங்கீ

ஹரித்தால் அநித்யவாதி ப்ரஸக்திவரும், அத: [illegible] ஸ்வீகாரத்
தாலும் தோஷம்வருகையாலே அஸமஞ்ஜஸமேவ காணாதமதம் ॥

ஸூ. அபரிக்ரஹாச்சாத்யந்தமநபேக்ஷா ॥௧௬॥

காபிலமதத்திலே ப்ரத்யக்ஷாதிந்யாயவிரோதமிருந்தாலும் ஸத்கார்யவாதிகளான வைதிகர்களாலே பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது, காணாதமதத்திலோவென்றால் ஒரு அம்சத்திலும் வைதிகபரிக்ரஹமில்லாத்தாலே அநாதவத்தியாலேயும் நிஶ்ஶ்ரேயஸார்த்திகளாலே அத்யந்தநபேக்ஷபண்ணவேணும் ॥

ஸூ. ஸமுதாய உபயஹேதுகேபி ததப்ராப்தி: ॥௧௭॥

ஸுகதாபிமதஸித்தாந்தங்களை ஒப்புக்கொள்ளும் விஷயத்தில் இருவரும் ஸமாநமாகையாலே காணாதநிராகரணாநந்தரம் பௌத்தமதத்தை நிரஸிக்கிறானென்று ஸங்கதி । ஸுகதனென்றுபேருடைய புத்தனுடைய ஶிஷ்யர்கள் ஸுகதாபிமதயர்கள் । அவர்களுக்கு வைபாஷிகர்களென்றும் ஸௌத்ராந்திகர்களென்றும் யோகாசாரர்களென்றும் மாத்யமிகர்களென்றும்பேர் । அதில் வைபாஷிகர்கள் பாஹ்யார்த்தஸத்த்வங்கள் ப்ரத்யக்ஷஸித்தங்களென்று சொல்லுகிறார்கள் । ஸௌத்ராந்திகர்கள் அந்த பாஹ்யார்த்தங்கள் ஜ்ஞாநத்தாலே அநுமேயமென்கிறார்கள் । யோகாசாரர்கள் பாஹ்யங்களான பாஹ்யார்த்தங்களில்லை। ஜ்ஞாநாகார ஜ்ஞாநமாத்ரமே ஸத்யமென்கிறார்கள் இந்த மூன்றுபேர்களும் ஸர்வபதார்த்தங்களும் க்ஷணிகங்களென்கிறார்கள் மாத்யமிகர்கள் ஸர்வபதார்த்தங்களும் ஶூந்யமென்று சொல்லுகிறார்கள் அதில் வைபாஷிகரும் ஸௌத்ராந்திகரும் சொல்லுகிற ஸமுதாயத்திலே ப்ரகாரமானது ஒன்றாக உபபாதிக்க ஶக்யமா உத உபபாதிக்கக்கூடாதா, வென்று ஸம்ஶயம், உபபாதிக்கக்கூடுமென்று பூர்வபக்ஷம்; ததாஹி, ப்ருதிவீஜலதேஜோவாயுக்களுடைய பரமாணுக்கள் நாலுகளும் ஸம்யாஸ ரூபஸமஷ்டி விஶிஷ்டங்களாய்க்கொண்டு ப்ருதிவ்யாதிரூபங்களாகக்கூடுகிறதுகள் । அதில்நின்றும் ஶரீரேந்த்ரியவிஷய ஸங்காதங்கள்

உண்டாகிறதுகள் அதில் ஸூக்ஷ்மமான விஜ்ஞானஸந்தானமே ஆத்மாவாக இருக்கிறது। இதுகள் க்ஷணிகங்களாயிருந்தாலும் ஸ்திரஸ்வபாவத்தாலே லோகவ்யவஹாரம் ஸகலமும் கூடும் । என்று சொல்லுகிறார்கள் । இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் !

ஸூ. ஸம்ஸ்கார உபபத்தேச்ச தத்வப்ராப்தி: ॥கஎ॥

உபபத்தேச்ச ஸம்ஸ்காரஸ்ய தத்வப்ராப்தி: ஸம்ஸ்காரஸ்ய தத்வப்ராப்தி: । ஸ்மரணங்களாலே வ்யுத்பத்த்யாதி ஸம்ஸ்காரமுண்டாகிறது । வ்யுத்பத்த்யாதி ஸம்ஸ்காரத்தாலே ஸ்ரோத்ராதி விஷயஸம்ஸ்காரமுண்டாகிறது என்கிற இரண்டு ஸம்ஸ்காரத்திலேயும் தத்வப்ராப்தி: ஜ்ஞாத்ருஸம்ஸ்காரயோகம் சக்திகூடாது । க்ஷணிகங்களான ஸ்மரணாதிகள் ஸ்வஸ்வரூபம் சேருகிறவேளையிலேதானே நசித்துப்போகையாலே வ்யுத்பத்த்யாதி ஸம்ஸ்காரத்தை எப்படி உண்டாக்கும். ஸ்திரங்களிலே ஸ்திரஸ்வபாவத்தியாலே ஸம்ஸ்காரயோகம் சக்திகூடுமென்னில் அது ஸ்வாக்ஷிப்பில் ரஜதஸ்வபாவத்தியாலே ரஜதலோகம் சக்திகூடாதாப்போலே கூடாது ஆகையாலே அந்த ஸித்தாந்தம் ॥

ஸூ. ஏகதேசாத்ய ஸ்வாத்யவலோகநீயோ ஸம்வாத ஸாதாரித்வாத் ॥ கஅ ॥

ஸகலபதார்த்தங்களும் க்ஷணிகங்களாயிருந்தாலும் ஸ்திரங்களிலே ஸ்திரஸ்வபாவத்திர்ப்ரமாண ஸ்வப்நப்ரத்யயாலோகாதிகளுண்டாகிறதுகள். அதில் நின்றும் வ்யுத்பத்த்யாதிகள் அதில் நின்றும் ஸ்வப்நப்ரத்யயம், இப்படி ஏகதேசாரம் ஒன்றுக்கொன்று ஹேதுக்களாயிருக்கையாலே ஸகலபதார்த்தாவலோகநீயோ । ந । ஸம்வாத ஸாதாரித்வாத் । ஸம்வாதஸாதகத்தைக்குறித்து ஸ்வப்நப்ரத்யயம் நிமித்தமாகமாட்டாமையால் ஸ்திரத்தை ஸ்திரமாக விஷயீகரிக்கிற ஸ்வப்நப்ரத்யயானது ஸ்வஸ்த: ஸ்திரமான காயத்தை எப்படி உண்டாக்கும். இந்த ஸ்வப்நப்ரத்யயையுடைய ஆத்மா அப்போதே நசிக்கையாலே யாருக்கு ராகத்வேஷாதிகளை உண்டாக்குகிறது. ஆகையாலே இந்த ஸித்தாந்தம்

ஸூ. உத்தரோத்பாதே ச பூர்வநிரோதாத் ॥௧௯॥

உத்தரமான ஸ்கந்தமுண்டாகிற ஸமயத்திலே பூர்வ ஸ்கந்தம் நசித்துப்போகையாலே அஸதேவ உத்தரஸ்கந்தத்துக்கு ஹேதுவென்னு சொல்லவேண்டுகையாலே வ்யாவர்த்தகமான விசேஷமில்லாத்தாலே ஸ்கந்தத்தால் ஸ்கந்தமுண்டாகவும் ஸம்பவிக்கும். ஒருஸ்கந்தமே ஸர்வஜகத்துக்கும் ஹேதுவாக ப்ரஸம்பவிக்குமென்னு கருத்து । இங்கு க்ஷணிகே என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே க்ஷணசப்தம் ஸ்கந்தாதிகளைச்சொல்லுகிறது ॥

ஸூ. அஸதி ப்ரதிஜ்ஞோபரோதோ யௌகபத்யமந்யதா ॥௨௦॥

அஸதி ஹேதுவில்லாமலிருக்க கார்யமுண்டாகில் ப்ரதிஜ்ஞோபரோத: அதிபதிஸஹகார்யாதிகள் விஜ்ஞாநோத்பத்திஹேதுவென்னு சொல்லுகிற உங்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞைக்கு உபரோதம் வரும். அந்யதா இந்த தோஷத்தை பரிஹரிக்கைக்காக பூர்வஸ்கந்தமிருந்துகொண்டே உத்தரஸ்கந்தத்தை உண்டாக்குகிறதென்னு சொல்லில் யௌகபத்யம் இரண்டு ஸ்கந்தமும் ஏகதா தோன்ன ப்ரஸம்பவிக்கும் அப்படித்தோன்றவில்லை ॥

ஸூ ப்ரதிஸங்க்யாப்ரதிஸங்க்யாநிரோதா
ப்ராப்திரவிச்சேதாத் ॥ ௨௧ ॥

புத்திபூர்வகத்துக்கநந்தரம் தோன்றுகிற ஸ்தூலமான பாவவிநாசம் ப்ரதிஸங்க்யாநிரோதமென்னு சொல்லப்படுகிறது. பாவாதிகளுக்கு ப்ரதிக்ஷணம் உபலப்திக்கு அநர்ஹமாய் ஸூக்ஷ்மமாக உண்டாகிற விநாசம் அப்ரதிஸங்க்யாநிரோதமென்னு சொல்லப்படுகிறது । ஆக இப்படி ப்ரதிஸங்க்யாப்ரதிஸங்க்யாநிரோதரூபமான நிரந்வயவிநாசத்துக்கும் அப்ராப்தி: । ப்ராப்தியில்லை காரணம் அவிச்சேதாத் உத்பத்திவிநாசரூபாவஸ்தாவிசிஷ்டங்களான த்ரவ்யாதிகளுக்கு விச்சேதமில்லாமையாலென்னபடி । ததாஹி த்ரவ்யஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரத்யா

ஸ்வாஶ்ரயஸம்பந்தமேவ ப்ரகாஶவத்தி: । ஸ்வாஶ்ரயஸம்பந்தத்தை அடைகையே பட்டவிநாஶமென்று ப்ரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுகையாலே கீழ்ச்சொன்ன இரண்டுவிநாஶங்களும் நிரன்வயவிநாஶமென்று சொல்லக்கூடாது । விநாஶமானது ஒரு ஸம்பந்தத்திலே அன்வயியாமலிருக்கிறதென்கிற நிரன்வயவிநாஶம் கூடாதென்னபடி । தீபநாஶமும்கூட தீபத்தின் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாப்ராப்தியென்று கருத்து ॥

ஸூ. உபயதா ச தோஷாத் ॥௨௨॥

உத்பந்நமான த்ரவ்யத்துக்கு நாஶம் சொன்னாலும் நாஶத்தில் நின்றும் உத்பத்தி சொன்னாலும் ஜகத்துக்கு நாஶாபத்தியே தோஷமென்னபடி ॥

ஸூ. ஆகாஶே சாவிஶேஷாத் ॥௨௩॥

ஆகாஶத்திலேயும் நாஶஸாமான்யம் சொல்லக்கூடாது । அவிஶேஷாத் ப்ருதிவ்யாதிகளுக்குப்போலே ஆகாஶத்துக்கும் ஸாவயவத்வ நிஷித்தஸ்வ நாஶ்யமாகையாலே விஶேஷமில்லை । என்னபடி ஸதி ஶ்ரோத்ரவ்ருத்தி என்று ஶ்ரோத்ரவ்ருத்தாந்தத்துக்கு ஶ்ரவ்யமாகவே ஆகாஶம் தோன்றுகிறபடியால் பாதமில்லை ॥

ஸூ. அநுஸ்ம்ருதேஶ்ச ॥௨௪॥

ஸோऽயம் கட: என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலேயும் கடாதிகளுக்கு க்ஷணிகத்வம் கூடாது । ப்ரத்யபிஜ்ஞையாவது அதீதகாலத்திலும் வர்த்தமானகாலத்திலுமிருக்கிற ஏகவஸ்துவிஷயகமான ஒரு ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞானம் ஸோऽயமித்யாகாரகம் । அதில் தத் என்கிற அம்ஶம் ஸ்மரணமென்றும் இதமம்ஶம் க்ரஹணமென்றும் சொல்லவொண்ணாது । கிந்து ஏகமென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் க்ரஹணவிஷயத்வ ஸாமக்ரீ ஸாமாநாதிகரண்யாத் ப்ரத்யக்ஷரூபந்தான் । ஆனால் அதுக்கு ஸாமக்ரீ ஏதென்னில் பூர்வாநுபவத்தாலுண்டான ஸம்ஸ்காரஸஹிதமான இந்த்ரியஸம்யோகம் தத்ஸந்நிக்ருஷ்டனான புருஷனுக்கு இந்த ப்ரத்யபிஜ்ஞை உண்டா

கிறது। கடாதிவிஷயங்களும் ஜ்ஞாதாவும் க்ஷணிகமானால் இந்த ப்ரத்யபிஜ்ஞை உண்டாகமாட்டாதென்னு கருத்து ॥

ஸூ. நாஸதோऽத்ருஷ்டத்வாத் ॥ ௨௫॥

அஸத: ந விநஷ்டமாயிருக்கிற கடாதிகளுடைய கடத்வாதிரூபமானது கடாதிஜ்ஞாநத்தில் ஸங்க்ரமிக்கிறதென்னு சொல்லவொண்ணாது। குத: அத்ருஷ்டத்வாத் ரூபம் நசித்தபின்பு அந்த ரூபவிசிஷ்டமான ரூபம் வேறொன்றிலே ஸங்க்ரமிக்கை ஒரிடத்திலும் காணாமையாலென்னபடி। நீலபீதாதிக்ருதியான விஜ்ஞாநாகாரஜ்ஞாநத்தைக்கண்டு அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு முன்னிருந்ததாயும் அந்த நீலாதிஜ்ஞாநத்திலே ஸந்நிவிஷ்டமான நீலத்வாத்யாகாரத்தை ஸமர்ப்பித்து பின்பு நசித்துப்போனதாயுமுள்ள நீலகடாத்யர்த்தம் அநுமிக்கப்படுகிறதென்னு சொன்ன ஸௌத்ராந்திகமதம் ஹதமென்னு கருத்து ॥

ஸூ. உதாஸீநாநாமபி சைவம் ஸித்தி: ॥ ௨௬॥

வைபாஷிகர்களுக்கும் ஸௌத்ராந்திகர்களுக்கும் ஸாதாரணமான தோஷம் இந்த ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்படுகிறது। ஏவம் இப்படி ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும் க்ஷணிகத்வம் அங்கீகரித்தால் உதாஸீநாநாமபி ஸித்தி: ஸ்யாத்। நிஷ்ப்ரயத்நர்களான ஸர்வபுருஷர்களுக்கும் ஸ்வர்காபவர்காதிஸர்வபலமும் ஸித்திக்க ப்ரஸங்கிக்கும்। புண்யகர்மாதிகளை அநுஷ்டிக்க புருஷன் க்ஷணிகனாய் நசித்துப்போகையாலே அந்த புண்யபலமும் வேறொரு புருஷன் அநுபவிக்க ப்ரஸங்கிக்கும்। ஆகையாலே வைபாஷிகஸௌத்ராந்திகமதமஸமஞ்ஜஸமென்னு ஸித்தம்

ஸூ. நாபாவ உபலப்தே: ॥ ௨௭॥

இப்படி பாஹ்யார்த்தாஸ்தித்வவாதிகளை நிரஸித்து விஜ்ஞாநமாத்ராஸ்தித்வவாதியான யோகாசாரனை நிரஸிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி ॥

யோகாசாரனுடைய ஜ்ஞாநமாத்ராஸ்தித்வவாதம் ஸமீசீநமன்று, ஸமீசீநமென்னு ப்ரதிபத்தவ்யம், குத: அயம் ஹேது:

ஸ்தம்ப: கட: என்று கடாதிஜ்ஞாநங்களுக்கும் பொதுவாகவே கடாதிரூபமான ஆகாரம் தோற்றுகிறது। பாஹ்யார்த்தாஸித்தி வாதியாலும் கடாதிகளிலிருக்கிற கடத்வாதிகளை கடாதிஜ்ஞாநங்களுக்கு ஆகாரமாக ஒப்புக்கொண்டு கடாதிஜ்ஞாநவ்யாவ்ருத்தி சொல்லவேணும்। ஆகையால் கடத்வாத்யாகாரமானது ஜ்ஞாநத்தினுடையதேதவிர பாஹ்யார்த்தமான கடாதிகளுடையதன்று அப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தோடே பாஹ்யார்த்தஸித்தி கடாதிகளுக்கும் ஸாக்ஷாத்ரூபேண ஸித்தி இந்த மதத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

நாபாவ: உபலப்தே: ॥

அபாவ: ந ஜ்ஞாநவ்யதிரிக்த பதார்த்தஜாதமில்லையென்னவொண்ணாது। குத: உபலப்தே:। கடமஹம் ஜாநாமி என்று கடஜ்ஞாநத்துக்கு கடம் விஷயமாகவும் ஆத்மா ஜ்ஞாதாவாயும் தோன்றுகையாலே விஷயங்களையும் ஜ்ஞாதாவையும் இல்லையென்றால் ஜ்ஞாநமும் ஸித்திக்கமாட்டாது ॥

ஸூ. வைதர்ம்யாச்ச ந ஸ்வப்நாதிவத் ॥௨௮॥

ஸ்வப்நாதிவத் ந ஸ்வப்நத்திலுண்டாகிற ஜ்ஞாநம் மித்யாவிஷயமானாற்போலேயென்றால் ஜாக்ரதஜ்ஞாநமும் மித்யாவிஷயமென்னவொண்ணாது। குத: வைதர்ம்யாத் ஸ்வப்நஜ்ஞாநத்தைக்காட்டிலும் ஜாக்ரதஜ்ஞாநத்துக்கு வைஷம்யத்தாலென்னபடி. ததாஹி ஸ்வப்நஜ்ஞாநத்துக்கு நித்ராதிதோஷம் காரணம்। ஸ்வப்நோபரதவேளையில் இல்லையென்கிற பாதகப்ரத்யயமும் இருக்கிறது। ஜாக்ரதஜ்ஞாநத்துக்கு இரண்டுமில்லை। இப்படி நிர்தோஷமாய் நிர்பாதமான கடாதிஜ்ஞாநத்தை மித்யாவிஷயமென்கை அஸங்கதம்। சகாரத்தாலே ஸ்வாப்நஜ்ஞாநமும் யதார்த்தவிஷயமென்று ஸாதித்தம் ॥

ஸூ. ந பாவோ(அ)நுபலப்தே: ॥௨௯॥

பாவ: ந, அர்த்தரூபசூந்யமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸம்பவமுமில்லை குத: அநுபலப்தே: ॥

ஸ்ம்ருதி உபலப்தி யில்லாத்தாலேன்னபடி । அபாயிக த்வ க்ஷணிகமான அர்த்தத்தை கழிக்கில் ஜ்ஞாநத்தையும் கழிக்க வேண்டி வரும் ஸம்ஶிக்குமென்னு கருத்து ।

ஸூ. ஸர்வதாநுபபத்தேஶ்ச ॥ ௩௦ ॥

ஸௌகதமதத்துக்கு அடியான ஸர்வஶூந்யத்வத்தை நிரஸிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி ॥

மாத்யமிகர் சொன்ன ஸர்வஶூந்யவாதம் ஸம்பவிக்குமா கூடாதா வென்னுஸம்ஶயம், ஸம்பவிக்குமென்னு பூர்வபக்ஷம் । அத: ஶூந்யபீஜாதிகளை அபேக்ஷியாமல் கடாதிகளை உண்டாக்கவொண்ணாது, அபேக்ஷிக்கில் பீஜாபாவம் ஸித்தம் । ஆகையால் அபாவத்தாலே உண்டான கடாதிகள் அபாவாத்மகங்களென்னு சொல்லுகையாகுமென்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸர்வதாநுபபத்தேஶ்ச ॥

ஸர்வஶூந்யவாதியானவன் ஸர்வம் ஸத்தென்னு ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி அஸத்தை ஸாதிக்கிறானாகில் அஸத்தென்னு ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியாகில் ப்ரகாராந்தரத்தாலேயாம் । ஸர்வதாபி அவன்சொன்ன ஸர்வஶூந்யத்வம் ஸித்தியாது அத: அநுபபத்தே:, ஸர்வஶூந்யத்துக்கு அநுபபத்தியாலே । பாவாபாவரூபங்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷவ்ருத்தியுடைய அவஸ்தா விஶேஷங்களே விஷயங்களென்னு பூர்வமே உபபாதிக்கப்பட்டது । ப்ரத்யக்ஷவ்ருத்துக்கு பூர்வாபரஸம்பந்தாகார வைஶிஷ்ட்ய ப்ரத்யபிஜ்ஞை போதிக்குவிஷயம் । பிம்பாகாரவைஶிஷ்ட்யா ந்து அந்யப்ரதிபிம்பவிஷத்தி என்கிற போதிக்குவிஷயம் அவா ந்தராகாரவைஶிஷ்ட்யானது, அந்யப்ரதிபிம்ப: என்கிற போதிக்கு விஷயம் । அத: ஸகாரஸகாரபரிச்சிந்நமான வஸ்துபரிச்சேதாவ லோகநத்தாலே அநுபூத ஸர்வஶூந்யதா ஸித்திக்கமாட்டாது ।

ஸூ. நைகஸ்மிந்நஸம்பவாத் ॥ ௩௧ ॥

அஸத்துக்கு அஸத்காரணாதியை நிரஸித்து ஸத்கார்யத்தை

யும் ஸ்வதந்த்ரத்தையும் சேர்த்துச்சொல்லுகிற வெசேஷிகத்தை நிரஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதி: ॥

வெசேஷிகம் யாக்தமா உத அன்று என்றுஸம்சயம் । யாக்தமென்று பக்ஷம் । ஜீவனென்றும் அஜீவனென்றும் சொல்லப்பட்ட த்ரவ்யஜாதமும் ஸத்தாயுமஸத்தாயும் நித்யமாயுமநித்யமாயும் ஸ்ரூபமாயுமஸ்ரூபமாயும் தோன்றுகிறது । த்ரவ்யஸாமான்யம் ஸ்திரமாயுமேகமாயுமிருக்கும் பர்யாயங்களான ஸவிசேஷங்களாலே அநேகமாயுமஸத்தாயும் அஸ்திரமாயுமிருக்கும் । த்ரவ்யம் பர: । த்ரவ்யம் அபர: । இத்யாதிஸூக்தியாலென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

வெநகஸிஷஸம்ஹாரஃ ॥

ந । வெசேஷிகம் யாக்தமன்று । கூத: ஸாக்ஷித்வஸம்ஹாரஃ ஒரு த்ரவ்யத்தில் ஸகலவேளையிலே பரஸ்பரவிருத்தங்கள் ஸம்பவியாமையாலே ஒரு வஸ்துவுக்கு அஸ்வஸத்திஷத்வங்கள் விருத்தங்களானாப்போலே நித்யத்வாநித்யத்வாதிகளும் விருத்தங்கள் ஒரு பர்யாயிவிசேஷத்துக்கும் பர்யாயாந்தராதிதேஹங்களும் பர்யாயிவிசேஷத்தாலே அல்லது ஒரு தேசத்திலே தேசாதேசாந்தர்யமில்லை । ஆகையாலே ஒரு வஸ்து தானே த்ரவ்யமாக இருக்குமென்று சொன்னது அயுக்தம் ॥

ஸூ. ஏவஞ்சாத்மாகார்த்ஸ்ந்யம் ॥கஉ॥

ஏவம் இப்படி ஒப்புக்கொள்ளும்பக்ஷத்தில் ஆத்மாவுக்கு அகார்த்ஸ்ந்யம் ப்ரஸங்கிக்குமென்று அர்த்தம் । அதெப்படியென்றால், ஆத்மா சரீரபரிமாணனாயிருக்கிறானென்று வெசேஷிகம் । ஏவம் கஷ்ட கஜசரீரத்திலிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு மசகசரீரத்தில் ப்ரவேசிக்கும்போது ஆத்மாவுக்கு அகார்த்ஸ்ந்யம் அவஸ்யம் ப்ரஸங்கிக்கும் ॥

ஸூ. ந ச பர்யாயாதப்யவிரோதோ விகாராதிப்ய: ॥கங॥

ஆத்மாவுக்கு அவயவஸமுதாயமான பர்யாயத்தாலேயும் அவிரோதோ ந । கீழ்சொன்னவிரோதமில்லையென்றுகொள்ளுது

அத: விகாராதிப்ய: தேஹாதிகளுக்குப் போலே ஆத்மாவுக்கும் ஸங்கோசவிகாஸாதிரூப விகாரதோஷம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே அவ யவோபசயாபசயங்களை ஸ்வீகரித்தாலும் ஆத்மாவுக்கு தேஹபரிமாணத்வம் ஸாதிக்கமுடியாதென்னபடி ॥

ஸூ. அந்த்யாவஸ்திதேஶ்சோபயநித்யத்வாதவிஶேஷ: ॥ ௫௪ ॥

அந்த்யாவஸ்திதே: ஜீவனுக்கு யாதொரு மோக்ஷதஶாபாவி யான அந்திமபரிமாணமுண்டோ அந்த பரிமாணம் பிறப்பாடு வனஸ்வரூபமாக அவஸ்திதமாகையாலென்னபடி. உபயநித்யத்வாச்ச ஆத்மஸ்வரூபமும் அந்த்யபரிமாணமும் நித்யமாகையாலென்னபடி । அவிஶேஷ: அந்திமதஶைக்கு முன்னுள்ள தஶைகளிலும் அந்திமதஶையில்போல் இந்த ஆத்மஸ்வரூப பரிமாணங்களிருக்கவேண்டியதாகையால் ஆத்மாவுக்கு தேஹபரிமாணத்வஸ்வரூப விஶேஷமில்லையென்னபடி । ஆகையால் ஜைநமத மஸமஞ்ஜஸ மென்னுகருத்து ।

ஸூ. பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாத் ॥ ௫௫ ॥

பாஶுபதமதத்தில் ப்ரக்ருதிகாரணத்வாதிகளை ஒப்புக்கொண் டிருந்தாலும் காணாதஶாக்யபாஷாண்ட ஸுகதபௌத்த விரோதி ஜாத: என்கிறபடியே வேதபாஹ்யர்களுடன் சேர்ந்திருப்பதால் ஜைநபௌத்த நிராஸாநந்தரம் பாஶுபதமதத்தை நிரஸிக்கிறா ரென்று ஸங்கதி । பாஶுபதிபண்ணின மதம் ப்ரேக்ஷாவத்க ளால் ஆதரணீயமா அன்றா என்று ஸம்ஶய: । ஆதரணீயமென்று பூர்வபக்ஷ: । குத: ஸர்வஜ்ஞனை ருத்ரன் சொன்னதா கையாலே இந்த மதத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாத் ॥

நைகஸ்மிந்நஸம்பவாத், என்கிற ஸூத்ரத்திலே இருக்கிற நகாரத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளவேணும் । பத்யு: । பஶுபதி மதோநாதரணீயமன்று । குத: அஸாமஞ்ஜஸ்யாத் । வேதாந்தஸித் தான பரதேவதையை அபரதேவதையும் ருத்ரனை நிமித் தகாரணமாயும் ஸர்வாங்கஸௌந்தர்யாதிகளான வேதவிருத்தா

வாரங்களையும் ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலும் பசுபதிமதப்படி அ-ஸாமஞ்ஜஸ்யமாகையாலே அநாதரணீயம் ।

ஸூ. அதிஷ்டாநாநுபபத்தேஶ்ச ॥௫௬॥

அநாதிஸர்வஜ்ஞனான பசுபதியான ருத்ரன் ப்ரதாநத்தை அதிஷ்டிக்கிறானென்று சொல்லுகையாலே ஸஶரீரனான கும்பகாராதிகளுக்கே ம்ருதாதிஷ்டாநம் காண்கையாலே அஶரீரனான பசுபதிக்கு ப்ரதாநாதிஷ்டாநம் அநுபபந்நம் । அதற்காக பசுபதிக்கு ஶரீரமங்கீகரித்தால் ஸாவயவமான ஶரீரத்துக்கு கர்மாபேக்ஷையாலே அநவஸ்தையும் வரும்

ஸூ. கரணவச்சேந்ந போகாதிப்ய: ॥௫௭॥

க்ஷேத்ரஜ்ஞன் அஶரீரனாய்க்கொண்டு ஸகரணகளேபரங்களை அதிஷ்டிக்கிறாப்போலே பசுபதியும் அஶரீரனாய் அதிஷ்டிக்கிறான் । இதிசேந்ந । போகாதிப்ய: । அப்படியே க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்குப் போலே பசுபதிக்கும் புண்யபாபரூப கர்மமூல போகாதிகள் ப்ரஸங்கிக்கும் ।

ஸூ. அந்தவத்த்வமஸர்வஜ்ஞதா வா ॥௫௮॥

ஸாமாந்யேந பசுபதிக்கு புண்யபாபங்களுண்டாகில் அந்தவத்த்வமும் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராஸ்பதத்வமும் அஸர்வஜ்ஞத்வமும் ப்ரஸங்கிக்கும் ஆகையாலே பசுபதிமதமஸமஞ்ஜஸம் ॥

பகவச்சாஸ்த்ரமான ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரத்திலேயும் ஸாங்க்யாதிதந்த்ரத்திற்போல் அப்ராமாண்யத்தை ஶங்கித்து நிரஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

ஸூ. உத்பத்த்யஸம்பவாத் ॥௫௯॥

ஸாங்க்யாதிதந்த்ரம்போலே பாஞ்சராத்ரமும் அப்ரமாணம் । உத ந இதி ஸம்ஶய: । அப்ரமாணமென்று பூர்வபக்ஷம் । குத: வாஸுதேவாத் ஸங்கர்ஷணோ நாம ஜீவோ ஜாயதே என்று ஶ்ருதிவிருத்தமான ஜீவோத்பத்தியை பாஞ்சராத்ரத்திலே சொல்லுகையாலே உக்தார்த்த வேதவிருத்தார்த்த

ப்ரத்யும்நாதநிருத்தோஹங்கார: என்னு வேதநாவநத்தாலேயுமென்கிற பக்ஷத்தை ஸூத்ரகாரர் இரண்டு ஸூத்ரங்களாலே கண்டநமாய் அருளிச்செய்கிறார் ॥

உத்பத்த்யஸம்பவாத் ॥

நஜாயதே ம்ரியதேவா விபஶ்சித் என்னு ஶ்ருதியிலே ஜீவனுக்கு உத்பத்திநிஷேதத்தாலே ஜீவனுக்கு உத்பத்த்யஸம்பவாத் பாஞ்சராத்ரத்திலே ஜீவனுக்கு உத்பத்திசொல்லுகையாலே வேதவிருத்தமான பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரமப்ரமாணம் ॥

ந ச கர்து: கரணம் ॥ ௪௩ ॥

ஸங்கர்ஷணாத் ப்ரத்யும்நஸஞ்ஜ்ஞம் மநோ ஜாயதே என்னு கரணமான மநஸ்ஸுக்கு ஸங்கர்ஷணஸஞ்ஜ்ஞனாய் கர்த்தாவான ஜீவனிடத்தில்நின்றும் உத்பத்திசொல்லுகையாலே அது ஶ்ருதிவிரோதமாகையாலே பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரமப்ரமாணம் । கர்து: கரணஞ்ச । கர்த்தாவான ஜீவனிடத்தில்நின்றும் மநஸ்ஸு உண்டாகவில்லை । ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மந: ஸர்வேந்த்ரியாணி ச என்னு மநஸ்ஸுக்கு ப்ரஹ்மத்தில்நின்றும் உத்பத்தியை ஶ்ருதிசொல்லுகிறது என்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. விஜ்ஞாநாதிபாவே வா ததப்ரதிஷேத: ॥ ௪௪ ॥

வாஶப்தத்தாலே பூர்வபக்ஷம் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது. விஜ்ஞாநஞ்ச தச்ச ஆதிஶ்ச விஜ்ஞாநாதிஎன்னு விக்ரஹம் அத்தால் விஜ்ஞாநாதிஶப்தம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபஜகத்காரணபரவாஸுதேவனைச்சொல்லுகிறது । விஜ்ஞாநாதியினுடைய பாவம் விஜ்ஞாநாதிபாவம் ததவதாரரூபத்வம் । ததா ச ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்தர்களுக்கு விஜ்ஞாநஸ்வரூபராய் ஜகத்காரணபரப்ரஹ்மபூதமான வாஸுதேவனுடைய அவதாரரூபத்வம் ஸித்தமானவளவிலே । ததப்ரதிஷேத: । தஸ்ய ப்ராமாண்யஸ்யாப்ரதிஷேத: । க்ருத்ஸ்நமான பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரமும் ப்ரமாணமென்னபடி । அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயத இதி ஶ்ருதிஸித்தமான பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வேச்சாவதாரமன்றோ, வாஸு

தேவாத்மஸங்கர்ஷணோநாம ஜீவோஜாயதே தஸ்மாத்ப்ரத்யும்நஸம்ஜ்ஞம் மநோஜாயதே இத்யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிறது । நதாவ ஜீவோத்பத்த்யாதிகள் । இவ்விடத்தில் ஜீவாதிசப்தங்கள் விசேஷ்யமாயும் ஸங்கர்ஷணாதிசப்தங்கள் விசேஷணமாயுமிருக்குமென்னு பூர்வபக்ஷிக்கு மதம், ஸித்தாந்தத்தில் ஜீவாதிஷ்டாதாவான ஸங்கர்ஷணனென்னும் மநோதிஷ்டாதாவான ப்ரத்யும்நனென்னும் அர்த்தம் । ஸங்கர்ஷணாதிபதங்கள் விசேஷ்யங்கள் ஜீவாதிபதங்கள் விசேஷணங்களென்னு கருத்து । பதார்த்தவைஷம்யாத் ஸார்வபௌமாதி பதநமும் நஹி நிந்தாந்யாயத்தாலே, பாதஃ பாதாநந்தம் தே பதஞ்சி ஸ்பரோதயாதிஸ்ஸ்ருதிபேதோ வாதம் யென்னு அநாதிதபேதத்தை நிந்தித்தது உதிதபேதத்தை ப்ரசம்ஸிக்க வாறுப்போலே ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ப்ரசம்ஸார்த்த மென்னபடி யெங்கனேயென்னில் வேதாந்தோதிதமான பரமாத்மோபாஸநத்தையும் தத்பூஜநத்தையும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே க்ருத்ஸ்நமான பாஞ்சராத்ரமும் ப்ரமாணமென்னு ஸித்தம் ।

ஸி. விப்ரதிஷேதாச்ச ॥ ௪௨ ॥

இந்த பாஞ்சராத்ரத்திலேயும் ஜீவோத்பத்தியை விசேஷித்து ப்ரதிஷேதிக்கையாலே இந்த பாஞ்சராத்ரம் வேதத்துக்கு அவிருத்தம் । ததாஹி । அசேதநாபரார்த்தா ச நித்யாஸததவிக்ரியா । த்ரிகுணா கர்மிணாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதேரூபமுச்யதே । வ்யாப்திரூபேண ஸம்பந்தஃ தஸ்யாஶ்ச புருஷஸ்ய ச, ஸஹ்யநாதிரநந்தஶ்ச பரமார்த்தேந நிஶ்சிதஃ யென்னு பாஞ்சராத்ரத்திலே ஜீவனுக்கு உத்பத்தி ப்ரதிஷேதிக்கப்பட்டதன்றோ । ஆகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோதாஶங்கை கூடவில்லையென்னு திருவுள்ளம் । கீழ் சொன்ன பூர்வபக்ஷிகளாலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உத்பத்திகாரணமேதவைஶாரத்யம் ஶூன்ய பர்யாலோசனமாத்ர மிதி ஸித்தம் ।

ஸாத்விகம் ஶ்ரேயஸ்கரம் பராபதிஸமம் வாஸ நோபேதமோக்ஷம் யேஸங்காநபர ணாஸம் நிஜஸ்திதிஸ்வயோநிஷ்

த்ரயோபஸம்ஹிதமும், விசேஷணபூர்வகமான ப்ரணவஸ்ய பலம்
ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதமான ஸாத்ய ப்ராப்திதமும் பக்தஸாத்ய
ப்ரதிபத்ய கூடஸ்தம் ஜடஸ்தம் ஸ: ॥

ஸ்வாதந்த்ர்யமென்ன பாரார்த்த்யமென்ன இந்த இரண்டும் பரமாத்மதேஹங்களில் பக்திப்ரகாரங்கள் ப்ரஹ்மணோக்ரம் ஸர்வத்ராநுவ்ருத்தி இதுகள் ஸர்வேஶ்வரபக்ஷத்தில் விஷயவாஸநாவேஷ்டமே பௌநர்பவத்வதேஶத்தில் ஜீவப்ராஜ்ஞாநவஸ்தாநாவேஷ்டமே பக்தியென்னு ப்ரஜ்ஞாகாரதத் । நிஜபக்தஸாதநங்களுக்கு நித்யஸம்ஹிதத்வபக்தியென்னு ந்யாயேந தேஶிதத் । ஸித்தத்தால் ஸ்வாதீநஸௌப்ராணஸாதநபக்தியென்னு ஸாதிதத் । பாஷாணஸத்வ பக்தியென்னு காணாததத் । நித்யம் உபாஸ்யமென்ன ஸர்வயோகஸ்ய ப்ரத்யவாயாரணஶரீரமென்ன இதுமுதலானதுகள் பக்தியென்னுவெஜநதம் । ஸாத்யப்ராப்தம் பக்தியென்னு ராஜ்யதிகதம் । ஓகாரத்தாலே கேவலாதாநதாநஸம் பக்தியென்கிற ஸாம்ப்ரதத் । உபாயநிவ்ருத்தி: பக்தியென்கிற யாதவஸாஸ்ரதத் । தேஹவிதேஹமென்ன ஸஹஸ்ரயாவதி ஸம்ஹாரமென்ன இதுகள் பக்தியென்று வாவயாகதத் । இதுகள் ஸாதிக்கப்படுகிறதுகள் இந்த ப்ரகாரபக்தியே சொல்லப்பட்ட உங்களுக்கு ஶக்தியானது உபகாரத்தின்பொருட்டு ஸவிக்கட்டுமென்னு உபாஸம்ஸவநதிது । இப்படி கீழ்சொன்ன பக்திஹேதுங்களுக்கு ஶக்திஸ்ப்ரதிநாஶநம் முதலானதுகளே பாதகமென்று கருத்து ॥

இந்த பாதத்தில் அதிகரணாஷ்டகத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தை ஒருஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் ஸ்ரீதேஶிகரு ।

பாதேஸ்மிந்காபிரஷ்டை: கணஹாநஹநதை: ஸ்வப்ர
வைஹாஷிகாதே: யோகவாராஹியாதி: ஸாதநதோர
ஹஸ்ரப்ரவாதபயேத்கை: ’ கஹ்யச்ஸிஜாதஹேதை: ப
ஸாவதிலயஸ்யாதிஸ்ஸாபோராயம் க்ஷிபாயோ பஹ்யரா
த்ரம் ஶ்ருதிபயவேதக் பஹ்நோதாயதஶீத் ॥

ரசநாநுபபத்த்யதிகரணத்தில் காபிலதந்த்ரவிரோத த்தையும் மஹத்தீர்க்கவத்வா என்கிற அதிகரணத்தில் காணாததந்த்ர விரோதத்தையும் ஸமுதாய உபயஹேதுகே என்கிற அதிகர ணத்தில் வைபாஷிகாதிதந்த்ரவிரோதத்தையும் நாபாவ உ பலப்தே: என்கிற அதிகரணத்தில் யோகாசாரதந்த்ரவிரோதத் தையும் ஸர்வதாநுபபத்த்யதிகரணத்தில் மாத்யமிகஸம்மத வாதஶக்தியையும் நைகஸ்மிந்நஸம்பவாதென்கிற அதிகரணத் தில் ஜைநதந்த்ரவிரோதத்தையும் பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாத் என் கிற அதிகரணத்தில் பசுபதிமதஸ்தாயிகளாலே விரோதத்தை யும் ப்ரதிக்ஷேபித்து, அதன் பின்பு உத்பத்த்யஸம்ப வாத் என்கிற பாஞ்சராத்ராதிகரணத்தில் பாஞ்சராத்ரத்தை ப்ராந்திமூலம் ப்ராந்திமூலநாமஸாரியாக அவைதிக ஸ்தாபித்தார் ஸம்ப்ரதாயமான வேதவ்யாஸமதமென்னும்படி। ஸூத்ரோக்தாய தர்ஶியென்கிறபடியும் ஹேதுஸம்ப்ரதாயமும், ஸ்ரீ பௌஷ்கரத்தில் ஸா த்வதஸம்ஹிதையில் ஜ்ஞாநகாண்டத்தில் க்ருஷ்ணோக்த பாஞ்சராத் த்துக்கும் வேதமூலத்தாலே ப்ராமாண்யத்தை ஸ்தாபித்தரு ளின க்ருஷ்ணத்வைபாயநர்தாமே வேதாந்தஸூத்ரத்தில் பா ஞ்சராத்ரத்துக்கு அப்ராமாண்யம் சொல்லுகிறாரென்கை அஸங்கதம் ஸர்வவிப்ரதிஷித்தம்। ஆகையாலே ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத் தில் ஶ்ருதிவிரோதத்தை அங்கீகரித்து அவிரோதாம்ஶத்திலே ப்ராமாண்யத்தை இந்த அதிகரணத்திலே ஸ்தாபநம் பண்ணு கிறாரென்று ஶங்கரர் சொன்னமோபஜனே நிரவத்யமாய்த்தென்னு மெம்பெருமானார் திருவுள்ளமென்று தேஶிகர் கருத்து।

ஸ்ரீ வேதாந்தாசார்ய விரசிதாயாம் அதிகரணஸாராவல்யாம்

த்விதீயாத்யாயே த்விதீய: பாத: ॥

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ: ப்ரீயதாம் ॥

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே வேங்கடவரதாய மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீபாஷ்யார்த்த மணிப்ரவாள தீபிகாயாம்

த்விதீயாத்யாயே த்ருதீய: பாத: ॥

ஸூ. நவியதஶ்ருதே: ॥ ௧ ॥

ஸாங்க்யாதிவேத பாஹ்ய தந்த்ரங்களுக்கு ந்யாயாபாஸ மூலத்வத்தாலும் விப்ரதிஷேதத்தாலும் அஸாமஞ்ஜஸ்யம் சொல்லப்பட்டது । இந்த பாதத்தில் ஸ்வபக்ஷத்துக்கு தோஷகந்தமும் கூடவில்லையென்கிறத்தை ப்ரகாஶிக்கைக்காக ப்ரதமகார்யமாக ஒப்புக்கொண்ட விதவிதார்த்தகப்ரபஞ்சத்துக்கு கார்யதாப்ரகாரமானது ஶோதிக்கப்படுகிறதென்று பாதஸங்கதி । ப்ரதமபாதாரம்பத்தில் த்விகஸங்கதி சொல்லியாய்விட்டது ।

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ராதிகரணத்தில் ஜீவோத்பத்தி வாதமானது ஜீவாதிகாரி ஸங்கர்ஷணாதி பரமாகையாலே ஔபசாரிகமென்று சொல்லப்பட்டது । அப்படியாகில் அந்த ந்யாயத்தாலே தானே வியதாத்யுத்பத்திவாதமும் ஔபசாரிகமாகட்டுமென்கிற ஶங்கையாலே ஸங்கதி: ।

வியத்து உண்டாகிறதா இல்லையா வென்று ஸம்ஶயம் உண்டாகவில்லை । என்று பூர்வபக்ஷ: ॥

நவியத் । ஆகாஶமானது உண்டாகவில்லை । குத: அஶ்ருதே:, ஶ்ருதி: ஶ்ரவணம் ஆத்மாவைப்போலே நிரவயவமான வியத்துக்கு உத்பத்திஶ்ரவணம் ஸம்பவியாமையாலென்னபடி । இந்தபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் । இது பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் ॥

ஸி. அஸித்³தே ॥ ௨ ॥

தா³ர்ஷ்டாந்திக: பக்ஷம் ப்ரதிஷேத⁴யதி । அஸித்³தே । வியத்துக்கு உத்பத்தியுண்டு ஆத: ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூ⁴த: என்று உத்பத்தி ஶ்ரவணத்தாலே ப்ரமாணாந்தரத்தால் ப்ராப்தமான வியது³த்பத்தியை ஶ்ருதியாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸந்நிதா⁴னமெனும் தி⁴த்யாதி வாக்யத்துக்குப்போலே அயோக்³யதையில்லையென்று கருத்து ।

ஸ. ஶப்³த³ஸ்ஸம்ப⁴வாத் ப்ரா॥ ௩ ॥

இன்னமும் ஸித்³தா⁴ந்த பக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் । ஶப்³த³: ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூ⁴த: என்கிற ஶ்ருதியானது ஶப்³த³: அர்த²மென்னபடி । ஸம்பூ⁴தமான தன்னிடத்தில் நின்றும் ஸம்பூ⁴தமான தானுண்டாகிறதென்கிற அர்த²மான அதைத்தை சொல்லுகிறது । ஆத: அஸம்ப⁴வாத் । தத்தேஜோऽஸ்ருஜதயென்று ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு தேஜஸ்ஸு உண்டாகிற தென்னு சொல்லுகையாலே வியத்துக்கு உத்பத்தி ஸம்ப⁴வியாமை யாலென்னபடி । ப்ராச்ய । வாயுஶ்சாந்தரிக்ஷமேதத³ம்ருதமிதி ஆகாஶத்துக்கு அம்ருதத்வஶ்ரவணத்தாலேயும் வியது³த்பத்தியானது ஶப்³த³: ।

ஸ. ஸ்யாச்சைகஸ்ய ப்³ரஹ்மஶப்³த³வத் ॥ ௪ ॥

ஏகஸ்ய ஸ்யாத் என்னு அந்வயம், ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூ⁴த: ஆகாஶாத்³வாயு: வாயோரக்³நிரித்யாதி³ஷு அநுஷக்தமாய் ஏகமான ஸம்பூ⁴தஶப்³த³த்துக்கு ஆகாஶஸ்ஸம்பூ⁴த: என்கிறவிடத்திலே ஶப்³த³மும் ஆகாஶாத்³வாயுஸ்ஸம்பூ⁴த:, வாயோரக்³நிஸ்ஸம்பூ⁴த: இத்யாதி³களிலே அநுஷங்கிக்கப்பட்ட ஸம்பூ⁴தஶப்³த³த்துக்கு அர்த²முமுமாகக் கூடும் । ப்³ரஹ்மஶப்³த³வத் । தபஸா ப்³ரஹ்ம விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ, தபோ ப்³ரஹ்மேதி ப்³ரஹ்மமென்கிற ஶ்ருதியிலிருக்கும் ப்³ரஹ்மஶப்³த³த்துக்கு ப்ரதா⁴னத்தில் ஶப்³தார்த²மும் பரப்³ரஹ்மத்தில் அர்த²முமும்போலே இங்கும் கூடும் । இது பூர்வபக்ஷ ஸூத்ரம் ॥

இந்த ஸம்சிகையை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. வ திஜ்ஞாஸாநிரஸ்ய திரோகாஸ ॥௫॥

வேதாந்தம் ஶாஸ்த்ரமென்னுசொன்ன ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநத்தாலே ஆகாஶாதிஸர்வவிஜ்ஞாநம் ப்ரதிஜ்ஞைக்கு ஸஹாநி । உபஸம்ஹாரமானது ஸர்வதிரோகாஸ ஆகாஶத்துக்கும் ப்ரஹ்மத்தில்நின்னு உத்பத்தியாலே ப்ரஹ்மகார்யமான ஜகத்திலே அந்தர்பூதமாகையாலே உபபந்நமாம் ।

ஸூ. ஶப்தேப்ய: ॥ ௬ ॥

தைத்திரீய ஸர்வஶ்ருதிகளிலே ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு ஏகத்வாவதாரணத்தையும் ஸர்வாத்மகத்வாதிகளையும் சொல்லுகிற ஶப்தங்களாலேயும் வியத்துக்கு உத்பத்தி தோணுகிறது । தத்தேஜோऽஸ்ருஜத என்கிற வாக்யத்திலே ஆகாஶத்துக்கு உத்பத்தி சொல்லாமையானது ஶ்ருத்யந்தரஸித்தமான வியதுத்பத்தியை நிவாரிக்கமாட்டாதென்னு கருத்து ॥

ஸூ. யாவத்விகாரந்து விபாகோ லோகவத் ॥௭॥

யத்யபி ஶாந்தோக்யத்திலே தத்தேஜோऽஸ்ருஜத என்னு தேஜஸ்ஸுக்கு ஸ்ருஷ்டி சொன்னப்போலே ஆகாஶத்துக்கு ஶப்தாந்தர உத்பத்திசொல்லப்படவில்லை । ததாபி அந்த ஶாந்தோக்யத்திலேதானே ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வமென்னு யாவத்விகாரம் யாவத்துக்கும் ஆகாஶமுதலான க்ருத்ஸ்நஜகத்துக்கும் ப்ரஹ்மவிகாரத்வமான ப்ரஹ்மகார்யத்வம் சொல்லுகையாலே விபாக: । உத்பத்தி: । ஆகாஶத்துக்கும் உத்பத்திசொல்லப்பட்டதென்னபடி । லோகவத் । யதா லோகத்திலேஏதே ஸர்வே தேவதத்தபுத்ரா: என்னு எல்லாருக்கும் தேவதத்தபுத்ரத்வத்தைச் சொல்லி அநந்தரம் சிலர்களுக்கு தேவதத்தநிடத்தில்நின்னும் உத்பத்தியைச்சொன்னால் அதுஎல்லாருக்கும் தேவதத்தநிடத்தில்நின்னும் உத்பத்திக்கு உபலக்ஷணமாயென்னு தோத்துகிறதோ அப்படி இங்கும் ஸத்வம் தேஜஸ்ஸுக்கு உத்பத்திசொன்னது ஶ்ருத்யந்தரஸித்தமான ஆகாஶோத்பத்திக்கும் உபலக்ஷணமாயென்னு ஸித்தாந்தம் ॥

ஸூ. ஏதேந மாதரிஶ்வா வ்யாக்²யாத: ॥ ௮ ॥

ஏதேந ஆகாஶத்துக்கு சொன்ன ந்யாயத்தாலேதானே மாதரிஶ்வா வாயுவும் வ்யாக்²யாத: । ப்³ரஹ்மகார்யமென்னு சொல்லப்பட்டது । தேஜோऽதஸ்ததா² ஹ்யாஹ என்கிற மேல் ஸூத்ரத்திலே அத: ஶப்³த³த்தாலே வாயுவை பராமர்ஶிக்கைக்காக ஏதேந மாதரிஶ்வா வ்யாக்²யாத: என்னு ப்ருத²க்ஸூத்ரம் பண்ணினாரென்னு கருத்து ॥

ஸூ. அஸம்ப⁴வஸ்து ஸதோऽநுபபத்தே: ॥ ௯ ॥

து ஶப்³த³: அவதா⁴ரணார்த²: । ஸதஸ்து அஸம்ப⁴வ: । ஸர்வ வ்யாப்யமான பரப்³ரஹ்மத்துக்கே அஸம்ப⁴வ: । இத்தால் ப்³ரஹ்மவ்யதிரிக்தமான ஒருவஸ்துவுக்காவது அநுத்பத்தி கிடையாதென்னாயித்து. அநுபபத்தே: । ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாந ப்ரதிஜ்ஞைக்கு அநுபபத்தி வாராமைக்காக ப்³ரஹ்மவ்யதிரிக்தமான ஆகாஶாதி க்ருத்ஸ்நஜக³த்துக்கு உத்பத்தி ஸித்³தி⁴த்தது ॥

ஸூ. தேஜோऽதஸ்ததா² ஹ்யாஹ ॥ ௧௦ ॥

தேஜஆதிகளுக்கும் ப்ரக்ருத்யாதிஶரீரகமான ப்³ரஹ்மத்தில் நின்னு உத்பத்தி என்னு இந்த அதிகரணத்தில் ஸாதிக்கிறாரென்னு ஸங்க³தி । நாலு ஸூத்ரங்களாலே பூர்வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார்

ப்³ரஹ்மவ்யதிரிக்தங்களான தேஜோவாய்வாகாஶாதிகார்யங்கள் கேவலப்ரக்ருத்யாதிகளில் நின்னுமுண்டாகிறதா । உத ப்ரக்ருதிஶரீரகபரமாத்மாவிடத்தில் நின்னுமா । இப்படி ஆகாஶாத்³யபரித்யக்த கேவலாகாஶத்தில் நின்னும் வாயு உண்டாகிறதா । உதாகாஶஶரீரகபரமாத்மாவிடத்தில் நின்னுமா என்னு ஸம்ஶயம் । கேவலப்ரக்ருத்யாதிகளிடத்தில் நின்னும தத்கார்யங்கள் உண்டாகிறதென்னு பூர்வபக்ஷம் । அத: ஆகாஶாத்³வாயு: । வாயோரக்³நி: । என்னு கேவலாகாஶாதிகளே காரணங்களென்னு சொல்லுகையாலே என்கிற பக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ।

தேஜோऽதஸ்ததா² ஹ்யாஹ ॥

அதஃ கேவலவாயுவில்நின்றும் தேஜஃ தேஜஸ் உண்டாகிறது । கூதஃ ததாஹ்யாஹ அப்படியன்றோ சொல்லுகிறது வாயோரக்நிஃ என்று ॥

ஸூ. ஆபஃ ॥௧௧॥

அதஸ்ததாஹ்யாஹ என்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும் । அதஃ கேவலமான இந்த தேஜஸில் நின்றும் ஆபஃ ஜலமுண்டாகிறது கள் । கூதஃ ததாஹ்யாஹ । தத்தேஜோஸ்ருஜத என்னன்றோ ஶ்ருதி சொல்லுகிறது ॥

ஸூ. ப்ருதிவீ ॥௧௨॥

இப்படி ப்ருதிவியும் கேவலமான அப்புக்களில்நின்றுமுண்டாகிறது. தா அந்நமஸ்ருஜந்த என்னன்றோ ஶ்ருதிசொல்லுகிறது॥

தா அந்நமஸ்ருஜந்த என்கிறவிடத்திலே அந்நஶப்தத்தாலே ப்ருதிவியானது எப்படிசொல்லப்படுகிறதென்றால் அதுக்குத்தரம்

ஸூ. அதிகாரரூபஶப்தாந்தரேப்யஃ ॥௧௩॥

தா அந்நமஸ்ருஜந்த என்கிறவிடத்திலே அந்நஶப்தத்தாலே ப்ருதிவீ சொல்லப்படுகிறது । கூதஃ அதிகாரத்தாலே । மஹாபூதங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிப்ரகரணமாகையாலே। ரூபாத் யத்க்ருஷ்ணம் தத³ந்நஸ்ய என்று மேல்வாக்யத்திலே ப்ருதிவியினுடைய ரூபமான க்ருஷ்ணரூபத்தை அந்நத்துக்கு சொல்லுகையாலேயும் । ஶப்தாந்தராத்। இந்த வாக்யத்துக்கு ஸமாநமான தைத்திரீயகத்திலே அத்ப்யஃ ப்ருதிவீ, என்று அப்புக்களில்நின்றும் ப்ருதிவீ உண்டாகிறதென்று சொல்லுகிற ஶப்தாந்தரத்தாலேயும் அந்நஶப்தத்துக்கு ப்ருதிவீ அர்த்தம் ॥

இந்த ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. தத³பித்⁴யாநாதே³வ து தல்லிங்கா³த் ஸஃ ॥௧௪॥

து ஶப்³தம் ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தைத் தள்ளுகிறது । கேவலங்களான ஆகாஶவாயுதேஜஃப்ரப்ருதிகள் தங்களுடைய கார்யங்களுக்கு உபாதாநங்களன்று । கிந்து ஸர்வ ।

தே³ஹாதி³ஶரீரகனான பரமாத்மாவே ஸஹகாராதி³களுக்குக் காரணம் காதஃ தல்லிங்கா³த் தத்ஸித்³தா⁴ந்தாத் । அந்த பரமாத்மாவே காரணமென்கைக்கு லிங்க³மான அந்த பரமாத்மாவினுடைய ஈக்ஷித்ருத்வரூபமான ஸங்கல்பத்தாலே । ததை³க்ஷத ப³ஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி, தத்தேஜோऽஸ்ருஜத, தத்தேஜ ஐக்ஷத, தா ஆப ஐக்ஷந்த, ப³ஹ்வ்ய: ஸ்யாம, ப்ரஜாயேமஹீத்யாதி³களிலே ப³ஹுப⁴வநஸங்கல்பரூபமான ஈக்ஷணம் பரமாத்மலிங்க³மென்னன்றோ சொல்லப்படுகிறது । இங்கு தேஜ:ப்ரப்⁴ருதிஶப்³த³ங்கள் தேஜ:ப்ரப்⁴ருதிஶரீரகபரப்³ரஹ்மபரங்களென்னும் நாமரூபவ்யாகரணஶ்ருதியாலே ஸித்³த⁴ம் । கேவலாசேதநங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஸங்கல்பம் கூடாதென்னு கருத்து ॥

ஸூ. விபர்யயேண து க்ரமோऽத உபபத்³யதே ச ॥ ௧௫ ॥

தஶப்³த³: ஸமுச்சயார்த²: । விபர்யயேண க்ரமோऽத: அதஏவ உபபத்³யதே என்னு அந்வயிப்பது, ஆகாஶாத்³வாயு: வாயோரக்³நிரித்யாதி³களில் சொன்ன பௌர்வாபர்யமான ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தைக்காட்டிலும் ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மந: ஸர்வேந்த்³ரியாணி ச । இத்யாதி³ஶ்ருதியில்சொன்ன ப்³ரஹ்மத்தில்நின்னுமே ஸர்வமுமுண்டாகிறது என்கிற இந்த விபர்யயக்ரமமும் அதஏவ உபபத்³யதே தச்ச²ரீரகபரமாத்மஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டியென்னுசொன்னால்தான் உபபந்நமாகக்கூடும் ॥

ஸூ. அந்தரா விஜ்ஞாநமநஸீ க்ரமேண தல்லிங்கா³தி³தி சேந்நாவிஶேஷாத் ॥ ௧௬ ॥

விஜ்ஞாநஞ்ச மநஶ்ச விஜ்ஞாநமநஸீ விஜ்ஞாநஶப்³த³த்துக்கு விஜ்ஞாநகாரணங்களான இந்த்³ரியங்களர்த²ம் । ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மந: ஸர்வேந்த்³ரியாணி ச । க²ம் வாயுர்ஜ்யோதிராப: ப்ருதி²வீத்யாதி³ஶ்ருதியிலே ஏதஸ்மாதி³திபத³ம் ப்³ரஹ்மபரமன்னு ப்³ரஹ்மத்³வாரம் ததா²ச அந்தரா ஆகாஶத்துக்கும் ப்³ரஹ்மத்துக்கும் நடுவிலே இந்த்³ரியங்களும் மநஸ்ஸும் ப்ராணனும் க்ரமேண உண்டாகிறதுகளென்னு இந்த க்ரமஸ்ருஷ்டிவாக்கி

தம் । [illegible] ஜாதீயத்தை உத்பாதிக்கும் [illegible] ஜாதீயத்தை ஆகாசமென்கிற [illegible] தன்மாத்ரங்களும் ஜாதீயதை என்று சொன்ன [illegible] விஜாதீயமான [illegible] மாத்ரத்தாலே [illegible] । [illegible] [illegible] சொன்னது கூடாது ।

[illegible] தங்களுக்கும் தன்மாத்ரங்களுக்கும் [illegible] விஜாதீயங்களும் [illegible] ஸமாக உண்டாகிறதென்றும் தைஜஸ [illegible] [illegible] [illegible] ங்களென்றுப்போலே [illegible] [illegible] ங்களும் [illegible] [illegible] ங்களாகையாலே [illegible] த்துக்கும் [illegible] த்தில்நின்று [illegible] யென்கிற [illegible] ஸஹிக்கையாலே [illegible] எங்கிறதுக்கும் [illegible] [illegible] களுக்கும் விசேஷமில்லாமையாலே [illegible] த்தில் நின்றும் [illegible] முண்டாகிறதென்கிற [illegible] க்கே இந்த வாக்யம் [illegible] மென்று கருத்து ॥

[illegible] த்திலே [illegible] வாசகங்களாக [illegible] மான தைஜஸ [illegible] ங்களுக்கு [illegible] சொன்னது [illegible] மாக [illegible] க்கும் யென்கிற [illegible] கையை [illegible] க்கிறார் ॥

[illegible] ॥ ௪௭ ॥

[illegible] । [illegible] க்களைச்சொல்லுகிற [illegible] அந்த [illegible] மானது [illegible] । அந்த [illegible] த்துக்கு [illegible] யான [illegible] த்திலே [illegible] । [illegible] । [illegible] ஸஹிக்கையால் [illegible] மாக ஸஹிக்கையாலென்னபடி அத்தால் அந்த தைஜஸ [illegible] ங்களுடைய [illegible]

ப்ரயோஜகவாசகஶப்³த³த்திலே ப்³ரஹ்மத்திநுடைய ஸர்வாந்தர்யாமித்வமே ஹேதுவென்றாயித்து । அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி । தத³நுப்ரவிஶ்ய ஸச்ச த்யச்சாப⁴வத் என்கிற ஶ்ருதிகளில் லோகத்தில் புத்ராதி³நாமரூப வ்யாகர்த்தாக்களான பித்ராதி³கள்போலன்றிக்கே க்ரியமாணங்களான நாமரூபங்கள் ஸ்வவ்யாப்யங்களானவைக்காக அநுப்ரவிஶ்ய என்று அநுப்ரவேஶம் ஶ்ருதமாகையாலே ஸர்வஶப்³த³ங்களும் அந்தர்யாமியான விஶிஷ்டப்ரயோஜகங்களானவையாலே ப்³ரஹ்மப்ரயோஜகஸாத⁴ர்ம்யமென்று கருத்து ॥

ஸூ. நாத்மா ஶ்ருதேர்நித்யத்வாச்ச தாப்⁴ய꞉ ॥ ௧௮ ॥

இப்படி வியத்துக்கு ஸ்வரூபாந்யதா²பா⁴வரூபமான கார்யத்வம் கூடுகையாலே ப்³ரஹ்மகார்யத்வத்தைச்சொல்லி ஜீவனுக்கு வியத்துக்குப்போலே ஸ்வரூபாந்யதா²பா⁴வரூபமான உத்பத்தி இல்லாவிட்டாலும் ஸ்வபா⁴வாந்யதா²பா⁴வரூபமான கார்யத்வம் கூடுகையாலே ப்³ரஹ்மகார்யத்வம் கூடுமென்று இந்த அதி⁴கரணத்திலே ஸாதி⁴க்கிறாரென்று ஸங்க³தி ॥

கிமாத்மா உத்பத்³யதே நவேதி ஸம்ஶய꞉ । உத்பத்³யத இதி பூர்வபக்ஷ꞉ । குத꞉ । ததோ வை ஜீவாந் வ்யஸஸர்ஜ ப்³ரஹ்ம, ப்ரஜாபதி꞉ ப்ரஜா அஸ்ருஜத இத்யாதி³ஶ்ருதியில் ஜீவர்களுக்கு உத்பத்திசொல்லுகையாலென்னபடி । ஆனால் நித்யோ நித்யாநாமென்று ஜீவனுக்கு நித்யத்வம் சொன்னது வாயுஶ்சாந்தரிக்ஷம் சைதத³ம்ருதமென்று அந்தரிக்ஷாதி³களுக்கு அம்ருதத்வம் சொன்னதுபோலே சிரகாலஸ்தா²யித்வாபி⁴ப்ராயம் ஆத்மாவுக்கு உத்பத்தி ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் ப்³ரஹ்மகார்யத்வம் கூடாததாலே ஏகவிஜ்ஞாநத்தால் ஸர்வவிஜ்ஞாநம் ஸித்³தி⁴யாதென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. நாத்மா ஶ்ருதே꞉ ॥

நாத்மா । ஆத்மா நோத்பத்³யதே । குத꞉ ஶ்ருதே꞉ । ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஶ்சித் இத்யாதி³ஶ்ருதிகளிலே ஜீவனுக்கு

உத்பத்தியை நிஷேதிக்கையாலே । தாப்ய: நித்யத்வாச்ச । அஜோ நித்ய:, நித்யோ நித்யாநாமென்று இந்த ச்ருதிகளிலே ஆத்மாவுக்கு நித்யத்வம் சொல்லுகையாலென்னபடி । ஜீவர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டி சொன்னது ஸாதநாநுஷ்டாநயோக்யத்வத்துக்கு அநுகுணமான ஜ்ஞாநவிகாஸஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமான ஸ்வபாவாந்யதாபாவாபேக்ஷகாயாவஸ்தாபிப்ராயத்தாலே । அத: ஸங்கோசாவஸ்தாதாவிர்பாவரூபமான உத்பத்தி கூடுகையாலே ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபவிநாசமில்லாமையாலே ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாந ப்ரதிஜ்ஞைக்கு அநுபபத்தி இல்லை ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு ஏகமேவாத்விதீயமென்று ஸூக்ஷ்மத்துக்கு ஏகத்வம் சொன்னது தேவாதிநாமரூபவிபாகமில்லாத ஸூக்ஷ்மஜீவசரீரகத்வாபிப்ராயத்தாலே ॥

அத்ராயம் விசேஷ: । இந்த விஷயத்தில் ஸகலத்ரவ்யங்களுடைய ஸ்வரூபம் நித்யமாயிருந்தபோதிலும் அநித்யங்களான அவஸ்தைகளையிட்டு அநித்யமென்று சொல்லுகிறது. இப்படி அநித்யங்களான ஸ்வஸ்வாவஸ்தாபேதமாக த்ரவ்யங்கள் அநித்யங்களானாலும் அவயவிலொப்புக்கொள்ளாத்தினால் ஸ்வரூபநித்யத்வம் ஸித்தமாய்த்து । அப்படியே த்ரவ்யாந்தரபூதமான ஆத்மாவுக்கும் ஸ்வரூபநித்யத்வம் ஸித்தமாயிருக்க நாஸ்திக்யாதிகாரணத்தாலே ஸூத்ரகாரர் திரும்பவும் ஆத்மாவுக்கு நித்யத்வத்தை எதற்காக சொல்லுகிறாரெனில் அது யதார்த்தந்தானானாலும் இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் வைஷம்யமிருக்கிறது । ஆகாசாத்யவ்யமான த்ரிகுணாவிசேஷத்ரவ்யத்துக்கு நாசோத்பத்தி ஸஹஜநத்துக்கு நிதாநமான அவஸ்தைகள் ஸ்வரூபாநுபவஸித்தனானப்போலே ஆத்மஸ்வரூபவிகாரமாகையாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசவிகாஸாவஸ்தை என்ன தேவத்வாத்யவஸ்தை என்ன இந்த அவஸ்தைகள் ஆத்மஸ்வரூபாநுபவஸித்தங்களில்லையென்று ஹேதும் சொல்லுகைக்காக । இத்தால் த்ரிகுணத்ரவ்யத்துக்கு ஸ்வரூபவிகாரமிருக்கிறப்போலே ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபவிகாரமில்லையென்று உக்தமாய்த்து । தேவத்வாத்யவஸ்தைகள் ஸ்வரூபாநுபவஸித்த

னில்லையென்றால் எந்த பக்ஷங்கள் ஸூத்ராவுக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபமான கர்த்ருத்வம் உபபந்நமாகாதே । ஆ தத்வஜ்ஞானம் ஜ்ஞாத்ருத்வம் இந்த இரண்டு பக்ஷங்களும் நித்யங்கள் । ஸாம்ஸாரிகதசையில் ஸம்ஸாரத்திலும் ஸ்வரூபத்தை விடுகிறதில்லை । இந்த ஆத்மகம் இரண்டுவிதம் । ஸ்வகர்ஸ்வஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரம் । ஸ்வதர்மஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரமென்றும் । அஹமஹமென்று தனக்குத்தான் ஸாக்ஷிக்கை ஸ்வரூபைகரூபமாகையாலே ஸ்வகர்மஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரம் । ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸர்வசக்தித்வம் என்று விசேஷாகாரத்தோடேகூடி அப்படி ஸாக்ஷிக்கை பக்ஷஸித்தஜ்ஞானத்தாலாகையால் ஸ்வதர்மஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரம் । இந்த இரண்டு ஆகாரமும் ஸிஷாஷுத்துக்கு அநுபவம் । இப்படிப்பட்ட அபிப்ராயத்தாலே ஸூத்ரகாரர் ஸூத்ரநித்யத்வத்தை வசநத்தால் அருளிச்செய்தாரென்று கருத்து ॥

ஆ ஸம்பத்தாலே ஜீவஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

ஜீவன் வேதாந்தோக்த ஸ்வரூபனாக உத ஜடஸ்வரூபனாயிருந்து ஆகந்துகமான ஜ்ஞானத்தைஉடையவனா । உத ஜ்ஞாத்ரு வைசேஷிகஸ்வரூபனா என்று ஸம்சயம் । ஜ்ஞானமாத்ர ஸ்வரூபனென்று ஆ பக்ஷம் । ஸ்வகர் விஜ்ஞானம் யஜ்ஞம் தநுதே என்று ஜ்ஞானஸ்வரூபனென்று சொல்லுகையாலே ஸாமாநாதிகரண்யாதிகளிலே ஸூத்ராவுக்கு ஜ்ஞானம் தோன்றுகையாலே ஆகந்துக வேதாந்தமானாய் பாஷாணகல்பனாயிருக்கிறானென்று த்வீதீயபக்ஷம் । இந்த இரண்டு பக்ஷத்தையும் நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸி. ஜ்ஞோऽத ஏவ ॥ ௧௯ ॥

ஜ்ஞ: அத ஏவ என்று பதம் । ஸ்வ: அத ஏவ யோவேத ஜிக்ராணீதி ஸஆத்மா மனஸ்ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிக்ருதிகளாலே வேதோக்தமாயிருக்கிற ஜீவனும் ஜ்ஞாதாவென்று சொல்லுகையாலே ஸூத்ராவானவன் ஜ்ஞ ஏவ । ஜ்ஞாத்ருஸ்வரூபனாகவேயிருக்கிறானென்றுஸித்தம் । ஜ்ஞானமாத்ரனு ஸூத்ராவே

ன்னு ஶ்ருதிசொன்னது நித்யமான ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ஆத்மா வுக்கு ஸ்வாபாவிகதர்மமாகையாலேயும் ஆத்மஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகையாலுமென்னபடி । ஸுஷுப்த்யாதிகளிலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் கர்மத்தாலே ஸங்குசிதமாயிருக்கிறது । ஆகையால் ஆத்மா ஜ்ஞாத்ருஸ்வரூபனென்னு ஸித்தம் ।

ஜீவாத்மா விபுவாயிருக்கிறானென்னு சொன்ன வைஶேஷிகாதிமதமான த்விதீயபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. உத்க்ராந்திகத்யாகதீநாம் ॥௨௦॥

ஶ்ருதேரிதி என்னு கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும் । உத்க்ராந்திகத்யாகதிவிஷயையான ஶ்ருதிஸத்பாவத்தாலேயென்னபடி । அணுஸ்வரூபோ ஜீவ: தேந ப்ரத்யோதேந ஏஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி என்னு ஜீவனுக்கு தேஹத்தில்நின்னும் உத்க்ராந்தி ஶ்ருதிப்ஸித்தை । ஆத்மா விபுவானால் இதுஎப்படிக்கூடும் । யேவைகேசாஸ்மால்லோகாத் ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே கச்சந்தி என்னு தேஹத்தில் நின்னும் உத்க்ராந்தனான ஜீவனு ஸ்வர்க்கத்துக்குப்போகிறானென்னு கதியும், தஸ்மால்லோகாத் புநரைதி அஸ்மை லோகாய கர்மணே என்னு தந்ஶ்ருதியிலே கர்மஶேஷத்தை அநுபவிக்கைக்காகவருகிறானென்னு ஆகதியும்சொல்லப்படுவதாலும் ஆத்மாவிபுவானால் கத்யாகதிகள்கூடாத்தாலேஜீவன் அணுஸ்வரூபன்தான்॥

ஸூ. ஸ்வாத்மநாசோத்தரயோ: ॥௨௧॥

சஶப்தம் அவதாரணார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது உத்தரயோ: உத்க்ராந்திக்கு மேலான ஶ்ருத்யுக்தமான கதி என்ன ஆகதி என்ன இந்த இரண்டுகளுக்கும் ஸ்வாத்மநா ஸ்வரூபேணவென்ன । ஆத்மஸ்வரூபமே பரலோகத்துக்குப் போகிறது இஹலோகத்துக்கு வருகிறது என்னு நிர்வாஹம்பண்ணுகிறது யோக்யம் । ஆத்மா விபுவென்கிறபக்ஷத்தில் ஶரீரத்தில் அவஸ்திதனான ஆத்மாவுக்கு ஶரீரவிஶ்லேஷத்தைக்கொண்டு உத்க்ராந்தியென்னு ஶப்திதப்பட்டு நிர்வஹித்தபோதிலும் இதுக்குமேலுள்ள கமநாகமநங்கள் கூடாதென்னு கருத்து ॥

ஸூ. நாணுரதச்ச்ருதேரிதி சேந்நேதராதிகாராத் ॥ ௨௨ ॥

ந அணு: ஜீவ: அணுவன்று । குத: । அதச்ச்ருதே: । அணுத்வவிபரீதமஹத்வஶ்ருதே: ॥

யோऽயம் விஜ்ஞாநமய: ப்ராணேஷு ஸ வா ஏஷ மஹாநஜ ஆத்மா என்று ஜீவனுக்கு மஹத்வம் சொல்லுகையாலென்னபடி । இதி சேந்ந । இந்த ஶங்கையை நிவ்ருத்திக்கிறார் । மஹாநஜ ஆத்மாவென்று ஜீவனுக்கு மஹத்வம் சொல்லப்படவில்லை । பரமாத்மாவுக்கே மஹத்வத்தைச் சொல்லுகிறது । குத: இதராதிகாராத் । யஸ்யாநுவித்த: ப்ரதிபுத்த ஆத்மா என்று மத்யத்தில் ஜீவனில்காட்டிலும் இதரனான பரமாத்மாவினுடைய அதிகாரத்தாலே ப்ரகரணம் முழுதும் பரமாத்மபரமென்னபடி । யஸ்ய பரமாத்மந: அநுவித்த: உபாஸக: ஆத்மா ப்ரதிபுத்த: ஸம்யக்ஜ்ஞாநவாந் என்று ஶ்ருத்யர்த்தம் ॥

ஸூ. ஸ்வஶப்தோந்மாநாப்யாஞ்ச ॥ ௨௩ ॥

ஏஷோऽணுராத்மா சேதஸா வேதிதவ்ய: என்று ஸாக்ஷாத் அணுஶப்தத்தாலேயும் உந்மாநத்தாலேயும் ஆத்மா அணுவாயிருக்கிறது । உந்மாநமாவது, உத்த்ருத்ய மாநம், ஆராக்ரமாத்ரோ ஹ்யவரோऽபி த்ருஷ்ட:, வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச । பாகோ ஜீவ: ஸ விஜ்ஞேய: ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே ॥ என்று ஊசி நெல்லினுடைய அக்ரத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகவெடுத்து தத்துல்யமாயிருக்கிறது ஜீவனென்று சொல்லுகை உந்மாநம் । அத: அணுரேவ ஜீவ: ॥

ஸூ. அவிரோதஶ்சந்தநவத் ॥ ௨௪ ॥

அணுவான ஜீவன் தேஹைகதேஶத்திலேயிருந்தாலும் ஸகலதேஹவ்யாபியான ஸுகது:கங்களுடைய அநுபவத்தில் விரோதமில்லை । சந்தநவத் । சந்தநபிந்துவானது தேஹைகதேஶத்திலிருந்துகொண்டு ஸகலதேஹவ்யாபியான ஆஹ்லாதத்தை உண்டாக்கிறாப்போலே ஆத்மாவும் அநுபவிக்கலாம் ।

ஸூ. அவஸ்திதிவைசேஷ்யாதிதி சேந்நாப்யுபகமாத்த்ருதி ஹி ॥ ௨௫॥

சந்தநபிந்துவுக்கு ஸகலஸ்தலத்தில் அவஸ்திதிவைசேஷ்யத்தாலே ஆஹ்லாதஜநகத்வம் கூடும் । ஆத்மாவுக்கு அதுயில்லாதபடியால் எப்படிக்கூடுமிதிசேந்ந । அப்யுபகமாத் । ஆத்மாவுக்கும் தேஹத்திலே ஹ்ருதயஸ்தலத்தில் விசேஷாவஸ்திதியை அங்கீகரிக்கையால் ஸகலதேஹவ்யாபிஸுகாத்யநுபவம் கூடும். ஹ்ருதி ஹி । யோऽயம் விஜ்ஞாநமய: ப்ராணேஷு ஹ்ருத்யந்தர்ஜ்யோதி: என்கிற ச்ருதியில் ஆத்மா ஹ்ருதயத்திலிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறதன்றோ ॥

ஸூ. குணாத்வாலோகவத் ॥௨௬॥

வாசப்தம் சங்காநிராஸத்தை வ்யவச்சேதிக்கிறது । குணாத் அணுவான ஆத்மாவானவன் ஸ்வகுணபூதமாய் விபுவான தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே ஸகலதேஹத்தையும் வ்யாபித்திருக்கிறான் । யதா ஆலோகவத் ஏகதேசஸ்தத்திலேயிருக்கிற ஸவித்ருதீபமணிப்ரப்ருதிகளுடைய குணபூதாலோகமானது அநேகதேசத்தை வ்யாபித்திருக்கிறாப்போலே ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநமும் வ்யாபித்திருக்கிறதில் தடையில்லை ॥

விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே இத்யாதி ச்ருதியிலே விஜ்ஞாநசப்தவாச்யனாகச்சொல்லப்பட்ட ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநகுணகத்வம் ஸித்தம் ॥

ஸூ. வ்யதிரேகோ கந்தவத்ததா ச தர்சயதி ॥௨௭॥

வ்யதிரேக: । ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான ஆத்மாவில்காட்டிலும் குணமான தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு வ்யதிரேக: வேறுபாடானது அவச்யம் அங்கீகரிக்கவேணும் । கந்தவத் । கந்தவதீ ப்ருதிவீ என்கிற வ்யபதேசத்தாலே ப்ருதிவியைக்காட்டிலும் தத்குணபூதகந்தத்துக்கு வேறுபாடு ஸித்திக்காப்போலே தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்குமென்னபடி । ததா ச தர்சயதி । ஜாநாத்யேவாயம் புருஷ: என்கிற ச்ருதியும் ஆத்மாவையும் ஜ்ஞாநத்தையும் குணியாயும் குணமாயும் வ்யபதேசிக்கிறது ॥

ஸூ. வ்யபதேஶாச்ச ॥௨௮॥

ந விஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோ வித்யதே என்னு யதிரூபாந ஆத்மாவின்… ரூபமான ஜ்ஞாநத்தை வ்யதிரேகித்து ஜ்ஞாநம் நித்யமென்னு வ்யபதேஶிக்கையால் ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநகுணகத்வம் ஸித்தம் ॥

ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநம் குணமாகில் விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞந்தநுதே என்னு ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஜ்ஞாநமென்னு சொல்லுகை எப்படி கூடும் । அதாஹ ॥

ஸூ. தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶ꞉ ப்ராஜ்ஞவத் ॥௨௯॥

து꞉ஶப்தஃ ஶங்காவ்யாவ்ருத்த்யர்த꞉ । தத்குணஸாரத்வாத் । அந்த ஜ்ஞாநரூபகுணத்தை ஸாரமாக ஸ்வரூபநிரூபகமாக உடைத்தாயிருக்கையாலே । தத்வ்யபதேஶ꞉ । ஆத்மாவை ஜ்ஞாநமென்னு வ்யபதேஶிக்கிறது । ப்ராஜ்ஞவத் எப்படி விபஶ்சிதாவென்னு ப்ராஜ்ஞனுக்குச் சொல்லப்பட்டவரமாத்மாவும் ஸத்யம்ஜ்ஞாநம் என்னு ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாக வ்யபதேஶிக்கப்படுகிறானோ அப்படி ஜீவனும் ॥

ஸூ. யாவதாத்மபாவித்வாச்ச ந தோஷஸ்தத்தர்ஶநாத் ॥௩௦॥

ஜ்ஞாநம் ஆத்மாவுக்கு யாவத்ஸ்வரூபபாவியாகையாலேயும் அந்த நித்யமான ஸ்வரூபாநுபந்தி ஜ்ஞாநத்தாலே ஆத்மாவை வ்யபதேஶிக்கையில் தோஷமில்லை । தத்தர்ஶநாத் । கோத்வாதிகளான கோவ்யக்திகளுக்கு கோத்வரூபமான ரூபம் யாவத்ஸ்வரூபபாவியாகையாலே அந்த கோத்வஜாதியான கௌ꞉ என்கிற ஶப்தத்தாலே அந்த கோவ்யக்திகளுக்கு வ்யபதேஶம் காண்கையாலே இங்கும் விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞந்தநுதே என்னு விஜ்ஞாநஶப்தத்தாலே ஆத்மாவை வ்யபதேஶிக்கக்குறையில்லை । சகாரத்தாலே ஆத்மஸ்வரூபம் ஸ்வப்ரகாஶமாகையாலும் ஜ்ஞாநமென்னு வ்யபதேஶிக்கலாமென்னு ஸூசிதம் । ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் ஸுஷுப்த்யாதிகளிலே என் தோணவில்லை என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. பும்ஸ்த்வாதிவத்த்வஸ்ய ஸதோऽபிவ்யக்தியோகாத் ॥௬௧॥

துஶப்தம் ஶங்கையைத் தள்ளுகிறது | அஸ்ய ஸத: பால்யாதிகளிலேயும் வித்யமாநமாய் அநபிவ்யக்தமான இந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு யௌவநாதிதஶையிலே அபிவ்யக்தியோகாத் | ஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶிக்கையாலே ஜ்ஞாநம் ஆத்மாவுக்கு நித்யமான தர்மம் பும்ஸ்த்வாதிவத் | ஶரீரத்திலே இருக்கிற பும்ஸ்த்வாதிகளானது பால்யத்திலே அநபிவ்யக்தமாய் யௌவநதஶையில் அபிவ்யக்தமாகிறாப்போலே இங்கும் குறையில்லை | இப்படி ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையும் அணுத்வத்தையும் ஸாதித்து விபுபக்ஷத்தில் தோஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் ||

ஸூ. நித்யோபலப்த்யநுபலப்திப்ரஸங்கோऽந்யதர
நியமோ வாந்யதா ॥௬௨॥

அந்யதா | ஜ்ஞாநமாத்ரஸ்வரூபநாத்மா என்கிற பக்ஷத்திலும் ஸர்வகதமாத்மா என்கிற பக்ஷத்திலும் நித்யமாக உபலப்தியும் அநுபலப்தியும் ப்ரஸங்கிக்கும் | அதவா அந்யதரநியமே: உபலப்தியாவது அநுபலப்தியாவது இரண்டிலே ஒன்று நியமேந ப்ரஸங்கிக்கும் | ஜ்ஞாநமாத்ர ஸ்வரூபமென்கிற பக்ஷத்திலே ஆத்மாவினுடைய உபலப்திக்கும் அநுபலப்திக்கும் ஆத்மஸாந்நித்யமே ஹேதுவாகையாலே வேறு ஹேது இல்லாமையாலே ஸாந்நித்யம் நித்யமாயிருக்கையாலே இரண்டும் நித்யமாக ப்ரஸங்கிக்கும் ததா உபலப்தியும் அநுபலப்தியும் பரஸ்பரவிருத்தங்களாகையாலே ஆத்மஸாந்நித்யமானது இரண்டில் ஒன்றுக்கே ஹேதுவென்று சொல்லில் அந்யதரநியமம் வரத்தெரியும் | விபுபக்ஷத்திலேயும் ஜ்ஞாநத்துக்கு ஹேதுவான ஆத்மமநஸ்ஸம்யோகாதிகள் விபுக்களெல்லாருக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்கையாலே ஒரு ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநமுண்டானால் எல்லாருக்கும் உபலப்தி ப்ரஸங்கிக்கும் ஒருத்தருக்கு உபலப்தியில்லாவிடில் எல்லாருக்கும் அநுபலப்தி ப்ரஸங்கிக்கும் | ஆகையால் இந்த இரண்டு மதமும் அநுபபந்நம் ||

ஸூ. கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் ॥௩௩॥

இப்படி ஜீவாத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வோபயோகியான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தை நிரூபித்து கர்த்ருத்வத்தை நிரூபிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி । ஜீவாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வம் போலே கர்த்ருத்வமுண்டா இல்லையா என்னு ஸம்ஶயம் । அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே । என்னு சொல்லுகையாலே ஜீவாத்மா கர்த்தாவன்னு । ப்ரதாநமே கர்த்ரியென்னு பூர்வபக்ஷம் । இந்த ஸாங்க்யோக்தத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் ॥

ஜீவாத்மாவே கர்த்தா ப்ரதாநமன்னு । குத: ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் ஜீவாத்மா கர்த்தாவானால்தான் । யஜேத உபாஸீத என்னு யாகோபாஸநாதிகளை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநமுண்டு । ஶாஸநமாவது ப்ரவர்த்தநம் ஶாஸநாத் ஶாஸ்த்ரமென்கிறபடியே கர்த்தாவுக்கு கர்த்தவ்யார்த்தத்தை போதித்து ப்ரவர்த்தகமென்னபடி இத்தால் ஜ்ஞாதாவைக்குறித்தன்றோ ஸ்வர்க்காம: மோக்ஷகாம: என்னு விதிக்கை உபபந்நம் । அசேதநமான ப்ரதாநம் கர்த்தாவானால் விதிக்கை அநுபபந்நம் । ஆகையாலே கர்த்தாவான ஜீவாவைக்குறித்தே ஶாஸ்த்ரம் போதிப்பிக்கிறது. அசேதநமான ப்ரதாநத்தை அன்னு ॥

ஸூ. உபாதாநாத் விஹாரோபதேஶாத் ॥௩௪॥

ஏவமேவைஷ ஏதாந் ப்ராணாந் க்ருஹீத்வா ஸ்வே ஶரீரே யதாகாமம் பரிவர்த்ததே என்னு ஜீவாத்மாவுக்கு ப்ராணங்களுடைய உபாதாநத்தை உபதேஶிக்கையாலே யதாகாமம் பரிவர்த்ததே என்னு ஶரீரத்திலே ஜீவாத்மாவுக்கு விஹாரத்தை உபதேஶிக்கையாலேயும் ஜீவாத்மாவே கர்த்தா ந ப்ரதாநம் ॥

ஸூ. வ்யபதேஶாச்ச க்ரியாயாம் ந சேந்நிர்தேஶவிபர்யய: ॥௩௫॥

க்ரியாயாம் வ்யபதேஶாச்ச கர்த்தா । விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே । கர்மாணி தநுதேऽபி ச । என்னு வைதிகக்ரியையிலும் லௌகிகக்ரியையிலேயும் ஜீவாத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வத்தை வ்யபதேஶிக்கையாலும் । ந சேத் । கர்த்தாவில்லையாகில் விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநு-

தே என்கிற ஶ்ருதியில் விஜ்ஞாநஶப்தம் ஆத்மாவைச்சொல்லவில்லை। கேவலம் அந்தக்கரணமான புத்தியைச் சொல்லுகிறது। இதி சேத் அப்படியாகில் நிர்த்தேஶவிபர்யயஸ்ஸ்யாத் விஜ்ஞாநேந யஜ்ஞந்தநுதே என்று கரணவிபக்தியான த்ருதீயாவிபக்தி நிர்த்தேஶம் வரத்தெரியும்। ப்ரஸித்தியானது கீழேயே காரணமாகையாலே।

ஸூ. உபலப்திவதநியம: ॥௩௬॥

ப்ரதாநத்துக்கே கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவுக்கு போக்த்ருத்வமென்கிற பக்ஷத்திலே உபலப்திவத் முன்புசொன்ன உபலப்த்ரியவ்யவஸாயம்போலே போக்த்ருத்வத்துக்கு அநியமமும் ப்ரஸங்கிக்கும் ப்ரதாநம் ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்கையாலே போக்த்ருத்வமும் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமாக ப்ரஸங்கிக்கும்॥

ஸூ. ஶக்திவிபர்யயாச்ச ॥௩௭॥

ப்ரக்ருதியே கர்த்தாவாகில் கர்த்தாவுக்கே போக்த்ருத்வம் ப்ராப்தமாகையாலே ப்ரக்ருதிக்கே போக்த்ருத்வஶக்தியும் ப்ரஸங்கிக்கும்। ஆகையாலே ஆத்மாவுக்கு போக்த்ருத்வஶக்தியினுடைய விபர்யயம் ஆகவும் ப்ரஸங்கிக்குமென்னுகருத்து।

ஸூ. ஸமாத்யபாவாச்ச ॥௩௮॥

ப்ரக்ருதிக்கு கர்த்ருத்வமங்கீகரித்தால் மோக்ஷஸாதநஸமாதிஸமாத்யபாவம் ப்ரஸங்கிக்கும் ப்ரக்ருதியைக்காட்டிலும் அஹமதெந்த்ரஸ்தியென்கிற ஸமாதியிலே ப்ரக்ருதிக்கு கர்த்ருத்வஸம்பந்தமாகையாலே ப்ரதாநம் கர்த்தாவன்று।

ஸூ. யதா ச தக்ஷோபயதா ॥௩௯॥

ஆத்மா கர்த்தாவானால் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை இச்சித்தபோது வேதிகளொக்கக் கார்யங்களை பண்ணுகிறான் இச்சியாதபோது பண்ணவில்லையென்கிற உபயதா வ்யவஸ்தைகூடும்। யதா ச தக்ஷா தச்சனானவன் இச்சை இருந்தபோது கார்யங்களைப்பண்ணியும் இச்சை இல்லாதபோது பண்ணாமலுமிருக்கக் காணாநின்றோம்। இப்படி இச்சாமூலமான காரணாகாரணவ்யவஸ்தை கூடாதென்னு கருத்து॥

ஸூ. பராத்து தச்ச்ருதே: ॥௪௦॥

துஶப்த: ஶங்காவ்யாவர்த்தக: । பராத் । பரமாத்மந: ஸகாஶாத் தத் । கர்த்ருத்வம் ஆயத்தம் பரமாத்மாதீநம் கர்த்ருத்வமென்னபடி । குத: । ஶ்ருதே: । அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி என்று பராயத்தகர்த்ருத்வத்தை ஶ்ருதி சொல்லுகையாலென்னபடி । இப்படி ஜீவன் பராயத்தகர்த்தாவென்றால் ஈஶ்வரனே ஸர்வப்ரவர்த்தகனும் ப்ரயோஜககர்த்தாவாகையால் அவனே கர்த்தாவாகையாலே விதிநிஷேதவஶ்யத்வமவனுக்கே ப்ரஸங்கிக்குமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. க்ருதப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து விஹிதப்ரதிஷித்தாவையர்த்யாதிப்ய: ॥௪௧॥

துஶப்த: ஶங்காவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த: । ப்ரயத்ந ப்ரவ்ருத்தியிலே ஜீவனாலே க்ருதமான ப்ரயத்நத்தை அபேக்ஷித்து பரமாத்மா ஜீவனை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறான் । குத: விஹிதப்ரதிஷித்தாவையர்த்யாதிப்ய: । ஜீவனுக்கு ப்ரயத்ந ப்ரவ்ருத்தியிலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ஹீனமாயிட்டால் ஸ்வர்க்ககாம ஸ்வாராஜ்யகாம என்கிற விதிநிஷேதஶாஸ்த்ரத்துக்கு வையர்த்யம் வரும். ஜீவன் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுக்கு அவிஷயமாக ப்ரஸங்கிக்கும் அதுகள் ப்ரஸங்கியாமைக்காக ஜீவக்ருதப்ரயத்நத்தை அபேக்ஷித்துப் பரன் ஜீவனை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறான் । அந்த ப்ரயத்ந ப்ரவ்ருத்தியிலே ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஈஶ்வரனால் கொடுக்கப்பட்டது । அதுவும் பரமாத்மஸங்கல்பத்தினுடைய ப்ரஸாதாநுரூபமென்னு கருத்து.

ஆசார்யத்வ காரணாதி வைஷம்யநைர்க்ருண்ய பரிஹாரப்ரகார: கிஞ்சிதுச்யதே ॥

கர்த்ருத்வம் இரண்டுவிதம் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வம் ப்ரயோஜ்யகர்த்ருத்வமென்னும் । அதில் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வம் ஈஶ்வரனுக்கும் ப்ரயோஜ்யகர்த்ருத்வம் ஜீவனுக்கும் சொல்லப்படுகிறது । இதனால் அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா, ய ஆ

தாநஸேநாபதி உக்ருஷிவலாணத்தில் சொல்லுகிறபடியே
ஸம்ஸாரவமன்னியில் ஸ்வக்ருதத்திலும் ஸஹவை ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி
கார்யங்களுக்கும் கர்த்ருத்வமுண்டென்னு உக்தமாய்த்து । இப்ப
டியாகில் ஜீவனுடைய விஷம வ்ருத்திக்கும் தந்நிமித்தமான து:
கா நுபவத்துக்கும் காரணமாகையாலே ஸர்வேஸ்வரனுக்கு வை
ஷம்ய நைர்க்ருண்யம் ஸம்பவிக்குமென்னில் அது வாராது ।
நாநாஜாதிகளான அங்குரங்களுக்கு ஜலமானது ஸாதாரணகா
ரணமாயிருப்போலேயும் அங்குரத்திலுள்ள வைஷம்யம் பீஜக்ரு
தமானப்போலவும் ஜீவனுடைய விஷம வ்ருத்திக்கும் தந்மூலமா
ன து:க்கத்துக்கும் அவன் கருமமே ஹேதுவாகையாலே ஜலம்
போல் ஸாதாரணகாரணமான ஸர்வேஸ்வரனுக்கும் வைஷம்ய நை
ர்க்ருண்யம் வாராது । தஸ்மாத் கர்மஸாபேக்ஷமென்னபடி । ஸ
ஸோஹம் ஸ்வப்நதிஷ்டா என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வரூபனை ஸர்வே
ஸ்வரனுக்கு ஸ்ருஷ்டியில்சொல்லுகிற ஸ்ரேயோ நிஷ்டாதிஷேத்தாலே
அயோநய நாதிகள் அந்தந்த ஜீவனுடைய கர்மாநுகுண்யம்
ஸமமாகையாலே தோஷமில்லை । தந்த ஜீவனுடைய கர்மவாஸ
னைகளே அவனுடைய இஷ்டாநிஷ்டங்களுக்கு விசேஷகாரண
மென்னுக்தமாய்த்து । அப்படியாகில் ஸர்வேஸ்வரனுடைய க்ருபை
என்னசெய்கிறதென்னில் சொல்லுகிறேன் । ஸகலகார்யங்களும்
கர்மாயத்தமாயிருந்தாலும் ஸர்வேஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அநந்தாபராய
த்தை ஸஹித்து ஸங்கல்பபூர்வமான வாஸபூத்தை குடுக்கை
க்ருபாகார்யமாகையாலே க்ருபைக்கு விஷயமான யோஜநம்
ஸித்தமாய்த்து । ஆனாலும் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஜீவநிக்ரஹம் தோஷா
வஹமன்றோவென்னில் அதுயாருக்கு தோஷாவஹமென்னு வி
சாரிக்கவேணும் । ஸர்வேஸ்வரன் ஸர்வநியந்தாவாகையாலே அவ
னிடத்தில் இது தோஷாவஹமன்று । ஜீவனுக்கு இது அநிஷ்டா
வஹமாயிருந்தாலும் அதனால் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஒருகெடுதியுமில்லை
அப்படி லோகத்தில் து:ஷ்ட நிக்ரஹஸாலியாய் ஸிஷ்டரக்ஷகனை
மஹாராஜாவை ஜநங்கள் புகழ்ந்துகொண்டு ஆஸ்ரயிக்கிறார்கள்.
அப்படிப்போலே க்ருபாலுவான ஸர்வேஸ்வரனை தங்களுடைய

தோஷங்களைப்போக்குகிறதற்காக ஆச்ரயிக்கக் குறைவு இல்லை । ஆகையால் அநாத்ருதஹநிர்த்ருஹமித்த இரண்டுக்கும் விஷயபேதத்தாலே விரோதமில்லை । இப்படியே உதாஸீநத்வவைராக்ய ஸாக்ஷித்வாநந்தத்வாதிகுணங்கள் பரஸ்பரவிருத்தங்களாய்த் தோன்றினாலும் இவைகளெல்லாம் லக்ஷணத்தால் ஸங்கதங்களாகையாலே விரோதமில்லை । காதாசித்கமான லக்ஷணத்தைக்கொண்டு ஆரோபிக்கும் காதாசித்கத்வா சேர சங்கிக்கவொண்ணாது. அதெப்படியென்றால் நித்யாநித்யபேதத்தாலே காரணம் இரண்டுவிதம் । அதில் ஸர்வாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபஸத்தா ஸ்திதியாதி ஸாரக்ஷணகாரிணியான க்ருபை நித்யை । தத்தஜ்ஞாதஸா க்ருதாதிஜந்மவிசேஷங்களுக்குஉவித தவிசேஷஹேது உதார நாகஜந்மமாயுள்ள க்ருபை அநித்யை । ஆகையால் ஸர்வவிஷயத்திலும் ஸகலஹேது உதாநஸங்கஸம்பந்தமான ஸாமாந்ய காரணம்தான் நித்யமாயும் நிர்ஹேதுகமாயுமிருக்கிறது । விசேஷஹேது உதாநஸங்கஸம்பந்தமான அநித்யக்ருபையே ஸ ஹேதுகமென்கிறது । இத்தால் நித்யக்ருபாஸாதகத்வம்ஸித்தது।

ஸர்வத்ராதக்ருத்வாதியங்களுக்கு அவிரோதம் எப்படியென்னில் சொல்லுகிறேன் । ஸம்ஸாரஸ்வதந்த்ரனாகையாலே க ர்த்ருத்வமென்ன ஸ்வயோஜ்யகர்த்தாவான ஜீவனைக்கொண்டு காரயிதாவாகையாலே வைராக்யமென்ன ஸ்வஸ்வதந்த்ரனை வேதநை உத்பாத்ரம் ஸ்வ வதர்களாகையாலே அநாதேத்வமென்ன அம் காராதிகளில் ஜலத்துக்குப்போலே ஸர்வகார்யங்களுக்கு ஸாமாந்யஹேதுவாகையாலே உதாஸீநத்வமென்ன ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வத்தையும் பார்க்கையாலே ஸாக்ஷித்வமென்ன அவனவன் கர்மத்தைஸஹகரித்து ஸர்வத்தையும் செய்கிறபடியால் ஸஹகாரித்வமென்ன ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும் ஸர்வ ஸ்ரீ தாரக்ஷணஹேதும் ஸ்வஹேதுமாகையாலும் ஹர்ஷமென்ன ஹேதுஉவை தேः என்கிறபடியே ஹேது உக்ஷமென்ன இதுவெல்லாம் காதாசித்கங்களன்னியில் ஸர்வகாலத்திலும் ஸங்கதங்களாகையாலே விரோதங்களில்லை ॥

அத்ராயம் பூர்வபக்ஷ: | ஜீவனுடைய ஸ்வரூபவ்யாப்தியா னது ஈஶ்வரப்ரேரணையன்னியில் உண்டாகிறது | ஆகையால் ப்ரதமவ்யாப்தியில் ஜீவனுக்கு நிரபேக்ஷகர்த்ருத்வமுண்டு அப்படியில்லாவிட்டால் கர்த்தாவே போக்தாவாகையால் ஜீவவிஷய த்தில் நிக்ரஹம் உதிக்கவிரகில்லை | ஈஶ்வரனுக்கே கர்த்ருத்வபோ க்த்ருத்வம் ப்ரஸங்கிக்குமென்னு சொல்லுகிறார்கள் | இந்த தோஷம் தங்கள் பக்ஷத்திலும் துல்யம் | ப்ரதமவ்யாப்தியில் நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வமிருந்தாலும் ஜீவனுடைய த்விதீயாதிவ்யாப்தியில் ஈஶ்வ ரனு அநுமந்தாவென்னு அவர்கள் சொல்லுகையாலே அது ஸித்தாந்தத்தில் ப்ரவ்ருத்தனை பாபீனை ஸ்வார்த்தக்களான பெரி யோர்கள் நிஷேதிக்கக்காணுகின்றோம் | அப்படி அன்னியில் ஈஶ் வரனு அந்த விஷயப்ரவ்ருத்தியை அநுமதிபண்ணுகையாலே அந் த பக்ஷத்திலும் நிர்த்தயத்வம் வருகையாலும் நியந்த்ருத்வஶக்திக்கு ஸங்கோசம் வருகையாலும் ப்ரதமவ்யாப்தியில் ஈஶ்வரனு உபே க்ஷிக்கிறானென்கிற பக்ஷம் கூடியாது ||

ஸித்தாந்தியில் ப்ரதமவ்யாப்தியானது ஈஶ்வரநிரபே க்ஷமென்னு சொல்லுகிறாய் | அப்படிப்பட்ட ஜீவனுடைய விஷய ப்ரவ்ருத்தியானது ஜ்ஞானசிகீர்ஷாப்ரயத்நரூப ஸகலஸ்வரூபவானான ஜீவஸ்வரூபப்ரயுக்தையன்னு | கிந்து பூர்வகர்மஸஞ்சிதமான அவ ரவர்களுடைய பூர்வகர்மநிபந்தனையென்னு சொல்லவேணும் | இத்தால் ஸம்ஸாரமநாதியாகையால் ஜீவப்ரவ்ருத்தியில் ப்ராதம்யமி ல்லையென்றாய்த்து | ப்ரவ்ருத்திக்ரமாதீனையாகில் அதில் ஈஶ்வர னுக்கு ப்ரஸக்தி எப்படியென்னில் கர்ம ஈஶ்வரஸங்கல்பரூப மாகையால் தத்ஸங்கல்பாதீனை ப்ரவ்ருத்தி என்னு ஸித்திக்கையால் ப்ரதமவ்யாப்தி ஈஶ்வராதீனையன்னென்கிற பக்ஷிகளாலும் ஈஶ்வராதீநத்வம் அங்கீக்ருதமானதால் ஸர்வப்ரவ்ருத்தியும் ஈஶ்வ ராதீனையென்னு ஸூசிதமாய்த்து | இப்படியாகில் ஸ்ரீபாஷ்யா திக்ரந்தங்களில் தந்த்ராபேக்ஷ தந்த்ராநுமந்த்ருத்வாதிகள் ப்ரதமக்ஷணத்தில் உபேக்ஷிக்கிறானென்னும் த்விதீயக்ஷணத்தில்

அநுமதிசெய்கிறானென்னும் நிர்தேஶம் எப்படி கூடுமென்னில் ப்ரயத்நமென்னுசொன்னது ஸ்ருஷ்டிகாலாபிப்ராயம் । கர்மம்போல் வைஷம்யஹேதுவன்னிக்கே ஜலம்போல் ஸாதாரணகாரணமென்னபிப்ராயத்தால் உபேக்ஷை என்னு சொன்னதேதவிர அந்த காலத்தில் ஈஶ்வரன் உபேக்ஷகனன்னென்னபடியன்னு । இப்படியாகில் ஈஶ்வரனுக்கு கர்த்ருத்வகாரயித்ருத்வாபேக்ஷகத்வாதிகள் ஸர்வதா இருக்கை விருத்தமன்றோவென்னில் கீழ்சொன்னபடி கர்த்ருத்வாதிஸர்வலக்ஷணமும் ஸம்பந்நமாகையாலே லோகவ்யவஹாரத்தில் க்ருஷ்யாதிவ்யாபாராதிகளுக்கு விரோதமில்லாதாப்போலே இங்கும் விரோதமில்லை । ஆகையால் ஜீவனுடைய ப்ரயத்நத்தை அபேக்ஷித்து ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைச்செய்கிறபடியால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யங்கிடையாதென்னுகருத்து॥

ஸூ. அம்ஶோ நாநாவ்யபதேஶாதந்யதாசாபி தாஶகிதவாதித்வ
மதீயத ஏகே ।௪௨॥

இப்படி ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் பராயத்தமாகில் அப்போது ராஜப்ருத்யந்யாயத்தாலே ஜீவனுக்கு பரமாத்மாம்ஶகத்வம் ஔபசாரிகமாகலாமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி॥

இந்த ஜீவன் பரமாத்மாவில்காட்டில் அத்யந்தபின்னனோ அஜ்ஞனான பரமாத்மாவா । அல்லது உபாதிஸம்பந்நனான பரமாத்மாவா அல்லது பரமாத்மாவினுடைய அம்ஶமோ என்னு ஸம்ஶயம் । அத்யந்தபின்னனென்னு வைஶேஷிகபக்ஷம் । அதில் ஹேதுவு ப்ரமாதாவும் ப்ரகாரணத்வாதிஹேதுக்கள் । இந்த பக்ஷத்தில் அபேதஶ்ருதிகளுக்கு ஸர்வவிரோத ஸர்வமொக்ஷம் என்கிற வாக்யத்துக்குப்போலே ஔபசாரிகநிர்வாஹம் கண்டு கொள்வது । அல்லது அஜ்ஞமான ப்ரஹ்மமே ஜீவனாகிறது என்னு ஶங்கரனுடைய பக்ஷம் । இதில் ஹேது தத்த்வமஸி அயமாத்மா ப்ரஹ்ம இத்யாதியான அபேதஶ்ருதி । இந்தபக்ஷத்தில் பேதஶ்ருதிக்கு அஜ்ஞாநக்ருதமான பேதம் விஷயம் । உபாதிஸம்பந்நமான ப்ரஹ்மமே ஜீவபாவத்தை அடைகிறது என்னு யாதவப்ரகாஶ

பக்ஷம் । இந்த பக்ஷத்திலும் அபேதஶ்ருதி முக்யமே ஸித்தாந்தம் । இந்த மூன்று பக்ஷத்தையும் நிரஸிக்கிறார் ॥

அம்ஶாதிகரணம்

அம்ஶ: ஜீவன் । பரமாத்மாவுக்கு ஶரீரமாயிருந்துகொண்டு விஶேஷணதயா அம்ஶபூதனாயிருக்கிறான் । குத: நாநாவ்யபதேஶாத் அந்யதாசாபி வ்யபதேஶாத் ॥

ஸ்ருஷ்ட்ருத்வ நியந்த்ருத்வாதியான நாநாவ்யபதேஶத்தாலேயும் தத்த்வமஸீத்யாதியான அந்யதாவ்யபதேஶத்தாலேயும் அம்ஶவ்யபதேஶத்தாலேயுமென்னபடி । இப்படி அபேதஶ்ருதிக்கும் பேதஶ்ருதிக்கும் முக்யமும் ஸித்திக்கைக்காக விஶிஷ்டமான ப்ரஹ்மைகதேஶமான அம்ஶவஸ்துவிலே பரமாத்மவிஶேஷணதயா ஜீவனுக்கு அம்ஶத்வமென்று கொள்ளவேணும் । விஶேஷணபூதனான ஜீவனுக்கும் விஶேஷ்யமான ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஸ்வரூபஸ்வபாவபேதங்களைச் சொல்லுகிறதுகள் பேதஶ்ருதிகள் । தத்த்வமஸி அயமாத்மா ப்ரஹ்மேத்யாதியான அபேதஶ்ருதியானது ஜீவஶரீரகனான பரமாத்மா அம்ஶியென்று சொல்லுகிறது । இந்த இரண்டு ஶ்ருதிகளும் முக்யங்கள் । அம்ஶவஸ்து ஜீவனென்கிற பக்ஷத்திலும் உபாதிபரிச்சின்ன ப்ரஹ்மம் ஜீவனென்கிற பக்ஷத்திலும் பரமாத்மாவுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வ நிர்தோஷத்வாதிகளைச் சொல்லுகிற ஶ்ருதிகள் விரோதிக்கும் । தாஸகிதவாதித்வமதீயத ஏகே । சில ஶாகிகள் ப்ரஹ்மதாஸா: ப்ரஹ்மதாஸா: ப்ரஹ்மமே கிதவா: இத்யாதிவாக்யங்களாலே ப்ரஹ்மம் ஸர்வஜீவாத்மகமாயிருக்கையாலே வேடர்கள் கிதவர்கள் தாஸர்கள் இன்னமும் ஸர்வஜீவஸமூஹமும் ப்ரஹ்மாத்மகமாகவேயிருக்கிறது என்று அத்யந்தமாக ஓதுகிறார்கள் । ஆகையாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு ஶரீரதயா அம்ஶபூதன் ஜீவனென்று ஸித்தாந்தம் ॥

ஸூ மந்த்ரவர்ணாச்ச ॥ ௪௩ ॥

பாதோஸ்ய விஶ்வாபூதாநி என்கிற மந்த்ரவர்ணத்தாலேயும் ஜீவர்கள் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஶரீரதயா அம்ஶபூதர்கள் । பாதஶப்தம் அம்ஶவாசி । இவ்வர்த்தத்தில் ஸ்ம்ருதியும் ப்ரமாணமென்கிறார் ॥

ஸூ. க்ஷேத்ரஜ்ஞ: ॥ ௪௪ ॥

க்ஷேத்ரஜ்ஞ: ஜீவாத்மா என்று ஸம்ஸாரத்தாலும் சொல்லப்படுகிறான் ॥

அநாதியான அநாதிஸம்பந்தமாகில் ஜீவன் ப்ரஹ்மத்தினுடைய அநாதிஸம்பந்தமாகையாலே ஜீவதோஷங்கள் ப்ரஹ்மத்துக்கு வாராதெரியுமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ ப்ரகாஶாதிவத் நைவம் பர: ॥ ௪௫ ॥

ஸம்பந்தம் ஸமாநம் ஸுகம் । அநாதிஸம்பந்தம் ஸம்பந்தமென்று । ப்ரகாஶாதிகுணவிஶிஷ்டங்களான தீபாதிகளுக்கு ப்ரகாஶாதி முதலானதுகள் ஸம்பந்தங்களாலும் போலே விஶிஷ்டமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜீவர்கள் விஶேஷணதயா ஸம்பந்தர்கள் । நைவம் பர: । அவ நவிஶேஷ்ய ப்ரகாஶாதி விஶேஷணதனை ஜீவன்போலன்று । ஜீவ நிஷ்டதோஷ ப்ரகாஶாதிவென்றால் நிரவத்ய ப்ரஹ்மணென்னபடி ॥

ஸூ ஸ்மரந்தி ச ॥ ௪௬ ॥

அநாதிஸம்பந்தஸ்ய ஶ்ருதிப்ரகாஶாதிவத் யதா । ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மணஸ்தத் பரமாத்மாவிஶுத்தஸ்ய ॥ தத்வப்ரகாஶம் ப்ரஹ்மணோ: இன்று பராஶராதிகள் விஶிஷ்டமான ஜகத்துக்கு ப்ரகாஶத்தையும் ஶரீரத்வத்தையும் ஸ்மரிக்கிறார்கள் ॥

ஸூ. அநுஜ்ஞாபரிஹாரௌ தேஹஸம்பந்தாத்

ஜ்யோதிராதிவத் ॥ ௪௭ ॥

ஸர்வஜீவர்களும் ப்ரஹ்மாம்ஶ நவர்களாயிருந்தாலும் சிலஜீவர்களுக்கு அத்யயநாதிகளிலே அநுஜ்ஞையும் சில ஶூத்ராதிஜீவர்களுக்கு வேதாத்யயநாதிகளில் பரிஹாரமும் தேஹஸம்பந்தப்ரயுக்தமான ப்ராஹ்மணஶூத்ராதிஶரீரஸம்பந்தத்தாலே கூடும் । ஜ்யோதிராதிவத் । அக்நி நரஸ்யமாயிருந்தாலும் ஶ்ரோத்ரியாகாராதி க்ருஹமானதுப்போலவும் ஶ்மஶாநாதி க்ருஹமானதுப்போலவும் இங்குங்கூடும் ॥

ஸூ. அஸங்கதஶ்வாஸ்யகார: ॥சஅ॥

ஸங்கதியாவது அவிச்சேதம் அஸங்கதியாவது விச்சேதம் ஸிந்தமென்னபடி । அஸங்கதர் ஜீவர்கள் ஸ்வதந்த்ரர் ஸிந்தர்களாகையாலே அஸ்வஶ்யகாரஶ்வ ஸம்ஸாரவிமோசநங்களுக்கு அஸம்பந்தம் ஸம்பவிக்கும் । பக்ஷாந்தரங்களில் ப்ரஹ்மத்துக்கே அஜ்ஞாநாதிஸம்பந்தமாயிருக்கையாலே மோக்ஷவ்யவஸ்தையாதென்னுகருத்து

ஸூ. ஶ்ருஹாஸாமஞ்ஜஸ்ய ॥சக॥

அஜ்ஞ ப்ரஹ்மஜீவவாதத்திலே ஸர்வஜ்ஞமான ப்ரஹ்மத்துக்கு அஜ்ஞாநகல்பனைக்கும் ஸர்வதிரோதாயாநகல்பனைக்கும் ஹேதுக்களாக சொன்ன அநாதவித்யாவித்யாதிகள் ஹேத்வாபாஸங்கள் । ப்ரகாரத்தாலே நிரவத்யதாதிஸ்ருதிவிரோதம் விவக்ஷிதம் ॥

பாரமார்த்திகோபாதிஸம்பந்தியான ப்ரஹ்மமே ஜீவனென்கிற வாதத்திலே அநாதித்ருஷ்டப்ரவாஹத்தாலே அநாதியான உபாதிஸம்பந்தமானது ப்ரஹ்மத்தை ஸம்பந்திக்கிறது । தத்ப்ரயுக்ததோஷங்கள் அநவஹிதமான ப்ரஹ்மத்திலே ப்ரஸங்கியாதென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்

ஸூ அத்ருஷ்டாநியமாத் ॥ருo॥

அத்ருஷ்டங்களாலேயும் தத்ப்ரயுக்தோபாதிகளாலேயும் அவிச்சேத்யமான ப்ரஹ்மத்துக்கு போக்த்ருத்வநியமம் கூடாமையாலே ஔபாதிகதோஷங்கள் ப்ரஹ்மத்துக்கேப்ரஸங்கிக்குமென்னபடி.

ஸூ. அபிஸந்த்யாதிஷ்வபிசைவம் ॥ருக॥

அத்ருஷ்டங்களுக்கு ஹேதுவாக அபிஸந்த்யாதிகளை அங்கீகரித்தாலும் ஏவம் இப்படி உபாதிப்ரஹ்மவ்யதிரிக்தவஸ்த்வந்தரமில்லாமையாலே ப்ரஹ்மமே உபாதிஸம்யுக்தமென்கையாலே உக்ததோஷங்களப்படியே இருக்கும் ॥

ஸூ. ப்ரதேஶபேதாதிதிசேந்நாந்தர்பாவாத் ॥ருஉ॥

ப்ரஹ்மமேகத்வமானாலும் உபஹிதப்ரதேஶமும் அநுபஹிதப்ரதேஶமும் இரண்டுமிருக்கிறது । ஆகையாலே போக்த்ருத்வவ்யவஸ்தை கூடும் என்னில் அதுகூடாது । குத: அந்தர்பாவாத் ।

விஷயமான பாபபுண்யம் அழியாது । ஸாதநங்களான உபாயிகளே அழிக்கிறது । அப்போது ஸர்வபுண்யபாபநாஶமும் உபாஸந ஸாமர்த்யத்திலே ஸித்திக்கிறதாகையாலே உக்ததோஷம் ந ப்ரஸங்கம் । ஆகையால் இதரங்கள் ஸமஞ்ஜஸங்கள் । எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸர்வமும் ஸமஞ்ஜஸமென்னபடி ॥

இந்த பாதத்திலே உக்தமான அதிகரணஸங்க்ரஹங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டுகிறார் தேஶிகேந்த்ரர் ॥

கைவல்யே ப்ராணாதிக்ரோஷணே க்ஷேமவிஷ விஶேஷ: பராத்ய தத்வே விஷ்ணு ஜீவஸ்ய ஜாயமானா தேவ்யே பஜநவிஷய விஷ்ணு ஸந்தத்வம் । ஸத்யகாமாத்யம் ஸாமதந்த்ர நயதோ விஸ்ருஷ்டியோபாஸ்தா வேதத்வாரீயாஸ்தே ஸ்வாதந்த்ர்யபாவம் நய நவிஷயஸ்வாபாவஸ்யாதி ஸர்வ ॥

நவிஷயவஸ்த்ரே தத: என்கிறவதிகரணத்தில் வேதாந்தோக்த ஸ்வர்க்கஸ்தானகளுக்கு கைவல்யமும் உபாஸகத்வமுமென்னபடி । தேஜோத்வயாரஸ்யா ஹஸ்யெங்குர அதிகரணத்தில் க்ரமமாக ஸமிக்ஷ தஹாதிகாயத்திலேயும் பூர்வபூர்வதாவிஶிஷ்டனை விஷ்ணுவினிடத்தில் நின்றுமே கைவல்யமும் நாதாரா தத: என்கிற அதிகரணத்திலே நித்யனை ஜீவனுக்கு பஜநவிஷயங்கள் தேஹஸம்யோகவி யோகவிபாகநங்களென்னும் ஜோதிவ என்கிற அதிகரண த்தில் ஸத்ய இந்தஜீவனுக்கு விஶ்வநாதமும், கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்தாதென்கிற அதிகரணத்தில் ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வமும், பராத்து தத: எங்கிற அதிகரணத்திலே ஜீவனுக்கு ஈஶ்வராதீநத்வமும், ஸம்பந்நாநாத்வாதிகரணத்தில் ஶாஸ்த்ராதிகாரி ணங்களும் தேவாதிதேஹங்களும் வடாதிகளுக்கும் ஜீவனுக்கும் ஸம்பந்தமாயிருக்கிற ந்யாயத்தாலே இந்தவ்யூஹத்துக்கு விஷ்ணுவிஷ்ணு பஜநத்து ஸம்பந்தமாயிருக்கிற ஸமுதாயமும் ஆக இந்த ஏழுஅதிகரணங்க ளும் ஶாஸ்த்ரிகளுக்கு வாஸுதேவப்ராப்தியத்தை வரிஷ்ணிக்கிற இ ந்த வியதாதத்திலே ஸாதிக்கப்பட்டதுகளென்னபடி ॥

இதி ஸ்ரீ ஶ்ருதப்ரகாஶிகாயாம் பாதஶ்லோகார்த்ததிகாயாம்
த்ருதீயாத்யாயே த்ருதீய: பாத: ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே ரங்கநாதமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீ ஸூத்ரார்த்தமணிவாஸநீவிகாயாம்

த்விதீயாத்யாயே சதுர்த்த: பாத: ॥

க்ருத்ஸ்நஜகத்துக்கும் ப்ரஹ்மகார்யத்வத்தை ஸமர்த்திக்கைக்காக சில ஶ்ருதியில் ஆபாதப்ரதீதியாலே இந்த்ரியங்களுக்கு நித்யத்வத்தை ஸம்பாவிக்கிற ஶ்ருதிவிரோதபரிஹாரார்த்தமாக ஜீவோபகரணமான இந்த்ரியங்களுக்கு கார்யத்வத்தை ஸமர்த்திக்கிறாரென்று பாதஸங்கதி ॥

கிம் ஜீவன்போலே இந்த்ரியங்களுமுண்டாகவில்லையா உத வியதாதிகள்போலே உண்டாகிறதுகளாவென்று ஸம்ஶய: । உண்டாகவில்லையென்று பூர்வபக்ஷ: । குத: அஸத்வா இதமக்ர ஆஸீத் ததாஹு: கிம் ததாஸீத் இதி ருஷயோ வாவ தே அக்ரே ஸதாஸீத் ததாஹு: கே தே ருஷய: இதி ப்ராணாவாவ ருஷய: இதி ப்ரளயகாலத்திலே ப்ராணஶப்தவாச்யங்களான இந்த்ரியங்களுக்கு ஸத்ஸ்திதி சொல்லுகையாலேயென்னபடி । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார்

பூ. ததா ப்ராணா: ॥ 1 ॥

யதா ஜீவனானவன் நஜாயதே ம்ரியதே என்கிற ஶ்ருதியாலே உண்டாகவில்லையென்று சொல்லப்படுகிறானோ அப்படியே ப்ராணா: இந்த்ரியங்களும் அஸதா என்கிற ஶ்ருதிகளாலே உண்டாகவில்லையென்று சொல்லப்படுகிறதுகள் என்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரூபிக்கிறார் ॥

* ஸி. கௌண்யஸம்பவாத் தத்ப்ராக் ஶ்ருதேஶ்ச ॥ 2 ॥

சகாரம் துகாரமாய்க்கொண்டு பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறது । இந்த்ரியங்களும் வியதாதிகளைப்போலே உத்பந்நங்கள்.

---

* அஜ்ஞ தீபாவலோபரிதாத்பர்யம் ॥

ஜாத: । தத்ப்ராக் ஶ்ருதே: । தஸ்ய அந்த பரமாத்மாவுக்கே ப்ராக் ஶ்ருதே: ப்ரளயகாலத்தில் அவஸ்தாநம் ஶ்ருதிக்கையாலேயென்னபடி. கத2ம், ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீத், ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் இத்யாதி3 ஶ்ருதிகளிலே ஶ்ரீமந்நாராயணனொருவன்தானே ப்ரளயத்திலிருக்கிறானென்னன்றோ ப்ரஸித்3த4ம். ப்ராணஶப்3த3ம் ப்ராணே ஸம்விஶந்தீதி ஶ்ருதியாலே பரமாத்மபரம் । ஸர்வஸாக்ஷாத்கரீ ஸ்வாதீ4நமான ஜீவிகத்வமும் பரமாத்மாவுக்கேகூடும். இப்படியாகில், ப்ராணா வாவ ருஷய: என்கிற ஸமாக்2யாந ஶ்ருதியானது கௌ3ண்யஸம்ப4வாத் ஜாத: ஸம்ஸாரிண: இந்த்3ரியங்களுக்கு ப்ரளயத்தில் அவஸ்தாநம் ஸம்ப4வியாமையாலென்னபடி ॥

ஸூ. தத்பூர்வகத்வாத்3வாச: ॥௩॥

வாச: பரமாத்மவ்ருத்திகமான ஸர்வநாமதே4யத்துக்கென்னபடி । தத்பூர்வகத்வாத் தத்த்வஸ்ருஷ்டிபூர்வகத்வமிருக்கையாலென்னபடி । தத்3தே4த3ம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத் தந்நாமரூபாப்4யாம் வ்யாக்ரியத என்கிற ஶ்ருதி தத்த்வங்களையும் தத்3நாமங்களையும் ப்3ரஹ்மமே உண்டாக்கிறதென்னு சொல்லுகையால் இந்த்3ரியாதி3ஸ்ருஷ்டிக்கும் முன்னே இருக்கிற ப்ராணஶப்3த3வாச்யந்து பரமாத்மாவென்னு ஸித்3த4ம் ॥ ௧ ॥

ஸூ. ஸப்தக3தேர்விஶேஷிதத்வாச்ச ॥௪॥

இந்த்3ரியங்களுடைய ஸங்க்2யையை ப்ரதர்ஶிப்பிக்கிறதென்னு ஸங்க3தி ॥

இந்த்3ரியங்கள் ஏழா? பதினொண்ணா? என்னு ஸம்ஶயம். ஸப்தைவ என்னு பூர்வபக்ஷம். குத: க3தே: ஸப்த ப்ராணா: ப்ரப4வந்தீத்யாதி3ஷு ஸப்தேந்த்3ரியங்களுக்கே ஜீவனோடே க3தி சொல்லுகையாலே । விஶேஷிதத்வாச்ச । யதா3 பஞ்சாவதிஷ்ட2ந்தே ஜ்ஞாநாநி மநஸா ஸஹ । பு3த்3தி4ஶ்ச ந விசேஷ்டதே தாமாஹு: பரமாம் க3திமென்னு யோக3காலத்தில் ஏழு விஜ்ஞாநங்களும்

ஸ்திரங்களாயிருந்தால் போகம் ஸித்திக்குமென்று விசேஷித்து ஜ்ஞாநாநியென்று ஜ்ஞாநஸாதநங்களான இந்த்ரியங்களை விசேஷிக்கையாலேயும் ச்ரோத்ரம் ச சக்ஷுர்ஜிஹ்வா க்ராணம் ச மநஸ்ஸப்தமமென்று ஸப்தேந்த்ரியங்கள். இதற்குமேல் கிடையாது என்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. ஹஸ்தாதயஸ்து ஸ்திதே அதோ நைவம் ॥ ௫ ॥

நைவம் । இந்த்ரியங்கள் ஏழுதானென்கிற பக்ஷம் கூடாது என்னபடி. கிந்து ச்ரோத்ராதிகளான ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ஐந்து। வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தங்களான கர்மேந்த்ரியங்கள் ஐந்து மநஸ்ஸு ஒன்று । ஆக ஏகாதசேந்த்ரியங்கள் அதில் ச்ரோத்ராதிகளான ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ஐந்தும் ஜீவனோடேகூட சரீராந்தரகமநத்திலும் கூடப்போகிறது । ஹஸ்தாதயஸ்து வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தங்களான கர்மேந்த்ரியங்களோவென்றால் ஸ்திதே சரீரே ஸ்திதே ஸதீத்யர்த்த: । அந்தசரீரத்தோடே கூட உத்பந்நங்களாயும் சரீரம் நசித்தபோது நஷ்டங்களாயிருந்தாலும் ஸ்தூல சரீரத்திலிருக்கும்போது கர்மேந்த்ரியங்களும் உபகரிக்கையாலே நைவமித்யர்த்த: । புத்த்யஹங்காரசித்தாதி வ்யபதேசமும் மநோவ்ருத்தி ஹேது விசேஷங்களாகையாலே ஏகாதசேந்த்ரியங்களென்று ஸித்தம் । இந்த வ்யாக்யாநம் தீபாநுஸாரியென்று ஜ்ஞாதவ்யம் ॥

நந்வத்ராயம் பூர்வபக்ஷ: ॥

இப்படியாகில் இந்த ஸூத்ரத்துக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் சரீரத்தில் ஜீவே ஸ்திதே ஸதி ஹஸ்தாதிகளுக்கு ஜீவோபகாரகத்வமிருக்கையாலும் ஸூத்ராதிகாய காரகத்வத்தாலும் இந்த்ரியமாயிருக்கையில் விவாதமில்லை । ஆகையால் இந்த்ரியங்களேழுதானென்று சொல்லவில்லை । கிந்து ஏகாதசமென்கிற பக்ஷத்தைத் தவிர ஜீவன் சரீரத்தை அடைகிறபோது ஹஸ்தாதீந்த்ரியங்களுண்டாகிறதென்றும் சரீரம் நசிக்கும்போது க்ருத்ஸ்நக்ஷயத்தை அடைகிறதுக

னென்னும் ஜீவனுடைய போகாதார தேஹாதார சரீரத்திலும் ஆத்மா தேந்த்ரியங்கள் கூடப்போகிறதே தவிர கர்மேந்த்ரியங்கள் கூடப் போகவில்லையென்னும் சப்தங்கள் சொல்லவில்லை । ப்ராதஸ் காபிலிகேயிலும் முன்சொன்ன சப்தத்துக்கு உத்கர்ஷணாக்தி ப்ரத்யக்ஷமாக ஜீவனுடைய போகாதார தேஹாதார சரீரத்தில் ஸகாதேந்த்ரியங்களுக்கும் சரீராசரீரத்தைச்சொல்லி அதுக ள் க்ஷேத்ராணிகங்களாகையாலே ப்ரதேசத்தில் தவிர வி சேஷம் கிடையாதென்று ஸமர்த்தித்திருக்கிறது । விஷாணிபிலு ம், ஸத்வ உபேக்ஷா பேக்ஷதாதி ப்ரமாணமென்கிற ப்ராதி யில் சொன்ன ஜீவஸம்ஸரணமும் கர்மேந்த்ரியத்துக்கு ஸா த்ருக்ஷ்ணமென்று அநுமதஸ்ரீஹ்ம் । ஆகையால் அப்படி ஜீவா நுஸாரியாக வ்யாவ்ருத்தபண்ணுகை விரோதமென்றேவென்னில் இந்தவிஷயத்தில் ஸமாதானரூபமான ந்யாயவரிஸம்க்ஷேபம் யெழுதப்படுகிறது । உபயம் யாதவஸ காரணத்வம் கர்மேந்த்ரியா ணாம் ப்ரஸித்தம் உத்பத்திவிநாசாத்யாபேதே தேஷா மிந்த்ரியத்வம் ஸித்தத்தித்து க்ருத்வா ஸஹகாரியஸ்ய ஸித்தேதோ தேநவர்த்தி ஸத்ர ஸர்வ யோஜநாதாராஸ்ய ரப்பேணவ ஸத்வம் । அதஸகாதேந்த்ரியாணாம்வி ஸஹ்ரீராதேரேஷவி ஸ நுவர்த்தந் உதி ஸாஷ்ப்ரகாரராஸிஸ் தத்தி ப்ரதீதே: । யென் னுஸஹீரேஷூஷிதேயென்கிற ப்ரயோஜநாதாரத்தாலும் ஸரீரத் தைத அநுவர்த்தித்து இந்த்ரியங்களுக்கு ஸகாதஸத்வத்தை ஸா திக்கையால் ஜீவாக்திக்கு விரோதமில்லை யென்னு கருத்து ॥உ॥

ஸி. த்ஸணவரா ஈக॥

இந்த்ரியவரிமாணத்தை விஷதிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி । இந் த இந்த்ரியங்கள் ஸப்தகங்களா । உத்ஸணவரிமாணங்களா என்னு ஸம்சயம் । ஸப்தகங்களென்னு பூர்வபக்ஷம் । ஸப் தஸப்தஸப்தமாஸேஸ்ய அநந்தாயென்னு இந்த்ரியங்கள் அந ந்தங்களென்னு சொல்லுகையாலென்னபடி । இந்த பக்ஷத்தை நி ராகரிக்கிறார் ।

அணவஶ்ச ||

இந்த்ரியங்கள் அணுக்கள் ஸூக்ஷ்மங்கள் குத:, ப்ராணை: ஸஹ உத்க்ராந்தௌ ஸர்வே ப்ராணா அநூத்க்ராமந்தீதி இந்த்ரியங்களுக்கு உத்க்ராந்திசொல்லுகையாலே ஸூக்ஷ்மத்வம் சொன்னது । அபரிச்சேதாநந்த்யாவஸ்தையென்னு இந்த்ரியாவஸ்தங்களுடைய ஸர்வஸாமர்த்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது ||

ஸூ. ஶ்ரேஷ்டஶ்ச || எ ||

இந்த்ரியங்களுக்கு நிர்வாஹகமாகையாலே ஶ்ரேஷ்டமான ப்ராணவாயுவும் உண்டாகிறது । ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மந: என்னு சொல்லுகையாலே । இங்கே ப்ராணனைச்சொன்னது மேலே ப்ராணஸ்வரூபத்தை விசாரிக்கைக்காக || ௩ ||

ஸூ. ந வாயுக்ரியே ப்ருதகுபதேஶாத் || அ ||

இந்த ஶ்ரேஷ்டப்ராணன் கேவலவாயுஸ்வரூபமா । உத அந்த வாயுவினுடைய வஶநாதிக்ரியையா । யதா தேஹாதிதாரணத்துக்கு அநுகுணமான ஒரு அவஸ்தாவிஶேஷத்தோடேகூடின வாயுவா என்னு ஸம்ஶயம் । கேவலமான வாயுவே ப்ராணனென்னு பூர்வபக்ஷம் । ய: ப்ராண: ஸ வாயு: । என்னு சொல்லுகையாலே । யதா உச்ச்வாஸநிச்ச்வாஸரூபையான வாயுக்ரியையே ப்ராணனு இந்த இரண்டு பக்ஷத்தையும் நிரஸிக்கிறார் ||

ந வாயுக்ரியே ||

வாயுமாத்ரமும் தத்க்ரியையும் ப்ராணனன்னு । குத: ப்ருதகுபதேஶாத், ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மந: ஸர்வேந்த்ரியாணி ச । கம் வாயுரென்னு வாயுவும் ப்ராணனும் ப்ரஹ்மத்திலிருந்து உண்டாகிறதென்னு ப்ருதக்காகச்சொல்லுகையாலென்னபடி । ஆகையால் தேஹதாரணயோக்யதாரூபமான விஶேஷத்தை உடைய வாயுவே ப்ராணனென்னு ஸித்தம் ||

இப்படி வாயுவில்காட்டிலும் ப்ருதக்காக சொல்லப்பட்ட ப்ராணன் சக்ஷுராதிகள் போலே ஸ்வதந்த்ரனோ என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ||

ஸூ. சக்ஷுராதிவத்து தத்ஸஹஶிஷ்ட்யாதிப்ய: ॥ ௯॥

து-ஶப்தம் கீழ்சொன்ன ஶங்கையை நிவர்த்திக்கிறது ப்ராணநு தேஜ: ப்ரப்ருதிகள்போலே ஸ்வதந்த்ரனன்று । கிந்து சக்ஷுராதீந்த்ரியங்கள்போலே ஜீவனுக்கு உபகரண ஸ்வபாவம் குத: தத்ஸஹஶிஷ்ட்யாதிப்ய: தத்ஸஹ உபகரணங்களான அந்த சக்ஷுராதீந்த்ரியங்களோடேகூட ஶிஷ்டிஶாஸநம் । உபதேஶத்தாலென்னபடி । ப்ராணஸம்வாதத்தில், ஸமேவ்ய ப்ராணா: அஹம்ஶ்ரேயஸே விவதமானா: என்று சக்ஷுராதீந்த்ரியங்களையும் ப்ராணவாயுவையும் கூட்டி ப்ராணஶப்தத்தாலே உபதேஶிக்கிறது சக்ஷுராதிகளைப்போலே ப்ராணவாயுவும் உபகரணமென்ன தாத்பர்யநால்தான் கூடும் । யோயம் ஶ்ரேஷ்ட: ப்ராண: । என்று ப்ராணஶப்த ப்ரஸித்தங்களான கரணங்களுக்குள்ளே ப்ராணவாயு ஶ்ரேஷ்டனென்றுசொன்னது ஸஹஶிஷ்ட்யாதிப்ய: என்கிற ஆதிஶப்தத்துக்கர்த்தம் ॥

ஸூ. அகரணத்வாச்ச ந தோஷஸ்ததா ஹி தர்ஶயதி ॥ க०॥

அகரணத்வாத்தோஷோ ந ஜீவனுக்கு உபகரிக்கையாகிற காரணமில்லாமையாலே ப்ராணனுக்கு உபகரணத்வம் கூடாதென்கிறதோஷமில்லை । ததா ஹி தர்ஶயதி । யஸ்மிந்நுத்க்ராந்த இதம் ஶரீரம் பாபிஷ்டதரமிவ த்ருஶ்யதே ஸ வ: ஶ்ரேஷ்ட: என்கிற ஶ்ருதிதானே ப்ராணவாயுவுக்கு தேஹேந்த்ரியாவஸ்திதி காரணரூபமான உபகாரத்தை காண்பிக்கிறது ஆகையாலே தோஷமில்லை என்னபடி ॥

ஸூ. பஞ்சவ்ருத்திர்மநோவத்வ்யபதிஶ்யதே ॥ கக॥

இன்னும் ப்ராணவாயுதானே ப்ராணாபாநாதிவ்ருத்திபேதபேதமாக பஞ்சப்ரகாரமாக வ்யபதேஶிக்கப்படுகிறான் மநோவத் எப்படியானால் ஒருமனஸ்ஸுதானே காமாதிவ்ருத்திபேதத்தாலே காம: ஸங்கல்போ விசிகித்ஸா ஶ்ரத்தாஶ்ரத்தா த்ருதிரத்ருதி: । ஹ்ரீர்தீர்பீரித்யேதத் ஸர்வம் மன ஏவ என்று வ்யபதேஶிக்

கப்படுகிறதோ அப்படிப்போலே ஒரு ப்ராணந்தானே ப்ராண: அபாந: வ்யாந: உதாந: ஸமாந: இதி வ்ருத்தி பஞ்சக ப்ராண வ என்று வ்யபதேசிக்கப்படுகிறது ॥ ௪ ॥

இந்த ப்ராணநு விஷயமா அன்று என்று ஸம்சயம். ஸ்வதந்த்ர என்று பூர்வபக்ஷம், ஸ ஸாக்ஷிவிஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் என்று சூத்ரங்கள் சொல்லுகையாலே இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. சக்ஷுர்வத் ॥ ௧௦ ॥

தத்ஸஹ ப்ராணோ ப்ராணாதிகள் உக்த ராதி சொல்லுகையாலே இந்த்ரியங்கள்போலே ப்ராணவாயுவும் ஸ்வாமி ஜீவாத்மாவுக்கு உபகரணம் ஸாதிக்கிறது ॥ ௫ ॥

ஸூ. ஜ்யோதிராத்யதிஷ்டானந்து தந்ந ப்ராணவதா ஸ்வாமி ॥ ௧௪ ॥

பராத்பர சக்தி என்கிற அதிகரணத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தையே இந்த அதிகரணத்தில் உபபாதிக்கிறதென்று ஸங்கதி.

ப்ராணவதா ப்ராணதியதா ந ஜீவனோடே கூட ஜ்யோதிராத்யதிஷ்டானம் அக்ந்யாதிதேவதைகளுக்கு வாகாதீந்த்ரியங்களுடைய அதிஷ்டானமானது தந்நநாத் [illegible] ஸர்வகாரணம் ஆதிதேவ்யந் [illegible], ஸங்கல்பமென்னபடி அந்த பர ப்ரஹ்மனுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே ஸம்பவிக்கிறதென்று கருத்து.

கர்த்தா। ஸ்வாமி। யோ விஷ்ணுரிதி ஜ்யோதிராயயேதி ய ஸ்ருதி திஷ்ணித்யாதி ஸ்வத்தாலென்னபடி.

ஸூ. தஸ்ய ச நித்யத்வாத் ॥ ௧௫ ॥

தஸ்ய ஸர்வஸ்ய ப்ரேரணாயதிகத்வத்து நித்யத்வாதபராவதத்வ தன்ப நமிய ததாதி நக்கையாலும்

மென்னபடி । தயோ உ ஹயவஸ்வஸங்கமுத்தாலேதானே அக்ந்யாதி தேவதைகளுக்கு இந்த்ரியாதிஷ்டாத்ருத்வ ஶேஷத்வமென்னு ஸூசி தம் । தஸ்ய ப்ரஷ்டா தத்ப்ராணவ்யாதிரேக । தத்ராணவதிர வென்னு ஸவ்யுத்பத்திகமாய்க்கொண்டு அநாவ தேஶம் ஶ்ராத மாகையாலென்னு கருத்து ॥௬॥

ஸூ. த இந்த்ரியாணி தத்வ்யபதேஶாதந்யத்ர ஶ்ரேஷ்டாத் ॥௧௭॥

ஸவேப்ராணா: என்னு வக்ஷராதிகளையும் ப்ராண வாயுவையும் ப்ராணஶப்தத்தாலே சொல்லுகையாலே முக்ய ப்ராணனும் இந்த்ரியமென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் । ஶ்ரேஷ்டாதந்யத் ஶ்ரேஷ்டப்ராணவ்யதிரிக்தங்களான ப்ராணங்க ள் எதுகளோ த இந்த்ரியாணி அதுகள்தான் இந்த்ரியங்கள் தத் வ்யபதேஶாத் । ஶ்ரேஷ்டப்ராணவ்யதிரிக்தங்களிலேயே இந்த்ரியஶப்தத் தை நிர்தேஶிக்கையாலே இந்த்ரியாணிசேதி என்னு முக்ய ப்ராணனைவிட்டு வக்ஷராதிகளில் வ்யுதங்களில் இந்த்ரிய ஶப்தம் நிர்திஷ்டமாகையால் முக்யப்ராணனுக்கு இந்த்ரியத்வம் கிடையாதென்னு கருத்து ।

ஸூ. பேதஶ்ருதேர்வைலக்ஷண்யாச்ச ॥௧௮॥

ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மனஸ்ஸர்வேந்த்ரியாணிச என்னு ப்ராணனையும் இந்த்ரியங்களையும் வேறாகச்சொல்லுகையாலு ம் । வைலக்ஷண்யாச்ச । இந்த்ரியோபாதானம் ப்ராணவ்யாபாரத் தைக்காண்கையாலே இந்த்ரியங்களுக்கும் ப்ராணனுக்கும் ஸ்பஷ்ட வைலக்ஷண்யத்தாலுமென்னபடி । இத்தாலும் ஶ்ரேஷ்டப்ராண வ்யதிரிக்தங்களான வக்ஷராதிகளே இந்த்ரியங்களென்னுஸித்தம் ।

ஸூ ஸம்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்திஸ்து த்ரிவ்ருத்குர்வத உபதேஶாத் ॥௧௯॥

ஜீவாத்மநா‍நுப்ரவிஶ்ய என்னு த்ரிவ்ருதத்வாதம் தொடங்கி இது வரையில் பதினாறு அதிகரணங்களாலே ஸஹேத்ரியாதிகளு டைய ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியை நிரூபித்து இந்த அதிகரணத்தி லே தேவமநுஷ்யாதி வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியை நிரூபிக்கிறதெ ன்னு ஸங்கதி ।

வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியை கேவலசதுர்முகன் பண்ணுகிறானா, சதுர்முகஶரீரகனான பரமாத்மா பண்ணுகிறானாவென்று ஸம்ஶயம் । சதுர்முகன் பண்ணுகிறானென்று பூர்வபக்ஷம் । அநேந ஜீவேநாத்மநாऽநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணியென்று ஜீவனை த்வாரமாகக்கொண்டு நாமரூபவ்யாகரணம் சொல்லுகையாலே சதுர்முகரூபனான ஜீவனே நாமரூபவ்யாகரணரூபமான வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்கு ஸாக்ஷாத் கர்த்தா இந்த ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸம்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்திஸ்து ॥

துஶப்த: பக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த: । ஸம்ஜ்ஞா தேவாதி நாம । மூர்த்தி: தேவாதிரூபம் க்லுப்தி: ஸ்ருஷ்டி: ஸம்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்தி: நாமரூபவ்யாகரணமானது த்ரிவ்ருத்கரணம்பண்ணுகிற பரமாத்மாவுடைய வ்யாபாரம் சதுர்முகஶரீரகனான பரமாத்மாவே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறானென்னபடி । குத: த்ரிவ்ருத்குர்வத உபதேஶாத் நாமரூபே வ்யாகரவாணி தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணியென்று த்ரிவ்ருத்கரணம் பண்ணுகிறவனுக்கே நாமரூபவ்யாகரணத்தை உபதேஶிக்கையாலே த்ரிவ்ருத்க்ருதங்களான தேஜோபன்னங்களாலுண்டானதான அண்டத்திலுள்ள சதுர்முகனு த்ரிவ்ருத்கரணத்துக்கு கர்த்தாவாகமாட்டான் । த்ரிவ்ருத்கரணமும் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியும் பரமாத்ம கர்த்ருகமானபடியாலேதான் வ்யாகரவாணியென்கிற உத்தமபுருஷனும் ஸ்வரஸமாகும் ஜீவேநாத்மநாவென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யமும் முக்யம் ஜீவேநாத்மநா ஜீவஶரீரகேண மயாவென்று அர்த்த: ।

நநு அநுஶிதம் த்ரயாவியதே, ஐதத்ராதிநா சதுர்முகஸ்ருஷ்டங்களான அண்டாதிவஸ்துக்களிலே த்ரிவ்ருத்கரண ப்ரகாரமுபதேஶிக்கப்படுகிறதன்றே । ஆகையாலே சதுர்முகனுக்கும் த்ரிவ்ருத்கரணம் பண்ணுகை ஶக்யம் என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸூ. மாம்ஸாதிபௌமம் யதாஶப்தமிதரயோஶ்ச ॥௧௮॥

மாம்ஸமும் மநஸ்ஸும் பௌமம் ப்ருதிவீஸம்பந்தி ஆப்யமுமன்று தைஜஸமுமன்று யதாஶப்தம் । ஆப: பீதா: தேஜோ(அ)ஶிதம் என்று ஶ்ருதிசொன்ன ப்ரகாரம் । இதரயோஶ்ச । அந்நமஶிதமென்று ப்ரதமவிஷயமாய வ்யக்திகளான ஆப: பீதா: தேஜோ(அ)ஶிதமென்கிற பர்யாயங்களில்இரண்டிலும் மூத்ரப்ராணங்களுக்கு ஆப்யத்வமும் அஸ்திமஜ்ஜைகளுக்கு தைஜஸத்வமும் உபதேஶிக்கப்படுகிறது. அயமர்த்தோ வாக்யகாரை: । தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி என்று ஸம்ப ஸ்ருஷ்ட்யுத்தரம் நிர்திஷ்டமான த்ரிவ்ருத்கரணம் அந்நமஶிதமித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே உபதேஶிக்கப்படவில்லை । கிந்து ஸம்ஸாதவஸ்தியான ஶ்வேதகேதுவுக்கு ஸுக்ரஹணத்துக்காக ப்ராஷணாலே ஸாதிக்கப்பட்ட அந்நஜபரிணதிகளிலே தேயாப்ரகாரம் சொல்லப்படுகிறது । அதில் ப்ரஸ்தாவம் அந்நமஶிதம் த்ரேதாவிதீயதே । தஸ்ய ய: ஸ்தவிஷ்டோ தாது: தத்புரீஷம் பவதி யோ மத்யமஸ்தந்மாம்ஸம் । யோ(அ)ணிஷ்ட: தந்மந: என்று மாம்ஸமும் மநஸ்ஸும் புரீஷம்போல் பௌமமென்று உபதேஶிக்கப்படுகிறது அத: । அந்நமஶிதம் த்ரேதாவிதீயத என்று உபக்ரமத்தாலும் அந்நமயம் ஹி ஸோம்ய மந: என்று வாக்யஶேஷத்தாலுமென்னபடி । தேஜோ(அ)பந்நங்களுக்கு த்ரிவ்ருத்கரணப்ரகாரமிந்த வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிறதென்றால் மாம்ஸத்துக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் பௌமமான புரீஷத்தைக்காட்டில் அணீயஸ்ஸாகையாலே ஆப்யத்வமும் தைஜஸத்வமும் ப்ரஸங்கிக்கும், அப்படியே ஆப: பீதா: தேஜோ(அ)ஶிதமென்கிற பர்யாயங்களிரண்டிலும் லோஹிதம் மூத்ரம் ப்ராணநு இந்த மூணுக்கும் ஆப்யத்வமும் தேஜ:பர்யாயத்தில் அஸ்திமஜ்ஜை வாக்கு இந்த மூணுக்கும் தைஜஸத்வமும் சொல்லப்படுகிறது । அத: । பீதா: என்கிற உபக்ரமத்தாலும் ஆபோமய: ப்ராண: என்கிற வாக்யஶேஷத்தாலும் அப்படியே தேஜோ(அ)ஶிதமென்கிற உபக்ரமத்தாலும்

தோதோஜாயீவாமிதி வாக்யசேஷத்தாலுமென்னபடி । இப்படிய
ன்னியில் திவ்யஸ்தாநத்தை உபதேசிக்கிறதென்னில் ...
ஸவிஷமாகையாலே ஸாமாக ப ஸஹிக்கும் ப ரணனும் ...
யஸாகையாலே தேஜஸமாக ப ஸாமிக்கும் அப்படியே தே
ஜோமிதமென்கிற ரூஜ்ஜம்பயந்யாயத்திலும் ஸலிக்கு ஸாக
மும் தேஜஸ்க்கு ரூப்யமும் ப ஸம்மிக்கும் । உபக்ரமோபஸம்ஹா
சேஷங்களுக்கு விரோதம்வரும் । ஆகையால்முன்பே திவ்யஸ
க்தமான ஸஹாதிகளுக்கு ஜாரோஷ்யாலே தேயாவரிணாமம்
உபதேசிக்கப்படுகிறது । நநு ப ரமேவ திவ்யஸக்தமாகில்
கேவலமாஹாதிஸவேங்களாலே எப்படிச் சொல்லப்படுகிறதென்னுல்
தத்ராஹ ॥

ஸூ. தேவசேஷ்யாத்து தத்வாதஸ்தத்வாத: ॥ கக ॥

தத்ஸவை: ஸம்ஸாப்யாபத்யபத்யேத: । தேவசேஷ்யம் விசே
ஷாவ: । வ்யஷ்டிவீஜாதிகள் பஞ்சிகரணத்தாலே திவ்யஸக்தங்க
ளாயிருந்தாலும் வ்யஷ்டியில் வ்யஷ்டிஸமஷ்டியும் ஜலதேஜ
ஸ்ஸுக்களுடைய ஸாமங்கள் பாதாம்ஸங்களாகையாலும் அப்படி
யே ஜலத்திலும் தேஜஸிலேயும் ஸஸாமங்கள் விசேஷமாயி
ருக்கையாலும்। தத்வாத:। ஸலமென்னும் அபென்னும் தேஜஸ்
என்னும் சொல்லப்படுகிறது । தத்வாதஸ்ஸென்னு இராவ்ருத்தியானது அ
த்யாயஸமாப்தியைச்சொல்லுகிறது । இந்தவிஷயத்தில் பாஜீவேநா
த்மநா ... தநுஜீவேத்ஸாஹ ப ரமேமேவ
கோஷ்பாதாவபரிதஸ்தி ஷாயிஷோஷியாநாஸ । தேதே
ஸஸதிஷ்வஸக்ஷணகதயா ... வ்யஸ்யவஷ்டி ... ஜீவே
தஸ்க த்யாயாதிஸ நஷிவடுதேஸவாஸ்த்ரக்கி: ஸக்ருஷ்
ஷாஸ ஜத்யவாமேயுரஸமஹி ॥

இந்த பாதத்தில் சொன்ன அதிகரணார்த்தத்தில்சொன்ன
அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டுகிறார் தேசிகர் ॥

ஸஸ்ரணாம் ஜநஸம்ஸ்ருபரிதிகி ... பணவாயோஸ
ரூபம் தஸஸ்ரஸ்யம் தேவதாதே: தத்ஸயவிஷயாயிஷதிதள

பாரதந்த்ர்யம் । ப்ராணஸ்யாநிந்த்ரியத்வம் பஹுவிதவிஷயவித்ருஷ்டிர் நாமரூபாக்ருதீநாம் த்ரிவ்ருத்கர்த்து: ஸநாபிர் ப்ரஹ்மஶரீரோத்பத்திரிதி ப்ராணபாதே ॥

ததா ப்ராணா: என்கிற அதிகரணத்தில் அக்ஷங்களுடைய ஜந்மமும் ஸப்தகத்யதிகரணத்தில் அக்ஷங்களுக்கு ஸங்க்யாநியம ஸம்வேத்யமும் அணவ: என்கிற அதிகரணத்தில் அக்ஷங்களுடைய பரிமாணமும் நவாயுக்ரியே என்கிற அதிகரணத்திலே ப்ராணவாயுஸ்வரூபமும் அணுஶ்ச என்கிற அதிகரணத்தில் ப்ராணனுடைய ஸூக்ஷ்மத்வமும் ஜ்யோதிராத்யதிஷ்டாநம் என்கிற அதிகரணத்தில் அக்ந்யாதிதேவதைகளுடைய வாகாத்யதிஷ்டாநத்திலே பரமாத்மபாரதந்த்ர்யமும் த இந்த்ரியாணி தத்வ்யபதேஶாத் என்கிற அதிகரணத்தில் ப்ராணனுக்கு அநிந்த்ரியத்வமும் ஸம்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்த்யதிகரணத்தில் ஸநாபிகளோடேகூட ப்ரஹ்மஶரீரங்களைப் படைத்துப் பஞ்சீகரணகர்த்தாவான பரமாத்மாவினிடத்தில் நின்றும் பஹுவிதவிசித்ரஸ்ருஷ்டி நாமரூபோத்பத்தியும் இந்த ப்ராணபாதத்திலே சொல்லப்பட்டது ॥   ॥ஏ॥

இதி ஶ்ரீ வேதாந்தஶ்ரீநிவாஸமுநிப்ரணீதாயாம் ஸாரதீபிகாயாம்
த்விதீயாத்யாயே சதுர்த்த: பாத: ॥

ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ: ப்ரீயதாம் ॥

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்ரீமதே வேங்கடவரதார்யமஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்ரீமத்பாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

த்ருதீயாத்யாயே ப்ரதம: பாத: ||

இப்படி பூர்வத்விகத்தில் குத்ருஷ்டிகளுடைய குயுக்திகளாலே அசால்யமான நிகிலஜகதேககாரணத்வத்தோடே விசிஷ்டனாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீகனுமான ஸ்வதந்த்ர பரப்ரஹ்மமான ஸித்தவஸ்துவை விசாரித்து உத்தரத்விகத்தாலே வேதநத்ருதிஸாத்யமான பரமபுருஷ சரணாகதிவிஷய ஸக்திபக்திரூபோபாயத்தையும் தத்ஃபலமான பரமபுருஷார்த்த பரிபூர்ணாநுபவஜநிதகைங்கர்யங்களையும் விசாரிக்கிறாரென்று அதிகஸங்கதி கண்டுகொள்வது । த்ருதீயாத்யாயத்தில் த்ருதீயபாதத்திலே விசாரிக்கப்படுகிற ஸாத்யோபாயரூபமான பக்திக்கு அதிகாரஸித்த்யர்த்தமாக ஜந்மஸ்வப்நாதிகளிலே வைராக்யஹேதுவான ஸம்ஸாரதோஷத்தை வைராக்யபாதமென்று பேர்பெத்த ப்ரதமபாதத்திலே நிரூபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ||

இந்த த்ருதீயாத்யாயத்தில் வைராக்யஸம்ஜ்ஞபாதஸம்பத்தாலே ஸம்ஸாரிஜீவர்களுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரத்தையும் உத்தரபாதத்ரயத்தாலே அங்கஸஹிதமான ப்ரஹ்மவித்யையையும் ஸூத்ரகாரர் காண்பிக்கிறார் । அதில் முதல் வைராக்யபாதத்தில் ஜந்மஸ்வப்நாதிகளில் வைராக்யஸித்திப்ரகாரத்தை விசாரிக்கிறாரென்று அதிகஸங்கதி: ||

பூர்வாதிகரணத்தில் ஸஞ்ஜ்ஞாமூர்த்திக்ல்ருப்தி மூர்த்திஸ்ய ஸம்பந்தயாகையாலே இந்த அதிகரணத்தில் அத்தை ஸம்பவித்து மூர்த்தஸ்ருஷ்டாவிகாரம் ஸ்வஸத்தமாய்த்தென்று அதிகரணஸங்கதி ॥

ஸி. ஜ்ஞாநஸ்ய நித்யத்வ ஸங்கோச விகாஸ ஸம்பந்தவக்த ஸூத்ரநிரூபணாப்யாம் ॥௧॥

அத்ர ஶங்காவதாரயதி । நநு ஜ்ஞானமானது ஸாவயவ அன்று, ஸாவயவமில்லையென்றால் ஸாவயவத்வத்துக்கு ப்ரயோஜநமில்லாத்தாலே ஸம்ஸாரத்தையுடைய ப்ரஸம்ஸம் வரும் । அதற்காக ஜ்ஞானத்துக்கு ஸாவயவம் சொன்னால் ஸமுதாயிகளுக்குப்போலே நஶ்வரத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும் । ஆகையால் ஜ்ஞானத்துக்கு நித்யத்வம் சொல்லவொண்ணாது । இந்த விஷயத்தில் கதியென்னவென்னில் ॥

உச்யதே । இங்கு உபபத்தி விஶிஷ்டஸ்வரூபரான ஜீவனுடைய ஜ்ஞானமானது முன்னில்லாமலிருந்தபோதிலும் உபாஸகனுடைய ஸாதிக்கப்படுகிறதனால் ஜ்ஞானத்துக்கு ஸாவயவத்வம் ப்ரஸங்கிப்பதில்லை । இப்படியாகில் ஜ்ஞானத்துக்கு நித்யத்வம் ஸம்பத்துக்கு என்ன பரிஹாரமென்னில் ஸாவாதாரமாக ஸங்காத்யான விகாஸத்தில் ஸம்ஸாரதஶையிலுள்ள ஜ்ஞானஸங்கோசமே விஶிஷ்டஸ்வரூபனுடைய ஜ்ஞானகையாலே காலகர்மத்தில் ஸத்வத்துக்கு ப்ரஸக்தியிருந்தாலும் உத்பத்தியில்லாதாப்போலே இங்கு ஸங்கோசாஸ்ரயமான ஜ்ஞானத்துக்கு உத்பத்தியில்லாத்தாலே நித்யத்வம் ஸித்தமாய்த்து । கிந்து ஜ்ஞானத்துக்கு ஸ்வாபாவிகமான விகாஸமானது ஸம்ஸாரதஶையில் கர்மத்தினாலே ஸங்குசிதமாயிருக்கையாலே அந்த ஸங்கோசமானது ஸமஸ்தஸாதநத்தால் நிவ்ருத்தமாகும்போது ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞானவிகாஸம் விஶேஷித்தமாகிறது । இத்தையிட்டு நவ ஜ்ஞானோத்பத்தியென்று சொல்லப்பட்ட நித்யத்வமும் ஸநாதநத்யாயத்துக்கு உச்யதே என்று ஜ்ஞானஸ்வரூபமான ஜ்ஞானவ்யாப்தியைச்சொல்லுகிற ஸ்ருதியாலே

நேரே சொல்லப்பட்டது । ஆகையால் ஸாமாநாதிகரண்யத்தில் விரோதமில்லை ॥

அத த்ருதீயாத்யாயே ப்ரதமோ வைராக்யபாத: ॥

[illegible] ॥

இந்த தேஹியானவன் இந்த ஸ்தூலதேஹத்தைவிட்டு தேஹாந்தரப்ரவேசத்திலே தேஹகாரணபூதங்களான பூதஸூக்ஷ்மங்களோடே கூடப்போகிறானோ போகவில்லையோ என்று ஸம்சயம் । பூதஸூக்ஷ்மங்களோடே கூடப்போகவில்லையென்று பூர்வபக்ஷம் । குத: போனவிடங்களிலே பூதஸூக்ஷ்மங்கள் ஸுலபங்களாயிருக்கையாலே । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ததந்தரப்ரதிபத்தௌ ॥

பூர்வாதிகரணத்திலே ஸம்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்திஸ்து என்கிற ஸூத்ரத்திலே இருக்கிற மூர்த்திசப்தத்துக்கு அர்த்தமான தேஹத்தை ததந்தரப்ரதிபத்தௌ என்கிற பதத்திலிருக்கிற தச்சப்தத்தாலே பராமர்சிக்கிறது । ததந்தரம் ஸ்தூலதேஹவ்யதிரிக்தமான தேஹாந்தரதேஹம் அதினுடைய ப்ரதிபத்தியிலே ஸம்பரிஷ்வக்த: பூர்வதேஹத்தில் நின்றும் கடைந்தெடுத்த பூதஸூக்ஷ்மங்களோடே ஸம்பரிஷ்வக்தனான ஜீவன் । ரம்ஹதி । தேவலோகத்துக்குப்போகிறான் குத:। ப்ரச்நநிரூபணாப்யாம் । பஞ்சாக்நிவித்யையிலே இருக்கிற ப்ரச்ந ப்ரதிவசநங்களாலே அப்படித் தோன்றப்படுகிற தென்னபடி । பஞ்சாக்நிவித்யையாவது சாந்தோக்யத்தில் ச்வேதகேதுர்ஹாருணேய: பாஞ்சாலாநாம் ஸமிதிமேயாய என்று தொடங்கி ஓதப்படுகிறது । இதற்கர்த்தம் உபாஸகருக்கு பாபமறுப் ஸத்வித்யையிலே ப்ரதிஷ்டு

ன ச்வேதகேது என்கிற ருஷியானவர் ப்ரவாஹணனென்கிற க்ஷத்ரராஜாவினுடைய ஸமீபத்தை அடைந்தார் அந்த ச்வேதகேதுவைக்குறித்து அந்த ராஜாவானவர் அஞ்சு ப்ரச்னங்களைப் பண்ணினார் । அதில் ஒரு ப்ரச்னம் வேத்த யதா பஞ்சம்யாமாஹுதாவாப: புருஷவசஸோ பவந்தீதி । இதுக்கு அர்த்தமாவது। ஆப:। த்ரிவ்ருத்கரணத்தாலே ப்ருதிவ்யாதிகளோடே கூடின அப்புக்களானதுகள் அக்நியாக நிரூபிக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கபர்ஜந்யப்ருதிவீபுருஷர்களான நாலு அக்நிகளிலே ஜீவனோடேகூட ப்ரவிஷ்டங்களாய்க்கொண்டு அநந்தரம் அஞ்சாவது அக்நியான யோஷித்தினுடைய யோநிப்ரதேசத்திலே புருஷவசஸ்ஸுக்களாக புருஷனென்கிற சப்தத்துக்கர்த்தமாக ஆகிறதுகளென்று இந்த ப்ரச்னவாக்யத்துக்கர்த்தம் । இந்த அர்த்தத்தை அறியாமல் ச்வேதகேதுவானவர் தன்னுடைய பிதாவிடத்தில் வந்துகேட்டார் । அந்தபிதாவும் இந்த அர்த்தத்தை அறியாமல் இந்த ப்ரவாஹணனென்கிற ராஜாவை ஆச்ரயித்து அந்த ப்ரச்னத்துக்கு அர்த்தத்தைச்சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தார் । அந்தப்ரஹ்மவித்யாநிஷ்டனான ராஜாவும் அந்த உத்தாலகருக்கு பஞ்சாக்நிவித்யையை உபதேசித்து, இதி து பஞ்சம்யாமாஹுதாவாப: புருஷவசஸோ பவந்தீதி என்று ப்ரதிவசநம் அருளிச்செய்தார் । ஆகையால் இப்படி ப்ரச்னப்ரதிவசநங்களாலே ஸூக்ஷ்மதேஹத்தோடேகூடவே ஜீவன் தேஹயோகத்துக்கு போகிறானென்று ஸித்தம் ॥

௫௫. ஆப: புருஷவசஸ: என்கிறவிடத்திலே அப்சப்தத்தாலே ப்ருதிவ்யாதியான ஸூக்ஷ்மபூதங்களுக்கும் க்ரஹணமெப்படிக்கூடுமென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. த்ர்யாத்மகத்வாத்து பூயஸ்த்வாத் ॥ ௨ ॥

துசப்த: சங்காநிவ்ருத்த்யர்த: । த்ர்யாத்மகத்வாத் த்ரிவ்ருத்கரணத்தாலே அப்புக்கள் ப்ருதிவ்யப்தேஜோரூபமாயிருக்கையாலே அந்த மூணுபூதங்களிலே அப்புக்களே பூயஸ்ஸாயிரு

க்கையாலே ஸ்வல்பத்தாலே ஸஹ தத்ஸம்ஶ்லேஷம் சொல்லப்படுகிறது | த்ரிவ்ருத்கரணமாவது ப்ருதிவ்யப்தேஜஸ்ஸுக்களை ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாகப்பிரித்து அதில் ஸ்வஸ்வாம்ஶங்களைவைத்து தத்வ்யதிரிக்தமான அர்த்தாம்ஶங்களை இரண்டு இரண்டு பங்காகப் பிரித்து ப்ருதிவியினுடைய பாதாம்ஶம் ஜலத்திலும் இன்னமொரு பாதாம்ஶம் தேஜஸ்ஸிலும் அப்பினுடைய அர்த்தாம்ஶத்தில் ஒருபாதாம்ஶம் ப்ருதிவியிலும் மற்றொரு பாதாம்ஶம் தேஜஸ்ஸிலும் இப்படியே தேஜஸ்ஸினுடைய இதரார்த்தாம்ஶத்தில் ஒரு பாதாம்ஶம் ப்ருதிவியிலும் மற்றொருபாதாம்ஶம் ஜலத்திலும் சேர்த்து ஸம்மிஶ்ரணம் பண்ணுகைதான் த்ரிவ்ருத்கரணம் இது பஞ்சீகரணத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்னு கருத்து ||

ஸூ. ப்ராணகதேஶ்ச ||௩||

தமுத்க்ராமந்தம் ப்ராணோऽநூத்க்ராமதி ப்ராணமநூத்க்ராமந்தம் ஸர்வே ப்ராணா அநூத்க்ராமந்தி என்னு ப்ராணஸம்பந்திகளான இந்த்ரியங்களுக்கு ஜீவனோடுகூட கமநம் சொல்லுகையாலே அந்த இந்த்ரியங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான பூதஸூக்ஷ்மங்களும் ஜீவஸஹபாவமாய்க்கொண்டு கதிஸித்தி: கம்யதே | தமுத்க்ராமந்தமிதி ஶ்ருதிக்கு ஸ்தூலதேஹத்தை விட்டுப்போகிற அந்த ஜீவனை ப்ராண: அநூத்க்ராமதி என்கையும் | ப்ராணவாயு கூடவே போகிறது | ப்ராணமநூத்க்ராமந்தம் ஜீவனை அநுஸரிக்கிற ப்ராணனை ஸர்வே ப்ராணா அநூத்க்ராமந்தி ஸகலமான சக்ஷுராதீந்த்ரியங்களும் அநுஸரித்துப்போகிறதாகவென்னு அர்த்தம் ||

ஸூ. ஸ்ம்ருதேஶ்ச ||௪||

மந:ஷஷ்டாநீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தாநி கர்ஷதி என்கிற ஸ்ரீகீதாவசநத்தாலும் இந்த அர்த்தம் ஸ்மரிக்கப்படுகிறது ||

ஸூ. அக்ந்யாதிகதிஶ்ருதேரிதி சேந்ந பாக்தத்வாத் ||௫||

யத்ராஸ்ய புருஷஸ்ய ம்ருதஸ்ய அக்நிம் வாகப்யேதி வாதம் ப்ராணஶ்சக்ஷுராதித்யம் என்னு மரணதஶையிலே வாகாதீந்த்ரிய

ங்களுக்கு இந்த்ராதிமதிப்ராப்தே: இந்த்ரியாப்யாஸப்ரயுக்தஸ்ருஷ்டி களான அபிஷேகாதிதேவதைகளிடங்களிலே ஸ்வயம்சொல்லுகை யாலே இந்த்ரியங்களுக்கு ஜீவஸம்பந்தத்தைச்சொன்னப்ர சித்திக்கும் ஸ்ருதிக்கும் அபிப்ராயம் கொள்ளவேணுமென்றது । அப்படி அபிப்ராயம் சொல்லுவான்னது । கூத: ஸாக்ஷாத் ஜ்யேஷ்டமென்றாதி வசநஸ்தீந்த்ரியமோ என்னு ஸ்வயத்தை அடை யாமலிருக்கிற பொருளுக்கோ விட்கூட ஸம்பாத்தாலே இந்த்ரியவ்யதிரிக்தாதிப்ர யிருக்கும் ஸாக்ஷாத் அபிப்ரா யமாக அதாவது ஸ்வ ப்ராணஷஸ்ர ப்ருதிவ்யாதிஜ்ஞ இந்த ஜீவனுடைய யாகஸ்வ ரணயக்ஷாவ்யாபாரங்கள் இந்த்ராதி தேவதைகளிலே ஜயிக்கிறதுகள் என்னு அபிப்ராயம் கொள்ள வேணும் । வாமாதிஸ்ரவங்களுக்கு ஸர்வகொள்ளில் பொருகே ஸாதிகளுக்கும் ஸயா வ ஸம்பிக்கும் । ஆகையாலே இந்த்ரியங்க ளுக்கு ஜீவனோடே ஸம்பந்தப்ராப்திபை ப்ராப்யமாகநிவ ஹிக்கவேணுமென்னு கருத்து ॥

ஸி வ யஃபாஸ்ப வணாதிர்தேஹ தா வனவஸ்வ்யவஸ்தே: ॥௫॥

வ யஃப வஸ்தாம்ஹோஸ்க்களுக்குள்ளே வ யஃமான ஜ்யோகாம்ஹோஸ்த்தில் அப வணாக ஸ்வக்களுக்கு ஹோ ஸ்தேஷ ப வணமில்லாமையாலே ஸ்ப்ரதாதுஸம்ஸ்ப்ருஷ்டங்க ளான ஸ்வக்கள் போகுறதென்னவொன்னது । தஸ்மிந்தஸ்மி ந்நள தேவா:ப ஸாம்ஜாஹுதி என்னு ப ஸபன்னே ஹோ ஸ்மாக சொல்லப்படுகிறது । தேவா: வ ரணா: தஸ்மிந்தஸ்மி ந்நள அந்த ஜ்யோகமாகிற அக்னியில் ப்ர ஸாம் ப ஸாவஸாவண ஸ்ரத்தஸ்ரக்ஷபாக்ஷுனை ஜீவனை ஜாஹுதி வ க்ஷிவதி என்னு ப்ராப்யம் । ஜேபொமஞ்ச ஜீசி எப்படிசொல்லக்கூடும் ஐதிவ ஹ தாவனவஹி । அந்த ஸ்வக்களை ப ஸாபவத்தாலே சொல் லப்படுகிறதுகள். உவவஸ்தே: வ நியவநத்துக்கு வ ப்ரத்தோ டே உவவத்தியிருக்கையாலே, வெகமபயா வஸ்ஸ்ராஸ்தா ஸாவ: வாப்ஷயவிஸா ஸவதி என்னு ஸ்வக்களுக்கு வா

ராஷ்டவஸ்யஸ்ய காரணம் எப்படியென்னு ஸந்தேஹம் பண்ணினால் அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிற, தஸ்மிந்தஸ்மிந்நள தேவாஸ்ஸ ஸோம ஜுஹ்வதி த்யாதிவாக்யங்களிலே ஸ ஸோமஸ்த்துக்கு அஸ்வாக்கனைச்சொல்லுகை உபபந்நமாயிருக்கிறது । ஸ ஸோமா அஸம் என்னுஸராதிஸ்ய பாஷம் ஸிமஸ்த்தாலேலக்ஷிக்கப்பட்டது॥

ஸி அஸராத்கஸ்மாதித்வேநஷ்டாதிகாரிணாம் ஸ்த்வதீதேஃ ॥ரு॥

அஸராத்கஸாக் அஸம்ஸோராஷ்டவஸ்வோ ஸவந்தி ஸோமஜுஹ்வதி என்கிற வாக்யங்களில் த்ரயோகாதிகளிலே அஸ்வக்களுக்கே போஜ்யமா ஸ்ராதமாகையாலே ஜீவனுக்கு போஜ்யமும் ஸ்ராதமல்லாமையாலே ஸஞ்சிதஸஞ்சிதபரிஷக்கனை ஜீவன் ராஜதி என்னு சொல்லவொண்ணாது । இதிசேந் । இஷ்டாதிகாரிணாம் ஸ்த்வதீதேஃ இந்த ஸ்ராதியில் உக்தாத்த, அயஜேத ஜஷ்டாபூர்த்தே தத்த்ராஷ்டமாஸதிதய ஸஞ்சிதஸம்ஸ ஸந்தித்யாஸ்யு ஸக்ராஷாக்ஷ்ணேஸ் ஸஷ்டிவாஸேராஜா இத்யாதிவாக்யங்களாலே ஸ்ரீத்திலிருந்து இஷ்டாபூர்த்தங்களை அநுஷ்டிக்கிற ஜீவர்கள் ஸ்வர்கலோகத்திலேபோய் வம்ஷ ஸேப்போலே அஸ்ரேயமான போகத்தை பரிஷக்கிறார்கள் என்னு சொல்லுகையாலே தேவாஸ் ஸோமஜுஷ்தி தஸ்யாஸ்ஷதேஃ வோ ஸோராஜாஸவதி என்னு ஸ்வர்கோஷஸோவாக்யத்திலே சொல்லப்பட்ட வோஸோராஜஸ்ஸ்ய த்ரிஸ்திஜ்ஞயாலே அஸ்ஸ்த்தாலே ஸஞ்சிதஸஞ்சிதஸம்பாஷஜீவனே சொல்லப்படுகிறானென்னு தோன்றுகிறது ॥

ரு மேல்வாக்யங்களிலும், ஸஷ்டிவோஸோராஜா தம்தேவாஸ்யஷ்வதி என்னு ஸ்ரீஸோஷிஸோஷ்த்தாலே ஸ்வர்கத்தை அடைந்தவனுக்கு தேவலக்ஷ்யம் சொல்லுகையாலே நித்யனை ஜீவனுக்கு லக்ஷ்யம் கூடாமையாலே இஷ்டாதிகாரிவாக்யத்திலே ஜீவன் சொல்லப்படவில்லை என்கிற ஸம்சேகையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸி. ஸாக்தம்வா அஸாத்விக்வா த்யாஹி ஜுஸ்தயதி ॥எ॥

அத்ஸ்வாஸஸ்வஃ ஸஜ்ஞாவ்யாக்யாத்யஷ்ஃ । ஸாக்தம் தம்தேவாஸ்யக்ஷயத்

என்று உபாஸநாதிகாரிகளான ஜீவர்களுக்கு தேவதாஸாக்ஷாத்காரத்வம் மானது ஸாக்ஷாத் ஸம்பவதி । அநாத்மவிதஸ்து, ஸ்வர்காதிகளை உத்தேசித்து யஜ்ஞாதிகளைப்பண்ணுகிற ஜீவர்கள் பராத்மவித்துக்கள் அல்லாமையாலே இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு சொல்லித்துச்செய்வார்கள் என்கிற பரிஹாரத்தாலே தேவா ஹ்யேநம் பிப்ரதி என்று சொல்லித்து । ததா ஹி ச்ருயதே । அநாத்மவித்துக்களான கேவலகர்மிகள் இந்த்ராதிதேவர்களை ப்ரார்த்தித்து அந்த இந்த்ராதிகளுக்கு உபகாரிகளாக ஸவிப்பாரென்று ப்ரதிபாதிக்கிறது ச்ருதி । யதா பசுரேவம் ஸ தேவாநாமென்று இதுக்கர்த்தம் । ஸ: இந்த்ராதிகளை பஜிக்கிற அந்த பராமர்ஷம் யதா பசு: பசிவாதி மானது கர்ஷகனுக்கு எப்படி உழைக்கிறதோ ஸவம் தேவாநாம் அப்படியே தேவர்களுக்குவிதேயனாயிருக்கிறனென்னபடி. ஆகை யாலே ஸாத்விகஸாத்விகங்களோடே ஸம்பந்திதனாய்க்கொண்டு ஜீவனு ஸம்ஸாரத்துக்கு போகுறனென்று ஸித்தமாய்த்து । இந்த ப்ரத்யக்ஷவிதேயிலே ப்ரத்யக்ஷவிஷயனான பரிபூர்ணனாக ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கமாக உபாஸிக்கவேணுமென்று விவக்ஷிதம் । இந்தவிதேக்கு ஹேதும் ஸ்வாத்மாவொக்கநபோதக மாக பரிபூர்ணப்ரஸாதநாஹம் । ஸர்வவித்யாநிஷ்டனுக்கு ஸ்வாதிபத்யப்ராப்தியானது அவாந்தரபலமாகுப்போலே இந்த ப்ரத்யக்ஷவித்யாநிஷ்டனுக்கு ஸ்வாதாநாஹவம் அவாந்தரபலமென்றுதிருவுள்ளம் ॥

இந்த ப்ரத்யக்ஷவிதேயில் ப்ரத்யக்ஷங்கள் எதுகள் ஹோத்ருவஸ்துக்கள் எதுகள் ஹோதாக்கள் யார்கள் என்றால் இந்த விஷயத்தில் ஸர்வஸ்வ ஸ்வதந்த்ரஸூத்ரமாக சூத்ரயோக்த ச்ரு கொண்டருளுகிறது ।

தேவ்ராணீ ப்ரஜாநேத்ராய ப்ரஜ்ஞாநம் ஸமஸ்த ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வரோபேதம் தேவதாபரிதத்வாரத்வ ஸரிகாஸதீ தாமேஷ ப்ரத்யக்ஷரம் । ச்ராத்தம் ஸாத்விகஸாத்விகம் க ரேசிணதித: ஸோஹைஷ்டாஸரேதோ ரேவம் ஹவ்யம் ஸ ஜீவம் ததாமயாஸ்மேதா ஜாஸதீத் வஸதீதி ॥

இதில் த்யுலோகம் பர்ஜந்யம் ப்ருதிவீ புருஷந் யோஷித் என்னு அஞ்சு அக்நிகள் பரிகல்பிதமென்னு அக்நிபரிகல்பநாகாரணஸாஹித்யம் சொல்லப்படுகிறது । இந்த அக்நியில் ஹோத்ருஸ்தாநீயர்கள் ஶ்ரத்தா ஸோமஃ வ்ருஷ்டிஃ அந்நம் ரேதஸ்ஸு இந்த அஞ்சுகள் இங்கு முதல் சொல்லிய ஶ்ரத்தாவ்யஜீவஸம்ப்ருக்த ஸூக்ஷ்மமானது த்யுலோகரூபமான அக்நியில் ஹுதமாய்க்கொண்டு ஸோமமென்னு அம்ருதசரீரமாய் பரிணமித்து பர்ஜந்யரூபாக்நியில் ஹுதமாகிறது । அந்த ஸோமமானது வ்ருஷ்டியாக பரிணமித்து ப்ருதிவீரூபாக்நியில் ஹுதமாகிறது । வ்ருஷ்டியானது அந்நரூபமாய் பரிணமித்து புருஷாக்நியில் ஹுதமாகிறது அந்நமானது ரேதோரூபமாய் பரிணமித்து யோஷிதக்நியில் ஹுதமாகிறது । இப்படி க்ரமமாக ரேதஃஸம்யுக்தமாக பரிணதமான ஜீவஸஹித ஹோதவ்யவஸ்துக்களை ஹோதாக்களான தேஹபரிகரவஸ்துக்கள் ஹோமம் பண்ணுகிறதுகள் என்னு தாத்பர்யம் ॥

ஸூ. க்ருதாத்யயேऽநுஶயவாந் த்ருஷ்டஸ்ம்ருதிப்யாம்
யதேதமநேவஞ்ச ॥ 8 ॥

இப்படி ப்ரதமாதிகரணத்தில் பரலோககமநப்ரகாரத்தை ஸாதித்து இந்த அதிகரணத்திலே அவரோஹப்ரகாரத்தை ஸாதிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி ॥

யாகாதிகர்மத்தாலே ஸ்வர்க்கத்துக்குப்போன இஷ்டாதிகாரியான ஜீவன் பரஸ்மாத் ஸ்வர்க்கலோகத்துக்கு வருகிற ஸமயத்தில் ஸ்வர்க்கத்திலே போக்யமாய் அவசிஷ்டமான கர்மத்தோடேகூட வருகிறானோ இல்லையோ என்னு ஸம்சயம் । இல்லையென்னு பூர்வபக்ஷம் । காரணம், யாவத்ஸம்பாதமுஷித்வா, ப்ராப்யாந்தம் கர்மணஃ இத்யாதிஸ்ருதிகளாலே க்ருத்ஸ்நகர்மக்ஷயத்தையும் அநநுஶயத்வத்தையும் ஸித்தங்களென்னு சொல்லுகையாலென்னபடி । இந்தபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

க்ருதாத்யயேऽநுஶயவாந் ॥

க்ருதாத்யயே க்ருதஸ்ய அத்யயே ஸ்வர்க்கபலாநுபவத்தினுடைய நாஶமானது போகாவஸாநத்தால் வந்தவளவிலே அநு

ஸம்பவாது யாவஸ்ஸம்பாதமுஷித்வா ஸத்யமிதி அநுசயம் இதி வ்யாக்யான
யால் அநுசயம் ஸாதநவிசேஷ கர்மத்தைச்சொல்லுகிறது ।
அந்த கர்மவிசேஷ கர்மவசமதினைக்கொண்டு ஸம்ஸ்ருதியில்ஜநிக்கிறான்
என்கை । த்ருஷ்டஸ்ம்ருதிப்யாம் ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலென்னபடி ।
ச்ருதியாவது, தத்ய இஹ ரமணீயசரணாஃ அப்யாசோ ஹ யத்தே
ரமணீயாம் யோநிமாபத்யேரந் ப்ராஹ்மணயோநிம் க்ஷத்ரியயோநிம் ।
இந்த ச்ருதிக்கு அர்த்தம் । தத், யே, இஹ, ரமணீயசரணாஃ, அ
ப்யாசஃ, ஹ, யத், தே, என்று பதச்சேதம் । யே ரமணீயசரணாஃ
புண்யகர்மத்தை அநுஷ்டித்தவர் யாவரோ, தே அவர்கள் யத்
ப்ராப்ய । ஸ்வர்க்காதிலோகம் யத் தத் அந்த ஸ்வர்க்காதிபதத்தை
அப்யாசஃ அப்யாசநாஃ அந்த ஸ்வர்க்காதிபோகத்தை அநுபவி
த்துவருகிறவர்களாய்க்கொண்டு ஹ என்னு அர்த்தம் । பூநஸ்
ஸம்ஸ்ருதிக்கு வரும்போது ரமணீயாம்யோநிம் ப்ராஹ்மணாதியான
புண்ணியயோநியை ப்ராப்நுவந்திக்கிறார்களென்னு அர்த்தம் ।
ஸ்ம்ருதியாவது, ததஃ பரிவ்ருத்தௌ கர்மபலசேஷேண ஜாதிம்
ரூபம்வர்ணம்பலம் மேதாம் ப்ரஜ்ஞாம் த்ரவ்யாணி தர்மாநுஷ்டாநமிதி
ததஃ பரிவ்ருத்தௌ அந்தஸ்வர்க்கத்தில்நின்னும் திரும்பிவரும்போது
ஸ்வர்க்காநுபவசேஷகர்மத்தினுடைய சேஷத்தாலே
கூட நல்லஜாதி நல்லரூபம் ஐச்வர்யாதிகளை அடைவார்களென்னு
அர்த்தம் । யதா இதம் யதேதம் ஸ்வர்க்கத்துக்கு எந்த மார்க்கத்தா
லே போகுறானோ, அந்த மார்க்கமாயும் அவ்வழி அந்த
மார்க்கம் தவிர வேறு மார்க்கத்தாலும் வருகிறான் । சந்த்ர ஸ்தா
நத்தில்நின்னும் ஆகாசத்தைஅடைகையாலே யதேதம் வாயு
தூமாதிகளை அடைகையாலே அவ்வழி அவரோஹதீ
த்யர்த்தஃ । அநுசயம் ஜன்மாந்தரத்தையும் தேவயாநம் பித்ரு
யாநத்தையும் சொல்லுவதனாலே அர்த்தஃஸித்தத்தால் பூர்வ
பக்ஷியில்லையென்று கருத்து ॥

யதா ரமணீயசரணா அபூயவாயோ தேக்ஷிணாவ்ருத்தி
சேஷாது பஸ்மாப்ரகாசிதம் மநுஸ்ம்ருதி ச்ருதயஃ ஸ்ம்ருதி
கஃ । வ்யக்த்யாவ்ருத்திகள் ஸப்தக மநுஷ்யத்வயமேச

ஸுக்ருதேவா வ்ருஷ்ட்யாதிரூபாதிரேக ஸம்பந்தே ஜநநம் யாதநா வக்ர வதீ ॥

ஸூ. சரணாதிதி சேந்நோபலக்ஷணார்த்தேதி

கார்ஷ்ணாஜிநி: ॥ ௯ ॥

சரணாத் ரமணீயசரணா: ரமணீயாம் யோநிமாபத்யேரந் என்கிற ஶ்ருதியிலே ரமணீயமாய் ஸ்ம்ருதிவிஹிதமான ஸதாசாரத்தாலே ப்ராஹ்மணாதியோநியை அடைவர்களென்னு சொல்லுகையாலே அநுஶயகர்மத்தாலே ஸம்ஸாரப்ராப்தி இல்லை। இதி சேத் ந ஆசாரஶ்ருதியானது கர்மோபலக்ஷணார்த்தையென்னு கார்ஷ்ணாஜிநிமஹர்ஷியுடைய மதம்। ஸதாசாரத்தை அங்கமாகவுடைய யஜ்ஞாதிபுண்யகர்மங்களாலே ஸம்ஸ்ருதிப்ராப்தியென்னு கருத்து ॥

இந்த அர்த்தத்தை மேல்ஸூத்ரத்திலே சொல்லுகிறார்।

ஸூ. ஆநர்த்தக்யமிதி சேந்ந ததபேக்ஷத்வாத் ॥ ௧௦ ॥

ஸ்ம்ருதிவிஹிதமான ஆசாரம் ஸாதநமன்றாகில் அதற்கு ஆநர்த்தக்யம் ப்ரஸஜ்யேதிதி சேந்ந। ததபேக்ஷத்வாத்। அந்த ஆசாரத்தை அங்கமாக அபேக்ஷித்துக்கொண்டே புண்யகர்மம் ஸாதநத்தை ஸாதிக்கும்। ஸந்த்யாஹீநோऽஶுசிர் நித்யம் அநர்ஹஸ் ஸர்வகர்மஸு என்னன்றோ ஸ்ம்ருதி சொல்லுகிறதென்னு கார்ஷ்ணாஜிநிமதம் ॥

ஸூ. ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே ஏவேதி து பாதரி: ॥ ௧௧ ॥

து ஶப்த: கார்ஷ்ணாஜிநிமதநிவ்ருத்த்யர்த்த:। ரமணீயசரணா:, கபூயசரணா: என்கிற ஶ்ருதியிலே ரமணீயசரணகபூயசரணஶப்தங்களாலே புண்யம் கர்மசாரதி பாபம் கர்மசாரதி என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஸுக்ருததுஷ்க்ருதரூபங்களான கர்மங்களே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறதுகளன்றி ஸதாசாரமும் துராசாரமும் சொல்லப்படவில்லை। இதி பாதரி:, என்னு பாதரிமதம்। இந்த மதமே ஸூத்ரகாரனுக்கும் திருவுள்ளம்। கர்மங்களாசாரத்தை அபேக்ஷிக்கு

மென்னு பூர்வஸூத்ரத்திலே கார்ஷ்ணாஜிநி சொன்ன அர்த்தமும் ஸூத்ரகாரருக்குத் திருவுள்ளம் ।

கேவலமிஷ்டாபூர்த்தகாரிகள் சந்த்ரனை அடைந்து அநுஶயத்துடன் நிவ்ருத்திக்கிறார்களென்னு முன்சொல்லப்பட்டது । இந்த ப்ரகரணத்தில் விஹிதாநநுஷ்டாநரூபமான அநிஷ்டாதிகாரிகளும் சந்த்ரனை அடைகிறார்களா । இல்லையா வென்னு ஸம்ஶயோத்பாதநாய ஸங்கதி: கிம் அநிஷ்டாதிகாரிகளும் யமயாதனையை அநுபவித்து சந்த்ரனை அடைந்து வா நிவர்த்தந்தே உதநேதி ஸம்ஶய: சந்த்ரமஸம் கேவல நிவர்த்தந்தே இதி பூர்வபக்ஷ: । ப்ராப்த: யேவைகேசாஸ்மாத் லோகாத் ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே ஸர்வே கச்சந்தி யென்கிற ஶ்ருதியிலே இந்தலோகத்தில் நின்னும் தேஹத்தை விட்டுப்போகிற ப்ராணிகளெல்லாரும் சந்த்ரனை அடைகிறார்களென்னு சொல்லுகையாலென்னபடி । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை ஐந்து ஸூத்ரங்களாலே உபந்யஸிக்கிறார் ।

ஸூ. அநிஷ்டாதிகாரிணாமபி ச ஶ்ருதம் ॥௧௨॥

வர்ணத்தைவிட்டு அநிஷ்டங்களையும் பண்ணுகிற பாபிகளுக்கு சந்த்ரகமநமுண்டென்னு யேவைகேச இத்யாதி ஶ்ருதியிலே ஶ்ருதம் ।

ஸூ. ஸம்யமநே த்வநுபூயேதரேஷாமாரோஹாவரோஹௌ தத்கதிதர்ஶநாத் ॥௧௩॥

தாத்பர்யம்: வர்ணாஶ்ரமிகளுக்கும் பாபிகளுக்கும் ஒரு விஶேஷத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறது ।

அதாவது இதரேஷாம் ஸம்யமநே அநுபூய ஆரோஹாவரோஹௌ பவத: பாபிகளுக்கும் யமனுடைய ஶாஸநத்தாலே பாபபலத்தை அநுபவித்து அநந்தரம் சந்த்ரனை அடைந்து அவனிடத்தில்நின்றும் அவரோஹமுண்டாகிறது । குத: தத்கதிதர்ஶநாத் । பாபிகளுக்கு யமஸதநத்தில் கதிசொல்லுகையாலே வைவஸ்வதம் ஸங்கமநம் ஜநாநாம் யமம் ராஜாநம் என்கிற ஶ்ருதியில் ப்ராப்யகேந யமகமநம் ஶ்ருதமென்னபடி ।

ஸூ. ஸ்ம்ருதேஶ்ச ॥ கச ॥

ஸவேதவேதிக ஸம்ப்ரதாயவித்துக்களும் ... வென்று பராஶராதிகளும் ஸ்மரிக்கிறார்கள் ।

ஸூ. அபி ஸப்த ॥ கரு ॥

ரௌரவாதிகளான ஸப்த நரகங்களும் பாபிகளுக்கு ... ங்களென்னும் ருஷிகள் ஸ்மரிக்கிறார்கள் ।

ஸூ. தத்ராபி தத்வ்யாபாராதவிரோத: ॥ கசு ॥

தத்ராபி அந்த ஏழு நரகங்களிலேயும் தத்வ்யாபாரா யமனுடைய ஆஜ்ஞையாலேதானே ... அவி ரோத: ஸம்யமநே ... வென்று முன்சொன்ன ... க்கு விரோதமில்லை । ஆகையால் பாபிகளுக்கு ... யாதனைகளை அநுபவித்து ... ங்கள் ... ஜீவர்கள் ।

இந்த ஸூத்ரார்த்தத்தை நிரூபிக்கிறார் ।

ஸூ. வித்யாகர்மணோரிதி து ப்ரக்ருதத்வாத் ॥ கஎ ॥

... ஸூத்ரார்த்த ...

பாபிகளுக்கு ... எப்படி இல்லையோ அப்படியே ... மில்லை வித்யாகர்மணோ: அந்த ... யும் ... வித்யையினுடையவும் கர்மத்தினுடையவும் ... மாயிருக்கையாலென்னபடி । அதெங்ஙனேயென்னில் । இதி ப்ரக்ருதத்வாத் இப்படி ப்ரக்ருதமாயிருக்கையாலென்னபடி । ... ... வித்யாகர்மங்களையெடுத்து ... ளாக ... யையும் ... யையும் ... கையாலென்னபடி । ... அந்த ... ...

த்தை பரமபுருஷார்த்தமாக உபாஸிக்கிற பஞ்சாக்நிவித்யாநி ஷ்டர்கள் எவர்களோ, யே சேமே(அ)ரண்யே ஶ்ரத்தா தப இத்யுபாஸதே வநத்திலேபோய் ஸந்ந்யஸித்து ஶ்ரத்தாபூர்வகமாக பர ஸம்யோகப்ருதக்த்வம் என்கிறபடியே தபஸ்ஸ்வாத்யாயங்களை பரமபு ருஷனை ஜீவஶரீரகனாக உபாஸிக்கிற பஞ்சாக்நிவித்யா நிஷ்டரான உபாஸகர் எவர்களோ இத உபயவிதர்களான ஸாத கர்களும் அர்ச்சிஷமபிஸம்பவந்தி அர்ச்சிராதியாலே பரமபதத் தில்சென்று பரமபுருஷனையநுபவிப்பார்கள் । அத ய இமே க்ராமே க்ராமத்திலிருந்து இஷ்டம் யாகாதி பூர்த்தம் கூபதடா காதி தத்தம் தாநம் இவைகளைக்காரிகள் தூமாதிமார்க்கத்தாலே ஸ்வர்க்க த்தை ப்ராபித்து புநராவர்த்தந்தே என்று ஶ்ருத்யர்த்தம் ||

நநு ஸுக்ருதாஸுக்ருதாவாப்தௌ ஸர்வே ப்ராப்நுவந்தி என்கிற ஶ்ருதியிலே யோக்யதாநிஶ்சயத்திலே தேஹா ரம்பம் சொல்லுகையாலே அந்த ஸுக்ருதாவாப்தியும் ஸம்ஸ்ரு தியை முன்னிட்டிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே பாபிகளு க்கும் தேஹாரம்பத்தின்பொருட்டு சந்த்ரகமநாவஶ்யம் ஸித்திக்கு மென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ||

ஸூ. ந த்ருதீயே ததோபலப்தே: ||கஅ||

ந த்ருதீயே । வித்யாநிஷ்டகர்மநிஷ்டவ்யதிரிக்தரான பாபிகள் த்ருதீயஸ்தாநம் । த்ருதீயஸ்தாநமென்றுசொல்லப்பட்ட பாபிகளு க்கு தேஹாரம்பார்த்தமாக ஸுக்ருதாவாப்த்யபேக்ஷையில்லை. குத: । ததோபலப்தே: । அப்படி ஶ்ருதியிலே தோற்றுகையாலே என்னபடி । பஞ்சாக்நிவித்யையில் ப்ரவாஹணராஜாவானவர், வேத்த யதிதோऽஸௌ ப்ரஜா: ப்ரயந்தி இத்யாதிவாக்யத்தால் அஞ்சு ப்ர காரமாய் ப்ரஶ்நம் பண்ணினார் । அந்த ப்ரஶ்நமென்னவென் னில் இந்த லோகத்தில்நின்றும் பரலோகத்துக்குப்போகிற ப்ர காரத்தை அறிவீரா । அவிடத்தில்நின்றும் இந்த லோகத்துக்கு வருகிற ப்ரகாரம் தெரியுமா । தேவயாநத்துக்கும் பித்ருயாநத் துக்கும் வைலக்ஷண்யத்தை அறிவீரா, ஸ்வர்க்கலோகம் பூர்ணமா

மாகாமைக்கு ஹேதுவை அறிவீரா, பஞ்சமாஹுதியில் அப்புக்கள் புருஷனாக பரிணமிக்கும் விஷயம் தெரியுமா என்று ப்ரச்நம் அஞ்சுப்ரகாரம் । இந்த ப்ரச்நங்களுக்கு அந்த பாஞ்சாலராஜாவே உத்தரம் சொன்னார் । அதில், வேத்த யதா அஸௌ லோகோ ந ஸம்பூர்யதே என்று அமுலோகத்தை பூரியாதவர் எவர்களென்கிற ப்ரச்நத்திலுடைய ப்ரதிவசநரூபமான அதைதயோ: பதயோ: ந கதரேணச ந தாநீமாநி க்ஷுத்ராண்யஸக்ருதாவர்த்தீநி பூதாநி பவந்தி ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ இத்யேதத் த்ருதீயம் ஸ்தாநம் தேநாஸௌ லோகோ ந ஸம்பூர்யத இதி என்கிற வாக்யத்திலே த்ருதீயஸ்தாநசப்தவாச்யரான பாபிகள் தேவயாநபித்ருயாநமார்க்கங்களிலே போகாமல் நரகங்களை அநுபவித்து அஸக்ருத் ஜநநமரணங்களை அடைகிறார்கள் பஹுஜநங்கள் । அதனாலே அமுலோகம் பூர்ணமாகவில்லை என்று சொல்லுகையாலே பாபிகளுடைய தேஹப்ராப்திக்கு பஞ்சாஹுத்யபேக்ஷையில்லையென்று தோணுகிறது ॥

ஸூ. ஸ்மர்யதேऽபி ச லோகே ॥௧௯॥

இந்த லோகத்திலும் த்ரோணத்ருஷ்டத்யும்நஸீதாதிகளான புண்யக்ருத்துகளுக்கு பஞ்சாக்நிக்ரமரூபமான யோஷித்ப்ராப்தி ஸம்பந்தமின்றிக்கே அக்நியில்நின்றும் உத்பத்தியானது இதிஹாஸத்தில் ஸ்மரிக்கப்படுகிறது ॥

ஸூ. தர்சநாச்ச ॥௨௰॥

தேஷாம் கல்வேஷாம் பூதாநாம் த்ரீண்யேவ பீஜாநி பவந்தி ஆண்டஜம், ஜீவஜம், உத்பிஜ்ஜம் என்கிற ச்ருதியில் மசகாதிகளான ஸ்வேதஜத்துக்கும் தருகுல்மாதிகளான உத்பிஜ்ஜத்துக்கும் தேஹாரம்பார்த்தமாக பஞ்சாஹுத்யபேக்ஷை இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது । ஆண்டஜம், ஜீவஜோத்பிஜ்ஜமென்கிற ச்ருதியிலே பேன்முதலான ஸ்வேதஜங்களுக்கும் பரிக்ரஹம் எப்படியென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. த்ருதீயஶப்தாவரோத: ஸம்ஶோகஜஸ்ய ॥ உக ॥

உத்பிஜ்ஜமென்று சொன்ன த்ருதீயஶப்தத்தாலே ஸம்ஶோகஜத்துக்கு ஸ்வேதஜமான ஜந்துக்கு அவரோத: ஸம்க்ரஹணம் ஸித்தம் । அத: பாபிகளுக்கு ஸம்ஸாரோஹாவரோஹங்கள் கிடையாதென்று ஸித்தம் ॥ ரு ॥

ஸூ. தத்ஸ்வாபாவ்யாபத்திருபபத்தே: ॥ உஉ ॥

யாகாதிகர்மத்தாலே ஸ்வர்க்கமனுபவித்த புண்யக்ருதீக்கு அவரோஹப்ரகாரமுரைக்கப்படுகிறது । எங்கனேயென்னில், யதேதமாகாஶம் ஆகாஶாத்வாயும் வாயுர்பூத்வா தூமோ பவதி தூமோ பூத்வாப்ரம் பவதி அப்ரம் பூத்வா மேகோ பவதி மேகோ பூத்வா ப்ரவர்ஷதி என்கிற ஶ்ருதியிலே சொல்லுகிற ஆகாஶாதிபாவமானது தேவமநுஷ்யாதிபாவம்போலே ஆகாஶாதிஶரீரகதயா ஜந்மரூபமா । உத ஆகாஶாதிஸாத்ருஶ்யாபத்திரூபமா என்று ஸம்ஶயம் । ஆகாஶாதிஶரீரகத்வரூபமென்று பூர்வபக்ஷம் । தேவா: ஶ்ரத்தாம் ஜுஹ்வதி தஸ்யா ஆஹுதே: ஸோமோ ராஜா ஸம்பவதி என்றுசொன்ன ஸோமபாவம்போலவே ஆகாஶபாவம்சொல்லப்படுகிறது । ஸோமபாவமாவது ஸ்வர்க்காத்ய தேஹவத்வம் அப்படியே । ஆகாஶாதிஶரீரகத்வம் ப்ராப்தி இதி இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

தத்ஸ்வாபாவ்யாபத்திருபபத்தே: ॥

அவரோஹணம் பண்ணுகிற ஜீவனுக்கு ஆகாஶவாய்வாதிபாவம் தத்ஸ்வாபாவ்யாபத்தி: ஆகாஶாதிஸாத்ருஶ்யாபத்திரேவ ந து தச்சரீரகத்வம் குத: உபபத்தே: ஸுகது:கோபபோகாபாவத்தினுடைய ஸம்பவத்துக்கு உபபத்தியிருக்கையாலே ஸோமாதிபாவத்திலுண்டான ஸுகது:கோபபோகம் ஆகாஶாதிபாவத்திலில்லாத்தால் ஆகாஶாதி ஸாத்ருஶ்யாபத்திதானென்று கருத்து ॥ ச ॥

நாதிசிரேணவிஶேஷாத் ॥

ஆகாஶவாய்வப்ரமேகாதி பதார்த்தங்களுடைய ஸாம்யாபத்தியிலே அந்த ஜீவன் ஸம்ஸ்காரமிருக்கிறது । உத ஶீக்ரமாக ஆகாஶாதிகளில் நின்றும் அவரோஹிக்கிறதென்று ஸம்ஶயம் । ஸம்ஸ்காரம் ஆகாஶாதிகளோடே கூடயிருக்கிறதென்று பூர்வபக்ஷம் । காலதஃ விஶேஷவசனமில்லாமையாலென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. நாதிசிரேண விஶேஷாத் ॥ ௨௩ ॥

ஆகாஶாதிகளிலே போகிற ஜீவன் அதிசிரம் விளம்பிக்கவில்லை ஶீக்ரமாகவே அதுகளிலிருந்தும் இறங்குகிறான் காலதஃ விஶேஷாத் ॥

மேலே வ்ரீஹ்யாதிபாவம் சொல்லுகிறவிடத்திலே அதோ வை கலு துர்நிஷ்ப்ரபதரம் என்கிற வாக்யத்தாலே இந்த வ்ரீஹ்யாதிகளில்நின்றும் துஃகேனப்பட்டு இறங்குகிறானென்னு சொல்லுகையாலே அந்த வ்ரீஹ்யாதிபாவத்துக்கு முன்பு அவிளம்பேன ஜ்ஞாபிதமாகிறது । அதஃ ஆகாஶாத்யவரோஹபர்யந்தம் ஜீவனுக்கு ஶீக்ர நிஷ்க்ரமணம் ஸித்தம் ॥ ௩ ॥

ஸூ. அந்யாதிஷ்டிதே பூர்வவதபிலாபாத் ॥ ௨௪ ॥

ஸ்வர்க்கத்தில்நின்றுமிறங்குகிற ஜீவர்களுக்கு ஶ்ரூயமாணமான வ்ரீஹ்யாதிபாவமானது தேவமனுஷ்யாதிபாவம்போல் வ்ரீஹ்யாதிஶரீரக்ரஹணமா । உத தத்ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரமா என்னு ஸம்ஶயே பாதகாபாவாத் ஸம்ஶயிதம் । இங்கு ஆகாஶாதிக்ரமத்தாலே இறங்குகிற ஜீவர்கள் வ்ரீஹ்யாதிஶரீரவிஶிஷ்டராய் ஜனிக்கிறார்களா । உத அந்யஜீவாதிஷ்டிதங்களான வ்ரீஹ்யாதிகளிலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறார்களா என்னு ஸம்ஶயம் । தே இஹ வ்ரீஹியவா ஓஷதிவனஸ்பதயஸ்திலமாஷா இதி ஜாயந்தே என்னு சொல்லுகையாலே வ்ரீஹ்யாதிஜன்மத்தை அடைகிறார்களென்னு பூர்வபக்ஷம் ॥

இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அந்யாதிஷ்டிதே பூர்வவதபிலாபாத் ॥

அந்யக்ஷேத்ரஜ்ஞர்களாலே அதிஷ்டிதமான வ்ரீஹ்யாதியிலே

ராங்குகிற ஜீவர்களுக்கு ஸம்ச்லேஷமாத்ரம் । குத: பூர்வவத் அபிலாபாத் । ஆகாசாதிபாவம்போலே வ்ரீஹ்யாதிபாவத்தை சொல்லுகையாலேயும் வ்ரீஹ்யாதிஜந்மாநந்தர்யமான கர்மத்தைச் சொல்லாமையாலே ப்ராஹ்மணாதிசரீரபாவத்திலன்றோ ரமணீயசரணா: கபூயசரணா: என்று ஜந்மாநந்தர்யவாசகர்மம் சொல்லப்படுகிறது । ஜாயந்தே இதி வசநம் ஔபசாரிகமென்று கருத்து ॥

ஸூ. அசுத்தமிதி சேந்ந சப்தாத் ॥ ௨௫ ॥

யத்யபி வ்ரீஹ்யாதிபாவே ஜாயந்தே என்கிற ச்ருதியில் ஜந்மாநந்தர்யமான கர்மம் ச்ருதமன்று । அப்படியிருந்தபோதிலும் பூர்வச்ருதமாயும் ஸ்வர்காதிபலமாயுமுள்ள யாகாதிகர்மமானது அக்நீஷோமீயாதிஹிம்ஸாஸஹமாகையாலே அசுத்தம் । சாஸ்த்ரஸம்பந்தஸ்வர்காநுபவாநந்தரம் அசாஸ்த்ரீயமான ஹிம்ஸைக்கு பலமாக வ்ரீஹ்யாதிஜந்மம் வருகிறது । இதி சேந்ந । சப்தாத் । ஸம்ஜ்ஞபநத்துக்கு அஹிம்ஸாத்வாவகசப்தமிருக்கையாலென்னபடி । அதெங்ஙனேயென்னில், ஹிரண்யசரீர ஊர்த்வ: ஸ்வர்கம் லோகமேதீதி । ந வா உவேதந்ம்ரியஸே ந ரிஷ்யஸீதி । இத்தால் அக்நீஷோமீயஹிம்ஸைக்கு பாபகத்வம் கிடையாதென்னுயித்து ॥

ஸூ. ரேதஸ்ஸிக்யோகோऽத ॥ ௨௬ ॥

அத வ்ரீஹ்யாதிபாவாநந்தரம் ரேதஸ்ஸிக்யோகம் ச்ருயதே யோ யோ ஹ்யந்நமத்தி யோ யோ ரேதஸ்ஸிஞ்சதி தத்பூய ஏவ பவதீதி । இங்கு ஸ என்று அத்யாஹரிக்கவேணும் । ஸ: புந: திரும்பவும் தத்பவதி ரேதஸ்ஸிக்ரூபியாக பவிக்கிறனென்று அர்த்தம் । இத்தால் பூர்வோக்தஸம்ச்லேஷமாத்ரம் தோணுகிறதுபோல் வ்ரீஹ்யாதிபாவத்திலும் ஸம்ச்லேஷமாத்ரமென்று ஸித்திக்கிறது

ஸூ. யோநேச்சரீரம் ॥ ௨௭ ॥

யோநௌ யோஷித்ருபத்வேந சரீரம் இராங்குகிற ஜீவன் சரீரத்தை அடைகிறான் । அங்கு தானே ஸ்வவசா:

...வென்னபடி । இத்தால் ...களி லும் ...னுக்கு ...மென்னுகருத்து ॥

இந்த பாதத்தில் ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் ...மென்று சொல்லுகையாலே ...மாயித்து ॥

இந்த பாதத்தில் ஆறு அதிகரணங்களிலும் ...த்தை ஒரு ஶ்லோகத்தால் காண்பிக்கிறார் தேசிகேந்த்ரன் ॥

[illegible] ॥

தத்ந்தர ப்ரதிபத்த்யதிகரணத்தில் தேஹத்தை விடுகிற ஜீவன் ஸூக்ஷ்மபூதங்களைக்கொண்டு போகிறானென்றும், க்ருதாத்யயாதிகரணத்தில் ...ன ஜீவன்போன மார்க்கமாயும் ...மார்க்கமாகவும் இறங்குகிறானென்றும், அநிஷ்டாதிகாரிணாமென்கிற அதிகரணத்தில் நரகமார்க்கத்தை அடைந்த ஜீவர்களுக்கு ...இல்லையென்றும், ...யிகரணத்தில் ...இல்லையென்றும், நாதிசிரேண விஶேஷாதென்கிற அதிகரணத்தில், ...களில்நின்றும் ஶீக்ரமாக இறங்குகிறானென்றும் அந்யாதிஷ்டிதாதிகரணத்தில் ...மான வ்ரீஹ்யாதிகளில் ஸம்பந்தமாத்ரமென்னும் இந்த ஆறு அர்த்தங்களும் இந்த பாதத்தில் ப்ரதிபாத்யங்களென்று அர்த்தம் ॥

இதி ஶ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்த...

த்ருதீயாத்யாயே ப்ரதம: பாத: ॥

ஶ்ரீ ... ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே வேங்கடவரதார்யமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீ ஶாஸ்த்ரார்த்ரயமுனிவ வாக்தீபிகாயாம்

த்ருதீயாத்யாயே த்விதீய: பாத: ॥

உபயலிங்கபாதாரம்பத்துக்கு வையர்த்த்யத்தை ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் ॥

ப்ரத்யேகம் ஸ்வஸ்வபாவேஷு ஸதோஷேஷு ப்ரஸக்தா
நாத்யாயத்வேஷு தத்வைஶ்வரூப்யாக்ருஷ்டிஜ்ஞா கிமிதி பாநபலா
ஸாதநாத்யாயமத்யே । தத்ஸவம் வித்யாபேதம் விஶதயிதுபரம்
தத்தத்குணவிஶேஷாத் ஸித்தோபாயாத்மபாவம் ப்ரயதிதுமபி
ஶேஷ: ப்ராப்யத்ருஷ்ணா ப்ரவ்ருத்தை ॥ அத்யாய: ॥

கீழ் அத்யாயத்வயத்தால் ஸ்வஸ்வபாவத்துடன் ப்ரஹ்மம் சொல்லப்பட்டதே யாகிலும் இந்த ஸாதநாத்யாயத்தில் உபயலிங்கபாதத்திலும் எதற்காக சொல்லப்படுகிறதென்னில் வேத்யமான ப்ரஹ்மகுணபேதத்தாலே வித்யாபேதம் சொல்லுகையாலும் ப்ரஹ்மமே ஸித்தோபாயமாகையாலும் ப்ராப்யத்ருஷ்ணாவ்ருத்தியின் பொருட்டு ஸாதநாத்யாயத்தில் ப்ரஹ்மோக்திக்கு விரோதமில்லை என்னு கருத்து । ஸங்கதிஸ்து இந்த பாதப்ரவ்ருத்தத்தில் ஜீவனுடைய ஸ்வாபாத்யவஸ்தையை சொன்னது எப்படிக்கூடுமென்னில் ஸாதநாநுஷ்டிகள் பரமாத்மாதீநங்களென்கைக்காகவும் ஜீவனுக்கு ஶக்திபேதமிலும் அஸ்வாதந்த்ர்யஜ்ஞாநத்துக்காகவும் வைராக்யபாதத்தில் சொல்லாமல் இங்குசொன்னதில் விரோதமில்லை ॥

உ த்தரஸூத்ரம் கர்த்ருத்வாதிகரணம் — ஜ்ஞாதாதிகரணத்தாலே ஜீவனுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வம் சொல்லப்பட்டது. இப்போது ஸாஸ்த்ரார்த்தமாக வரவேணுமென்னுமிடம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறதென்னுமஹேது ॥

ஸூ. கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் ॥ ௧ ॥

ஸம்ஶயவிஷயம் ப்ரவ்ருத்திः । கர்த்ருத்வம் ப்ரயோஜனமாக நடக்கிற ப்ரயோஜனத்தையுடைய ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு வேதாந்த வாக்யங்களுக்கு ஸம்பந்தம் ஜீவனாலே ப்ரயோஜனமில்லையோ ஶாஸ்த்ரம் ஸாத்யமாக ப்ரவ்ருத்திக்கக் கூடும் । ஸர்வ ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு ப்ரயோஜனமுண்டு । உத் பரிஹாரமாவது என்னு ஸம்ஶயம் । ஜீவாத்மா என்னு பூர்வபக்ஷம் । கர்த்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமானது । ஜீவனு ஸுகாதிகளையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் ப்ரவர்த்திக்கப் பொறுக்கையாலும் ஶாஸ்த்ரங்களில் கர்த்ருத்வம் என்னு கர்த்ருத்வம் சொல்லுகையாலும் ஜீவனே கர்த்தாவென்னபடி । இந்தபூர்வபக்ஷத்தை மேல் இரண்டு ஸூத்ரத்தால் அருளிச்செய்கிறார் ।

பா. கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் ॥

கர்த்தா ஸர்வ ஶாஸ்த்ரார்த்தः அதில் சொல்லப்பட்ட ப்ரயோஜன ஶாஸ்த்ரமானது । ஜ்ஞானாதி ஸ்வபாவமான ஜீவனால் ஶாஸ்த்ரிக்கப்பட்டதாகிறதன்றோ । ப்ரவ்ருத்தியாதி கர்த்தா என்னு ஜீவனை ப்ரவர்த்திப்பதாலென்னபடி

பா. நிர்குணத்வாதேகே ஸாங்க்யாः ॥ உ ॥

ஸாங்க்ய சில வேதாந்திகள் நிர்குணத்வம் இந்த ஜீவாத்மாவைத் தானே ஸ்வரூபஸ்வபாவமாகச் சொல்லுகிறார்கள் । அதெப்படியென்னில், யாவஜ்ஜீவமவஶ்யம் ஜாமதிம் கர்மங்களை பரார்த்த த்ருஷ்டா நிர்குணமதி இந்த ப்ரவ்ருத்திமான கர்மத்துக்கு காரணமேதென்னில் ஸாங்க்ய கர்மத்தாலே ப்ரகாஶ ஸாத்த வஸ்த்ராப்ரணீஷு என்னு மேல்விவரிக்கிறபடியே கார்யமதி ப்ரவ்ருத்தியாலும் ஸாத்யாதிகளே சொல்லப்படுகிறார்கள் । ஆகையால் ஜீவனே கர்த்தா என்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸி. ரோயாரோந்து காஷ்டப்ரஸாநநிவ்ருத்தஸாரதேவஷாத் ॥ ௩ ॥

தாத்பர்யம் – தேவதேவக்ஷணத்வ ப்ராவ த்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது । ஸாவயமான ரயோர்த்ரயுஜாதமானது ஜீவஸ்வரூபமன்று । அவி த்ய ஸாம்ஸாரிக ஸம்ஸ்காரம் ரோயாரோதம் ஸ்வஸ்வரூபரோக நாசாவ்யமாயும், தீக்ஷாரஹால் அனுபவிக்கத்தகாததாயும், ஸ்வ காலத்துக்குள்ளே நசிக்கிறதாயும் ஆஸ்ரயபதேவமாயுமென்ன படி । ஜீவனுக்கு ஏன்கூடாதென்றால் அவனுக்கு ஸத்வஸம்கல்ப ஸம் ஸம்ஸாரதஶையில் காஷ்டப்ரஸாநநிவ்ருத்தஸாரதேவமா கையாலே ஸங்கல்பாதிகளாலே ஸுகரக்ஷணம் கூடாது । காமம் காமம் வாரவேஷா திமிரோணம் என்கிற ஶ்ருதி வாரவேஷ ஷினத்தானே ஸுஷ்டாவாகச் சொல்லுகிறது । எதனாலென்றால் யவநஷஸ்வேஷஜாமதி என்று உபக்ரமத்திலும், தஸ்மி ரோகாஸி தாவம் தோநாத்ருதி கஶ்ர । என்று உப ஸம்ஹாரத்திலும் வாரவேஷாஸாதாரண்யமே பூர்த்தி மாகையாலென்னபடி । ஸஹிகர்த்தாவென்கிற தஸ்வமோவென்றால் வ காரணத்தோடு தர்மராயமாகையால் வாரவேஷாத்ரிமை வாரமேபிக்கிறது ॥

ஜீவனுக்கு ஸத்வஸங்கல்பம் ஸ்வாபாவிகமாகில் ஏன் ஸம் ஸாரதஶையில் வ காஶிக்கவில்லையென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறார்.

ஸி. வாராஹிப்ராநாத் திரோஹிதம் ததோஹ்யஸ்ய
பந்தவிபர்யயௌ ॥ ௪ ॥

தாத்பர்யம் ஶங்கையை வ்யாவர்த்திக்கிறது । வாராஹிப்ர நாத் । வாரஸங்கல்பத்தால் ஸஹ ஜீவனுடைய ஸ்வாபாவிகரூ பமானது அநாதிகர்மவஸாஹத்தால் திரோஹிதம் । ததோ ஹி அந்த ஹரவஸ்ஸங்கல்பத்தால் தானே ஸஹ பத்தஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரமோக்ஷங்கள்சொல்லப்படுகிறதுகள் । எங்கேயென்னில், கொஹ்யேவாந்யாத்கஃப்ராண்யாத், யதேஷ ஆகாஶ ஆநந்த

ஸ்ராக், ஸாஷெஹேராவாகையாதி, வரமெஜாதிர வைஸம்வைத்
வேதாந்தவேணாஸிநிஷ்டத்ஜத்ராதிஶ்ருதிகள்

திரோபாநவகாரத்தைச்சொல்லுகிறார்.

ஸூ. தேஹயோகாத்வா ஸோபி ॥௫॥

இங்கு ஸாம்ஸாரம் விகாராயுமாய்க்கொண்டு வ்யவஸ்திதவிகாரத்தில் வருகிறது। தயாவ ஸோபி திரோதாநமும் ஸ்ருஷ்டிதசையில் தேவமநுஷ்யாதிதேஹாகாரமாக பரிணமிக்கிற அசித்ஸம்பந்தத்தாலும் பந்தயகாரத்தில் நாமரூபவிபாகாநர்ஹஸூக்ஷ்மதசாவிசிஷ்டமான அசித்ஸம்பந்தத்தாலும் உண்டாகிறது। அத: திரோஹிதனான ஜீவன் ஸ்வாபாவிக ரூபம் உடையவனென்று ॥

ஸூ. ஸூசகஶ்ச ஹி ஶ்ருதேராசக்ஷதே ச தத்விதஃ ॥௬॥

ஹி। யாதொருகாரணத்தால் ஶ்ருதி: ஶ்ருதியாலே ஸூசக: ஸ்வப்நம் ஶுபாஶுபஸூசகமாகச்சொல்லப்படுகிறதோ தத்விதஃ ஸ்வப்நாத்யாயவித்துக்களும் சுபாசுப ஸூசகமாக சொல்லுகிறார்களோ। அந்த காரணத்தால் ஸ்வாப்நார்த்தங்கள் ஜீவஸங்கல்பிதங்களன்று ஏனென்றால் ஸ்வப்நம் ஸ்வாதீநமாகில் அநிஷ்டஸூசகத்வம் ஸ்வப்நத்துக்கு சொல்லுகை உசிதமன்றென்று கருத்து। இதில் ஶ்ருத்யாதிகளாவன, யதா கர்மஸு காம்யேஷு ஸ்த்ரியம் ஸ்வப்நேஷு பஶ்யதி। ஸம்ருத்திம் தத்ர ஜாநீயாத்। அத: ஸ்வப்நே பாபாஷம் க்ருஷ்ணம் க்ருஷ்ணதந்தி
த்யாதிகள். ஆகையால் ஸ்வப்நம் ஷாவரமாத்மாதுஷ்டமென்று ஸித்தம் ॥ க ॥

பரமாத்மாவின் காரணத்தில் ஸ்வப்நம் நிரூபிக்கப்பட்டது।
இதானீம் ஸுஷுப்திஸ்தானம் பரீக்ஷிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி॥

ஸூ. தத்பாவோ நாடீஷு தச்ச்ருதேராத்மநி ச ॥௭॥

நாடிகள், புரீதத், ப்ரஹ்ம ஆக இந்த மூணும் ஸுஷுப்திஸ்தானமாக ஶ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது। இதுகளுக்குள்ளே ஏதாவது ஸுஷுப்திஸ்தாநமா, அல்லது மூணும்சேர்ந்து

தாவோ என்று ஸம்ஶயம் । விஜ்ஞாநமென்று பூர்வபக்ஷம் । ஸ்ருஷ்டா ஜ்ஞாநஸ்வரூபோ பவதி என்னும், தாஸி: ப்ரத்யஸ்தமிதபேதம் என்னும் ஸத்தாமாத்ரம் ஜ்ஞாநஸம்வேதநா பவதி என்னும் ஶ்ருதிகளாலே ஜீவாத்மஸ்வரூபங்களுக்கு ஸாரஸ்யம் நிரபேக்ஷ்யம் தோனுவதால் விஜ்ஞாநமே யுக்தமென்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஜ்ஞாதா த்ரிவ ॥

ஜ்ஞாதம் ஸ்வப்நஜ்ஞாதம் ஸாக்ஷித்வமிதி த்ரய: । நாஶீதா நாபீகளிலும் ஸூக்ஷ்மப்ரேத்யாதிடத்திலும் ஸகாரத்தாலேவாரீதத்திலும் ஆக இந்த மூன்றிலும் ஸாக்ஷித்வம் உண்டாகிறதென்று கருத்து । காத: தத்த்வேத: । மூன்றுவஸ்துக்களையும் ஸாக்ஷித்வஸாதநமாக ஶ்ருதிசொல்லுகையாலென்னபடி । ப்ராஸாத்வப்ராயங்க ஸாதநங்களாய்க்கொண்டு ஜீவாத்மஸ்வரூபமான வஸ்துத்ரயமும் ஶயநஸாதநமாக ஹவிக்கை உசிதமாகையாலும் அதில் ஸ்வரூபமே ஸாக்ஷாத்ஸாதநமாகையாலும் ஸர்வஸாதநத்வபக்ஷமே யுக்தமென்று கருத்து ॥

ஸூ. ஜ்ஞ: ப்ரோவோயோऽஸாத ॥ ௮ ॥

ஜ்ஞாதா ஸ்வரூபம் ப்ரோக்த: ப்ரோக்தஶ்ருதி: ஜ்ஞ: ஜ்ஞாதஸ்ய உபபத்தே ஜத்யய: । ஶ்ருதிபோமென்றால் ஸத ஜ்ஞாத்வ நவிஜா: ஸத ஜ்ஞாத்வாத் ஸதி ॥ உ ॥

ஸூ. உத்க்ராந்திகத்யாகதீநாம் ॥ ௯ ॥

கிம் ஸாக்ஷாத்ஜீவனே ப்ரவ்ருத்தஸ்யத்தில் எழுந்திருக்கிறானோ, உதாஹ்ருதி ஸம்ஶயோபஸமாஸ ஸங்கதி: ॥

இந்த ஸங்கதியில்சொன்ன ஸம்ஶயமே இங்கு ஸம்ஶயம், ஸாக்ஷாத்துனையும் ஸவிஶேஷாதிநிர்ணயத்துனையும் ஸ்வரூபஸம்பத்தியுடையவனையுமுள்ள ஜீவன் ஸாக்ஷியைக்காட்டிலும் விலக்ஷணனல்லாமையாலே ஸ்வாமீதத்வஸம்பந்தமில்லாத்தாலே ஸாக்ஷாத்ஜீவனைக்காட்டிலும் ஜந்மனே எழுந்திருக்கிறானென்று பூர்வபக்ஷம்

விஶேஷஸ்ய ஸத்த்வஸ்ய ஸத்த்வத்துக்கு கர்மநாஶகமான ப்ரஹ்மஜ்ஞாந மில்லாததாலும் ஸக்ருத்ஸமான ப்ராப்திகர்மம் தன்னால் கர்மாரோ க்ஷ்யமாகையாலும்பொருளமென்னுஸத்த்வாரோஹ ப்ரஸ்ஹ்ரிதிஜ்ஞ வருகையாலும், ப்ரஜோத்ர ப்ராப்ராஷா ஸிஜோஷா ஐஶ்வர்யஶ்ரு யஜ்ஞஸ்ஸமஷ்டி ஶுமாஸமஷ்டி ஶப்தத்தாலும் ஸாதிஸாய நாநா ஷ்டாநமன்னியில் ஸத்த்வன் ஸாக்ஷாத்தும் விஷயத்தில் ஸாயநவி த்ராநயக்த்யம் வருகையாலும் ஸத்த்வஶப்தோக்தி ஸிஷா த்து । கிஞ்ச இந்த ஜீவன் ஶரீரஶ்ரு யவிஶேஷஜன்னு । கிஞ்ச காரணகர்மபாப ப்ரத்யநத்தால்வருகிற ஆயாஸநிவ்ருத்திக்காக பரிபாகஸத்த்வத்தை அடைந்து ப்ரமாணஸத்த்வத்துக்கொண்டு கர்மப்ரயத்நாய்மாக அவனைஎழுந்திருக்கிறனென்னுஸிஷம்।

ஸத்த்வராய்மஸ்ய ॥

ஸவ்ய ஸத்த்வஸ்வாயம் காதம் கர்மாநாஷ்ட்ரிஶப்தவி யிஷ்ய: । ப்ரத்யக்ஷமென்ன, ப்ரஸ்ரிதிஜ்ஞபென்ன, ப்ரத்யாக்ஷஶப்தமென்ன, ஸாயநாநாஷ்டாநஸிஜயென்ன. இதுக ளாலென்னபடி ॥ ௬ ॥

ஸி ஶாஸ்த்ரஸ்யஸம்பத்தி: பரிஶேஷாக ॥௧௦॥

இதுவரை ஜாம ஸவஸஸாஷாஸ்த்ரஸ்யவிஶேஷங்களை ஶோதித்துப்ரத்யாராதிஸாஷாஸித்தாந்தஸிஷயானது விசாரிக்கப்படுகிறதென்னு ஸம்மதி । ஜாம ஸவஸங்களிரண்டும் பஜ்ஞாயாஸமாகையாலும் ஸாஷாஸித்ரப்ரத்யக்ஷன் பஜ்ஞா விஶேஷப்ரதிஜ்ஞைகளாகையாலும் தயோதிஷ்யஸம்மதி: ॥

கிம் ஶாஸ்த்ரஸ்யானது ஶரணத்தைக்காட்டிலும் கர்மாந நமா இல்லையா என்னு ஸம்ஶய । ஸம்ப்ரதிஷ்யாவாரங்க ளும் உபாதங்களாகையாலே ஶாஸ்த்ரப்ர ஶரணத்தைக்காட்டி லும் வேறில்லை என்னுபூர்வபக்ஷ । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஶாஸ்த்ரஸ்யஸம்பத்தி: பரிஶோஷாக ॥

ஶாஸ்த்ர ஶாஸ்த்ரவித பரமேஷ்டி யாதொரு ஶாஸ்த்ரா ஶேஷ இருக்கிறதோ அந்த கர்மஸிஷயானது கர்மஸம்பத்தி:

மரணவ்யாபாராபாவாத் ப்ராணாதிப்ரஸ்த்ரவா | அர்த்தமரணமென்று கருத்து | அத: பரிஶேஷாத் | ப்ராணாதிஸர்வவ்யாபாரம் இல்லாத்தாலே ஸாக்ஷியின்றியாயும், ஜாக்ரதாத்யவஸ்தையில் கண்ட ப்ராணாதர்ஶநத்தால் ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திவிலக்ஷணையாயும் மூர்ச்சிதபுருஷனுக்கு ப்ராணஸஞ்சாரம் த்ருஷ்டமாகையாலே மரணவிலக்ஷணையாயும் ஆகாரவைலக்ஷண்யத்தால் ஸம்ப்ரக்ஷ்யப்ராணாவஸ்தா தோனுகையாலே மூர்ச்சை அர்த்தமரணமென்று ஸித்தம் || ௪ ||

இந்த நாலு அதிகரணமும் ஒரு பேடிகை | இதில் ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திமூர்ச்சாத்யவஸ்தைகளில் உண்டான தோஷம் காண்பிக்கப்பட்டது | இதின்பிற்பாடு ப்ரஹ்மம் ஜாக்ரதாதிஸர்வாவஸ்தாகதமாயிருந்தாலும் அந்த அவஸ்தாப்ரயுக்ததோஷஸம்பந்தரஹிதமாயும் [illegible]மென்னும் நாலு அதிகரணங்களாலே ஸாதிக்கப்படுகிறது ||

ஸம்ஸாரிஜீவனுக்கு வைராக்யார்த்தமாக அவஸ்தைகளை நிரூபித்து ப்ராப்யத்ருஷ்ணாஸித்த்யர்த்தமாக பகவானுக்கு உபயலிங்கத்வம் ஸாதிக்கப்படுகிறதென்று அதிகரணஸங்கதி ||

ந ஸ்தாநதோऽபி பரஸ்யோபயலிங்கம் ஸர்வத்ர ஹி ||௧௧||

கிம் ஜீவனுக்குப்போலே அந்தர்யாமியான ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜாக்ரதாதிஸ்தாநப்ரயுக்ததோஷங்கள் ஸம்பவிக்குங்களா? உத மாட்டாதுகளா என்று ஸம்ஶயம் | ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ய: சக்ஷுஷி திஷ்டந் ய: ரேதஸி திஷ்டந் இத்யாதிகளாலே ஜீவனுக்குப்போலே அந்தர்யாமியான ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஸர்வாவஸ்தையிலும், அவஸ்திதி சொல்லப்படுகையாலும் ஸ்வதந்த்ரனுக்கும் ஸ்வேச்சையாலும் மாம்ஸஶோணிதாதிமஜ்ஜநம் அபரிஹார்யமாகையாலே ஸர்வதோஷங்களும் ஸம்பவிக்குங்களென்று பூர்வபக்ஷம் | இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ||

நஹ்யாநகோபஜஸ்ய பரமேஹ்யாஹுபஜம்ஸம் ஸம்பந்தம் ஹி ॥

ஹ்யாநகோபஜஸ்ய வ்யாதிவ்யாதிகளில் உத்பத்தியோகங்கள் ஸ்வித்தியாலும் பரஸ்ய பரமேஹத்துக்கு ஸம்பந்தமெதாரக்தேடோஷங்கள் ஸம்பவிக்கமாட்டாதுகள் । ஜீவனுக்கு அந்தந்த ஹ்யாநவித்தியால் பக்தரதோஷம் வருகிறாப்போலே தேஹத்துக்கு வரமாட்டாதென்னு கருத்து । கர்மம் உபஜம்ஸம் ஸம்பந்த ஹி । யஸ்மாத் காரணாத் ஸம்பந்த ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளில் நிரஸ்தநிகில தோஷஸ்வரூப கல்யாணகுணாகரமான உபஜம்ஸம் உபஜத்வம் மான பரமேஹம் அப்ராக்ருதமாகிறதோ । அந்தக்காரணத்தால் தோஷம் ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்னபடி । ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாவன அவஹதபாப்மா + ஸத்யஸங்கல்ப: । யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித், யோ ஜாதோ + தேஹஸ்பர்ச: । பராத்பரஸ்ய இத்யாதிகள் ॥

ஸூ. தேஹாதிதோஷ பக்ஷேகதமானாகு ॥௧௨॥

ஸம்ஸாரத்தில் அவஹதபாப்மாவான ஜீவனுக்கு தேஹாதிஸரீரஸம்பந்தமடியாகவாதத்தால் தோஷங்களுண்டாகிறாப்போல் தேஹத்துக்கு ஸ்வதஸ்ஸ்ஸமான அவஹதபாப்மாதிகுணங்களிருந்தாலும் யஸ்ய ப்ருதிவீஸரீரம் இத்யாதி ஸரீரஸம்பந்தமடியாகவாதத்தால் அப்படிப்பட்ட தோஷங்கள் ஸம்பவிக்குங்கள் । இதிலே । பக்ஷேகம் பதிவயாபூ । கதமானாகு । தோஷாஸம்பந்த பரத்தாலென்னபடி । ததாஹி யஸ்ய ப்ருதிவீஸரீரமென்னு பர்யாயங்கள் தோரும் வஷத ஜ்ஞாதபாஸ்ரீதயென்னு உத்பத்திக்கு நிஷேதம் சொல்லுகையாலே ஸரீரஸம்பந்தமாத்ரம் தோஷாவாஹகமன்னு । ஜீவனுக்கோவென்னில் பராதீனத்வம் கர்மாதிதமென்கிறபடியே, ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேதுவான கர்மஸம்பந்தமான ஸரீரஸம்பந்தமிருக்கையாலே அது தோஷாவஹமென்னு கருத்து ॥

ஸூ. அவிசேஷேகே ॥ ௧௩ ॥

அவிசேஷேகே பின்னையும் ஜகதாம் ஸ்ரீநிம் பிலதேஹாதிகள் ஓரே, ஸரீரத்திலிருக்கிற ஜீவபரமாத்மாக்களுக்குள்ளே ஜீவனுக்கு

பரார்த்ஷாயத்தையும் பரனுக்கு தநுஹாவத்தையும் நியமே-
நைஸ்வர்யத்ருஷ்டியோகத்தையும் ஸாக்ஷாத்மாகவே சொல்லுகி-
றார்கள் । ஆவஸாவண்யா ஸமாஜா ஸவாயா ஸ்ஸாநம் வ்ருக்ஷம்
பரிஷஸ்ஜாதே । தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்தி அநஶ்ந-
ந்நந்யோ அபிசாகஶீதி என்னும் பிப்பலம் கர்மபலமிதி ச்ருதி: ।
ப்ரஹ்மாதிசரீரங்களில் ப்ரவேசத்தாலுண்டான நாநாவித-
ஸம்பந்தமென்ன அதடியாகவந்த தேஹஸம்பந்த ப்ரயுக்தமதி வி-
யிவஶ்யக்ஷவாதிவகர்மவஶ்யக்ஷவமென்ன இந்த இரண்டுக்கும் நிதா-
நமான சரீரஸம்பந்தம் ஜீவனுக்கு இருக்கிறப்போலே பர-
னுக்கும் அநந்த விஸ்வநாநாவிதவ்யாக்ராவாணி என்னு அநந்த
வேசக்ருதநாநாவிதஹாக்ஷ வியிவஶ்யக்ஷவாதிகளும் தத்காரண-
மான தேஹஸம்பந்தமும் தாத்ருஶமாயிருக்கதேஹத்துக்குமாத்ரம்
கர்மபாநவாநம் எப்படி சொல்லக்கூடுமென்கிற ஆக்ஷேபத்தால்
சொல்லுகிறார் ॥

ஸூ. சாரீரவத்தேஹி தஸ்ய யாநகவாச் ॥௧௬॥

சாரீரவத்தேஹி தஸ । ப்ரஹ்மாதிசரீரங்களில் அநந்த-
ப்ரவேசித்து நாநாவிதஹாக்காய்க்கொண்டு தேஹாதிசம்ப-
வாவ்ருத்தியிருந்தாலும் அந்த தேஹம் சாரீரவத்தாதென்று
நிச்சயிக்கப்படுகிறது । ஜீவனுக்குப்போலே சரீரிக்ஷநிபந்த-
மான வியிவஶ்யக்ஷவாதிவகர்மவஶ்யக்ஷவமில்லாத்தாலே சாரீரவ-
தென்னுகருத்து । குத: ப்ரயாநகவாச் । நிவர்த்தகத்வந
ப்ரயாநநகையாலே இத்தாலே ஸ்வதந்த்ரனென்னுக்குமாயித்து ।
ஆகாசோ ஹவை நாமரூபயோர்நிர்வஹிதா தேயதந்தரா
யென்னு நாநாவிதகார்யங்களான உத்பவாத்யவஸ்தைத்தாலே
நிவர்த்தகக்ஷவாதம் சொல்லப்படுகிறது । இத்தால் தேஹத்துக்கு
வியிவஶ்யக்ஷவமெப்படி பரிஹ்ருதமாயித்தென்னில் விதி இரண்டு
விதம் । ஜ்ஞாதாஜ்ஞாதவந்தமென்னும், ஸ்வதந்த்ரதந்த்ரபர்யந்தமென்-
னும் ஸம்ஸாரது ஸவர்ஜ்ஞனுகையாலே ஜ்ஞாதாஜ்ஞாதவநம் கூடா-
து । ஸ்வதந்த்ரனுக்கு ஸவர்வசக்தனாகையாலே ஸர்வகர்த்ருத்வ

ஸர்வஜ்ஞாகாரா என்று ஶாஸிக்கத்தகுந்தவனென்று । லோகத்தில் ஆஜ்ஞையும் அநுஜ்ஞையும் ஹிதவித்தான்ஸ்வாமியின் ஸம்ஸாரா ஸர்வஜ்ஞாகாரா என்று நியமிக்கக்காணுகின்றோம் ஆகையால் ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாபரிஹாரம் இல்லாத்தாலே விஶேஷ்யமான ப்ரஹ்மத்தில் ஸ்வரூபத ஶக்திகமாய்க்கொண்டு விஶேஷணபூதஜீவனிடத்தில் வியாபனது ஸம்பவிக்கிறதென்னுகருத்து । அத: ப்ரஹ்ம உபயலிங்கமேவ ॥

நநு ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம என்கிற ஶ்ருதியில் நிர்விஶேஷப்ரகாஶைகாகாரமான ப்ரஹ்மம் ஸமர்த்திதமாகையாலே எப்படி உபயலிங்கம் ப்ரஹ்ம என்கிற ஸித்தாந்தம் ஸமர்த்திக்கிறீர் ॥

ஸூ. ப்ரகாஶவச்சாவையர்த்யாத் ॥௧௫॥

யதா ஸத்யம் ஜ்ஞாநமென்கிற வாக்யத்துக்கு ஸாமர்த்ய ஸித்தமாக ப்ரகாஶமே ப்ரஹ்மஸ்வரூபமென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோமோ ததா யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் இத்யாதிவாக்யஸாமர்த்யத்தின்பொருட்டு கல்யாணகுணவிஶிஷ்டம் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமென்று அங்கீகரிக்கவேணும் । ஆகையால் உபயலிங்கமேவ ப்ரஹ்ம ॥

ஸூ. ஆஹ ச தந்மாத்ரம் ॥ ௧௬ ॥

ஸத்யம் ஜ்ஞாநமென்கிற வாக்யம் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜ்ஞாநமே ஸ்வரூபமென்று மாத்ரம் சொல்லுகிறதே தவிர கல்யாணகுணாகாரத்தை நிஷேதிக்கவில்லை ॥

ஸூ. தர்ஶயதி சாதோ அபி ஸ்மர்யதே ॥ ௧௭ ॥

அதோ ஸர்வம் வாக்யத்தை சொல்லுகிறது । க்ருத்ஸ்நமான வேதாந்தமும் நிரஸ்தநிகிலதோஷ கல்யாணகுணாகாரஸ்வரூபமென்றதை தர்ஶயதி காண்பிக்கிறது ॥

நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம் । தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் இத்யாதி: । ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ ஸ்வஶக்திலேஶாத்த்ருதபூதஸர்க: । தேஜோபலைஶ்வர்யமஹாவபோத ஸுவீர்யஶக்த்யாதிகுணைகராஶி: ॥ பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேஶாதய: ஸந்தி பராவரேஶே ॥ இத்யாதிகளிலே ॥

ஸூ. அதஏவசோபமா ஸூர்யகாதிவத் ॥ ௧௮ ॥

யாதொரு காரணத்தாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு நிரஸ்தநிகிலதோஷத்வகல்யாணகுணாகரத்வரூபோபயலிங்கம் ஸித்தமாயிருக்கையாலே ப்ருதிவ்யாதிகதஜீவஸந்நிதிப்ரயுக்ததோஷம் கூட இல்லையோ அந்தகாரணத்தாலே சாஸ்த்ரங்களில் ஜலஸூர்யாதித்ருஷ்டாந்தம் சொல்லப்படுகிறது । ஆகாசமேகம் ஹி யதா கடாதிஷு ப்ருதக்பவேத் । ததாத்மைகோஹ்யநேகஸ்தோ ஜலாதாரேஷ்விவாம்சுமாந் ॥ இத்யாதிகளிலென்னபடி । இத்தால் ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ருதிவ்யாதிஸ்தாநப்ரயுக்தப்ருதிவ்யாதிகததோஷாநபிஸம்ஸ்ருஷ்டத்தில் ஜலாதாரஸூர்யத்ருஷ்டாந்தமென்றுகருத்து ॥

ஸூ. அம்புவதக்ரஹணாத்து நததாத்வம் ॥ ௧௯ ॥

அத்ர சோதயதி । அம்புவத் இங்கு ப்ரதர்சிதத்ருஷ்டாந்தம் । அம்புவதம்பு நீரிலே ஜலத்தில்ஸூர்யன் இராமல்கொண்டுதானே ஸ்ருஷ்டியால்இருக்கிறவர்போலேதோணுகிறாரோ, அக்ரஹணாத் அப்படி பரமாத்மா ப்ருதிவ்யாதிகளில் க்ரஹிக்கப்படாததனால் யஃப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தர இதி வாக்யவமாகவே அங்கு இருக்கிறவராக க்ரஹிக்கப்படுகிறபடியால் । நததாத்வம் । ஸூர்யனுக்கு ஜலகததோஷமில்லாததுபோல் பரமாத்மாவுக்கும் ப்ருதிவ்யாதிகததோஷமில்லையென்னவொண்ணாது । ஸ்வதஃ பரமாத்மாயிருக்கையாலென்னபடி ॥

இந்த சோத்யத்தை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. வ்ருத்திஹ்ராஸபாக்த்வமந்தர்பாவாதுபயஸாமஞ்ஜஸ்யாதேவம் ॥ ௨௦ ॥

ப்ருதிவ்யாதிவிஷயஸ்தாநத்திலிருக்கிற பரமாத்மாவுக்கு அந்தர்பாவாத் ப்ருதிவ்யாத்யந்தஸ்தாநத்தால் । வ்ருத்திஹ்ராஸபாக்த்வம் தத்ஸ்தாநப்ரயுக்தவ்ருத்திஹ்ராஸபாக்த்வமானது ஜலாதாரேஷ்விவாம்சுமானென்று த்ருஷ்டாந்தத்தால் நிவ்ருத்திக்கப்படுகிறதென்று கருத்து । இப்படி எதனால் தோணுகிறதென்னால் । உபயஸாமஞ்ஜஸ்யாதேவம்

த்ருஷ்டாந்தத்வயமும் ஸமஞ்ஜஸமாகைக்காக இந்தநயம் நிரூபிக்கப் படுகிறது । ஶுக்லாஶங்கம் ஹி யதா பீதாதிஷு ப்ரத்யஹமேவ । ஜலாயாதேஶத்வாம்ஶாநு என்று விஷமமான த்ருஷ்டாந்தங்களிலே த்ருஷ்டாந்தஸித்தமான ஶுக்லாம்ஶமென்ன ஸ்வதஃ ஸம்பந்தமான ஸம்ஶாஸனமென்ன, இந்த இரண்டு த்ருஷ்டாந்தங்களுடைய உபாதாநமானது பாரமார்த்திகத்வாவுக்கு ப்ரத்யக்ஷாதிதோஷஸாக்ஷாத்ஸித்தமான ஶக்தமென்று சொன்னால்தான் ஸமஞ்ஜஸமாகும் । ஸ்வப்னத்துக்கு ஜலத்தில் ஸம்பந்தமில்லாதாப்போலே ப்ரத்யக்ஷாதிகளில் பேதத்துக்கு ஸம்பந்தம் கிடையாதென்கிற நயத்தில் ஜலாயாதேஶத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமென்று சொல்லில் ஶுக்லாம்ஶங்கம் ஹி யதா பீதாதிஷு என்கிற த்ருஷ்டாந்தோபாதாநத்துக்கு வையர்த்த்யம் வரும் । உபயத்ருஷ்டாந்தோபாதாநத்தால் த்ருஷ்டாந்தஸித்தப்ரத்யக்ஷ தோஷஸாக்ஷாத்ஸித்தம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து । ஜலநாஶத்தில் த்ருஷ்டாந்தஸித்திகளுக்கு ஸம்பந்த ஸாமர்த்யமில்லாதபோதிலும் ஸத்ஸம்ஶய தோஷக்ஷ என்கிற ப்ரயோகத்தில் ஶுக்லாம்ஶத்தில்லாத த்ருஷ்டாந்தோபாதாநம் த்ருஷ்டமாகையாலென்னபடி ॥

நயாதோ நேதி நேதீத்யாதியால் ப்ரத்யக்ஷமான ப்ரத்யக்ஷப்ரபஞ்சத்துக்கு பேதப்ரஸங்கம் ப்ரதிஷேதமாகையாலே நிஷ்ப்ரபஞ்சம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் பேதம் । உபயநிஷேதமென்று பேதமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. ப்ரக்ருதைதாவத்த்வம் ஹி ப்ரதிஷேததி ததோ ப்ரவீதி ச பூய: ॥ ௨௨ ॥

ஶ்ருதிகள், ஶேஷாபேதநாராத்ய த்ருஷ்டப்ரத்யக்ஷாதியாலே ஸித்தமாயும் ஸித்தமாயுமுள்ள ப்ரபஞ்சத்துக்கு பேதப்ரஸக்தமானது ப்ரமாணாந்தராஜ்ஞாதமாகையாலே இங்கு தானே ஜ்ஞாதவ்யமாக உபதிஷ்டமாயித்து । ஆகையால் அதுக்கு நிஷேதம் கூடாது । கிந்து ப்ரக்ருதைதாவத்த்வம் ஹி ப்ரதிஷேததி ப்ரத்யக்ஷமான ஸித்தவஸ்து

ரூபவத் ப்ரக்ருதைதாவத்த்வம் ப்ரஹ்மரூபமன்று என்று அதாத ஆதேசோ நேதி நேதி எங்கிற ச்ருதியில் ப்ரதிஷேதிக்கப்படுகிறது । ததோ ப்ரவீதி ச பூய: । தத: முன்சொன்னதைக்காட்டிலும் பூயஸ்த்தைச் சொல்லுகிறது வாக்யசேஷம் । அதாவது நஹ்யேதஸ்மாதிதி நேத்யன்யத் பரமஸ்தி । அத நாமதேயம் । ஸத்யஸ்ய ஸத்யமிதி ப்ராணா வை ஸத்யம் தேஷாமேஷ ஸத்யமிதி । இங்கு இதிசப்தம் ப்ரகாரவசனம் । இதி ந । ப்ரக்ருதப்ரகாரைதத்த்வமன்று ப்ரஹ்மம் என்று நேதி நேதி என்று நிர்திஷ்டமான ப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் அந்யத்பரமஸ்தி அந்யஸ்ய ஸ்வரூபத்தாலும் குணத்தாலும் உத்க்ருஷ்டமில்லையென்று அர்த்த: । ஸத்யமென்று ப்ரஹ்மநாமதேயம் । அதுக்கு நிர்வசநம் । ப்ராணா வை ஸத்யம் தேஷாமேஷ ஸத்யமிதி ப்ராணஸப்தவாச்யாகையாலும் ஆகாசாதிகள்போலே ஸ்வரூபவிகாரமில்லாத்தாலும் ஸத்யசப்தவாச்யர் ஜீவன் । ஸ்வரூபவிகாரமென்ன ஜ்ஞாநஸங்கோசவிகாஸரூபஸ்வபாவ விகாரமென்ன, இந்த இரண்டுமில்லாத்தாலே தேப்ய: ஜீவர்களைக்காட்டிலும் பரமாத்மா ஸத்யமாகையால் ப்ராணானாம் ஜ்ஞாதஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஏதத்ப்ரக்ருதைதாவத்த்வத்தை ப்ரகாரமாக உபதேசிப்பதால் உபயலிங்கமே ப்ரஹ்ம । ததாச பாந:பாந: ப்ரகாரவிசேஷோபதேசிக்கப்படுகையாலே । அதாத ஆதேசோ நேதி நேதி என்று ப்ரக்ருதைதாவத்த்வம் ப்ரதிஷேதிக்கப்படுகிறதென்னர்த்த: ॥

நநு ஸமஸ்தத: ப்ரத்யக்ஷத்தால் நிர்விசேஷஸந்மாத்ரம் தான் க்ரஹிக்கப்படுகிறது । ததிதிரிக்தமாயும் ஸாத்ஸிம்ஹமாயுமுள்ள விசேஷரூபத்தை அநுவதித்து நேதி நேதி என்று நிஷேதிக்கப்படுகிறதென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. ததவ்யக்தமாஹ ஹி ॥ உஉ ॥

தத் ப்ரஹ்ம அவ்யக்தம் சக்ஷுராதிரூபமான ஒருப்ரமாணத்தாலும் வ்யக்தமன்று । ஆஹ ஹி அப்படி ச்ருதிசொல்லுகிறது । ந ஸம்

ஷ்ட்ரேஷு திஷ்டந் ராஜ்யம் வைஸ்ய' இத்யாதிகா । அத: ஸ்த்ரீணாம் பாஷ்யத்தால் ப்ராஹ்மணமான அவிஸ்தம் வடவாதிகளுக்கு । ஸ்வாதந்த்ரியத்துக்கில்லையென்னுகருத்து ॥

ஸி. அவிஸம்வாதநே ச ஸ்த்ரீணாம் ஸாக்ஷ்யம் ॥ ௨௩ ॥

அவிஸ்வ ஸம்வாதநே ஸ்த்ரீணாம் ஸாக்ஷ்யம் அநுமதமான உபாஸநமிருக்குமாகில் ஹயவஸஸ்வாஸாக்ஷ்ய ஸம்ஸவிக்கும் । ஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் கிடையாதென்னுகருத்து ஸ்த்ரீணாம் ஸாக்ஷ்யம் । அப்படி ஸ்ம்ருதியிருக்கிறபடியாலென்னபடி । நாயகோ ஸ்தாநே நம்மோஹ்யா நயோர்யா நவோஹநாஸ்ருதேந । யதே வேஷஸ்யாணாத்தந்மோஹ்: இதி ஸ்ம்ருதி: । நாஹம்வேதேஷு நந்தவஸா நஹாநேந நவேஜ்யா । ஸத்யாகஸ்நந்யா இதி ஸ்ம்ருதி: । ஆகையால் இதரவர்ணங்களால் அநஸ்வஸ்தமாகையால் ஸ்வாஸ்வஹமொரோபே இத்யாதியால் ஸ்வாதந்த்ரியத்துக்கு ஸ்வகாரமாகச்சொல்லப்பட்ட ஜமதேஷமானது நிஷேதிக்கப்படவில்லை । ஸ்த்ரீணாமேதாவக்கமே ஸ்திதிஸமாகிறது ॥

ஸி. ஸ்வகாமாதிஷ்வாவேஷேஷ்யம் ஸ்வகாமஸ்வ ஸநாஸ்யாஹ்யாவஸாத் ॥ ௨௪ ॥

இதனாலும் ஸ்ரீதத்ஸ்ரீதத்விஸிஷ்டத்வம் நிஷேதிக்கப்படவில்லை । யாதொரு வாஜேஷவாதிகளுக்கு ஸக்தியாமாவஸ்ரயத்தில் அஹ்யாவஸ்யத்தாலே ஸ்வகாமஸ்வ தமஸநமானது உண்டாச்சதோ அப்படிப்பட்ட வாஜேஷவாதிகளுடைய ஸ்வாஹ்ஸ்வாஸ்ரவ ஸம்ணவிஷயதமஸநத்தில் ஸ்வகாமாதிவசஜ்ஞாநாநந்தாதிஸ்வாஸ்ரவத்துக்குப்போல் ஸ்ரீதத்ஸ்ரீதத்விஸிஷ்டத்வத்துக்கும் । அவேஷேஷ்யம் । ஸ்வாஹ்ஸம்ணவாதேஷேஷ்யம் தோத்துகிறது । ஜமதேஷஸ்வத்துக்குமாத்திரம் ஸ்வாஹ்ஸம்ணவ நிஷேதாஸ்ரவவிஸேஷம் இல்லையென்னுகருத்து । ததேஜதத வஸ்யது ஜீவதாஜேஷவ: ஸ்திதேஷ । அஹஜநாஸ்ரஹவம் வஸ்ரதஸ்வஹத்யாதிகளில் தோனுகிறதென்னபடி ॥

ஸூ. அபிஷாநதேந ததாஹி ஸ்ரூதே ॥உரு॥

அத: அநபேத அஸ்ருஷ்டாணஹ்ணஹணேந யோம்மானது உத்
தேவைக்களாலே ஸித்தமாயித்து । ததாஹிஷுதி உபயலிங்கம்
ப்ரஷ உபபணமாக ஸவிக்கும் ॥

இந்த உபயலிங்காதிகரணத்தில் அபிஷேஷய த்ரீககவ
மென்ன, கஸ்ராஜணைகதாநகமென்ன, இந்தஇரண்டும் உபயலி
ஙமென்று சொல்லப்படுகிறது । இது உதஹ்ரபவாத ந்யாயமெ
ன்ன, விரோதாதிகரண ந்யாயமென்ன, இந்தஇரண்டுகளால் உப
பாதிக்கத்தக்கதாயும் அபவெதாதிகரண ந்யாயத்துக்குவிஷயமி
ல்லையென்னும் சொல்லவேணும் । அதில் உதஹ்ரபவாத ந்யாயம்
உபாத்தவிசேஷவ்ருத்திக்குவிஷயத்தில் விரோதவசிஷாராய
ஸாமாந்யஸ்யத்துக்கு ஸங்கோசமாம். நஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வா
பூதாநியென்று உதஹ: । அக்நீஷோமீயம் பஸுமாலபேத
என்று அபவாதம் । இங்கு உபாத்தவிசேஷமான அக்நீஷோமீய
ஹிம்ஸையைக்காட்டிலும் பிந்நமான ராகப்ராப்த ஹிம்ஸை
யில் ஸாமாந்யஸ்யத்துக்கு ஸங்கோசம் ஸித்தமாயிருக்கிறது அப்
படிப்போலே, நிர்குணம் நிரஞ்சநம், யத்ததத்ரேஸ்யம், ஸத்யகாமாதிகள்
உதஹ்ரவிதிகள் யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் । ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்
பாஸ என்கிற வாக்யங்கள் அபவாதங்கள் இந்த அபவாதங்களால்
ஸித்தங்களான விசேஷகுணங்களைக்காட்டிலும் பிந்நங்களான
ப்ராக்ருத ஹேயகுணங்களை விசேஷித்து நிஷித்தமான ஹேயகுணங்களுடைய ப்ராப்தித்
தை நிர்குணம் நிரஞ்சநமென்று ஸாமாந்யமாகசொல்லுவதனுல்
நிர்குணஸ்ருதிகளுக்கும் ஸகுணஸ்ருதிகளுக்கும் ஹேய
ப்ரத்யநீகத்வகல்யாணைகதாநத்வ விஷயபேதத்தாலே
விரோதமில்லை । இப்படி விதிநிஷேதங்களுக்கு பரஸ்பரவிரோ
தம் ஸாதமாகையாலே இங்கு அபவெதாதிகரணந்யாயாபே
க்ஷையில்லையாது । ததாஹி அபவெத க்ஷேத்ர ஸ்ரேஜாதீயமா
ண அபவெத அயஸம்பவவிஷயத்தில் அபவெத ந்யாயத்துக்கு அவ

காலம் அது அநியதவைஶேஷ்யவிஷயமென்று உபபாதிக்கப்படுகிறது । ப்ரக்ருதிப்ரத்யயஸ்வரயோ: ஸமுத்தி । அத்யயநம் ப்ரோக்தாயாமுதி । ப்ரோக்தாரம் ப்ரதிபத்தா ப்ரதிபத்தாரமுதாத்தா உதாத்தாரம் ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்மாணம் யஜமாநமிதி யென்று விஹிதமான ஸம்ஹாரத்துக்கு விஶேஷம் வருமாகில் ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது । யத்ருசோதாத்தவிஷ்ருத்தா தக்ஷிணம் ... என்று இந்த ஶ்ருதிநிரீக்ஷணத்தாலுண்டான உதாத்த விஶேஷநிமித்தகமாயும் ... மாக ... ப்ராயஶ்சித்தம் ... மென்கிறவர்த்தியானது ... ப்ரதிபத்தி விஶேஷம் வருமாகில் யதி ப்ரதிபத்தாவிச்சிந்த்யாத் ... என்கிற ஶ்ருதிநிரீக்ஷணத்தாலுண்டானதாயும் கீழ்ச்சொன்ன வர்த்திக்கு விரோதமாயுமுள்ள ப்ரதிபத்தி விஶேஷநிமித்த ... ப்ராயஶ்சித்த ... தாவர்த்தியாலே பாதிக்கப்படுகிறதென்று ... இந்த ந்யாயத்தால் ... நிமித்த ... நைமித்திகமாகையாலே ... மென்றும் ப்ரபலமென்றும் இத்தால் ... பாதிதமாகையாலே நிமித்தம் ப்ரஹ்மலிங்கமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதுஅநுசிதம் । ஏனென்றால் உதாத்த விஶேஷகாலத்தில் தானே ப்ரதிபத்தி விஶேஷங்களுக்கு நியமமில்லை । இந்தஇரண்டுகளுக்கும் க்ரமவிஶேஷமும் நியதமில்லை । க்ரமிகமாயிருந்தாலும் உதாத்த விஶேஷம் ... என்றும், ... என்றும், ஆகட்டும் ... நியமமில்லை । இப்படி அநியதவைஶேஷ்யவிஷயமாகையால் விரோதத்துக்காவது, வைஶேஷ்யத்துக்காவது எந்தவிடத்தில் நியமமிருக்கிறதோ அங்கு அவிஶேஷநயம் வாராது அதிலும் அவிஶேஷந்யாயம் சொன்னால் ... ஸமாஹிக்கும் ... நியமோ ... வேத் । இதி ஆகையால் அநியதவைஶேஷ்யவிஷயமான அவி

வேத ந்யாயத்தாலே நியதவாசமான நிர்குணஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு ஸகுணஶாஸ்த்ரபாதம் சொல்லவொண்ணாது । கிந்து நிர்குணஶாஸ்த்ரம் நியதவாசமாகையாலே இத்தை அபேக்ஷித்து உபக்ரமாதிகரணந்யாயத்தாலே ஸகுணஶாஸ்த்ரமே ப்ரபலம் । ததாஹி ப்ரஜாபதிவாக்யம் ஸர்வஶ்ருதிஷு என்கிற ஶ்ருதியில் உபக்ரமோபஸம்ஹாரைகரூப்யாபாவமாகையாலே ப்ரபலம் உபஸம்ஹாரமானது ஸமாநவிரோதியாகையாலே தௌர்ப்பல்யமென்று உபக்ரமாதிகரணந்யாயம் । இதில் அபூர்வ நிமித்தத்துக்காக ஜஹ்தி சொல்லப்படுகிறது । அந்த ஜஹதிகரணநாதாவுக்கா, உத ப்ரதி ப்ரஸ்தாவுக்காவென்று ஸந்தேஹிக்கில் ப்ரதிவாக்யமான உபக்ரமவாக்யத்தை அநுஸரித்து உத்காதாவுக்கென்று நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது । அந்த அதிகரணந்யாயத்தை அநுஸரித்து ஸகுணநிர்குணவாக்யங்களில் விரோதித்தால் ஸகுணவிஷயமானது ப்ரபலமாவியென்னும் நிஷேதவிதி வாசமென்னும் அவர்கள் சொல்லுகிற ப்ரகாரமாக ஸகுணஶாஸ்த்ரம் உபக்ரமகதமாய் ப்ரபலமாகையாலே நிஷேதஶாஸ்த்ரத்துக்கு தௌர்ப்பல்யம் ஸித்தம் । ஆகையால் வாசஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு ப்ரபலஶாஸ்த்ரத்தை பாதிக்கவொண்ணாது । அப்படிச்சொல்லில் ஸர்வஶாகாப்ரத்யயந்யாயேன ஶாஸ்த்ரீக பக்ஷத்தில் ஸர்வஶாகாப்ரத்யயம் வாசமாகையாலே தந்த்ரத்துக்கு விஜயம் ப்ரஸம்ஜிக்கையாலே அதிசேதவாதிக்கஸித்தம் ஸித்தியாது அத: பக்ஷம் ஜஹத்யம்ஶமென்று ஸித்தம் ॥ ரு ॥

ப்ரதிவாக்யாதிகரணத்தில் பக்ஷத்துக்கு நிஷேதாஷேபம் ப்ரதிஜ்ஞாதம் । அந்த நிஷேதாஷேபப்ரதிஷேதநாயமாகவே வாசப்ரஹ்மணாப்ரவே என்று ப்ரக்ருதமான அவிசேஷத்துக்கு ப்ரஹ்மாபேக்ஷம் சொல்லவேணும் । அது அஸிகாம்யந்யாயத்தால் ஸித்தமா, உத ப்ரஸ்தாவப்ரஸ்தாவந்யாயேந வாகஜாதியோகத்தாலேயா, உத விஶேஷணவிஶேஷ்யபாவத்தாலேயானென்று ஸம்ஶயத்தாலே ப்ரதிவாக்யாதிகரணத்தோடே ஸங்கதி: ॥

ஸூ. உபயவ்யபதேஶாத்த்வஹிகுண்டலவத் ॥உசு॥

ஏவம்தயா நிஷ்க்ருஷ்டமான அசித்வஸ்துவுக்கு ப்ரஹ்மாத்மகத்வமானது ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கே அசித்ரூபேணாவஸ்தானத்தாலே ஸம்பவிக்கிறதா உத பரப்ரஹ்மத்திலும் அசித்வஸ்துவிலும் ஏக ஜாதியோகத்தாலேயா அதவா ஜீவன்போல் ஶரீரதயா ப்ரஹ்மவிஶேஷணத்வேநவா என்று ஸம்ஶயம் । இதில் முதலாவதுகோடியும் இரண்டாவதுகோடியும் பூர்வபக்ஷங்கள் । அதில் ப்ரதம பக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ॥

உபயவ்யபதேஶாத்த்வஹிகுண்டலவத் ॥

துஶப்தம் அவதாரணத்தைச்சொல்லுகிறது । அஹிக்கு குண்டலமான ஆகாரங்கள்போலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கே அசித்ரூபேணாவஸ்தானம் யுக்தம் । குத: உபயவ்யபதேஶாத் ॥

ப்ரஹ்மைவேதம் ஸர்வம் அநேநஜீவேநாத்மநா என்று நாநாத்வைகத்வங்களுக்கு வ்யபதேஶமிருக்கையாலென்னபடி ।

இப்படியாகில் ப்ரஹ்மத்துக்கு நிர்விகாரத்வத்தை சொல்லுகிற ஶ்ருதிவிரோதம் வருமென்கிற ஆஶங்கையால் த்விதீயபக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறார் ।

ஸூ. ப்ரகாஶாஶ்ரயவத்வா தேஜஸ்த்வாத் ॥உஎ॥

வாஶப்த: பக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த: । ப்ரகாஶாஶ்ரயவத் தேஜஸ்த்வாத் । எப்படி தேஜஸ்த்வஜாதியோகத்தாலே ப்ரபாதத்ஆஶ்ரயங்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யமிருந்தபோதிலும் அபேதம் த்ருஷ்டமோ அப்படி அசித்வஸ்துத்துக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஐக்யம்கூடும் । இத்தால் முன்சொன்ன ஶ்ருதிவிரோதமில்லையென்று கருத்து ॥

ஏவமபி ஶ்ருதேதம் ஸர்வமென்னும், ப்ரஹ்மைவேதம் ஸர்வமென்னும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கே ஸர்வஶப்தவாச்யத்வம் தோணுகிறபடியால் அதில்லாமல்போகட்டும் யதா ஒரு கோவ்யக்தியானது ஸம்ஸ்தானாதிஶப்தவாச்யமாகாதாப்போலென்கிற ஆஶங்கையால் ஸித்தாந்தபக்ஷத்தை சொல்லுகிறார் ॥

ஸூ. வ்யபதேசாச்ச க்ரியாயாம் ॥ உ௯॥

வ்யாஸ்யம் வ்யபதேசகர்த்தவ்யாபாரோபதேசம்: । வ்யபதேசஸ் யதா ஜ்ஞாதாதிகரணத்தில் ஜீவோநாநாவ்யபதேசாச் ச ஜ்ஞாதாவே சேதனம் ஜ்ஞ: என்கிறபடியே ஜ்ஞானாஸ்ரயத்வமும் சேதனனான ஜ்ஞானமாகைக்கும் ஜீவாத்துக்கு நித்யாஷக்வம் ஸித்திக்கைக் காகவும் ஜ ஆஸ்ரஜாதிகுணங்கள்போல் வ்யக்தி ஸிக்த்வ நானாவிசேஷணமாகையாலே ஜீவனுக்கு ஜீவாம்ஸக்வம் சொல் லப்பட்டதோ । அப்படிப்போல் ஈஸ்வரத்துக்கும் விசேஷணதயா ஜீவாம்ஸம் கூடும் । இத்தால் ஈஸ்வரனும் தத்விசிஷ்ட ஜீவாத் தைச்சொல்லுகிறது । அத:, ஜ்ஞாதத்வம் ஸர்வம், ஜ ஜ்ஞாதத்வ மாம் ஸர்வமென்னு ஈஸ்வரவ்யபதேசஸம்பந்தமாகக் குறையில் லை । விசிஷ்டவஸ்த்வைகதேசமாகையாலே ஈஸ்வரவ்யபதேசாம் ஸம்பவத் தான் । விசேஷணவிசேஷ்யங்களுக்கு ஸ்வரூபஸ்வபாவபேதத் தாலே ஜ்ஞாதவ்யஷோரமும் ஸம்பவந்தானென்னு கருத்து । ஜீவாத் துக்கும் நித்யாஷக்வம் ஸித்தம் ॥

ஸூ. ஜ ஆபிஷேபாத் ॥ உ௯॥

ஸவாமானஷிபூதாநஜ ஜ்ஞாதாஜன்யாஜாதி: நாஸ்யஜாயதே ஜீவாத ஜத்யாதி ஸ்ருதிகளாலே ஜீவாத்துக்கு ஈஸ்வராம்ஸக்வம் ஜ ஷித்தமாகையாலே விசேஷண விசேஷ்யதயா அம்ஸாம்ஸி க்வமென்னு ஸித்தம் ॥   ॥௬॥

ஜ ஞ. வாபேதஸ்ஸ தஜ்ஞாநஸம்ஜ்ஞஸம்வேதவ்யத்வேசேஷ்ய: ॥௩0॥

ஜீவாம் நித்யாஷமாகையாலும் அணு ப்ராணமணாகாரமா கையாலும் உபயஸாம்யமென்னு ஸம்ஷிகிதம் । இப்போது ஜஞ வைராக்யஜநஷ்டித்ரிஷ்டாவாநாநஷ்டமான வாபேகாரணவாபவ ஜீவாத்துக்குமேலே கிஞ்சித் தக்வமிருக்கிறதென்னு சில வெளாக்ய ஷாஸங்களாலே ஸங்கித்து நிராகரிக்கப்படுகிறதென்னு ஸம்கதி ॥

யதாவா ஜாநீத்யாதி வாக்யத்தால் ஜீவஜநாதிகாரணமாகச் சொன்னவர் ஜீவாத்தைக்காட்டிலும் வாபதக்வமானது இருக்கிறதா

இல்லையா யென்னு ஸம்ஶயம் । இதோபி பரதத்த்வமிருக்கிற தென்னு பூர்வபக்ஷம் । அத்ர ச ஶ்ருதாஸு ஸத்தாப்ரதிஷேதாத் ஸத்த்வம் வ்யபதேஶிக்கையாலும், அநந்தம் ஸத்த்வம் தீக்ஷ்ணாதி ப்ரஹ்மத்துக்கு அதிஶயம் சொல்லுகையாலும் இதுக்குமேல் தத்த்வமிருக்கிறதென்னு தோற்றுகிறது । ஸத்த்வம் ப்ரதாநமென்னபடி ॥ ப்ரதாநத்தைக்காட்டிலும் ப்ரஹ்மம் வேறு உண்டென்று கருத்து ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் ।

பரதேஶஸத்த்வபூர்ணாநந்தஸம்பந்தஹேதுவ்யபதேஶேப்ய: ॥

அத: ஜ்ஞாநாத்யஸ்ய பத: யென்னு தொடங்கி அதோநந்த பர்யாப்தமென்னு இதுவரையிலும் சொல்லப்பட்ட நிகில ஜகத்காரணத்தினுடையும் ஸர்வாந்தர்யாமியாயும் உபயலிங்கமாயுமுள்ள பரப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் பரம் உத்க்ருஷ்டமான தத்த்வமிருக்கிறதென்னு ஒருத்தன் சொல்லுகிறான்। அத: ஸேதூந்மாநஸம்பந்தபேதவ்யபதேஶேப்ய: இந்தநாலு ஹேதுக்களாலென்னபடி । இதில் ஸேதுவ்யபதேஶத்தால் ப்ரஹ்மாதிரம் சொல்லித்தாய்த்து । இரண்டாவது, ஏதாவது ஷோடஶகலம் மென்னு உந்மாநவ்யபதேஶத்தாலே உந்மாநம் பரிச்சிந்நத்வம் என்னபடி । இத்தால் அபரிச்சிந்நத்வம் ப்ரஹ்மமென்றாய்த்து । ஸம்பந்தவ்யபதேஶமாவது ஸேதுஸேதுமாநுகளுக்கு ப்ராப்யப்ராபகபாவமான ஸம்பந்தத்தைச்சொல்லுகிற, அம்ருதஸ்ய பரம்ஸேதுமென்கிற வ்யபதேஶம் । பேதவ்யபதேஶமாவது பராத்பரம் புருஷமுபைதி யென்னும், பராத்பரம் யந்மஹதோமஹாந்தமென்னும், தேநேதம் பூர்ணம்புருஷேண ஸர்வம், ததோயதுத்தரதரமென்கிறது இத்தால் புருஷபர நிர்விஶேஷ பரப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் உத்தரதரமாக ப்ரஹ்மாந்தரம் ஸித்தமாய் வ்யவஸ்திதமாயித்து ! ஆக கீழ்சொன்ன ஹேதுக்களால் பரப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் மேலுள்ள தத்த்வமிருக்கிறதென்னு பூர்வபக்ஷி கருத்து ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. ஸாமாந்யாத்து ॥௧௧॥

துஶப்தம் பக்ஷவ்யாவர்த்தகம். இங்கு ஸேதுத்வ வ்யபதேஶமானது ஒரு பதார்த்தத்தை உத்தேஶித்து பராவரபூதமான விஶேஷபரமன்னு கிறது. ஸாமாந்யாத் ஜகத்வித்ருதி ரூபமான ஸேதுஸாத்ருஶ்யத்தையிட்டு ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸேதுத்வ வ்யபதேஶம். இந்தப்படி ஶ்ருதியே வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறது, ஏஷ ஸேதுர்வித்ருதிரேஷாம் லோகாநாமஸம்பேதாயேதி லோகங்கள் பரஸ்பரஸாங்கர்யமாகாமல் அந்தந்த ஸ்வஸ்வ ஸ்தாநங்களிலே மர்யாதைக்காக பரமபுருஷனே ஸேதுப்போலே தரிக்கிறானென்னு ஶ்ருத்யர்த்தம். கிஞ்ச ஸேதுஶப்தமும் ஸந்தாநவாசியென்னு சொல்லும் ஸப்ரதீதிஸ்தியாலும் அப்படி அர்த்தம். ஆகையாலே பராவரதரம் தோணவில்லை ஆனால் ஸேதும் தீர்த்வா என்கிற ஶ்ருதிக்கு என்ன கதியென்னில் வேதாந்தம் தரதியென்கிறதுபோல் தரதிஶப்தம் ப்ராப்தியைச்சொல்லி பராவரபராக்ருதிகளுக்கு ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது ॥

இரண்டாவது ஹேதுவுக்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்।

ஸூ. புத்த்யர்த்த: பாதவத் ॥௧௨॥

சதுஷ்பாத் ப்ரஹ்ம ஷோடஶகலமித்யாதி ப்ரஹ்மபரிமாண வ்யபதேஶமானது புத்த்யர்த்த:। அப்படி ஸந்தாநம் பண்ணுகைக்காக வாக்பாத: சக்ஷு: பாத: ஶ்ரோத்ரம் பாத: இத்யாதியால் ப்ரஹ்மத்துக்கு நாமாதிபாத வ்யபதேஶமானது உபாஸநார்த்தமானப்போலேயென்னபடி। இத்தால் ஸ்வத: பரிச்சிந்நத்வம் சொன்னபடியன்னு ॥

உபாஸநார்த்தமாகட்டும் பரிச்சிந்நத்வம் எப்படிக் கூடுமென்னில் சொல்லுகிறார்।

ஸூ. ஸ்தாநவிஶேஷாத் ப்ரகாஶாதிவத் ॥௧௩॥

ப்ரதிவஸ்துமான நாமாதிஸ்தாந ரூபமான உபாதிஹேத்தாலே ஸம்பந்தவிஶேஷத்தால் உபாதிமாக அநுஸந்திக்கை கூடும்। எப்படியென்றால் ப்ரகாஶாதிவத் வ்யாப்தமான ப்ரகாஶத்துக்கு வாதா

யதநுபாத்யாபாயித்வாத்தாலே பரிஹ்ருத்ய அநாவஶ்யகம் கூடு
மென்றிருப்போமென்னபடி ॥

மூன்றாவது ஹேதுவை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. உபபத்தேஶ்ச ॥௩௪॥

ப்ராப்யமான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸ்வப்ராப்தியில் தனக்
கே உபாயத்வோபபத்தேஶ்ச । இத்தால் ஸாத்யமாயதமாக ப்ரா
ப்யாந்தரம் ஏற்படவில்லை । நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ நமேத
யா ந பஹுநா ஶ்ருதேந । யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந
லப்ய: என்னு அநந்யோபாயத்வம் ஶ்ருதமாகையால் ப்ராபக
மே ப்ராப்யமென்னு கருத்து ॥

நாலாவது ஹேதுவை பரிஹரிக்கிறார்

ஸூ. கர்மாந்ய க்ரியாஸு ॥௩௫॥

ப்ரத்யக்ஷாநுமாநம், அக்ஷராதி ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஹே
துப்ரதேஶத்தாலேயக்ஷராதி அநிகம் தத்வம் சொல்லப்பட்டதே,
அது கூடாது । ததாபி ச அந்யத்ர க்ரியாஸு அந்யேன
ஸாது ப்ரதிஷேதமையாலே! அதெப்படியென்னில், யஸ்மாத் ப
ரமாத்மப்ரதிபந்தி யஸ்மாத் ஸர்வஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் அப
ரமானபரமில்லையென்னு அர்த்தம் । அநுஶ்ராவி, நஹ்ய
த்ஸாதிரேகத்யந்த: பரமாத்மா தஸ்மிந்நுத்தமான பரமஜ
ஞத்தைக்காட்டிலும் அந்ய: பரமஜ்ஞம் இல்லையென்னு அர்த்தம்।
இத்யாதி ஶ்ருதிகளால் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு பரத்வம் ப்ரதி
பாதிதமாகையாலும் கிந்து, ப்ரத்யக்ஷாநுமாநம் யதாப்ரமாண
யம், யஸ்ய தத்ரஹிதநாம் அதாத்ம்ய ஸ்வதந்த்ரமிதி தஸ்மாத் ப்ரமாண
மிதி । அர்த்த: । யத: ஸர்வேஶ்வரத்வமேவ ப்ரத்யக்ஷமேவ
தத: அந்த காரணத்தாலே, ப்ரத்யக்ஷாநுமாநம், ஸர்வேஶ்வரத்வம்
தவிர ப்ரமாணமாயும், யாரொருவன் இந்த ஸர்வேஶ்வரத்வ
த்தை அறிகிறானோ அவன் அந்தக ஸகிக்கிறானென்னு சொல்லி
ததேவ விதித்வாதிம்ருத்யுமேதிநாந்ய: பந்தாவென்னு ஸர்வே
ஶ்வரத்தைக்காட்டிலும் வேறு மோக்ஷோபாயம் இல்லையென்

ஹ உபஸம்ஹரிக்கப்பட்டது । ஸூத்ரகாரர்கள் இந்த அர்த்தங்களை சொல்லுகிறார்கள் ॥

ஸூ. அநந்யத்வேऽபி வ்யாவ்ருத்திர்வாக்யஸேஷாதிப்ய: ॥ ௬௬ ॥

அநந்யத்வேபி பேதம் இல்லாமல் அபேதத்தோடு வ்யாவ்ருத்தமாக இருக்கை । வாக்யஸேஷாதிப்ய: வாக்யஸேஷாதிகளால் அறிவிக்கப்படுகிறது । இத்தால் இந்த பேதத்தைக்காட்டில் உத்க்ருஷ்டம் கிடையாதென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது । வாக்யஸேஷங்களாவன । தேந ஸர்வம் ஸ்ருஷ்டம் ஸர்வம், யஜ்ஞேந தபஸா நாராயணோ ஸதிதா, நித்யம் விபும் ஸர்வகதம், ஸுஸூக்ஷ்மம், ததவ்யயம் யத்பூதயோநிம் பரிபஸ்யந்தி தீரா: இத்யாதிகள் வாக்யஸேஷ: வ்யாவ்ருத்தி । ஆதிஸப்தத்தால், ஸத்யே ஸர்வம், ஸோஹம் ஸர்வம் இத்யாதிகள் க்ராஹ்யங்கள் । ஆகையால் யதோவா இமாநி இத்யாதி வாக்யங்களால் சொல்லப்பட்ட ஜகந்நிமித்தோபாதாநபேதத்தைக்காட்டிலும் அந்யத்தான பரப்ரஹ்மம் கிடையாதென்று ஸித்தம் ॥ ॥ ௭

ஸூ. ஸமாப்தௌ ஸர்வதோ ॥ ௬௭ ॥

பரதத்வம் ஸமாப்தம் இந்த இரண்டும் ஸர்வத்ர ப்ரயோஜ்யமாக லோகஸ்ருஷ்டமாகையாலே மேல்வாதத்தில் சொல்லப்போகிற உபாஸ்யத்வஸித்திக்காக ப்ரதமாதிகரணத்தில் பரத்வம் சொல்லப்பட்டது । இந்த அதிகரணத்தில் ஸமாப்தி ஸர்வத்ர ஸோத்யம் சொல்லப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

வேதோதிதமான யாகதாநாதிரூபமாயும் உபாஸநரூபமாயுமுள்ள கர்மங்களை, ஸர்வத்தை ஆராதித்து ஸமாப்தமான கர்த்தாக்களாலே அனுஷ்டிக்கப்படும் பரதேவ ப்ரஸாதத்தாலே ஸமாப்தம் என்று ஸம்ப்ரதாயம் । கர்மமே ஸமாப்தமென்று பக்ஷம் । கர்ம: லோகத்தில் கர்மாநுஷ்டாதாக்களுக்கும் க்ருஷ்யாதிகளுக்கும் ஸாக்ஷாத்தாகவும் பரம்பரையாகவும் ஸமாப்தி ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும் வேதத்திலும், யஜேத ஸ்வர்க்ககாம:, அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத் ஸ்வர்க்ககாம: லோககாம என்று காமிகளுக்கு ஸாத்யமாக சொல்லப்படும் ததர்த்தப்ரயோஜநமாயுமுள்ள

கர்மந்தானே க்ஷணிகமாயிருந்தாலும் ஸர்வஸ்வத்தை ஆஸ்ரயித்து மோக்ஷபர்யந்தமான ஸர்வத்தைக் கொடுக்கிறது । இந்த ஸர்வபக்ஷத்தை பின்னுமே சொல்லப்போகிறவராய்க்கொண்டு விஸாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸர்வ தபோவ்ரத: ॥

அத: ஸர்வஸாதாரணமான கர்மாராதிதனான ஸர்வே ஸ்வரனிடத்திலிருந்துயென்னபடி । ஸர்வ மோக்ஷபர்யந்தமான ஸர்வமுண்டாகிறது । அத: உபவ்ரத: கர்ம க்ஷணத்வ ஸியாகையாலே காலாந்தரபாவித்துக்கு ஸாதநமாகாது । பரமேஸ்வரன் ஆராதநீயனாவனென்றுள்ளஸ்வரூபஸ்திதிகளையும் காரணத்வமானவானையும் ஸாக்ஷாத்ஸித்தியையுமுள்ளவனாகை யால் ஸர்வமான கர்மத்தால் ஆராதிதனாய்க்கொண்டு ஸர்வதனென்பது யாதீபாதம் ॥

ஸர்வ ஸ்ருதகர்மா ॥௧௫௮॥

ஸர்வாபேக்ஷிதஸாதநை: ஸர்வஸாதநம் ஸர்வேஷ்டவாதிநி என்கிற ஸ்ருதிகளால் மோக்ஷபர்யந்த ஸர்வங்களை இவனே கொடுக்கிறானென்று சொல்லப்படுவதினால் ஸர்வஸ்ருதத்தில் கர்ம ஸாதநமாகையாலே அதுக்கு ஸர்வ ஸாக்ஷாத்தென்கிற ஸங்கதியால் ஸர்வேஸ்வரனுக்கே ஸர்வ ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வம் । இந்த ஸ்ருதத்தில் ஸர்வஸாக்ஷாத் கர்மணாமித்யால் ஸூசிக்கப்பட்டதென்று கருத்து ॥

இந்த விஷயத்தில் ஸர்வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ।

ஸர்வ. யஜ்ஞம் ஜ்யோதிர்மயம் ॥௧௫௯॥

யஜ்ஞ ஜ்யோதி: யாகாதிஸாத்⁴யமாயும் உபாஸநஸாத்⁴யமாயுமுள்ள கர்மமே ஸர்வமென்று ஜ்யோதிர்விஷயகம் । அத: ஸர்வ உபபத்தியும் ஸ்ருதியுமிருக்கிறபடியாலென்று கருத்து । உபபத்தியையும் ஸ்ருதியையும் கீழே ஸர்வபக்ஷத்தில் சொன்னபடி அறிந்துகொள்ளவும் ॥

ஸி ப்ரவ்ருத்தோ பாதராயணோ ஹேதுவ்யபதேஶாத் ॥ ௨௦ ॥

தாத்பர்யம் ப்ரவ்ருத்திபக்ஷத்தை ப்ராப ப்ரதிப்பிக்கிறது । ப்ரவ்ருத்தம் ப்ரவ்ருத்திக ஹரகத பரமபுருஷனுக்கே வ்யவஸ்திதம் ஸமர்த்தமென்று வ்யாஸபகவானென்னுகிறார் । காரணம் ஹேது வ்யபதேஶாத் । யஜ்ஞேந தாநேந தபஸா என்று ஶ்ருதிகள் யஜ்ஞாதிகளை அநுஷ்டாநத்தாலே ஸாத்யமாயும், வாயவ்யஶ்வேதமாலபேத பூதிகாம இத்யாதிவைஷம்யமாந தேவதா வாயுர்வை க்ஷேபிஷ்டா தேவதா வாயுமேவ ஸ்வேந பாகதேயேநோபதாவதி ஸ ஏவைநம் பூதிம் கமயதி என்கிறபடியே வாய்வாத்யநுஷ்டிதனை பரமபுருஷனுக்கே ஸமர்த்த வ்யவஹாரத்தாலென்னபடி । தேஷாம் க்ஷிப்ரம் பலதாத்ருத்வம் । ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வாய்வாத்யநுஷ்டிதனைக்கொண்டு ஸமர்த்தா எங்ஙனேயென்னில், இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமாநம் விஶ்வம் பிபர்த்தி புவநஸ்ய நாபி: । ததேவாக்நி ஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ் ததுசந்த்ரமா: என்றும், ஸர்வயா ஶ்ருத்யா யாக ஸமஸ்தாரூபமீஹதே । யாஹி தந்த்ரகதாதேஷாம் ப்ரதேய விஹிதாநுஷ்டிதாநு ॥ ஸர்வம் ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச । இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதியால் பரமபுருஷனே கர்மக்களாலும் உபாஸநங்களாலும் ஆராதிதனைக்கொண்டு ஸாக்ஷாத்தாகவும் அக்ந்யாதிகளை த்வாரீகரித்தும் ஸமர்த்தனென்னு ஸித்தம் । இத்தைவிட்டு அபூர்வத்துக்கு ஸமர்த்தநம் கல்பிக்கில் ஶ்ருதஹாநாஶ்ருதகல்பநா ப்ரஸங்கம்வரும் । விஶ்வ வைகல்பிதஸமர்த்தநங்கள் காரமானது, ஸ ஏவைநம் பூதிம் கமயதீத்யாதிவாக்யஶேஷத்தால் அவகதமாயிருக்கும்விஷயத்தில் அபூர்வத்துக்கு ஸமர்த்தநகல்பநம் ந்யாய்யமன்று । ராத்ரிஸத்ராதிகளில் ப்ரதிதிஷ்டந்தி ஹவா என்கிறவாக்யஶேஷத்தால் அதிகாரிவிஶேஷிக்கும்போது எப்படி கல்பிக்கப்படவில்லையோ அப்படியென்னுகருத்து । யாகதாநாதிகளாலே ஸமர்த்தமே ஸாதிக்கப்படுகிறது । அதுவே யத்பூர்வம் வாக்யம் । ஆராத்யர்களான இந்த்ராதிதேவதைகள் இல்லாதகாலத்திலும் ஸமர்த்தநத்துக்காக இருக்கிறது । கர்த்ருஸ்வாயத்தா: । ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸ்வதோ தேவ

யாவஜ்ஞா விஜ்ஞாவநாதிஷ்: । தத்திஷ்டவ ஸ்திதாத்ர ஸ்ரீரங்கேர்வ

வஸாங்கங்யே । தத்வவெவாகரெநாவஜ்ஞாவேத்ருவஷ்டந்தகங்வவேதிநா: ।

ஸூராகெய்யாகூராகூவாபெகவி ஷஹூராநாய திஷ்டதீதி ॥

மேல்வாக்யத்தில் விஷயவாக்யங்களில் குணவாக்யங்களைச் சொல்லுகைக்காக உபயலிங்கபாதத்தில் அதிகரணம்தோறும் சொன்ன குணங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறார் தேசிகேந்த்ரு ॥

வாக்ய வஸ்வாயஸ்வேத வ: தத்யத்வ ஸாஷாவ்த்ராய திஸவரெஹாவாகவரோதாவயாதிகதுாக நவஸாஹுணனேன் விகஸிரஸ்ரீ ஸ்வேகேஹ: । வாரகேவேஷ்கவி ஹா ஸகஷஹஷ ஜதூாவ்யகே ஷதஞ்ஜஞ்க ஸகேகஷுவ ஹுணாவாயவாரஷ ஜகெநரவேஹவாதி விஷ்ண்வு ॥ அபம் இந்த ஸவேதுரான் ஸ்ரூாயிகரணத்தில் ஸாவாயஸ்வ ஷாவ ஏன்னும் தஹாவொந ஸ்ஷாஜன்கிற அயிகரணத்தில் ஸாஷாவ்த்ராயாரனென்னும் ஸ்ஸவதா கருாநாஸ்வ திலயன்கிற அயிகரணத்தில் ஸாவெரா புாவென்னும் கூஹாயிகரணத்தில் கூவஸ்வகொலாயநகதூர் வென்னும் கூதவிக கரணகதூவென்னும் உபயலிங்காயிகரணத்தில் அநவஸாஹுணனென்னும் அஹிகாரவாயிகரணத்தில் ஸஸரீரஷுதமான அவித்துக்களாலே ஷஸ்ரியென்னும் பராயிகரணத்தில் ஸவேசாதகனென்னும் ஷஹாயிகரணத்தில் ஸகஷ ஷஹவஷனென்னும் சொல்லப்படுகிறார் ॥

இந்த குணசய நம் வைஷ்ணவிஷ்ராரவஹூவிஷ்யயம் ய யாயுமான குணங்களைக்கொண்டு பாஹஜநத்தில் ரவேம ஷங்கள் சொல்லவேண்டியதால் வ்யாவஹாரிகங்களென்று சொல்லவேண்டுமென்று ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ளமென்று தேசிகன் கருத்து ॥

॥ அ ॥

இதி ஸ்ரீ வேதாஷ்டாயகணிவ ஸாதீவிகாயாம்

தருதீயாத்யாயே த்விதீய: பாத: ॥

ஸ்ரீ ஷகூநீத்ஸவஹ ஸ்வேயகாத்ர ॥

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ரங்கநாதயதீந்த்ர
மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே வேங்கடவரதார்யமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீ பாஷ்யார்த்த மணிப்ரவாள தீபிகாயாம்
த்ருதீயாத்யாயே த்ருதீய: பாத: ॥

இப்படி உபோத்காதங்களான பத்து பாதங்களாலே ஜ்ஞேய பரதத்வஜ்ஞாநம் ஸ்திரீக்ருதமாயித்து। மேலுள்ள ஆறு பாதங்களாலே ஸபரிகரத்துடன் ஸாத்யஸாதநமான உபாஸநம் ப்ரகாஶிக்கப்படுகிறது இதி ஸாமாந்யஸங்கதி: ॥

ஸ்வோபாஸநோபாஸ்யமாக ஸ்வரூபத்துக்கு ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் சொல்லப்பட்டது। இப்போது ஸ்வோபாஸநவிஷயத்தில் அநுவ்ருத்த ப்ராப்தமான குணவிஶேஷங்களை அநுவ்ருத்த உபஸம்ஹரிக்கைக்காக ஸ்வீகரிக்கையாகிற குணோபஸம்ஹாரமென்ன எங்கே ஶ்ருதங்களோ அந்தவிடத்தில் உபஸம்ஹரிக்கையாகிற விகல்பமென்ன, இதுகளுடைய நிர்ணயத்தின்பொருட்டு ஸோபாஸநவிஜ்ஞாந ஸ்வஸ்வரூபத்தை என்று ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸங்கதி:। வித்யைகள் அபின்னங்களாகில் உபஸம்ஹாரம் கூடும்। வித்யாபேதவிகல்பமென்னு கருத்து। ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் சொன்ன இந்த பேதாபேதங்கள் ப்ராமாணிகங்களாகச் சொல்லமுடியாத்தாலேயும், குணோபஸம்ஹாரநிர்ணயங்களாலையும், குணோபஸம்ஹாராநுபஸம்ஹாரநிர்ணயம் ப்ராமாணிகமாகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோதமில்லையென்னு கருத்து ॥

ஸ. ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயம் சோதநாத்யவிஶேஷாத் ॥ ௧॥

கிம் ஸர்வவேதாந்தங்களிலும் சொல்லப்பட்ட தஹரவித்யை ஒன்று, உத பின்னையா என்னு ஸம்ஶய:। ஸதிவேத

யஜதி । தநூநபாதம் யஜதி என்கிறதுபோல் அவிசேஷவாக்ய ஶ்ரவணமென்ன, ப்ரகரணாந்தரமென்ன, இந்த இரண்டும் ஹேதுஹேதுமத்பாவமென்று பூர்வஸூத்ரத்திலே ஸூசிதமாகையாலே வித்யாந்தரமென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயம் சோதநாத்யவிசேஷாத் ॥

ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயம் ஸர்வவேதாந்தங்களிலும் ப்ரதீயமாநவித்யாஸ்வரூபம் ஒன்றுதான் । குத: சோதநாத்யவிசேஷாத் ॥

விதிவாக்யாந்தர்க்கதசோதநையென்ன, ஆதிசப்தார்த்தங்களான ஸம்யோகமென்ன, உபாஸநவிஷயகுணங்களாகிற ரூபமென்ன, ஆக்யையென்ன, இதுகளுடைய விசேஷமில்லாத்தாலென்னபடி । அவிசேஷவாக்யஶ்ரவணமும் ப்ரகரணாந்தரமும் ப்ரத்யபிஜ்ஞாஹேதுத்தாலே பரிஹார்யமாகையாலே வித்யாபேதகங்களன்று । பூர்வஸூத்ரத்திலே ஶாகாந்தராதிகரணத்தில் ஐக்யஹேதுக்களாக சொல்லப்பட்ட சோதநாதிகள் உத்தரஸூத்ரத்திலும் உபஜீவ்யங்களாகையாலே வித்யைக்யம் ஸித்தமென்று கருத்து ॥

ஸூ. பேதாந்நேதி சேந்நைகஸ்யாமபி ॥ ௨ ॥

அவிசேஷவாக்யஶ்ரவணம் அப்ரயோஜகத்தாகையாலே வித்யாபேதகமன்று ॥

தேஷாமேவைதாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் வதேத ஶிரோவ்ரதம் விதிவத்யைஸ்து சீர்ணம், என்று ஆதர்வணிகர்களுக்கு ஶிரோவ்ரதமானது வித்யாப்ரதேசத்தில் நியதமான அங்கமென்று நிரூபிக்கையாலே மத்தவர்களுக்கு இல்லையென்கிற அர்த்தத்தால் வித்யாபேதமென்னதான் । நைகேயென்றால் ஶிரோவ்ரதம் ஆதர்வணிகர்களுக்குத்தானென்கிற நியமமில்லாமல்போகட்டுமென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்

ஸூ. ஸ்வாத்யாயஸ்ய ததாத்வேந ஹி ஸமாசாரேऽதிகாராச்ச
ஸவவச்ச தந்நியம: ॥ ௩ ॥

ஶிரோவ்ரதம் நவித்யாங்கம் । கிந்து ஸ்வாத்யாயஸ்ய ததாத்வேந ஹி । வேதத்துக்கு ததாத்வம் ஸித்திக்கைக்காக தஜ்ஜந்யஸம்ஸ்காரயுக்தம் ஸித்திக்கைக்கென்னபடி । தந்நியம: । ஶிரோவ்ரத தாவஶேஷ நியம: வித்யைக்கு அங்கமன்று ஏனென்றால் நைதத³சீர்ணவ்ரதோऽதீதே என்று அத்யயநஸம்பந்தத்தாலென்று கருத்து । ஸமாசாரே அதிகாராச்ச । ஸமாசாராக்யக்ரந்தே, இதமபி வேதவ்ரதேந வ்யாக்யாதமென்று வேதவ்ரதத்வம் தோணுகையாலே, தேஷாமேவைதாம் ப்ரஹ்மவித்யாமென்கிறதில், வேதவித்யை என்னபடி । ஸவவச்ச தந்நியம: । யதா ஹி ஸப்தஸூர்யாதிகளாயும் ஶதௌதநபர்யந்தங்களாயுமுள்ள ஸவஹோமங்களானதுகள் ஆதர்வணிகைகர்ஷிஸம்பந்திகளாக ஶ்ருதங்களோ । அதுகள் அந்த வேதிகளுக்குத்தான் நியதங்கள் ஏகர்ஷிஸம்பந்தியன்று । ததா ஶிரோவ்ரதமும் ஆதர்வணிகளுக்கு வேதாத்யயநத்தில் அங்கமென நியதம் ॥

ஸூ. தர்சயதி ச ॥ ௪ ॥

ஶ்ருதியானது உபாஸநத்துக்கு ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயத்வத்தை காண்பிக்கிறது । ததாஹி சாந்தோக்யத்தில் தஹரவித்யையில், தஸ்மிந் யதந்தஸ்ததந்வேஷ்டவ்யமென்று ஸாமாந்யமாக சொல்லி ப்ரஶ்நபூர்வகமாக விஶேஷித்து அந்வேஷ்டவ்யமாகச் சொன்ன அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகம் தைத்திரீயத்தில் விஶேஷியாமல், தஸ்மிந் யதந்தஸ்தது பாஸிதவ்யமென்று மாத்ரம் சொல்லப்பட்டது । உபய வித்யைக்கும் சொல்லாவிட்டால் கீழ் சொன்ன உக்தி பலிக்கமாட்டாதென்று கருத்து ॥

ஸூ. உபஸம்ஹாரோऽர்த்தாபேதாத்விதிஶேஷவத்ஸமாநே ச ॥ ௫ ॥

இப்படி ஐக்யம் ஸித்தித்தால் ப்ரயோஜநமென்னவென்னில் ஆஹ ॥

ஸாதர்ம்யம் அயயாதேர்யுக்தம் ஸர்வத்ர । இப்படி ஸகல வேதாந்தங்களிலும் ப்ரஹ்மோபாஸநம் ஸமாநமாகயிருந்தவளவில் வேதாந்தாந்தரத்தில் ஶ்ருதங்களான குணங்களுக்கு வேதாந்தாந்தரத்தில் உபஸம்ஹாரஃ ஸ்வீகாரஃ கார்யஃ என்று கூட்டிக்கொள்ளவும் । கூதஃ ஆநுமாநாத் । விஸ்தரமாகையாலே விஷ்யாபகாராபேக்ஷாத் । விதிஶேஷவக்ஷ்யமாணவிதிஶேஷ ப்ரக்ருத விஶேஷத்தால் விசேஷ்யந்தான் சொல்லப்படுகிறது । யதா ஒரு வேதாந்தத்தில் வேஷ்யாநாராயணவிஶேஷணமாக விஹிதமான குணமானது அந்த வித்யையினுடைய உபகாரத்தின் பொருட்டு உபஸம்ஹரிக்கப்படுகிறதோ அப்படியே உபஸம்ஹரிக்கத்தக்கதென்று கருத்து ।

ஆக்ஷேபம் விவேகஃ । நநு ரூபபேதத்தால் வித்யாபேதம் ஸித்தமானால் உபஸம்ஹாரஃ எது । ரூபபேதமென்றால் ரூபபேதத்தால் வித்யாபேதம், வித்யாபேதத்தால் ரூபபேதமென்று அந்யோந்யாஶ்ரயம் வருகிறது । ஆகையால் உபஸம்ஹார்யகுணமேதென்னில் உச்யதே । வேத்யாகாரபேதமானது வித்யாபேதத்தைக்கொடுக்கிறது । இந்தவேத்யாகாரபேதமானது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலே உபஸம்ஹார்யமன்று । அத்தால் அந்யோந்யாஶ்ரயாதிகளில்லை । வேத்யாகாரபேதத்தால வித்யாபேதம் ஸித்தித்தால் வேத்யாகாரத்தைக்காட்டிலும் அந்யத்ரைவ கிஞ்சித் உபகாரகமாக்கப்படுகிறது । அந்த அம்ஶமும் ஸர்வத்ர ஸமதமாகில் உபஸம்ஹார்யமன்று । ப்ரதிவேத ஸம்மதமாகில் ப்ரதிவேத்யத்தாலும் ஸாவகாரத்திலும் உபஸம்ஹரிக்கத்தக்கது என்று ஸூத்ரார்த்த நிர்ணயஃ ॥

இப்படி வேதநாந்தவிஶேஷத்தால் வித்யாபேதஸித்தி வித்யா ஏகமாகில் குணோபஸம்ஹாரிக்கத் தக்கதென்று சொல்லப்பட்டது । இப்போது சில வித்யைகளை உத்தேசித்து வேதங்களின் வேதநாந்த விஶேஷமிருக்கிறதா இல்லையா என்று விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

௩-௩. அந்யதாத்வம் ஶப்தாதிதி சேந்நாவிஶேஷாத் ॥௬॥

வாஜஸநேயிகளுக்கும் ச்சந்தோகர்களுக்கும் உத்கீதவித்யை யிருக்கிறது । வாஜிகளுக்கேதென்னென்றால் ஹந்தாஸுராந் யஜ்ஞ உத்கீதேநாத்யயாம இத்யாரப்ய உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்ட்யுபாஸநமானது ஶத்ருபராபவஸாதநமாக விஹிதம் । ச்சந்தோகர்களுக்கும், தத்த தேவா உத்கீதமாஜஹ்ரு: । அநேநைநாநபிபவிஷ்யாம: । என்றுதொடங்கி உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்ட்யுபாஸநம் தானே ஶத்ருஜயார்த்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது । கிம் உபயத்ர வித்யைக்யமா । உத பேத: என்று ஸம்ஶயம் । சோதநாத்யவிஶேஷத்தாலே வித்யைக்யமென்று பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை ஸித்தாந்தியாக சோதநபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் ॥

இதி பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் ।

௩-௩. அந்யதாத்வம் ஶப்தாதிதி சேந்நாவிஶேஷாத் ॥௬॥

ஶப்தாத் அந்யதாத்வம் ஶப்தபேதாத் । அத ஹேமமாஸந்யம் ப்ராணமூசு: த்வம் ந உத்காயேதி தேப்ய ஏஷ ப்ராண உதகாயதிதி ஒருபக்கத்தில் உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டிஶப்தத்தாலும் அந்யத்ர உத்காதாவிடத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டிஶப்தத்தாலும் ரூபாந்யதாத்வம் ஸித்தம் இதி சேந்ந । அவிஶேஷாத் । உபக்ரமத்திலேயென்றால் இரண்டிடத்திலும் விஶேஷமின்றியில் உத்கீதேநாத்யயாம என்றும் । உத்கீதமாஜஹ்ரு: । அநேநைநாநபிபவிஷ்யாம: என்றும் । உத்கீதத்துக்கே உபாஸ்யத்வம் தோன்றுகையால் ரூபாந்யதாத்வமில்லாததாலே வித்யைக்யம் ஸித்தமென்று கருத்து । ஆனால் த்வம் ந உத்காயேதி தேப்யோ ஹ ப்ராண உதகாயதிதி வாக்யத்தால் உத்காதாவிடத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டி ரூபபேதம் தோன்றுகிறபடியால் அதற்கென்னகதியென்னில் உத்காநகர்த்தமான உத்கீதத்தில் கர்த்ருத்வோபசாரிக்கப்படுகிறது । ஆகையால் ஏகத்வம் ஸித்தமென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸர்வம் த்ருதீயாத்யாயோக்தம் ஸ்மர்தவ்யம் । இப்படி ஸர்வவேதாந்தங்களிலும் உபாஸ்யாத்வாரஸாதநம் ஸாதநமாகயிருந்தவளவில் வேதாந்தாந்தரத்தில் ச்ருதங்களான குணங்களுக்கு வேதாந்தாந்தரத்தில் உபஸம்ஹார: ஸ்வீகார: கார்ய: என்று கூட்டிக்கொள்ளவும் । ச்ருத: கார்யார்த்த: । விதிஸம்பந்தமாகையாலே வித்யுபகாரார்த்த: । விதிஶேஷவிஷயபதஜாதிவ்ருத்தாந்த்ர ஸ்விஶேஷ்யத்தால் விதேய்யதான் சொல்லப்படுகிறது । யதா ஒரு வேதாந்தத்தில் வைஶ்வாநராத்யவித்யாவிஶேஷணமாக விஹிதமான குணமானது அந்த வித்யையினுடைய உபகாரத்தின் பொருட்டு உபஸம்ஹரிக்கப்படுகிறதோ அப்படியே உபஸம்ஹரிக்கத்தக்கதென்று கருத்து ।

அதாயம் விவேக: । நநு ப்ரதிவேத்யத்தால் விதேய்த்யம் ஸித்தமானால் உபஸம்ஹார்யம் எது । ப்ரதிவேத்யமென்றால் ப்ரதிவேத்யத்தால் விதேயத்வம், விதேயத்வத்தால் ப்ரதிவேத்யமென்று அந்யோந்யாஶ்ரயம் வருகிறது । ஆகையால் உபஸம்ஹார்யகுணமேதென்னில் உச்யதே । வேத்யாகாரைக்யமானது விதேயத்வத்தைக் குடுக்கிறது । இந்தவேத்யாகாரைக்யமானது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலேஉபஸம்ஹார்யமென்று । அதனால் அந்யோந்யாஶ்ரயாதிகளில்லை । வேத்யாகாரைக்யத்தால விதேயத்வம் ஸித்தித்தால் வேத்யாகாரத்தைக்காட்டிலும் அந்யத்வ கிஞ்சித்ஜ்ஞாதம் அபேக்ஷிக்கப்படுகிறது । அந்த அம்ஶமும் ஸர்வத்ர ஶ்ருதமாகில் உபஸம்ஹார்யமென்று । ஸ்வவிதேய ஶ்ருதமாகில் அவிசேஷ்யத்தாலும் ஶாகாந்தரத்திலும் உபஸம்ஹரிக்கத்தக்கது என்று ந்யாயஸித்தாந்தநய: ॥

இப்படி வேதநாத்யவிஶேஷத்தால் விதேயத்வஸித்தி விதேயத்வமாகில் குணோபஸம்ஹரிக்கத் தக்கதென்று சொல்லப்பட்டது । இப்போது சில விதேயங்களை உத்தேஶித்து வேதத்வேதாந்தங்களின் வேதநாத்யவிஶேஷமிருக்கிறதா இல்லையா என்று விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

ஸூ-ம். அந்யதாத்வம் ஶப்தாதிதி சேந்நாவிஶேஷாத் ॥௬॥

வாஜஸநேயிகளுக்கும் சந்தோகர்களுக்கும் உத்கீதவித்யை யிருக்கிறது । வாஜிகளுக்கோவென்றால் அத ஹேமமாஸந்யம் ப்ராணமூசு: உத்கீதேநாத்யயாம இத்யாரப்ய உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்ட்யா உபாஸநமானது ஶத்ருபராபவஹேதுவாயுமாக விஹிதம் । சந்தோகர்களுக்கும், தத்த தேவா உத்கீதமாஜஹ்ரு: । அநேநைநாநபிபவிஷ்யாம: । என்றுதொடங்கி உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்ட்யா உபாஸநம் தானே ஶத்ருஜயோபாயமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது । கிம் உபயத்ர வித்யைக்யமா । உத பேத: என்று ஸம்ஶயம் । பலாத்யவிஶேஷத்தாலே வித்யைக்யமென்று பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை ஸித்தாந்தியாக ஶங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் ॥

இதி பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் ।

ஸூ-ம். அந்யதாத்வம் ஶப்தாதிதி சேந்நாவிஶேஷாத் ॥௬॥

ஶப்தாத் அந்யதாத்வம் ஶப்தபேதாத் । அத ஹ ய ஏவாயம் முக்ய: ப்ராண: தமுத்கீதமுபாஸாஞ்சக்ரிரே । அத ஹேமமாஸந்யம் ப்ராணமூசு: த்வம் ந உத்காயேதி ததேதி தேப்ய: ப்ராண உதகாயத் இதி ஒருபக்கத்தில் உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டிஶப்தத்தாலும் அந்யத்ர உத்காதாவிடத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டிஶப்தத்தாலும் ரூபாந்யதாத்வம் ஸித்தம் இதி சேந்ந । அவிஶேஷாத் । உபக்ரமத்திலேயென்றால் இரண்டிடத்திலும் விஶேஷமின்றியில் உத்கீதேநாத்யயாம என்றும் । உத்கீதமாஜஹ்ரு: । அநேநைநாநபிபவிஷ்யாம: என்றும் । உத்கீதத்துக்கே உபாஸ்யத்வம் தோன்றுகையால் ரூபாந்யதாத்வமில்லாத்தாலே வித்யைக்யம் ஸித்தியாதென்று கருத்து । ஆனால் த்வம் ந உத்காயேதி தேப்ய: ப்ராண உதகாயத் இதி வாக்யத்தால் உத்காதாவிடத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டி ரூபபேதம் தோன்றுகிறபடியால் அதற்கென்னகதியென்னில் உத்காநகர்த்ருமான உத்கீதத்தில் கர்த்ருத்வோபசாரிக்கப்படுகிறது । ஆகையால் ஐக்யம் ஸித்தமென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ: நவா ப்ரகரணபேதாத் பரோவரீயஸ்த்வாதிவத் ॥௭॥

யதுக்தம் ஶ்ருதிவைரூப்யத்தால் வித்யைக்யம் சொல்லப்பட்டதோ நவா அதுகூடாது। குத:? ப்ரகரணபேதாத்। சாந்தோக்யத்தில் ஓமித்யேததக்ஷரமுத்கீதமுபாஸீதவென்று உத்கீதாவயவமான ப்ரணவத்தை உபாஸ்யமாக உபக்ரமித்து உத்கீதே ஜுஹூவென்கிற வாக்யத்தால் உத்கீதாவயவ ப்ரணவந்தானே உத்கீதசப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறதென்று தோணுகிறது। வாஜஸநேயகத்தில் அவிசேஷமில்லாமல் உத்கீதேநாத்யயாம என்று உபக்ரமித்தபடியால் க்ருத்ஸ்நோத்கீதமும் உபாஸ்யமாக உபக்ரமிக்கப்பட்டது। அத: உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டி ஸமமாயிருந்தாலும் ப்ரகரணபேதத்தாலே வித்யாபேதம் ஸித்தம்। பரோவரீயஸ்த்வாதிவத்। யதா ஒரே சாகையில் உத்கீதாவயவ ப்ரணவத்தில் பரமாத்மத்ருஷ்டியாநம் ஸமமாயிருந்தாலும் அநேக த்ருஷ்டிவிசேஷணமுடைய பரமாத்மாவுக்கு ஹிரண்யச்மச்ருத்வாதிவிசேஷணம் விஹிதம்। அந்ய த்ருஷ்டிவிசேஷணமுடைய பரமாத்மாவுக்கு பரோவரீயஸ்த்வாதிகுணம் விஹிதம்। ஆக உபாஸ்யமான ப்ரணவம் ஒண்ணாயிருந்தாலும் த்ருஷ்டிவிசேஷணமுடைய பரமாத்மா ஒண்ணாயிருந்தாலும் த்ருஷ்டிவிசேஷணமுடைய பரமாத்மாவுக்கு ஹிரண்யச்மச்ருபரோவரீயஸ்த்வாதிகுணபேதத்தால் வித்யாபேதம் ஸித்தித்தாப்போலே இங்கும் கேவலப்ரணவக்ருத்ஸ்நோத்கீதரூபவிஷயபேதத்தாலே வித்யைகள் பின்னை। ஸமஸ்த த்ருஷ்டிவிசேஷணமுடைய பரமாத்மவிசேஷணபேதத்தால் வித்யாபேதம் ஸித்தமானால் விசேஷ்யமுடைய உத்கீதபேதத்தால் வித்யாபேதத்தில் விவாதமில்லையென்று கருத்து ॥

பரோவரீயஸ்த்வம் வரீயஸாம் வரத்வமென்னபடி। இப்படி வித்யாபேதம் ஸித்தித்தால் உபஸம்ஹாரவாக்யஸமான கர்மவிஷயமாயும் கர்த்ருவிஷயமாயுமுள்ள ப்ராணத்ருஷ்டிவியாநமானது யதாஶாஸ்த்ரமர்த்தகமென்று கருத்து ॥

ஸூ. ஸம்ஜ்ஞாதஶ்சேத் தது³க்தமஸ்தி து தத³பி ॥ ௮ ॥

ஸம்ஜ்ஞாதஶ்சேத் உத்³கீ³த²வித்³யை என்று ஸம்ஜ்ஞைக்யத்தால் வித்³யைக்யம் சொல்லுவையேயாகில் தத் அந்த ஸம்ஜ்ஞைக்யமானது வித்³யாபே⁴த³த்திலும் அஸ்தி இருக்கிறதுதானே அதெங்ஙனேயென்னில் தத³பி । யதா² நித்யாக்³நிஹோத்ரத்திலும் குண்ட³பாயிகளுடைய மாஸமாஸ ஹோமரூபமாஸாக்³நிகமான அயநாக்³நிஹோத்ரத்திலும் அக்³நிஹோத்ர ஸம்ஜ்ஞைக்யம்போலவும் யதா² ஸாமவேத³ப்ரத²மப்ரபாட²கத்தில் சொன்ன அநேகவித்³யைகளில் உத்³கீ³த²வித்³யைகளின் ஸம்ஜ்ஞைக்யம்போலவும் இங்கும் ஸம்ஜ்ஞைக்யம் வித்³யைக்யஹேதுவன்று ॥

ஸூ. வ்யாப்தேஶ்ச ஸமஞ்ஜஸம் ॥ ௯ ॥

யதா² ஸாமவேத³ ப்ரத²மப்ரபாட²கத்தில் உபக்ரமத்திலுள்ள உத்³கீ³த²ரூபம் ப்ரணவமாமோ அப்படிப்போல் உத்³கீ³தை²கனான உத்³கீ³த²வித்³யைகளிலும் ப்ரஸ்தாவமான உத்³கீ³த²ரூபம் ப்ரணவமாகையாலே ப்ரணவத்துக்கே உபாஸ்யத்வவ்யாப்தியால் ஸமஸ்தமான தஸ்யைவ உத்³கீ³த²ரூபாவஹம் இத்யுத்³கீ³த²ரூபத்துக்கு ப்ரணவமாகவே ஸமஞ்ஜஸம் । ஸம்யத்தில் உத்³கீ³த²ரூபத்துக்கு வ்யாஸோக்தமாக உத்³கீ³தாவயவம் சொல்லி தத்³ரூபமான ப்ரணவவிஶேஷத்தால் வித்³யைக்யம் சொல்லவிரகில்லை ॥

இது ஸம்ப்ரதாயஸம்ஹாரவாதமாகையாலே ப³ஹுவித்³யையே விஷிக்கத்தக்கது । அத்தைவிட்டு ஸம்யத்தில் ஶதாநீகஸநாதநாதிகளுடைய தைத்திரீயமாயும், அப³ஹுவித்³யையாயுமுள்ள உத்³கீ³த²வித்³யாநிர்வசநஸம்மதமென்கிற விஷயத்தில் ஸூத்ரகாரோக்தமான பரிஹாரம் சொல்லப்படுகிறது.

அஜ்ஞாதப³ஹுதத்த்வ: கஶ்சிதி³வ விப்ரஶ்ச காந்தீ விப³ஹுதுஷ்டிம் தஸ்மாத்தத்தாத்ப்ரஶீநாம் ஸமாவிதமேதாத³ரோஸநம் ஸ்யாத் । ஶ்ருத்யர்த²: கடோ²ணாஞ்ச ஸமவிதரணே வீயபவகார கிரோகம் ப³ஹுயாநாயுக்த கடோ²திஶயஜநந: ப்ரஸ்தாவ வேகஷிதஶ்ச ॥

உத்தராத்யாதி வாக்யங்கள் ஸந்தேஹ நிவ்ருத்திமாத்ரமாகையால் ஸந்தேஹாஸ்பதமாய்க்கொண்டு இந்த வாக்யத்திலே ஸங்கதமென்று ஸங்கோசிக்கிறார்கள் । விஷயாந்தரங்களுக்கு வேறு விசாரங்களாலும் விசேஷித்து இங்கு விசாரிக்கத்தகுந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள் । ஆகையால் இங்கு உத்தரவிசார நிரூபணம் ஸங்கதம் ॥

ஸூ. ஸர்வாபேதோபபத்தே: ॥௧௦॥

பூர்வாதிகரணத்தில் ப்ரவ்ருத்தி விசேஷணமாக ப்ராணன் ப்ரஸ்தாவிதனென் இந்த அதிகரணத்தில் ப்ராணவிஷயமான ஸர்வாவஸ்தா நிரூபிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

யோ ஹவை ஜ்யேஷ்டஞ்ச ச்ரேஷ்டஞ்ச வேத ஜ்யேஷ்டஸ்ச ச்ரேஷ்டஸ்ச ஸ்வானாம் பவதி । ப்ராணோ வாவ ஜ்யேஷ்டஸ்ச ச்ரேஷ்டஸ்ச சாந்தோக்யர்கள் வாஜிகள் கௌஷீதகிகள் ஆக இந்த மூவர்களுக்கும் ப்ராணவித்யா ச்ருதா அதில் சாந்தோக்ய வாஜஸநேயகங்களில் ஸர்வமும் ஏகரூபமாகையாலே ப்ராணவித்யை ஏகரூபதான் கௌஷீதகீ ப்ராணவித்யையென்ன கீழ்சொன்ன ப்ராணவித்யையென்ன, இந்த இரண்டுக்கும் பேதமுண்டா உத இல்லையாயென்று ஸம்சயம் । பேதமுண்டென்று பூர்வபக்ஷம் । ஆனால் ஸர்வத்ர ஜ்யேஷ்ட்ய ச்ரேஷ்ட்ய குணகனான ப்ராணன் உபாஸ்யந்தான் । ததாபி சாந்தோக்ய வாஜஸநேயிகளுக்கு ஜ்யேஷ்ட்ய ச்ரேஷ்ட்ய குணகனான ப்ராணனுக்கு ஸாமாநியமான வஸிஷ்டாதி குணஸம்பந்தமும் ப்ராப்தமாகவே தோணுகிறது । கௌஷீதகிகளுக்கோவென்னல் அப்படி தோணவில்லை । ஆகையால் ரூபபேதத்தாலே வித்யாபேதம் ஸித்தமென்று பூர்வபக்ஷம் । ராத்தாந்தம் ஸர்வத்ர கௌஷீதகீ ப்ராணவித்யையில் ஸாமாந்யமான வஸிஷ்டாதிஸம்பந்தம் ப்ராணனுக்கு ப்ராப்தமாக சொல்லப்படவில்லை। ததாபி வாகாதீந்த்ரியங்களுடைய ஸம்வாதங்கள் ஸர்வ ப்ராணாயநங்களாகையாலென்று ஸர்வ ப்ராணனுக்கு

ஜ்ஞேயத்வ ப்ரதிபாதநம் பண்ணவேண்டியது உப யுக்த ஸாதநம் । ஸாமாதி நிஷ்டவிசிஷ்டாதிகளும் ப்ரமாணாந்த ரங்களொன்னு அநதிகதமாயிராத விஷயத்தில் ப்ரமாணனுக்கு ஜ்ஞேய த்வ ப்ரதிபாதநம் கூடாது । ஆகையால் சாஸ்த்ர ப்ரமாணவிஷயத்திலும் ஸாமாதிமத்விசிஷ்டாதிஸம்பந்தமாகவே ப்ரமாணம் உபாஸ்யனென்னு ப்ரதிபாதிக்கையில்லாத்தாலே விதேயத்வம் ॥२॥

❋ ஸூ. ஸமந்வயாத் ப்ரதீதே: ॥க0॥ ❋

அந்த சாஸ்த்ரப்ரமாணவிஷயத்தில் ஐதி விசிஷ்டஸா த்யஸம்பந்த । அத: ஸமந்வயாத் । ப்ரமாணனுக்கு ஸமந்வ மாணஜ்ஞேயத்வப்ரதிபாதநஸமர்த்தமாகையாலென் னபடி । ஸாமாதிகளுடைய விதிகார்யங்கள் இரண்டும் ப்ரமாண ஜ்ஞேயமாகையாலே ப்ரமாணனுக்கு ஜ்ஞேயத்வ ப்ரதிபா திக்கப்பட்டது । ஆகையால் ஸாமாதிமத்கார்யஸாத்ய ப்ரதிபாதந விசிஷ்டஸாதிஸம்பந்தமும் இங்கும் உத்ப்ரயத்தாலென்னு விதேயத்வம் ஸித்தம் ॥ந॥

❋ ஸூ. ஆநந்தமய: அப்யாஸாத் ॥கக॥ ❋

இதற்கு முன் மூன்று அதிகரணங்களாலே விசாரணீய த்வம் சொல்லப்பட்டது । அதில் முதலதிகரணத்தில் வேதாந்தவிசாரத்தில், அதாதோ ப்ரஹ்ம ஜிஜ்ஞாஸா என்று ஜிஜ்ஞாஸ்ய னான ப்ரஹ்மம் அநந்தனாயுள்ளவனென்று சொல்லப்பட்டான் । இர ண்டாவதில் ஜந்மாதிவிசாரத்தில் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவிசேஷணமான ப்ரமா ணத்து ப்ரமாணத்தால் । மூன்றாவதில் சாஸ்த்ரப்ரமாணனே நிரூபி க்கப்பட்டான் । ஆக மூன்று அதிகரணங்களும் பரஸ்பரம் ஸம் கதங்கள் । இந்த ப்ரமாணாதிகரணத்தில் ஜ்ஞேயத்வ ப்ரதிபாதநமாத்ரத்தாலே விசிஷ்டாதி மா ணங்களுக்கும் அநதிகதமாய் சொன்னப்போலே ப்ரஹ்மம் ஸம ந்விதமானதமாகையாலே தத்ஸ்வரூப நிரூபகங்க ளான ஆநந்தாதிகளுக்கும் ப்ரஹ்மஸ்வரூப நிரூபணாதமாய

த்தால் அநுஷ்டேயத்வம் சொல்லப்படுகிறதென்று ப்ரஸங்க ஸங்கதி ॥

ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளான ப்ரஹ்மஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களானவைகள் ஸர்வவித்யைகளிலும் உபஸம்ஹார்யங்களா இல்லையா என்று ஸம்ஶயம். உபஸம்ஹார்யங்களன்றென்று பூர்வபக்ஷம். ப்ரகரணாந்தரத்தில் ஶ்ருதங்களான தர்மங்களை ப்ரகரணாந்தரத்தில் உபஸம்ஹரிக்கையில் ப்ரமாணமில்லாத்தாலென்னபடி. இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஆநந்தாதய: ப்ரதாநஸ்ய ॥

ஸர்வாபேதாதென்கிற ஸூத்ரத்தில் சொன்ன அபேதாதென்கிற ஹேதுத்தை இங்கு அநுஸந்திக்கவேணும். ஆநந்தாதிகளான தர்மங்கள் ஸர்வவித்யைகளிலும் உபஸம்ஹார்யங்கள். குத: அபேதாத்.

ப்ரதாநதர்மியான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸர்வவித்யைகளிலும் அபேதத்தாலென்னபடி. ஸர்வவித்யைகளிலும் ப்ரஹ்மத்தை அநுஸந்திக்கவேணுமானால் யாதொரு தர்மங்களன்னியில் ப்ரஹ்மஸ்வரூபாநுஸந்தாநம் பண்ணமுடியாதோ அப்படிப்பட்டதுகளாகையாலே அந்த ஆநந்தாதிதர்மங்கள் உபஸம்ஹார்யங்களென்று கருத்து. இத்தால் ப்ரஹ்மதர்மங்கள் அநந்தங்களாகிலும் உபஸம்ஹரிக்கைக்கு ஶக்யங்களென்றுத்து.

ப்ரியஶிரஸ்த்வாத்யப்ராப்திருபசயாபசயௌ ஹி பேதே ॥ ௧௨

ப்ரஹ்மஸ்வரூப தர்மங்களுக்கே உபஸம்ஹாரம் ப்ராப்தமாகில் ப்ரியஶிரஸ்த்வாத்யப்ராப்தி: தஸ்ய ப்ரியமேவ ஶிர: என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரியஶிரஸ்த்வாதிகளுக்கு ப்ராப்தி இல்லை. அதுகளுக்கு ப்ரஹ்மதர்மத்வமில்லாத்தாலும் பூர்வோக்தவிஷயரூபத்வ ஸாதகமாகையாலுமென்னபடி. ஹேதே, ப்ரியஶிரஸ்த்வாதி ஸாவயவத்வம் ஒப்புக்கொண்டால் ப்ரஹ்மத்துக்கு உபசயாபசயங்கள் ப்ரஸங்கிக்கும். அதனால், ஸத்யம் ஜ்ஞாநம், ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேன்கிற ஶ்ருதிவிரோதம் வருமென்று கருத்து

ப்ரியஶிரஸ்த்வாதி³களைக்காட்டிலும் ஆனந்தா³தி³களுக்கு விஶேஷம் சொல்லுகிறார் ।

ஸூ. இதரே த்வர்த²ஸாமாந்யாத் ॥௧௩॥

துஶப்³த³ம் ஆனந்தா³தி³களுக்கு ப்ரியஶிரஸ்த்வாதி³ஸாதா⁴ரணத்வ ஶங்காவ்யாவர்த்தகம்। இதரே ஆனந்தா³தி³கள்। அர்த²ஸாமாந்யாத்। ப்³ரஹ்மஸ்வரூபமான அர்த்த²த்தினுடைய ஸ்வரூபநிரூபகத⁴ர்மங்களாகையாலே அநுவர்த்தந்தே என்னு கூட்டிக்கொள்ளவேணும்। ஸ்வவிஷயகஸ்வரூபப்ரதீதியில் ப்³ரஹ்மம் விஶேஷ்யதயா அநுவர்த்திக்கிறப்போலே விஶேஷணதயா அநுவர்த்திக்கிறதுகள் । யத்ஸ்வரூபப்ரதீதிவிஷயதாவ்யாபகவிஷயதாவத்துக்கள் । ப்ரியஶிரஸ்த்வாதி³களோவென்றால் அப்படி ப்³ரஹ்மஸ்வரூபத⁴ர்மங்களன்றென்னு கருத்து । அத்ராயம் விஶேஷ: ॥

காரணத்வத்துக்கு விஶேஷணத்வமும் உபலக்ஷணத்வமும் அங்கீ³க்ருதம்। ஸூக்ஷ்மசிதசித்³விஶிஷ்டப்³ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணம் காரணத்வம் । அதில் விஶேஷ்யாம்ஶத்துக்கு லக்ஷணம் ஆனந்தா³தி³கள் । அதில் விஶிஷ்டாநுஸந்தா⁴நத்தில் காரணத்வம் விஶேஷணதயா அநுஸந்தே⁴யம் । விஶேஷ்யாநுஸந்தா⁴நத்தில் காரணத்வத்துக்கு அந்வயமில்லாத்தாலே ஜ்ஞாநாநந்த³ஸ்வரூபத்வே ஸதி ஜ்ஞாநாநந்தா³தி³வத்த்வாபாயமாகையாலும் உபலக்ஷணமென்னு ஸாஹித்யாபா⁴வத்தால் ஜக³த்காரணதயா உபலக்ஷிதமென்னு பா⁴ஷ்யார்த²ம் । ஆனந்தா³தி³லக்ஷணமும் ப்³ரஹ்மலக்ஷணமாகையாலே லக்ஷணத்³வயமும் உபபந்நமென்னு கருத்து ।

ப்ரியஶிரஸ்த்வாதி³கள் ஸ்வத⁴ர்மங்களன்றென்றால் தத்³விதா⁴நம் எதற்கென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸூ. ஆத்⁴யாநாய ப்ரயோஜநாபா⁴வாத் ॥௧௪॥

ப்ரயோஜநாந்தராபா⁴வாத் ப்ரயோஜநாந்தரமில்லாத்தாலே ஆத்⁴யாநாய அநுசிந்தநார்த்த²மாக இந்த ரூபநிரூபணோபதே³ஶம் செய்யப்படுகிறது । ததா²ஹி ப்³ரஹ்மவிதா³ப்நோதி பரமென்னு வேதி³தவ்யதயா உபதி³ஷ்டமான ஆனந்த³மயப்³ரஹ்மத்தை ப்ரியஶிர ஆதி³

ரூபமாக விபஜித்து ப்ரபந்நாதிகளை ரூபணம்செய்து வேதாந்தத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறதென்று தாத்பர்யம் ॥

ஸி. ஸுதஸ்ஸப்தா ॥கரு॥

ஸர்வாந்தராத்மா ஸுந்தரயோ: என்று ஸுதஸப்தம் ப்ரஸித்தமாகையாலும் ப்ரியஸிரஸ்ஸாதிகள் ஸ்வபாவரூபபஞ்சகங்களென்று । ப்ரபந்நாதிகளும் ஸுதயங்களென்று ।

ஸி. ஸுதஸ்ரஜ்ஞ ப்ரதிபாதநார்த்தாஸ் ॥கக॥

ஸர்வாந்தராத்மத்வாதி ஸுதஸப்தத்தால் பராத்மாவுக்கே ப்ரஸித்தி: ப்ரஸித்தம் கூடும் । உத்தரவஸ் ஸுதா ஏவகேவலமாத்ர ஸுவீஸ் என்று ப்ரதிபாத்யமான ஸுதஸப்தத்தால் எப்படி பராத்மா ப்ரஸித்திக்கப்படுகிறதோ, அப்படியென்னுகருத்து । அதெங்கனேயென்னில்। உத்தரஸ்। தகேகார்யமான ஸோபகாரயத ஸம்ஸாரஸஞ்சாரபரதந்த்ராதிவாக்யத்தாலென்னபடி ॥

ஸி. ஸமாதிதிவ்யத்வாதவ்யாபாரணாஸ் ॥கஎ॥

பரதத்வங்களான ஸர்வாந்தராத்மா ப்ரணவ: எங்கிர வாக்யவிஸேஷங்களான ஸநாதாக்களில் ஸமாஸ் ஸுதஸப்தாபம் ஒரு ஷடமாகையாலே உத்தரவாக்யத்தால் எப்படி நிர்ணயம் பிறக்கும் । உதிவஸ்। ஸவ்யாபாரணாஸ்। தஸாஆ வா தஸாஹாத நஸுகாரஸம் ஸுஷூக: என்று ப்ரஸ்துதமான ஸுதாவுக்கே ப்ராணமயனை துடங்கி ஸுந்தரபவம்ஷமாக நிஷ்டமான ஸுதஸப்தத்தால் ப்ர ஸரணநிர்ணயம் வருவதாலென்னபடி। ஸ்யாஸ் பரதத்வார்த்தா நிர்ணயஸ்யாதிவேதாய: । ஆகையால் ப்ரியஸிரஸ்ஸாதிகள் ஸநாதயங்களாகையாலும் ஆநந்தாதிகள் ஸுதயங்களாகையாலும் அதுகளே ஸ்வபாவஸ்வரூபநிரூபகமாகையாலும் ஸுந்தராதிகளுக்கே ஸமுதாய உபஸம்ஹாரம் ஸித்தம் ॥ ॥௪॥

பரதத்வ ஸாத்தையான ப்ராணவிதைக்கு ஸாரமாக இந்த அதிகரணம் விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

ஸி. கார்யாக்யாநாதபூர்வம் ॥௧௮॥

சாந்தோக்யவாஜஸநேயகங்களிலே ஜ்யேஷ்டஞ்ச ச்ரேஷ்டஞ்ச என்று ஜ்யேஷ்டச்ரேஷ்டனாக ப்ராணோபாஸநத்தை விதித்து ஸஹோவாச கிம்மே வாஸோ பவிஷ்யதீத்யாப இதி ஹோசு: என்று அப்புக்களுக்கு ப்ராணவாஸஸ்த்வம் சொல்லி, தஸ்மாத்வா ஏததசிஷ்யந்த: புரஸ்தாச்சோபரிஷ்டாச்சாத்பி: பரிதததி லம்புகோ ஹ வாஸோ பவதி அநக்நோ ஹ பவதீதி சாந்தோக்யத்திலும், வாஜஸநேயகத்திலேயென்றால் அப்புக்களுக்கு ப்ராணவாஸஸ்த்வம் சொல்லி தஸ்மாதேவம்விதசிஷ்யந்நாசாமேதசித்வாசாமேத் । ஏதமேவ ததநம் அநக்நம் குருதே இதி । இதில் லம்புகோ ஹ வாஸோ பவதி வாஸோ ஹ்யேவாந்நு பவதி என்னர்த்தம் । ஆசமநத்தால் ப்ராணனை அநக்நனாகச்செய்கிறானென்று அர்த்தம் । இங்கு அஶநத்துக்கு முந்தியும்பிந்தியும் ஆசமநம் ப்ராணவித்யாங்கமாக விதிக்கப்படுகிறதா உத ஆசமநீயங்களான அப்புக்களுக்கு ப்ராணவாஸஸ்த்வாநுஸந்தாநம் விதிக்கப்படுகிறதாவென்று ஸம்சயம் । ஆசாமேத் என்று ஆசமநீயத்தில் விதிப்ரத்யயம் ச்ரவிக்கையாலும் ஸ்ம்ருதிப்ராப்தமான ஆசமநத்தைக்காட்டிலும் ஆசமநாந்தரம் ப்ராணவித்யாங்கமாக விதிக்கப்படுகிறது என்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார்

கார்யாக்யாநாதபூர்வம்

அபூர்வம் அபூர்வமென்னபடி । அபூர்வமான ப்ராணவாஸஸ்த்வாநுஸந்தாநமே விதேயம் । ஆசமநந்து ப்ராப்தமாகையாலே விதேயமன்று । அத: கார்யாக்யாநாத் ஆக்யாநஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய அப்ராப்தப்ராபகத்வமென்னபடி । ஏதத்மாத்ரம் வதி கிம்மே வாஸ: । ஆபோவாஸ: அத்பி: பரிதததி ஏததேவ ததநக்நம் குருதே என்று உபக்ரமோபஸம்ஹாரவாக்யங்களில் அப்புக்களுக்கு ப்ராணவாஸோத்ருஷ்டிபரத்வம் தோணுகிறது । ஆசமநம் ஸ்ம்ருதிப்ராப்தமாகையாலே அத்தை அநுவதித்து ஆசமநீயங்களான அப்புக்களில் ப்ராணவாஸஸ்த்வாநுஸந்தாநம் விதி

க்கப்படுகிறதென்று தத்பிந்நஶப்தஜாதி வசநங்கள் ஸார்வத்ரிகமாகையாலே விதிகளாகைக்குக் குறையில்லை ॥ ॥ ௫ ॥

ஸூ. ஸமாந ஏவம் சாபேதாத் ॥௧௯॥

பூர்வாதிகரணமானது ப்ராணவித்யாஶேஷமாக ப்ரஸங்கஸங்கதியால் சொல்லப்பட்டது। தத்பூர்வாதிகரணத்தில் ஸர்வவித்யாஶேஷகர்மங்களுக்கு ஸர்வவித்யாஸாம்யத்தால் உபஸம்ஹாரம் சொல்லப்பட்டது। இந்த அதிகரணத்திலேயென்னில் ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளான வஶித்வாதிகுணங்களுக்கு உபஸம்ஹாரம் சொல்லப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

வாஜஸநேயகத்தில் அக்நிரஹஸ்யத்திலும் ப்ருஹதாரண்யகத்திலும் ஶாண்டில்யவித்யை சொல்லப்படுகிறது। அக்நிரஹஸ்யத்திலேயென்னில் ஸ ஆத்மாநமுபாஸீத மநோமயம் ப்ராணஶரீரம் பாரூபம் ஸத்யஸங்கல்பம் ஆகாஶாத்மாநமிதி ப்ருஹதாரண்யகத்தில் மநோமயோயம் புருஷோ பாஸ்ஸத்யஸ்தஸ்மிந்நந்தர்ஹ்ருதயே யதா வ்ரீஹிர்வா யவோ வா ஸ ஏஷ ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந: ஸர்வஸ்யாதிபதி: ஸர்வமிதம் ப்ரஶாஸ்தி கிமத்ர வித்யாபேத: । உத நேதி ஸம்ஶய: । ஏகத்ர ஸத்யஸங்கல்பத்வம் அதிகமாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது । அந்யத்ர வஶித்வாதிகள் அதிகஶ்ருதங்கள் । ஆகையால் ரூபபேதமாகையாலே வித்யாபேதமென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸமாந ஏவம் சாபேதாத் ॥

ஸமாநே மநோமயத்வாதிகள் உபயத்ர ஸமாநமாயிருந்த உள்ளளவில் வித்யைக்யம் । குத: । ஸத்யஸங்கல்பத்வ வஶித்வாதிகுணத்தாலும் அபேதமிருப்பதால் ததா ச உபயத்ர மநோமயத்வாதிகள் ஸமாநமாகையாலும் வஶித்வாதிகளும் ஸத்யஸங்கல்பத்வத்தினுடைய விஸ்தாரரூபமாகையாலும் அபேதம் ஸித்தம் । அத்தால் ரூபபேதமில்லாத்தாலே வித்யைக்யம் ஸித்தமென்று கருத்து ॥௯॥

❋ பூ. ஸம்பந்தாதேவமந்யத்ராபி ॥உ0॥ ❋

ஶாண்டில்யவித்யையில் மநோமயத்வாதிகுணங்களுக்கே உபாஸ்யத்வேந எப்படி வித்யைக்யம் ஸம்மதமோ, அப்படிப் போலவே அக்ஷ்யாதித்யஸ்தாநத்வயஸம்பந்தியாயும் வ்யாஹ்ருதிஶரீரகனை பரமாத்மாவே உபாஸ்யனாகையால் வித்யைக்யஸித்தி ஸம்கதி: ॥

ப்ருஹதாரண்யகத்தில் யவைஷ ஏதஸ்மிந்மண்டலே புருஷோ யஶ்சாயந்தக்ஷிணேக்ஷிந்நித்யாதித்ய ஶ்ருதித்வம்பமண்டலத்திலும் அக்ஷியிலும் ஸத்யப்ரஹ்மத்துக்கு வ்யாஹ்ருதிஶரீரகத்வேந உபாஸ்யத்வம் சொல்லி தஸ்யோபநிஷதஹரித்யாதிதைவதம், தஸ்யோபநிஷதஹமித்யத்யாத்மம் என்று அஹரஹமென்பதான இரண்டு ரஹஸ்யநாமங்கள் உபாஸநஶேஷமாக சொல்லப்படுகிறதுகள். அந்த இரண்டு நாமங்களும் எந்தவிடத்தில் ஶ்ருதங்களோ, அங்குதானியதங்களா । உத இரண்டுக்கும் உபயத்ர ப்ராப்தங்களாயென்று ஸம்ஶயம் । இரண்டுஸ்தாநங்களிலும் ஏகனாக வ்யாஹ்ருதிஶரீரகப்ரஹ்மமே உபாஸ்யமாகையால் வித்யைக்யம் ஸித்தமென்று நாமங்களநியதங்களென்று பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸம்பந்தாதேவமந்யத்ராபி ॥

உபயத்ர ஶாண்டில்யவித்யையில் யதா மநோமயத்வாதிகுணங்களை உபாஸ்யாவிஶேஷத்தால் வித்யைக்யம் சொல்லப்பட்டதோ ஏவம் இந்தப்ரகாரமாக அந்யத்ராபி அக்ஷ்யாதித்யாதாரனாயிருந்தாலும் ஏகமானஸத்யப்ரஹ்மத்துக்குத்தானே ஸம்பந்தாத் ஸ்தாநத்வயஸம்பந்தமிருப்பதால் ரூபபேதமில்லாததாலே வித்யைக்யம் அத: இரண்டுநாமங்கள் நியதங்கள் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸி. நவாவிஶேஷாத் ॥உக॥

வித்யைக்யத்தால் இரண்டிடத்திலும் நாமத்வயம் கூடலாமென்று சொன்னயே நவா அதுகூடாது । குத: விஶேஷாத்

இரண்டிடத்திலும் ஶப்³த³ம் விஶேஷிக்கப்படுகிறது । ஆனந்த³ம் ஜ்ஞேயமான ஸத்³ப்³ரஹ்மைகமானாலும் அதுக்கு ஸ்தா²நத்³வயஸம்ப³ ஶப்³த³வைஶிஷ்ட்யாகாரபே⁴த³த்தாலே வித்³யா பி⁴ந்நையாகையாலே நாமங்களெங்கு ஶ்ருதங்களோ அந்தயிடத்தில்தான் நியதங்கள் ॥

ஸி. ஶ்ருதேஶ்ச ॥௨௨॥

ஶ்ருதி தானே வித்³யாபே⁴த³நிப³ந்த⁴நமான கு³ணாநுப ஸம்ஹாரத்தை தஸ்ய தஸ்ய தத்ரைவ ஶப்³த³ம் யஜு:ஶாக்²யஶப்³த³ம் இத்யாதி³யாலே ஶப்³தா³த்யதிதே³ஶத்தாலே சொல்லுகிறது. அதெப்படியென்றால் ஶப்³தை³க்யத்தால் வித்³யைக்யத்தை ஸாதி⁴க்கவேணும் । நீ சொல்லுகிற ரீதியாய் வித்³யை ஸமைகமானால் ஶப்³த³ம் ஸித்³த⁴மாகையால் ப்ராப்த்யபேக்ஷையில்லாத்தாலே ஶப்³தா³திதே³ஶவையர்த்²யம் வரும் । அதிதே³ஶம் வித்³யாபே⁴த³நிப³ந்த⁴நமாகையாலே கு³ணோபஸம்ஹாரம் கிடையாது என்னுகருத்து ॥௭॥

பூர்வாதி⁴கரணத்தில் நாமங்களுக்கு ஸ்தா²நபே⁴த³த்தாலே வ்யவஸ்தை² பண்ணப்பட்டது । இந்த அதி⁴கரணத்திலேயென்றால் ஒரு வித்³யையை அநுஸரித்து சொல்லப்படாத ஸம்ப்⁴ருத்யாதி³கு³ணங்களுக்கும் கீழ்ச்சொன்னதுபோல் ஸ்தா²நபே⁴த³த்தாலே வ்யவஸ்தை² பண்ணப்படுகிறதென்று ஸங்க³தி ॥

ஸி. ஸம்ப்⁴ருதித்³யுவ்யாப்த்யபி சாத: ॥௨௩॥

தைத்திரீயகே நாராயணீயாநாம் விஶேஷேண ப்³ரஹ்ம ஜ்யேஷ்டா² வீர்யாஸம்ப்⁴ருதாநி ப்³ரஹ்மாக்³ரே ஜ்யேஷ்ட²ம் தி³வமாததாந ப்³ரஹ்மாதே³வாநாம் ப்ரத²மஸம்ப³பூ⁴வ தேநார்ஹதி ப்³ரஹ்மணா ஸ்பர்தி⁴தும் க: இதி ப்³ரஹ்மத்தில் ஜ்யேஷ்டங்களான வீர்யகு³ணங்களுடைய ஸம்ப்⁴ருதியென்ன, த்³யுவ்யாப்தியென்ன, இத்யாதி³ கு³ணஜாதம் ஶ்ரூயதே । இந்த கு³ணஜாதமானது ஸர்வவித்³யைகளிலும் உபஸம்ஹார்யமா, உத ஸ்தா²நவிஶேஷாவஸாநங்களிலே நியதமாவென்று ஸம்ஶய: । அநாரப்⁴யாதீ⁴தமாய் உபாஸந

விஶேஷத்தை ப்ரஸ்தாவியாமல் ஸித்³த⁴மாகையாலே ஸம்ப்⁴ருத்யாதி³கு³ணங்கள் ஸர்வஶாகை²களிலும் உபஸம்ஹார்யங்களென்னு பூர்வபக்ஷம்। இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. ஸம்ப்⁴ருதித்³யுவ்யாப்த்யபி சாத: ॥௨௩॥

இங்கு வ்யாப்த்யபி³யென்னு சொல்லவேண்டியதாயிருக்க அப்படிச்சொல்லாதது சகாரத்தால் ஸமுச்சயமென்னு கருத்து ஸம்ப்⁴ருதி ப்ரப்⁴ருதிகு³ணஜாதமும் அநாரப்⁴யாதீ⁴தமாயிருந்தாலும் அத ஏவ ஸ்தா²நஹேதுத்தால் ஸ்தா²பிக்கத்தக்கது ஸர்வத்ர உபஸம்ஹார்யமென்னு। அதெப்படியென்னில் த்³யுவ்யாப்தியானது ஸ்வஸாமர்த்²யத்தால் அல்பஸ்தா²நாநர்ஹமாகையாலே எந்த ஸ்தா²நத்தில் அநுப⁴விக்கக்கூடுமோ அந்த ஸ்தா²நத்தில்தான் நியதம் ஸம்ப்⁴ருத்யாதி³களும் த்³யுவ்யாப்த்யவிநாபா⁴வத்தாலே அங்கு தானே வ்யவஸ்தா²பிக்கத்தக்கது। ஹ்ருத³யாத்³யல்பஸ்தா²நங்களிலே உபஸம்ஹாரம் கூடாதென்னு கருத்து। இப்படியாகில் ஸர்வத்ர உபஸம்ஹார்யங்களான ஆநந்தா³தி³கு³ணங்களுக்குள்ளே அநந்தத்வம் அல்பஸ்தா²நோபாஸநங்களில் எப்படி கூடுமென்னில் அந்த உபாஸநங்களில் ப்ரஶாஸ்தாவுக்கு அல்பத்வம் ஔபாதி⁴கமென்னும் அநந்தத்வம் ஸ்வாபா⁴விகமென்னும் அநுஸந்தே⁴யமென்னு கருத்து।

ஸூ. புருஷவித்³யாயாமபி சேதரேஷாமநாம்நாநாத் ॥௨௪॥

த்³யுவ்யாப்திஸங்கி³ஸம்ப³ந்நாதஸம்ப்⁴ருத்யாதி³கு³ணஜாதத்துக்கு த்³யுவ்யாப்த்யுசிதஸ்தா²நாநுப்ரவேஶத்தாலே அஸங்கீர்ணவித்³யாதயா சொல்லப்பட்டது। அதவ ப்³ரஹ்மவித்³யாஸங்கி³ஸந்நிஹிதையான புருஷவித்³யைக்கும் ப்³ரஹ்மவித்³யாஶேஷத்வம் சொல்லப்படுகிறதென்னு ஸங்க³தி ॥

தைத்திரீயகே புருஷவித்³யா ஆம்நாதா தஸ்யைவம் விது³ஷோ யஜ்ஞஸ்யாத்மா யஜமாந: ஶ்ரத்³தா⁴ பத்நீத்யாதி³கா। சா²ந்தோ³க்³யத்திலும் புருஷோ வாவ யஜ்ஞ: தஸ்ய யாநி சதுர்விம்ஶதி வர்ஷாணீத்யாதி³கா। இங்கு வித்³யைக்யமுண்டோ இல்லையோ என்னு

38

ஸம்ஶயம் । பராவித்யையென்று ஸம்ஜ்ஞையுக்தத்தாலும் தைத்திரீயகத்தில் கர்மஸம்பந்தம் சொல்லாத்தாலும் ஆதர்வணத்தில் சொன்ன ஶ்ருதஜீவனத்தியென்று ஶ்ருதஜீவிகையே பராவித்யாஸமமாகையாலும் விதேயைக்யமென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸூ. பராவித்யாயாஶ்ச ஶேஷஶேஷிநாநாத்வாத் ॥௨௪॥

பராவித்யாயாஶ்ச வ உபாஸ்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞகளான வித்யைகளுக்கு பராவித்யை என்கிற ஸம்ஜ்ஞை இருந்த போதிலும் ரூபபேதத்தால் வித்யாபேதம் ஸித்தம் । குதஃ ஶேஷஶேஷிநாநாத்வாத், ஶ்ருத்யர்த்தங்களான குணங்களுக்கு ஶ்ருதஜீவனத்வாத், ததாஹி ஆதர்வணத்தில் தைத்திரீயகோக்தங்களான யஜ்ஞோபவீதாதிகளுக்கும் ஸவநங்களுக்கும் ஶ்ரவணமில்லாத்தாலும் தைத்திரீயகத்தில் ஆதர்வணோக்தங்களான யஜ்ஞாவயவங்களுக்கு ஶ்ரவணமில்லாத்தாலுமென்னபடி । கிஞ்ச தைத்திரீயகத்தில் ருத்விக்ஷ்ரத்தா யஜ்ஞோபவீதீ யஜ்ஞோபகரணமும், யஜ்ஞஸாயம் ப்ராதர்ஹோமாதிஸவநாதியென்று ஸவநத்ரயமும் த்ருஷ்டம் ஆதர்வணத்திலும் ஶ்ருதங்களான ஶிரோவ்ரதாதிகளுக்கு தீக்ஷாதிகளும் பராவித்யைக்கு ஶேஷமாகியாவிதானம் செய்து ஸவநங்களும் த்ருஷ்டம் । ஆகையால்ஸம்ஜ்ஞைக்யமிருந்தாலும் யஜ்ஞாவயவங்களுக்கு நானாகாரபேதத்தாலும் யஜ்ஞோபவீதாதிகளுக்கு பேதத்தாலும் ரூபபேதம் ஸித்தமாகையாலும் பூர்வபக்ஷத்தில் ஶ்ருதமான ப்ரஹ்மணோ ஜீவாபேதாதியென்று ப்ரஹ்மவித்யைக்கே ஸம்யக் ஸம்பந்தமிருப்பதால் கர்மணஸ் ஸம்பாதனமுபாஸநம் ந்யாயத்தாலே ப்ரஹ்மவித்யையே பராவித்யைக்கு ஸமமாகையாலும் வித்யாபேதம் ஸித்தம் । தைத்திரீயஶ்ருதையான பராவித்யை பூர்வபக்ஷமாக ஶ்ருதவித்யாஸவித்யைக்கு ஸம்பந்தமென்று கருத்து ॥

நநு தத்வைஶ்வம் விஶேஷணம் என்கிற பராவித்யை யில் ப்ரஹ்மணோ ஜீவாபேதாதியென்று ப்ரஹ்மபராவிஷயம்

ப்ராப்தமாகையால் ஸாத்யஸம்பந்தமில்லை என்கிற உக்தியெப்படி உபபந்நமாகுமென்னில் உக்த தைத்திரீய புருஷவித்யையை ஸ்வதந்த்ரமாகச்சொன்னால் கடைசியில் சொல்லுகிற ப்ரஹ்மப்ராப்திரூபஃபலமானது அப்ரஹ்மவித்யையான புருஷவித்யாஸாத்யமாகாததினாலே புருஷவித்யையோடே ஸம்பந்தத்தை அடையாமல் பூர்வாநுவாகோக்த ப்ரஹ்மவித்யையோடே அந்விதமாகிறதென்கிற அபிப்ராயத்தாலே அப்படிசொல்லப்பட்டது ஆகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து । இந்த புருஷவித்யையால் ஸ்வாம்யவ்ருத்திக்த நிரபேக்ஷையான ந்யாஸவித்யைக்கு அபேக்ஷிதமான தைர்க்காயுஷ்யம் ஸித்தமென்று நிக்ஷேபரக்ஷையில் தேசிகாநுக்ருஹீதம் ॥௯॥

ஸூ. வேதாத்யர்த்தபேதாத் ॥ ௨௫ ॥

ப்ரஹ்மவித்யாஸந்நிதிஸந்நாதையான புருஷவித்யைக்கு தத்ங்கத்வம் சொல்லப்பட்டது । இப்படிப்போல் ஸந்நிதிஸந்நாதங்களான ஶந்நோமித்ராதி மந்த்ரங்களுக்கும் ப்ரஹ்மவித்யாங்கத்வம் ஸித்திக்கட்டுமென்கிற ஶங்கையால் ஸங்கதி: ॥

ஆதர்வணிகர்களாலும் தைத்திரீயர்களாலும் ஐதரேயிகளாலும் இன்னும் மத்தவர்களாலும் உபநிஷத்பாகத்தில், ஸர்வம் ப்ரவித்ய ஹ்ருதயம் ப்ரவித்ய யென்னும், ஶந்நோமித்ரஶ்ஶம்வருண: யென்னும், ஸஹநாவவது இத்யாதி மந்த்ரங்களும் ப்ரவர்க்யாதிகர்மங்களும் அத்யயநம் பண்ணப்படுகிறதுகள் । இதுகளுக்கு வித்யாங்கத்வம் உண்டா இல்லையாவென்று ஸம்ஶயம்। வித்யாஸந்நிதிஸந்நாதமாகையாலே வித்யாங்கமென்று பூர்வபக்ஷம்। இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

வேதாத்யர்த்தபேதாத் ॥

ஸர்வம் ப்ரவித்யாதிமந்த்ரத்துக்கு வித்யாங்கத்வாபாவத்தில் விவாதமில்லை। ஆகிலும் ஸூத்ரத்தில் வேதஶப்தத்துக்கு ப்ராஹ்மணம் த்ருஷ்டாந்தமாக । ஶ்ருதிஶப்தத்தால் ஸீதவத்நாதிகள்

சொல்லப்படுகிறதுகள், யதா ஶுக்ரம் ப்ரவித்ய ஹ்ருதயம் ப்ரவித்ய யென்கிற மந்த்ரத்துக்கு அர்த்தஸாமர்த்யாதிஸம்பந்தத்தால் ஆபிசாரஶேஷத்வம் தோனுகிறாப்போலே, ஶந்நோ மித்ர: ஶம் வருண: யென்கிற மந்த்ரத்துக்கு, ருதம் வதிஷ்யாமி ஸத்யம் வதிஷ்யாமி யென்றும், தேஜஸ்வி நாவதீதமஸ்து என்றும் சொல்லப்பட்ட மந்த்ரார்த்தஸாமர்த்யாதிஸம்பந்தத்தால் அத்யயநஶேஷத்வம் தோன்றுகையாலே வித்யாங்கத்வமில்லை। ஶுக்ரம் ப்ரவித்யயென்கிற மந்த்ரத்துக்கு ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரகரணத்தைக்காட்டிலும் லிங்கம் பலீயஸ்ஸாகையாலே எப்படி ப்ரஹ்மவித்யாங்கத்வம் இல்லையாதோ அப்படிப்போலே லிங்கபலத்தாலே அத்யயநஶேஷமாக விநியுக்தமாகையாலே ப்ரஹ்மவித்யாங்கத்வமில்லையென்று கருத்து। லிங்கத்தை அபேக்ஷித்து ப்ரகரணம் துர்பலமென்று கருத்து। இந்த அதிகரணத்துக்கு விஷயம் ஶந்நோ மித்ர இத்யாதிமந்த்ரம் ॥ ॥௧௦॥

௧௧. ஹாநௌ தூபாயநஶப்தஶேஷத்வாத் குஶாச்சந்தஸ்ஸ்துத்யுபகாநவத்ததுக்தம் ॥௨௬॥

வேதாத்யதிகரணத்தில் ஶுக்ரம் ப்ரவித்யயென்கிற மந்த்ரங்களுக்கு லிங்கபலத்தால் தத்கர்மஶேஷத்வம் சொல்லப்பட்டது, இந்த அதிகரணத்திலோவென்றால் உபாயநத்துக்கு ப்ரஹீணவிஷயத்வரூபமான அர்த்தஸாமர்த்யாதிஸம்பந்தத்தால் ஹாநோபாயநங்களுக்கு அந்யோந்யாந்வயநியமத்தால் இரண்டிடத்திலும் இரண்டும் அநுஸந்தேயமென்று ஸங்கதி ॥

ப்ரஹ்மத்தை அடையப்போகிற வித்வானுக்கு புண்யபாப விதூநநம் இரண்டு ஶாகைகளில் ஶ்ருதம்। அப்படி த்யக்தங்களான புண்யபாபங்களுக்கு அந்யத்ர ப்ரவேஶமானது ஒரு ஶாகையில் ஶ்ருதமாகிறது। விதூநநம் ப்ரவேஶம் இந்த இரண்டும் ஒரு ஶாகையில் ஶ்ருதமாகிறது। இதற்கு ப்ரத்யேகம் ஶ்ருதிகளாவன। ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதியென்றும், அஶ்வ இவ ரோமாணி விதூய

ஜாதம், ப்ரஹ்மணோக்ஷிஷீஸம்ஸாரம் என்னும் ஶ்ருதிகளால் கேவலஶிஷ்யைதந மென்ன, தஸ்ய ஶாத்ர ஸாதநஸ்வம் ஸாதநா[illegible] ஸித்தஸாத்யத்வம் ஜ்ஞானம் ஸாக்ஷாத்த்வமென்னு கேவல ஸ ஶேஷமென்ன, தஸ்ய ஜ்ஞாந ஸாதநமதஸ்ய ஶ்ருதிதாத்ஸ்ய! தஸ்ய ஸ்யாஜ்ஞாதஸ்யஸ்ஸாதஸ்வம் ஸ்யாஸித்தமென்னு ஸாதநாயநமென்ன இந்த மூணுகளும் சொல்லப்படுகிற துகள்! ஆக இந்த மூணுகளும் ஸர்வவிஷயங்களிலும் விகல்பத் தால் ஸாதநஶேஷமாக ஸர்வத்ர ஸாதநஶேஷமாயென்னு ஸம்ஶயம் ! மூணு ப்ரகாரமாக ஶ்ருதிமாகையாலே தஸ்ய ப்ராப்யம் விகல்பமென்னு பூர்வபக்ஷம் ! இத்தை நிரஸிக்கி றார்

ஸாதநாத்யாயஶேஷேஶேஷத்வாத் ஶாஸ்த்ர ஸாஸ்த்ர த்யாஸமாநதத்த்வம் ॥

ஶாஸ்த்ரம் ஸத்யம் ஸாதந ஸ்ரீஶ்வரம் உபாய நத்துக்கும் உபலக்ஷணம் ! யதா ஹி கேவலஸாதநமும், கேவலோபாயநமும் ஶ்ருதங்களாயிருந்தவளவில் இந்த இரண்டுகளுக்கும் ஐகரோத்ரஸ்யஸ்ஸாத்யம், ஶாஸ்த்ர உபாயநஶேஷஶேஷ த்வாத் ! உபாயநஶேஷம் ஸாதநவாக்யஶேஷமாகையாலென்னபடி ! த்ருதீகங்களான வாக்யவாதங்களுக்கு ப்ரவேஶஸாதநவாதியா கையாலே உபாயநவாக்யத்துக்கு ஸாதநவாக்யஶேஷத்வமென் னு கருத்து ! ப்ரஶாஸநத்தில் சொன்ன வாக்யங்களுக்கு ப்ர ஶாஸநாக்யாஸவாக்யஶேஷத்வத்தில் ஜ்ஞாநங்களை அருளி ச்செய்கிறார் ! ஶாஸ்த்ரஸாஸ்த்ரத்யாஸமாநவத், வாநஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ரம் என்னு ப்ரஶாஸநத்தில் சொன்ன வாக்யத்துக்கு ஔஷதம் ஸ்யம் ஶாஸ்த்ர என்னு தத்விஶேஷவாதியான ப்ரஶ ஸாதநஸ்யவாக்யம் ஶேஷமானுப்போலவும், ஷுவாஸராணாம் ஸமேதாஸீ என்னு ப்ரஶாஸநஸ்யவாக்யத்துக்கு [illegible] விஶேஷவாதியாநஷுவஸமேதாம் ஸா ப்ரதிவர்மென்கிற ப்ரஶ ஸாதநஸ்யவாக்யம் ஶேஷமானுப்போலவும், ஹிரண்ய ந

ஜோஷயிஷ்யஸி நபோக்தா ஸ்வாதந்த்ர்யமாத்ரியென்னும் ப்ரமாணஸஹவா
க்யத்துக்கு தாத்பர்யவிசேஷத்தைச்சொல்லுகிற, ஸ்வயோவிஷ்
ணுரிதி ஜோஷயிஷ்யஸிநபோக்தாமென்னும் ப்ரமாணஸஹ
வாக்யம் சேஷமானுப்போலவும், ஐக்யஜ உபாயஞ்ஜியெ
ன்னும் ப்ரமாணஸஹவாக்யத்துக்கு, நான்யபந்தாவுமயென,
யென்னும் ப்ரமாணஸஹமாயும் அந்யபந்தாவுக்கு மாநகதந்
ஸுநிராஸவாக்யம் சேஷமானுப்போலவும் உபாயநவாக்யத்
துக்கு ஸாதிவாக்யம் சேஷமாக மதிஸம்ஹவிக்கும்விஷயத்தில்
விகல்பம் யுக்தமென்னு । தச்சம் ப்ரதிஷ்டாணத்தில் । அவிவாவா
க்யசேஷஸ்யாத் அந்யாயத்வா திகல்பே ஸ்யாத்யாதியாலென்னபடி;
இத்தால் இதரவாக்கிய சேஷதயாமதிஸம்ஹவித்தால் விகல்பம்
சொல்லுகிறது ந்யாயமன்றாயித்து । இப்படியாகில்ஒருமாசெவ
யில் உபயவிதாநத்துக்குமதியென்றுவெஞ்சில்சொல்லுகிறேன் । இந்த
ஸாத்யோபாயநங்களுக்குள்ளே எதாவது ஒண்ணு விதிக்கப்பட்
டாலும் இதுகளுடைய ஸம்பந்தம் ப்ரதிபந்தகமாக ஏற்ப
ட்டுப்போகும் । ஆகிலும் அவிசேஷப்ரஸஞ்ஜகமான ப்ர
திபத்திஹேதுத்தால் உபயவிதாநம் உபபந்நமென்னு கருத்து ॥

அதாயம் விசேஷ: ஸாக்ஷாத்தர்மத்வப்ரதிபாதகத்வா
தானே கர்மஹோமாவென்னு கர்மகாண்டத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட
து அப்படியிருக்க ப்ரஹ்மவித்திலால் த்யஜிக்கப்பட்ட ஸாக்ஷாத்த
ர்மத்வங்களுக்கு ஸாத்யப்ரதிஷேதத்துக்கள் விஷயத்தில் ஸம்க்ஷேபம்
யெப்படிக்கூடுமென்னில் । உச்யதே । ப்ரஹ்மநிஷ்டர்களால் விருத்தாசா
ரத்தத்தால் எந்த கர்மஜாதம் த்யக்தமாகிறதோ அந்த ஸாக்ஷா
த்தர்மத்வ ப்ரதிபாதகஸாத்யங்களான ஸம்பந்தவேத்துக்கு
த்தாத்பர்யங்களானஸம்பந்தவேஷங்கள் ப்ரஹ்மவிதஸ்ஸம்க்ஷிக்கும் தமேவஷ
துக்கும் ஸமமென்னு கருத்து । ஸததவிவேகே ப்ராகதாவா
ரோக்தி: ॥

கர்மாதிதேந்ந்யாஹ்யம் ஸாஹித்ததவிஸ்தாபிதம் கர்ம
காண்டேஸ்தாபிதம் ப்ரஹ்மஜ்ஞகர்மப்ரதிஷேதி ஸாக்ஷாத்ஸிவா நாவசேத

ஜீர்த்யர்த்தம்। வித்யாமாஹாத்ம்யகதாய விதே: விஷயேஷு கர்மசு ஸாத்யத்வம் விஹிதம் ஸம்ஸாரோக்ஷணஸ்ய ஸம்ஸக்தி கதநேந ஸா ஸ்தாஸ்யமுக்திகம் ॥   ॥கக॥

ஸ். ஸாம்பராயே தர்த்தவ்யாபாவாத் ததாஹ்யந்யே ॥௨௭॥

ஸுக்ருததுஷ்க்ருதங்களுக்கு நாசமும் ஶ்லேஷமும் ஸர்வவித்யைகளிலும் விஜ்ஞேயமென்னு சொல்லப்பட்டது। இப்போது தேஹவியோககாலத்தில்தானே ஸகலவிதவாபம் நிஶ்ஶேஷமாக நசிக்கிறதா । உத்க்ராந்தியத்திலும் கிஞ்சித் நசிக்கிறதாவென்னு ஸம்ஶயாத் ஸங்கதி: ॥

இந்த ஸுக்ருததுஷ்க்ருத நாசவிஜ்ஞானமானது தேஹவியோககாலத்தில் சில பாபம் போகிறதென்னும் சுவஸ்ஸில் சில பாபம் போகுறதென்னும் சொல்லத்தக்கதா । தேஹவியோககாலத்தில்தானே ஸகலபாபங்களும் க்ஷயிக்கிறதுகளாயென்னு ஸம்ஶயம் । தேஹவியோககாலத்திலும் மார்க்கத்திலும் பாபம் க்ஷயிக்கிறதென்கிற விஷயம் ஶ்ருதமாகையாலும் தேவயாநமார்க்கத்தி நாத்யாஸபந்தியாலும் இரண்டிடத்திலும் பாபம் போகிறதென்னு விஜ்ஞேயவேணுமென்னு பூர்வபக்ஷம் । இதில் ஶ்ருதிகளாவன, சுஶ்ரூஷவிரோதிவியர்ப்பபாபம் ஸம் ஜரா ஹாரிர்வாத் ய த்வ்ய । பர்யங்காஶயம் யென்னு தேஹவியோகஸமயத்தில் பாபநாஶத்தைச்சொல்லுகிறது । ஸ ஆகம்ய விரஜாம் நதீம் தாம் மநஸா த்யதி தத் ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே தூநுதே யென்னு சுவஸ்ஸிலும் நாசஶ்ருதா ஆகையால் தேஹவியோககாலத்திலேயே ஸகலகர்மமும்போகிறதென்றால் பத்நவாயநமான கர்மமில்லாத்தினால் பந்நமில்லாமல்போய்விடும் ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸாம்பராயே தர்த்தவ்யாபாவாத் ததாஹ்யந்யே ॥

ஸாம்பராயேதேஹவியோக காலத்தில் தானே ஸுக்ருதது ஷ்க்ருதநாஶமானது விஜ்ஞேயத்தக்கது குத: தர்த்தவ்யா

வாத், தேஹவியோகத்துக்குப் பிறகு ப்ரஹ்மப்ராப்தியைத்தவிர அநிஷ்டமான கர்மஸம்பந்தமில்லாததால் என்றபடி। ததாஹ்யந்யே, ததாயீதிராவஸ்த்யாஸ்த்யப:, ஸயீதிஸ்தாவத:। தஸ்ய தாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே அத ஸம்பத்ஸ்ய இதி தேஹவியோகமே ப்ரஹ்மப்ராப்திக்கு விளம்பமே தவிர கர்மஸம்பந்தாவகாஶமில்லை யென்கிறது। அஶரீரம் வாவஸந்தம் ந ப்ரியாப்ரியே ஸ்ப்ருஶத: என்னும் ஶ்ருதி:॥

௨௮. சந்தத உபயாவிரோதாத் ॥௨௮॥

இந்தப்பிரகாரம் ஸாமர்த்யத்தால் தேஹவியோககாலத்தில் தானே நிஶ்ஶேஷகர்மக்ஷயம் நிஶ்சிதமாயிருந்தவளவில் தத் ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே தூநுதே யென்று மத்யத்தில் கர்மக்ஷயத்தைச்சொல்லுகிற வாக்யஶேஷமும் உபயாவிரோதாத் ஶ்ருதியென்ன ஸாமர்த்யமென்ன இந்த இரண்டுக்கும் அவிரோதத்தாலென்னபடி। சந்தத: யதேஷ்டமாக வாக்யம் அந்வயிக்கத்தக்கது। எப்படியென்றால், அஶ்வ இவ ரோமாணி விதூய பாபம் சந்த்ர இவ ராஹோர்முகாத் ப்ரமுச்ய என்னும் தஸ்ய தாவதேவ சிரமென்னும் சொல்லப்பட்ட ஶ்ருதித்வயவிரோதம் வாராமைக்காகப் பின்னால் ஶ்ருதமானாலும், ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே தூநுதே என்கிற வாக்யஶேஷம், ஸ ஏதம் தேவயாநம் பந்தாநமாபத்ய இதி யென்கிற வாக்யத்துமின்னமே அந்வயிக்கத்தக்கது பாடக்ரமத்தால் பிந்தி இருந்தபோதிலும் பலீயஸ்ஸான அர்த்தக்ரமத்தை அநுஸரித்து தேஹவியோககாலத்தில் தானே நிஶ்ஶேஷகர்மக்ஷயம் ஒப்புக்கொள்ளவேணுமென்று கருத்து।

அத சோதயதி ॥

௨௯. கதேரர்த்தவத்த்வமுபயதா(அ)ந்யதா ஹி விரோத: ॥௨௯॥

உபயதா — தேஹவியோககாலத்திலும் மத்யத்திலும் கர்மக்ஷயத்தை ஒப்பினால் அர்த்தவத்த்வம் தேவயாநகதிஶ்ருதிக்கு ப்ரயோஜநவத்த்வம்। அந்யதா ஹி விரோத:। இப்படி ஒப்பாமல் தேஹ

வியோமகாலத்தில்தானே கர்மக்ஷயத்தை ஒப்பினால் மதிஸாமா மான ஸூக்ஷ்மசரீரத்துக்கு ஹேதுவான கர்மமில்லாத்தினாலே தேவயாநகதி ஶ்ருதிக்கு விரோதம் வருகிறதென்னு சங்கை । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸூ. உபபந்நஸ்தல்லக்ஷணார்த்தோபலப்தேர்லோகவத் ॥௩௦॥

உபபந்நः உக்தா ர்த்தி ஸமயத்தில்தானே ஸர்வகர்மக்ஷயம் உபபந்நமென்னபடி । அதெப்படியென்னில் தல்லக்ஷணார்த்தோபலப்தே: । க்ஷீணகர்மாவான வித்வானுக்கும்கூட தேஹஸம்பந்தலக்ஷணமான சரீரத்துக்கு, ஜக்ஷந் க்ரீடந், ரமமாணஇதி யென்னு உபலப்தியிருக்கையாலென்னபடி । லோகவத்। ராஜாவை உபாஸிக்கிற பூர்வனுக்கு லோகஸாதாரணமன்னியில் ரமணீயபூர்வதாசம் ஸித்திக்கிறப்போலே ஸர்வஜ்ஞ ஸத்யஸங்கல்பனான ஸர்வேஶ்வரனை உபாஸித்தவனுக்கும் ஸர்வபூதஸ்பந்நமென்னு கருத்து । இத்தால் ஸூக்ஷ்மசரீரஹேதுபூதகர்மம் இல்லாவிடினும் வித்யாமாஹாத்ம்யமான ஸூக்ஷ்மசரீரத்தால் அர்ச்சிராதிகதி உபபன்னமென்னையித்து ।

நநு ப்ரஹ்மோபாஸகர்களுக்கு தேஹபாதஸமயத்தில் ஸர்வகர்மங்களும் க்ஷீணமாகையாலே தேஹபாதாதூர்த்வம் கர்மஸம்பந்தமில்லையென்னு சொல்லவொண்ணாது । ஏனென்னால் ஜ்ஞானிகளான வஸிஷ்டாதிகளுக்கும் தேஹவியோகதேஹாந்தரப்ராப்திகளும் பரத ஜந்மாதிவ்ருத்தாந்தங்களும் ஸம்பவத்தைகளும் காணப்படுகையாலென்கிற ஶங்கையை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. யாவததிகாரமவஸ்திதிராதிகாரிகாணாம் ॥௩௧॥

யாதொரு ஜ்ஞானிகளால் தேஹபாதாநந்தரம் அர்ச்சிராதி கதிப்ராப்தியோ அவர்களுக்கே தேஹபாதாதூர்த்வம் கர்மஸம்பந்தமில்லையென்னும் தேஹபாத ஸமயத்தில்தானே ஸ

ஸுக்ருதங்களும் க்ஷீணமாகிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது । மற்ற வர்களுக்கில்லை । ஆதிகாரிகாணாம் । ஆதிகாரிகளான வஸிஷ்டாதிகளுக்கேதென்றால் யாவததிகாரம் அதிகாரஸமாப்திவரை அர்ச்சிராதிகதி இல்லை । அவஸ்திதி: — அவஸ்தாநம் அந்த அதிகாரத்திலே யிருக்கவேணும் । அதிகாரஹேதுவான கர்மமானது பலதாநத்துக்காக ப்ராரப்தமாகையாலே ஜ்ஞாநிகளுக்கும் ப்ராரப்தகர்மம் பலத்தைக்கொடுத்தே நஶிக்கத்தக்கது யென்று கருத்து ।

அத்ராயம் விஶேஷ: ॥

ப்ரஹ்மோபாஸநத்தில் நிஶ்ஶேஷமாக கர்மம் கழியுமாகில் பரம்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே யென்று ப்ரஹ்மஸம்பத்திக்குமுன் ஸித்தமான ஜ்ஞாநஸங்கோசத் துக்குக்காரணமான, கர்மம் இல்லாத்தாலே ப்ரஹ்மோபாஸநிஷ்டனானவன் ப்ரஹ்மப்ராப்திவரை தேஹத்தில் ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேது ஏதென்னில் । உச்யதே । ஸ்வாபாவிகஸங்கோசாத் வ்ருத்திக்ருதநாமகதஸூக்ஷ்மஸம்ஸ்காரயோகத: என்கிறபடியே ஆதியில் எல்லா கர்மங்களும் கழிந்தபோதிலும் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதத்துக்கு ப்ரஹ்மஸம்பத்திவரை அநாகதமான ஸூக்ஷ்மகர்மவிஶேஷமே ஹேதுவென்று கருத்து ॥ ॥௧௨॥

ஸாம்பராயாதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ. அநியமஸ்ஸர்வேஷாமவிரோதஶ்ஶப்தாநுமாநாப்யாம் ॥௩௨॥

பூர்வாதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மோபாஸநத்தில் ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு ஸர்வகர்மக்ஷயமென்னும் தத: பரம் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தால் ப்ரஹ்மஸம்பத்தி உடையவனுக்கு ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேது ஸூக்ஷ்மகர்மக்ஷயமென்றும் சொல்லப்பட்டது । இதாநீம் ப்ரஸ்துதமான அர்ச்சிராதியானது எந்த வித்யையில் ஶ்ருதமோ தத்வித்யாநிஷ்டனுக்குமாத்திரமா உத ஸர்வவித்யாநிஷ்டனுக்குமுண்டாவென்று ஸங்கதி: ॥

உபகோஸலாதிகளான எந்த உபாஸநங்களில் அர்ச்சிராதி கதி ஶ்ருதமாயிருக்கிறதோ தத்வித்யாநிஷ்டனுக்குமாத்திரம் அந்தமார்க்கத்தால் ப்ரஹ்மப்ராப்தியா । உத ஸர்வப்ரஹ்மோபாஸநநிஷ்டாளுக்கும் உண்டாயென்னு ஸம்ஶயம் । எங்கு அர்ச்சிராதி கதி ஶ்ருதமோ தத்வித்யாநிஷ்டனுக்குத்தானென்னு பூர்வபக்ஷம் । இதராளுக்கு அந்த மார்க்கத்தாலே ப்ரஹ்மப்ராப்தியென்கிறதில் ப்ரமாணமில்லை । ஆனாலும் பஞ்சாக்நிவித்யையில் யேசேமேऽரண்யே ஶ்ரத்தாதப இத்யுபாஸதேயென்னு அர்ச்சிராதிகதியை ஸர்வவித்யாஸாதாரணமாகச்சொன்னது உபகோஸலாதிவித்யாவிஷயமென்னு நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது । அந்யதா ஸர்வவித்யாவிஷயமானால் அதனால்இங்கும்ப்ராப்தமான அர்ச்சிராதிகதியை விஶேஷித்துச்சொன்னதுக்கு வையர்த்யம்வரும்। ஆகையால் கதி ஸாதாரணியன்னு। இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அநியமஸ்ஸர்வேஷாமவிரோதஶ்ஶப்தாநுமாநாப்யாம் ॥

ஸர்வேஷாம் ஸர்வோபாஸநநிஷ்டாநாம், அநியம: அர்ச்சிராதிகதியால்தானே கமநமாகையாலே தத்வித்யாநிஷ்டாளுக்கு மாத்ரமென்கிற நியமமில்லை । குத: । அவிரோத: ஶப்தாநுமாநாப்யாம் । அப்படி அநியமம் சொன்னதினால்தானே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளோடு விரோதமில்லை। அதெங்ஙனேயென்னில் பஞ்சாக்நிவித்யையில், யஏவமேதத்விது:, யேசேமேऽரண்யே ஶ்ரத்தாம் ஸத்யமுபாஸதே தேऽர்ச்சிஷமபிஸம்பவந்தி யென்னு ஸர்வவித்யாஸாதாரணமாக ஶ்ருதமான கதிஶ்ரவணத்தை உபகோஸலாதிகளில் விஶேஷத: ஶ்ரவணம் பாதிக்கமாட்டாது । இங்கு விஶேஷித்து சொன்னது வித்யாஸ்துத்யர்த்தம் । ஆகையால் கீழ்சொன்ன ஶ்ருதியும், அக்நிர்ஜ்யோதிரஹஶ்ஶுக்ல: என்கிற ஸ்ம்ருதியும் உபபந்நங்களாகைக்காக அநியமமென்னு ஸித்தம் । வித்யாங்கங்களான இந்த கதிசிந்தநாதிகளை வித்யாபாதத்தில் சொல்லாமல் இங்குசொன்னது ஶிக்ஷாவிஶேஷத்தாலென்னு கருத்து । ॥௩௧॥

அநியமாதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸி. அக்ஷரதியாம்த்வவரோதஸ்ஸாமாந்யதத்பாவாப்யாமௌபஸதவத்ததுக்தம் ॥௩௩॥

ஆநந்தாதிபதிக்கு ஸர்வவித்யாஸாதாரண்யம் சொல்லப்பட்டது । இந்த அதிகரணத்தில் அப்படியே அஸ்தூலத்வாதிகளுக்கும் ஸர்வஸாதாரண்யம் சொல்லப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி: ॥ ப்ருஹதாரண்யகத்தில், ஏதத்வை தத்க்ஷரம் கார்கி ப்ராஹ்மணா அபிவதந்தி அஸ்தூலமநண்வஹ்ரஸ்வமதீர்க்கமித்யாதிஶ்ருதியிலே ஶ்ரூயமாணத்திலும், அத பராயயா தத்க்ஷரமதிகம்யதே யத்தத்த்ரேஶ்யமக்ராஹ்யமித்யாதி இந்த இரண்டு ஶ்ருதிகளில் சொல்லப்பட்ட அஸ்தூலத்வாதிகுணங்கள் ஸர்வவித்யைகளிலும் உபஸம்ஹார்யங்களோ உத எங்கு ஶ்ருதங்களோ அங்குதானென்னு ஸம்ஶயம் । விஶேஷ்யத்துக்கு ரூபமாக ஶ்ருதங்களான குணங்களுக்கு ஸர்வவித்யாஸாதாரண்யம் கூடாததாலே எங்கு ஶ்ருதங்களோ அங்குதானியதங்களென்னு பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அக்ஷரதியாம்த்வவரோதஸ்ஸாமாந்யதத்பாவாப்யாமௌபஸதவத்ததுக்தம் ॥

அக்ஷரதியாம் அக்ஷரப்ரஹ்மஸம்பந்திகளான அஸ்தூலத்வாதிதீகளுக்கு அவரோத: ஸர்வவித்யைகளிலும் க்ரஹணம் ஸித்தம் । ஸர்வப்ரஹ்மவித்யைகளிலும் அஸ்தூலத்வாதிகுணங்கள் அநுஸந்தேயங்களென்னபடி । குத: ஸாமாந்யதத்பாவாப்யாம் । ப்ரஹ்மம் ஸர்வத்ர ஸமாநமாகையாலே ஸாமாந்யஶப்தத்தால்சொல்லப்படுகிறது । அஸ்தூலத்வாதிகள் ப்ரஹ்மஸ்வரூபப்ரதீதியில் ஸ்வரூபநிரூபகதயா அநுப்ரவிஷ்டங்களாகையாலும் குணங்களுக்கு ப்ரதாநாநுவர்த்தித்வம் ஸ்வபாவமாகையாலும் தத்பாவஶப்தார்த்தங்கள் ஆக இந்த இரண்டுகளாலென்னபடி । ஔபஸதவத் । யதா ஜாமதக்ந்யசதுராத்ர புரோடாஶாங்கமந்த்ரமான, அக்நேர்வேர்ஹோத்ரம் வேத்வக்ந்யாதிஜ்ஞேயமானது ஸாம

வேதவிஹிதமாகையாலே உபாஸநாங்கமாயென்கிறபடியே உபாஸநத்தால் ப்ராப்யமாயிருந்தாலும் உபாஸ்யாந்தர்யாமிப்ரஹ்மவிஹிதமாகையாலும் உபாஸ்யாந்தர்யாமியென்கிறபடியே வ்யாப்தமான உபாஸத்தை அநுஸந்தித்து உபாஸ்யமாக படிக்கப்படுகிறதுபோலென்னபடி । ஆநந்தம் வ யஜ்ஞேநோ ஞானேந வ்ருத்தி வ்யதிரிக்தே ஆநந்தாதி ப்ரஹ்மதர்மங்கள் ஸர்வோபநிஷத் வ்யாப்தி ஸித்தி: விசேஷயைத்ருத்தி: அத ஆநந்தவிஷயம்! அஸ்தூலத்வாதிகள் ஆநந்தாதிகள்போலே ஸ்வரூபநிரூபகத்வத்தாலே ஸர்வோபாஸநங்களிலும் உபாஸ்யங்கள்। ஆநந்தாதிகள் ஸ்வரூபநிரூபகங்களென்று । அதுகள் ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்திலும் ஸாதாரணமாகையாலே அஸ்தூலத்வாதிவிசேஷிதங்களான ஆநந்தாதிகள் ஜீவவ்யாவ்ருத்தங்களாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபநிரூபகங்கள் ஜீவஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதாரணமாக அஸ்தூலத்வாதிவிசேஷணங்களில்லையேயாகிலும் தத்ஸம்பந்தமுண்டாயிருப்பதால் ததிலக்ஷணமான ஸ்வரூபநிரூபணத்துக்காக அஸ்தூலத்வாதிகள் ஸர்வத்ராநுஸந்தேயங்கள் யென்று கருத்து ॥

இப்படியாகில் ஸர்வசாகா ஸர்வப்ரத்யயாநுகுணங்கள் ஒரோரு பரவித்யையில் நியதங்களாகையாலே அதுகளுக்கும் ஸ்வரூபகுணத்வேந ஸர்வத்ர உபாஸ்யமாம் ப்ரஸக்தத்தால் ஒருபக்கத்திலும் வ்யவஸ்தை இல்லாமல்போகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார் ॥

ஸூ. இயதாமநநாத் ॥கூ௪॥

இயத் அஸ்தூலத்வாதிவிசேஷிதமான ஆநந்தாதிகளாலே ஸர்வத்ராநுஸந்தேயம் । குத: ஆமநநாத் ஆமநநம் அப்யாஸேந மநநம் ப்ரஹ்மாநுஸந்தாநமென்னபடி । ஸ்வரூபநிரூபணாநுஸந்தாநமானது எந்த தர்மமன்னியில் உபபந்நமாகாதோ அந்த தர்மமே ஸர்வத்ராநுஸந்தேயமென்று கருத்து । அந்யதர்மங்களோவென்னில் அங்கங்கே வ்யவஸ்திதங்களென்னபடி ॥   ॥க௪॥

அக்ஷராப்யதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ. அந்தராபூதக்ராமவத் ஸ்வாத்மநோऽந்யதா பேதாநுபபத்தி ரிதி சேந்நோபதேஶாந்தரவத் ॥௩௫॥

கீழ்சொன்னபடி ஸர்வாந்தரத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு அஸாதாரணமாகில் அஶநாயாத்யதீதத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸம்பவிக்கையாலே ப்ராணித்ருத்வாதிவிஶிஷ்டனு ஜீவன்தானென்கிற ஶங்கையாலே ஸங்கதி: ।

ப்ருஹதாரண்யகத்தில் உஷஸ்தி ப்ரஶ்ந ப்ரதிவசநம், ய: ப்ராணேந ப்ராணிதி ஸ த ஆத்மா ஸர்வாந்தர: யோபாநேநாபாநிதி ஸ த ஆத்மேதி ப்ராணநாதிகர்த்ருத்வஜ்ஞாபகம் அப்படியே கஹோல ப்ரஶ்ந ப்ரதிவசநம், யோऽஶநாயாபிபாஸே ஶோகம் மோஹம் ஜராம் ம்ருத்யுமத்யேதி ஏதம் வை தமாத்மாநம் விதித்வா அஶநாயாத்யதீதத்வஜ்ஞாபகம் இந்த இரண்டிடத்திலும் விஷயைக்யஸித்தமா உத விஷயபேதமாயென்னு ஸம்ஶயம் । உஷஸ்தி ப்ரஶ்ந ப்ரதிவசநத்தில் ப்ராணநாதிஹேதுவான ப்ரத்யகாத்மா தோணுகிறான் । உத்தரத்தில் அஶநாயாத்யதீதனான பரமாத்மா தோணுகிறான் । ஆக ப்ரஶ்நபேதத்தாலே விஷயபேதம் ஸித்தமென்னு பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை அநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் ॥

அந்தராபூதக்ராமவத் ஸ்வாத்மநோऽந்யதா பேதாநுபபத்தி ரிதிசேந்நோபதேஶாந்தரவத் ॥

அந்தரா । ய: ஸர்வாந்தர: யென்கிற உஷஸ்தி ப்ரஶ்நமானது பூதக்ராமவத் ஸ்வாத்மந: ஸ்வாத்மாவான ப்ரத்யகாத்மவிஷயமென்னு ஒப்புக்கத்தகுந்தது । அந்யதா அப்படி ஒப்புக்காதவிஷயத்தில் பேதாநுபபத்திரிதிசேத் । ப்ரதிவசநபேதாநுபபத்தி: யென்னு சொல்லுவையேயானால் । ந । அது கூடாது । ப்ரத்யகாத்மவிஷயபக்ஷம் கிடையாதென்னு கருத்து । ப்ரஶ்நத்வயமும் ப்ரதிவசநத்வயமும் ஏகனையும் உபாஸ்யனையுமுள்ள பராத்மபரமென்னு தாத்பர்யம் । உபதேஶவத் யதா ஸ்தேயோஸ்யாத

அதோ தேஶஸ்யோபாஸ்யத்வேன ஸர்வைகமேவ தேயாயுக்தமாகையாய-
ரூள்ள ஸத்வித்யையில் ஸமஸ்தம் ஸம்பந்தித்த ப்ரஹ்ம பிரகாஶித்வ
ஸாமர்த்யமாக விஜ்ஞாதவ்யமாதித்யாதிகையான ஸ்வரூபாவ்ருத்தியும்
ஸர்வாந்தரத்வமும் உபாஸ்யரான ப்ரஹ்மத்திற்கு ஸ்வாபாவிகமாக
இருக்கிறப்போலென்னபடி । யதா ச, யஸ்ஸாக்ஷாதபரோக்ஷாத் ப்ரஹ்ம
ய ஆத்மா ஸர்வாந்தர: தஸ்யோபாஸ்யத்வ மென்று இரண்
டிடத்திலும் ப்ரஹ்மங்கள் பரோக்ஷவிஷயங்களான ஸங்க்ரஹங்க
ளாகையாலும் ஸர்வாந்தரத்வங்களான ஸர்வப்ராணிப்ராணந
ஹேதுத்வமும் க்ஷுதாத்யதீதத்வமும் ஏகனான பரோக்ஷவி
ஷயத்தில் ஸம்பந்தங்களென்று ப்ரத்யபிஜ்ஞை ஸித்தமாகையால்
வித்யைக்யம் ஸித்தம் ॥

ப்ரஷ்ட்ருபேதம் ப்ரஹ்மைக ஸர்வாந்தரத்வத்தால் வித்யாபேதம்
ஸித்தமென்கிற ஶங்கையை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. வ்யதிஹாரோ விஶிம்ஷந்தி ஹீதரவத் ॥௩௭॥

யஸ்ஸாக்ஷாதபரோக்ஷாத் ப்ரஹ்ம ய ஆத்மா ஸர்வாந்தர:
என்று ப்ரஷ்டாக்களுடைய ப்ரஶ்நங்கள் ஏகரூபங்களாய் ஏக
விஷயங்களென்று நிஶ்சயிக்கப்படுங்களாகில் வ்யதிஹார: உஷ
ஸ்தகஹோல ப்ரஷ்டாக்களுக்கு ப்ரஹ்மஸர்வாந்தரத்வபுத்தி விநிமயம்
செய்யத்தக்கது । கஹோலனால் ப்ராணநஹேதுத்வபுத்தியா
னது ஸர்வாந்தரவிஷயையாகவும் உஷஸ்தியாலும் க்ஷுதாத்யதீ
தத்வபுத்தியானது அப்படியே ஸர்வாந்தரவிஷயையாகவும்
வ்யதிஹாரம் செய்யத்தக்கதென்று கருத்து । விஶிம்ஷந்தி ஹி। உ
பயத்ர யாஜ்ஞவல்க்யவசநமே விஶேஷிக்கிறது ஏகம் ஸர்வாந்தரமே
வ உபாஸ்யமென்று। இதரவத் । யதா இதரத்ர ஸத்வித்யையில்
ஸர்வஶப்தங்களும் பரமகாரண பரப்ரஹ்மவிஷய
மாருப்போலென்னு ஐக்யம்। ஸத்வித்யையிலும் ப்ரஶ்நப்ரஹ்ம
நாவ்ருத்தி இருக்கும்போது எப்படி உபாஸ்யைக்யம் தோன்று
கிறதென்னால் உத்தரம் ॥

ஸூ. [illegible] ॥௩௭॥

[illegible] வாக்யங்களில் [illegible] அப்படிப்பட்டதான [illegible] தானே [illegible] க்கிறது [illegible], [illegible] அந்த [illegible] களிலும் [illegible] க்கப்படுகிறதுகள். ஆகையால் [illegible] ஸூத்ரம் ॥ ॥௧௫॥

[illegible] ॥

ஸூ [illegible] ॥௩௮॥

[illegible] களுக்கும் [illegible] களுக்கும் [illegible] ல்லாத்தாலே [illegible] க்கப்பட்டது [illegible] களான [illegible] த்துக்கு [illegible] யால் [illegible] ॥

[illegible] த்தில் [illegible] மென்று [illegible] த்து, [illegible] த்தில், [illegible] இந்த இரண்டிலும் [illegible] தானு [illegible] யென்று [illegible]। [illegible] த்தால் [illegible] யென்று [illegible]। ஆனால் இரண்டிலும் [illegible]। [illegible] யென்று [illegible] த்தால் [illegible] யென்கிற [illegible] த்தை [illegible] க்கிறார் ॥

[illegible] ॥

[illegible] த்தில் [illegible] த்திலும் [illegible]

ஸூத்ரோபாயத்தங்களென்ன ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி வஶித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளுடைய ப்ரக்ருதிஜ்ஞாநத்தாலும், பரஞ்ஜ்யோதி ரூபஸம்பத்யேன்னும், ஸ்வேந ரூபேணாபி நிஷ்பத்யதே யென்னும் ஶ்ருதிவாக்யங்களாலும் ஸர்வ ஜ்ஞாநம் ஸித்தம். இதில் பராதீநமுக்தாதிகளும் ஆத்மோபாயத்தங்களான ஸத்யகாமஸங்கல்பத்வாதிகளுக்கு உபாஸ்யமென்று நினைக்கது. ஆனால் நியமத்திலும் ஸூத்ரோபாயத்தஞான பரமாத்மாவே ஸத்யஸங்கல்பத்வ விஶேஷங்களான வஶித்வாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயங்களான ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளோடே விஶிஷ்டனாகவே உபாஸ்யனென்று நினைக்கது. அதः ரூபத்வெனத்தால் விதேயம் ஸித்தத்தால், பரமேஶ்வரோபாஸ்ய ஶ்ருதிஸம்ப்ரதிபத்தி இங்குள்ள ஶ்ருதிஸம்பந்தம் ஸூத்ரோபாஸகத்தைச் சொல்லுகிறது. பரமாத்மாவை சொல்லவில்லை. அதः ரூபமேதமில்லையென்று கருத்து ॥

௩௩௦, ப்ரவேஶவாந்தோ ஷ்வம்ப்ரத்யவோதநாவஸ்திதிஜ்ஞத்யாதிகள் இந்த விதேயத்தில் அநுபவம் உக்தங்களானகையாலே ஸர்வவேதநதியென்று வக்ஷ்யமாணமாகையாலும் ப்ரஹ்மத்துக்கு நிரதிஶயம் தோணுகையால் வஶித்வாதி குணஜாதமும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள்போலே நிஷேதிக்கத்தக்கது. ஆகையால் ஸத்யகாமத்வாதிகளுக்கு மோக்ஷஸாதநோபாஸநத்தில் அநுப்ரவேஶமில்லையாதென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்॥

ஸூ. அதராத்மோபம் ॥௩௩॥

ப்ரகரணாத்ராவிஹித ஸத்யகாமாதிகளான வஶித்வாதியானது ஶ்ருதிக்ஷயமாகையாலே இங்கு ஆதரத்தால் விதிக்கப்படுகிறது, ஆகையால் லோபம் கூடாது. வஶித்வாதிக்கும் ப்ரஹ்மகுணங்களவஶ்யம் ஒப்புக்கவேணும். விஶேஷநிஷேதங்களேயென்றால் ப்ராக்ருதவிஶேஷநிஷேதவாக்கள். நாநாக்ஷநிஷேதமும்ஸத்யமும் ப்ரஹ்மகார்யமெந ப்ரஹ்மா

த்தமாகையாலே ப்ரஹ்மாத்மக நாநாத்வநிஷேதபரம்। ஆக ஸத்யகாமத்வாதிகள் பரப்ரஹ்ம தர்மங்களாகக்கூடும்||

நந்வ ஸத்யகாமத்வவிஶிஷ்டப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு பலமாக, ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதியென்று ஸாம்ஸாரிகபலத்தையே சொல்லுவதினால் ஸகுண ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு மோக்ஷபலம் கிடையாதென்கிற ஶங்கையை நிவ்ருத்திக்கிறார் ||

ஸூ. உபஸ்திதேऽதஸ்தத்வசநாத் ||௪௦||

உபஸ்திதே: உபஸ்தாநம் ப்ரஹ்மப்ராப்தியென்னபடி। ப்ரத்யகாத்மா ஸ்வாபாவிகநிர்மலகுணனாய்க்கொண்டு ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபனாயிருந்தவளவிலே, அத: இந்த ப்ரஹ்மப்ராப்தியை ஹேதுவாய்க்கொண்டு। தத்வசநாத், சாந்தோக்யவசநாத், ததாஹி, பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே। ஸ உத்தம: புருஷ: ஸ தத்ர பர்யேதி ஜக்ஷத் க்ரீடந் ரமமாண: ஸ்த்ரீபிர்வா யாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வா நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரமென்னும், ஸ்வராட் பவதி தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதியென்னும் நிவ்ருத்தாவித்யனாய் நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபனான முக்தனுக்கே ஜக்ஷணாதிகளைச் சொல்லுவதினால் ப்ரஹ்மஸம்பத்திஹேதுகத்வம் க்ரீடநாதிகளுக்கு ஸித்தமென்று க்ரீடநாதிகள் ஸாம்ஸாரிகபலங்களன்றென்று கருத்து || ||௪௦||

காமாத்யதிகரணம் ஸமாப்தம் ||

ஸூ. தந்நிர்தாரணாநியமஸ் தத்த்ருஷ்டே: ப்ருதக்த்ய
ப்ரதிபந்த: பலம் ||௪௧||

பூர்வாதிகரணத்தில் ஸத்யகாமாதீநாமுபஸம்ஹார்யத்வமுக்தம். ஸர்வோத்கீதாத்யுபாஸநங்களுக்கும் கர்மங்களில் அங்கதயா நியமேந உபஸம்ஹார்யத்வப்ரஸக்தியால் ஸங்கதி।

சாந்தோக்யே ஓமித்யேததக்ஷரமுத்கீதமுபாஸீதவென்று கர்மாங்கவிஷயமான உத்கீதாத்யுபாஸநம் ஶ்ரூயதே। அப்படிப் பட்ட உபாஸநம் கர்மத்தில் பர்ணதாதிபோலே நியமேந

அத்ருஷ்டயா உபாதேயமா உத போதோஜநாதிவத் அநியதேந உபாதேயமாயென்று ஸம்சயம் । வணாச்ரமமானது ஜாதி ஆரோண ஶரீரம்ஸமாகிறாப்போலே ஶரீரம்ஸம்பந்தோத்யாதி ஆராா ஶரீரம்ஸநிஷ்டநியத உபாஸநம் நியதேந உபாதேயம், யதே வதிஷ்யாகரோதி ததேவ வியாவர்த்தமென்று வதாமான நிதேஶத்தாலும் ஶரீரஸம்பந்தவஶாத்தைக்காட்டிலும் வ்யாவஸாயிவாத்ஜநாஸதையாமாகையாலே கர்மஸ்த்யாநிய தேந உபாதேயமென்று வடிவேக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

தஸ்ய ப்ராமாண்யநியமேꣳ தத்ர்யக்ஷேꣳ வ்யாவஸாயிதி வாக்யேꣳ ஸமம் ॥

நிஸப்ராமாண்யம் நியமேந வேதவேதாயாமாண்யம் உபாஸந மென்னபடி । தஸ்ப்ராமாண்ய உத்யோகியோபாஸநத்துக்கு அநியமேꣳ நியதேந உபாதேயகம் கிடையாது ஸம்ஶயமில்லையென்று கருத்து । தாதꣳ 'தத்ர்யக்ஷேꣳ' தேநோஹஶா தாராதꣳயென்று உத்யோகாபாஸகனுக்கும் அதில்லாதவனுக்கும் ஶரீரநிஷ்டேதி யமாகையால் அநியமேத்ரஷ்டமென்னபடி । இத்தால் அநம்ஶயம் நிஶ்சிதமாகில் உத்யோகாபாஸநவிஷயிக்கு ஸமமென்னவென்னில் வ்யாவஸாயி ஶரீரஸம்பந்தத்தைக்காட்டிலும் வேறான அவஸ்திதிவாக்யꣳ ஸமம் ஶரீரத்துக்கு வியாவர்த்தகஸம்ஸ்காரநமே உபாஸநஸமம் ஶரீரத்துக்கு வியாவர்த்தகமாவது வஸ்ய ஶரீரஹாரஸமத்தால் விஶேஷமில்லாமல் ஸ்வஸமவஸ்உகம்யென்று அவஶ்யம் । ஸத தாத்கம்ஸவதி, ஜாதாஜாதோத்ப ஜாதாவுக்கு ஹோமஸ ஸாயநகம் விஹிதம், யஸ்ய வணாஶ்ரமாஜாதிஸம்ஸ்ருதி வ காரணாந்தரத்தில் சொன்ன வாக்யம் ஜாதாதிவ அநாவஸித்து வணாஶ்ரயகத்தை விதிக்கிறது । தத்ர ந வாஸம் ஶோகம் ஶஸ்த்ர ணாதியென்று ஸவாவஶோக ஶவணாரஸமமானது ஸத்திரமாகையாலே ஶரீரஸமமே இதுக்கும் ஸமமாகை யாலும் ஜாதாதிஸாராவணாஶ்ரயகம் ஸம்ஶமாகிறது । உத்யோ பாஸநம் அப்படியன்று ஏனென்றால், தேநோஹஶாதாதꣳ ।

யதேவோபாஸநம் யஜுர்வேதேநோக்தம் தத்ஸாமவேதேநாப்யுக்தமித்யுத்கீதோபாஸநாதிஷு ஸாமவேதஸ்ய யஜுர்வேதோக்தஸ்யேதரஸ்ய ஸர்வஸ்ய ப்ரத்யயேந ஸாக்ஷாதுக்தத்வாத், யதேவ வித்யயா கரோதி ததேவ வீர்யவத்தரம் பவதீதியென்று ஶ்ருதியால் ஸகலோபாஸநாதிகளைக்காட்டிலும் உத்கீதோபாஸநம் வீர்யவத்தரமாகையாலும், ப்ரகரணபேதத்தாலும் ஸர்வவேதப்ரத்யயத்வம் பூர்வபக்ஷமாயிருந்ததாகில் ப்ரத்யயநம் செய்யவேணும் இல்லாவிடில் இல்லையென்கிற நியமத்தால் ப்ரகரணபேதத்துக்கு ஸம்பந்தம் இல்லாதாப்போலே உத்கீதோபாஸநத்துக்கும் ஸர்வப்ரயோஜநத்தை ஆஶ்ரயித்து ஸம்பந்தமில்லை நியதத்துக்கு ஸம்பந்தமில்லையென்று கருத்து ॥

ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயாதிகரணத்தில் உத்கீதவித்யாத்யாபேக்ஷிதா க்ருதா । ந தத்ப்ரகரணபேதாதிஸர்வஸம்பந்திநீ ஸ்மருதா: இதி ந வேதாந்தரே ॥ ॥ ௧௭ ॥

ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயாதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ. ஆநந்தாதய: ப்ரதாநஸ்ய ॥ ௪௨ ॥

ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயாதிகரணம் ஸர்வஸம்பந்தத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டது உபாஸநம் ஸர்வவேதஸாரவித்யாவிஷய நிரூபணம் செய்யப்படுகிறதென்று ஸங்கதி: ஆநந்தவித்யாயாம் ப்ரஹ்ம ஆநந்தம் ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வஶக்தி என்று ஸர்வோத்க்ருஷ்ட ஸர்வகுணவிஶிஷ்டம் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது। இங்கு குணவிஶேஷவிஷயத்தில் தத்குணவிஶிஷ்டதயா ப்ரதாநம் ஸர்வத்ர ஆவ்ருத்திக்கத்தக்கதா । உத இல்லையாவென்று ஸம்ஶயம் । ஸர்வகுணங்களுக்கும் குணியான ப்ரதாநம் ஏககுணமாகையாலே ஸர்வோபாஸநம் ஆவ்ருத்தி வேண்டாமென்று பூர்வபக்ஷம் ॥

ஆநந்தாதய: ப்ரதாநஸ்ய ॥

ஆநந்தாதய: ப்ரதாநஸ்யேதியென்று கூட்டிக்கொள்ளவும் யதா ஏகஸ்ய ராஜ்ஞ: ஸேவாயாம் ஏகஸ்ய ராஜ்ஞ:

ஜம் த்யாய ஸ்வாமியென்னு ஔடுலோமிக்கு ஜம் த்யநுஸங்களுமிருந்தா லும் ராஜஸ்வாமிவிசிஷ்டவேஷத்தாலே தேவதாஸேவத்தை ஒப்பு க்கொண்டு பாசராயண ஸ்வாமிநோவ்ருத்தமானுப்போலே ஸா ணிஸர்வம் வனகருமனாலும் ஸாணவிசிஷ்டாகாரஸேவத்தாலே யதிஷ்டிங்கமாவத்தநீயமென்னபடி । தத்ரத்தம் ஸங்கஷ்ணகா ணத்தில், நாநாவாஜேவதா வ்யயகஸ்வாமி। இந்தஸங்கம் ஸ திவாதிதமென்னபடி । அத்ராயம் விசேஷ: । இங்கு அபேக்ஷித வாக்யாவிரஜ இத்யாதியால் ஸத்யகாமஸங்கல்பத்வமும் ஸத்ய ஜ்ஞாதாம்ஸ்வஸ்த்யாநுகாமேநென்னு ஸர்வஸ்த்யாநுஸங்கல்பத்வமும் விஹிதம்। இந்த உபயாகாரஸாநாநுஸந்தாநத்திலும் யதிஷ்டை யைவிட்டு ஸாநாநுஸந்தாநம் வடியாது । ஆகையால் ஸஹா நுஸந்தாநம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமானதால் விதாநமில்லாத்தாலே அபிக ஸங்கைக்கு அவகாசமில்லாத்தாலே ததஸம்பவமேதற்கென் னில் ॥

உத்யதே ஸர்வவித்யைகளுக்கும் ஸாதாரணமாயும் ஸா ரோக்யஸாணங்களாயுமுள்ள ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளாதி ஸர்வ ஸமிதிவகஸ்ரூங்களோடே ஸாண்யநுஸந்தாநம் ப்ராப்தமா னாலும் தத்விசிஷ்டங்களாயும் தத்தத்வித்யாவிசேஷ நியதங்களாயு முள்ள ஸாநாதிவிசேஷணயுக்தமாக ஸஹாத்துக்கு ஆவ்ருத்தி வி தை கூடுகையாலே அநுபபத்தி இல்லையென்னு கருத்து ॥கஅ॥

ஸ்வாம்யதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ. ஸஹகார்யந்தரவிதி: பக்ஷேண த்ருதீயம் தத்வதோ ॥சஎ॥

ஸர்வாந்நாயிகரணத்தில் ப்ரக்ருதையான உஹாரவித்யா வாக்யத்தோடு ஏகவாக்யமாகையால் ஸங்கதி ॥

தைத்திரீயத்தில் உஹாரவித்யாநந்தரமேயதே । ஸஹஸ்ர சீர்ஷம் தேவம் விச்வாக்ஷம் விச்வசம்பவம்। விச்வம் நாராயணந்தேத்யா ரஹ்ய பொக்ஷர: பரமேஸ்வராட் இத்யாதம்। இந்த அநுவாகத்தில் உபாஸநம் விதிக்கப்படவில்லை । இந்த அநுவாகத்துக்கு பூர்வ பூர்வாநுவாகத்தில் சொன்ன உஹாரவித்யாஸாத்ய விசேஷத்தி னுடைய நிர்த்தாரணம் ஷஷ்டமா உதயஸர்வஸாரவித்யா வேத்யவிசே

ஷநிர்த்தாரணம் ஸமமா என்று ஸம்ஶயம் । உபாஸ்யவித்யாந்தர நிர்த்தேஶமாகையாலே தத்ததுபாஸ்யவிஶேஷநிர்த்தாரணமே வாக்யஸமமென்று பூர்வபக்ஷம் । ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் தேவமென்று ஆதியாநிர்த்தேஶத்துக்கு அநந்தரோதிதமான உபாஸநத்தோடே ஸம்பந்தம் சொல்லுகை யுக்தமாகையாலென்று கருத்து ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸம்ப்ருதித்யுவ்யாப்த்யபி சாத: ॥

ஸகலபரவித்யோபாஸ்ய விஶேஷ நிர்த்தாரணவிஷயத்தில் ஸம்ப்ருத்யாத: । அதுவேயுக்தம் ஸகலபரவித்யாவேத்ய விஶேஷநிர்த்தாரணத்தில் ஸம்ப்ருதிவாக்யப்ரயுக்தயாலென்னபடி । தத:। வாக்யம்। பர்யஸ:। ஸ்வகாரணத்தைக்காட்டிலும் ஸ்வபலமென்று கருத்து । அந்த ஸ்வாபல்யம்" ஶ்ருதிஸம்ப்ருதவாக்யஸ்வகாரணஸ்யாநஸமாஸ்ராநாம் ஸமோபயே பாரதௌர்பல்யமுக்யம்" ஸ்வகஷ்டாதித்யாதியால் பூர்வகாண்டத்தில் சொல்லப்பட்டது । இப்படி நிஶ்சயிக்கப்படும் விஷயத்தில் உபாஸ்யவித்யையிலும் இவனே உபாஸ்யனென்று காண்பிக்கைக்காக, ஸ்வகோஶஸ்வதீகாஶாதித்யாதியால் ஹ்ருதயாத்யபியாநமும் யுக்தம், ததா ச ஸஹஸ்ரஶீர்ஷமென்று ஆதியாஶ்ருதியோவென்றால் உபாஸ்யவித்யாபாஸ்யனோடு ஸம்பந்திக்கவில்லை। ஏனென்றால் ததீநத்ருஷ்டஸ்வதேவாவிதவ்யமென்னுக்ருத்ஸ்வத்யத்தால்உபாஸநகர்மம் ஸம்பஹிதமாகையாலென்று கருத்து । இங்கு ஸஹஸ்ரஶீர்ஷமென்று ஆதியாநிர்த்தேஶம், நாராயண: பர:, நாராயணஸ்ஸ்தித: பரோத்ராவ்யவஸ்தித: । இத்யாதிகளோடு ஏகார்த்தமாகையால் ஸ்வயோக்யத்தில் வந்தது, ஆகையால் தத்தத்பரவித்யாகதங்களான பரப்ரஹ்மபரதத்வபரஞ்ஜ்யோதிபரமாத்மாக்ஷரஶிவஶம்பு ஶப்தங்களால் தத்தத்பாஸ்யர்களை அநுவதித்து ஸ்வகாரணாக ப்ரஸித்தமான வாக்யத்தால்தானே அவர்களுக்கு நாராயணத்வத்தை விதிப்பதால் இந்த அநுவாகம் பரவித்யாவேத்ய விஶேஷ நிர்த்தாரணார்த்தமென்று ஸித்தம் ॥ ॥௧௧॥

ஸம்ப்ருத்யாதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ. ஸர்வவிகாரே கரணாஸஸ்ரக்ரியாதிநஸ்வஸ்॥ ௪௪॥

காரணத்தைக்காட்டிலும் ஸர்வவ்யாபார வாக்யத்தாலே நாராயணாநுவாகத்துக்கு ஸர்வவித்யாஸாதாரணத்வம் சொல்லப்பட்டது। உக்த காரணத்துக்கு பாதகமில்லாத்தாலே ஈஶ்வரிதாதிகள் க்ரியாங்கஸம்பந்திகளென்று ஸம்ஶயால் ஸம்பதி: ॥

வாஜஸநேயகாதி ரஹஸ்யத்தில் ஈஶ்வரிதாவாக்யங்கள் ப்ராணவித: ஸ்வரூபித ஐக்யாதிகளான ஈஶ்வரிதாதிகள் வித்யாங்கங்களாக ஸம்பிக்கப்படுகிறதுகள்। இதுகள் க்ரியாங்க ஸம்பந்தங்களா உத வித்யாங்க ஸம்பந்தங்களாயென்று ஸம்ஶயம்। இந்த காரணத்தில் வித்யாங்க ஸம்பந்திகளான ஸஹஸ்ராதிகள் த்ருஷ்டங்களாயிருந்தாலும் வித்யாங்கத்தில் விதியில்லாத்தாலும் கர்மாங்கமாகதனம் ப்ரதீதமில்லாத்தாலும் ஸர்வஸ்ய ஸமாநம் ஸர்வஸ்யேன்று தொடங்கி உபக்ரமிதாதி காரணங்களையாலே ஈஶ்வரிதாதிகளில் ஸ்வதேஹம் ஸ்வதேஹம், தாவாந்யாவாந ஸர்வஸ்ஸேயென்று உபக்ரமிதாதிகாரணமானதாலே உபக்ரமிதாதியோடு ஈஶ்வரிதாதிகளுக்கு விகல்பம் தோணுகையாலும் உபக்ரமிதாதி ஸ்வதேஹ ஸம்பந்தத்தால் ஈஶ்வரிதாதிகளும் க்ரியாங்க ஸம்பந்தங்களென்கிற ஸர்வபக்ஷத்தை இரண்டு ஸூத்ரத்தால் அருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸர்வவிகாரே கரணாஸஸ்ரக்ரியாதிநஸ்வஸ் ॥

க்ரியாஸ்ரஸ் ஈஶ்வரிதாதி: க்ரியாங்க ஸம்பந்த: யென்னபடி। கரதஃ காரணாஸ் காரணத்தில் க்ரியாங்க த்வம் சொல்லப்படாவிட்டாலும் ஸர்வஸ்வ க்ருதமான உபக்ரமிதாதியால் உக்தமான க்ரியாங்கத்வம் காரணமாகையாலே விகல்ப:। க்ரியாங்கஸம்பந்தங்களால்ஈஶ்வரிதாதிகளும்க்ரியாசேகையாலே அதுக்கு உபக்ரமிதாதிநா விகல்ப:। வித்யாங்கஸம்பந்தங்க

ளான மநஶ்சிதாதிகளுக்கு க்ரியாமயக்ரத்வங்கத்வம் ப்ரகரணப்படி கூடு மென்றால் 'மாநஸவத்' த்வாதஶாஹாம்ஸம்ஸ்ருஷ்டமான மாநஸக்ரஹமானது மநோவ்ருத்திமாத்ரங்களான க்ரஹணாஸாதநஸ்தோத்ர ஶஸ்த்ராதிகளை உடைத்தாயிருக்கையாலே வித்யாரூபமாயிருந் தாலும் அந்த க்ரஹத்துக்கு க்ரியாமயக்ரத்வங்கதயா க்ரியாமயத்வமிருக்கிறாப்போலே இங்கும் கூடுமென்று கருத்து ।

பூ. அதிதேஶாச்ச ॥௪௫॥

தேஷாமேகைக ஏவ, தாவாந் யாவாநஸௌ பூர்வ இதி மநஶ்சிதாதிகளில் பூர்வஸித்த அக்நிஸாமாந்ய அதிதேஶத்தாலும் இஷ்டகாசிதாக்நியோடே மநஶ்சிதாதிகளுக்கு ஸாம்யம் தோன்றுகிறது । அத்தால் இந்தஸாம்யமானது மநஶ்சிதாதிகளுக்கு இஷ்டகாசிதாக்நிஸம்பந்த க்ரியாமயக்ரத்வங்கத்வமன்றியில் ஸம்பவிக்கமாட்டாது । அத: மநஶ்சிதாதிகள் க்ரதுஸம்பந்தங்கள் ।

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸி. வித்யைவ து நிர்த்தாரணாத் தர்ஶநாச்ச ॥௪௬॥

து ஶப்தம் பூர்வபக்ஷவ்யாவர்த்தகம் । மநஶ்சிதாதிவித்யா: வித்யாமயக்ரத்வங்கபூத மென்னபடி । குத: நிர்த்தாரணாத் । நிர்த்தாரணம் தாவத் மநஶ்சிதாதிகளுக்கு மநஸா ஸம்பாதிதாக்நித்வம் ஸித்தமானாலும் வித்யாசித ஏவ என்றும் இதற்கு வ்யாக்யானமான வித்யயா ஹைவைத ஏவம்விதஶ்சிதா பவந்தி என்றும் அவதாரிக்கையாலே இந்த அவதாரணம் மநஶ்சிதாதிகளுக்கு வித்யாமயக்ரத்வங்கதயைவ வித்யாமயத்வம் ஸித்திக்கைக்காக । தர்ஶநாச்ச அங்குதானே வித்யாமயக்ரத்வங்கத்வதர்ஶநாத் என்னபடி அதெங்ஙனேயென்னில் மநஶ்சைஷாம் க்ரஹா: க்ருஹ்யந்தே மநஸாஸ்துவத இத்யாதி த்ருஷ்டமென்று கருத்து । ஆக இந்த இரண்டு ஹேதுக்களால் மநஶ்சிதாதிகளுக்கு வித்யாமயக்ரத்வங்கத்வம் ஸித்தம் ।

நந்வித்யாயா ஸூத்ரத்தில் விதிபாதஶூந்யமாகையால் ஸம்பந்தத்வம் தோன்றுமையாலும் ஸகாரணிகமான ஜ்ஞாதவி தாமியால் உபலக்ஷிதமான க்ரியாயா கர்மத்வம் தோன்று கையாலும் ப்ரகாரணத்தால் வித்யாயாக கர்மத்வம் பாதிக்கப்படுகிறதென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸூ. ஶ்ருத்யாதிபலீயஸ்த்வாச்ச நபாத: ॥சஎ॥

ஶ்ருத்யாதிகள் ப்ரகாரணத்தைக்காட்டிலும் பலீயஸ்ஸா கையாலே ஶ்ருத்யாதிப்ரமிதமான வித்யாயாக கர்மத்வமானது ப்ரகாரணத்தால் பாதிக்கப்படமாட்டாது । அதில் ஶ்ருதியாவது, தேஜோமயோ வித்யாதிகளென்னும் இதற்குவிவரண மான வித்யாமேவைத ஏவம் விதுஷ்சிதாஸஞ்சி யென்னும் இரண்டுவாக்யங்கள் ஸாக்ஷாத்தில் உதாஹ்ருதங்கள் । இதுகளு க்கு ஸர்வதா ஏவம் விதேநஶ்ஷ்டாதி வ்யாபாரங்களில் ஸ்ருதி கர்மபாவக ப்ராப்திக்கு தே நஶ்சிதாத்யாதிகளும்வித்யா யா ப்ரயாநஷ்த விதேயயால் விதாஸஞ்சியென்னதும் ।

நந்து நதேஷு ஸமஹா ஸம்ஹஞ்சநாதிகளில் விதிபாதஶூ வணமில்லாத்தால் வித்யாயாஸூத்ர விதிஇல்லை அத்தால் வித்யாக கர்மத்வம் கூடாதென்கிற ஶங்கையை நி வர்த்திக்கிறார் ।

ஸூ. அநுபந்தாதிப்ய: ப்ரஜ்ஞாந்தரப்ருதக்த்வ
வத்த்ருஷ்டஶ்சததுக்தம் ॥சஅ॥

அநுபந்தாதிப்ய: ஶாண்டில்யஸம்ஹாரவிதா ஶ்ரவணங்க ளான ப்ரஜ்ஞாநுபந்தங்களாலே ஜ்ஞாதவிஷயியானக ர்மத்தை க்காட்டிலும் இங்கு விதிக்கப்படுகிற ஸூத்ரவுக்கு ப்ருதக்த்வம் தோணுகிறது । ப்ரஜ்ஞாந்தரப்ருதக்த்வவத் । தஹராவித்யாதிநி வங்களான ப்ரஜ்ஞாந்தரங்களுக்கு ப்ருதக்த்வஹேதுக்களால் ப்ருதக்த்வமாகமானுப்போலென்னபடி । அநுபந்தாதிதி ஞ்ஞ ஸம்பந்தத்தால் பர்வதாஸ்ருத்யாதிகள் சொல்லப்படுகிறது கள் । தயாவ ஶ்ருத்யாதிகளாலும் அநுபந்தங்களாலும் வி

த்ரவ்யமிடியானது ஸ்ஷ்டிக்கப்படுகிறதென்னபடி । த்ருஷ்டஸ்ய வாக்யம் ஸந்தேஹஸாதாரணமாயிருந்தாலும் விசிஷ்டம் த்ருஷ்டமென்னபடி । யதேவமித்யாதிவாக்யங்களில் எப்படி விடியானது ஸ்ஷ்டிக்கப்படுகிறதோ அப்படியென்னுகருத்து । தத்சுத்வ । ஸர்வநாமஸ்தானே சாஸம்புத்தௌ । என்னு ஸம்புத்தௌவத்தில் விசிஷ்டம் தத்தமென்னபடி ।

நந்த ஸந்தேஹத்தாலும் அஷ்டாவிம்சதிப்ரஸிநிதகி யாகம் க்ஷணம் ஸுமுக்ஷுதாதிகளுக்கு தோணுகிறதென்கிற ஸங்கை யைபரிஹரிக்கிறார் ।

௯௰. நஸ்மார்த்த த்ராவிடாம்நாயஸ்ய ஸ்ரூதாம்நாயஸ்ய நஹி ஹோதாவத்ஸ: ॥௬௯॥

ஸ்மார்த்த த்ராவிடாம்நாயஸ்ய: ந। ஏதாவதொரு ஸ்மார்த்தப்ரமேயத் தையிட்டு ஸந்தேஹமவமாகக் காண்கையாலே ஸந்தே ஹத்தால் கிரியாகலாபம் ஸுமுக்ஷுதாதிகளுக்கு ஸ்வீகர ணீயமன்னு ஏனென்னில் ஸ்ரூதாம்நாய: ஸர்வஸ்வம் ஸ்ரூ தாம்நாயஸர்வஸ்வம் நிர்ணயம் பரமாத்மாவ: என்னு ஸம் ஹதத்ரஸம்ப்ரதாய ஸ்மார்த்தப்ரமேயத்தையிட்டு ஸம்ப்ரதாய ஷணிடத்தில் ஸ்ரூதாம்நாய ஸந்தேஹம் பண்ணினப்போலேஇங்கும் அஷ்டாவிம்சதிக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநத்வமானப்போலே ஸுமுக்ஷுதாதிகளுக்கும் விசிஷ்டதந்த்ரஸாதநத்வமே ஸஹ மென்கிற ஸ்மார்த்தப்ரமேயத்தையிட்டு ஸந்தேஹிக்கக்குறையில்லை । இத்தால் நஹோதாவத்ஸ: । ஸம்ப்ரதாயணுக்கு ஸ்ரூதாம் நாயவ்யதிரேகமில்லாதாப்போலே அஷ்டாவிம்சதித்ரிஸந்தேஹத்தா ல் தத்ஸ்ரூதகி கிரியாகலாபந்யவஸாயம் ஸுமுக்ஷுதாதிகளு க்கு வாராதென்னு கருத்து ।

ஸிந்தேஹவயஸ்வர்ய தாத்ஸர்வம் ஸ்ருதயதாகலாபமேய: ॥௭௦॥

ஸந்தேஹவய ஸ்வர்ய தாத்ஸர்வத்தால் ஸர்வஸ்ய இந்த ஸுமுக்ஷுதா தீமயிடியான ஸர்வத்துக்கு தாத்ஸர்வம் கலாபமும் விமாநய வ்யக்திவாதிகளும்தோணுகிறது। ஸ்வயம் ஸ்ரூதத்திலோவென்னில்

அயம் பாவ: உபாஸநஶேஷத்வித: தஸ்ய ப்ராணஸம்வாதாதி யால் ப்ரயோஜந மஹிமையான விதேர் ப்ரவிபிக்கப்படுகிறது । அக்நிஹோத்ரத்திலேயென்றால் க்ரியையென்று விதிக்கப்படுகிறது ஆகையால் ப்ரஸ்துதாதிகளுக்கு க்ரியாங்கத்வம் கிடையாது । ஆனால் க்ரியாப்ரகரணத்தில் ப்ரஸ்துதாதிகளுக்கு அநுப்ரவேஶநம் எப்படிக்கூடுமென்னில், ஸந்நிதிபாடமாத்ரம் ஸம்பாதநீயங்களான அங்கங்கள் ஸந்நிஹிதமாகையால் அநுப்ரவேஶநம் கூடும் அத: விதேயாங்கத்வம் ப்ரஸ்துதாதிகளுக்கு இல்லை ॥௨௦॥

ஸூ. ஏக ஆத்மந: ஶரீரே பாவாத் ॥௫௩॥

பூர்வாதிகரணம் ப்ராஸங்கிகத்தால் ப்ராப்தம் அத: தத் பூர்வாதிகரணத்தோடு ஸங்கதி சொல்லத்தக்கது । தத்ர ஸர்வவித்யைகளிலும் ஸமாநமாக உபாஸ்யம் சொல்லப்பட்டது । ததா ப்ரத்யகாத்மாவும் அநுஸந்தேயமென்று ஸங்கதி: ॥

ஆத்மேதி தூபகச்சந்தியென்கிற ஸூத்ரத்தில் ப்ரத்யகாத்மாவுக்கு ஆத்மாவாக பரமாத்மா உபாஸ்யனென்று சொல்லப்படப்போகிறான் । அதில் ஶரீரத்திலிருக்கிற ப்ரத்யகாத்மாவுடைய ஸ்வரூபம் கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதி விஶிஷ்டமாக அநுஸந்தேயமா: உத ப்ரஜாபதி வாக்யத்தில் சொல்லுகிறபடியே அபஹதபாப்மத்வாதிகுணகமான யதாவஸ்தித ஸ்வரூபம் அநுஸந்தேயமா, என்று ஸம்ஶயம் । ஶரீரத்திலிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு ரூபம் எப்படிப்பட்டதோ அதுவே அநுஸந்தேயமென்று பூர்வபக்ஷம் । கர்மவிதிகளில் போலவே உபாஸநவிதியிலும் அப்படி கர்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாநுஸந்தாநத்தால்தானே ஸாதநாநுஷ்டாந தத்பலங்களும் ஸம்பவிக்கையால் யதாக்ரதுரஸ்மிந் லோகே என்கிற தத்க்ரதுந்யாயமும் யதாயதோபாஸதே யென்கிறதோடு ஸமாநமாகையாலே பரோத்த விஷயமென்று இந்த பூர்வபக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸூ. ஏக ஆத்மந: ஶரீரே பாவாத் ॥௫௩॥

ஏகே கர்த்ருத்வாதிவிஶிஷ்டமான ஆத்மஸ்வரூபமே அநு

ஸம்பந்தமென்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். ப்ரஹ்ம: ஶரீரஸ்த்வ: கர்மாதீநத்வாத் ஶரீரத்திலிருக்கிற உபாஸிதாவான ஜீவாத்மாவுக்கு கர்மாதிஸம்பந்தாவத்தாலென்னபடி. இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸி. வ்ருத்திரூபஸம்பந்தஸம்பாவிதாநாதிப்ரஸங்கோ(?)பாஸஞ்ச ॥ ௫௨ ॥

௩। முன்சொன்ன ப்ரகாரம் கர்மாதிவிஶிஷ்டஸ்வரூபநாமஸம்பந்தமென்று கிந்த வ்ருத்திரூப: ஸம்ஸாரிகஸ்வரூபத்தைக்காட்டிலும் வைலக்ஷண்யத்துக்கு ப்ரஸங்கவைலக்ஷண்யம் முண்டோ அதுவே அநாதிஸம்பந்தம் ப்ரஹ்ம: தஸ்ஸம்பாவிதாஸ்। அப்படி அபஹதபாப்மத்வாதி விஶிஷ்டோபாஸநத்தால் ப்ரஹ்ம ஜீவனில் வைலக்ஷண்யம் ப்ராப்யமாகையாலென்னபடி. ய யாகூர்த்தாரவிந்துபோக்கை பர்யாஷம் என்று அபஹதபாப்மத்வாதிகளை ஜீவனுக்கு ப்ராப்யாகாரமாகையாலே தாத்ருஶாகார விஶிஷ்டனைக்கொண்டே ஜீவாத்மோபாஸநத்தில் அநாதிஸம்பந்தமென்று கருத்து। உபாஸ்யம்। ஸமஸ்வரூபப்ராப்தியானது யதாவஸ்திதப்ரஹ்மோபாஸகனுக்குண்டாகிறாற்போல் ஜீவஸ்வரூபத்திலும் தர்மமென்று கருத்து। வாசகஸ்வரூபம் பவதி। தத்ரைவ। ஸதாத்ருஶ்யத்தே ப்ரஹ்மோதி என்று ப்ரத்யகாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவாக பரமாத்மோபாஸநமென்று சொல்லப்படுகிறது। அத்தால் ப்ரத்யகாத்மாவும் ஶரீரஸ்தஉபாஸநாதியுக்து, பரஞ்ஜ்யோதிரூபஸம்பத்ய ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே என்று யதாவஸ்திதஸ்வரூபப்ராப்தியுடையவனுக்கே ப்ரஹ்மாநுபவம் ஸம், ஆகையால் யதாக்ரதுவென்று யதாக்ரதுந்யாயம் பரமாத்மாத்ம விஷயமன்று। ப்ரத்யகாத்மோபாஸ்யவிஷயமாகையால் ப்ரஜாபதிவாக்யோதிதாபஹத பாப்மத்வாதி விஶிஷ்டஸ்வரூபமே அநாதிஸம்பந்த। ஆனால் கர்மவியியிலாவென்றால் கர்மஸ்வரூபாநாதிஸம்பந்தம் ஸாமாநாதிகரண்யமன்றென்கிறதுதான் விஶேஷமென்று கருத்து।

அத்ராயம் விசேஷ: ||

உபயலிங்கத்வவிசிஷ்டப்ரஹ்மம் ப்ராப்யமாகையால் ப்ராப்யா நுஸாரமாக உபாஸநம் ப்ராப்தமானால் ப்ரஹ்மஸ்வரூபவிஞ்ஞா நம் யேன் கூடாதென்னில் யதாக்ரதுந்யாயம் த்யாநவிஷயமா கையாலே ஸம்ஸாரத்தால் ஜீவோபாஸநம் ப்ராப்தமானபடி யால் ஸம்ஸாரத்துக்கு ஹேதுவான ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்ட ஜீவாத்மஸ்வ ரூபமே உபாஸ்யமென்னும் அபஹதபாப்மத்வாதிகுணகமென் னு அபஹதபாப்மஸ்வரூபோபாஸநம் நிஷித்தமாகையாலே ப்ரஹ் மப்ராப்தமென்னு ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ளம் | ||௨௧||

ஸூ. அங்காவபத்தாஸ்து ந ஶாகாஸு ஹி ப்ரதிவேதம் ||௫௫||

பூர்வஸ்மிந்நதிகரணே, யத் யத் ப்ரஹ்மத்துக்கு உபா ஸ்யகுணபதமோ தத் தத் ஸர்வத்ர ப்ராஜ்ஞனுக்கே உபா ஸ்யகுணோக்தி: | இந்த அதிகரணத்திலேயென்றால் எந்தெந்த சாகையில் உத்கீதாத்யவயவமிருக்கிறதோ தத் தத் ஸர்வத்ராபி உத்கீதாத்யுபாஸநாநுவேசம் இருக்கிற தா இல்லையா என்று சங்கையால் ஸங்கதி: | பூர்வோக்தோத்கீ தோபாஸநங்களுக்கு சேஷாசேஷி பாவமாக ப்ரதா | ஸர்வத்ர உத்கீதோபாஸநத்துக்கு ஸ்வாச்ரயமான ப்ரயோகஸமுதாயமிருக்கை யாலே பாராவாரியமும் ப்ரஸங்கத்தால் விதிக்கப்பட்டது || இப்படியென்றால் ஸகல உக்தமான உத்கீதோபாஸநத்து க்கு ஸர்வத்ர ப்ராதாந்யமான உத்கீதஸாதந ப்ரயோஷம் சொல்ல ப்படுகிறதென்கிற அர்த்தஹேதுத்தால் வைநாசிக்ய ப்ரஸங்க தோஷ மில்லை |

ஓமித்யேதத்க்ஷரமுத்கீதமுபாஸீத என்னு உத்கீதாதிக ளான க்ரதுவிஷயங்களான உபாஸநங்கள் ச்ருதிக்கப்படு கிறதுகள் | அந்த உபாஸநங்கள் எந்த சாகைகளில் ச்ரு தங்களோ அங்கு மாத்ரம், ப்ரதிஷ்டிதங்களா உத ஸர்வசா கைகளிலும் ஸம்பந்தங்களா என்று ஸம்சயம், சாகைகள் தோறும் ஸ்வரபேதமிருப்பதால் அத்தையிட்டு உத்கீதம் பிந்நமா

கையாலே எங்கு உபாஸநம் ஶ்ருதமோ தத்ரஸ்தமான உத்கீதமானது ஸந்நிஹிதமாகையாலே அத்தோடே ஸங்கதங்களாய்க் கொண்டு தச்சாகாஸ்வேவ வ்யவஸ்திதா:, என்று பூர்வபக்ஷம் ॥ இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. அங்காவபத்தாஸ்து ந ஶாகாஸு ஹி ப்ரதிவேதம் ॥௫௫॥

அங்காவபத்தா:, கர்மாங்கோத்கீதவிஷயா: உபாஸநா: ந எங்கு ஶ்ருதங்களோ அந்த ஶாகைகளில் மாத்ரம் வ்யவஸ்திதங்களன்று, கிந்து, ஸர்வஶாகைகளிலும் உத்கீதாதியோடே ஸம்பந்திக்கிறதுகள் । ஹி ஹேதௌ । யஸ்மாத் உத்கீதோபாஸ்தியென்று உத்கீதஜாதீயஸ்ய விஶேஷண ஸர்வவேதோத்கீதஸம்பந்தம் உபாஸநத்துக்கு ப்ராப்தமோ தஸ்மாத் த்ருஶ்யதே ।

ஸூ. மந்த்ராதிவத்வாவிரோத: ॥௫௬॥

வாஶப்தஶ்சார்த்தே । யதா க்ரதுஸம்பந்திதங்களான மந்த்ரங்கள் அநேகஶாகாகதங்களானாலும் ஸர்வஶாகைகளிலும் க்ரதுவொன்றாகையாலே ஸர்வஶாகைகளிலும் மந்த்ரங்களுக்கு ஸம்பந்தம் விருத்தமல்லாதாப்போலவும் இங்கும் ஸர்வோத்கீதங்களும் உபாஸநத்தோடு ஸம்பந்திக்கையில் விரோதமில்லை । இத்தால் ஸர்வஶாகைகளிலும் உத்கீதாநுவ்ருத்தமாகையால் ஸர்வஶாகிகளுக்கும் உபாஸநாதிகார ஸித்தமாயித்து ॥௨௨॥

ஸூ. பூம்ந: க்ரதுவஜ்ஜ்யாயஸ்த்வம் ததா ஹி தர்ஶயதி ॥௫௭॥

பூர்வாதிகரணத்தில் உத்கீதாதிகம் ப்ரஸ்துதமாயித்து । அதில் ஸாமாவயவ ஹுங்காரோத்கீதாதியினுடைய ஸமஸ்தோபாஸநமும் வ்யஸ்தோபாஸநமும் ஶ்ரூயதே ஸ்ம । இப்படிப்போல் வைஶ்வாநர வித்யையிலும் ஸமஸ்தோபாஸநம் கார்யமா உத வ்யஸ்தோபாஸநமா உபயோபாஸநமா என்று ஶங்கையால் ஸங்கதி: । வைஶ்வாநரவித்யையில் த்யுலோகாதி த்ருவாயாகாஶாவப்ருதிவ்யவயவகனான வைஶ்வாநரனு உபாஸ்யனென்னு சொல்லப்பட்டான் । அதில் வ்யஸ்தோபாஸநம் கார்யமா உத வ்யஸ்த

ஸமஸ்தோபாஸநம் இரண்டும் செய்யவேணுமா? உத ஸமஸ்தோபாஸநமாத்ரமா என்னு ஸம்ஶயம்। ஔபமந்யவ கம் த்வமாத்மாநமுபாஸ்ஸேயென்று கேகயரால் ப்ருஷ்டராய்க்கொண்டு ஔபமந்யவாதிகளான ஆறுபேர்களும் திவமேவ பகவோ ராஜந்நித்யாதியால் த்யுலோகம் ஆதித்யன் வாயும் ஆகாஶம் அப்பு ப்ருதிவீ ஆக இந்த ஆறையும் ப்ரத்யேகம் வைஶ்வாநரனென உபாஸ்யமாகச் சொன்னார்கள்। அத்தைக்கேட்டு கேகயரால் த்யுலோகத்தை மூர்த்தாவாகவும் ஆதித்யனை சக்ஷுஸ்ஸாகவும் வாயுவை ப்ராணனென்னும் ஆகாஶமத்யகாயமென்னும் ஜலம் மூத்ரஸ்தாநமென்னும் ப்ருதிவீபாதமென்னும் வைஶ்வாநராவயவங்களைச்சொல்லி தத்தத் வ்யஸ்தோபாஸநமென்ன உபயமென்ன இந்தஇரண்டும் சொல்லப்பட்டது। ததஃ பரம் யஸ்த்வேதமேவம் ப்ராதேஶமாத்ரமபிவிமாநம் வைஶ்வாநரமுபாஸ்தே என்னு ப்ரஶஸ்தமாக வ்யஸ்தோபாஸநமே ஸமாப்யமாக உபஸம்ஹ்ருதம்। அதஃ வ்யஸ்தஸமஸ்தோபாஸநம் கார்யமென்று ப்ரதமபக்ஷம்। கிஞ்ச அவாந்தர ஸமஸ்தோபாஸநமும் செய்யத்தக்கது। ஏனென்றால் ஸர்வேஷு லோகேஷு ஸர்வேஷு பூதேஷு ஸர்வேஷ்வாத்மஸ்வந்நமத்தீதி॥ என்று வ்யஸ்தோபாஸந பலத்தைக்காட்டிலும் மஹாபலத்தை விதிக்கையால் வ்யஸ்தஸமஸ்தோபாஸநத்வயமும் அநுஷ்டேயமென்று த்விதீயபக்ஷம்। இந்த பக்ஷத்வயத்தையும் நிரஸிக்கிறார்।

பூம்நஃ க்ரதுவஜ்ஜ்யாயஸ்த்வம் ததா ஹி தர்ஶயதி॥

பூம்நஃ விபுலஸ்ய ஸமஸ்தோபாஸநத்துக்கென்னபடி॥ ஜ்யாயஸ்த்வம் ஜ்யேஷ்ட்யம் ப்ராமாணிகத்வமென்னபடி। ததாச ஸமஸ்தோபாஸநத்துக்கு ப்ராமாணிகத்வமென்று கருத்து। குதஃ வ்யஸ்தஸமஸ்தோபாஸந வாக்யங்களுக்கு ஏகவாக்யத்வம் தோணுகையால்! க்ரதுவத்। வைஶ்வாநரம் த்வாதஶகபாலம் நிர்வபேத் புத்ரே ஜாதே। யென்னு விஹிதமான க்ரதுவினுடைய ஏகதேஶங்களான அஷ்டாகபாலங்கள் தானே, யதஷ்டாக

பாபோபஹதியென்று அநுபவிக்கப்படுகிறாப்போலே இங்கும் ஸம்ஸாரஸாதநங்களும் சுகங்களும் ப்ரபத்திஸாத நேநைவ ஸ்வாநுபாவ்யரூபமாகையால் ஸூத்ரரூபங்களென்று கருத்து । தஸ்மாத் இஷ்டப்ராப்தி । ப்ரபத்திஸாதநத்துக்கு ஶ்ரைஷ்ட்யத்துக்கு ஶ்ருதியே சொல்லுகிறது । கிஞ்ச ப்ரத்யா ஸத்யவிஷயஞ் யஜ்ஞாதிஷு ஶ்ருத்யாதியால் ப்ரபத்தி ஸாதநத்துக்கு அத்யயத்தையும் சொல்லுகிறது । ஸர்வாத்ம ஹவிஸ் । ந்யாஸ இத்யேஷாம் தபஸாம் அதிரிக்தம் தபோநாம் ந்யாஸம் ஆஹுரிதி ந்யாஸத்துக்கு ஸர்வோத்தமத்வம் சொல்லி, பரஸ்பர ஸாதந ஸாத்யத்வ ரூபம் ந்யாஸம் ஸத்ய ஸர்வாதிஶய ஶ்ரேஷ்டமென்று உபஸம்ஹரிக்கையாலே ஸகல தபோ ந்யாஸத்துக்கே ஶ்ரேஷ்ட்யத்தை விதித்து ஸமஸ்த ஸர்வஶ்ரேஷ்டத்வம் ஸித்தி । என்றும் தத்ஸ்வரூபமாகிற ப்ரபத்தியை ஸாக்ஷாத் ஸாதநமாக ப்ரபத்தியென்றும் ஸர்வதாக்களுக்கும் மோக்ஷஸாதநம் ஸமமென்றும் விரோதியான ஸர்வாபராத்தமென்னும் சொல்லப்பட்டது யென்றுதோத்துகிறது, அதஃ ஸர்வாதிகமாகையால் ஸாதந ப்ரபத்திஸாதநம் ஸாத்யம்। ஆனால் ப்ரபத்தி ஸர்வ ஸாதநமோவென்னில் ஸர்வாதிகளுக்கு ப்ரத்யக்ஷ ஜ்ஞாநஸாத்யமாக ஸர்வத்தில் ஸமமாதும் அநுபாவ்ய ஸ்வஸூத்ரரூபமென்று கருத்து ॥ ॥௨௯॥

ஸி. நாநாஶப்தாதிபேதாத் ॥௫௯॥

பூர்வாதிகரணத்தில் வித்யாவிஶேஷ விஷய ப்ரஸ்தா இப்போது ஸர்வவித்யாவிஷய விசாரம் செய்யப்படுகிறதென்று ஸங்கதிஃ । ஈஶ்வரோபாஸநவித்யையில் ப்ரபத்திஸாதந மே உபாஸ்யமாகையாலே ப்ரபத்தி ஸாதநபேதமாக ஶ்ரவணவித்யாநாநாத்வம் நிராகரித்தும் இப்போது ஸர்வவித்யா

த³ஹரவித்³யோபகோஸலாதி³ வித்³யைகளுக்கு நாநாத்வமானது பே⁴த³க ப்ரமாணாந்தரத்தாலே உபபாதி³க்கப்படுகிறதென்று ஸங்க³தி: ॥

ஸத்³வித்³யாத³ஹரவித்³யாஶாண்டி³ல்யவித்³யாபூ⁴மவித்³யாந்யாஸவித்³யாதி³களாயும் ப்³ரஹ்மப்ராப்திஸாத⁴நங்களாயுமுள்ள ப்³ரஹ்மோபாஸநங்கள் ஏகைகவித்³யா உத ந என்று ஸம்ஶயம், உபாஸ்யப்³ரஹ்மமும் ப²லமும் ஏகமாகையாலும் வேத³ உபாஸீத என்று ப்ரத்யயஶப்³த³ங்களாகையாலே ஏகப்ரத்யயங்களான ஶப்³த³பே⁴த³மில்லாத்தாலும் ஏகவித்³யையென்று பூர்வபக்ஷம் ॥

நாநாஶப்³தா³தி³பே⁴தா³த் ॥

ஸத்³வித்³யாதி³கா: நாநாபூ⁴தா: । குத: வேத³ ப்³ரஹ்மைகமானாலும் ஸமூலோவென்னும் ஏவமாத்மாவென்னும் ஶப்³த³பே⁴த³த்தாலென்னபடி । ஶ்ருதிஶப்³த³த்தால் அப்⁴யாஸாதி³களையும் க்³ரஹியம் விஶேஷ: । ஸூத்ரத்தில் ஶப்³தா³தி³பே⁴தா³த் । என்னு ஶப்³த³பே⁴த³த்துக்கு வித்³யாபே⁴த³கத்வம் அபி⁴ப்ரேதம் । ஶப்³த³பே⁴த³மாவது யாக³தா³நாதி³ஶப்³த³ம் போல் ஏகப்ரத்யயஶப்³த³மென்னு சொல்லவேணும் । அது கூடாது । ஏனென்றால் ஸூத்ரகாரரால் வேத³நத்⁴யாநோபாஸநாதி³ ஶப்³த³ங்களுக்கு ஏகார்த்த²ப்ரத்யயவாசித்வேந ப்ரத்யயங்கள் ஸ்தா²பிக்கப்படுகையால் ஏகார்த்த²பே⁴த³கத்வமில்லை । தத்ப்ரயுக்தவித்³யாநாநாத்வம் எப்படிக்கூடுமென்னில்

உச்யதே । ஶப்³தா³ந்தராதி⁴கரணத்தில் சொன்னபடி ஏகப்ரத்யயமான தா⁴த்வர்த்த²ஶப்³த³பே⁴த³மில்லாவிட்டாலும் ஏவமாத்மா। ஸமூலோ। ஸகாரணம்। என்னுமிவைகளான ரூபபே⁴த³ப்ரயுக்தஶப்³த³பே⁴த³ம் கௌ³ணமாக விவக்ஷிக்கையால் அதுகூடுமென்னுகருத்து । இப்படிச்சொல்வது எதற்காகவென்னில் இங்கு ரூபபே⁴த³மே வித்³யாபே⁴த³கமாகையால் அத்தால் வேத³நாதி³யாக்யார்த்த²ம் விஶேஷிதமாகும்போது ஸித்³த⁴மான ஏகார்த்த²பே⁴த³த்தையிட்டு ஶப்³த³பே⁴த³ம் விவக்ஷிக்கைக்கு உபசாரமோக்தியென்னபடி ।

இத்தால் வேதநாராயண ஶப்தத்தால் வித்யைகளுக்கு வி
ஷயபேதம் ஸித்தமாகையாலே அவிஷயஜ்ஞானத்தால் முக்தியென்கி
ற மதம் நிரஸ்தமாயித்து । என்று ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸம்ப்ரதாய
ஞாநாநுக்ருஹீதம் । கிஞ்ச மோக்ஷஸாதநஶப்தாதிபேதத்தாலு
ம் வித்யாபேதம் ஸித்திக்கலாமென்றும் பாஷ்யகாரஹ்ருதயம்
தோற்றுகிறது । ததாஹி பூர்வபக்ஷத்தில் ஶப்தாத்யதிக
ரணத்தில் அபேதஹேதுக்களாகச்சொன்ன ஶப்த ரூப ஸம
நாமங்களான நாலு ஹேதுக்களாலும் வித்யாபேதம் இந்த
ஸூத்ரத்தில் ஸாதிக்கப்படுகிறது । அபித்ரவ்யதேவதாக
ர்மம் பரப்ரஹ்மமென்றும், மாஸாம் ஶரணம் வ்ரஜ என்
றும் சொல்லுகிற ந்யாஸோபாஸந விதிஶப்தத்தாலும்
அபஹதபாப்மத்வாதிகள் உபாஸநரூபங்கள்। நிரபேக்ஷா
பாயத்வம் ந்யாஸத்துக்கு ரூபம்। ஆக ரூபபேதத்தாலு
ம் இரண்டுக்கும் முக்திரூபபலம்பொதுவானாலும் விலம்பாவி
லம்பங்களால் பலபேதமிருக்கையாலும் ப்ரபத்திஶப்தபா
வங்களாலும் உபாஸநவித்யையென்றும் ந்யாஸவித்யை
யென்றும் நாமபேதத்தாலும் ந்யாஸோபாஸநவித்யைகள்
பின்னைகள்। ஆக இப்படி மணிப்ரவாள ஶப்தபேத
த்தால் வித்யாபேதம் பாஷ்யகாரதாத்பர்யவிஷயமென்று ஆ
சார்யாநுக்ருஹீதம் ॥ ॥௨௪॥

ஸ். விகல்பாதிகரணம் ॥௫॥

பூர்வாதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மவித்யை பலபேதங்களான
உபாஸநாதிகளுக்கு நாநாத்வம் சொல்லப்பட்டது । இப்போது அ
ந்த வித்யைகள் முக்திபலமான ஸமுச்சயத்தில் ப்ரயோ
ஜநமில்லாத்தால் ஏகமே போருமா என்று ஸங்கதி

ஸங்கதியில் கண்டபடி ஸம்ஶயம்

ஸர்வேஶ்வரபலத்தங்களான ஸ்ருஷ்டியாதி ப்ரபத்யாதி
ஸத்வ்யாதிகளுக்கு பலாயித்வத்தை அபேக்ஷித்து
ஒரே புருஷனிடத்தில் ஸமுச்சயம் த்ருஷ்டமானப்போலே

இங்கும் ப்ரஹ்மாநுபவத்தில் ஆதிக்யத்தை அபேக்ஷித்து ஸமுச்சயம் கூடுமென்று பூர்வபக்ஷம்। இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்।

விகல்போऽவிஶிஷ்டபலத்வாத் ॥

விகல்ப ஏவ ஸமுச்சயம் கூடாது। குத: அவிஶிஷ்டபலத்வாத்। தேஶத்தாலும் காலத்தாலும் ஸ்வரூபத்தாலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாத ப்ரஹ்மாநுபவமே ஸர்வோபாஸனவித்யைகளுக்கும் பலமாகையாலென்னபடி। ஏகவித்யையில் இப்படிப்பட்ட பலம் ப்ராப்தமாகையாலே ஸமுச்சயத்தில் பலமில்லை யென்று கருத்து। அத: ஸர்வவித்யைகளுக்கும் விகல்பம் ஸித்தம்॥

ஸூ, காம்யாஸ்து யதாகாமம் ஸமுச்சீயேரந்ந வா பூர்வஹேத்வபாவாத் ॥௫௮॥

காம்யாஸ்து ப்ரஹ்மப்ராப்திவ்யதிரிக்த பலங்களான காம்யவித்யைகளோவென்னில் யதாகாமம் யதேஷ்டமென்னபடி। ஸமுச்சீயேரந்। நவா। பலாதிக்யமிருந்ததாகில் ஸமுச்சயம் கூடலாம்। அது இல்லையாகில் ஸமுச்சயம் வேண்டாமென்னபடி। குத: பூர்வஹேத்வபாவாத்। பலத்துக்கு அபரிமிதத்வமில்லாத்தாலென்னபடி। ॥௨௫॥

ஸூ, அங்கேஷு யதாஶ்ரயபாவ: ॥௫௯॥

பூர்வாதிகரணத்தில் காம்யவித்யைகளுக்கு இச்சாநுஸரணமாக விகல்பஸமுச்சயங்கள் சொல்லப்பட்டது। அப்படி உத்கீதாதிவித்யையும் யதாகாமம் உபாதேயாவா நவா யென்று ஸம்ஶயத்தால் ஸங்கதி:। அதவா பூர்வம் ஸர்வவித்யைகளுக்கும் ஸமான பலஸாதனத்வம் சொல்லப்பட்டது। அந்த பலஸாதனத்வ ஸங்கத்தாலே இந்த அதிகரணத்தாலே ததிர்த்தாரணாதிகரணத்தில் ப்ரஸக்தமான உத்கீதவித்யாபலவீர்யவத்தரத்வத்தை பஹுஹேதுக்களாலே திருப்பவும் ஆக்ஷேபித்து அந்தஹேது நிராஸத்தாலே அந்தபலத்தை த்ருடீகரிக்கிறார்।

ஆகையால் உத்கீதவிஷயங்களான இந்த இரண்டதிகரணங்களுக்கும் பௌநருக்த்யதோஷமில்லை ।

கர்மாங்காஶ்ரயங்களான உத்கீதாத்யுபாஸநங்களுக்கு கோதோஹநாதிகள் போலே ஸமுச்சயமான உபாதாநநியமமாந்து கூடுமோ கூடாதோ என்று ஸம்ஶயம் । கூடுமென்று பூர்வபக்ஷம் । உத்கீதமுபாஸீத என்கிற விதிவாக்யத்தில் ஸாமாந்யேந ஶ்ருதமாகையால் க்ரதுஸம்பந்த்யுத்கீதவிஷயகமாகையாலே அத்தை ஆஶ்ரயித்து உத்கீதவித்யைக்கு க்ரதுஸம்பந்தத்தில் விரோதமில்லாமையாலே விதிவாக்யத்தால் க்ரத்வங்கபாவ ஸித்தமானப்போல் யதாஶ்ரயபாவ ஸித்தாதிகளுமுபாதேயமென்று ஒப்புக்கவேணும் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நாலு ஸூத்ரத்தால் அருளிச்செய்கிறார் ॥

அங்கேஷு யதாஶ்ரயபாவ: ।

அங்கேஷு உத்கீதாதிகளில் ஆஶ்ரயித்து வருகிற உபாஸநங்களுக்கு யதாஶ்ரயபாவ: உத்கீதாதிகளுக்குப்போலே ஸமுச்சயம் கூடும் । கோதோஹநாதிகளுக்கு ஸ்வவாக்யத்தில் ஸமுச்சயஶ்ருதி இருக்கிறாப்போலே உத்கீதமுபாஸீத என்கிற வாக்யத்தில் ஸமுச்சயஶ்ருதமாகையாலே, ஸமுச்சயம் விருத்தமென்று கருத்து ।

ஸூ. ஶிஷ்டேஶ்ச ॥௩०॥

ஶிஷ்டி: ஶாஸநம் விதாநமென்னபடி । உத்கீதமுபாஸீத என்கிற விதியாலும், கோதோஹநேந பஶுகாமஸ்ய ப்ரணயேத் என்கிற விதிவாக்யத்தில் அதிகாராந்தரஶ்ரவணம் போல், இங்கு அதிகாராந்தரம் ஶ்ருதமல்லாமையாலே உபாஸநத்துக்கு உத்கீதாதிஸமுச்சயமே விதேயமென்று தோற்றுகிறது । அத: உபாதாநநியம: ।

ஸூ. ஸமாஹாராத் ॥௩௧॥

ஹோத்ருஷதநாத்தைவாபி துருத்கீதமநுஸமாஹரதீதியென்று ஸமாஹாரத்தால் உபாஸநத்துக்கு உபாதாநநியமம் தோ

த்துகிறது । ஸமாஹாரமானது ஸமாஸாநம் உத்தரீயம் வேஷ்டநவிஶேஷம் । ததைவ உத்தரீயம் வேஷ்டநவிஶேஷமானால் உபாஸகனுக்கு ஜாதரூப்யமாதலால் அந்த தோஷஸமாஸாநம் சொல்லும்போது வேஷ்டநஸாமர்த்யமென்று ஸமீப்பதால் உபாதாநநியமம் ஸித்தம் ।

ப்ரு. ஶாஸ்த்ராணாம் ஸமாஸாநாம் ப்ராப்தேஶ்ச ॥கூஉ॥

ஶ்ருதஶாஸ்த்ரமென்பதாவஶ்யமான உபாஸநத்துக்கு ஸமாஹாரப்ராப்தேஶ்சகையாலென்னபடி । அதெங்ஙனே யென்னில் தைத்திரீயகம் தயீவித்யாவதாரே । ஜ்ஞாதப்ராஸ்யவதி ஜ்ஞாதிஸம்ஸதி ஜ்ஞாதப்ரஜாயதேதி । தேந யென்று தவஸ்ஸத்தால் ஶ்ருதமான ஸோபாஸந ஶ்ருதமே ஸமாஸீடுக்கப்படுவ தனால் இந்த மூன்றிடத்தில் ஶ்ருதவாசப்ராப்தியால் ததேவஸமாஹாரமான உபாஸநத்துக்கும் ஸம்ஸ்ருதிஸித்தமாயித்து । அதஃ கண்டோக்த உபாஸநோபாதாந நியமம் ஸித்தம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸி. நவா தத்ஸஹபாவாஶ்ருதேஃ ॥கூகூ॥

நவா நவ உபாஸநத்துக்கு உபாதாநநியமம் கிடையா தென்னபடி । தத்ஸஹபாவஶ்ருதேஃ ஸம்ஶ்ரவணத்தில் ஶ்ருதியில்லாமையாலென்னபடி । ஸம்ஶ்ரவமிருந்ததாகில் ஸஹபாவ முண்டென்னு கருத்து । யதாவ யதேவவித்யயாகரோதி ததேவ வீர்யவத்தரமென்னு த்ருதீயாஶ்ருதியால்வீர்யவத்தரத்வஸாய நதயா அவமதேயான விதேஶ்ரக்கு ஸம்ஶதயாவிதிபோதம் கூடாதாகையாலே ஸம்ஶ்ரவோ ந ஶ்ருயதே யென்று சொன்னபடி । எங்கு ஸாக்ஷாஸம்பாயநக்கம் சொல்லப்படுகிறதோ அங்கு ஸம்பாயநக்கா ப்ரயோகதீதமாகையாலே க்ரமஸம்ஶதயா விதியோகம் கூடாதென்னு கருத்து । அதாயம் பூர்வபக்ஷப்ரதிக்ஷேபஸங்க்ராஹஃ ॥

உத்கீதோபாஸீதேத்யாக்ருத க்ருஶ்ருதியானது உபாஸநதனுக்கு உத்கீதவிஷயகத்வமேயாகமே தவிர தத்ஸம்ஶதயாயக

மன்னு ! மூணுவது ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமான உபாஸநமில்லாவிட்டால் உத்தரோத்தர க்ரமத்தையும் ஸம்ஸாரவிமோசநத்தையும் சொல்லுகிற ஶ்ருதி ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸாதநவென்னுசொன்னது ஸரியில்லை । ஏனென்னுல் ஒரு அதிகாரியானவன் வித்யாஸ்வருபமான வர்ணாஶ்ரமாதிகளை ஸவிஸ்தாரம் விதிசெய்து உபஸம்ஹரித்து ய யாவத்தாக அநுஷ்டியாமலிருக்கிறானே அந்த அதிகாரிவிஷயமாக ஸாதநவிஷயத்தால் உத்தரோத்தரமுக்திபரிஹாரம் சொன்னதே தவிர கர்மாங்கமான உபாஸநத்தை அநுஷ்டிக்கிற வ்யதிரேகமல்லாத்தாலென்னபடி । நாலாவது ஸமுதாயத்துக்கும் ஸம்யோகம் ஸாவதாநமான ஜ்ஞானத்துக்கு வேத ஆதாரமாவதாக ப்ரத்யக்ஷஸித்தி இருந்தபோதிலும் உபாஸநத்தில் அங்கமில்லை । ஏனென்னுல் உபாஸநத்துக்கும் வர்ணாஶ்ரமாதி ஸம்யோகபலத்வ வாக்யார்த்தம் ஸித்திக்கமாகையாலே அது கேவலம் ஸித்திமாதமென்னு கருத்து ॥

ஸி. உபஸம்ஹாரம் ॥௩௪॥

ஸர்வம் விசேஷவிஶேஷா யஜ்ஞம் யஜமாநம் ஸவாங்காநு ஶக்தி ஜோதிரக்ஷதி யென்னு ஶக்திகளான ப்ரஹ்மஸம்பந்தமான உபாஸநத்தால் தானே யஜ்ஞயஜமான ஶக்திக்களுக்குரக்ஷணத்தை சொல்லுகிறது ஶ்ருதி। ஆகையால் யஜமாநாதிஸம்ரக்ஷணமாவது கர்மாங்கத்வ ஸமாபாத்ய ஸித்திபாக்யம் । அது ப்ரஹ்மவேதநத்தாலே ஸம்ஸவிக்கையால் உபாஸநத்துக்கு அங்கப்ரஹ்மித்துவேதநாதிஶேஷம் ஸித்தித்தது । இதுவும் உபாஸநத்துக்கு கர்மாங்கமில்லாத விஷயத்தில் தான் ஸித்திக்குமாகையால் உபாதாநாதிஶேஷம் ஸித்தம் ॥

உத்தர பாதத்தில் ப்ரஹ்மவித்யாங்கங்களை சொல்லுகிறபடியால் தத்ஸம்பந்தமாக இந்த பாதத்தில் கடைசி அதிகரணத்தில் அங்கநிர்வசநம் செய்தபடியால் முன் உத்தர ஸம்பந்தத்தில் சொல்லாத்திருல் அவஸாநபாதிகதோஷமில்லை யென்னுகருத்து.

இந்த மூன்றாவது பாதத்திலுள்ள அதிகரணார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டுகிறார் நிகமாந்ததேஶிகர் |

விஶேஷ்யைக்யே ப்ராக்ஸமீக்ஷ்ய வித்யா த்ரிதயவிஹநந ப்ராணவி ஶேஷ்யக்ல்ருப்தாஃ ஸர்வத்ராநந்ததாதேஸ்ஸ்வரூபண ஸததிஃ ப்ராணவாஸஸ்த்வதுஷ்டிஃ | ஶாண்டில்யைக்யம் விபஜ்ய ஸ்திதிரஹ ஸஹஸோஸ்ஸம்ப்ருதிஸ்தாநமஸ்யா பார்ஷ்ணிவித்யா விபேதோऽந்ய த நியதநாஶேஷக்த்யாதிகாநாம் |

ப்ரதமாதிகரணத்தில் வித்யைக்யம், அந்யதாத்வாதிகரணத்தில் உத்கீதவித்யாத்ரிதயவிபஜநம் ஸர்வாபேதாதிகரணத்தில் ப்ராணவித்யைக்யம், ஆநந்தாதிகரணத்தில் ஸர்வ வித்யைகளிலும் ஸ்வரூபம்போல் ஆநந்தாதிஸ்வரூபநிரூபகதர்மத்துக்கு அநுவ்ருத்தியும் அஞ்சாவதான கார்யாக்யாநாதிகரணத்தில் ப்ராணவாஸஸ்த்வதுஷ்டியும் ஸமாந ஏவஞ்சாபேதாத் என்கிற அதிகரணத்தில் ஶாண்டில்யவித்யைக்யமும் ஸம்பந்தாதிகரணத்தில் அஹஸ்ஸுக்கும் அஹம்ஸுக்கும் விபஜ்யாவஸ்தாநமும் ஸம்ப்ருத்யதிகரணத்தில் ஸம்ப்ருத்யாதிகுணத்துக்கு ஸ்தாநநியமும் க புருஷவித்யாதிகரணத்தில் புருஷவித்யாபேதமும் வேதாத்யதிகரணத்தில் ஶாந்த்யாதிமந்த்ரங்களுக்கு அந்யஶேஷத்வமும் சொல்லப்படுகிறது |

ஹாநாவுக்தேர்ந்யாயயோகஃ கதமித ஸகலோபாஸநாதிஷ்வாஸர்வம் ஸர்வத்ராஸ்த்ரைகாதி வ்ருத்திஹரண ஶ்ரேயோநேக ஶிஷ்டஶ்ரூதாநாம், உக்ஷாரவாதேஸ்ஸ்வஹாவோபாஸநமவிபரீதஶ்ரீதத்வ ஸத்ஷ்டௌ ஶரண்யாவ்ருத்திபர்யாயம் நிஶ்சராதயோவாஸ்திவேத்யாவஸாயஃ ||

பதினொன்றாவதான ஹாந்யதிகரணத்தில் ஹாநோபாயநங்களுக்கு அந்யோந்யயோகமும் ஸாம்பராயாதிகரணத்தில் ஹாநோபாயநங்களுக்கு ப்ராப்திகாலமும் அநியமாதிகரணத்தில் அர்சிராதிகதிக்கு ஸர்வவித்யாஸாதாரண்யமும் க

௧௯ அக்ஷராத்யதிகரணத்தில் ஸர்வவித்யைகளிலும் அஸ்தூலத்வாதிகுணஸம்ஹதியும் ௨௦ அந்தரத்வாதிகரணத்தில் அநேகப்ரஶ்நோத்தரங்களான வாக்யங்களுக்கு அநந்யத்வ நிர்தாரணமும் ௨௧ காமாத்யதிகரணத்தில் தஹரவித்யைகளுக்கு ஐக்யமும் ௨௨ ததிர்தாரணாதிகரணத்தில் உத்கீதோபாஸநத்தில் அங்காவபத்தியும் ௨௩ ப்ரதாநாதிகரணத்தில் அபஹதபாப்மத்வாத்யுபாஸநங்களில் ஸக்ருத் குணாவ்ருத்தியும் ௨௪ லிங்கபூயஸ்த்வாதிகரணத்தில் நிலமநோவித்யா வைத்யபிண்டயமும் ।

வித்யாபேதாந் ப்ரஶ்நவ்ருத்த்யா ஹி தத்தந்நாமவைஶ்வ தத்ர ஸ்யாத் க்ஷேத்ரே ஸர்வவித்யாஸம்பந்தகர்மோபாஸநீய வாக்யவைரூப்யாத் ஸம்பத்தயா ஸாமாந்யாத் வேத்யாநாம் ப்ரத்யேகவித்யாவைலக்ஷண்யாத் ஸம்பந்தாத்யநுவாதாநாம் விகல்ப: ப்ராதாந்ய ஸம்ப்ரதிபத்தயே ப்ரதிபாதிதா: ॥

ப்ரவ்ருத்திகல்பாதிகரணத்தில் ஐந்து ப்ரஶ்நோத்தரங்களான அக்நிகள் வித்யாஸங்களாயும் வித்யாஸகபாந்ய ப்ரஸ்பர்ஸ்பரமென்றும் ௨௫ வது ஶரீரபாவாதிகரணத்தில் ஶரீரத்தோடு கூடினவன் ப்ரஹ்மஜ்ஞன் முக்தனென்றும் ௨௬ வது அங்காவபத்தாதிகரணத்தில் ப்ராணோபாஸநங்களில் உபாஸநவிதியும் ௨௭ வது பூமஜ்யாயஸ்த்வாதிகரணத்தில் வைஶ்வாநரவித்யையில் ஸமஸ்தோபாஸநமே கார்யமென்றும் ௨௮ வது ஶப்தாதிபேதாதிகரணத்தில் வித்யாநாநாத்வமும் ௨௯ வது விகல்பாதிகரணத்தில் ஸாக்ஷாத்கார்யங்களுக்கு விகல்பமும் ௩௦ வது யதாஶ்ரயபாவாதிகரணத்தில் முன்சொன்ன உத்கீதோபாஸநத்துக்கு சொன்ன அநியதியை யுக்திகளால் த்ருடீகரித்து ஸமுச்சயத்தையும் ஆக ௩௦ அதிகரணத்திலும் இப்படி ௩௦ அர்த்தங்களை மூணு ஶ்லோகத்தாலே ஸம்க்ரஹித்துக்காட்டி அருளினார் ॥

ஶ்ரீப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்தஸாரதீபிகாயாம்
த்ருதீயாத்யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத: ॥
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஶ்ரீ: ||

ஶ்ரீ பகவத்ராமாநுஜ பாஷ்யகாராய மஹாதேசிகாய நம: ||

ஶ்ரீ பரகால ஶ்ரீவண்சடகோப ஶ்ரீ ரங்கநாத யதீந்த்ர மஹா தேசிகாய நம: ||

ஶ்ரீ ஶ்ருதப்ரகாஶிகாநுகுணீய ஶ்ருதப்ரதீபிகாயாம்

த்ருதீயாத்யாயே சதுர்த்த: பாத: ||

ஶ்ரீ வேதாந்தாசார்யாய மஹாதேசிகாய நம: ||

ஹரி: ஓம் || புருஷார்த்தாதிகரணம் ||

பூர்வபாதத்தில் வித்யாபேதம் நிரூபிக்கப்பட்டது | அதாநீம் வித்யாங்ககர்மஸ்வரூபம் சிந்த்யத இதி பாதஸங்கதி: | இந்த அதிகரணத்தில் கர்மங்களுக்கு வித்யாங்கத்வம் ஸித்திக்கைக்காக வித்யைக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸாதிக்கப்படுகிறதென்னு அதிகரண ஸங்கதி: | அதவா பூர்வபாதாந்திமாதிகரணத்தில் உபாஸ்யவித்யைக்கு ப்ரயோஜநாம்சமாகிற புருஷார்த்த ஸாதநத்வம் சொல்லப்பட்டது | இப்போது வித்யைக்கு ஸ்வதந்த்ரமாக புருஷார்த்த ஸாதநத்வம் ஸாதிக்கப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி: ||

ஸூ. புருஷார்த்தோऽத: ஶப்தாதிதி பாதராயண: ||1||

கிம் வித்யையினால் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கிறதா உத கர்மத்தாலேயா வென்னு ஸம்ஶயம், கர்மத்தாலென்னு பூர்வபக்ஷம் வித்யை கர்மாங்கமாக ஸித்தமாகையாலே கர்மகர்த்ரு ஸம்ஸ்க்ருதாத்மாவினுடைய யதாவஸ்திதஸ்வரூபமே ப்ரதிபாத்யமாகையாலும், யதேவ வித்யயா கரோதி யென்கிற ஶ்ருதியால் வித்யாஸாமாந்யத்துக்கு கர்மாங்கத்வத்தை விதிக்கையால் வித்யா கர்மாங்க மென்கிற பூர்வபக்ஷத்தை இதற்குமேல் ஏழு ஸூத்ரங்களாலே சொல்லப்போகிறவராய்க்கொண்டு முதலில் ஸித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் |

புருஷார்த்தோ(அ)தஃ சப்தாதிதி பாதராயணஃ ॥

அதஃ வித்யயாலே புருஷார்த்தஃ । புருஷார்த்தம் ஸாதிக்கப்படுகிறது யென்னு பாதராயணர் யென்னுகிறார்। அதஃ சப்தாத்। ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம், வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்। ஆதித்யவர்ணம் தமஸஃ பரஸ்தாத்। தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி யென்னு வித்யையால் புருஷார்த்த ஸித்தியைச்சொல்லுகிற சப்தமிருக்கையாலேயென்னபடி ।

இதின் மேல் பூர்வபக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் ।

ஸூ. சேஷத்வாத் புருஷார்த்தவாதோ யதாந்யேஷ்விதி ஜைமிநிஃ ॥௨॥

சேஷத்வாத் கர்த்ருத்வேந ஜீவஸ்வரூபஸாதநாயி காரணத்தால் ஸ்வரூபத்துக்கு கர்மகர்த்ருத்வம் ஜீவாத்மஸம்பந்தோணுகையாலே ஆத்மஜ்ஞாநத்வமென்றால் வ்ரீஹ்யாதிகளுக்கு ப்ரோக்ஷணம் சேஷமாகிறாப்போல் வித்யையும் ஆத்மஸம்ஸ்காரகேண ஆத்மசேஷமென்னு ஸம்ஜிக்கையால் கர்மசேஷபூதனான ஆத்மாவை ஆச்ரயித்து கர்மசேஷமாகையாலேயென்னபடி । புருஷார்த்தவாதஃ। ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம் யென்னு ஃபலச்ருதியோவென்றால் அர்த்தவாதமாத்ரம் அதெங்ஙனே யென்னில்। யதாந்யேஷ்விதி ஜைமிநிஃ । ஜைமிநியானவர் பூர்வகாண்டத்தில் த்ரவ்யஸம்ஸ்கார கர்மங்களில் ப்ரயக் ஃபலச்ருதியானது அர்த்தவாதமென்னு யென்னுகிறார் । அப்படிப்போலே புருஷார்த்தச்ருதியும் அர்த்தவாதமென்னு கருத்து । ஆகையால் வித்யைக்கு கர்மசேஷமாகையாலே வித்யையால் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கமாட்டாது ।

ஸூ. ஆசாரதர்சநாத் ॥௩॥

ப்ரஹ்மவித்துக்களுடைய ஆசாரமும் கர்மப்ரதானமாகவே காணப்படுகிறபடியாலும் ப்ரஹ்மவிச்ச்ரேஷ்டரான கேகயர், யக்ஷ்யமாணோ வை பகவந்தோ(அ)ஹமஸ்மியென்னு சொன்னார் । கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதயஃ । யென்னு ஸ்ம்ருதி

ச்ருதிகளில் கர்மாங்கத்வ ப்ரதிபாதநமான ஆசாரத்ருஷ்டமென்னபடி । இது ஸித்தமாயிருக்கட்டும் । கர்மாங்கத்வமெங்ஙனே யென்னில் சொல்லுகிறார் ।

ஸூ. தச்ச்ருதே: ॥௪॥

யதேவ வித்யயா கரோதி யென்கிற ச்ருதியால் வித்யைக்கு கர்மாங்கத்வம் தோணுகிறது । இந்த ச்ருதி ப்ரகரணத்தை யிட்டு உத்கீதவித்யாவிஷயமென்று சொல்லக்கூடாது । ப்ரகரணத்தைக் காட்டிலும் ச்ருதிபலீயஸ்ஸாகையாலே துர்பலமான ப்ரகரணத்தைக்கொண்டு ச்ருதிஸங்கோசம் சொல்லவொண்ணாமையாலே இந்த ச்ருதி வித்யாமாத்ரவிஷயமாகையாலே ஸகலவித்யைக்கும் கர்மாங்கத்வம் ஸித்திக்கப்படுகிறதென்னபடி.

ஸூ. ஸமந்வாரம்பணாத் ॥௫॥

தம் வித்யாகர்மணீ ஸமந்வாரபேதே யென்று வித்யாகர்மங்களுக்கு ஒரே புருஷனிடத்தில் ஸாஹித்ய த்ருஷ்டமாகையாலும் இதுதானும் வித்யைக்கு கர்மாங்கத்வம் சொல்லாமல் சரிப்படமாட்டாதென்று கருத்து ॥

ஸூ. தத்வதோ விதாநாத் ॥௬॥

தத்வத: வித்யாயுக்தனை ஸாங்கோபாங்கனுக்கு விதாநாத் கர்மவிதாநத்தாலுமென்னபடி । அதெங்ஙனேயென்னில், ஆசார்யகுலாத்வேதமதீத்ய யென்று தொடங்கி அபிஸமாவ்ருத்ய குடும்பே ஸ்வாத்யாய யென்று அத்யயனயுக்தனை ஸாங்கோபாங்கனுக்கு கர்மம் விதிக்கப்படுகிறபடியாலும் அத்யயநம் அர்த்தஜ்ஞாந பர்யந்தமாகையாலே வித்யைக்கு கர்மாங்கத்வம் ஸித்தம்

ஸூ. நியமாச்ச ॥௭॥

குர்வந்நேவேஹ கர்மாணி ஜிஜீவிஷேச்சதம் ஸமா: யென்று ஆத்மவித்துக்களுடைய ஸர்வஜீவனமும் கர்மங்களில் நியமேந விநியுக்தமாகையால் வித்யாகர்மாங்கமிறே ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸ்ரீ. ஸமிதோபதேசாத்து பாதராயண ஏவம் ஹி

தர்சநாத் ॥ ௮ ॥

தர்சனம் பூர்வபக்ஷ வ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் । வித்யை ஸ்வதந்த்ரமாக புருஷார்த்தஸாதநமன்று । ஸகலகர்ம வித்யையால் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கிறதென்னை பாதராயணருடைய திருவுள்ளம் । ஹேது: ஸமிதோபதேசாத் । ஸகர்த்தாவான ஜீவனைக்காட்டிலும் ஸமிகனான பரமாத்மாவுக்கு வேத்யத்வோபதேசாத் ॥ இப்படி ஜீவாத்மவ்யதிரிக்தனுக்கு வேத்யத்வமெங்கனேயென்னில் தர்சநாத் । பராத்பரமென்றும், அஷ்டகுணவிசிஷ்டனென்றும், ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித் என்றும், ஸர்வகர்மா ஸர்வகாம: என்றும், ஸகாரணம் கரணாதிபாதிப: என்றும் சொல்லப்பட்டு ஜீவனிடத்தில் அஸம்பாவிதங்களான பரமாத்மாஸாதாரண குணங்கள் வேதாந்தங்களில் த்ருஷ்டங்களாகையாலென்னபடி ।

ஸ்ரீ. தத்துல்யம் து தர்சநம் ॥ ௯ ॥

வித்யையே ப்ரதானமென்கிற பக்ஷத்திலும் மஹர்ஷிகளுடைய ஆசாரம் துல்யமாகவே த்ருஷ்டமென்னபடி । இத்தால் கர்மானுஷ்டானமும் த்ருஷ்டமாகையாலே கர்மானுஷ்டான தர்சனம் அநைகாந்திகமென்னு கருத்து । அதெங்ஙனே யென்னில் ருஷய: காவஷேயா: கிமர்த்தம் வயமத்யேஷ்யாமஹே । கிமர்த்தம் வயம் யக்ஷ்யாமஹே யென்கிற ச்ருதியில் । ஆனால் கர்மானுஷ்டானதர்சனமும் தர்சனமும் விருத்தமாகையால் எப்படிக் கூடுமென்னில் ஃபலாபிஸந்திரஹிதமான கர்மானுஷ்டானம் வித்யாங்கமாகையால் அனுஷ்டானமென்னும் ஃபலாபிஸந்தியுக்தமான கர்மம் விதாவிரோதியாகையாலே த்யாஜ்யமென்கிற விஷயபேதத்தாலே விரோதமில்லையென்னு கருத்து ।

ஸ்ரீ. அஸார்வத்ரிகீ ॥ ௧௦ ॥

யதேவ வித்யயா கரோதி யென்னு ச்ருதியானது வித்யைக்கு கர்மாங்கத்வத்தை விதிக்கிறதென்பது அஸம்பத்தம் ।

ஏனென்றால் இங்கு வித்³யாஸாம்யம் ந ஸாவகாஶம் । வித்³யாஸா த⁴நத்வமன்று । கிந்து உத்பந்நவித்³யாநாத்வம் அதெப்படியென்னில் யஜ்ஞஶோதிகத³வித்³யா யென்று ஸாமாந்யம் சொல்லக்கூடாது । கிந்து யஜ்ஞவித்³யாகஶோதி தஜ்ஞவதீயருவத்தாமென்று யதா²ஸ்ருதமாகவே க்ஷயிக்கவேணும் । இப்படியாகில் வித்³யாலே க்ஷீணமான க்ருதவுக்கு வீயநுவத்தாகவத்தை உதே³ஶித்து ஸாயநஸாதோனுகிறபடியாலும் யதே³வ ஸஹியஸ்தாலும் உத்³யதே⁴வாவிதயென்று ஸஹித்³வித்யா வஸீயாலும் வித்³யாஸாதநவமன்று । வித்³யாஸாம்யமென்று கருத்து ।

ஸூ. விஹிதத்வாச்ச ॥கக॥

தம் வித்³யாகர்மணீஸமாரப்³தே⁴ என்கிற ஶ்ருதியில் வித்³யானது ஸம்ப³ந்தா⁴நத்தின் பொருட்டும் கர்மமும் ஸம்ப³ந்தா⁴நத்தின்பொருட்டும் வாராஷினை க்ஷயிக்கிறதென்று விஹாமமீயத்தக்கது । ஆகையால் வதெ³த்³கம் ஸமும் ஸமமாகையாலே வித்³யாகர்மாம்ஶமென்னு கருத்து । இந்த ஶ்ருதி ஸாம்ஸாரிக வித்³யாகர்மவிஷயெ । க்ஷயவாஸஹவித்³யா த³ம்ஶ கர்மவிஷயையாயிருந்தாலும் வித்³யானது, நஸாஹிக்ருதநா ஶோஷித ந்யாயத்தாலே வாஸாவஸாநத்தில் ஸாதநத்தின்பொருட்டு க்ஷயிக்கிறது । கர்மமும் ஜநாஸாத்திலும் வித்³யாஸாதநாங்கமாக க்ஷயிக்கிறது । ஸத³வஸ் । யதா²க்ஷத்ரக்ஷிகிமணம் ஸதஉயஸோதீத த்³வேக்ஷத்த்துக்காக ஸதமும் ரக்ஷத்துக்காக ஸதமும் விஹிதமாகிறாப்போலே இங்குமப்படி யென்னுகருத்து ।

ஸூ. ஸஹ்யநதோஹுவதஃ ॥க௨॥

ஸஹ்யநதோஹுய்யக்ஞனை வாராஷினுக்கும் கர்மம் விஹிதமாகையால் வித்³யா கர்மாஷ்டமென்று । ஏனென்றால் ஆயாநவியானது உத்தரக்ருதவாரணியில் ஸஹ்யாநதோவமாகிறாப்போலே ஸஹ்யநவியும் கக்ஷாராஸிஹ ஸமணோத

த்திலே ப்ரயுக்திக்கிறது | ஸூக்ஷ்மமான ஸ்வாத்யாயத்துக்கு ஸ
ஜாதீயப்ராமாண்யக்ஷமம் த்ருஷ்டமாகையாலே அவிருத்யவிதே
யமாக ஶ்ரவணத்தில் அர்தவேதனை பர்யந்த
ஸ்வயமாகவே ப்ரவ்ருத்திக்கிறான் | அத்யயனவிதி அர்தஜ்ஞானபர்ய
ந்தமானாலும் அர்தஜ்ஞானத்தைக்காட்டிலும் ஸித்தியாயும் ப்ர
த்யாவ்ருத்தி ப்ரத்யயமுள்ள பலவிதேயமானது உபா
ஸீத இத்யாதிஶாஸ்த்ரத்தால் விதிக்கப்படுகிறது | ஆகையால் அர்தஜ்ஞ
ஸாயாஸ | என்கிற ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு விதேயகர்மமென்
னொண்ணாது ||

விஶேஷாத் ||௧௩||

ந | கார்யகர்மகாரிணீ என்னும் பதவிதாயக
க்கு கர்மங்களில் நியமேன விநியோகம் த்ருஷ்டமென்கிறது கூடா
து | அவிஶேஷாத் விதாயக என்கிற விஶேஷமில்லாத்தா
லென்னபடி | கிஞ்ச | அவிஶிஷ்டந்தான் | வித்யானுக்கு ப்ர
யாணபர்யந்தம் உபாஸநாவ்ருத்தி த்ருஷ்டமாகையாலே அர்த
ஸ்வபாவத்தால் அவிஶிஷ்டையென்னு நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது | அ
தவா அவிஶேஷாத் ஸ்வதந்த்ரமான கர்மத்தில்தான் விதாயக
ஸ்ய விநியோகமென்கிற விஷயத்தில் விஶேஷமொன்றுமில்
லாத்தாலென்னபடி | ப்ர காரணத்தாலும் வித்யாங்கத்வம் கர்
மன்னே தோணுகிறது | ஆகையால் விதேயகர்மமென்னு ||

ஸ்தாதயோ நாஸ்திக்ய ||௧௪||

ஸாமர்த்யம் ஸமவகாரத்தைச்சொல்லுகிறது | ஶாஸ்த்ரார்தா
நுஷ்டானம் ஶாஸ்த்ரப்ரஸக்தம் ப்ராமாண்யம் என்னு அர்த்தம்
இது வித்யாப்ரகரணமாகையால் வித்யாங்கத்வமாகவே ஸ
ம்பந்தகர்மநாஸ்திக்யமே | வித்யாஸாமர்த்யத்தால் ஸ
ம்பந்தகர்மங்களை அநுஷ்டித்தபோதிலும் அந்த கர்மத்தாலே
லேபத்தை அடையமாட்டானென்னு விதேயமாயிற்
றென்னு கருத்து | கிஞ்ச, நகர்மணா லிப்யதே நர என்னு வா
க்யஶேஷமும் வித்யானுக்கு கர்மலேபாபாவத்தைச்சொல்லுகிறது.

நரஸ்தஜதி நர: ஸ்துதிமென்றபடி நரோக்யி ந கர்ம லிப்யதே என்று அர்த்தம் ||

ஸூ. காமகாரேண சைகே ||௧௫||

ஏகே சில ஶாகிகளும் காமகாரேண அபிசைகேயால் வித்யாநிஷ்டனுக்கு கார்ஹஸ்த்ய த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் । கிம் ப்ரஜயா கரிஷ்யாமோ யேஷாம் நோऽயமாத்மாऽயம் லோக இதி அபிசைகே கார்ஹஸ்த்ய த்யாகத்தைச் சொல்லுகிற வசநம் ப்ரஹ்மவித்யைக்கு ப்ராதாந்யத்தைக் காட்டுகிறது । அத: வித்யா கர்மாங்கமேயன்று ||

ஸூ. உபமர்த்தம் ச || ௧௬ ||

வித்யையால் ஸகலகர்மோபமர்த்தமும் சொல்லப்படுகிறது । க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே இதி ஆதலால் வித்யைக்கு கர்மாங்கத்வம் சொன்னால் கூடாது ||

ஸூ. ஊர்த்வரேதஸ்ஸு ச ஶப்தே ஹி || ௧௭ ||

ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களான ஆஶ்ரமங்களில் ப்ரஹ்மவித்யை த்ருஷ்டையாகையால் அந்த ஆஶ்ரமிகளிடத்தில் அக்நிஹோத்ராதி கர்மங்களில்லாத்தாலே வித்யை கர்மஸஹக்ருதையன்று । கார்ஹஸ்த்யம் தவிர மத்த மூணு ஆஶ்ரமமுண்டென்கிறதில் ப்ரமாணமேதென்னில் । ஶப்தே ஹி, த்ரயோ தர்மஸ்கந்தா யே சேமேऽரண்யே ஶ்ரத்தா தப இத்யுபாஸதே யென்னும் ஏதமேவ ப்ரவ்ராஜிநோ லோகமிச்சந்த: ப்ரவ்ரஜந்தியென்னும் வேதவாக்யங்களில் மூணு ஆஶ்ரமங்களும் சொல்லப்படுகிறதுகள். இப்படியாகில், யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி யென்று யாவஜ்ஜீவம் அக்நிஹோத்ர ஶ்ருதிக்கு கதியென்னவென்னில் இந்த ஶ்ருதி அவிரக்தவிஷயமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து ।

தர்மஸ்கந்தா: தர்மாஶ்ரயா ஆஶ்ரமஜாத்யம் ||

ஸூ. பராமர்ஶம் ஜைமிநிரசோதநா சாபவததி ஹி ||௧௮||

த்ரயோ தர்மஸ்கந்தா இத்யாதிகளில் அந்த ஆஶ்ரமங்களுக்கு சோதநாவிதி இல்லாத்தால் பராமர்ஶம் ஜைமிநி: । உபாத்தாநுவாத்யமாக த்ரயோ தர்மஸ்கந்தாயென்று அந்த ஆஶ்ர

மங்களுக்கு அநுஷ்டா²நாபா⁴வமென்று ஜைமிநிராசார்ய: என்னுகிறார் । அபி ச, அபவத³தி ஹி, வீரஹா வா ஏஷ தே³வாநாம் யோऽக்³நிமுத்³வாஸயதே என்று ஶ்ருதியானது ஆஶ்ரமங்களை அபவதி³க்கிறது । அத: அந்த ஆஶ்ரமங்கள் கிடையாதென்கிற ஜைமிநிபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸூ. அநுஷ்டே²யம் பா³த³ராயண: ஸாம்யஶ்ருதே: ॥௧௯॥

க்³ருஹஸ்தா²ஶ்ரமம் போலவே ஆஶ்ரமாந்தரங்களும் அநுஷ்டே²யங்களென்று பா³த³ராயணப⁴க³வான் என்னுகிறார் । குத: ஸாம்யஶ்ருதே: । உபாதே³யத்வேநாவிஶேஷிதமான க்³ருஹஸ்தா²ஶ்ரமத்திநுடைய ஸாம்யமே மத்த ஆஶ்ரமங்களுக்கும் ஶ்ருதமாகையாலென்னபடி । இத்தால் த்ரயோ த⁴ர்மஸ்கந்தா⁴ என்று தொடங்கி, ப்³ரஹ்மஸம்ஸ்தோ²ऽம்ருதத்வமேதி என்கிறவளவு நாலு ஆஶ்ரமங்களையும் சொல்லி நாலு ஆஶ்ரமங்களுக்கும் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²த்வமுண்டென்று முடிப்பதால் இதுகளுக்குள் சிலதுகளுக்கு அநுஷ்டா²நாபா⁴வத்தாலே அவிதே⁴யத்வம் சொன்னால் க்³ருஹஸ்தா²ஶ்ரமத்துக்கும் தோ³ஷம் துல்யமென்னுகருத்து ।

ஸூ. விதி⁴ர்வா தா⁴ரணவத் ॥௨௦॥

வாஶப்³த³: அவதா⁴ரணார்த²: ஸர்வாஶ்ரமங்களுக்கு விதி⁴யே சொல்லத்தக்கது । தா⁴ரணவத் । அதோ⁴ऽதா⁴ரயந் ஸமித⁴மநூத்³ரவேத் உபரி ஹி தே³வேப்⁴யோ தா⁴ரயதீதி என்று அநுவாத³ஸரூபமான வாக்யத்திலும் உபரிதா⁴ரண விதா⁴நமாகையால் அதுக்கு விதி⁴ ஒப்புக்கொள்ளுகிறாப்போலே ஆஶ்ரமங்களுக்கும் விதி⁴வஶம் கிஞ்ச ஊர்த்⁴வரேதஸ்ஸுக்கும் விதே⁴யத்வ ப்ரதிஷ்டை யாகையாலே அவர்களுக்கு அக்³நிஹோத்ராதி³கர்மங்களில்லாததாலும் வித்³யாங்க³த்வம் ஸம்ப⁴விக்குமென்று ।

இந்த ஶ்ருதிக்கு அர்த²ம் பைத்ருகாக்³நிஹோத்ரத்தில் ஸ்ருக்³த³ண்ட³த்திற்கு அத⁴ஸ்ஸமித்தை தா⁴ரித்துக்கொண்டு அநுத்³ரவிக்கவேணுமென்னும் நித்யம் க்ரியமாணமான தை³விகாக்³நிஹோத்ரத்திலோ வென்றால் ஸ்ருச உபரி ஸமித⁴ம் தா⁴ரயேத் என்னும் அர்த²ம் ।

ஸூ. ஸ்துதிமாத்ரமுபாதாநாதிதி சேந்நா பூர்வத்வாத் ॥ ௨௧ ॥

பூர்வாதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மஸம்ஸ்தத்வமும் ஆச்ரமத்துக்கு அநுஷ்டேயத்வத்தை பூர்வபக்ஷீகரித்து விதித்தாரென்று சொல்லப்பட்டது । ஏவம் இந்த அதிகரணத்திலும் ஸ்துதிஷு ஸம்ஶயத்தாலே ப்ரஸக்தங்களை விதாயகவாக்யங்கள் ஸ்துதிபரங்களா । அபூர்வத்ருஷ்டிவிதியாயென்று பூர்வபக்ஷஸித்தாந்தத்வத்தாலே உத்தராதிகரணத்துக்கு ப்ராஸங்கிகஸங்கதி: ॥

நநு பூர்வபாதத்தில் உத்கீதவிஷயம் க்ருதமாயித்து । இந்த அதிகரணத்திலும் திரும்ப எதற்காக உத்கீதம் ப்ரஸங்கிக்கப்படுகிறதென்னில் இந்த அதிகரணம் உத்கீதோபாஸநபரமென்னும் பூர்வத்த உத்கீதாதிகரணம் இங்கு ஸித்தமான உபாஸநத்தை அநாமதாவேக்ஷணந்யாயத்தாலே உபஜீவித்து க்ரதுக்களில் உபாதாநநியமத்தைச்சொல்லுகிறதென்னும் விஷயவிபாகத்தாலே இரண்டு அதிகரணத்துக்கும் விரோதமில்லை ॥

ஓமித்யேததக்ஷரமுத்கீதமுபாஸீத ஓமிதி ஹ்யுத்காயதி தஸ்யோபவ்யாக்யாநம் । ஏஷாம் பூதாநாம் ப்ருதிவீ ரஸ: । ப்ருதிவ்யா ஆபோ ரஸ: । அபாமோஷதயோ ரஸ: । ஓஷதீநாம் புருஷோ ரஸ: । புருஷஸ்ய வாக்ரஸ: । வாச ருக்ரஸ: । ருச: ஸாம ரஸ: । ஸாம்ந உத்கீதோ ரஸ: । ஸ ஏஷ ரஸாநாம் ரஸதம: பரம: பரார்த்யோऽஷ்டமோ யதுத்கீத: । இத்யேவம் ஜாதீயகவாக்யத்தில் கர்மாங்கோத்கீதாஶ்ரயங்களான த்ருஷ்டிவிசேஷங்களுக்குவிதி ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதா । உத உத்கீதாதிஸ்துதிமாத்ரமா என்று ஸம்ஶயம் । ஸ்துதிமாத்ரமென்று பூர்வபக்ஷம் । குத: உபாதாநாத் । இயமேவ ஜுஹூ: 'ஸ்வர்கோ லோக ஆஹவநீய:' என்கிறவாக்யத்தில் ஸ்வர்காதிகளை ஜுஹ்வாதி ஸ்துதிபரங்கள் த்ருஷ்டமானதுபோலே கர்மாங்கதயோபாத்தோத்கீதத்தை ரஸதமாதிநா உபாதாநம் பண்ணுகையாலென்னபடி । இத்தால், ஸ ஏஷ ரஸாநாம் ரஸதம: பரம: பரார்த்யோऽஷ்டமோ யதுத்கீத என்கிற வாக்யம் கர்மாங்கதோத்கீதாதிஸ்துதிபரமென்று கருத்து । இதிசே

ஸ்துதிமாத்ரபரமென்னக்கூடாது । அபூர்வ: அப்ராப்த: அப்ராப்தாதெ³ன்னபடி । உத்³கீ³தா²தி³கள் ரஸதமத்வாதி³தயா ப்ரமாணாந்தரத்தால் ப்ராப்தமல்லாதபடியாலென்னு கருத்து । இயமேவ ஜுஹூ: ஸ்வர்கோ³ லோக: என்கிற வாக்யம் ஜுஹூவிதி⁴ஸந்நிதி⁴மாகையாலே இத்தோடே ஏகவாக்யமாய்க்கொண்டு ஜுஹ்வாதி³ஸ்வஸ்வரூபாதி³களை அநுவதி³த்து ஸ்துதிக்கிறதென்கிறது । ஸ ஏஷ ரஸாநாம் ரஸதம: என்கிற வாக்யமோவென்னில் உத்³கீ³த²விதி⁴ஸந்நிஹிதமல்லாமையாலே ப்ரகரணைக்யமில்லாத்தாலும் ரஸதமத்வாதி³கள் அப்ராப்தங்களாகையாலும் ஸ்துதிமாத்ரபரமன்றென்னு கருத்து ॥

ஸூ. பா⁴வஶப்³தா³ச்ச ॥௨௨॥

உபாஸீதயென்னு பா⁴வஶப்³த³த்தாலென்னபடி । பா⁴வஶப்³த³மாவது விதி⁴ப்ரத்யயாந்தாக்²யாதியான உபாஸீதயென்கிற ஶப்³த³மென்னபடி । இந்தஶப்³த³ம் விதே⁴யமான அர்த்த²த்தைச்சொல்லுகிறபடியால் இந்த வாக்யம் உத்பத்திவிதி⁴பரமென்னு ஸித்³த⁴ம் ॥௨॥

ஸூ. பாரிப்லவார்த்தா² இதி சேந்ந விஶேஷிதத்வாத் ॥௨௩॥

இதிலும் ப்ராஸங்கி³கஸங்க³திதான், அபூர்வாதி⁴கரணத்தில் ரஸதமத்வாதி³வாக்யங்களுக்கு ஸ்துதிபரத்வத்தை அபூர்வத்வாங்கீ³கரித்து உபாஸநபரத்வம் ஸாதி⁴க்கப்பட்டது । இப்படிப்போல் உபநிஷத்துக்களில் ஆக்²யாநங்கள் ஸ்துத்யர்த்தே²ந ஜ்ஞேயங்களா உத பாரிப்லவார்த்தே²ந ஜ்ஞேயங்களாவென்னு ஶங்காஸங்க³தி: ।

ப்ரதர்த³நோ ஹ வை தை³வோதா³ஸிரிந்த்³ரஸ்ய ப்ரியம் தா⁴மோபஜகா³மெயென்னும், ஶ்வேதகேதுர்ஹாருணேய ஆஸ ... ம் வேதா³ந்தங்களில் சொல்லப்பட்டும் அவரவர்களுடைய சரித்ரகீர்த்தநரூபங்களான ஆக்²யாநங்கள் பாரிப்லவப்ரயோக³ங்களா । உத வித்³யாவிஶேஷப்ரதிபாத³நார்த²ங்களாயென்னு ஸம்ஶய: । ஆக்²யாநாநி ஶம்ஸதி யென்னு ஆக்²யா

ங்களுக்கு பாரிவ்ராஜ்யத்தில் விநியோகம் த்ருஷ்டமாகையாலே ஸர்வாச்ரமங்களும் பாரிவ்ராஜ்யவிசேஷணங்கள் தான். பாரிவ்ராஜ்யரூபம் ஆச்ரமமானாலும் இங்கு ஆச்ரமசப்தம் ஸாதநத்தைச்சொல்லுகிறது । இந்த பக்ஷத்தை பாரிவ்ராஜ்யாதர்ம ஜந்திவேச என்று கண்டஷித்து நிஷேதிக்கிறார் । ந । ஸர்வங்களான ஆச்ரமங்களும் பாரிவ்ராஜ்யப்ரயோகத்தில் விநியோக யோக்யங்களன்று। குத: விசேஷிதத்வாத்। விநியோகம் விசேஷிதமாகையாலென்னபடி । ஆச்ரமாநிஸம்ஸதி யென்றுசொல்லி அங்குதானே ஏநாமேவப்ரவ்ராஜிநோ லோகமிச்சந்த: ப்ரவ்ரஜந்தி யென்று ஆச்ரமத்தை விசேஷித்து சொல்லுகையாலே ப்ரவ்ராஜிகாச்ரமங்களை பாரிவ்ராஜ்யப்ரயோகத்தில் உபயோக்யங்களே தவிர ப்ரதீ தாநாதிஸர்வாச்ரமங்களுக்கு விநியோகமில்லை । அவிசேஷ ப்ரதீதாச்ரமங்கள் விச்ராவிசேஷ்யங்களென்று கருத்து । பாரிவ்ராஜ்யப்ரயோகமாவது ஸர்வ விசேஷ்யாக்ஷேபிக கர்மாச்ரமஸாதநமென்னபடி ।

ஸர்வதயாऽபி த ஏவோபயலிங்காத் ॥ ௨௪ ॥

ஆச்ரமாச்ர ப்ரவ்ரஜதி விதியோடே ப்ரதீதாச்ரமங்களுக்கு ஸகலாச்ரமதயா ஸம்பந்தமிருக்கை யால் விச்ராவிசேஷ்யங்கள் தான் । யதா ஸோமாரௌத்ராதி வாக்யங்கள் பாரிவ்ராஜ்யாபேக்ஷமில்லாமல் கர்மவிசேஷ்யங்களா னாப்போலென்னபடி ॥ ௧ ॥

அதவைவ வாஹ்ந்ருநாத்ருநபேக்ஷா ॥

ஸாக்ஷிப்ரஸங்கத்தால் ஆநாச்ரமஸங்கதி விசேஷணமு மாக அதிகாரம் விசிஷ்டிக்கப்பட்டது । ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களை ஹினென்கிற ஸங்கத்தில் வித்வான்களாயும் ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக் களாயுமுள்ள ஆச்ரமிகளுண்டென்று சொல்லப்பட்டது । இப் போது ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களுக்கு யஜ்ஞாத்யதிகாரமில்லாத்தா லே தத்ஸம்பந்தியான வித்யை கூடாதென்கிற ஸம்சயத்தை நிவர்த்திக்கிறாரென்று ப்ரஸக்தாதிகரணத்தோடே ஸங்கதி: ।

ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களான ஆஶ்ரமிகளில் ப்ரஹ்மவித்யை கூடுமோ கூடாதா வென்று ஸம்ஶயம்। அவர்களுக்கு யஜ்ஞாதிகளில்லாத்தினால் தத்ஸாபேக்ஷையான வித்யையும் கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம்। இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்।

ஸூ. அதஏவசாக்நீந்தநாத்யநபேக்ஷா ॥ ௨௫ ॥

யத: யதிர்ப்ரஹ்மவித்யாநுஷ்டாநாதி யென்றும், ஊர்த்வரேதஸ்ஸு வ்ருத்ராஜிநோ லோகஜித்வஸ ப்ரஜ்ஞப்த்யாதி ஶ்ருதிகளாலே ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களுக்கும் வித்யாஸம்பந்தமாகிறதோ அதனால்। அந்தகாரணத்தாலே அவர்களுடைய வித்யை அக்நீந்தநாத்யநபேக்ஷையாயிருக்கிறது। அக்நீந்தநமாவது அக்ந்யாதாநம் அக்நிஹோத்ராதிகர்மங்களால் அபேக்ஷை இல்லை யென்னபடி ॥௪॥

ஸூ. ஸர்வாபேக்ஷாசயஜ்ஞாதிஶ்ருதேரஶ்வவத் ॥ ௨௬ ॥

வித்யையானது யஜ்ஞாதிகளை அபேக்ஷியாமல் மோக்ஷத்தை ஸாதிக்குமாகில் ததா அப்போது க்ருஹஸ்தனுக்கும் கர்மத்தை அபேக்ஷியாமலே மோக்ஷஸாதகையாகட்டும்। இப்படியாகில் யஜ்ஞாதிஶ்ருதிக்கும் வையர்த்யம் வருமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்கு க்ருஹஸ்தர்களுக்கு யஜ்ஞாபேக்ஷை சொல்லப்படுகிறதென்று ஸங்கதி।

கர்மயோக்ய க்ருஹஸ்தவிஷயத்திலும் வித்யையானது யஜ்ஞாதிஸாபேக்ஷையா நிரபேக்ஷையாயிருக்கிறதா வென்று ஸம்ஶயம் ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களுக்குப் போலே இவர்களுக்கும் நிரபேக்ஷையாகவே ஸம்பவிக்கலாமென்று யஜ்ஞாதி ஶ்ருதியில் விவிதிஷந்தி யஜ்ஞாதிகளுக்கு வேதநேச்சையில் உபயோகம் தோணுகையாலே விரோதமில்லையென்றும் பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார்।

ஸர்வாபேக்ஷாசயஜ்ஞாதிஶ்ருதேரஶ்வவத் ॥

க்ருஹஸ்தனுடைய வித்யை ஸர்வகர்மாபேக்ஷைவ பவதி। யஜ்ஞாதிஶ்ருதே:। தமேதம் வேதாநுவசநேந ப்ராஹ்மணா

ணா விவிதிஷந்தி யஜ்ஞேந தாநேந யென்கிற ஶ்ருதியில் அவி நாஶிவாம்ஸத்த்ருதே அவிநாஶஹேதுத்வோத்பத்தி யென்கிற அர்த்தம் ஸித்திக்கிறப்போலே விவிதிஷந்தீ யஜ்ஞாதியால் வேதநம் உத்பா த்யதேயென்று ஸித்திக்கையாலே யஜ்ஞாதிகளுக்கு வேதநஸாதந த்வம் ஸித்தமாகையாலே கர்மங்கள் ப்ரஹ்மநிஷ்ட வித்யையானது யஜ்ஞாதிஸர்வகர்மாபேக்ஷா । அஶ்வவத் । கமநஸாதநபூத யான அஶ்வமானது ஸ்வாமிகாரவ்ய ரூபமான ஸ்வாமிகர்மத் தை அபேக்ஷிக்கிறப்போல் மோக்ஷஸாதந வித்யையும் நித்ய நைமித்திகரூபாஶ்ரமகர்மத்தை அபேக்ஷிக்கிறது । ஊர்த்வரே தஸ்ஸுக்களுடைய வித்யையும் அந்தந்த ஆஶ்ரமகர்மத்தை அ பேக்ஷிக்கிறதென்று கருத்து ॥ ௫ ॥

ஸூ. ஶமதமாத்யுபேதஸ்ஸ்யாத்ததாபி து தத்விதேஃ ॥ ௨௭ ॥
ததங்கதயா தேஷாமவஶ்யாநுஷ்டேயத்வாத் ॥

பூர்வாதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மவித்யாங்கங்களான யஜ்ஞா திகளென்ன மத்த ஆஶ்ரமகர்மங்களென்ன இதுகளுக்கு வித்யா ங்கத்வம் சொல்லப்பட்டது । இதாநீம் ஶாந்தோதாந்த இத்யாதிகளா ல் ஶமாதிகளுக்கும் அங்கத்வம் தோணுகையாலே இதுகள் க்ருஹ ஸ்தாளிடங்களில் கூடாதென்கிற பூர்வபக்ஷாஶாந்த்தால் ஸங்கதிஃ ।

கிம் வித்யாநிஷ்பத்தியின்பொருட்டு க்ருஹஸ்தர்களால் ஶமா திகள் உபாதேயங்களா உத இல்லையாவென்று ஸம்ஶயம் । க்ருஹ ஸ்தர்களுக்கு கரணவ்யாபாரரூபமான கர்மமே நித்யாமமாக ஸ்வீகரிக்கவேண்டியதாகையால் கரணவ்யாபாரோபரதிரூப ங்களான ஶமாதிகளுடைய உபாதாநஸாமர்த்யம் க்ருஹஸ்தனு க்கு இல்லாத்தாலே ஶமாதிகளுக்கு ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்கள் விஷ யத்தில் உபயோகமே தவிர கர்மவத் க்ருஹஸ்தவிஷயத்தில் உபயோகம் கிடையாதென்கிறது பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிர ஸிக்கிறார் ।

ஶமதமாத்யுபேதஸ்ஸ்யாத் × யத்வாத் ॥

ஶமதமாத்யுபேதஸ்ஸ்யாத் ஆனாலும் ப்ரஹ்மசர்யயஜ்ஞாதி கர்மங்களை உடையவந்தான் ; ததாபி து அப்படியிருந்தாலும் ஶமாதியுக்தநு தான் ; தத்விதேஸ்ததங்கதயா தத்விதே: ஶாந்தோதாந்த இத்யாதிகளால் வித்யாங்கதயா ஶமாதிகளை விதிக்கையாலென்னபடி ; தேஷாமவஶ்யாநுஷ்டேயத்வாத் வித்யாநிஷ்டனுக்கும் அவஶ்யாநுஷ்டேயமாகையாலென்னபடி ; ஸஹகாரிதமான ஶமாதிகளாலேயே வித்யோத்பத்தியென்று கருத்து ; ஸத்ஸ்வர்க்கம் பவதி ; ஶாந்தோதாந்த இத்யாதிநா ஶ்ருதிதேஶ்யவாக்யம் பஶ்யேதென்று ஸாதநமாக ஶமாதிகளை வித்யாங்கமாக விதிக்கையால் ப்ரஹ்மசர்யர்களாலும் க்ருஹஸ்தர்களாலும் ப்ரஹ்மிக்கத்தக்கதுகள் ; கர்மவாதுகளான ப்ரஹ்மசர்யர்களுக்கு ஶமாத்யநுஷ்டாநம் பண்ணுவதில் விஷயபேதத்தால் விரோதமில்லை ; விஹிதகர்மங்களில் காரணவ்யாபார: ; அவிஹிதங்களாயும் ப்ரயோஜநஶூந்யங்களான கர்மங்களில் தவிர்த்திருப்பதே ஶமாதிகள் கூடுவதால் ஶமாதிகள் ஸாவகாஶங்களென்று கருத்து ; கர்மங்களும் உபாஸநோபகரணத்தை அங்கீகரித்து ஸஹகாரத்தையே உண்டுபண்ணுங்கள் யென்று கருத்து ॥ ௬ ॥

ஸி. ஸர்வாந்நாநுமதிஶ்ச ப்ராணாத்யயே தத்தர்ஶநாத் ॥ ௨௮ ॥

ப்ரஹ்மவித்துக்களுக்கு ஶமாதிகளநுஷ்டேயங்களென்று சொல்லப்பட்டது ; தத் போஜநநியமரூபமான ஶமவிஶேஷம் இருக்கா இல்லையா என்று விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி: ; வாஜிநாம் ஆரோக்யமாநாஞ்ச ப்ராணவிச்சேதயில், நஹவா அஸ்ய அவிதிதாந்நம் பவதி யென்று ஸர்வாந்நாநுமதியானது சொல்லப்படுகிறது ; இந்த ஸர்வாந்நாநுமதியானது ப்ராணவித்துக்கு ஸார்வகாலிகையா உத ப்ராணாத்யயத்தில் தானு யென்று ஸம்ஶய: ; விஶேஷமில்லாததாலே ஸர்வதாயென்று பூர்வபக்ஷ: ; இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ;

ஸர்வாந்நாநுமதிஶ்ச ப்ராணாத்யயே தத்³த³ர்ஶநாத் ॥

ச ஶப்³த³ம் ஸமுச்சயார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது। ப்ராணவித்துக்கு ஸர்வாந்நாநுமதியானது ப்ராணாத்யயத்தில்தானே யாதஃ। தத்³த³ர்ஶநாத்। அதிஶயிதஶக்தர்களான ப்³ரஹ்மவித்துக்கு ப்ராணாத்யயத்திலேயே ஸர்வாந்நாநுமதி த்³ருஷ்டமாகையாலென்னபடி। அதெங்ஙனே யென்னில், மடசீஹதேஷு குருஷ்வாடிக்யா ஸஹ ஜாயயோஷஸ்திர்ஹ சாக்ராயண என்றாரம்பித்து ந வா அஜீவிஷ்யமிமாநகா²த³ந் காமோ ம உத³பாநமென்று இதுவரையில் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ரான உஷஸ்தரானவர் தனக்கு ப்ராணாபத்திஸமயத்தில் இப்⁴யோச்சி²ஷ்டகுல்மாஷப⁴க்ஷணம் கூடுமென்றும் ப்⁴ருதப்ராணரான தனக்கு அநுபாநம் நிஷித்³த⁴மென்றும் சொல்லுகிறபடியால் ப்³ரஹ்மவித்துக்களுக்கும் கூட ஸர்வாந்நாநுமதி ஆபத்³விஷயையாக இருக்கையாலே அதிஶயிதஶக்தியான ப்³ரஹ்மவித்துக்கு ஸர்வாந்நாநுமதி ஆபத்³விஷயையென்பதில் கேழ்பானேன் என்று கருத்து।

ஸூ॰ அபா³தா⁴ச்ச ॥ ௨௯ ॥

ஆஹாரஶுத்³தௌ⁴ ஸத்த்வஶுத்³தி⁴ஃ ஸத்த்வஶுத்³தௌ⁴ த்⁴ருவா ஸ்ம்ருதிஃ, என்று ஆஹாரஶுத்³தி⁴விதி⁴க்கு பா³த⁴மில்லாததாலும் ப்ராணாத்யயத்தில் தான் ஸர்வாந்நாநுமதி என்று தோற்றுகிறது।

ஸூ. அபி ச ஸ்மர்யதே ॥ ௩௦ ॥

ப்ராணஸம்ஶயமாபந்நோ யோऽந்நமத்தி யதஸ்ததஃ। லிப்யதே ந ஸ பாபேந பத்³மபத்ரமிவாம்ப⁴ஸா। என்று ப்ராணஸம்ஶயத்தில்தானே ஸர்வாந்நாநுமதி ஸ்மரிக்கப்படுகிறது।

ஸூ. ஶப்³த³ஶ்சாதோऽகாமகாரே ॥ ௩௧ ॥

யதஃ ப்³ரஹ்மவித்துக்களுக்கும் அந்யருக்கும் ஸர்வாந்நப⁴க்ஷணம் ஆபத்³விஷயமாக வ்யவஸ்தி²தமோ அதனால் அந்தக்காரணத்தாலே தானே அகாமகாரேகாமகார ப்ரதிஷேதத்தில் ஶப்³த³ஃ

வதந்தே । தஸ்மாத்ப்ராஹ்மண: ஸாரம் கவிவேத । என்று
காலகோர்வ்ருத்திஷ்யகர்ஹ்யம் ஸ்ருதமென்னபடி । ॥எ॥

ஸூ. விஹிதத்வாச்சாச்ரமகர்மாபி ॥ ௩௨ ॥

ப்ரஹ்மவித்யை யஜ்ஞாதி கர்மாபேக்ஷையென்று சொல்லப்பட்டது । அந்த வித்யாங்கங்களான யஜ்ஞாதிகள்தானே கர்மாச்ரமாக்களான கேவலாச்ரமிகளாலும் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதா இல்லையாயென்று ஸம்சயாத் ஸங்கதி: ।

கிம் வித்யாங்கங்களான யஜ்ஞாதிகள் கேவலாச்ரமங்களுக்கும் அங்கங்களாகுமோ இல்லையா யென்று ஸம்சயம் கேவலாச்ரமத்துக்கும் அங்கமாகில் வித்யைக்கு அங்கமாகையால் யஜ்ஞாதிகர்மத்துக்கு நித்யாநித்யஸம்யோகவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்குமாகையால் யஜ்ஞாதிகர்மம் கேவலாச்ரமத்துக்கும் அங்கமன்றென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

விஹிதத்வாச்சாச்ரமகர்மாபி ॥

யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி இத்யாதியாலே கர்மாச்ரமாக்களான கேவலாச்ரமிகளுக்கும் ஜீவநநிமித்ததயா விஹிதமாகையாலே । ஆச்ரமகர்மாபி । யஜ்ஞாதிகேவலாச்ரமகர்மமும் ஆச்ரமாங்கமென்னபடி । நித்யாநித்ய ஸம்யோகவிரோதபரிஹாரமெப்படியென்றால் யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதியாதியென்றும் தமேதம் வேதாநுவசநேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி யஜ்ஞேந தாநேந யென்றும் விநியோகப்ருதக்த்வத்தால் நித்யாநித்யாங்கமாகையில் விரோதமில்லை । யதாக்நிஹோத்ராதிகளுக்கு ஜீவநாதிகாரகாமாதிகார ரூபேண விநியோகப்ருதக்த்வத்தாலே உபயார்த்தத்வம் விரோதமில்லாதாப்போலென்றுகருத்து ।

ஸூ. ஸஹகாரித்வேந ச ॥ ௩௩ ॥

தமேதம் வேதாநுவசநேநேத்யாதியால் வித்யாஸஹகாரிதயாவும் கர்மாநுஷ்டேயமென்னு கருத்து ।

ஸூ. ஸர்வதாபி த ஏவோபயலிங்காத் ॥௩௪॥

ஸர்வதா வித்யாபக்ஷத்தில் ஆஶ்ரமபக்ஷத்திலும் த ஏவ । அந்த யஜ்ஞாதிகளே விநியோகிக்கப்படுகிறதுகள் ஒரு கர்மமே உபயார்த்தமென்று கருத்து । குத: । உபயலிங்காத் । உபய ஶ்ருதிகளை யஜ்ஞாதிஶப்தங்களால் ஸகலமென்னு ஜ்ஞாபித்து விநியோகமாகையால் கர்மஸ்வரூபபேதத்தில் ப்ரமாணமில்லை யென்னு கருத்து ।

ஸூ. அநபிபவஞ்ச தர்ஶயதி ॥௩௫॥

யதேவ வித்யயா கரோதி இத்யாதியால் அந்த யஜ்ஞாதிகளால் வித்யோத்பத்தி ப்ரதிபந்தக பாபநிவ்ருத்தி த்வாரா வித்யைக்கு அநபிபவத்தைக் காண்பிவிக்கிறது ஶ்ருதியென்று கருத்து. அத்ராயம் விஶேஷ: யஜ்ஞோ தானம் தப: । தேஷாம் யாதே । ஸமஸ்தபாவநம் இதுகளுக்குள்ளே । ஏதாவது ஒருகர்மம் வர்ணாஶ்ரமத்துடன் நியமத்தோடே அநுஷ்டிக்கிறது கர்மயோகம் । அதனால் தேஹஶுத்திமுக்தமாக யதா ஶாஸ்த்ரஜ்ஞானம் பிறந்தவனுக்கு வித்யை ஸம்ஸ்காரிக்கிறது. அப்படி ஸம்ஸ்காரிதமான வித்யை ஸவிஸ்தரமாகைக்கு ஸஹஸ்ரதோரும் செய்யப்பட்ட நித்யநைமித்திககர்மங்கள் தத்ஸம்ஸ்கார நொருக்கங்களைத் தீர்த்து உத்தரோத்தரம் ஸம்வ்ருத்தியைச் செய்து வித்யாநிஷ்பாதகங்கள் । ஸர்வதா ஸம்பாவம் ஸித்தம் । ஒரு கர்மமே உபயார்த்தமென்றும் ஸித்தம் । அத: கேவலாஶ்ரமிகளுக்கும் மோக்ஷார்த்திகளுக்கும் யஜ்ஞாதிகள் அநுஷ்டேயங்களென்று அதிகரணார்த்தஸ்ஸித்த: ॥ ௮ ॥

ஸூ. அந்தரா சாபி து தத்த்ருஷ்டே: ॥௩௬॥

நாலு ஆஶ்ரமிகளுக்கும் ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரமுண்டென்றும் ஆஶ்ரமவிஹிதங்கள் வித்யாஸஹகாரிகளென்றும் சொல்லப்பட்டது । இப்போது இந்த நாலு ஆஶ்ரமத்திலும் அகப்படாத ரந்தராளர்களுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரம் உண்டா இல்லையா யென்னு ஸம்ஶயத்தால் ஸங்கதி: ।

விதுராதிகளான அநாஶ்ரமிகளுக்கு ப்ரஹ்மவித்யையில் அதிகாரமுண்டோ இல்லையோ யென்று ஸம்ஶயம். ப்ரஹ்மவித்யைக்கு அங்கங்களான ஆஶ்ரமதர்மங்களிவர்களுக்கில்லாத்தாலே அதிகாரமில்லையென்னு பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

அந்தராசாபி து தத்த்ருஷ்டே: ।

துஶப்தம் பூர்வபக்ஷவ்யாவ்ருத்யர்த்தம் । சஶப்தம் ஸமுச்சயார்த்தம் । அந்தராளே ஆஶ்ரமரஹிதர்களான அநாஶ்ரமிகளுக்கும் அதிகாரம் உண்டுதான் । குத: । தத்த்ருஷ்டே:। ரைக்வாதிகளான அநாஶ்ரமிகளிடத்தில் வித்யாநிஷ்டையும் த்ருஷ்டமாகையால் உபநிஷத்வாக்யங்களில் போல் ரைக்வாதிகளான அநாஶ்ரமிகளிடத்திலும் வித்யாநிஷ்டை காண்கையாலே ஆஶ்ரமாநியதங்களான ஜபோபவாஸாதிகளாலே வித்யாநுக்ரஹம் கூடுமென்னு அநாஶ்ரமிகளுக்கும் ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரமுண்டென்னுகருத்து ।

ஸூ. அபி ஸ்மர்யதே ॥ ௩௭ ॥

அநாஶ்ரமிகளுக்கும் ஜபாதிகளால் வித்யாநுக்ரஹம் ஸ்ம்ருதிஸித்தமாயிருக்கிறது । ஜப்யேநைவ து ஸம்ஸித்த்யேத் இத்யாதியால் ।

ஸூ. விஶேஷாநுக்ரஹஶ்ச ॥ ௩௮ ॥

ஆஶ்ரமாநியதங்களான விஶேஷத்தாலும் வித்யாநுக்ரஹம் ஶ்ருதிஸித்தமாயிருக்கிறது । 'தபஸா ப்ரஹ்மசர்யேண ஶ்ரத்தயா வித்யயாத்மாநமந்விஷ்ய' இதி ।

ஸூ. அதஸ்த்விதரஜ்ஜ்யாயோ லிங்காச்ச ॥ ௩௯ ॥

அதஸ்த்விதரத் । அநாஶ்ரமித்வத்தைக்காட்டிலும் ஆஶ்ரமித்வமே ஜ்யாய: ஶ்ரேஷ்டம் அநாஶ்ரமித்வம் ஆபத்விஷயம் । ஶக்தனுக்கோவென்றால் உபாதேயமென்னுகருத்து । லிங்காச்ச । லிங்கத்தாலுமென்னபடி । அநாஶ்ரமீ ந திஷ்டேத்து க்ஷணமேகமபி த்விஜ: இதி ॥ அநாஶ்ரமியாயிருந்து வித்யாநிஷ்டனாயிருக்கை ஆபத்விஷயமென்னு கருத்து ॥ ௯ ॥

விதுராதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ, தத்பூதஸ்ய து நாதத்பாவோ ஜைமிநேரபி நியமாத் தத்ரூபாபாவேப்ய: ॥௪௦॥

விதுராதிகளுக்கு வித்யாதிகாரம் சொல்லப்பட்டது । இப்போது ஆரூடப்ரஷ்டர்களுக்கும் அநாச்ரமித்வம் ஸமாநமாகையாலே வித்யாதிகாரமுண்டென்கிற சங்கையாலே ஸங்கதி: நைஷ்டிக வைகாநஸ பரிவ்ராஜகர்களுக்கு ஸ்வாச்ரம த்வம்ஸமிருந்தாலும் வித்யாதிகாரமுண்டா இல்லையா வென்று ஸம்சயம் । விதுராதிகளுக்குப்போலே ஜபாதிகளாலும் வித்யாநுஷ்டாநம் ஸம்பவிக்கையால் அதிகாரமுண்டென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

தத்பூதஸ்ய + பாவேப்ய: ॥

தச்சப்தம் பூர்வபக்ஷப்ராப்தபரம் । தத்பூதஸ்ய நைஷ்டிகாத்யாச்ரமநிஷ்டனுக்கு அதத்பாவ: அநாச்ரமியாயிருக்கையென்னபடி । ந । கூடாது குத: । தத்ரூபாபாவேப்ய: நியமாத் । தத்ரூபங்களாவன நைஷ்டிகாதிகளுக்கு நியதமான தர்மமென்னபடி । ததாவ நைஷ்டிகர்களால் அவச்யாநுஷ்டேயமான ஆச்ரமதர்மத்தினுடைய ப்ரச்யுதியிலிருந்தும் சாஸ்த்ரம் நியமிக்கையாலென்னபடி । ஸ்வாச்ரமத்திலிருந்தும் ப்ரஷ்டனுக்கு ப்ரத்யவாயத்தைச் சொல்லுகிறது சாஸ்த்ரமென்று கருத்து । அதெங்ஙனே யென்னில் ப்ரஹ்மசார்யாசார்யகுலவாஸீ யோ த்யந்தமாத்மாநம் ஆசார்யகுலேவஸாதயந்நிதி நைஷ்டிகனுக்கு அரண்யமியாத்ததோ ந புநரேயாத் । என்று வைகாநஸனுக்கும், ஸந்ந்யஸ்யாக்நிம் ந புநராவர்த்தயேத் என்று ஸந்ந்யாஸிக்கும், ஆச்ரமப்ரச்யுதி கூடாதென்று நியமிக்கிறது சாஸ்த்ரம் । விதுராதிகளைப்போலே பரிப்ரஷ்டனை அநாச்ரமிகோடியில் சேர்க்கக்கூடாதாகையால் இவர்களுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரம் கிடையாதென்று ஸித்தாந்தம் ।

ஸூ, நசாதிகாரிகமபி பதநாநுமாநாத் ததயோகாத் ॥௪௧॥

ஆதிகாரிகம் அதிகாரலக்ஷணத்தில் சொல்லப்

பட்டும் 'அநந்யப்ரயோஜநங்'களென்கிற ஸூத்ரத்துக்கு வி
ஷயமான ப்ரஹ்மசர்யாதிகள் நைஷ்டிகம் முதலானதோ தெ
ன்கிற ப்ரகாரமான முதலான ப்ராயச்சித்தமென்னபடி ।
நவ நைஷ்டிகன் அவனுக்குக் கூடாது । காமதோ மதநா நாமோ
நாஸ । நைஷ்டிகனுக்கு மாத்ரம் ஸூத்ரமாகை
யாலே தனியோமாக । அந்த ப்ராயச்சித்தம் கூடாது । ஸூத்ரதி
யேதென்னில் ஆரூடோ நைஷ்டிகம் யத்ரம் யஸ்து வர்த்
தேநாம । ப்ராயச்சித்தஸமர்த்தி யேந ஸொப்ஸாக்ருத-
ஹா । ஐதி இங்கு ப்ராயச்சித்தாபாவம் ஸூத்ரமென்று கருத்து ।
ஆனால் கீழ் சொன்ன ப்ராயச்சித்தத்துக்கு அவகாசம் யேதென்
னில் உபகுர்வாணப்ரஹ்மசாரி விஷயமானால் அந்த விஷயத்
தில் ஸாவகாசமென்று கருத்து ।

ம, உபகுர்வாணவே தைக்கே ஸாவ பேநவதக்க்ரு ॥௪௨॥

ஐதம் உபகுர்வாணப்ரஹ்மசாரி । ஸமகே சிலர்பேர்கள்
ஸாவலேப ப்ராயச்சித்தஸம்பாவத்தையும் சொல்லுகிறார்கள் । யே
னென்றால் உபகுர்வாணம் இந்த நைஷ்டிகப்ரஹ்மசர்யவ்ரத
மானது । உபவாதகம் பாதகங்களில் அந்தர்பூத
மென்று । ஆகையாலென்றுகருத்து । உண்டென்கிறதற்கு த்ருஷ்டா
ந்தம் । ஸாவலேப । மதுமாம்ஸநிஷேதமென்ன । தர்ப்ப ப்ராயச்சித்தமெ
ன்ன । இதுகள் உபகுர்வாணனுக்கும் நைஷ்டிகனுக்கும் ஸ
மானமாகிறப்போலே ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதத்திலும் உபகுர்
வாணனுக்குப்போலே நைஷ்டிகனுக்கும் ப்ராயச்சித்தம் தா
ரமென்னுகருத்து । உத்தமோத்தம தபோவிரோதி உப
குர்வாண ப்ரஹ்மசாரிக்குச்சொன்ன யத்நம் உத்தமர்களுக்
கு ஸாமான்யவிரோதியாக ஸவிக்கவேசெய்யுமென்றபடி ।

ஸி, பஹிஸ்துபயதாமி ஸ்ம்ருதேராசாராத் ॥௪௩॥

காம்யம் ஆராதனாதிகளும் । உபயதாமி உபவா
தகமாயிருந்தாலும் । பஹி: । நைஷ்டிகாஸ பரிஷத்து பஹி
ஷ்க்ருதன் தான் । விஷ்ணுவினசாரத்தில் நின்னும் பரிஷத்து

ன்று கருத்து । காமத: ஸ்ம்ருதே:, ப்ராயஶ்சித்தவிதாநாச்ச யெ
ன்கிற ஸ்ம்ருதியாலும் ஆசாராச்ச நைஷ்டிகவாநப்ரஸ்தஸந்ந்யாஸ
ஸந்ந்யஸ்த ப்ரத்யவஸந்நாநாமத ஹந்தாக்களுக்கு வித்யாவச்சே
ஷாதிவர்ஜநம் ஶிஷ்டாசாரஸித்தமாகையாலுமென்கபடி. ஆனாலும்
இவர்களுக்கும் சில பெரியோர்களால் பாபநிவ்ருத்த்யர்த்தம் ப்ரா
யஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டதுதானே । அப்படியிருந்தபோதிலும்
அதிகாராபாதிகையான ஶக்தி இவர்களுக்கு கிடையாதென்
னு ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ளம் ॥ ௪௩ ॥

ப-ஞ. ஸ்வாமிந: ஃபலஶ்ருதேரித்யாத்ரேய: ॥௪௪॥

உபாஸநாநுஷ்டாத்ருநநுஷ்டாத்ருவிபாகம் இப்படி ப்ர
ஸக்தமாகையாலே உத்கீதோபாஸநாநுஷ்டாத்ருநநுஷ்டாத்ரு
விபாகவிஶேஷயானது உத்தராதிகரணத்தில் செய்யப்படுகிறதெ
ன்று ப்ரஸங்கஸங்கதி: ॥

கிம் உத்கீதாத்யுபாஸநம் யஜமாநகர்த்ருகமா ருத்விக்கர்த்ரு
கமா என்று ஸம்ஶய: । யதேவ வித்யயா கரோதி ததேவ வீர்ய
வத்தரமென்று ஶ்ருதவீர்யவத்தரத்வஃபலம் யஜமாநனுக்காகையா
லே தஹராபாஸநாதிகள் போலே யஜமாநனால் அநுஷ்டிக்கத்த
க்கதென்று பூர்வபக்ஷ: । இத்தை அருளிச்செய்கிறார் ।

ஸ்வாமிந: ஃபலஶ்ருதேரித்யாத்ரேய: ॥

ஸ்வாமிந: யஜமாநஸ்ய உத்கீதாத்யுபாஸநகர்த்ருத்வம் ।
குத: ஃபலஶ்ருதே: । அவனுக்கே ஃபலம் ஶ்ருதமாகை
யாலென்று ஆத்ரேயர் எண்ணுகிறார் ॥

ஸித்தாந்தஸ்து —

ஸி, ஆர்த்விஜ்யமித்யௌடுலோமிஸ்தஸ்மை ஹி பரிக்ரீயதே ॥௪௫॥

ஆர்த்விஜ்யம் ருத்விக்கர்த்ருகம் உத்கீதாத்யுபாஸநம் என்று
ஔடுலோமிராசார்யர் எண்ணுகிறார் ।

குத: தஸ்மை ஹி பரிக்ரீயதே கர்மஃபலம் யஜமாநகாமி
யமாயிருந்தாலும் அந்த கர்மாநுஷ்டாநம் ருத்விஜோ வ்ருணீதே
ருத்விக்ப்யோ தக்ஷிணாம் ததாதி இத்யாதியால் ருத்விக்கர்த்ருகமாக

ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ஸமஸ்த கர்மாநுஷ்டாநாய ருத்விக்கானவன் ஸ்வாமியால் க்ரீதனாய்க்கொண்டு ஸ்வாமிஸம்பந்தமாயும் ப்ரவர்த்திக்கிறானென்னபடி । ததாச கர்மாநுஷ்டாநம் ருத்விக்கர்த்ருகமாகையாலே தத்ஸ்வாங்கவிஷயமான உத்கீதோபாஸநமும் ருத்விக்கர்த்ருகமென்று ஸித்தம் । ॥ ௧௧ ॥

ஸ்வாம்யதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸஹகார்யந்தரவிதி: பக்ஷேண த்ருதீயம் தத்வதோ வித்யாதிவத் ॥ ௪௬ ॥

பூர்வபாதத்தில் யஜ்ஞாதிகளுக்கும் ஶமாதிகளுக்கும் வித்யா ஸஹகாரித்வம் சொல்லப்பட்டது । இப்போது ஸஹகார்யந்தரம் விதிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

ஸூத்ரத்தில் உத்தேஶ்ய ஸம்பந்தமோவென்னில் ஸங்கதிவிஶேஷப்ராப்தமாகையாலே விரோதமில்லை । இங்கு மௌநத்தை விதிக்கப்போகிறபடியால் அது த்யாநாம்ஶ நைரந்தர்யரூபமாகையாலே ததுபகாரங்களான யஜ்ஞாதிஶமாதிகளைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமாகையால் ஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்திவிஷயகஸ்வாரஸ்யஸாமர்த்யத்தாலே யஜ்ஞாதிகளையும் ஶமாதிகளையும் நிரூபித்து தத: பரம் மௌநம் நிரூபிக்கப்படுகிறதென்னும் ஸங்கதி: ॥

தஸ்மாத் ப்ராஹ்மண: பாண்டித்யம் நிர்வித்ய பால்யேந திஷ்டாஸேத் । பால்யஞ்ச பாண்டித்யஞ்ச நிர்வித்யாத முநி: என்று மௌநம் வித்யாங்கமாக விதிக்கப்படுகிறதா உத அநுவதிக்கப்படுகிறதாவென்னு ஸம்ஶயம் । மௌநம் ஜ்ஞாநரூபமாகையாலே ஶ்ரோதவ்ய:, மந்தவ்ய: என்று ப்ராப்தமாகையாலே மௌநம் அநுவதிக்கப்படுகிறதென்று பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸஹகார்யந்தரவிதி: பக்ஷேண த்ருதீயம் தத்வதோ வித்யாதிவத் ॥

தத்வத: வித்யாவத: வித்யாநிஷ்டனுக்கென்னபடி । ஸஹகார்யந்தரவிதி: ஸஹகார்யந்தரமான மௌநம் விதிக்கப்படுகிறது, வித்யாதிவத் । இங்கு விதிஶப்தம் விதீயத இதி வ்யுத்பத்தியாலே

யஜ்ஞாதீநாஶ்ரமகர்மங்களையும் ஶமதமாத்யங்களான ஶ்ரவணமநநங்களையும் சொல்லுகிறது । யதா ஆஶ்ரமகர்மங்கள்போலவும் ஶ்ரவணமநநங்கள்போலவும் பாண்டித்யாத்யங்களைக்காட்டிலும் வேறையாயும் த்ருதீயமான ஸஹகார்யந்தரம் மௌநம் விதிக்கப்படுகிறது । மௌநம் பாண்டித்யஸித்தமென்கையில் ப்ரமாணமேதென்னில் । பக்ஷேண । வேதாந்தபக்ஷத்தால் ஸ்மர்த்ததி:என்னு ப்ரதிஶப்தத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணப்ராஸாதிவிஷயவிஷயத்தில் ஸாக்ஷித்வ ஸித்தி இருப்பதால் ப்ராப்த ப்ரதிஷ்டாபநாபேக்ஷமானத்தால் உண்டான ஜ்ஞாநாபோஹத்வ ஸ்திராவஸ்தாபேக்ஷபாண்டித்யத்தைக்காட்டிலும் மேல்சொல்லுகிற மௌநம் த்யாநத்துக்கு ஆவஶ்யகமான ஸாத்ய ப்ரத்யய ஸஜாதீயப்ரவாஹரூபமாகையால் அதிரிக்தமென்னு கருத்து । அத்ராயம் விஶேஷ: । ஶ்ரவணமநநங்கள் ஸாதநாந்தரங்களானாலும் வித்யைக்கு ஸஹகாரிகளாகையாலே ஶமதமாதிஶப்தத்தால் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதுகளென்னு கருத்து ॥

ஸூ. க்ருத்ஸ்நபாவாத்து க்ருஹிணோபஸம்ஹார: ॥ ௪௭ ॥

ஸர்வாஶ்ரமிகளுக்கும் வித்யை ஸாதாரணமானால் சாந்தோக்யத்தில், ஸ கல்வேவம் வர்தயந் யாவதாயுஷம் ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யதே । என்று க்ருஹஸ்தபதத்தைக்கொண்டு உபஸம்ஹாரமெப்படிக்கூடுமென்னுல் சொல்லுகிறார் ॥

துஶப்தம் ஶங்காவ்யாவர்த்தகம் । க்ருத்ஸ்நபாவாத் । க்ருத்ஸ்நேஷு பாவாத் ஸர்வாஶ்ரமங்களிலும் வித்யைக்கு ஸத்பாவமிருப்பதாலென்னபடி । க்ருஹிணோபஸம்ஹார: । க்ருஹஸ்தர்களான உபாஸகர்களும் உண்டென்று தோத்துகைக்காக க்ருஹஸ்தபதத்தைக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கப்பட்டது । இப்படி உபஸம்ஹாரம் ஸர்வாஶ்ரமத்துக்கும் ப்ரதர்ஶநார்த்தமென்னு கருத்து ॥

ஸூ. மௌநவதிதரேஷாமப்யுபதேஶாத் ॥ ௪௮ ॥

மௌநவத் ஸர்வேஷாமிதரேஷாம் ஸந்யாஸிபிக்ஷாசரண

ப்ரவ்ருத்திகளை நிரவத்யம்போல் உதரேஷாவி மத்தாஶ்ரி களுக்கும் உபதேஶமாக । யஜ்ஞாதிகளையும் ஸஹகாரியாக உப தேஶிக்கையாலென்னபடி । இத்தாலும் அஶ்ய ... நிகளென்கிறவாக்யத் திலும் ஶிக்ஷாவல்யாம் ... என்று ஸந்த்யாஸாஶ்ரமைகனமான யத்தைக்கொண்டு உபஸம்ஹாரமும் ஸர்வாஶ்ரமிகளுக் க்கும் ஸமமான்யமென்று ஸூசிதம் ॥ ௧௨ ॥

ஸ. அநாவிஷ்காராதிகரணம் ॥ ௪௧ ॥

தஸ்மாத்ப்ராஹ்மண: பாண்டித்யம் நிர்வித்ய பால்யேந திஷ்டாஸேத் என்று மௌநாங்கமான வித்யாரம்பம் விதிக்கப்பட் டது । இப்போது பால்யமும் வித்யாங்கமென்று விதிக்கப்படுகி றது என்று ஸங்கதி ॥

தஸ்மாத் ப்ராஹ்மண: பாண்டித்யம் நிர்வித்ய பால்யேந திஷ்டாஸேத் என்கிறவிடத்தில் பாலனுடைய காமசாராதிகளும் வித்வானுக்கு உபாதேயமா, உத ஸ்வாஹாத்ம்யாநாவிஷ்காரமாத்ர மோ பால்யம் உபாதேயமாமென்று ஸம்ஶயம் । பால்யேந திஷ்டா ஸேத் என்று அவிஶேஷமாகவிதிக்கையாலே காமசாராதிஸர்வ முமுபாதேயமென்று பூர்வபக்ஷம் । வித்வானுக்கு விஶேஷத் தை விதிக்கையாலே வித்யாமாஹாத்ம்யத்தாலும் விதவிஷயத்தில் அநேகநியமங்களைச் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்கள் விஶேஷவிதியா லும் பாதிதங்களாகிறதுகள் ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அநாவிஷ்குர்வந்நந்வயாத் ॥

அநாவிஷ்குர்வந் பாலனுக்கு யாதொரு ஸ்வமாஹாத்ம்யா நாவிஷ்காரமான ஸ்வபாவமுண்டோ அப்படிப்போல் வித்வா னும் ஸ்வமாஹாத்ம்யத்தை ஆவிஷ்காரம் பண்ணாமலே இருக்கவே ணும் । குத: அந்வயாத் । பால்யஶப்தவாச்யஸ்வமாஹாத்ம்யா நா விஷ்காரந்தானே வித்யைக்கு அங்கமாக அந்வயிப்பதால் காமசா ராதிகள், நாவிரதோ துஶ்சரிதாத் இத்யாதிஶாஸ்த்ரங்களால் வித்யாவிரோதிகளாகத் தோணுகையாலே பாலனு தன்

னிடத்திலுள்ள ஶூத்ரஜாத்யாதிகளை ப்ரகாஶம் பண்ணாமலிருக்கி றாப்போலே வித்வானும் ஸ்வமாஹாத்ம்யாவிஷ்காரம் செய்யாமலிருக்க வேணுமென்றுகருத்து ॥ ௧௫ ॥

ஸூ. ஐஹிகமப்யப்ரஸ்துதப்ரதிபந்தே தத்தர்ஶநாத் ॥ ௫௦ ॥

உக்தா ஸங்கதிர்ஜ்ஞாதவ்யா । உத்தரம் ஸம்பந்நிஷ்டத்திகால விசாரம் செய்யப்படுகிறதென்றுஸம்கதி: ॥

ஐஹிகமாமுஷ்மிகம் உபாஸநமாநது தனதுகாரண மான ஸாத்யகர்மநிஷ்பத்த்யநந்தரம் உண்டாகிறதா உத்தநந்தர மாகட்டும் காலாந்தரத்திலாகட்டுமுண்டாகிறதென்கிற நியமமோ வென்றுஸம்ஶயம் உத்பத்திகாரணம் ப்ரதிபந்தாயிருந்தால் வி ளம்பகாரணமில்லாத்தாலே அநந்தரமேயுண்டாகிறதென்று பூர்வ பக்ஷம் । இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஐஹிகமப்யப்ரஸ்துதப்ரதிபந்தே தத்தர்ஶநாத் ॥

ஐஹிகம் ஸாக்ஷாத்ஸித்திகாம்யாதிஸாதநம் மென் றபடி । அப்ரஸ்துதப்ரதிபந்தே । ப்ரபலகர்மாந்தரத்தால் ஸா தநப்ரதிபந்தம் அப்ரஸ்துதமாகில் யென்றபடி । அபிஶப்தம் । இப்போ து அநுஷ்டிதகர்மத்துக்கு ப்ரபலகர்மாந்தரத்தால் ப்ரதி பந்தமில்லையாகில் அநந்தரந்தானே ஸாத்யஸமாநம்போலநிஷ் பத்தியென்றும் ப்ரதிபந்தமிருந்தால் காலாந்தரத்தில் நிஷ்பத்தி யென்கிற நியமமென்றுகருத்து । இதெங்ஙனேயென்னில் । தத்தர்ஶ நாத் । யதேவ வித்யயா கரோதி ததேவ வீர்யவத்தரமென்கிற ஶ்ருதியில் உத்கீதவித்யாயுக்தகர்மாவிஷ்ணுவுடைய கர்மத் துக்கு ப்ரபலகர்மாந்தரப்ரதிபந்தம் ஶ்ருதமாகையாலென்ற படி । வ்ருஷ்டிகாமோ: காரீர்யாயஜேதயென்று வ்ருஷ்டிகாமனால் அ நுஷ்டிக்கப்பட்ட காரீரியாகத்துக்கு தத்காலத்தில் ப்ரதி பந்தகமில்லாவிடில் உடனே ஸர்வப்ராப்தியும் ப்ரதிபந்தகமிருந் தால் காலாந்தரத்தில் யென்கிற நியமம்ஸித்தமானாப்போலே இங் குமநியமம் தாத்ருஶமென்றுகருத்து ॥ ௧௭ ॥

ஸி ஸமம் ஶக்தியோகாதிஷு ஸாத்யஸாத்யப்ராப்தே
ஸாத்யஸாத்யப்ராப்தே: ॥ ௫௧ ॥

ஸாத்யமும் ஸாதிகமேயான வித்யைக்கு உத்பத்தி க்ரமநியமம் சொல்லப்பட்டது । இப்படியே ஸ்வஸ்வ ஸாத்யவிஶேஷ ஜுக்களான வித்யைக்கும் உத்பத்த்யநியமம் கூடலாமென்கிற ஶங்கை யைஶத்தால் ஸங்கதி: ॥

கிம் ஶக்திஸலக்கஶமான உபாஸநங்கள் தனக்குகாரணங்களா ன ஶக்திமயி தஸாமாந்ய ஶக்யாந்தரம் உத்பந்நங்களா । உத । முன் போல ஶநியமோமென்றுஸம்ஶயம் । ஶக்திஸேஷோபாஸநஸாயநங் களாயும் ஶாஸ்த்ர ஸம்ஸித்தஸலங்களாயுமுள்ள ஸாமாந்யகர்ம்ங் கள் இதர ஸகர்மங்களைக்காட்டிலும் ப்ரபலதரமாகையாலே ஜநைபலங்களான கர்மங்களால் ப்ரதிபந்தம் கூடாதாகையாலே ஶாந்தரமேவ உத்பத்யதே இதி பூர்வ: பக்ஷ: । இந்தபூர்வ பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸமம் ஶக்திஸேஷோபாஸ்ய ஸாத்யஸாத்யப்ராப்தே ஸாத்யஸாத்யப்ராப்தே: ॥

ஸமம் முன்போல் ஶக்திஸேஷோபாஸநங்களுக்கும் ஶநியமம் கூடும் குத: ஸாத்யஸாத்யப்ராப்தே: । ப்ரதிபந்தகாபாவத்தைஶயில் தானே ஸநிஶ்சயம் ஸம்பவிக்கையாலென்றபடி । இத்தால்யிங்கும் வித்யாஸாதநகர்மம் ப்ரபலமானாலும் இத்தைக்காட்டிலும் ஸாம ஸதாவாரம் ப்ரபலமாகையாலே அத்தால் ப்ரதிபந்தம் ஸம்ப விக்கக்கூடுமாகையாலே ஶநியமம்விசித்ததென்றுகருத்து ॥

அத்ராயம்விஶேஷ: । உத்பத்தி ப்ரதிபந்தகாபாவாதிபூர்வ காரணத்தால் உத்பந்நமான உபாஸநத்துக்கும் ஶக்திப்ரதிபூர்வகா யோகஸ்வத்திவிஷயத்திலும் ப்ரதிபந்தகாபாவாதிபூர்வகாரண விலம்பாவிலம்பமுண்டென்று தேஶிகர் திருவுள்ளம் । ததா ஹி ॥ ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்ரயத்தில் ஸூக்தி: । நிஷ்டோபாஸநஸ்ய நிஷ்டுரஸ்ய ஸம்ஸார ஸமுத்தாரிணோ தமேதத் । ஸமம் ஶக்திஸேஷோபாஸ்ய ஸாத்யஸாத்யப்ராப்தே ஸாத்யஸாத்யப்ராப்தே: இதீதஞ்ச

ஸத்ரம் வித்யாங்க கர்மவிஶேஷபரோ வித்யமாநதாம்யந்யாய தயா அநந்யஸம்ஸ்பர்ஶமென்று சொல்லுகிறவாக்யத்தால் நிக்ஷேப ஸாதநத்துக்குங்கூட ஸ்வ ஸ்வதந்த்ரஸாதநவ்யாபாரஸ்வ ஸ்வ ஸ்வாயத்தத்தால் ஸமவிஸம்வம்ஸ அதிகாதிகமாகையாலே ஸ்வதேஶ க்ருத்யாதிகளுக்கும் வித்யாந்தராங்ககர்மங்களுக்கும் நிக்ஷேப ஸாதிகளான அதிகாரிவிஶேஷங்களுக்கும் ஸ்வ ஸ்வாயத்தமாய் ஸமவிஸம்வ ஸ்வாதீநமாகிறாப்போலே ஸ்வரூபமாநவித்யைக்கும் ஸ்வ ஸாத்யகர்மாதீநஸமவிஸம்வம் ஒப்புக்கவேணும் । ஸ்வ ஸாத்யத்தில் அதிஶய த்யாகமேயாகவே உபாஸநம் நிக்ஷேபமாகிறதென்று நியமிக்கக்கூடாது । என்னென்னில் ந்யாஸவித்யாஜந ஶ்ரீஸூக்தியில் அயம் ஜ்ஞாநாதிஹேதுரேவ கர்மவிஶேஷஸ்ஸாத்ய பூர்வ உபரிதநஃ । தத்ரைதத்ஸ்ய ஸஜ்யதவ । அயமபி நிக்ஷேபோபாஸநஸ்ய நமேஶயித்ருத்யம் । ஸத்யஸ்ய ஸாத்யகர்மஜநகஸ்ய ப்ரயோஜநதயா ஸம்ஸாரநிவர்த்தகதி । நஸ்வதந்த்ரோபாதாநகர்மணாஸ் ஸம்ஸாரநிவர்த்தநஶக்திரஸ்ய । ஶாஸ்த்ரவிரோதாத் நிக்ஷேபோபாஸநஸ்ய நிக்ஷேபத்வ ஸம்பாத் । இத்யாதிகளும் ந்யாயபரிஶுத்தியிலும் உபாயஶம்யத்தில் பக்ஷாபவ்ருத்திப்ரத்யாந்ந்யதரஸ்யாபி ஸந்நிதேஹ ஸந்நிதௌ பாயிஃ । ததாவித்யாயதா । விவக்ஷிதோ ஜீவஃ ஸ தேஹாவஸாநே முக்திர்நு நிக்ஷேபஸாத்யாஸ் ஶாகாதிவதி த்ருத கர்மாத்யங்கவிஶேஷஃ உபாயஃ ॥

ஸகல நிக்ஷேபஸாத்யேள விவக்ஷித ஜீவே கஸ்திநாஸ்தி திஸத்யஸ்வாஸ் ஶக்திதோபாயஃ । யத்யவியோகிநாமுக்தா ஸ்வதந்த்ரோபாயோர ஶ்லேஷவிநாஶௌ ஸ்வதஃ ॥ ததாவி ஸ்வஸாத்யகர்மணாம் ஸகஶரீராவஸாநவஸ பரகாவஸாநதிதிநதி யதி । நிக்ஷேபோபாயஸ்யாபி ஸ்வதந்த்ரகர்மவிஶேஷாஸ் அநேகதிவஸஸ்த்ரிவஸ அநேகஶரீரபரிக்ரஹோபபத்தேஃ । ததாவ ஸத்ரம் தம்ஹோமேநகஸ்தரேக்ஷபயிஷ்யாயஸம் பத்யதே இதி । யாவததிகாரமவஸ்திதிராதிகாரிகாணாமிதி ச । ஶ்லோ। வித்

ஷ்வணஸமயேஷு ஸமஸ்தஸந்தேவசநம் । தத்ராதிஷ்வபி ஸ்து
அநிஷ்டஸமயேஸ்ஸ்ரீநாதாரயோக நியமேந தயாவ்யாயிகவிஷ
யா । அநேகாநாஸ்யாமநவ்யாவதக்ஷதிதி தத்ராதிகளும் நிஷ்டு
ஸமயிக்கு வ்யதிஷ்டங்காயீந ஸம்விதைத்தை சொல்லுகை
யால் பஹுஶ்ருதி ஸம்ப்ரதிவிரோதத்தாலும் கூடாதென்றுகருத்து ।
இத்தால் வித்யாயோநிஶரீரத்தில் வித்யாநிஷ்டதியென்று ஸித்தம் ॥

இந்தவாதத்தில் ப்ரதிவாதிதங்களான பதினஞ்சு அதிகா
ரணங்களுடைய ப்ரயோஜநங்களை ஸங்க்ரஹித்து அருளிச்செய்
கிறார் । தேஶிகேந்த்ரு ॥

வித்யாகர்மாங்கிகாஸ்யாத் ப்ரஸ்தகர்மவஶா: போதிதாப்ர
வ்ருத்தாவாக் ஸ்வப்ரநாநாஸ்து வித்யாவிதிஷு விஜாதாதிஷ்டா ஶிப்பா
நாமாஸைதே । வித்யாஸாம்யேதஶ்ரேதயவத்ஸமதிஷ்டி ஸா
யஜ்ஞாநாத்யவேக்ஷாஸாத்யாத்மதா ப்ரஹ்மஸ்வாப்யவிதி
வித்யாவேதாப்யஸாத்யேவஸித்த:

அஸ்யார்த்த: । ப்ரதமாதிகரணத்தில் வித்யைக்கர்மாங்கி
யென்றும் । ஸ்துதிமாத்ராதிகரணத்தில் உத்கீதத்தில் ரஸத
மத்வாதித்ருஷ்டி அபூர்வமாகையாலே அது விதிக்கப்படுகிறதென்
றும் ॥ ௨ ॥ பாரிப்லவாதிகரணத்தில் வித்யாவிதியோடேசேர்ந்த
ஆக்யாநஶம்ஸநங்கள் வித்யாவித்யங்களென்றும் ॥ ௩ ॥ அக்நீந்தநா
திகரணத்தில் தத்ததாஶ்ரமநியதமான கர்மத்தால் ஊர்த்வரேத
ஸாம் வித்யை உண்டென்னும் ॥ ௪ ॥ ஸர்வாபேக்ஷாதி
கரணத்தில் க்ருஹஸ்தனுடைய வித்யையும் யஜ்ஞாதிஸாபே
க்ஷையென்றும் ॥ ௫ ॥ ஶமாத்யதிகரணத்தில் க்ருஹஸ்தனும் ஶமா
த்யுபேதனென்னும் ॥ ௬ ॥ ஸர்வாந்நாநுமத்யதிகரணத்
தில் ஆபத்தில் வித்வானுக்கும் அந்நஸாமாந்யத்தமாகவே போஜ
ஸித்தியென்றும் ॥ ௭ ॥ விஹிதத்வாதிகரணத்தில் ஒரு கர்மமே வி
த்யாங்கமாகவும் ஆஶ்ரமாங்கமாகவும் ஸம்பவிக்கலாமென்றும் ॥ ௮ ॥
அநாஶ்ரமி விதுராதிகளும் விப்ராதிவேதாந்தம் வித்யாஸாத்யா

தஸ்ய ப்ரஹ்மணஃ ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரப்ரவர்த்தகத்வாதி ஸர்வஜ்ஞத்வம் । பாதஸ்ய ஶாஸ்த்ரார்த்தமுகேந ஸம்பந்தாநுஸாரேண வஶீக்ருத்ய தத்ப்ரதிபாதகத்வாத் ஸம்பந்தோ நிரூப்யதே ॥

அஷ்டாதிகரணங்களும் சொல்லப்பட்டது । வியதாதிகரணத்தில் வியதாதிகளுக்கும் உத்பத்தியுண்டென்னும் । ௯ । தேஜோதிகரணத்தில் ஸம்ஹாரத்திலும் ஜீவர்களுக்கு உத்பத்தியில்லையென்னும் । ௧௦ । ஜ்ஞாதிகரணத்தில் ஸ்வரூபங்களில் நித்யத்வம் ஜ்ஞாநத்வம் ஸ்வப்ரகாஶத்வமென்னும் । ௧௧ । கர்த்தாதிகரணத்தில் ஜீவஸ்ய கர்த்ருத்வமாக ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் விதிக்கப்படுகிறதென்னும் । ௧௨ । பராயத்தாதிகரணத்தில் கர்த்ருத்வமாவது ஶாஸ்த்ராதிகாரமென்னும் । ௧௩ । அம்ஶாதிகரணத்தில் ஶரீரஸ்த ஜீவர்கள் ஶரீரத்தால் ஸம்பந்தங்களானால் அம்ஶஸம்பந்தம் உண்டாகிறதென்னும் । ௧௪ । கீழ்சொன்ன ஸம்பந்தம்போலவே ஸ்வஶரீரஸ்த ஜீவர்களும் ஸம்பந்தாதி ஸம்பந்தங்களானால் ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கமாட்டாதென்னும் பதினைந்து அதிகரணங்களை ஸூத்ரகாரர் அருளிச்செய்தாரென்று தேஶிகர் அருளிச்செய்தார்

இதி ஶ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்த ஸங்க்ரஹே ஶ்ரீமத்வேதாந்ததீபிகாயாம்

த்ருதீயாத்யாயஸ்ய த்விதீயஃ பாதஃ ॥

ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஶ்ரேயஸே நமஃ ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ ஹயக்ரீவாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீநாராயணயதீந்த்ர

மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமத்பாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

சதுர்த்தாத்யாயஸ்ய ப்ரதம: பாத: ॥

வேங்கடநாதாய மஹாதேஶிகாய நம: ॥

அத ப்ரஹ்மஸூத்ர ॥

ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத தத்ர ஸாதநஸாத்யம் ப்ரவிப்ஹா விபாகமும் ஸாதநஸாத்யமானது ஸாமாந்யேந ப்ரஸக்தமாகையால் இதில் உத்தரக்ரமத்தை அநுஸரித்து த்ருதீயாத்யாயத்தில் ஸாதநமான வித்யை நிரூபிக்கப்பட்டது, இப்போது அந்த வித்யாபலத்தை சதுர்த்தாத்யாயத்தில் நிரூபிக்கிறாரென்று அத்யாயஸங்கதி: । அந்த வித்யாபலங்களாக உத்தரபூர்வாகாஶ்லேஷ விநாஶங்களென்றும் ஸ்தூலதேஹோத்க்ராந்தியென்றும் அர்சிராதிகதியென்றும் தேஶவிஶேஷத்தில் சென்று ப்ரஹ்மமான பரப்ரஹ்மாநுபவமென்றும் பிரிக்கப்பட்ட இந்த நாலு அம்ஶங்களையும் க்ரமமாக நாலுபாதங்களாலே நிரூபிக்கிறாரென்று பாதஸங்கதி: । அதில் ப்ரதமைகத்தில் ஸ்தூலதேஹத்திலிருக்கும் வித்வானுக்கு வித்யாபலமான அகாஶ்லேஷவிநாஶத்தையும் உத்க்ரமணத்தையும் சொல்லுகிறது । உத்தரத்ரிகம் ஸ்தூலதேஹாதுத்க்ராந்தனான வித்வானுக்கு அர்சிராதிகமநத்தையும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியையும் சொல்லுகிறதென்று த்ரிகஸங்கதி: ॥

தத்ர ப்ரதமபாதத்தில் ப்ரதமாதிகரணத்தில் வித்யைக்கு இதற்குமுன் நிரூபிக்கப்படாத த்யாநரூபத்வாவஸநரூபத்வஸ்ம்ருதிரூபத்வ தர்ஶநஸமாநாகாரத்வாதிகளை நிரூபிக்கிறாரென்று அதிகரணஸங்கதி: ।

ஆனாலும் இந்த ஸூத்ரத்தை ஸாதநாத்யாயத்தில் நிரூபியாமல் ஃபலாத்யாயத்தில் நிரூபிக்கைக்கு ஸங்கதியேதென்னில், அஸாங்கத்யமில்லை ஏனென்னில் உபாஸநத்துக்கும் பக்திக்கும் ஸாத்யஸாதநபாவம் தோற்றுகைக்காகவும் பக்தி நிரதிஶயப்ரீதிரூபையாகையாலே ஃபலகோடியிலும் நிவேஶமென்று தோற்றுகைக்காகவும் இங்கு நிரூபிக்கிறபடியால் அஸாங்கத்யமில்லையென்று கருத்து ।

ஸூ. ஆவ்ருத்திரஸக்ருதுபதேஶாத் ॥ ௧ ॥

ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம் ததேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி । இத்யாதிவாக்யங்களிலே மோக்ஷஸாதநமாக விஹிதமான வேதநம் ஸக்ருத்கர்தவ்யமாய்க்கொண்டே ஶாஸ்த்ரார்த்தமா உத அஸக்ருத்கர்தவ்யமாய்க்கொண்டுதானோ என்று ஸம்ஶயம் । ஸயோஹ வைதத்பரம் ப்ரஹ்ம வேத ப்ரஹ்மைவ பவதீதி ப்ரஹ்மவேதநத்துக்கு பரப்ரஹ்மப்ராப்திஹேதுத்வம் ஶ்ருதமாகையால் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள்போலே ஸக்ருத்கர்தவ்யமானாலும் ஶாஸ்த்ரார்த்தம் ஸித்தமாகையாலே ஸக்ருத்கர்தவ்யம் ஸந்மோக்ஷஸாதநமென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஆவ்ருத்திரஸக்ருதுபதேஶாத் ।

அஸக்ருதாவ்ருத்தியுக்தமாய்க்கொண்டுதானே வேதநம் மோக்ஷஸாதநம் குத: உபதேஶாத் த்யாநோபாஸநபர்யாயேண வேதநஶப்தத்தால் உபதேஶிக்கையாலென்னபடி । அதெங்ஙனே யென்னில் ஸம்வர்கவித்யையில் யஸ்தத்வேத யத்ஸ வேத ஸமயைதத்துக்த: என்று உபக்ரமித்து அநுமைதாம் பகவோ தேவதாம் ஶாதி யாம் தேவதாமுபாஸ்ஸே என்று உபாஸநஶப்தத்தைக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கையாலே இந்த இரண்டுகளுக்கும் ஏகார்த்த்யம் ஸித்தமாகையாலும் ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம் நிதித்யாஸிதவ்ய: என்று வேதநத்யாநங்களுக்கு வ்யதிகரம் த்ருஷ்டமாகையாலும் த்யாநோபாஸநாதி ஶப்தவாச்யமாயும்

அவக ப்ராப்ய ப்ராப்தி ஸ்வதந்த்ரோபாய வேதநம் . ப்ராஸ்ய ஸூத்ரமென்று ஸித்தம் ।

ஸூ. ஸ்ரீமதாஞ்ச ॥ ௨ ॥

ஸ்ரீமதாம் ஸூக்திரியென்னபடி । ஸ்ரீம ஜ்ஞாநந்தைவாஸதே । தேஷாமேஷாம் ஸர்வஸ்த்ர ஸ்த்ரைஸம்ஸார ஸாகரா: । யேக்ஷ ஜ்ஞாநாதிஷ்டயோ ஹ்ருதயம் யத்ஸேவாஸதே । தந் தேவஞ்ச தத் யஜ்ஞோஷவக ஸ்ரீஸுதந் ஸஹர்ஷபலா: । தஜ்ஞாநம்ச யதேவேஷ் ஷ்டி: ஸமீதிஷ்டிஷ்ட்ராஜ்ஞே ந்ருத்யந்தா । ஜ்ஞாநாதிகளான ஸூத்ரகாரர்களான பரமாசார்யர்களான வியாஸ பராசராதிகளாலும் அவக ப்ராப்ய ப்ராப்தி ஸ்வதந்த்ரோபாய வேதநமே ஸித்தமென்று ஸித்தம் ॥ ௨ ॥

ஸூ. ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி க்ராஹயந்தி ச ॥ ௩ ॥

உபாஸநத்துக்கு விஷயமான பரமாத்மாவை யதாத்மாவாய் ஜ்ஞாநித்து உபாஸிக்கவேணுமென்று ஸூத்ரகாரர் ஸம்மதி ॥

உபாஸ்யோபாஸகர்யோ: உபாஸகனுல் ஸ்வாத்மாவாக உபாஸ்யமா । உத । ஸ்வாத்மாவாக உபாஸ்யமாயென்று ஸம்ஸயம் । அபிதேவோஹம் பரமோஹம் । அபிதேவோஹம் பரமாதமா ஆத்மாவாய தத்வம் தத்வமஸி । என்கிற ஸ்ருதிகளில் உபாஸிதாவான ஜீவனைக்காட்டிலும் உபாஸ்யமான பரமாத்மா அந்யவஸ்துவென்று உபபாதிதமாகையாலே அந்யமென்றே உபாஸ்யத்தை புரியவேண்டும் । இத்தை நிரூபிக்கிறார் ॥

ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி க்ராஹயந்தி ச ॥

தூ ஸப்தம் அவதாரணார்த்தம், ஆத்மேதி ஆத்மேத்யேவ யென்றபடி, உபாஸகனுல் உபாஸ்யமான பரமாத்மா ஸ்வாத்மாவாகவே உபாஸிக்கத்தக்கதேதவிர ஸ்வாத்மாவாக உபாஸ்யமென்றுகருத்து । குத: । உபகச்சந்தி । த்வம்வா அஹமஸ்மி பகவோ தேவதே । அஹம் த்வமஸீதி ஸ்ருதிகளின்படி பூர்வாசார்யர்களான உபாஸகர்கள் உபாஸ்யவஸ்துவை தங்களுக்கு ஆத்மாவாகவே உபாஸிக்கிறார்களென்றுகருத்து । க்ராஹயந்தி ச ।

யஸ்யாத்மா சரீரம் ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம் । யஸ்யாத்மா சரீரம் யமயதி । ஸர்வசாகாப்ரத்யயந்யாயத்தாலே உ
பநிஷத்துக்களும் உபாஸ்யமான ப்ரஹ்மம் உபாஸகனைக்
காட்டிலும் அதிகமாகிலும் அந்த ப்ரஹ்மத்தை உபாஸகனுக்கு
அந்தர்யாமி யென்று ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள் । இது அதிகரண
ஸித்தாந்தம் । உபநிஷத்துக்களும் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜீவாந்தர்யாமி
த்வத்தைச் சொல்லவில்லை । இது ஸூத்ரம் ஸ்வரூபத்தைச்
சொல்லுகிறது இப்படி உபாஸகனு சரீரஸ்வரூபமென்
னும் சரீரமும் உபாஸகனுக்கு ஆத்மாவென்னும் ஸ்ரு
திசொல்லுகையாலும் அப்படியே, ஸர்வம் ஸமாப்தம் ப்ரஹ்மஜ்ஞா
நீதி । ஸர்வஸ்ய ஸர்வத்ர ஸர்வாத்மா ப்ரஹ்மாத்மாநமாஸ்
ப்ரஹ்மாத்மகமென்கிறபடியே ஜீவனுக்கு ப்ரஹ்மாத்மக
ஸ்வரூபத்வம் சொல்லுகையாலும் ப்ரஹ்மத்தை ஸ்வசரீ
ரகமாக அநுஸந்திக்கும்போது தன்க்கும் ஆத்மாவாகையாலே
அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மியென்று அநுஸந்திக்கவேணும் । அதெப்படி
யென்றால் । தேவமநுஷ்யாதிசப்தங்கள் தன்னுடைய சரீ
ரமான ஆத்மவாசகத்வமாகையாலே அந்த சரீர
வாசகமான தேவமநுஷ்யாதிசப்தத்துக்கு சரீரியான ஆத்மாவில்
பர்யவஸாநமாயினாற்போலே ஆத்மாவும் பரசரீர
மாகையாலே அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மியாகையால் அஹம் ப்ரஹ்
சப்தங்களுக்கும் பரமாத்மபர்யவஸாநமாயிற்று । இத்
தால் அஹம் ப்ரஹ்மமென்றதானே உபாஸிக்கவேணுமென்று உக்
தமாயித்து ॥ உ௯ ॥

ஸமந்வயாதிகரணம் ॥ சா ॥

இப்படி ப்ரஹ்மோபாஸநத்தில் ஸ்வாத்மதயா உபா
ஸநமானது ஆத்ருத்யதிகரணத்தில் சொல்லப்பட்ட
து । ஆனாலும் அஹம் ப்ரஹ்மசப்தங்களுக்கு பரமாத்மபர்ய
வஸாநமென்கிற அர்த்தத்தை த்ருடீகரிக்கைக்காக இங்
கும் சொல்லப்பட்டது । இப்படிப்போல் வேதாந்த
வாக்யேஷ்வாதி ஸமந்வயோபாஸநங்களிலும் ப்ரஹ்மோபாஸ

ந்த்வ விஶிஷ்டமாகையாலே ஸாத்⁴யதயா உபாஸநம் கர்த்தவ்யமென்கிற ஶங்கையாலே ஸங்க³தி: ॥

ப்ரதா⁴ந ப்³ரஹ்மத்³ருஷ்ட்யுபாஸீத இத்யாதி³ ப்ரதீகோபாஸநங்களிலும் ப்ரதா⁴நப்ரதிபாத³க ஶ்ருதிகளிலும் ஸாத்⁴யதயா அநுஷ்டா²நம் கார்யமா, கூடாதாவென்று ஸம்ஶயம். ப்ரதா⁴ந ப்³ரஹ்மத்³ருஷ்ட்யுபாஸீதவென்று ஶ்ருதத்³ருஷ்ட்யுபாஸநங்களுக்கு ப்³ரஹ்மோபாஸநத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே ஸாத்⁴யதயா அநுஷ்டா²நம் கார்யமென்று பூர்வபக்ஷம். இத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ந ப்ரதீகே ந ஹி ஸ: ॥

ந ப்ரதீகே ப்ரதீகோபாஸந ஶ்ருதிகளில் ப்ரதா⁴நப்ரதிபாதி³யென்று ஸாத்⁴யதயா உபாஸநம் கார்யமென்னபடி. குத: நஹி ஸ: அந்த ப்ரதீகோபாஸந ஶ்ருதிகள் உபாஸகனுக்கு ஸாத்⁴யா அன்னு தானே. ப்ரதீகோபாஸநத்தில் ப்ரதீகமே உபாஸ்யமே தவிர ப்³ரஹ்மத்துக்கு உபாஸ்யத்வமில்லை. ப்³ரஹ்மத்துக்கோவென்றால் த்³ருஷ்டிவிஶேஷணத்வமே உள்ளது. இங்கு ப்ரதீகமாவது அங்கம். விதி⁴வித்ப்ராக்ப்³ரஹ்மத்தில் அவித்³யா தேஶமாகையாலே விஶிஷ்டப்³ரஹ்மத்துக்கு ஏகதேஶமான அங்கமென்று கருத்து. ப்ரதீகோபாஸநமாவது ப்³ரஹ்மணோ ப்³ரஹ்மத்³ருஷ்ட்யா அநுஸந்தா⁴நமென்று கருத்து.

நநு இங்கு ப்ரதா⁴ந ஶ்ருதிகள் அவ்யபி⁴சாரிகளாகையாலே அதுகளுக்கு ப்³ரஹ்மத்³ருஷ்ட்யா உபாஸ்யத்வம் சொல்லுவதுஸரியல்ல. ஆகையால் ப்³ரஹ்மமே ப்ரதா⁴ந ஶ்ருதித்³ருஷ்டியால் உபாஸ்யமென்கிற பக்ஷத்துக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ. ப்³ரஹ்மத்³ருஷ்டிருத்கர்ஷாத் ॥ ரு ॥

ப்³ரஹ்மத்³ருஷ்டி: ப்ரதா⁴ந ஶ்ருதிகளில் ப்³ரஹ்மத்³ருஷ்டிபண்ணுகிறது உசிதமே தவிர ப்³ரஹ்மத்தில் ப்ரதா⁴ந ஶ்ருதித்³ருஷ்டிபண்ணுவது ந்யாய்யமன்று. குத: உத்கர்ஷாத் ப்³ரஹ்மத்துக்கு ப்ரதா⁴ந ஶ்ருதிகளைக்காட்டிலும் உத்கர்ஷமிருக்கையாலென்னபடி. அபக்ருஷ்டனிடத்தில் உத்க்ருஷ்டத்³ருஷ்டியானது உபசாரமாகையாலே ராஜ

ஸூத்³ரனிடத்தில் ராஜத்³ரவ்யமானது ஶ்ரேயஸ்கரியாகக்காணுகின்றேனும் । உத்க்ருஷ்டனான ராஜாவிடத்தில் ஸூத்³ரத்³ரவ்யமானது அபசாரமாகையால் ப்ரத்யவாயகாரியாகிறாப்போலே இங்கும் ஸ்வஹஸ்தத்தில் தீ³நஶுசித்³ரவ்யம் அபசாரமாகையால் கூடாதென்று கருத்து । இந்த விஷயம் ஸம்ஹிதாவிஶேஷத்திலிருக்கிறது ॥௩॥

ஸூ. ஶுசித்³ராதி³தேஷ்வப்⁴யாம்ஸம் உபபத்தே: ॥௩॥

பூர்வாதி⁴கரணத்தில் அபக்ருஷ்டஸ்வாமியில் உத்க்ருஷ்டத்³ரவ்யஶுத்³தி⁴செய்யத்தக்கதென்று சொல்லப்பட்டது । அப்படியாகில் ஸமவாயநீயா உத்க்ருஷ்டமான உதீ³ச்யாதி³யினுடைய த்³ரவ்யமானது ஶுசித்³ராதி³களிடத்தில் செய்யத்தக்கதென்கிற ஶங்கையால் ஸங்க³தி: ॥

யஜமானரெள தவதித தீ³க்ஷணீய தீ³க்ஷாவஸிதயென்று வராஹத்தில் சொல்லுகிறபடி கர்மஸம்ஹிதோக்தீ³க்ஷாவிஷய கோபாஸநம் செய்யும் விஷயத்தில் உதீ³ச்யாதி³களில் ஶுசித்³ராதி³ த்³ரவ்யஶுத்³தி⁴செய்யத்தக்கதா உத ஶுசித்³ராதி³களில் உதீ³ச்யாதி³த்³ரவ்யஶுத்³தி⁴செய்யத்தக்கதா யென்று ஸம்ஶயம் । உத்க்ருஷ்டத்³ரவ்யஶுத்³தி⁴ உத்க்ருஷ்டகர்த்ருத்³ரவ்யமேயாகையால் ஸமவாயநீயமான உத்க்ருஷ்டமான கர்த்ருத்தைக்காட்டிலும் கர்த்ருஶேஷஸம்ஹிதையான ஶுசித்³ராதி³ தே³வதை அபக்ருஷ்டதேயாகையாலே ஶுசித்³ராதி³களிடத்தில் உதீ³ச்யாதி³த்³ரவ்யஶுத்³தி⁴ செய்யத்தக்கதென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஶுசித்³ராதி³தேஷ்வப்⁴யாம்ஸம் உபபத்தே: ॥

ஸம்ப்ரதா³யமாரணத்தைச் சொல்லுகிறது । கம்ஸேக கேம ஸம்ஹிதோதீ³ச்யாதி³யில் ஶுசித்³ராதி³தேபஸவ ஶுசித்³ராதி³த்³ரவ்யஶுத்³தி⁴கள் தானே செய்யத்தக்கதுகள் கூடதி: உபபத்தே: । கர்த்ருக்களுக்கு ஸமவாயநீயமும் ஶுசித்³ராதி³தே³வதாவ்ருத்தியை ஆஶ்ரித்துவருகிறபடியால் ஶுசித்³ராதி³களுக்கே உத்க்ருஷ்டதேவ ஹீனமாகையால் பூர்வோக்தந்யாயத்தால் கர்த்ரும் ஸௌதீ³ச்யாதி³யில் தானே ஶுசித்³ராதி³த்³ரவ்யஶுத்³தி⁴கள் செய்யத்தக்கதுகள்.

அத்ராயம் விசேஷ: இந்த ஸித்தாந்தத்தில் அந்யயா வ்யாப்தி யும் ஸக வ்யாப்தியும் ஸாஷ்யகாராபிமதம் இதில் அந்யயாவ்யாப்தி பக்ஷத்திலும் ஸக வ்யாப்திபக்ஷத்திலும் த்ருஷ்டிவிஷய காரண மேதென்னில் | உச்யதே | ஶுக்தியில் இதம் ரஜதமென்கிற ஜ்ஞானம் ரஜதகத ஸாவயவவிசேஷ்யகத்வ விசிஷ்டரஜதத்வ ப்ரகாரகத்வ ரூபமாந்யயாவ்யாப்திலக்ஷணயாக்தமானதுப்போலே ப்ரத்யக்ஷத்தி லும் ஶங்கஸாவயவஸ்வவிசேஷ்யகஶங்கத்வ ப்ரகாரகமா யும் ஶங்கபீதத்வப்ரகாரகமாயுமுள்ள ஶங்கத்ருஷ்டியிலும் ஶுக்திஸ்த்ஸாவயவத்வீய விசேஷ்யகாதித்வ ப்ரகாரகமாயும் ரஜத ஶுக்திரஜத ப்ரகாரகமாயுமுள்ள ஶுக்திஜ்ஞானத்திலும் அந்யயாவ்யாப்திலக்ஷணம் ஸம்பந்தமானதால் அந்யவஸ்தலில் அந்யத்ருஷ்டி விஷயிக்கலாம். ஸக வ்யாப்திபக்ஷத்தில் யெல்லா ஜ்ஞானங்களும் யதார்த்தமானதால் ரஜதேதம் ரஜதமென் கிற யதார்த்தஜ்ஞானத்தில் போல் ஶுக்தௌ இதம் ரஜதமென்கிற அயதார்த்தஜ்ஞானத்துக்கும் தத்விசேஷ்யகத்வவிசிஷ்ட தத்வ ப்ரகாரகத்வ ரூபயதார்த்தத்வம் சொல்லத்தக்கது | அதெப்படி யென்றால் பஞ்சீகரண ப்ரக்ரியையாலே ஸாவயவ த்ரவ்யத்தில் ஸாவயவத்ரவ்யாவயவக்ஷேபஸக ஸாவம் ஶுக்திஜோஷித மாகையாலே ஶுக்தியிலும் ரஜதாம்ஶம் இருப்பதால் ஶுக்தௌ இதம் ரஜதமென்கிற ஜ்ஞானமும் ரஜதத்வ ரஜதவிசேஷ்யகமாயும் ரஜதத்வ ப்ரகாரகமாயுமிருப்பதாலும் யதார்த்தத்வம் ஸம்பந்தம் | ஶங்கபீதம் | உபீய ஶுக்தி: இதோநாஸ்தி | யென்று த்ருஷ்டி விஷய காரணங்களிலேயென்றால் த்ருஷ்டிவிசேஷணயாக்தங்க ளான ஶங்கஶுக்த்யாதிகளுக்கு ஸாவயவத்வ ஸக்தியில் லாத்தாலே த்ருஷ்டிவிசேஷ்யமுக்த வாக்யாந்தரஷோதீய ஜேதலக் களில் ஶங்காதித்ரவ்யாவயவஸாவம் சொல்லுகை அஶக்யமாகை யாலே தத்த்ருஷ்டிகளுக்கு ஶங்கத்வ விசேஷ்யகத்வாதிகளில் லாத்தாலே யதார்த்தத்வமில்லை. எப்படியாவது யதார்த்தத்வம் சொன்னால் உபீயாதிகளில் ஶுக்த்யாதி த்ருஷ்டிவிஷயி எப்படிக்கூடு மென்கில் உச்யதே | எங்கு அவயவமுள்ளதோ அங்குதான் த்ரு

வ்யாகரணவ்யவஸ்தாவத்தைக்கொண்டு யதாபூர்வ நிர்வா
ஹம் பண்ணுகையாலும் । ஆவ்யாகரணவ்யவஸ்திதமில்லாத
தேஹாத்மாபிமானாதிகளில் ஹேத்வாபாஸஸங்க்ரஹஜ்ஞான விஷய
த்வவிஷய ப்ரதிபாதகஸந்தர்பத்தில் போலே நிர்வாஹம் ஸாபேக்ஷ்யகா
ராபேக்ஷிதம் । தத்ர । ஸமானாதிகரண்யமென்றும் ஞானம் ஸமானப்ர
கரணபேதவிஷயத்வவிசேஷ்யகமாயும் ஸாமான்ய ப்ரகாரகஸாமான்ய
விசேஷ்யகமாயுமுள்ள ஜ்ஞானவிஷயத்வம் । அப்படியே உத்தேஶ்ய
த்வ ப்ரகாரகோத்தேஶ்யவிசேஷ்யகமாயும் ஸித்தஸ்வ ப்ரகாரகா
த்வ விசேஷ்யகமாயுமுள்ள ஜ்ஞானவிஷயத்வம் உத்தேஶ்ய ஸித்
த்வமென்கிற ஞானம் । ஆக । ஸாமான்யவிஷயத்வ ஹேத்வாபாஸத்தோ
டேகூடின ஸாமான்யவிசேஷ்யக விஷயத்வவிசேஷ்யக ஜ்ஞானவிஷயமென்
ற । உத்தேஶ்யதாவச்சேதக ஹேத்வாபாஸரஹிதமான உத்தேஶ்யவிசேஷ்யகா
த்வ விசேஷ்யக ஜ்ஞானவிஷயமென்ற । இப்படிப்பட்ட ஹேத்வாபாஸ
ரஹிதமான விஷயமே வ்யுத்பத்தி விதிவிஷயமென்று கருத்து ।
ஸித்தாந்தவ்யுத்பத்திகளுக்கு ஶக்தி ஸர்வஸ்வகமாகையாலே ஹே
த்வாபாஸரஹித ஜ்ஞானவிஷயத்துக்கு ஶக்தியெப்படியென்றில்
ப்ரஹ்மாகாரஸந்தர்பத்தில் ஶப்தஜ்ஞானம் ரஜதமென்கிற ஜ்ஞானத்தில்
ப்ரஹ்மணவிஷயாணாந்தகமாக ஜ்ஞானவிஷய மொப்புக்கொண்டு அந்த
ஜ்ஞானவிஷயங்களுடைய ஹேத்வாபாஸமென்ற । ஶப்தி ரஜதங்களு
டைய ஹேத்வாபாஸமென்ன । ஶப்திரஜதங்களுடைய । ஸமம்
ஸம்பந்தாபாஸமென்ற । இதுவே ஶக்தியென்று வ்யவஹாரம் —
ஹேத்வாபாஸ ப்ரவ்ருத்தி ஸம்வாதித்வநிர்வாஹ ப்ராப்தியே
விஜ்ஞானாபேக்ஷிதமென்று கருத்து । இப்படி யெல்லாஜ்ஞான
மும் ப்ரமாதகமானால் லோகவிரோத ப்ரமா ப்ரமாவ்யவஸ்தை
யெப்படியென்றில் யதாவஸ்தித வ்யவஹாரானுகுணஜ்ஞானத்வம்
ப்ரமாலக்ஷணம் । அயதாவஸ்தித வ்யவஹாரானுகுணஜ்ஞானத்வம்
அப்ரமாலக்ஷணம் । இப்படி ஸேஷ்டங்கண்டுகொள்வது । அயம்ஸர்ப்பஃ
என்கிற ஜ்ஞானத்தில் ஜ்ஞானம் ஸர்ப்பஸர்ப்பங்களுக்கு ஸாதா
ரண்யங்கூடுவதால் யதாவஸ்தித வ்யவஹாரானுகுணஜ்ஞான
த்வ ப்ரமாலக்ஷணம் ஸங்கதம் । ஶுக்திரஜதத்துக்கு பிரமாண

ஶுக்தி ரஜதமென்று ஸத்தோடேகூடின ஜ்ஞாநவிபரீதமாக இதம் ரஜதமென்கிற ஜ்ஞாநத்தில் இதம் ஶுக்தி ரஜதஶுக்திகளுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யமில்லாத்தாலே அயதாவஸ்திதவ்யவஹார ஹேதுஜ்ஞாநஸாரூப்யாபாதகலக்ஷணமும் ஸம்மதம் । ப்ரத்யக்ஷத்தில் அஸத்வம் ப்ராப்த:। உத்பந்ந ஶுக்தி: பூர்வஜ்ஞாநஸாத்ருஶ்ய த்ருஷ்டிகளும் அயதாவஸ்திதவ்யவஹாரா ஹேதுவென்னவொண்ணாமை யாலே இதுகளில் ப்ராந்திலக்ஷணாபேக்ஷிதம் இதில் ஜ்ஞாநத்துக்கும் வ்யவஹாரத்துக்கும் அயதாவஸ்திதத்வம் ப்ராஹ்யோக்தம்। வ்யவஹாரஹேதுத்துக்கு ப்ராமாண்யம் ஶுத்யாபாதிதமென்று கருத்து ॥ ॥௪॥

ஸி. ஆஸீநஸ்ஸம்பவாத் ॥ ௭ ॥

இப்படி ப்ரதீகாதிகரணமும் ஆதித்யாதிமதயதிகரணமும் ப்ரஸங்காத்தாலே வந்தது । இந்த அதிகரணத்தில் ப்ரயோகாதிகரணநிரூபிதமான ஸமவாயஸநத்துக்கு அபேக்ஷிதமான ஆஸநாதிகளை விதிக்கிறுதென்று ஸங்கதி ॥

இந்த ப்ரஹ்மோபாஸநத்தை உபாஸகநு ஆஸநத்திலிருந்துகொண்டுதான் செய்யவேணுமா । உத । இருந்தாவது நின்றுவது ஶயாநனுவது நடந்துகொண்டாவது செய்யலாம் என்கிற அநியமமாவென்று ஸம்ஶயம் । விஶேஷஶ்ரவணமில்லாத்தாலே அநியமமென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறுர் ॥

ஆஸீநஸ்ஸம்பவாத் ॥

ஆஸீந: இருந்துகொண்டே உபாஸிக்கவேணும் । குத: ஸம்பவாத் இருந்தவனுக்கே ஏகாக்ரமாக ஸம்பவிக்கையாலென்னபடி । ஏகாக்ர்யமில்லாவிடில் உபாஸநம் ஸம்பவிக்க மாட்டாதென்று கருத்து । அத: ஆஸீநனுய்க்கொண்டே செய்ய வேணும் ॥

ஸி. த்யாநாச்ச ॥ ௮ ॥

நிதித்யாஸிதவ்ய: என்று உபாஸநத்தை த்யாநரூபமாக சொல்லுகையாலே நிஶ்சேஷ்டத்வம் அபேக்ஷிதம் । ஆ

கையால் இருந்தே உபாஸிக்கவேணும் ஸ்தாநமாவது ஸமஸ்த
கிரிதவிஷயவ்ய த்யத்தால் கலசாதபடி தேஹயாத்ராவஷிவி
ஷஸ்த்ரியஸஹிதசித்த வ்ருத்தியமென்னு கருத்து ॥

ஸூ. அபேக்ஷணாபேக்ஷ்ய ॥ ௯ ॥

நிர்மமோயிருக்கையை அபேக்ஷித்து லோகத்தில் ஸ்தாநஸ
ம்பந்தம் பொழிக்கப்படுகிறது । அதெங்ஙனேயென்னில் ஸ்வயதீய
வ்யஷ்டி ஸ்வயதீயாநுஷ்டாநம் என்று ஸ்ம்ருதிவிதேஷ்யிலென்னு
கருத்து । அதஃ வ்யாநநிஷ்டனுக்கு வ்யஷ்ட்யாதிகளுக்குப்போலே
அபேக்ஷம் வ்ருத்திரூபமாகவே ஸம்பவிக்குமென்னு கருத்து ॥

ஸூ ஸ்ரூதிஷ ॥ ௧௦ ॥

உபவிஶ்யாஸநேயஸ்ம்யக் யோகமாஸ்திவிஶ்வஸேய என்
னு ஸ்ரீவசநனுக்கே ஸ்தாநத்தை ஸ்ரூதிக்கிறார்கள் ॥

ஸூ. யத்ரைகாக்ரதா தத்ராவிஶேஷாத் ॥ ௧௧ ॥

யத்ர எந்த தேசத்தில் எந்தகாலத்தில் மநஸ்ஸுக்கு ஏகாக்
ரதை ஸம்பவிக்குமோ தத்ர அந்த தேசத்தில் அந்த காலத்
தில் உபாஸநம் செய்யத்தக்கது । அதஃ அவிஶேஷாத் ஶுசௌ
தேஶேப்ரதிஷ்டாப்ய ஸமேதேஶே என்கிற வாக்ய
ஸந்நிதியில் ஏகாக்ரதைதவிர மத்த தேசகாலவிஶேஷ
ஶ்ரவணமில்லாத்தாலென்னபடி ஏகாக்ரதைக்கு எந்த தேசகா
லங்கள் அநுகூலங்களோ அதுகளே உபாஸநாநுகூலங்
களென்னு கருத்து । இத்தால் ஶ்ரவணவ்ருத்திமநநாதிகளுக்குள்
ளே ஶ்ரவணத்தையே விஶேஷித்து எடுத்திருப்பதால் ஶ்ரவணனு
கவே உபாஸிக்கவேணுமென்னு ஸித்தம் । அதெ உபேயம் । வி
த்யாரம்பவாதத்தில் வித்யாரம்பங்களெல்லாம் சொல்லி ஆய்விட்டபடி
யால் திரும்பவும் இங்கு ஶ்ரவணாதீரம்பத்தை எதற்காகவென்
னில் தேஹயாத்ராவஷிவிஷஸ்த்ரியஸஹிதாநந்தரம் ஸ்தாநமாண
து தினந்தோறும் உத்தரோத்தரம் ரொம்ப அவதாநத்தாலே ஸாதி
க்கத்தக்கதாகையாலே ஶ்ரவணாதீரம்பரூபமான விதேதகாத்
த்தால் உத்தரவிஷயமான ஸர்வ யத்தராஷிதமன்னியில் உ

ண்டாகமாட்டாதென்கிற அபிப்ராயத்தால் திரும்பவும் ஸூத்ரா ரம்பமிதென்று ஸூத்ரகாரரால் செய்யப்பட்டதென்று கருத்து ॥ ௫ ॥

கீழ்ச்சொன்ன உத்க்ருஷ்டமான உபாஸநம் ஸாக்ஷாத்க்ருதி தேஹாவஸாநபர்யந்தம் தினந்தோறும் அநுஷ்டேயமென்று ஸாதிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ஸூ. ஆப்ராயணாத் தத்ராபி ஹி த்ருஷ்டம் ॥ ௧௨ ॥

இந்த அபவர்க்கஸாதநமான உபாஸநமானது ஒரே திவஸத்தில் செய்யத்தக்கதா । உத । யாவஜ்ஜீவம் ஆப்ராயணம் அநுவர்த்தநீயமாவென்று ஸம்சயம் । ஒரே தினத்தில் அநுஷ்டாநம் செய்தாலும் சாஸ்த்ரார்த்தம் க்ருதமாகையாலே அத்தாலே ஸமாப்தி செய்யத்தக்கது । ஆனால் யாவதாயுஷமென்கிற ச்ருதியோவென்னால் இங்கு விதிஸம்பந்தமில்லாத்தாலே அநுவாதமாக சொல்லத்தக்கதென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஆப்ராயணாத் தத்ராபி ஹி த்ருஷ்டம் ॥

ப்ராயணம்வரை அநுவர்த்திக்கத்தக்கது । குத: । தத்ராபி ஹி த்ருஷ்டம் । உபாஸனோத்பத்தி முதல் । தேஹாவஸாநமந்தியாக யெவ்வளவு காலமுண்டோ அந்தகாலத்திலும் காணப்பட்டு உபாஸநம் த்ருஷ்டமென்கிறபடி । யெங்ஙனேயென்னில் ஸ கல்வேவம் வர்த்தயந் யாவதாயுஷம் ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யதே । யென்கிற ச்ருதியில் விதிவாக்யமில்லாவிட்டாலும் உபாஸநாவ்ருத்தியானது ப்ரமாணாந்தர ப்ராப்தியாகையாலே உபாஸநாவ்ருத்தி விதி ஒப்புக்கவேணுமென்று கருத்து ॥ ௬ ॥

ஸூ. ததிகம உத்தரபூர்வாகயோரச்லேஷவிநாசௌ தத்வ்யபதேசாத் ॥ ௧௩ ॥

இப்படி ப்ரஹ்மவித்யாஸ்வரூபத்தை நிரூபித்து தத்பலங்களான பாபாச்லேஷவிநாசங்களை மேல்நாலு அதிகரணங்களாலே நிரூபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி । இதுவேபதிகா ஸங்கதி ॥

அத்ர ஏதத் ஸூத்ரத்வயம் ப்ரஹ்மவித்யாஸ்துத்யர்த்தமேவ யாகையாலே ஸமந்வயத்திற்சேர்க்கவொண்ணாமையாலே அந்த வித்யையினுடைய ஸ்வரூபசோதநமும் ஸமந்வயத்தில் ஸங்கதமென்னு கருத்து ॥

ப்ரஹ்மவித்துடைய வித்யாரம்பத்துக்குமேலே வருகிற அகங்களுக்கு அச்லேஷமும் வித்யாரம்பத்துக்கு முன்புள்ள அகங்களுக்கு விநாசமும் ஸம்பவிக்குமா । உத । மாட்டாதா என்னு ஸம்சயம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதே கர்மவென்னு ஸமஸ்ரத்தால் தானே கர்மக்ஷயம் சொல்லுகையாலே அச்லேஷவிநாசஸ்ருதியானது ஸ்துத்யர்த்தயா அந்யபரையாகையாலே ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்னு பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ததிகம உத்தராதி

ததிகமே ப்ரஹ்மவித்யாநுஷ்டாநம் ப்ராப்தமானவளவிலே உத்தரபூர்வாகயோ: வித்யாரம்பத்துக்கு பின்னும் முன்னுமுள்ள பாபங்களுக்கு அச்லேஷவிநாசௌ உத்தரபாபத்துக்கு அச்லேஷமும் பூர்வபாபத்துக்கு விநாசமும் வரும் । குத: தத்வ்யபதேசாத் । அப்படி ஸ்ருதி சொல்லுகையாலேயென்னபடி । ஸ்ருதிகளேதென்னில் ஏவம் விதி பாபம் கர்ம ந ச்லிஷ்யதே । ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே இத்யாதிகள் இப்படியாகில் நாபுக்தமென்கிற வசநத்துக்கு கதியென்னவென்னில் பண்ணின கர்மங்களுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாதிப்ராயச்சித்தம் செய்யாமல்போனால் கர்மபலம் அநுபவித்தே தீருமென்கிற ஸ்வஜநநஸாமர்த்யத்தை சொல்லுகையால் விரோதமில்லை । அச்லேஷவிநாசஸ்ருதிகளோவென்னில் ஸகல பாப ப்ராயச்சித்தரூபையான வித்யையினுடைய மாஹாத்ம்யத்தால் கர்மங்களுடைய ஸ்வஜநநசக்தி நிரோதத்தை சொல்லுகையாலே பரஸ்பரம் பின்னவிஷயமாகையாலே இரண்டு வசநங்களுக்கும் விரோதமில்லை । இப்படியானால் ப்ரஹ்மவித்யை ஸகலபாப ப்ராயச்சித்தரூபையாகையாலே ஸ்வர்க்காதிஸாதநதயாயா

ஷத்தை அநுஷ்டிக்கிறப்போலே முக்த்யர்த்தமாக ஸாதநாந்தர மநுஷ்டிக்க வேண்டாமோவென்னில் உச்யதே। ஸ்வரூபாநுபவமானது கர்மோபாதிகமாகையாலே ஸாதநதயா கர்மாநுஷ்டாநத்தை அபேக்ஷிக்கிறது। முக்தியோவென்னில் ஜ்ஞாநஸங்கோசநிவ்ருத்திபூர்வகப்ரஹ்மாநுபவரூபமோக்ஷ ஸ்வாபாவிகமாகையாலே ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநாபேக்ஷையில்லை। கிஞ்ச நித்யஸம்ஸாரிதப்ரஹ்மாநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான பாபங்கள் ஸர்வபாபப்ராயஶ்சித்தபூத ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்தால் ஶமித்தவளவிலே ஸங்கோசகாரணமில்லாத்தாலும் ஜ்ஞாநஸங்கோசநிவ்ருத்தியே முக்தியாகையாலும் ஸ்வபாவஸித்தமான விஶிஷ்டப்ரஹ்மாநுபவஶக்தி ப்ராதுர்பவிக்கையால் ஸ்வரூபாதிவைலக்ஷண்யம் ஸித்தமாகையாலே ஸாதநாந்தரம் வேண்டாமென்று கருத்து।

அத்ராயம் விஶேஷ: ॥

இங்கு அஶ்லேஷமாவது கர்மஶக்தி உண்டாகாமலிருக்கை அவிநாஶமாவது உத்பந்நங்களான கர்மஶக்திகளுடைய விநாஶம் கர்மஶக்தியாவது புருஷன் பண்ணின புண்யபாபங்களுக்கு அநுகுணமான பலங்களைக்கொடுக்கிற பகவந்நிக்ரஹாநுக்ரஹங்கள்தான்। இப்படியாகில் நிமித்தே ஸதி நைமித்திகமென்கிற ந்யாயத்தாலே பாபங்கள் உதிதமாகையாலே அதற்கு ப்ரஹ்மவிதே ப்ராயஶ்சித்தமாகட்டும் உத்தராகம் அநுதிதமாகையாலே இதுக்கு ப்ரஹ்மவிதே எப்படி ப்ராயஶ்சித்தமாகக்கூடுமென்னில் சொல்லுகிறேன்। அபுத்திபூர்வகமான உத்தராகத்துக்கும் ப்ரஹ்மவிதே நைமித்திக ப்ராயஶ்சித்தமென்று ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ளமென்று। கிஞ்ச ப்ரஹ்மவித்யாநிஷ்டனுக்கு அபுத்திபூர்வோத்தராகம் பாபமே அன்று। என்கையில் ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ளம்। ஸததஸக்த ப்ரஹ்மநிஷ்டனுக்கு புத்திபூர்வகமான உத்தராகம் உதியாது। அப்படி உதித்தாலும் அந்த பாபத்தை ப்ராயஶ்சித்தத்தால்

போக்கடிக்கவேணும் । ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யாவிடில் ஸ்வபுத்தில் பாபஸமயத்தை அநுபவித்துத்தான் தீரவேணும்! இந்த ஸ்ம்ருதார்த்தஜ்ஞம் ஸ்ம்ருத்யாதிகளிடத்தில் த்ருஷ்டம். இத்தால் பாபஸ்ய பூர்வோத்தராகப் ப்ராயஶ்சித்தமேவ ஸ்வீகார்யமென்னுபித்து । இப்படியாகில் ப்ரதிதினம் அபராதஸமத்தோடு கூடின ப்ரபன்னனுக்கு உத்தராகப்ராயஶ்சித்தமில்லாமையாலே எப்படி முக்திகூடுமென்னில் ; யாதவாப்யுதயத்தில் ஶ்லோ। ஸக்ருதேதந பாராக்ருதேதந வேதத்ருஶ: ப்ரதிவசந க்ருதி: ப்ரபீநதோஷ: । க்ஷணமோஹாதக க்ருஷ்ண ராஶிவதஹதி ப்ரஜ்வலிதா க்ருஷ்ண ப்ரஶமோபாவதி வேஷு ॥" யென்கிறபடியே அபராதியான ப்ரபன்னனுக்கு புநர்ப்ரபத்தி க்ருதாநுதாபஸநவஸத்தாலே புநஃப்ரபத்தி க்ருஷ்ணாகாரா அநுதாபமே ப்ராயஶ்சித்தமாகையால் விரோதமில்லை யென்று கருத்து । பாஸி ப்ரபத்யுத்தராகத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவிட்டால் முக்திகாலாந்தரத்திலென்று பாவம் ॥ ௭ ॥

ப்ரபத்தியில் பாபத்துக்கு அஶ்லேஷவிநாஶங்கள் சொல்லப்பட்டது । இப்போது கீழதிகரணத்திலேபோல ஸுக்ருதத்துக்கும் அஶ்லேஷவிநாஶம் சொல்லப்படுகிறதென்று அதிதேஶத்தால் ஸங்கதி: ॥

ஸூ. இதரஸ்யாப்யேவமஸம்ஶ்லேஷ: பாதே து ॥ ௧௪ ॥

புண்யகர்மத்துக்கு அஶ்லேஷவிநாஶம் கூடுமோ கூடாதோ யென்று ஸம்ஶயம் । புண்யகர்மம் ஸாதநமாகையாலே ப்ரஹ்மவித்துக்கு அநிஷ்டமில்லாமையாலும் ப்ரஹ்மவித்துக்கு புண்யாஶ்லேஷவிநாஶம் கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

இதரஸ்யாபி பாபத்தைக்காட்டிலும் இதரமான புண்யத்துக்கும் ஏவம் பாபத்துக்குப்போலே அஶ்லேஷவிநாஶங்கள் ஸமாநங்கள் । புண்யமான ஸ்வர்க்காதி ஸாதநமும் முமுக்ஷுவுக்கு அநிஷ்டமாகையாலே அநிஷ்டபலத்வ ஸாதர்ம்யமான பாபஶப்தம் புண்யத்திலும் தந்த்ரமாகையாலே அவஶ

பூர்வோத்தரபுண்யங்களுக்கும் அஶ்லேஷவிநாஶங்கள் ப்ரா ப்தங்கள் | வித்யாநுகுணமான வ்ருஷ்ட்யாரோக்யாதிகளுக்கு ஹேதுவான புண்யத்துக்கோவென்னில் | பாதே து | ஶரீ ரபாதாநந்தரம் அநிஷ்டமாகையாலே அஶ்லேஷம் கூடுமென்னு கருத்து | நநு வித்வானுடைய பூர்வஸஞ்சிதத்துக்கும் விநாஶம் கூடுமென்பது இருக்கட்டும் விரக்தனான வித்வாநு காம்யத்தை உபேக்ஷிக்காமையாலும் அநாதிஸம்ஸ்காரத்தால் காம்யத்தை செய்தானாகில் அது பலிக்கவே செய்யும் | ஆகையால் உத்தர புண்யாஶ்லேஷத்துக்கு விஷயமில்லை | ஸர்வகாம்யங்களும் யீ ப்ரார்த்தகமாகையாலே ஈஶ்வரப்ரார்த்தகபுண்யமும் அஶ்லேஷவிஷயமன்று வித்யாங்கமாக அநுஷ்டிதமான ஸாத்யதமோ வென்னில் பலஸந்தையான வித்யாஸ்வத்தியாலே நிரஸ்தமாகையால் உத்தரபுண்யாஶ்லேஷம் சொல்லுகை யெப்படிக்கூடு மென்னில் |

உச்யதே | வித்யாஸ்வதந்த்ரம் பூர்வாநுஷ்டிதமான ஸாத்ய ங்களுக்குள் உபாஸகஶிஷ்டஸாத்யமும் ப்ரமாதத்தால் ஸாங்காரமாக அநுஷ்டித ஸாத்யத்துக்கு ஸ்வபலஸம்பா தநத்தால் ஸம்ப்ரதாயம் வருமாகையால் அப்போது அத்ருஷ்ட ஸஞ்சிதமாந அந்த உத்தரமும் வித்யாவிஷயத்தில் ப்ரஸங்கத்தால் அநுஷ்ட்ட தமான ஸாத்யமும் வித்வானுக்கு அநிஷ்டங்களாகையாலே இது களை அஶ்லேஷவிஷயங்களாகக்கூடுமென்னு கருத்து ||௮||

அநாரப்தகார்யே ஏவ து பூர்வே ததவதே: ||

ப்ரஹ்மவித்யாஸ்வத்திக்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள ஸாத்ய த்ருஷ்டங்களுக்கு அஶ்லேஷவிநாஶங்கள் சொல்லப்பட்டதுகள் இப்போது வித்யைக்கு முன்னுள்ள ஸாத்யங்களுக்குள்ளே ப்ராரப்தேதரஸாத்ய த்ருஷ்டங்களுக்கு மாத்ரம் வித்யா மாஹாத்ம்யத்தால் விநாஶம் ஸமர்த்திக்கப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி||

வித்யாஸ்வத்திக்கு முன்புள்ள புண்யபாபங்களு டைய ஸாமாந்யத்துக்கும் விநாஶமுண்டா உத அநாரப்தகா

ய்யுங்களுக்கு ரோதமாமென்னு ஸம்ஶயம் । ஸவெ்யு யாவுநா: ஸுக்ருதயதெ யென்னு விஶேஷாநாதரேண ஸவெ்யுவாங்களுக்கும் விநாஶம் ஶ்ரூதமாகையால் ஸுராவெ்யவாங்களுக்கும் விநாஶம் கூடுமென்னு பூர்வபக்ஷம் ।

இத்தை நிரஸிக்கிருர் ।

ஸூ அநாரப்யகார்யெ ஏவ து பூர்வெ தடவயெ: ॥கரு॥

து ஶப்தம் பக்ஷவ்யாவர்த்யகம் । பூர்வெ வித்யாங்கத்திக்கு பூர்வோத்பந்நங்களான அநாரப்யகார்யெ ஏவ ஸுராவெகாய்ய ஸ்ரிதிகங்களான ஸுக்ருதது்ஷ்க்ருதங்கள் தானே நஶிக்கிறதுகள் கூடதே: தடவயெ: । தஸ்ய தாவதெவசிரம் யாவ ந விமோக்ஷ்யெ அத ஸம்பத்ஸ்யெ யென்னு உத்பந்நவித்யனை பாராஷணுக்கு ஶரீரம் விடுமளவாக விளம்பம் ஶ்ரூதமாகையாலே ஸவெகார்யங்களும் விநஷ்டங்களானல் ஶரீரஸ்திதி அஸம்பாவிதையாகையாலே ஶரீரதாரணஹேதுவான ஸுராவெம் தவிர மற்றஅஸுராவெகார்யங்களுக்கே விநாஶமென்னுவிஜ்ஞம் ।கூ।

ஸூ. அக்நிஹோத்ராதி து தத்கார்யாயைவ தத்தர்ஶநாத் ॥கசு॥

உத்தரஸ்யாவெ்யஶ்லேஷம் ஶ்ரூஷேனன்கிற ஸூத்ரத்தில் வித்யாவுத்தரமே ஸுக்ருதத்துக்கும் அஶ்லேஷம் சொல்லப்பட்டது । அக்நிஹோத்ராதி நித்யநைமித்திகங்களான ஸாஶ்ரமகார்யங்களும் ஸுக்ருதஸாரோநாக பூதங்களாகையாலே தத்ஜந்மங்களுக்கும் அஶ்லேஷ ப்ரஸக்திக்கையால் ஹரிமுமெவ இல்லாதவனுக்கு அநுஷ்டாநம் ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்கிற ஶங்கையால் ஸம்பந்தி: ॥

அக்நிஹோத்ராத்யாஶ்ரமகார்யமானது । வித்யானால் அநுஷ்டேயமா । உத । இல்லையாயென்று ஸம்ஶயம் । ஸுக்ருத து்ஷ்க்ருதங்களுக்கு அஶ்லேஷவிநாஶம் சொல்லுகையாலே அக்நிஹோத்ராத்யாஶ்ரமகார்யங்களும் ஸுக்ருதங்களாகையாலே தத்ஜந்மத்துக்கும் அஶ்லேஷம் ப்ரஸக்திக்கையால் நிஷ்பலங்களான அக்நி

ஹோத்ராதிகள் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதுகள் அன்றென்று பூர்வபக்ஷம்। இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அக்நிஹோத்ராதி து ।

துசப்தம் பூர்வபக்ஷவ்யாவர்த்தகம்। அக்நிஹோத்ராதியான ஸாதநமானது தத்கார்யாயைவ வித்யாஸித்திரூபகார்யாயைவ। வித்யாஸித்திரூபகார்யத்தின் பொருட்டே அநுஷ்டேயமென்றபடி। குத: தத்தர்சநாத்। தமேதம் வேதாநுவசநேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி। யஜ்ஞேந தாநேநேத்யென்கிற ச்ருதியாலே அக்நிஹோத்ராதி யஜ்ஞங்களுக்கு வித்யாஸாதநத்வம் த்ருஷ்டமாகையாலென்றபடி। வித்யையாவென்றால் நாள்தோறும் செய்யப்பட்ட நித்யநைமித்திககர்மத்தால் தெளிவு ப்ரமமளவாக வளரவேண்டியத்தால் அதற்காக ச்ருதியுக்தவர்ணாச்ரமகர்மம் ப்ராநுஷ்டேயம்। அப்படி அநுஷ்டியாவிடில் வித்யை உண்டாகமாட்டாதென்று கருத்து ॥

நநு இப்போது அக்நிஹோத்ராதிஸாதநங்களும் வித்யாஸாதநமென்று சொல்லப்பட்டது। வித்யாஸ்வத்திக்கு முன்னுள்ள ஸாதநங்களோவென்றால் அதுக்குள்ளே சிலது ஸாக்ஷமமாயும் சிலது ப்ரதிபந்தமாயுமிருப்பதால் வேறாஸாதநங்களில்லாத்தாலே ஸுஹ்ருத ஸாதுக்ருத்யமென்கிற ச்ருதிக்கு விஷயமேதென்றில்லையென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸூ, அதோந்யாபி ஹ்யேகேஷாமுபயோ: ॥கஎ॥

அத: வித்யாஸாதகமான அக்நிஹோத்ராதியஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் அந்யாபி உபயோ: வித்யாஸ்வத்திக்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள ஸாதநங்களுக்குள்ளே ஸுக்ருதங்களாதுர ப்ரதிபந்தத்தாலே பலத்தைக்கொடாததாயும் வேறுபட்டதாயுமுள்ள ஸாதநஜாதம் இருக்கிறதுதானே। ஏகேஷாம்। சில சாகிகளுடைய வசநமென்றபடி। ததாச ஸுஹ்ருத: ஸாது

ஸூத்ரமெங்கிற வசநமானது அக்நிஹோத்ராதிகர்மங்களுமாயும் முன்சொன்ன ஸாதுகர்மஜாதத்தை விஷயீகரிப்பதால் நிர்விஷயமன்றென்று கருத்து । கிஞ்சித்தாலே வித்யாரம்பத்துக்கு முந்தி பஹுகாலாநுஷ்டித ஸுக்ருதத்துக்குள் அநாரப்தகார்யமான ஸுக்ருதங்கள்போக ஶிஷ்டமுள்ள ஸுக்ருதங்களும் உத்தரபூர்வாகங்களில் வித்யாங்கத்வோபயுக்தஶிஷ்ட ஸுக்ருதாதிகளும் அஶ்லேஷவிநாஶஶ்ருதி விஷயங்களைக் கொண்டு ஸுஹ்ருத்ஸாதுக்ருத்யாமித்யாதி வசநங்களுக்கு விஷயங்களென்று கருத்து ।

அநுஷ்டிதகர்மத்துக்கு பலப்ரதிபந்தம் ஸம்பவிக்குமா । உத । மாட்டாதாயென்று ஸந்தேஹித்து ஸம்பவிக்கக்கூடுமென்கிற முன்சொன்ன அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் ॥

(ஸி) யதேவ வித்யயேதி ஹி ॥ ௧௮ ॥

ஹி யஸ்மாத் காரணாத் ॥ யதேவ வித்யயேதி யதேவ வித்யயா கரோதி । ததேவ வீர்யவத்தரமென்று உத்கீதோபாஸநத்தாலே க்ரதுஸம்ருத்த்யாதிகளுக்கு கர்மாதாரத்தால் ப்ரதிபந்தாபாவம் சொல்லப்பட்டதோ । அந்தக்காரணத்தாலே ப்ரதிபந்தகரஹிதமான ஸாதுக்ருத்யை உண்டென்று உக்தமாயித்து । ஆகையால் 'ஸுஹ்ருத்ஸாதுக்ருத்யாமிதி வசநத்துக்கு இங்சொன்னதே விஷயமென்று பாவம் ॥

அத்ராயம் விஶேஷ: ।

ஸர்வாபேக்ஷாதிகரணத்தில் கர்மங்களுக்கு அங்கபாவம் சொல்லப்பட்டது । இந்த அதிகரணத்திலும் கர்மங்களுக்கு அங்கபாவத்தை யெதற்காகச் சொல்லுகிறாரென்னில் ॥

உச்யதே । பூர்வவாதத்தில் வித்யைக்கு நைரபேக்ஷ்யத்தை ஶங்கித்து ஸாபேக்ஷத்வம் ஸாதிக்கப்பட்டது । இந்த அதிகரணத்திலேயென்னில் ஸுக்ருதாஶ்லேஷ ப்ரஸங்கத்தில் அக்நிஹோத்ராதிகளும் ஸுக்ருதமாகையாலே அதுகளுக்கு பரித்யாஜ்யத்வத்தை ஶங்கித்து அதுகள் அவஶ்யாநுஷ்டேயங்க

னென்று ஸாதிக்கப்படுகிறதாகையால் பௌநருக்த்யமில்லையெ
ன்று கருத்து ॥ ௧௦ ॥

ஸ. ஹோமேநக்ஷிதரோக்ஷயிகாயஸம்வ்ருதே ॥ ௧௧ ॥

அநாரப்தகார்யங்களான புண்ய பாபங்களுக்கு வித்யையாலே விநாஶம் சொல்லப்பட்டது பூர்வம் | இப்போது ஆரப்தகார்யங்களுக்கு வித்யாயோநிஶரீராவஸாநத்திலே யாவது | ப்ராரப்தகார்ய ஶரீராந்த்யாவஸாநத்திலாவ க்ஷயமென்கிற அம்ஶத்தை ஸ்வீகரிக்கிறதென்று ஸங்கதி ॥

ஆரப்தகார்யங்களான புண்யபாபங்கள் வித்யாயோநி ஶரீராவஸாநத்தில் க்ஷயிக்கிறதுகளா | உத | சரமஶரீராவஸாநத்திலாவது ஶரீராந்த்யாவஸாநத்திலாவதென்கிற அநியமோ | இதி ஸம்ஶய | யாவந்ந விமோக்ஷ்யே அத ஸம்பத்ஸ்யே என்று ப்ரஹ்மஸம்பத்துக்கு ஶரீரபாத விளம்பம் ஶ்ருதமாகையாலே வித்யோத்பத்தி ஶரீராவஸாநத்தில் தானே க்ஷயிக்கிறதுகளென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஹோமேநக்ஷிதரோக்ஷயிகாயஸம்வ்ருதே |

தர்ஶ்யம் புண்யபாபக்ஷயாவதிகம் | இதரே | ஆரப்தகார்யங்களான புண்யபாபங்களை | ஹோமேந | ஸமாநாதிவத்தாலே க்ஷபயித்வா | போக்கடித்து | அத | அநந்தரம் | ப்ராரப்தகர்மாவஸாநத்திலென்னபடி | ஸம்பத்யதே | ப்ரஹ்மவித்தானவன் ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறானென்னபடி | யாவந்நவிமோக்ஷ்யே என்கிற ஶ்ருதியும் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநத்தில் தானே மோக்ஷமென்பதத்தைச் சொல்லுகிறது | நிஷ்வணோபாயனுக்கு ப்ராரப்தங்களான புண்யபாபங்கள் எவ்வளவு ஶரீரங்களால் அநுபாவ்யங்களோ | தாவச்சரீரபரிக்ரஹத்தால் புண்யபாபங்களை அநுபவத்தால் நஶிப்பித்து ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்கிறானென்னு கருத்து | இந்த பாதத்திலுள்ள பதினொரு அதிகரணங்களுடைய அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்துக் காட்டுகிறார் தேஶிகர் ॥

ஆவ்ருத்த்யா ப்ரஹ்மத்ருஷ்ட்யாப்யஸக்ருத்ஸஹிதி ஸ்வாத்மநாஸ்வாத் ப்ரதீகே க த்வாமேகத்வி த்ருஷ்டி: ப்ரஸித்திரவிஹிதவேச ஸாஸநம் ப்ரத்யஹம் | யாவஜ்ஜீவம் நாசாதிகமயவதயோ ஹேத்ராக்ந்யாரப்யகார்யே காயகத்வம் ஸாஹாய்ய ப்ரதிஷ்டி கதிதவிஹாரப்யசாவேநஸ் ச மோக்ஷ: ||

ஆவ்ருத்த்யதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மவித்யை ஆவ்ருத்தியாய்க் கொண்டு ஸக்தியாயநமென்றும் | ஆத்மத்வோபாஸநாதிகரணத்தில் | அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மீயென்று உபாஸிக்கவேணுமென்றும் | ப்ரதீகாதிகரணத்தில் ப்ரதீகங்களான நாமாதிகளில் அஹம்க்ரஹமென்று உபாஸிக்கக்கூடாதென்றும் | ஆதித்யாதிமத்யதிகரணத்தில் | உத்கீதத்தில் ஆதித்யாதி த்ருஷ்டி பண்ணவேணுமென்றும் | ஆஸீநாதிகரணத்தில் ஆஸநத்தில் ஸ்த்தனாய் உபாஸிக்கவேணுமென்றும் ஆப்ராயணாதிகரணத்தில் வித்யாயோகி சரீரபர்யந்தம் ப்ரதிதிநம் இதை விதிக்கவேணுமென்றும் தததிகமாதிகரணத்தில் வித்யாமாஹாத்ம்யத்தாலே பூர்வோத்தராகங்களுக்கு அச்லேஷவிநாசாதியென்றும் இதராதிகரணத்தில் ஸுக்ருதாதிரூபமான புண்யத்துக்கும் அச்லேஷவிநாசங்கள் கூடுமென்றும் அநாரப்தகார்யாதிகரணத்தில் ப்ராரப்தகர்மத்துக்கு போகத்தாலே தானே நாசமென்றும் அக்நிஹோத்ராத்யதிகரணத்தில் வர்ணாச்ரமகர்மங்களுக்கு அவச்யாநுஷ்டேயத்வமும் ஹோமேநகவிதரேக்ஷபணாதி என்கிற அதிகரணத்தில் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநத்திலே முக்தியென்றும் ||௧௧||

அர்த்தங்களை இந்த பாதத்தில் சொன்னபடியை ஸங்க்ரஹித்தருளினார் தேசிகர் ||

இதி ஶ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்தஸங்க்ரஹணிப்ரகாஶிகாயாம்

சதுர்த்தாத்யாயஸ்ய ப்ரதம: பாத: ||

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ ஹயக்³ரீவாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீரங்கநாத யதீந்த்³ர

மஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமத்³பா⁴ஷ்யார்த²மணிப்ரவாளதீ³பிகாயாம்

சதுர்தா²த்⁴யாயஸ்ய த்³விதீய: பாத³: ॥

ஹரி: ஓம் ஶுப⁴மஸ்து ॥

வாங்மநஸி த³ர்ஶநாச்ச²ப்³தா³ச்ச ॥௧॥

இப்படி ப்ரத²மபாத³த்தில் ஸ்வதே³ஹவ்ருத்திஸமயத்தில் பாபாஶ்லேஷவிநாஶரூபமான வித்³யாமாஹாத்ம்யத்தை நிரூபித்து த்³விதீயபாத³த்தில் அர்சிராதி³க³திக்கு உபக்ரமமாயும் விநஶ்வரவஸ்துமான ஸ்வதே³ஹத்தில் நின்னும் உத்க்ராந்திரூபமாயுமுள்ள வித்³யாமாஹாத்ம்யத்தை விசாரிக்கிறதென்று பாத³ஸங்க³தி: ॥

இங்கு க³திக்கு உபக்ரமமான உத்க்ராந்தி சொல்லப்படுகையால் அதி⁴கரணஸங்க³தி: ॥

நநு வைராக்³யபாத³த்தில் ஜீவனுடைய ஜாக்³ரதா³த்³யவஸ்தை²களை நிரூபித்தபடியால் அத்துடன் சேர்த்தே காரணகளேப³ரவிஶ்லேஷரூபமான மரணத்தையும் சொல்லவேண்டியதாயிருக்க இங்கு சொன்னதற்கு கருத்தேதென்னில் ; உச்யதே ; ப்³ரஹ்மவித்தினுடைய உத்க்ராந்தியில் மூர்த⁴ந்யநாடீ த்³வாரமாக க³மநவிஶேஷம் சொல்லுகைக்காக வைராக்³யபாத³த்தில் ஸாமாந்யோத்க்ரமணத்தைச்சொல்லி இங்கு விஶேஷம் சொன்னபடி யென்றுகருத்து ॥

அஸ்ய ஸோம்ய புருஷஸ்ய ப்ரயதோ வாங்மநஸி ஸம்பத்³யதே மந: ப்ராண இத்யாத்³யுத்க்ராந்திஶ்ருதியானது வாகி³ந்த்³ரியத்துக்கு மநஸ்ஸில் ஸம்பத்தியை சொல்லுகிறதா । உத வாக்³வ்ருத்திமாத்ரத்துக்கு ஸம்பத்தியை சொல்லுகிறதாயென்று

ஸம்ஶயம் । வாக்யே ஜீவ: ப்ரக்ருதிகமல்லாமையாலே ப்ரக்ருதி ஜீவத்தில் ஸார்வஜ்ஞ்யம் கூடாதாகையால் வாக்யவ்ருத்திகாத்ருஶ்யத்தை சொல்லுகிறதென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

வாக்யாந்வயாத் ॥

வாக்யம் ஜீவவிஷயமானது ஜீவனில் ஸம்பத்தியை அடைகிறது । யத: ப்ரக்ருதாத் । விஷயேயோவாதிஸமயத்தில் ஜீவ: ப்ரவ்ருத்திரூபமாகையாலென்னபடி । வாக்யவ்ருத்திகாத்ருத்வத்துக்கு ஸம்பத்திசொன்னாலும் இது கூடலாமென்னில் । ஶ்ருத்யா ! ஆத்மநிஸம்பத்தே என்று விஷயத்துக்கே ஜீவஸம்பத்தியை சொல்லுகிற ஶப்தத்தாலென்னபடி । வாக்யவ்ருத்தி ஸம்பத்திபக்ஷத்திலேயென்றால் அத்தை சொல்லுகிற ஶப்தமில்லாத்தாலே காரணத்தில் ஸம்பத்த்யாஸார்வஜ்ஞ்யதோஷம் தாத்ருஶமாகையாலும் வாக்யவ்ருத்திபக்ஷம் கூடாது । இங்கு ஸம்பத்திஶப்தம் ஸம்போதவாமாகையாலே காரணத்தில் லயத்தை சொல்லவில்லை । ஆகையால் விரோதமில்லையென்றுகருத்து ॥

ஸூ. ப்ரதிஜ்ஞாஸித்தேர்லிங்கமாஶ்மரத்ய: ॥ உ ॥

யத: யாதொருகாரணத்தாலே விஷயத்துக்கு ஜீவனோடே ஸம்யோகமோதம் ஸம்பத்திஶப்தார்த்த: । லிங்கம் ஜ்ஞாநா । ப்ரதிஜ்ஞா । அந்தகாரணத்தாலே ப்ராப்த । ஸர்வேந்த்ரியங்களும் வாக்கை அநுஸரித்து ஜீவனில் ஸம்யோகிக்கிறதுகளென்கிற அர்த்தத்தை சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநாத்மஸம்பந்த தேஜ: — ப்ராணஸ்ஸம்பத்திரியே ஜீவனிஸம்பத்யேதே என்கிற ஶ்ருதிவசநமேவமென்று கருத்து ॥ க ॥

ஸூ. ஜ்ஞாந: ப்ராணஉத்க்ராந்தராத் ॥ ௩ ॥

வாக்யஜீவஸம்பத்தே ஜீவ: ப்ராணஉக்தி ஶ்ருதிஷு ஜீவத்தை அநுஸரித்து விதிக்கிறதால் ஸங்கதி: ஸூத்ரகா ॥

ஜீவ: ப்ராணியென்கிற ஶ்ருதியில் ப்ராணஶப்தத்தால் ஜீவன்சொல்லப்படுகிறது । ப்ராணநு தானென்று ஸம்ஶயம் ப்ராணனுக்கு ஜீவ: ப்ரக்ருதிஸம் ஜீவனில் யில்லாதபோதிலும்

அந்நமயம்ஹி ஸோம்ய மந:யென்று மனஸ்ஸுக்கு அந்நவிகாரத்வம் ச்ருதமாகையாலும் அந்நசப்தவாச்யமான ப்ருதிவிக்கு ஜலம் காரணமாகையாலே ஆபோமய: ப்ராண: என்கிற ச்ருதியால் ப்ராணனுக்கு ஜலோபாதகத்வம் தோற்றுகையாலும் ஸாமாந்ய ப்ராண ப்ருதிவ்யாதிதேவதைகளான தத்த்வங்களில் ஸாமாந்ய மனஸ்ஸம்பத்தியுக்தியாகிறபடியால் ப்ராணஸம்பத்தால் தத்த்வங்கள் சொல்லப்படுகிறதுகளென்று பூர்வபக்ஷம். இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

தந்மந: ப்ராண உத்தராத் ॥

தந்மந: ஸர்வேந்த்ரியயுக்தமான மனஸ்ஸானது ப்ராணனோடே ஸம்யோகிக்கிறது. குத:? உத்தராத் வாங்மனஸி ஸம்பத்யதேயென்கிற வாக்யம்போல் மந: ப்ராணேயென்கிற உத்தரவாக்யமும் ஸ்வவ்ருத்தி ப்ராணனோடு மனஸ்ஸம்யோகத்தை சொல்லுகிறபடியாலேயென்று கருத்து. இங்கு அந்நமயம்ஹி ஸோம்ய மந: ஆபோமய: ப்ராண: என்கிற ச்ருதியால் மந: ப்ராணங்களுக்கு மந:ப்ரக்ருதிகத்வமென்ன அப்ப்ரக்ருதிகத்வமென்ன இவைகள் சொல்லப்படவில்லை. ஏனென்றால் மனஸ்ஸு அஹங்காரஜந்யமாகையாலும் ப்ராணனாகாசஜந்யமாகையாலும் அந்நத்தால் மன ஆப்யாயனமும் ஜலத்தால் ப்ராணாப்யாயனமும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் ஸ்வவ்ருத்தி ப்ராணனிடத்தில் மனஸ்ஸு ஸம்யோகிக்கிறதென்று ஸித்தம் ॥ ௩ ॥

ஸோऽத்யக்ஷே ததுபகமாதிப்ய: ॥ ௪ ॥

மந: ப்ராணே ப்ராணஸ்தேஜஸி என்கிற ச்ருதிக்ரமத்தை அநாதரித்து விசிப்பதால் ஸம்கதி: ஸ்புடா ॥

அந்த ப்ராணன் தேஜஸ்ஸில் ஸம்யோகிக்கிறானா? உத ஜீவனிடத்திலென்று ஸம்சயம். ப்ராணஸ்தேஜஸியென்று வசநத்தாலே தேஜஸ்ஸில்தானே ஸம்யோகிக்கிறானென்று பூர்வபக்ஷம். இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸோऽத்யக்ஷே ததுபகமாதிப்ய: ॥

ஸ: இந்த்ரியஸம்யுக்தேநாவிஶிஷ்டேந ப்ராணஸ்து அத்யக்ஷே கரணாத்யக்ஷேண ஜீவனிடத்தில் ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறான் । குத: । ததுபகமாதிப்ய: । அந்த ஜீவனிடத்தில் ப்ராணனுக்கு ஸந்நிதாநத்தில் சேர்க்கையும் அதற்குமுன் ஜீவாதீநமான ப்ரவ்ருத்திகளும் ஶ்ருதிஸித்தங்கள் । ஆக இந்த உபகமாதிகளாலென்னபடி ஶ்ருதிகளாவன ஏவமேவேமமாத்மாநம் அந்தகாலே ஸர்வே ப்ராணா அபிஸமாயந்தி । தமுத்க்ராமந்தம் ப்ராணோऽநூத்க்ராமதி । கஸ்மிந்து ப்ரதிஷ்டிதே ப்ரதிஷ்டாஸ்யாமீத்யாதிகள் । இந்த ஶ்ருதிகளுக்கு விரோதம் வாராமைக்காக உபகமாதிகளாலே ஜீவனிடத்தில் ப்ராணனுக்கு ஸம்பத்தியை அங்கீகரித்து அநந்தரம் ப்ராணஸ்தேஜஸியென்கிற ஶ்ருதியின் ப்ரகாரம் தேஜஸ்ஸில் ஸம்பத்தி சொல்லுகை உசிதமென்று கருத்து । இத்தால யமுநாஸாகரம் ப்ராப்தியென்றால் கங்காஸம்யுக்தமாய்க்கொண்டு யமுனை ஸாகரத்தை அடைகிறது பொருளாறுப்போலே ப்ராணஸ்தேஜஸி என்கிற ஶ்ருதிக்கும் பூதஸம்யுக்தனாகவே தேஜஸ்ஸோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறது ப்ராணனென்று உக்தமாயித்து ॥ ௪ ॥

ஸூ. பூதேஷு தச்ச்ருதே: ॥ ௫ ॥

ப்ராணஸ்தேஜஸியென்று ஜீவஸம்யுக்தனான ப்ராணனுக்கு தேஜஸ்ஸில் ஸம்பத்தி சொல்லப்பட்டது । அந்த ஸம்பத்தியானது தேஜோமாத்ரத்தில்தானோ பூதாந்தரங்களோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டங்களான தேஜஸ்ஸில்தானோவென்று விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸம்ஶய: । ப்ராணஸ்தேஜஸி என்கிறவிடத்தில் ப்ராணவிஶிஷ்ட ஜீவனுக்கு தேஜோமாத்ரத்தில் ஸம்யோகம் சொல்லப்படுகிறதா । உத பூதாந்தரஸம்யுக்தமான தேஜஸ்ஸில் ஸம்யோகமாயென்று ஸம்ஶயம் । தேஜஸியென்கிற வசநத்தாலே தேஜோமாத்ரத்திலென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

பூதேஷு தச்ச்ருதே: ॥

பூதேஷு ப்ராணவிஶிஷ்ட ஜீவன் பூதஸூக்ஷ்மங்களில் ஸம்பன்னனாகிறான் । குத: । தச்ச்ருதே: । ப்ருதிவீமய: ஆபோமய:

தேஜோமய: என்று ஸஞ்சரிக்கிற ஜீவனுக்கு ஸர்வஸப்ததத்வ ஸம் ஶ்ருதி ஸித்தமாகையாலென்னபடி । இத்தால் இதர ஶப்த ங்களோடு ஸம்ஸ்ருஷ்ட தேஜஸ்ஸில் ப்ராணஸம்யுக்தஜீவனுக்கு ஸம் பத்தி என்றுயித்து ॥

ஸூ. தேகஸ்மிந்தர்ஶயதோ ஹி ॥ ௬ ॥

ந ஏகஸ்மிந் ஏவஸம்ஸ்ருஷ்டஶப்தங்கள் ப்ரத்யேகம் கார் யாக்ஷமங்களாகையாலே ஏகைகஶப்தத்தில் க்ரமமாக ஸம் ஶ்லேஷிக்கிறதென்கை கூடாது । அதெங்ஙனேயென்னில் । தர்ஶய தோஹி । ப்ரத்யேகமாக காயாக்ஷமங்களென்கிற அர்த்தத்தை ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிரண்டும் காண்பிக்கிறதுகளென்னபடி । ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாவன । தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி । நாநாவீர்யா: ப்ருதக்பூதா: ததஸ்ஸம் ஹதிம்விநா । நாஶக்நுவந் ப்ரஜாஸ் ஸ்ரஷ்டுமஸமாகம்ய க்ருத்ஸ்நஶ: । இத்யாதிகள் । ஆகையாலே ப்ராணதேஜஸ்ஸியென்று தேஜஶ்ஶப்த த்தாலே ஶப்தாந்தரஸம்ஸ்ருஷ்டமான தேஜஸ்ஸே சொல்லப்படு கிறதென்று கருத்து ॥ ௭ ॥

ஸூ. ஸமாநாசாஸ்ருத்யுபக்ரமாதம்ருதத்வஞ்சாநுபோஷ்ய ॥ ௭ ॥

ஶாஸ்ரவிசார க்ஷிதி: । இந்த உத்க்ராந்தியானது வித்வானுக்கும் அவித்வானுக்கும் ஸமானமா । உத வித்வானுக்கு விஶேஷா । யென்று விசிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி: ॥

ஸங்கதியில் கண்டபடி ஸம்ஶய: । வித்வானுக்கு இங்குதா னே அம்ருதத்வப்ராப்தி ஶ்ருதி இருப்பதால் அவித்வானுக்குத்தா னென்று பூர்வபக்ஷ: । யதாஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே காமா யேஸ்ய ஹ்ருதி ஶ்ரிதா: । அத மர்த்யோம்ருதோ பவத்யத்ர ப்ரஹ்ம ஸமஶ்நுத இயென்று வித்வானுக்கு இங்குதானே அம்ருதத்வம் ஶ்ருதமாகையால் இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸமாநாசாஸ்ருத்யுபக்ரமாதம்ருதத்வஞ்சாநுபோஷ்ய

ஸூ த்ரார்த: ஆஸ்ருத்யுபக்ரமாத் அர்சிராதிகதிப்ர ரம்பணம் ஸமாநா । வித்வானுக்கும் அவித்வானுக்கும் உத்

ஸ்தானியானது ஸந்நிதி । ஸம்பந்தஸ்மாத்வ ஏவோஸ்ய । ஸம்பந்தமென்னுகருத்து । ஸர்வ ஸ்ரீகரம் । ஸமர்த்த ப்ராக்த்யோ தாகவதி யென்று இங்கு சொல்லப்பட்ட ஸர்வ ஸ்ரீகரமானது ஸம்பந்தமாக வ । ஸம்பந்தமாவது ஸரீரஸம்பந்த யாதிதானமைகளில் அது களிருக்கும்போது காலாதிவிஸேஷாதிஸம்பந்தமாயும் உபாஸநவிஷ திரமாயுமுள்ள யாதொரு ஸர்வஸ்ரீகரமுண்டோ அதுதானிங் கே அடையப்படுகிறதேதவிர ஜீவஸம்பந்தியென்கிறது கிடையாது விதானுக்கு ஸம்ருத்திமதியாலே ப்ரஹ்மஸ்தானம் ஸம்பத்தியா கையாலே இங்கு ஸம்பந்தசொன்னால் ஸம்பத்திவிரோதம் வருகையா லே அதுவாருவைக்காக கீழ்சொன்ன ஸம்பந்தமே ஸமர்த்த ப்ராக்த தோகவதி யென்கிற ஸம்பத்திக்கு ஸம்பந்தமென்று கொள்ளவே ணுமென்று கருத்து । ஸம்பத்யம்போவென்னால்—

யதாஸேவ்ய ஸம்பத்தே காலேயஸ்ய ஹ்ருதி ஸ்திதா: ।
ஸமர்த்த ஸர்வ தோகவதி । ஸத ப்ரஹ்மஸம்பத்தே ।

ஸம்ப்ரதாய: । ஸூர்யாதிகளான காலேகயாதிகள் யெந்த காலத்தில் விடப்படுகிறதோ அந்த காலத்தில் தானே உபாஸந ஸாரூப்யமாகையாலே । ஸம் । காலாதிவிஷேஸநாநுஸாரம் ஸம்பத் । ஸத ஸர்வ தோகவதி பாராவஷணவன் இங்குதானே ஸர்வத ஸ்வரூபமான உபாஸநத்தை அடைகிறான் ப்ரஹ்ம ஸம்பத்தே । ஸம்ருத்திமதியாலே தேஹவிஸ்லேஷத்தில் ப்ரஹ்ம த்தை அடைகிறான் யென்றுகருத்து । இதில் யோஜநாஸாரம் ஸத ப்ரஹ்மஸம்பத்தே । இங்குதானே உபாஸநத்தில் நிரதிஸய போக்யஸம்பத ப்ரஹ்மாநுபவதியென்று ஸம்பந்தம் ॥

வி. தஸ்வீகே: ஸம்ஸாரவ்யபதேஸாத் ॥௩॥

தத் । அந்த ஸர்வ ஸ்ரீகரமானது கீழ்சொன்ன ப காரமே தவிர ப்ரகாரங்கரமன்று । கத: । தஸ்வீதே: ஸம்ஸாரவ்ய பதேஸாத் । தஸ்வீதியாவது ப்ரஹ்மப்ராப்திவிருத்தமென்கபடி । ஸம்ஸாரவ்யபதேஸாத் । ஸரீரஸம்பந்தரூபம் ஸம்ஸாரம் வ்யபதிஷ்டமாகையாலென்கபடி । ததாஹ ஸம்ருத்திமதியால் தே

ஶவிஶேஷத்தை அடைந்து யெவ்வளவுக்குள்ளே ப்ரஹ்மம் அடை யப்படுகிறதோ । அதுவரையிலும் ஶரீரஸம்பந்தமுண்டு ஸம் ஸாரஸம்பந்தமுள்ளதாகையால் இங்குச்சொன்ன உக்தி உக்தம் காணே யென்றுகருத்து ॥

ஸூக்ஷ்மதேஹத்தில் நின்னும் உத்க்ராந்தனானவனுக்கு ஶரீ ரஸம்பந்தம் யெப்படியென்கில் ஸூத்ரம் ॥

ஸூ. ஸூக்ஷ்மம் ப்ரமாணதஶ்ச ததோபலப்தே: ॥௯॥

ஸூக்ஷ்மம் ஸூக்ஷ்மஶரீரமநுவர்த்திக்கிறது । இந்த அநு வர்த்தநம் அர்ச்சிராதிமார்க்கப்ரவேஶத்தாலே பாதம் தோண வில்லை । கிந்து ப்ரமாணத: । ப்ரமாணத்தால் ததோபலப்தே ஶ்ச । ஸூக்ஷ்மஶரீரவத்தயா உபலப்தியாலுமென்றபடி । ப்ரமா ணமாவது அர்ச்சிராதிமார்க்கமாக மதனான வித்வானுக்கு வரு ணம் ஸம்வாதமானது சந்த்ரம் ப்ரத்யாஸ । ஸத்யம் ப்ரத்யாஸ । இத்யாதியால் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலே அந்த ஸம்வாதம் தேஹரஹி தனுக்கு அஸம்பாவிதமாகையால் ஸூக்ஷ்மஶரீர மநுவர்த்திக் கிறதென்று கருத்து ॥

ஸூ. நோபமர்த்தேநாத: ॥௧0॥

அத: கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களாலேதான் । நோபமர்த்தே ந । அமர்த்யத்வாம்ருதத்வமென்கிற வசநம் ஶரீரோப மர்த்தத்தாலுண்டான அமர்த்யத்வத்தை சொல்லவில்லை । உபாஸ நாரம்பாதி ரப்ராம்ருதத்வத்தையே சொல்லுகிறதென்றபடி ॥

ஸூ. அஸ்யைவ சோபபத்தேரூஷ்மா ॥௧௧॥

அஸ்ய ஸூக்ஷ்மஶரீரத்துக்கு உபபத்தேஶ்ச அவிர்ப்ப்ர மாணங்கள ப்ரத்யாக்ஷியாலுமென்றபடி இத்தால் தேஹஸம்பந்தோ பமர்த்தத்தாலுண்டான உக்தியன்று । ஸூக்ஷ்மதேஹஸஹவாஸத் தில் ப்ரமாணம் யேதென்கில் ஊஷ்மா உத்க்ராந்த ப்ராணனான வி த்வானுடைய ஸ்தூலஶரீரதேஹத்தில் தோணுகிற ஊஷ்மா வானது ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தினுடைய தர்மமேதவிர ஸ்தூலதே

ஸத்திலுடைய ஶாணமந்து । ஏதெனன்னால் ஸூக்ஷ்மதேஹத்தில் தேஶாந்தரத்தில் உஷ்ணஸ்பர்ஶமுபலப்தியில்லாத்தாலென்று கருத்து । இப்படி வித்வானுக்கும் அவித்வானுக்கும் ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தோடே உத்க்ராந்தியை அடைகிறானென்னுகருத்து ॥

ப்ரதிஷேதாதிதி சேந்ந ஶாரீராத் ஸ்பஷ்டோ ஹ்யேகேஷாம் ॥கஉ॥

திரும்பவும் வித்வானுக்குஉத்க்ராந்தியில்லையாதென்னுஶங்கித்து பரிஹரிக்கப்படுகிறது ।

வாஜஸநேயகத்தில் ஸவஸ் தாவேஜா மாத்ராம் ஸமப்யுதாநம் என்னுதுடங்கி இதி நு காமயமாநம் என்னருதியாக அவித்வானுடைய உத்க்ராந்தி ப்ரகாரத்தையும் லோகாந்தரகமநத்தையும் பாநராவ்ருத்திப்ரகாரத்தையும் சொல்லி அதா காமயமாநம் ந தஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி ப்ரஹ்மைவஸந் ப்ரஹ்மாப்யேதி யென்று வித்வானுக்கு உத்க்ராந்தியை ப்ரதிஷேதிக்கையாலே இங்கே ஜீவஸ்ஸ்ரோத்யகமனையாலே கீழ்சொன்ன அர்த்தம் கூடாது । இதிசேத் । யென்றுசொல்லில் । ந । அதுகூடாது முன்சொன்ன உத்க்ராந்தி வித்வானுக்கும் கூடுமென்னபடி । குதம் ஶாரீராத் । ஶாரீரனை ஜீவனிடத்தில் நின்னும் ப்ராணங்களுக்கு விஶேஷமானது, ந தஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி யென்கிற ஶ்ருதியில் நிஷித்தமாகையாலென்னபடி । தஸ்ய அகாமயமானனுடைய வித்வானுடைய ப்ராணங்கள் தேஹாத் உத்க்ராந்திதன்னை விட்டுப் பிரிகிறதுகளில்லை । கிந்து ஜீவயாத்ராமத்தால் போகிற வித்வானுக்கு உபகாரகங்களாக கூடவே போகிறதுகள் என்னு அர்த்தம் । இத்தால் ஜீவோத்க்ராந்திநிஷேதமன்னென்னு கருத்து । ஸ்பஷ்டோ ஹ்யேகேஷாம் । இந்த அர்த்தம் மாத்யந்திநஶாகிகளுடைய பாடத்தில் ஸ்பஷ்டமாகவே காணப்படுகிறது । யோகாமோ நிஷ்காம ஆப்தகாம ஆத்மகாம: ந தஸ்மாத் ப்ராணா உத்க்ராமந்தி என்னு தஸ்மாத் ஶப்தம் பஞ்சம்யந்தமாகையால் காண்வபாடத்திலுள்ள ந தஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி என்கிறவிடத்தி

னாய் ஷஷ்ட்யந்தமான த்ருஶப்தம் ப்ரத்யாஸந்நமென்று நிரூபிக்கப்படுகிறதென்று கருத்து । சகார ஸமுச்சயத்தாலே ஸம்ஸ்காரத்ரயமுபலக்ஷிதமென்னபடி ஆத்மகாரம் । பரமாத்மஸம்பந்தாதிகாரமென்னபடி ॥

ஸூ. ஸாம்பராயே ॥௨௭॥

வித்வானுக்கு தேஹவியோகமுடிவு வழியாக உத்க்ராந்தியானது ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தோடே யென்கிறபடி யெங்கனேயென்னில் உபாஸநத்தை ஸாதநமாயுள்ள ஸம்ஸாரஸம்பந்தமும் ப்ரஹ்மஸம்பந்தத்தை தடையாகிலும் ஸாதநமத்ரிகி । ॥௫॥

ஸாம்பராயாதிகரணம் ॥

கர்மங்களோடும் ப்ராணன்களோடுங்கூடின காரணாத்மாக்களுக்கு உத்க்ராந்தியில் தேஜ: பரஸ்யாம் ஸுக்ருத துஷ்க்ருதங்களில் ஸம்பந்தி சொல்லப்பட்டது । அப்படிப்பட்ட ஸம்பந்தி வித்வானுக்கு கிடையாதென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கப்பட்டது இப்போது அந்த ஸுக்ருதது்ஷ்க்ருதங்கள் ஜீவபரிஷ்வக்தங்களாய்க் கொண்டு அவனவன் செய்த கர்மத்தையும் வித்யையையும் அநுஸரித்து தங்களுடைய கார்யத்தின் பொருட்டு போகிறதுகளா । உத பராத்மாவினிடத்தில் ஸம்பந்தங்களாகிறதுகளா என்று விசாரிக்கப்படுகிறதுகளென்று ஸங்கதி ॥

ஸங்கதியில் கண்டபடி ஸம்ஶயம் । பரதேவதாஸம்பத்தியில் ஸாதநஃஸாதநஸாத்ய கார்யமில்லாததாலே அந்த உபஸம்ஹாரத்தை அநுஸரித்து அவனவன் கர்மத்துக்கும் வித்யைக்கும் அநுகுணமாகவே ஸுக்ருதது்ஷ்க்ருதங்கள் போகுறதுகளென்று பூர்வபக்ஷம் । தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாமென்கிற ஶ்ருதிக்கு உபபத்தியென்னவென்னில் ஸர்வஸத்த்வங்களும் பரதேவதாகார்யகேவலஸ்தாநங்களாகையாலே ஸர்வஸ்தாநமும் பரஸ்யாம் தேவதாயாமென்று சொல்லப்படுகிறதென்று உபபத்தி । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. தாநி பரே தயோஸ்ஸாம்யாத் ॥௧௪॥

தாநி ஜீவாஶ்ரிதங்களான ஸுக து:க்கங்கள் பரமேஶ்வரனிடத்தில் ஸம்பவங்களாகிறதுகள் । தயோஸ்ஸாம்யாத் । தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாமென்று தானே ஶ்ருதி சொல்லுகிறது இந்த ஶ்ருத்யநுஸாரேண ஏகமாகைக்காக உக்தந்யாயஜநிதாயா ஸமவ்யாப்திதானே ஜீவனுக்கு பரமாத்ம ஸம்பத்தியில் ப்ரயோஜநமென்று ஸூசிக்கை உசிதம் ॥ ॥௯॥

ஸூ. அவிபாகேந த்ருஷ்டத்வாத் ॥௧௫॥

இந்த கீழ்ச்சொன்ன பரமாத்மாவிடத்தில் ஸம்பத்தியானது ப்ராக்ருதலயம்போல் காரணாபத்திரூபமோ । உத நதீஸமுத்ராதிபோலே அவிபாகரூபமோவென்று விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸம்ஶய: ॥

இந்த ஸம்பத்தியானது லயரூபமோவா । உத அவிபாகரூபமோவாவென்று ஸம்ஶயம் । பரமாத்ம ஸர்வகாரணமாகையாலும் அதில் ஸம்பத்தி சொல்லுகையாலும் காரணாபத்திதானென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அவிபாகேந த்ருஷ்டத்வாத் ॥

யதா நத்ய: ஸ்யந்தமாநா: என்கிறவிடத்தில் ஶ்ருதமான ஸம்பத்திஶப்தத்துக்கே ஸ்வரூப அநாஸங்கம் கூடுகையாலே அநேக இடங்களிலே ஓரே ப்ரகரணத்தில் அநாஷ்டஶப்தத்துக்கு அர்த்தபேதம் சொல்லுவதில் ப்ரமாணமில்லாததாலே இங்கும் அவிபாகமே ஸம்பத்திஶப்தத்துக்கர்த்தம் । அவிபாகமாவது ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரமென்று கருத்து । குத: த்ருஷ்டத்வாத் । வாக்யஶேஷே வசநமில்லாமையாலென்னபடி । ததா ச ஜீவபரிஶுத்தங்களான ஸுகது:க்கங்களுக்கு பரமேஶ்வரனோடே அவிஶ்லேஷமே ஸம்பத்தியென்று ஸித்தம் ॥ ॥௭॥

௧௭. ததோகோऽக்ரஜ்வலநம் தத்ப்ரகாசிதத்வாரோ வித்யாஸாமர்த்யாத்
தச்சேஷகத்யநுஸ்ம்ருதியோகாச்ச ஹார்தாநு
க்ருஹீதச்சதாதிகயா ॥௧௭॥

இந்தப்ரகாரம் ம்ருத்யுவக்த்ரம்வரை வித்வானுக்கும் அவித்வானுக்கும் ஸமானமாக உத்க்ராந்திப்ரகாரம் சொல்லப்பட்டது । இப்போது வித்வானுக்கு விசேஷம் சொல்லப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி ॥

சதஞ்சைகா ச ஹ்ருதயஸ்ய நாட்ய: தாஸாம் மூர்த்தாநமபிநிஸ்ஸ்ருதைகா தயோர்த்வமாயந்நம்ருதத்வமேதி । விஷ்வங்ஙந்யா உத்க்ரமணே பவந்தி என்கிற ச்ருதியில் நூற்றொருவதான மூர்த்தன்யநாடிவழியாக வித்வானுக்கு கமனமென்னு சொல்லுகிற நியமம் கூடுமா கூடாதாவென்னு ஸம்சயம் । நாடிகள் அதிஸூக்ஷ்மமாகையாலே விவேசித்து அறிகை அசக்யமாயிருப்பதால் நியமம் கூடாது । கிந்து இந்த வசநம் யாத்ருச்சிகியான மூர்த்தன்யநாடீகதியை அநுவதிக்கிறதென்னு பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ததோக: + சதாதிகயா ॥

வித்யாஸாமர்த்யாத் ஹார்தப்ரபோத்ஸாஹாராயண ... தத்வித்யாஸாமர்த்யத்தாலே தச்சேஷகத்யநுஸ்ம்ருதியோகாச்ச । அந்த வித்யைக்கு அங்கபூதையான அர்ச்சிராதிகதிசிந்தநத்தாலும் ப்ரீதனான ஹார்தாநுக்ருஹீத: । ஹ்ருதயகுஹாவர்த்தியான பகவானாலே அநுக்ருஹீதனாகிறான் । அந்த ஹார்தாநுக்ரஹத்தால் । ததோக: । அந்த ஜீவஸ்தானமான ஹ்ருதயமானது । அக்ரஜ்வலநம் । ப்ரகாசிதாக்ரமாக ஆகிறது । தத்ப்ரகாசிதத்வார: । இப்படி கீழே காண்பித்தப்ரகாரமாக பரமேச்வரனால் ப்ரகாசிதமான நாடீத்வாரத்தை உடையவனாய்க்கொண்டு சதாதிகயா । நூற்றொருவதான மூர்த்தன்யநாடீவழியாக வித்வான் போகிறானென்னபடி । பரமாத்மாவுக்கு ஹார்தத்வம் எப்படியென்னில் ஐச்வர்யாசீவாயாமசேஷ்ய பரமாத்மா வ்யவஸ்தித: என்னும் ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்ட: என்கிறபடியே

ஸாரூப்யமும் கூடும் । தயா ச ஸுஷும்நா நாடியானது । சரீரஸ்தங்களான நாடிகளிலேயிருந்தாலும் உபாஸநாஸாமர்த்த்யஹார்த்தானுக்ரஹத்தால் ப்ரகாசிக்கப்படுகையாலே அந்த நாடிவழியாக வித்வான் ஸுகமாய் போகிறானென்று கருத்து ॥ ॥ ௮ ॥

ஸூ. ரச்ம்யநுஸாரீ ॥ ௧௭ ॥

ஹ்ருதயப்ரதேசத்திலிருந்தும் மூர்த்தந்யையான ஸுஷும்நா நாடிவழியாக நிர்க்கதனான வித்வானுக்கு ஆதித்யரச்மியை உபக்ரமித்து மார்க்கம் விதிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

அத யத்ரைதத் அஸ்மாச்சரீராத் உத்க்ராமதி அதைதைரேவ ரச்மிபிரூர்த்வ ஆக்ரமதே என்கிறபடியே வித்வான் ஸூர்ய ரச்மியை அநுஸரித்தே போகுமென்கிற நியமம் கூடுமா கூடாதாவென்று ஸம்சயம் । நிசியில் ம்ருதனான வித்வானுக்கு ஆதித்யரச்ம்யநுஸரணம் அஸம்பாவிதமாகையாலே ரச்மியை அநுஸரித்தே போகுமென்கிற நியமம் கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம் । ரச்மியை அநுஸரித்துப் போகிறானென்பதை சொல்லுகிற வசநம் பக்ஷப்ராப்தமான ப்ராப்தியை அநுவதிக்கிறது இதி । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ரச்ம்யநுஸாரீ ॥

ரச்மியை அநுஸரித்தே வித்வான் போகிறானென்கிற நியமம் கூடும் । ஏனென்னால் நிசியிலும் நிதாகஸமயத்தில் ஊஷ்மோபலம்பமாகையாலே । தத்காரணமான ரச்மி ஸம்பந்தவிஷயத்தில் ஸந்தேஹமில்லை । ஹேமந்தகாலராத்ரியில் ஊஷ்மாவுக்கு ஹிமாபிபவத்தால் உபலம்பமில்லாவிட்டாலும் க்ரீஷ்மத்தில் ரச்மி ஸம்பந்தாங்கீகாரம்போல இங்கும் கூடும் । ஆகையால் ராத்ரிகாலத்திலும் ரச்மி ஸம்பவிப்பதால் ரச்மியை அநுஸரித்து கமநநியமம் கூடும் பக்ஷப்ராப்தாநுவாதத்தாலே நியமம் கூடாதென்னால் அதச்சாயநேபி தக்ஷிணேயென்று ஸூத்ரகாரருக்கு விரோதம் வருமென்று கருத்து ॥ ॥ ௬ ॥

ஸி. நிஸ்ப்ருஹேஷ்வபி ஸம்பந்தஸ்ய ப்ராப்திஷு ஹேதுத்வாத் உபபத்தி ॥ கஅ ॥

நிஸ்ப்ருஹனுக்குக்கூட ப்ரதிபாத்யமான ஸம்பந்தஜ்ஞானம் ஸஹஜமாயிருக்கட்டுமே அப்படியிருந்தாலும் பந்தவித்துக்களுக் கு நிஸ்ப்ருஹம் ஸாக்ஷாத்கரிக்கமாகையாலே அவர்களுக்கு நிஸ்ப்ருஹ னமே ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்கிற ஶங்கையால் ஸம்பந்தி: ॥

நிஸ்ப்ருஹனான விதானுக்கு பந்தப்ராப்தி உண்டா இல்லை யா என்று ஸம்ஶயம் । ஶிவாய ஶரீரக்ஷய உத்தாரணமேவ । ப்ரத்யக்ஷம் ப்ராஹ்மணம் ப ஶாஸ்த்ரம் । விபரீதஜ்ஞானம் ப்ரத்யக்ஷம் । என்று நிஸ்ப்ருஹம் ப்ரதிபத்தவ்ய ஶுபோதிதமான தர்மமாகையாலே நிஸ்ப்ருஹனுக்கு பந்தப்ராப்தி இல்லையென்று பூர்வ பக்ஷம் இத்தை ஶங்கித்து நிரஸிக்கிறார்

நிஸ்ப்ருஹேஷ்வபி । நிஸ்ப்ருஹனுக்கு பந்தப்ராப்தியில்லை என்று சொல்லவொண்ணாது । குத: । ஸம்பந்தஸ்ய ப்ராப்தி ஹேதுத்வாத் । அநாதிகாலங்களான ஸஞ்சிதகர்மஸம்பந்த ங்கள் வித்யாவிஷயங்களாயிருந்தாலும் ஸ்வரூபகாரணமான கர்ம ஸம்பந்த ப்ராப்திஹேதுத்வமாகையாலே ப்ராப்திஹேதுஸா தனமான ஜ்ஞானத்திலும் ஸம்பவிக்கக்கூடுமாகையாலே இதற்குமே ல்பட்ட பந்தகமில்லாத்தாலும் நிஸ்ப்ருஹனுக்கும் பந்தப்ரா ப்தியில் விவாதமில்லை । உபபத்தி । ஸம்ஸ்தானம் தேவவிஷம் என் கிற ஶ்ருதியே இந்த அர்த்தத்தை காண்பிக்கிறது, நிஸ்ப்ருஹ நிவ்ருத்தமானது ஶ்ருதிஸித்தமாகையாலே விரோதமில்லை । கO ।

ஸி. ஈச்வராய நம உபேக்ஷிதேன ॥ கக ॥

உபேக்ஷணாய நஸ்ப்ருஹனுக்குங்கூட பந்தஹேதுக்களில்லாத் தாலே பந்தப்ராப்தியில்விவாதமில்லை । உபேக்ஷணாய நஸ்ப்ருஹனுக்கு ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் நிவர்த்திக்கும் விஷயம் । விதானுக்கு ஆவ்ருத்தியில்லாத்தாலே ஆவ்ருத்தி வரும் ஶ்ருதிஸித்தமென்று கருத்து ॥

நநு । யத்ர காலே த்வநாவ்ருத்திமாவ்ருத்திம் சைவ யோகிந: இத்யாதி ஸ்ரீகீதாவாக்யத்தாலே ப்³ரஹ்மநிஷ்டரான வித்³வானுக்கு அநாவ்ருத்தி ஸாதநாவ்ருத்திகளுக்கு ஹேதுபூதமான காலவிசேஷம் சொல்லப்படுகையால் தக்ஷிணாயநம்ருதனுக்கு ஆவ்ருத்தி தோற்றுகிறதென்கிற சங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸூ. யோகிந: ப்ரதி ச ஸ்மர்யதே ஸ்மார்த்தே சைதே ॥ ௨௦

யோகிந: ப்³ரஹ்மவித்³யாநிஷ்டர்களைக்குறித்து ஸ்ம்ருதி இந்த தேவயாநபித்ருயாண மார்க்கங்கள் । ஸாங்க்²யயோகே³ திநத்தோரும் ஸ்மரிக்கத்தக்கதுகளாக ஸ்ம்ருதியிலே சொன்னபடி । யத்ர காலேத்வநாவ்ருத்தி மென்று தொடங்கி । நைதே ஸ்ருதீ பார்த² ஜாநந் யோகீ³ முஹ்யதி கஶ்சந । தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு யோக³யுக்தோ ப⁴வார்ஜுந । என்று தேவயாநபித்ருயாந மார்க்கங்கள் யோகாங்கமாக அநுஸந்தேயங்களாக ஸ்ம்ருதியில் விதிக்கப்படுகிறதுகளேதவிர ப்³ரஹ்மவித்துக்களுக்கு மரண காலவிசேஷம் சொல்லப்படவில்லையென்று கருத்து । இப்படியாகில் 'யத்ர கால'யென்று காலக்³ரஹணமேதற்கோவென்னில் உபக்ரமத்திலுள்ள யத்ர காலேயென்று காலஶப்³த³ம் காலாபி⁴மாநி தே³வதாமார்க³வாதிவாஹிகபரம் । இங்கு ஸமுக்தத்தில் யோகிஶப்³த³ம் உபாஸீநயோகியைச்சொல்லுகிறது । அதில் ப்³ரஹ்மோபாஸகனுக்கு தேவயாந விதானமென்னும் ஸாஸ்த்ரார்த்த த்³ருஷ்டயோகிக்கு வித்யாநுஸந்தாநமென்னும் விதானம் யோகயுக்தோ ப⁴வென்று ஸ்ம்ருதியில் இந்த யோகஶப்³த³ம் ஸமஸ்தஸாதாரண யோகபரமென்று திருவுள்ளம் இந்த பாதத்தில் சொன்ன பதினொரு சூத்ரங்களை ஒரு ஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்³ரஹிக்கிறார் தேஶிகன் ॥

ஸம்பத்³ய ப்ராணதக்ஷம் ப்ரவிஶதி தபவிதத்ஸம்யோகம் ப்ராணவாயுவஸாநு ஜ்யேஷ்டதஸ்ய ஸர்வ ப்ரவிஶதி நாடிமநுஸ்ருத்ய । உத்க்ராந்திஸ்ஸாமாந்யாதிரஸ

ஶ்ரீ ஶாஸ்த்ரார்த்தஸாரதீபிகாயாம்

ஏவம் உத்தரபூர்வாகாஸம்ஶ்லேஷாதிகம் நிரூபித்து ப்ரஹ்மப்ராப்த்யவஸ்யைஷ
ஸிராயத்தேதா ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது । வாங்மனஸி என்கிற அதி
கரணத்தில் வாகாதிபாஹ்யேந்த்ரியங்களுக்கு மனஸ்ஸில் ஸம்பத்தி
யும் மனஸ்ஸு ப்ராண என்கிற அதிகரணத்தில் இந்த்ரியவிஶிஷ்ட
மான மனஸ்ஸுக்கு ப்ராணவாயுவில் ஸம்பத்தியும் ஸோத்யக்ஷ
என்கிற அதிகரணத்தில் அந்த ப்ராணங்களுக்கு அத்யக்ஷ
னான ஜீவனிடத்திலும் பூதேஷு ததச்ச்ருதே: என்கிற அதிகரணத்
தில் அந்த ஜீவனுக்கு பூதஸூக்ஷ்மத்திலே ஸம்பத்தியும் ஸமா
னாசாஸ்ருத்யுபக்ரமாத் என்கிற அதிகரணத்தில் வித்வானுக்கும் உத்க்ராந்
தியில் ஸமமென்றும் ததாபீதே என்கிற அதிகரணத்தில் பூதஸூ
க்ஷ்மவிஶிஷ்ட ஜீவனுக்கு பரமாத்மாவிடத்தில் விஶ்ராமரூப ஸம்பத்
தியும் அவிபாகோ வசநாதென்கிற அதிகரணத்தில் பரமாத்மாவிட
த்தில் ஸம்பத்தியும் ஸம்ஶ்லேஷாத்மதானென்னும் ததோகோ
ऽக்ரஜ்வலனமென்கிற அதிகரணத்தில் வித்வானுக்கு ப்ரஹ்மநாடியால்
நிர்கமனமும் ரஶ்ம்யனுஸாரீ என்கிற அதிகரணத்தில் ஸூர்ய
ரஶ்ம்யனுஸாரத்தாலே அர்ச்சிராதிகமனமும் நிஶி நேதி சேந்ந
என்கிற அதிகரணத்தில் நிஶியிலே மரணத்தை வித்வானுக்கும் மோக்ஷமு
ம் அதஶ்சாயநேऽபி என்கிற அதிகரணத்தில் தேவராத்ரிரூபத
க்ஷிணாயனத்தில் ம்ருதனான மோக்ஷாபேக்ஷனுக்கு மோக்ஷியும் ஆக இந்த
பதினொரு அர்த்தங்களும் இந்த பாதத்தில் அதிகரணங்களாக
நிரூபிதங்களென்று ஜ்ஞாதவ்யம் ||

இதி ஶ்ரீ ஶாஸ்த்ரார்த்தஸாரதீபிகாயாம்

சதுர்த்தாத்யாயஸ்ய த்விதீய: பாத: ||

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீ ஶடகோபராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:

ஶ்ரீ வேங்கடவரதார்ய மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமத்பாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

சதுர்த்தாத்யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத: ॥

ஹரி: ஓம் ஶாந்தம் ॥

ஸூ. அர்ச்சிராதிநா தத்ப்ரதிதே: ॥௧॥

வித்வானுக்கு அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் ஆதிவாஹிகதேவதைகளால் பண்ணப்படுகிற உபகாரப்ரகாரமான ப்ரஹ்மவித்யாபலத்தை த்ருதீயபாதத்தில் நிரூபிக்கிறதென்னு ஸங்கதி ॥

கிஞ்ச இப்படி தேஹத்தில் நின்னும் உத்க்ராந்தனான வித்வானுக்கு மூர்த்தந்யநாடியாலே கத்யுபக்ரமம் பூர்வபாதத்தில் சொல்லப்பட்டது இந்த பாதத்தில் க்ரமமும் நிரூபிக்கப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி ॥

சாந்தோக்யத்தில் உபகோஸலவித்யையில், யதா புஷ்கரபலாஶ ஆபோ ந ஶ்லிஷ்யந்தே என்னு தொடங்கி, அத யது சைவாஸ்மிந் ஶவ்யம் குர்வந்தி யதி ச ந அர்ச்சிஷமேவாபிஸம்பவந்தி | அர்ச்சிஷோஹரஹ்ந ஆபூர்யமாணபக்ஷம் ஆபூர்யமாணபக்ஷாத் | என்னு அர்ச்சிராதிகதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது | கிஞ்ச சாந்தோக்யாஷ்டமாத்யாயத்தில் தஹரவித்யையில், அதைதைரேவ ரஶ்மிபிராக்ரமதே என்னும் கௌஷீதகி ஶாகையிலும் அர்ச்சிராதிமார்க்க: ஸகாரணமாக ஓதப்படுகிறது | ஸ ஏதம் தேவயாநம் பந்தாநமாபத்ய அக்நிலோகமாகச்சதீத்யாதி | அப்படியே ப்ருஹதாரண்யகத்திலும், [illegible]

யெவெடெராணெ ஸ ஜாதவ உக்த்வாஸுதே । தேவிஷ்டஹி ஸம்ஸஜ்ஜீ க்ராஹ்ய க்ஷம் । ஸ ஹாரணத்தில் ஸ ஷெஸஹ ரத்தில் யதாவெவ ப்ரஷெஷாஸாகஜாகாக்ஷெ க்ஷி ॥ ஸ வாய்மோ ஹவத்க்ருத்ரி ।உக்ஸ்ருதிகளால் ஓரே அவிகுராதிநாமமும் தான் சொல்லப்படுகிறது । நாமஹேதுக்களும் சொல்லப்படுகிறதர் கிளு । வித்வானானவன் ஸமநா அவிருராதிநாமத்தால் போகி ருனு । உத அவிருராதிநாமத்தாலும் அந்நியநாமத்தாலும் போ கிறுனென்கிற அநியமமென்று ஸம்ஸயம் । ஸாந்தோக்யவாஜஸ தேயகாதிகளிலே நாநாநாமங்கள் ஸ்ருதங்களாகையாலே அந் த நாமங்களுக்கு ஸஹஸ் ஸவிரியில் பரஸ்பரம் அபேக்ஷை இ ல்லை । விகல்பம் தோனுகையாலே அவிருராதிநாமத்தாலாவது வேறு நாமங்களாலேயாகல் போகிறுனென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறுர் ॥

ஸி. அவிருராதிநா தத்ப்ரதிதே: ॥க॥

அவிருராதிநா வித்வான் அவிருராதிநாமத்தாலேதானே போகிறுன் குத: தத்ப்ரதிதே: । ப்ரதிதேவ ஸித்தி: । ஸகல ஸ்ருதியில் அவிருராதிகளுக்கே ப்ரஸித்தியிருப்பதா லென்னபடி । அதெப்படியென்னில் । ஸகல அந்தந்த ஸ்ருதி களிலும் அவிருராத்யதிகாரிகளான குதிஸ்ராதிகளுடைய ப்ர தியாநம் ஷ்ரேஷ்டமாகையாலே அதுவே இதுவென்று ஓரே நா மந்தானே ப்ரஸித்தமாகையாலும் அந்யத்ராக்னங்களான விசேஷங்களுடைய உபஸம்ஹாரம் அநுக்ஷம்யத்தில் கூடுகை யாலும் எல்லா ஸ்ருதிகளிலும் அவிருராதிநாமமொண்ணுதான் அந்த நாமத்தால்தானே வித்வான் போகிறுனென்று ஸித்தம் ॥

அத்ராயம்விசேஷ: । ஸ நாமாதரங்களிலும் யோகத்தி லும் அவிருராதிநாமத்தைத்தவிர நாமாந்தரத்தாலும் ஸஹஸ ஸவிரி ஷ்டியெடியாகையால் அந்த விஷயத்தில் அவிருராதிநா மத்தால் ஹமநியமம் சொன்னது எப்படி கூடுமென்னில் ஸஹஸ விவிசேஷவிஷயத்தில் நாமாந்தரத்தாலும் ஸஹஸவிரிஸ

வாயுப்ரகரணம் ।

ஶரணஸித்தியாகையாலே முன்சொன்ன க்ஷுத்ராதிஶப்தத்தால் ப்ரதிபாதனத்து சில ஸத்வவிஶிஷ்டமாக வ்யவஸ்திதமாகையாலே கூடுமென்கிற ஶாஸ்த்ரகாரர் திருவுள்ளத்தை ப்ரகாஶிக்கும் ஸூசனஞ்செய்கிறார் ॥

ஶைவக்ஷ்யாதீநாம் ஸயோஜ்யாஸ்த்ரஸாரஜநகூஷாம் ப்ரணவஶ்ரீகாதிகாநாம் ஷீஷாத்தீநாஜ்வாப்தி க்ருத ஸோவஹிஸஸத்யத்தி ஹரிஹாகலஸ்திதாநாம் யாத்ருணாஞ்சத்வதாநயிக கிவிரோஸோஜவஸ்ஸ்வாஸ்வாத்யதாவஸ்த்ரஷாம் பஸ்திஶிஸ்தாஶிகவ யக்தி ஹிஸ்ஷே நீபாயதாஹம்

இப்படி ஶாஸ்த்ரவிஶேஷத்தில் ப்ரதமம் ப்ராணவிஷமாகையால் ஸாத்ரமான க்ஷுத்ராதிஶப்தவாச்யத்தைக்கொண்டு விஶேஷஶக்தியை பாதிக்கவொண்ணாது என்னு கருத்து ॥

வாயுமப்தாதவிஶேஷவிஶேஷாப்யாம் ॥

க்ஷுத்ராதிஶப்தத்தால் விதாநு போகுமென்னு சொல்லப்பட்டது இப்போது அந்த க்ஷுத்ராதிகளுக்கு க்ரமத்தை நிரூபிக்கிறோமென்னு ஸங்கதி

சாந்தோக்யத்தில் ஸம்வத்ஸரத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும் நடுவில் கௌஷீதகியில் வாயுதேவன் நிர்திஷ்டன் ப்ருஹதாரண்யகத்தில் மாஸத்திற்குப்பிறகு தேவலோகம் நிர்திஷ்டம் இந்தவிடத்தில் சாந்தோக்யத்தில் சொன்ன ஸம்வத்ஸரத்தை மாஸாநந்தரம் நிவேஶிக்கவேணும்। இப்படி இரண்டிடங்களிலும் ஸம்வத்ஸரத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும் மத்யத்தில் நிர்திஷ்டங்களான வாயுதேவலோகஶப்தங்கள் ஸமாநார்த்தங்களா। உத பிந்நார்த்தங்களா என்னு ஸம்ஶயம்। வாயுதேவலோகஶப்தங்கள் பிந்நார்த்தங்களாகையாலே வாயுவுக்கு அநந்தரம் தேவலோகத்தை ப்ராபித்து அநந்தரம் ஆதித்யனை அடைகிறானென்னு பூர்வபக்ஷம் இதை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. வாயுமப்தாதவிஶேஷவிஶேஷாப்யாம் ॥௨॥

அப்தாத் ஸம்வத்ஸரத்துக்கு மேல் ஆதித்யனுக்கு கீழே வாயுஶப்தவாச்யனான வாயுதேவதைப்ராப்தம் நிவேஶிக்கவேணும் ।

சப்தாத் அவிசேஷவிசேஷாப்யாம் | ஸாமாந்யவிசேஷசப்தங்களாலென்னபடி | இங்கு தேவயோகசப்தம் ஸாமாந்யம் | வாயுசப்தம் விசேஷம் இங்கு யோகசப்தம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே தேவாநாம் யோக: என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே தேவதைகளுக்கு ஸர்வஸாதாரணமான வாயு தேவயோகசப்தத்தால் ஸாமாந்யமாகச் சொல்லப்படுகிறான் | அவன் தானே வாயுசப்தத்தாலே விசேஷிதனாகிறான் இப்படி இரண்டு சப்தங்களும் அபிந்நார்த்தங்களாகையாலே ஸம்வத்ஸரத்துக்குமேல் வாயுலோகத்தையும் ஆதித்யனையும் நிவேசிக்கை யுக்தமென்று கருத்து | யோऽயம் பவதே ஏஷ தேவாநாம் க்ருஹ: என்கிற ஸ்ருதி இங்கு ப்ரமாணமென்று கண்டுகொள்வது ॥ ௨ ॥

ஸூ. தடிதோऽதி வருணஸ்ஸம்பந்தாத் ॥ ௩ ॥

இங்கும் ஆதிவாஹிக க்ரமவிசேஷநிர்த்தேசமே செய்யப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

சாந்தோக்யவாஜஸநேயகௌஷீதகிஸ்ருதிகளில் ஸர்வப்ரத்யபிஜ்ஞாயத்தாலே அர்ச்சிரஹ: பூர்வபக்ஷ உத்தராயண ஸம்வத்ஸர வாயு ஆதித்ய சந்த்ர வித்யுத் வருண இந்த்ர ப்ரஜாபதிகளான இந்த பன்னிரண்டு தேவதைகளும் அர்ச்சிராதிதேவதைகளாக ஸித்தம் | அதில் வாயுவளவிலும் ஸ்ருத்யாதி ப்ரமாணத்தாலே க்ரமவிசேஷம் சொல்லப்பட்டது | வருண இந்த்ர ப்ரஜாபதிகளுக்கு வித்யுத்துக்குமேலே நிவேசம் யுக்தமா | உத வாயுக்குமேலே நிவேசம் யுக்தமா என்று ஸம்சயம் | ஸ வாயுலோகம் | ஸ வருணலோகம் | என்று கௌஷீதகீவாக்யத்தாலே வாயுவுக்குமேலே வருணனுக்கும் வருணனுக்குமேலே இந்த்ர ப்ரஜாபதிகளுக்கும் நிவேசம் யுக்தமென்று பூர்வபக்ஷம் இதை நிரஸிக்கிறார் ॥

தடிதோऽதி வருணஸ்ஸம்பந்தாத்

தடித: | வித்யுத்தேவதைக்குமேலே | வருண: | வருணன் நிவேசிக்கத்தக்கவன் | குத: | ஸம்பந்தாத் | வித்யுத்வ

ரணானுக்கு ஸம்பந்தமிருப்பதாலென்னபடி । அதெப்படியெ ன்னில விஷ்ணுபக்தர்கள் ஸேவாதிகாரவதியாகையால் ஸேவாது வத்ஸலத்துக்கு காரணம் அபேக்ஷிதாவாகையாலும் விஷ்ணு காரணானுக்கு ஸம்பந்தம் தோற்றுகிறதென்னு கருத்து । ஆ கையால் கௌஸ்துபத்தைக்காட்டிலும் ஸேவாதிகாரவ திருக்ஷாதி ஸம்பந்தாதிவாஸக மம் பதியமாகையாலே வி ஷ்ணுபக்தர்க்குமேல்தானென காரணங்களை நிவேசிக்கவேணும் । அதனா ல் ஸ வஸநாது பக்தவத்ஸலயதி என்கிறபடியேவிஷ்ணுதேவதையான சுதாநவனுக்குச்சொன்ன பக்தவத்ஸலத்வம் காரண நிவேசத்தா ல் வ்யவஹாரமென்னு தோனுகிறது। ஆகையால் இந்த்ராதிக ளுக்கு காரணவரி நிவேசமேயாகும் । தயாவ சுத்துடங்கி வ ஜாவதிவயந்தங்களால் பன்னிரண்டாதிவாஸிக தேவதை களுக்கு க ரவிசேஷம் விதிக்கிறது ॥ ॥௧॥

ஸி. ஸ்ரீதிவாஸிகாவஸஞ்ஜ்ஞாஸ ॥௨॥

கிம் சுவிர்யாதிகள் ராஜர்ஷிஸத்தாஸ । உத । ஸோம ஸத்திகளா ஈயவா பக்தவத்ஸல பக்களானவி்தானுகளுக்கு அதி வோஜாக்களாயென்னு விதிக்கப்படுகிறதென்னு ஸம்ஶதி ॥

சுவிர்யாதிகள் ராஜர்ஷிஸத்தங்களா । உத । பக்த வத்ஸலக்களுக்கு உபகாரம்செய்து வழிநடத்தப்பட்டவர்களா யென்னு ஸம்ஶயம் । லோகத்தில் வழிநடப்பவனுக்கு ஒரு தேசி கனு முதலில் வ்ருக்ஷத்தைஅடைந்து சுநக்ஷத்ரம் வஸ்துத்தைக்காட் டி ஸ்தாநத்துக்குப்போகவேணுமென்னு உபதேசித்ததுபோ ல இங்கும் காண்கிறபடியால் ராஜர்ஷிஸத்தாளென்னு பக்ஷ வக்ஷ்யதி இத்தை நிரூபிக்கிறார் ॥

ஸ்ரீதிவாஸிகாவஸஞ்ஜ்ஞாஸ ॥

ஸ்ரீதிவாஸிகாஃ । விதானுகளுக்கு தங்கள் தங்கள் தேசத் தில் உபகரித்து வழிநடத்தும்படி வரஸேவாராஜநியாகர்க ளான சுவிர்யாத்யதிரா நிதேவதாவிசேஷஸத்தாளான ஶஸிதா க்களென்னபடி । கு ததஃ ஶ்ருதிஜாக்ஷ। பக்தஸ்யதி சந்த்ரவஸம்பத்ம

த்தாலென்னபடி । தஸ்ய பாரமேஷ்டிநஸ் । ஸ ஸர்வநாது ஸஹஸ்ர
ஸம்யாதியென்னு வைஷ்ணவ பாரமேஷ்டினுக்கு ஸஹஸ்ரஸம்யாதிஸ்தம்
கல்பாந்தரங்களையால் வைஷ்ணவ தீர்த்தாதிபுராதிகளுக்கும் ஸஹஸ்ர
ஸம்யாதிஸ்தமே ஸம்ப்ரதாயமென்னு நிரூபிக்கப்படுகிறது । கிஞ்ச ஈஸ்வர
லோகமென்கிறவிடத்தில் லோகஸம்ஸ்ருஷ்டம் ஸஹஸ்ரவித்துக்கு ஸ
வைஷ்ணவியில் ஹோமமில்லாத்தாலே ஸம்யாதிஸ்தம் சொல்லாவிட்டால்
உபபந்நமாகமாட்டாதென்னு கருத்து ॥

௯. வைஷ்ணவதேவதைகள் தத்வஸ்தோத்ரகம் ॥ ௫ ॥

ததக꞉ விஷ்ணுத்துக்குமேல் வைஷ்ணவ தேவ விஷ்ணுஸ
பாரமேஷ்டினுடனே கூடவேவிதானுக்கு ஸம்பந்தம் ஸமிக்கிறதென்ன
படி । ஸ்ருதக꞉ ஸ்தோத்ரக꞉ । ஸ ஸர்வநாது ஸஹஸ்ரஸம்யாதியென்னு
வைஷ்ணவத்துக்கே ஸஹஸ்ரஸம்யாதிஸ்தம் ஸ்ருதி ஸித்தமாகையா
லென்னபடி । இத்தால் பராசர வ்யாஸாதிகள் வைஷ்ணவ
த்துக்கு ஸஹகாரிகளென்னு கருத்து ॥

இந்த அக்நீந்த்ராதிதேவதைகள் ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு அதி
ஷ்டாதாக்களான நித்யஸூரிகளென்னு ஒரு பக்ஷம் । வை
ஷ்ணவதந்த்ர நித்யஸூரியென்னும் பக்ஷாந்தரமென்னு தே
சிகன் திருவுள்ளம் ॥

ஸூக்தாயம் விசேஷ꞉ ॥

அக்நீந்த்ராதிசப்தத்தால் ஸம்ப்ரதாயத்வாவியாலவே யஜ்ஞ
விசேஷத்திலும் ஸம்ப்ரதாயம் சொல்லப்படுகிறது । இது கர்மப
ஹோமாங்கமாகையாலே மேல்சொல்லிய ஸம்ப்ரதாயத்தைக்கா
ட்டிலும் விசேஷம் । ததா பாரமேஷ்டி வைஷ்ணவியில் ஸஹஸ்ரவித்துக்
கும் தக்ஷிணாயந மரணநிமித்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்குறிப்பு
வ்யான ஸம்ப்ரதாயம் சொல்லப்படுகிறது । இதுவும் வேறு
தான் । இந்த அதிகரணத்தில் தக்ஷிணாயநத்திலும் உத்தராய
ணத்திலும் மரித்தாரான ஸஹஸ்ரவித்துக்களுக்கும் ஸாதார
ணமாக ஆதிவாஹிககர்மத்தில் அர்ச்சிராதிகதி ஸம்ப்ரதாயம் சொ
ல்லப்படுகிறது । இதுவும் மேல்சொன்ன ஸம்ப்ரதாயத்தைக்

ரட்டிலும் வேறுபட்டதாயும் எல்லா கவசமந்த்ராதிகளுக்கும் ஸாதாரணமென்று ஸம்ப்ரதாயவித்துக்களான சிஷ்டர்களால் அறியத்தக்கதென்று காயத்ரீகரணஸாராவளியில் ஸ்ரீதரரால் சொல்லப்பட்டது ॥　　　॥ ௪ ॥

அத காயத்ரீஸாவித்ரீஸரஸ்வத்யாதிவிவேக: ॥ ௬ ॥

இப்படி கீழ்ச்சொல்லிய காயத்ரீஜபாதிகளால் ப்ராஹ்மண ஜாதிவிசேஷத்தை நிர்தேசிக்கிறார் என்று இந்த காயத்ரீகரண ஸங்கதி ॥

இந்த ச்ருதிவாக்யமான ப்ரஹ்மகாயத்ரீஸம்பந்த ஹிரண்யகர்ப்போபாஸகர்களை நயிப்பிக்கிறதா । உத । பரப்ரஹ்மோபாஸகர்களையா । அல்லது ப்ரஹ்மாத்மபாவனையாக உபாஸிக்கிற ப்ரஹ்மநிஷ்டர்களையும் ஸாங்க்யசாஸ்த்ர ப்ரதிபாதிதோபாஸகர்களான ஸவிசேஷப்ரஹ்மநிஷ்டர்களையும் கூட நயிப்பிக்கிறதா என்று மூன்று ப்ரகாரமாக ஸம்சயம் । இதில் காயத்ரீஸம்பந்தஹிரண்யகர்ப்போபாஸகர்களையே ஹிரண்யகர்ப்பலோகத்தை நயிப்பிக்கிறது என்று ச்ருதிவாக்யமென்று பூர்வபக்ஷம் । இந்த பக்ஷத்தை அஞ்சு ஸூத்ரங்களாலே உபந்யஸிக்கிறார் ॥

காயத்ரீஸாவித்ரீஸரஸ்வத்யாதிவிவேக: ॥

காயத்ரீ ப்ரஹ்மகாயத்ரீஸம்பந்தத்தை உபாஸிக்கிற புருஷனை ச்ருதிப்ராப்தமாம் நயிப்பிக்கிறதென்று ஸாதிக்கப்பட்டது । காரண: ஸாவித்ரீஸரஸ்வத்யாவேவ வ்ருத்த: । இந்த ஹிரண்யகர்ப்போபாஸகனுக்கே கதி உபபன்னமாகையாலென்னபடி । பரப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கோவென்றால் கதி உபபன்னமாகாதென்று கருத்து । ஏனென்றால் விபுவாயும் ப்ரத்யக்ஸ்வரூபமாயுமுள்ள பரப்ரஹ்மம் ஸர்வவ்யாபகமாகையாலே நித்யப்ராப்தமாகையாலே தத்ப்ராப்தியில் கதிவேண்டா । பரப்ரஹ்மோபாஸகனோவென்றால் அவித்யாநிவ்ருத்தி மாத்ரமேவதங்கள் ப்ரஹ்மப்ராப்தி

ஹேதுவென்று । இந்த பாதரிமதத்தை ஸங்க்ரஹத்துக்கு மூலம் ॥

ஸூ. விசேஷிதத்வாச்ச ॥ ௭ ॥

தத்புருஷோऽமாநவ: ஸ ஏநாந் ப்ரஹ்ம கமயதியெ ன்றும் ப்ரஜாபதேஸ்ஸபாம் வேஶ்ம ப்ரபத்யேயென்றும் ஶ்ருதிகளால் ப்ராப்யஸ்தாநம் சதுர்முகஸம்பந்தியாகுமென்று விசேஷிதமாகையாலே ஹிரண்யகர்ப்பனை தல்லோகவாஸிகளை ஆதிவாஹிககணம் ப்ராபிப்பிக்கிறதென்று கருத்து ॥

ஸூ. ஸாமீப்யாத்து தத்வ்யபதேஶ: ॥ ௮ ॥

ஸ ஏநாந் ப்ரஹ்ம கமயதியென்று நபும்ஸகலிங்கமான ப்ரஹ்மஶப்தம் பரப்ரஹ்மவாசியென்கிற ஶங்கையை வ்யாவர்த்திக்கிறது । தத்ஶப்தம் தத்வ்யபதேஶ: । ஹிரண்யகர்ப்பனிடத்தில் நபும்ஸகமான ப்ரஹ்மஶப்தநிர்தேஶம் ஸாமீப்யாத் ப்ரஹ்மஸாமீப்யத்தால் ஸம்பவிக்கிறதென்னபடி । ஸாமீப்யமாவது யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வமென்கிறபடியே ப்ரஹ்மகார்யங்களில் ப்ரதம ஸாமீப்யமென்று கருத்து । இத்தால் நபும்ஸகமான ப்ரஹ்மஶப்த வாச்யத்வம் ஹிரண்யகர்ப்பனுக்குகூடும் ।

ஸூ. கார்யாத்யயே ததத்யக்ஷேண ஸஹாத: பரமபிதாநாத் ॥ ௯ ॥

இப்படி ஹிரண்யகர்ப்பஸ்தாநம் ப்ராப்யமானால் அது நஶ்வரமாகையாலே [illegible] அநாவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிற ஶ்ருதிக்கு உபபத்தியேதென்னில் சொல்லுகிறார் ॥

கார்யாத்யயே கார்யமான ஹிரண்யகர்ப்பலோகம் நஶிக்கிற வளவிலே ததத்யக்ஷேண அந்த லோகஸ்வாமியான ப்ரஹ்மாவோடு கூட அத: பரம் அந்த ஹிரண்யகர்ப்பனில் காட்டில் பரமான ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான் । அபிதாநாத் தே ப்ரஹ்மலோகே து பராந்தகாலே பராம்ருதாத் பரிமுச்யந்தி ஸர்வேயென்று ப்ர

மான சதுர்முகத்வத்தை அடைந்து முக்தியை அடைகிறானென்று சொல்லுகிறபடியாலென்று கருத்து ||

ஸூ. ஸ்ம்ருதேஶ்ச ||௧௦||

ப்ரஹ்மணா ஸஹ தே ஸர்வே ஸம்ப்ராப்தே ப்ரதிஸஞ்சரே। பரஸ்யாந்தே க்ருதாத்மாந: ப்ரவிஶந்தி பரம் பதம் । யென்று ஸ்ம்ருதியாலும் இந்த அர்த்தம் தோற்றுகிறது । ப்ரதிஸஞ்சரம் ப்ரளயம் । ப்ரஹ்மாயுரவஸானத்திலென்று கருத்து ||

இந்த பாதராயணமதத்தை நிரஸிக்கைக்கு ஜைமினிமதத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ||

ஸூ. பரம் ஜைமினிர்முக்யத்வாத் ||௧௧||

பரப்ரஹ்மோபாஸகனையே அர்ச்சிராதிகணம் நயிப்பிக்கிறதென்று ஜைமினிமதம்। குத: முக்யத்வாத் । ப்ரஹ்ம கமயதியென்று ப்ரஹ்மஶப்தம் பரப்ரஹ்மத்தில் முக்யமாகையாலென்னபடி । ப்ரஹ்மலோகஶப்தமும் ப்ரஹ்மைவ லோக: ப்ரஹ்மலோக: என்கிற வ்யுத்பத்தியால் பரப்ரஹ்மத்தையே சொல்லுகிறது । லோகாந் । என்கிற பஹுவசநமும் அதிதி: பாஶானென்கிறவிடத்தில் பஹுவசநம்போல கௌணார்த்தகமென்று கருத்து ||

ஸூ. தர்ஶநாச்ச ||௧௨||

அஸ்மாச்சரீராத் ஸமுத்தாய பரம் ஜ்யோதி: உபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே யென்கிற ஶ்ருதி அர்ச்சிராதிகமநத்தால் மதனை விஜானுக்கு பரப்ரஹ்மப்ராப்தியை காண்பிக்கிறது ||

ஸூ. ந ச கார்யே ப்ரதிபத்த்யபிஸந்தி: ||௧௩||

ப்ரஜாபதே: ஸபாம் வேஶ்ம ப்ரபத்யே யென்கிறவிடத்தில் அர்ச்சிராதிகமநத்தால் மதனை விஜானுக்கு கார்யப்ரஹ்மமான சதுர்முகலோகத்தில் । ப்ரதிபத்த்யபிஸந்தி: । ப்ரதிபத்தி

ஸம்பத்தி இல்லை அத: ப்ரத்யகாத்மஶரீரகே ப்ரஹ்ம க்ருதாத்மா ப்ரஹ்ம லோகம் அபிஸம்பவாமி யென்று ப்ராப்யமான லோகம் நித்யத்வேந விஶேஷிதமாகையாலென்னபடி । நித்யமான ப்ரஹ்மலோகத்தை க்ருதாத்மா ஸம்ஸாரிஜீவனானவன் அடைவனென்று ஶ்ருதார்த்தமும் । கிஞ்ச யஶோஹம் பவாமி ப்ராஹ்மணாநாமென்னு உபாஸகனுக்கு ஸர்வாவித்யாவிரோதக ஸர்வஜ்ஞஸர்வாதீஶ்வர ஸாதாரண்யம் தோணுகையாலே அது ஹிரண்யகர்ப்போபாஸகனுக்கு கூடாதாகையால் பரப்ரஹ்மோபாஸகனையே அர்ச்சிராதிகணம் நயிப்பிக்கிறதென்று ஜைமினி மதம் ।

இப்போது பாதராயணஸ்வமதாநு ஸூத்ரத்தை அநுஸரித்து ஸித்தாந்தத்தைச்சொல்லுகிறார் ।

அப்ரதீகாலம்பநாந்நயதீதி பாதராயண
உபயதாச தோஷாத்தத்க்ரதுஶ்ச ॥௧௪॥

கார்யப்ரஹ்மஶப்தித ஹிரண்யகர்ப்போபாஸகர்களையே நயிப்பிக்கிறதென்கிறபக்ஷமும் பரப்ரஹ்மோபாஸகனையே நயிப்பிக்கிறதென்கிற நியமமும் கூடாது । குத: உபயதாச தோஷாத் । இரண்டுபக்ஷத்திலும் தோஷமுண்டென்னபடி । கார்யப்ரஹ்மோபாஸகனை யென்கிறபக்ஷத்தில், அஸ்மாச்சரீராத் ஸமுத்தாய பரம்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதெ யென்கிற ஶ்ருதிகளும், யதாக்ரதுரஸ்மிந் லோகே புருஷோ பவதி யென்கிற ஶ்ருதிகளும், விரோதிக்கும் । பரப்ரஹ்மோபாஸகனையே நயிப்பிக்கிறதென்கிற நியமபக்ஷத்திலும் தத்ய இத்தம் விது: யென்னு பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டவிஷயையான ஶ்ருதிக்கு விரோதமும் வரும்। ஆகையால் உபயபக்ஷத்திலும் தோஷமென்று கருத்து। கிந்து அப்ரதீகாலம்பநர்களையே நயிப்பிக்கிறதென்று பகவத்பாதராயணமதம், ப்ரதீகமாவது விஶிஷ்டவஸ்த்வேகதேஶமான நாமமென்றபடி । விஶிஷ்டப்ரஹ்மைகதேஶ பூதங்களான சித்வஸ்துக்களையும் அசித்வஸ்துக்களையும் ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியாலேயாதல் ஸ்வரூபேணவாதல் உபாஸிக்கிறவர்கள் ப்ரதீகாலம்பநாள் இவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட ஸர்வஜ்ஞஸர்வகாரண ஸ

த்ரவ்யங்களுமாயும் நிர்விசேஷப்ரத்யக்ஷமாத்ரைக தா
னமாயுமுள்ள ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிக்கிறவர்களும் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி
திலயங்களை ஜீவாத்மாவை ஸ்வத்வாரா ஸ்ருஷ்டிக்கும்
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளுக்கும் ஜ்ஞானஸ்வரூபனும் நி
ர்விகாரனும் யக்ஞநிமித்தமென்கிறபடியே ப்ரஹ்மத்வத்து
ம் இப்படி ஸகுணநிர்குணவிசேஷரஹிதமாகவும் உபாஸிக்கிறவ
ர்களும் ஆகஇந்த இருவர்களும் சுத்தாத்மைகாவலம்பனாள் இந்த
இருவர்களையும் நயிப்பிக்கிறது சுத்திவாஹிகரணம் । இந்தவிஷ
யத்தில் த்ரஷ்டுமுமுக்ஷை யென்று ஸகுணவித்யாநிஷ்டர்களை
அநுவதித்து யேவேதாங்கேஷு ஜ்ஞானாதவ உத்தராயணமென
யென்று ஸர்வநிஷ்டர்களையுமநுவதித்து தேஷ்வர்சிராதிஸம்ஸ
வஞ்சித்ராதிகளால் இந்த உபய விதோபாஸகர்களுக்கும் சுத்த
ராதிகதி உண்டென்று ஸ்வீகரிக்கிறது ஒரே ஸூத்தியென்று
கருத்து । தன்க்ரந்தந்து । யதாகதாரவஸ்துவைகேவ பாரா
சேஷாவதி । தமேவம் வேதத்ரவதி யென்கிற தன்க்ரந்த
ந்யாயத்தாலே ஸகுணவிதாநிஷ்டர்களான சுத்திபாஷ்ய வர
ர்த்தாதகஸாதோபாஸகர்களும் ப்ரஹ்மநிஷ்டர்களென்று சொல்
லக்கூடும் ஏனென்றால் ஸகுணவித்யாநிஷ்டனுக்கும் ஸர்வத்ரா
நிஷ்டனுக்குப்போலே சுத்தராதிகதியால் ப்ரஹ்மப்ராப்தியையும்
சுவாநராவ்ருத்தியையும் சொல்லுகையாலே வரத்தாத்தகஸா
தோபாஸநமும் ப்ரஹ்மோபாஸநமல்ல விட்டால் இது கூடா
தென்று கருத்து । ஸ்ருஷ்டிவிசேஷயில் சொன்னநாரதி பராண
வயதுளமான பத்திகோபாஸகர்களுக்குச் கீழ்சொன்ன உபய
வியதுத்திவிஜ்ஞான உபாஸநமில்லாத்தாலே தன்க்ரத்
ந்யாயத்தாலே சுத்தராதிகதியால் ப்ரஹ்மப்ராப்தியும் சுவாந
ராவ்ருத்தியும் கிடையாதென்று ஸித்தம் ।

ஸி. விசேஷஞ்ச தர்சயதி ॥கரு॥

யாவந்நாமகதம் தத்ராஸ்ய யதாகாமசாரோ பவதி
யென்கிற ஸ்ருஷ்டிவிசேஷத்தை ப்ரத்யவாக்யமானது கேவலநாமாதிவே
யாதல் சுத்திநிஷ்டாதாவேயாதல் கேவலநாதிவஸ்துவேயாத

ல் ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியாலாவது ஸ்வரூபேணவாதல் உபாஸிக்கிற
ப்ரதீகோபாஸகனுக்கு மத்யந்தபேக்ஷமாகவே ப்ரஹ்மஸம
விசேஷத்தையும் காண்பிக்கிறது। ஆகையால் ப்ரஹ்மணாஸ
ஹ தே ஸர்வே யென்கிற வசநமானது அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால்
ப்ராப்யத்தை அடைந்தவாளுடைய முக்தி ப்ரகாரத்தைச்சொல்ல
வந்ததன்று। யேனென்றால் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தால் போனவர்களு
க்கு தேஹாவஸாநஸமயத்தில் தானே ஸுக்ருத துஷ்க்ருதங்
களும் நஷ்டங்களாகையால் ஹிரண்யகர்ப்பலோகத்துக்கு போ
கும்படிக்கும் அங்குள்ள போகாநுபவத்துக்கும் ஹேதுக்க
ளான கர்மங்களில்லாததாலும் தத்க்ரது ந்யாயவிரோதம் வரு
கையாலும் ச்ருதியில் விலம்பமில்லாமல் அப்படியே ப்ரஹ்
ப்ராப்தியை சொல்லுகிற ச்ருதிவிரோதத்தாலுமென்னு கரு
த்து। இனி ப்ரஹ்மணாஸஹ வென்கிறவசநம் ப்ரஹ்மகார்ய
விசேஷத்தால் ஹிரண்யகர்ப்பலோகத்தை அடைந்தவர்களாயும்
தத்பூர்வ பாதராயணஸம்மதாக வென்கிற ந்யாயத்தாலே
அந்த ப்ரஹ்மலோகத்தில்தானே நிஷ்ணவித்ருணுடைய முக்தி ப்ர
காரத்தை சொல்லுகிறது। இனி தேப்ரஹ்மலோகேஷு வென்கி
ற ச்ருதியில் ப்ரஹ்மலோகசப்தத்துக்கு கர்மதாரயஸமாஸமாகையா
லே பரப்ரஹ்மமே அர்த்தமாகையால் உபாஸ்யப்ராப்யப்ரஹ்மத்திலி
ருக்கும் உபாஸகர்களென்று அர்த்தம் ஸித்தம்। பராந்தகாலே
அந்த்யதேஹாவஸாநத்தில் பராத்பராத் உபாஸநவீதனை
பரப்ரஹ்மமூலமாக ப்ராப்திஸித்தமே। வேதாந்த விஜ்ஞாந
ஸுநிச்சிதார்த்தர்களான ஸந்யாஸயோக நிஷ்டர்களும் ப்ரஹ்மத்தி
லிருந்தும் விடுபடுகிறார்களென்று அர்த்தம் ப்ரகரணத்தால் தோ
ணுகிறது। தத்ராஜஸம் விதுரென்கிற ச்ருதியிலேயென்றால்
வைராக்யநிஷ்டர்களுக்கு ப்ரஹ்மப்ராப்தியும் அபுநராவ்ரு
த்தியும் ச்ருதிகளாகையாலே தத்க்ரது ந்யாயத்தாலே
ஸத்யஸங்கல்பமாயும் ப்ரஹ்மாத்மகமாயுமுள்ள சுத்தஸ்வரூபோபா
ஸநம் விவக்ஷிதமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது। அப்படியே அங்
குள்ள ச்ருதியும், உதித ஸந்த்யாஸோபாஸனாத்வாபம் ஸ

[illegible] யென்னும் [illegible] யென்றும் [illegible] த்தால் [illegible] க்களுக்கே [illegible] [illegible] வருகிறதென்னும் [illegible] த்தைச்சொல்லி [illegible] யென்று [illegible] [illegible] மாய் [illegible] லுடைய உபா ஸநத்தை விதிக்கிறது । ஆகையால் மின் சொன்னபடியே [illegible] ।

இந்த விஷயத்தில் [illegible] ।

[illegible]

இங்கு [illegible] நிஷ்டர்களும் [illegible] நிஷ்டர்களேயாம் । ஆனாலும் இவர்களுடைய உபாஸநத்தில் விசேஷண விசேஷ்ய [illegible] த்தில் [illegible] முள்ளது । இதனால் குறையில்லையென்று கருத்து ।

இந்த பாதத்தில் அஞ்சு அதிகரணங்களாலே சொன்ன [illegible] க்களை ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டுகிறார் தேசிகர் ।

[illegible]

[illegible] அதிகரணத்தில் [illegible] த்தில் [illegible] த்துக்கு [illegible] மும் [illegible] யென்கிற அதிகரணத்தில் அந்த [illegible] த்தில் [illegible] ன வாயுவுக்கே [illegible] மும் [illegible]

ணஸம்ப⁴வாத் என்கிற அதிகரணத்தில் விஶ்ராந்தத்துக்கு மேலே ப்ராப்தஸ்த்ரீவஜ்ஞாபகிகளுக்கு நிவேஶமும் ஆதிவாஹிகாஸ்தல்லிங்கா³த் இதரஅதிகரணத்தில் அர்சிராதிமுதல் அமாநவனென்கிற விஶ்ராந்தமான தேவதாக³ணத்துக்கு ப்ரதிபாத³நத்தில் நேத்ருத்வமும் கார்யம்பா³த³ரி: என்கிற அதிகரணத்தில் ப்³ரஹ்மவித்³யாநிஷ்டர்களுக்கே அர்சிராதி³க³தியென்கிற அஞ்சு அர்த்த²ங்களைச் சொல்லுகிற அஞ்சு அதிகரணங்களாலே இந்த சதுர்த்தா²த்⁴யாய த்ருதீயபாத³த்தில் அர்சிராதி³க³தி நிரூபிக்கப்படுகிறதென்று ஶ்லோகார்த்த²ம் ।

இதி ஸ்ரீ ப்³ரஹ்மஸூத்ரபாஷ்யார்த்த²தீ³பிகாயாம்

சதுர்த்தா²த்⁴யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத³: ॥

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்³ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்ஶட²கோப ஸ்ரீநாராயணயதீந்த்³ர

மஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ரங்க³ஶட²கோபயதீந்த்³ரமஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஹரி: ஓம் । ஶாரீரகஶாஸ்த்ரே ।

சதுர்த்த²பாத³: ॥

அபி. ஸம்பத்³யாவிர்பா⁴வ: ஸ்வேநஶப்³தா³த் ॥ ௧ ॥

இப்படி இந்த அத்⁴யாயத்தில் ப்ரத²மபாத³த்திலே அபாரூஷவிநாஶரூபமான ப்³ரஹ்மவித்³யாப²லத்தை நிரூபித்து த்³விதீயபாத³த்தில் ஸூக்ஷ்மதே³ஹநிரூபணமான வித்³யாப²லத்தையும் த்ருதீயபாத³த்தில் அர்சிராதி³மார்க்³க³த்தால் ப்ரக்ருதி ஸம்ப³ந்த⁴த்தை அதிக்ரமித்து விரஜையை தாண்டினதின் பிற்பாடு

ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யாதிரூபமான விச்வகாரணத்வத்தையும் நிரூபித்தார். இனி சதுர்த்தபாதத்தில் அதிகாரத ப்ரக்ருதிஜ்ஞனான வித்வானுக்கு ஸ்ரீ வைகுண்டலோகத்தில் ஆநந்தமயதிவ்யாஸ்தாநமண்டபத்திலே நித்யஸூரி பரிஷத்தில் பர்யங்காதிரூபாவயவபரிஸரத்தில் திருவநந்தாழ்வானாகிற பர்யங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீய:பதி பரவாஸுதேவரூப ஸர்வேச்வர நாராயணனுடைய ஸாலோக்யஸாரூப்யஸாயுஜ்யாதிகளை அடைந்து பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநந்தபரீவாஹரூபமான ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யத்தை நிரூபிக்கிறாரென்று பாதஸங்கதி. அதில் முற்பட முக்தஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறாரென்று அதிகரணஸங்கதி.

ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதோऽஸ்மாச்சரீராத்ஸமுத்தாய பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே என்கிற வாக்யத்தில் பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை அடைந்தவனை ப்ரத்யகாத்மாவுக்கு ஸ்வஸ்வரூபாவிர்பாவம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறதா ஸாஜ்யாகாரரூபத்தோடே ஸம்பந்தம் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிறதாவென்று ஸம்சயம். ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு ஸாக்ஷாத்ப்ரக்ருதிதசையில் ஆநந்தாநுபவமில்லாமையாலும் ஸ்வரூபபேதம் நித்யாவிர்பூதமாகையாலும் ஸ்வர்காதிகளில்போலே ஸாத்யமாயும் ஸாவிசேஷணமாயுமுள்ள தேஹத்தோடே ஸம்பந்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் அபிநிஷ்பத்யதே யென்று அபிநிஷ்பத்திசப்தம் உத்பத்தியாகக்கூடுமென்று பூர்வபக்ஷம் ॥

இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸம்பத்யாவிர்பாவ: ஸ்வேந சப்தாத் ॥

ஸம்பத்ய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை அடைந்து ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் ஆநந்தமயதிவ்யாஸ்தாநமண்டபத்தில் திருவநந்தாழ்வானாகிற திவ்யபர்யங்கத்தில் நடுவே எழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்ரீமானான பரவாஸுதேவனைக் கிட்டினவளவில், ஆவிர்பாவ: ஸ்வேதாவஸ

தவாரகாதிகுணவிஶிஷ்டமான ஸர்வாத்மத்துக்கு கர்த்ரு தத்ஸம்பந்தமான கிரியாநமற்று ஸங்கல்பித ஜ்ஞாநகுணகதயா ஆவிர்பாவமே ஶாஸ்த்ரத்தில் தாத்பர்யமேதவிர ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தமன்று. கதம்: ஸர்வ ஶப்தாஸ் ஸர்வ ரூபேணாவிர்பூதே என்கிறவிடத்தில் ஸர்வமென்கிறவி ஶேஷணமாகஶப்தமிருப்பதாலென்னபடி। இத்தால் இங்குஸாக்ஷாத்மான ரூபஸம்பந்தம் விவக்ஷிதமாகில் அந்தரூபமும் தனக்கு ஸாதாரணமாகையாலே ஸர்வ என்னு விஶேஷிப்பதில் ப்ரயோஜநமில்லாத்தால் வையர்த்ய்ம் வருமென்னு கருத்து। ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமான ரூபமே ஸ்வ ஶப்தார்த்தமென்னு கருத்து।

இந்த அர்த்தத்தை மேல்ஸூத்ர ஶப்தத்தாலே வெளியிடுகிறார்

நநு ஸ்வரூபேணோத்பந்நம் ஜாநாதி யென்னு நித்ய ஸித்தகையாலே பரஞ்ஜ்யோதிரூபஸம்பத்யு யென்னு பரஞ்ஜ்யோதிரூபஸம்பத்ய ஆநந்தம் அபிநிஷ்பத்தியை சொல்லுகிற வசநம் நிரர்த்தகமென்னு ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார்

ஸூ. முக்தஃ ப்ரதிஜ்ஞாநாத் ॥௨॥

முக்தஃ கர்மஸம்பந்தம் ப்ராக்தேஹஸம்பந்த விநிர்முக்த ஸ்வரூபனான ஜீவனே ஸ்வரூபேணாபிநிஷ்பத்யதெயென்னு சொல்லப்படுகிறானேதவிர தேஹஸம்பந்தவிஶிஷ்டனான ஸம்ஸாரிஜீவனன்னு ॥ கதம்: ப்ரதிஜ்ஞாநாத் ஏதம் த்வேவ தேஹோ யோநாவ்யாவ்யாஸ்யாமியென்னு கர்மஸம்பந்த ப்ராக் தேஹ ஸம்பந்தக்ருதையான ஜாமதாத்யவஸ்தையிலிருந்தும் விநிர்முக்த ஸ்வரூபனான ஜீவன்தானே இங்கு வக்தவ்யதயா ப்ரதிஜ்ஞாதனாகையாலென்னபடி ॥ இங்கு ஸ்வரூபம் நித்யமானாலும் கர்மரூபாவித்யாதிரோஹிதனுக்கு திரோதாந நிவ்ருத்திதானே அபிநிஷ்பத்தியென்னு சொல்லப்படுகிறதென்னு கருத்து ॥

இப்படி ஸ்வரூபாவிஷயத்திலும் யாத்ரா ஸமயே ஜா நிஷ்பத்தே யென்கிறவிடத்தில்போலே ஸம்நிஷ்கிருஷ்டம் ஸம்பந்த யோ ஜம்கண்டுகொள்வது

ஆனாலும் ஸ்வரூபஸ்ராவிஷயத்துக்கு வாக்யார்த்தா யுக்தமெப்படியென்னில் உத்தரமருளிச்செய்கிறார்

ஸூ. ஸூத்ராச்ச காரணாத் ।௫॥

தெஹாதிவிநிர்முக்த ஸ்வரூபத்தோடு ஸம்பந்தனான ஸூத்ர ஸ்வரூபம் ஸம்பந்த ஸ்வாபாவிகாதி ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி குணவிசிஷ்டனாக ஜாவந்திவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிறான் அப்படிப்பட்ட ஸூத்ராவுக்கே இந்தவாக்யத்தில் ஸூவிஷயம் சொல்லப்படுகிறது । கத: । ஸ காரணாத் யஸூத்ரா ஸம்பந்தவாவா யென்று ஆரம்பித்து, ஸர்வத்தெஸ்வ தெ ஹேதுயொநாவ்யாவ்யா ஸ்யாதி யென்று வ்யுதெஜாகுணாஷ்டக விசிஷ்டனை ஸூத்ராவை ஸர்வமென்கிறவசத்தால் வாராமிஷித்து சொல்லுகிறவ கரணத்தாலென்னபடி । ஆகையால் வாக்யார்த்தாயுக்தஸ்வரூ தாவஹதவாவ்யாதி குணாஷ்டக விசிஷ்ட ஸ்வரூபனாலும் கர்மவ்யாவ்ருத்திரோவாதஸ்வரூபனை இவன் வரம்ஜ்யோதிராவஸம்பத்திபாலே நிவ்ருத்த திரோதாநனைகயாலே அக்தையிட்டு இங்கு ஸூவிஷயம் சொல்லப்படுகிறதென்று கருத்து

அதிகரணவிசேஷ: ।

ஸிதாந்தத்தில் ஸம்பந்தவாவ்யாதி குணாஷ்டகவிசிஷ்ட ஸ்வரூபாவிஷயமே உபாஸநத்தால் ஸாத்யமான ப்ராப்திக்கு ந்று சொல்லப்பட்டது । அந்தஸ்வரூபம் ஸஹஜமென்று நித்ய ஸித்தமாகையாலே அதுக்கு ஸாத்யத்வமெப்படிக்கூடுமென்னில் உபத்தெ ஸிதாஸாத்ராநாவெயாத யென்கிறபடியே நித்ய ஸிதமான முன்சொன்ன ஸூத்ரஸ்வரூபத்துக்கு விஷயாவ யும் கர்மஸம்பந்தாயத்தஜ்ஞாந ஸங்கோசரூபாசாவிருத்த வர்மஜ்ஞாந விகாஸமாயுள்ள சாவிஷ்காரம் ஸம்பவிக்கை

லே இந்த யதார்த்தவிஷயத்தையிட்டு விஜ்ஞாநத்வமே ஸா க்ஷாத்மான ப்ரமாத்வமென்று சொல்லக்குறையில்லை । யதா விஜ்ஞாந வீ ஹ்யாதிகள் வைலக்ஷண்ய ப்ரயோஜகமாதலால் ஸாக்ஷாத் ஸாஜாத்யமாநுப்போலவும் அப்ரஸித்தமான விஜ்ஞாந வைரூப்யகரண ஸாக்ஷா த்ப்ரயோஜகத்தாலே ஸாக்ஷாத்மானுப்போலவும் கூடலாமெ ன்று கருத்து । ஆனாலும் அவிஸம்வாதித்வத்துக்கு அவ்யாப்திமெ ந்நவென்னில் லோகத்தில் ஒருவஸ்து முதலில் அஜ்ஞாதமாயும் உத்தரோத்தராநுபவத்தில் அதிஸ்யமாக தோன்றுகிறாப் போலே இங்கும் ஸ்வத்வம் நித்யஸாதநனாலும் மு க்தானுபூதியில் அத்யந்தாஸ்யதயா ஸாதநையாலே அவிஸம்வாதித்வம் உபபந்நம் । இது அவிஸம்வாதித்வம் த்ருஷ்டா த்யபூர்வாஸ்வாதியென்கிற பக்ஷத்தில் அநாத்ம விஷயத்வமா கையாலே ஜ்ஞாநஸம்வாதாத்யந்தநிவ்ருத்திரூபமான விஷய மே அவிஸம்வாதித்வம் । அப்போது த்ருஷ்டத்ருஷ்டஸ்வரூ பவைஸிஷ்ட்யமான கீழ்ச்சொன்ன விஷயத்வமே லக்ஷண ன்கிற ஸம்வாதத்துக்கு அர்த்தம் । இப்படி யதார்த்தஜ்ஞாநவிஷயமா ன ஸம்வாதநிவ்ருத்திரூபவிஷயத்தையிட்டு யதார்த்தத்வத் தை அவிஸம்வாதியென்று சொல்லக்குறையில்லை । இதுக்குமே ல் ஸம்வாதஹேதுவில்லாத்தாலே அந்தவிஷயம் நித்யமென் று கருத்து ॥ ௧॥

அவிஸம்வாத த்ருஷ்டாந்த: ॥

ப்ரத்யக்ஷவிஷயத்தில் ஸர்வப்ரமாணாதிகளை ப்ரத்யக்ஷமாகா ரவன் தன்னை பரஸ்பரவிருத்தங்களை அநுபவிக்கிறான் உத யஸ்வரூபமாக பரஸ்பரவிஷயங்களை அஸம்பந்தமாகவென்று அநுபவிக்கிறானென்று ஸம்ஶயத்தால் ஸம்கதி: । ஸம்கதியிலே ன்கைப்படி ஸம்ஶயம் । நிராஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதியென்று ம் ஸாயுஜ்யமாப்தாயென்றும் ஶ்ருதிஸூத்ரங்கள் ஜீவனையும் ப்ரஹ்மத்தையும் பிரித்துச்சொல்லுகையாலே முக்தன் ப்ரஹ்மத்

த்தை தன்னோடு விபக்தமாகவே அநுபவிக்கிறானென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸூ. அவிபாகேந த்ருஷ்டத்வாத் ॥ ௪ ॥

அவிபாகேந த்ருஷ்டனானவன் தன்னாத்மாவுக்கும் ஆத்மபூதனாய் ஸர்வப்ரகாரியாயுமிருக்கிற பரப்ரஹ்மத்தை அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி யென்று தன்னோடு அவிபக்தமாகவே அநுபவிக்கிறான் । குத: । த்ருஷ்டத்வாத் ஸ்ருதேஸ் தத்த்வமஸி த்வம் வா அஹமஸ்மி யென்கிறந்யாயத்தாலே உபாஸநதசையில் யதாவஸ்திதபரமாத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலென்னபடி । ததா ச யதோபாஸநம் ஃபலமாகையாலே முக்ததசையிலும் அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி யென்று முக்தந் அநுபவிக்கக்குறையில்லை । கிஞ்ச தத்த்வமஸி அயமாத்மா ப்ரஹ்ம இத்யாதிஜீவஸாமாநாதிகரண்யமும் ய ஆத்மநி திஷ்டந் யஸ்யாத்மா ஶரீரமென்று சொல்லப்பட்ட ஶரீராத்மபாவநிபந்தநமாகையால் ப்ரஹ்மஶரீரபூதஜீவவாசகஶப்தங்களும் ப்ரஹ்மபர்யந்தமாகையாலும் அஹம் ப்ரஹ்மேயென்கிற அநுபவத்துக்கு அஹம் ப்ரஹ்மாத்மகனென்று கருத்து । இங்கு ஸ்வரூபைக்யம் அர்த்தமன்று । ஸாயுஜ்யஶ்ருதியும் பரமாத்மஶரீரபூதனான ஜீவனுக்கே அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களாலே பரப்ரஹ்மஸாம்யத்தை சொல்லுகிறது । ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா இத்யாதிஶ்ருதியும் முக்தந் ப்ரஹ்மஶரீரத்வேந ப்ரஹ்மப்ரகாரபூதனாய்க்கொண்டே ஸ்வாத்மபூதனான பரமாத்மாவை ஸகலகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாக அநுபவிக்கிறானென்கிற அர்த்தத்தை சொல்லுகிறது ॥ ௨ ॥

அவிபாகாதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ப்ராஹ்மேண ஜைமிநிருபந்யாஸாதிப்ய: ॥

ப்ரத்யகாத்மாவுக்கு பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்திநாலே க்ருததிரோதாநமொழிகையாலே ஸ்வரூபமாவிர்பவிக்கிறதென்

சொல்லப்பட்டது। அதில் யந்த்ஸ்வரூபத்துடன் ஆவிர்ப்பவிக்கி றானோ அந்த ஸ்வரூபம் ஶ்ருதிவிஶேஷத்தால் விவேசிக்கப்ப டுகிறதென்று ஸங்கதி। இந்த ஜீவனுடைய ஸ்வரூபம் அபஹதபா ப்மத்வாதிகுணாஷ்டகவிஶிஷ்டமா சைதன்யமாத்ரமா உத இ ரண்டும் ஸ்வாபாவிகமாயென்று ஸம்ஶயம். அபஹதபாப்மத்வா திகுணகமென்று முதல்பக்ஷம். இத்தை உபந்யஸிக்கிறார்

(ஸூ) ப்ராஹ்மேண ஜைமினிருபந்யாஸாதிப்ய: ॥௫॥

ப்ராஹ்மேண ப்ரஹ்மஸம்பந்தியான தஹரவித்யையில் ப்ரஹ்மத்துக்கு சொன்ன அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகத்துக்கு ஸாம்யமான குணாஷ்டகத்தோடேகூட முக்தஸ்வரூபமாவிர்ப்பவிக்கிறதென்று ஜைமினிமதம்। குத: உபந்யாஸாதிப்ய: ப்ரஜாபதிவாக்யத்தில் ஜீவனுக்கும் அபஹதபாப்மத்வாதிகளை உபந்யாஸம் பண்ணுகையாலென்னபடி। ஆதிபதத்தால ஜக்ஷத்க்ரீடன்ரமமாண இத்யாதிஶ்ருதியாலும் முக்தனுக்கு ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகள் சொல்லப்படுகிறதுகளென்று கருத்து।

இரண்டாவதுபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார்

(ஸூ) சிதி தன்மாத்ரேண ததாத்மகத்வாதித்யௌடுலோமி: ॥௬॥

சைதன்யமாத்ரேண சைதன்யமாத்ரமே ஜீவஸ்வரூபமாகையாலே அந்தரூபத்தோடேகூட ஜீவன் ஆவிர்ப்பவிக்கிறனென்று ஔடுலோமியாசார்யமதம்। குத: ததாத்மகத்வாத் விஜ்ஞானகன ஏவ என்று ஏவகாரத்தாலே விஜ்ஞானஸ்வரூபத்வம் தவிர குணாந்தரம் ப்ரதிஷித்தமாகையாலென்னபடி। இந்த இரண்டுமதத்தையும் நிரஸித்து ஸ்வமதத்தை ஸாதிக்கிறார்

(ஸூ) ஏவமப்யுபந்யாஸாத்பூர்வபாவாதவி ரோதம் பாதராயண: ॥௭॥

ஏவமபி ஶுத்த விஜ்ஞானஸ்வரூபனானாலும் உபந்யாஸாத் ப்ராஜாபத்ய வாக்யே அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுரித்யாதி ப்ரஜாபதிவா

ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஸத்ராலென்னபடி । வைசேஷிகாதிகளாகிய சொ
ந்த அபஹதபாப்மத்வாதி ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளான கு
ணங்களுக்கும் ஸம்பந்தம் தோன்றுகையாலென்னபடி. அபிப்ரா
யம் பாதராயணர் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்துக்கும் அபஹதபாப்
மாதிகுணவிசிஷ்டத்வத்துக்கும் விரோதாபாவத்தை பாதரா
யணாசார்யரென்னுகிறார் । விஜ்ஞாநகநமென்கிறவாக
்யம் ஸ்வரூபமாத்ரபரமான குணங்களை விரோதியாது ।
யதாஸைந்தவம் ரஸமயம் நமெவ என்கிற த்ருஷ்டாந்தவாக்யத்தில்
ரஸமயமாகிய ரஸத்துக்கு அந்யமான ஸ்பர்சாதிகளையும் த
ஜ்ஞானமாதிகுணங்களையும் நிஷேதியாதாப்போலிருக்கும் வி
ரோதமில்லையென்னு கருத்து । ஆனல் ரஸமாகிரத்துக்கு அந்யம்
யெதென்னில் ஆகாரத்தில் ஸ்பர்சத்தால் ரஸாந்தர
ஸம்பந்தம்போல் லவணத்தில் ரஸாந்தரஸம்பந்தமில்லாத்
தால் ரஸமாகிரம் ஸ்வாஸாதாரணமாகவ்யவஹாரமாகு
ப்போலே இங்கும் விஜ்ஞாநகநமென்கிறவிடத்திலும் ஜ்ஞா
ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகையாலே ஜடவஸ்துவில்
காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக ரஸமாகிரம் ஸ்வாஸாதாரண
ஜ்ஞாநத்வாகாரத்தை வ்யவஹரிக்கிறதென்னு கருத்து । அதவா
ஸ்வாஸாதாரணஜடத்வயோக்யவ்யவஹாரமாகவும்சொல்லலாம் । ஆ
கையால் உபயவிதச்ருதிவிரோத பரிஹாரார்த்தம் ஜ்ஞாநஸ்
வரூபத்வமும் அபஹதபாப்மத்வாதிஜ்ஞாநகுணத்வமும் ஜீவ
னுக்கு ஒப்புக்கொண்டு முக்தியிலும் பூர்வ உபயரூபத்
தோடேகூட ஆவிர்ப்பவிக்கிறானென்னே ஒப்புக்கவேணுமென்னு
கருத்து ॥ரு॥

ஸ்ரீ. ஸங்கல்பாதேவ தச்ச்ருதே: ॥அ॥

முக்தன் பரம ஸாம்யத்தை அடைந்து ஜ்ஞாநஸ்வரூப
ம் அபஹதபாப்மத்வாதி ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி குணவிசிஷ்
னாயும் ஆவிர்ப்பவிக்கிறானென்னு சொல்லப்பட்டது இப்போது
ந்த முக்தனைக்குறித்து சொல்லப்பட்ட ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ஸ்வ
நிரபேக்ஷகார்யகரமென்று ஸமர்த்திக்கப்படுகிறதென்னு ஸ

மதி । ஸர்வஜ்ஞோ ஸர்வஸங்கல்ப ஸர்வேச்வர ஸர்வசேஷி

த்வேத ஸ உக்தச் ஸர்வபூதேஷு ஸ தத் ஸ்தாவரஜங்கமேஷு அத ஸ்த

ஸர்வாணி ஸ்ம்ருதி யாதி நாரா ஜ்ஞாதி ஸ்ம்ருதா । ஸமதி ஸி

த்யோபகாரக ஹவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய ஸித்தஸர்வார்த்தஸ்

ஸ்ரீ த்வாதிகளில் சொல்லுகிற ஜ்ஞாத்ருத்வாதிஸித்தியானது சேதனுடை

ய கேவலஸங்கல்பத்தால் ஸித்திக்கிறதா உத ஸ்வ யத்நாந்தராபே

க்ஷஸங்கல்பத்தாலேயா வென்று ஸம்சயம் । லோகத்தில் ஸத்யஸம்

கல்பர்களான ராஜாக்களுக்கும் ஸ்வயத்நாந்தராபேக்ஷகார்யக

ரஸம் த்ருஷ்டமாகையால் இங்கும் கிஞ்சித் ஸ்வ யத்நஸாபேக்ஷஸங்க

ல்பத்தால் கார்யஸித்தியென்றும் ஸங்கல்பாதேவ வென்கிற ஏவகார

த்துக்கு விஜ்ஞாநவ நவேவ வென்கிறவிடத்தில்போல மத்யந்தரம்

கல்பிக்கவேணுமென்னும் பூர்வபக்ஷம்। இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸங்கல்பாதேவ தச்ச்ருதே: ॥

சேதனுக்கு ஸத்யஸங்கல்பத்தால் ஸர்வமும் ஸித்திக்கிற

து । குத: । தச்ச்ருதே: ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய ஸித்தஸர்வார்த்தஸ்

ஸ்ரீ யென்கிறவாக்யத்தில் ஏவகாரத்தால் ஸ்வ யத்நாந்தரநிரபேக்ஷஸம்

கல்பத்தால் ஸித்த ஸித்தி ச்ருதமாகையாலென்னபடி ।

கிஞ்ச ஸங்கல்பாதேவ யென்கிற ச்ருதியில் ஏவகாரம் விஜ்ஞாந

வ நவேவ யென்கிற ஏவகாரம்போல ஸம்சோபஸ ஹமன்று । ஏ

னென்றால் யக்ஷாத்ரக ஹதவிராம யென்று ச்ருதத்வாரா

மான ஜ்ஞாநமாணகக்ஷ நிஷேதத்தில் ஸாமர்த்யமில்லாத்தால்

ஜ்ஞாநமாணகக்ஷ்யத்வ ஸம்ஹதீகத்வ இந்த ஏவ

காரத்துக்கு யோக்யம்। ப்ரக்ருதத்தில் சேதனுக்கு ஸத்யஸங்க

ல்பத்தில்போல் அநந்யாபேக்ஷஸங்கல்பத்திலும் ஸ

மில்லாத்தாலே ஸங்கல்பாதேவ வென்கிற ஏவகாரம் உதரா

க்ஷயை நிரஸிக்கிறது। லோகத்திலும் ராஜாதிகளுக்குஸத்ய

ஸங்கல்பமில்லாத்தாலே தத்ஸங்கல்பங்களுக்கு ஸ்வ ஸித்தியும்

ஸாபேக்ஷத்வமும்கூடும் । ஸர்வேச்வரேஷு ஸத்யஸங்க

ஷ்ணுகையாலே அவனுடைய ப்ரஸாதத்தால் பரமஸாம்யத்தை அடைந்த முக்தனுக்கும் ஸத்யஸங்கல்பத்வம் கூடும் । அந்யனுக்கு கிடையாதென்று கருத்து

ஸூ. அத ஏவ சாநந்யாதிபதி: ॥௯॥

அத ஏவ அபஹதபாப்மத்வஸத்யஸங்கல்பத்வ ஶ்ருதியாலே தானே அநந்யாதிபதி: முக்தன் பகவச்சேஷங்களான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை அதிபதியாக உடையவனல்லன் । இத்தால் அகர்மவஶ்யனென்று கருத்து । இதில் அபஹதபாப்மா ஸத்யஸங்கல்ப: என்கிற ஶ்ருதியே ப்ரமாணம் । இங்கு சசப்தமானது ஸஹ வதீத்யாதி ஶ்ருதியில் சொன்ன பித்ராதிபோகம் ஸங்கல்பாதேவ ஸங்கல்பாதந்யவஸ்துஷ்டமான பரமபுருஷபோகத்தில் அந்தர்பூதமான பித்ராதிபோகரூபமாகையாலே போகவிஶிஷ்ட ப்ரஹ்மாநுபவவிஶேஷரூபமேதவிர ஸம்ஸாரதிஶயிலுள்ள பித்ராதிபோகரூபமன்றென்று கருத்து ॥௯॥

ஸூ. அபாவம் பாதரிராஹ ஹ்யேவம் ॥௧௦॥

முக்தனுக்கு தேஹேந்த்ரியங்களுண்டா இல்லையா என்று ஸம்ஶயம் வரில் பௌதிகதேஹஸம்பந்தத்தை ஸாதிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥ முக்தனுக்கு ஶரீரேந்த்ரியாதிகள் நியதங்களா உத ஶரீராதிகள் கிடையாதா உத ஸங்கல்பநியதங்களாகவே தேஹாதிகள் ஸித்திக்கிறதாயென்று த்ரேதா ஸம்ஶயம் । இதில் ஶரீராதிகள் கிடையாதென்று பூர்வபக்ஷம் । உண்டென்று த்விதீய பக்ஷம் । அநியதங்களென்று மூன்றாவது । அதில் பூர்வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ॥

அபாவம் பாதரிராஹ ஹ்யேவம்

முக்தனுக்கு ஶரீராபாவத்தை பாதரி சொல்லுகிறார் ஹி: ஶ்ருதிர்ஹ்யேவம் ந ஹ வை ஸஶரீரஸ்ய ஸத: ப்ரியாப்ரியயோரபஹதிரஸ்தி । அஶரீரம் வாவ ஸந்தம் ந ப்ரியாப்ரியே ஸ்ப்ருஶத: என்கிற ஶ்ருதி முக்தனுக்கு ஶரீராபாவத்தையே ப

ல்லுகிறதென்னபடி ॥ ஶரீராதிஸங்க்ரஹவைலக்ஷண்யத்தை உபந்யஸி க்கிறார்.

ஸூ. கர்மதௌஷதிநிஷ்க்ருதமஷேதாக ॥ ௧௨

தேவனுக்கு ஶரீராதிஸங்க்ரஹவைசித்ரியத்தை தெளிதிநி சொல்லுகிறார் । கர்மதஃ விஶேஷாதேதோதாஸ் விஷியஃ கர்மஃ விஶேஷஃ வெளிவி ஸ்யமென்னபடி । வாஸநாநுபமாய் அவேஷ்யமான தேவப்ரவ த்துக்கு வ வாஸநா ஹவதி த்ர யா ஹவதீத்யாதிஶ்ருதியாலே வெளிஸ்யம் விஷயமாகையால் । தயாவ இந்த வெளிஸ்யம் தெஹ ஹேதுவ யாதேமாகையாலே தெஹேந்த்ரியாதிகள் தேவனுக்கு நிய தங்களென்னு தெளிதிதேம் ॥ ஸவிஷாகுத்தை அருளிச்செய்கி றார்

ஆத்மஶாஸ்வத்யாஸ்யவியம் பாதராயணோதஃ ॥

ஸதஃ உபயஶ்ருதிஸங்க்ரஹாவாஸ் யென்னபடி । அதாவது தே நமெளாநுகாஸோ வஶ்யநாதெக யவமெக வ ஹோஶேகெ யென்னும் வாஸநா ஹவதி த்ர யா ஹவதியென்னும் வஶரீர னு க்கும்ஶரீரனுக்கும் ஹோமத்தைச்சொல்லுகிற ஶ்ருதித்வயத்தா லென்னபடி । உபயவியம் தேவனை வஶரீரனையும் அஶரீரனையும் ஹயவ்பாதராயணர் சொல்லுகிறார் । அதெப்படிப்போலவென் றால் ஆத்மஶாஸ்வ ஒரேஆத்மஶாஸ்யாமத்துக்கு ஆத்மஶாஸம் ஸிகாரோ ஹ்வெயரென்கிறபடியே பஹுயஜோநகதத்வகஸ ரூபமான வத ஸமும் ஆத்மஶாஸ்வ ஜோகாதே யாஜயெஸ யென்கிறபடியே வாஸயஜோநகதத்வஸரூபமான அஹீநஸ ரூபமும் ஆக உபயஶ்ருதிவிஷமான இந்த ரெண்டுமிருக்கிற வப்போலே யயாவஸம்கஷ்ம் வஶரீரகஸமும் அஶரீரகஸமும் ரெண் டுமுண்டென்னு கருத்து । அயவா உதெவதி வியிஹோதிதம் ஸ ஹுமென்னும் யஜதிவியிஹோதித அஹீநமென்னும் ஹேதும் கண்டு சொல்வது । தேவனுக்கு சொன்ன ஶரீராதிவிஷயம் ஸஸைகஷ் மே த நியமெத அந்தென்கிறார்

ஸூ. தந்வபாவே ஸந்த்யவதுபபத்தே: ॥௧௩॥

ஸ்வோபாத்த ஸ்ருஷ்டங்களான தந்வாத்யுபகரணங்களில்லாவிட்டாலும் பரமாத்மஸ்ருஷ்டங்களான தேஹாத்யுபகரணங்களாலும் உபபத்தே: போகஸம்பவமாகையாலே। ததா ச முக்தன் ஸ்வயம் ஸத்யஸங்கல்பனானாலும் தான் தேஹாதிகளை ஸ்ருஷ்டிக்கமாட்டான்। அதெப்படிப்போலவென்றால் ஸந்த்யவத் ஸ்வப்நத்தில் போலென்னபடி। ஸ்வப்நத்தில் பரமாத்மஸ்ருஷ்டங்களான ரதாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டு ஜீவன் புஜிக்கிறாப்போலே முக்தனும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பரமாத்மாவால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட விசித்ரபோகாதிகளாலே ஸ்ரீபோகத்தை அநுபவிக்கிறான்॥

ஸூ. பாவே ஜாக்ரத்வத் ॥௧௪॥

பாவே ஸ்வஸங்கல்பஸித்தத்தால் ஸ்ருஷ்டமான தந்வாத்யுபகரணமிருக்குமாகில் ஜாக்ரத்வத் ஜாக்ரதி பார்த்திவர்களான ராஜாதிகள் ஸ்வஸங்கல்பார்ஜிதோபகரணங்களைக்கொண்டு போகத்தை அநுபவிக்குமாப்போலே முக்தனும் ஸ்வஸங்கல்பஸித்தாதிகளாலே போகத்தை புஜிக்கிறான்। பரமேச்வரனும் ஸ்வலீலார்த்தமாக உபாயவஸாதிகளை ஸ்ருஷ்டித்து தானும் ப்ரவிஷ்டனாக அவதரித்து போகத்தை அநுபவிக்கிறாப்போலே முக்தர்களுக்கும் ஸ்வலீலார்த்தமாகவே விசித்ரபோகாதிகளை ஸ்ருஷ்டித்து அநுபவத்தைக் கொடுக்கிறான் முக்தனும் ஸத்யஸங்கல்பனாகையாலே பரமேச்வர ஸங்கல்பங்களான ஸ்வஸங்கல்பங்களான ஸ்வவிசித்ரபோகாதிகளைதானே ஸ்ருஷ்டித்து ஸம்போகிக்கிறான், இத்தால் முக்தனுக்கு கர்மஹேதுகாநர்த்தஸம்பந்தம் வாராதென்று கருத்து। முக்தனுக்கு சரீரமும் தோணுகையாலே அசரீரத்வ ச்ருதிகள் கர்மகசரீரநிஷேதத்தை சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

நநு ஆத்மா அணுபரிமாணனென்று சொல்லப்படு- இப்படியானால் ஒரே ஆத்மாவுக்கு அநேக சரீரங்களில்

தேவ ந ஸம்பவதி கூடாதாகையாலே ஆத்மாதிஷ்டாநம் எப்படி கூடு மென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ. ப்ரதீபவதாவேஶஸ்ததா ஹி தர்ஶயதி ॥௧௫॥

யதா ஏகதேஶத்தில் ஸ்திதமான தீபத்துக்கு ஸ்வப்ரபையை ஆஶ்ரயித்து அநேகதேஶவ்யாப்தி யிருக்கிறபோலே ஏகதேஹத்தில் ஸ்திதனாய் அணுவான ஆத்மாவுக்கும் ஸ்வஸாதநீயமான தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வதேஹங்களிலும் யதாஸங்கல்பம் ஆத்மாதிஷ்டாநலக்ஷணமான வ்யாப்தி கூடலாம். அதெப்படியென்றால் ஒருதேஹத்தில் ஹ்ருதயப்ரதேஶவர்த்தியாய் அணுவான ஜீவாத்மாவுக்கு கரசரணாதிகளிலே தர்மபூதஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே ஆத்மாதிஷ்டாநலக்ஷணவ்யாப்தி கூடுகிறபோலே தேஹாந்தரத்திலும் கூடலாமென்னு கருத்து. ததா ஹி தர்ஶயதி। இப்படியே ஶ்ருதி காண்பிக்கிறது என்னபடி. பாலாக்ரஶதபாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச। பாகோ ஜீவஸ்ஸ விஜ்ஞேயஸ்ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே ॥ என்று அணுவான ஜீவனுக்கு தர்மபூதஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே ஆநந்த்யமாகையால் முன்சொன்ன அர்த்தம் ஸித்தம். நாணுரதச்ச்ருதேரிதி சேந்நேதராதிகாராத் என்கிற ஸூத்ரத்தில் பரப்ரஹ்மத்துக்கே ஆநந்த்யம்சொல்லு கையால் ப்ரத்யகாத்மாவுக்கு அணுத்வமே ஸ்வரூபமென்னு ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ளம்.

நநு ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா ஸம்பரிஷ்வக்தோ ந பாஹ்யம் கிஞ்சந வேத நாந்தரமென்கிற ஶ்ருதி ப்ரஹ்மத்தை அடைந்தவ[illegible]க்கு ஸர்வபாஹ்யஜ்ஞாநவிரோதத்தை சொல்லுகையாலே [illegible]க்தனுக்கு ஜ்ஞாநாநந்த்யம் சொல்லுகை யெப்படி கூடுமென்கிற [illegible]கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்

ஸூ. ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோரந்யதராபேக்ஷமாவிஷ்க்ருதம் ஹி ॥௧௬॥

[illegible] ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா இத்யாதிஶ்ருதிவாக்யம் முக்தவிஷயமன் [illegible] ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோரந்யதராபேக்ஷம் ஸுஷுப்தி

ரணங்களுக்குள்ளே ஒன்றை இந்த ச்ருதி சொல்லுகிறது । அர்த்த: । ப்ரவிஷ்டௌ கௌஹி ஸ்ருஷ்ட்யாவரணங்களில் அஜ்ஞத்வமும் மோக்ஷதசையில் ஸர்வஜ்ஞத்வமும் ச்ருதிகளால் ப்ரகாசிக்கப்பட்டதுதானேயென்னபடி । தத்ராஹ । நாஹ கல்வயம் ஸம்ப்ரத்யாத்மாநம் ஜாநாத்யயமஹமஸ்மீதி நோ ஏவேமாநி பூதாநி விநாசமேவாபீதோ பவதியென்கிற ச்ருதி ஸம்ஸாரதசையில் அஜ்ஞாநபாவத்தை சொல்லுகிறது । அஸ்யார்த்த: । இந்த ஸம்ஸாரதசையிலே ஜீவன் ஆத்மாநம் தன்னை அயமஹமஸ்மீதி ந ஜாநாதி இமாநி பூதாநி நோ ஏவ ஸ்வவ்ருத்திஸ்தவிஷயங்களை அறியானில்லை விநாசசப்தத்தை அபீதோ பவதி ப்ராப்னுகிறானென்று அர்த்த: । ஸம்பத்யாவிர்பாவ: ஸ்வேந சப்தாத் தாநேவ பச்யதியென்கிற ச்ருதி மோக்ஷதசையில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை சொல்லுகிறது விநச்யதி நபச்யதீத்யர்த்த: ॥

ஸ வா ஏஷ ஏதேந தைவேந சக்ஷுஷா மநஸைதாந் காமாந் பச்யந் ரமதே ப்ரஹ்மலோகே யென்கிற ச்ருதி மோக்ஷதசையில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தைச் சொல்லுகிறது । ஆகையால் அணுவான ஜீவனுக்கு யதேஷ்டஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே ஆநந்த்யம் சொன்னதாயுக்தம் ॥

ஆப்ராயணாத் தத்ராபி ஹி த்ருஷ்டம் — ஸம்ஸ்ம்ருதே: தத்வித: யென்கிற அதிகரணத்தில் உபாஸகன் ஸர்வஸங்கல்பத்தால் ஸர்வத்தையும் அடைகிறானென்று சொல்லப்பட்டது । இந்த ஸஹாயாதிகரணத்திலும் ஸங்கல்பத்தாலே அபேக்ஷிதத்தை பரிக்ரஹிக்கிறானென்று அந்த அர்த்தமே சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் ஒருக்கால் உபாஸகன் ஸர்வஸங்கல்பஸஹிதன் என்றும் ஒருக்கால் பரமேச்வராபேக்ஷ ஸஹிதனென்றும் அர்த்தபேதத்தையிட்டு இந்த அதிகரணஸஹாயாலே புநருக்தியில்லையென்று ஸித்தாந்தகாரர் திருவுள்

ஸத்யஸங்கல்பத்வேந ஸர்வஜ்ஞனை முக்தனுக்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரஸஹிதஸர்வைஶ்வர்யமும் ஐஶ்வர்யமாக கூடுமோ உத ஜந்மாதிவ்யாபாரமும் ஸர்வைஶ்வர்யமும் தவிர பரப்ரஹ்மாநுபவமாத்ரத்தில் பரமஸாம்யமே ஐஶ்வர்யமாயென்னு விசாரிக்கப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி । முக்தனுக்கு நிகிலஹேயப்ரத்யநீகனையும் கல்யாணைகதாநனையும் ஸகலேதரவிலக்ஷணனையும் அநவதிகாதிஶயமஹாவிபூதிகனையுமுள்ள பரப்ரஹ்மாநுபவமே உள்ளதா உத ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஜகந்நியமநாதிரூபைஶ்வர்யமுமுண்டாயென்னு ஸம்ஶயம் । நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதியென்னு முக்தனுக்கு ப்ரஹ்மத்தோடே பரமஸாம்யம் ஶ்ருதமாகையாலெ ஜகந்நியமநாதிரூபைஶ்வர்யமுமுண்டென்னு பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸூ. ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம் ப்ரகரணாதஸந்நிஹிதத்வாச்ச ।௧௭॥

முக்தனுக்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்டிநியமநாதிரூபைஶ்வர்யத்தைத் தவிர அநவதிகாதிஶயாநந்தபரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவமாத்ரத்தில் பர்யவஸாநமுள்ளது । குத: । ப்ரகரணாத் । யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத் ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் இத்யாதிஶ்ருதிகளில் பரப்ரஹ்மத்தையே உபதேஶித்து ஜகத்வ்யாபாரம் ஶ்ருதமாகையாலென்னபடி । அஸந்நிஹிதத்வாச்ச அந்தந்த ப்ரகரணத்தில் முக்தனுக்கு ஸந்நிதியில்லாமையாலென்னபடி । ஆகையால் ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜமாகவே ப்ரஹ்மாநுபவமாத்ரத்தில் பரமஸாம்யமென்னு ஸித்தம்

ஸூ. ப்ரத்யக்ஷோபதேஶாதிதி சேந்நாதிகாரிகமண்டலஸ்தோக்தே:॥

ப்ரத்யக்ஷம் ஶ்ருதி: । உபதேஶாத் தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி யென்னும் இமாந் லோகாந் காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந் இத்யாதிஶ்ருதிகளால் முக்தனுக்கும் [illegible]மாகையால் இதி சேத் ஜகத்வ்யாபார

ஜ்யமென்று சொல்லவொண்ணாது । ஜகத்வ்யாபாரமும் முக்தனுக்கு உண்டென்னில். ந। கீழ்ச்சொன்ன ஸங்கதி கூடாது । யத: ஸ்ருஷ்டிப்ரகாரிகர்ணாம் ஸ்ருஷ்ட்யாதே: ஸ்வப்ரகாரிகாளாவன பரமேச்வரனால் போகஸ்தானாயிகாரத்தில் நியுக்தர்களான ஹிரண்யகர்ப்பாதிகள் தேஷாம் அவர்களுடைய போகங்கள் அந்தபோகங்களிலுள்ள போகங்களில் முக்தனுக்கு இச்சையிருக்குமாகில் அங்கங்கே இச்சாநுகுணமாக பரமேச்வராநுக்ருஹீதனாய்க்கொண்டு அங்குள்ள போகங்களை முக்தனநுபவிக்கிறனென்று அந்த ச்ருதியால் உக்தமாகையாலென்னபடி । காமான்னீயென்றும் காமரூபீயென்றும் காமபோகாதிகள் தத்தத் ச்ருதிவசனங்களை தவிர நியந்த்ருத்வமென்று ச்ருதி இல்லாத்தால் ஜகத்வ்யாபாராதிகள் முக்தனுக்கு கிடையாதென்று கருத்து ।

நநு உக்தாதிவிகாராஸ்பதமாகையாலே ஹேயத்ரூபமாயும் அநித்யமாயுமுள்ள ப்ரக்ருதிபோகஸ்திதவிஷயபோகம் முக்தனுக்கு எப்படி கூடுமென்கிற சங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்

ஸூ. விகாராவர்த்தி ச ததா ஹி ஸ்திதிமாஹ ॥௧௯॥

ஸம்பந்தஸ்யதாரணார்த்தகம் । உக்தாதிவிகாரேஷு நவ ர்த்தநதி வ்யாவ்ருத்தியாலே விகாராவர்த்திரூபம் பரப்ரஹ்மத்தைச்சொல்லுகிறது ததாவிபரப்ரஹ்மமே முக்தபோக்யமென்னபடி । யத: ததா ஹி ஸ்திதிமாஹ நிர்விகாரமாயும் அநவதிகாதிசயாநந்தரூபமாயுமுள்ள பரப்ரஹ்மத்தில் முக்தனுக்கு அநுபவத்துக்கு ஸ்திதியைச்சொல்லுகிறது ச்ருதி யென்கிற சேதுவாலென்னபடி । அதெங்ஙனேயென்னில் யதா ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மிந் அத்ருச்யேநாத்ம்யே அநிருக்தே அநிலயநே அபயம் ப்ரதிஷ்டாம் விந்ததே அத ஸோ அபயம் கதோ பவதி யென்றும் ரஸோ வை ஸ: ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி யென்றும் ச்ருதியென்று கருத்து

சேதநனுக்கு இத்தால் ஸம்ஸாராதிகளில் அதிசயித ஸம்ஸர்க்கதோஷவரிஹாரம் எப்படியென்னில் உபநிஷத்து, ததீயாஸாரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமாகமம் ப்ரதானம் என்னும் ஶ்ருதி சொல்லுகிறபடியே உபநிஷத் ஸம்ப்ரதாயஸித்தமான ஸம்பந்தம் சேதநஸம்ப்ரதாயமாகையாலே ஸம்பந்தம் கைங்கர்ய ரூபமாய் ஸ்தோத்ரங்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுள்ள ஸகல பதங்கள் நிர்ஹேதுககடாக்ஷம் பிறந்த சேதநனுக்கு ஸம்பந்தம் கொண்டு நிர்ஹேதுகமாகத் தோத்துகையாலே ஸம்பந்த ஸம்ஸர்க்கதோஷமான அதர்ம ஸம்ஸாராதிக்ய ஸகல ஸம்ஸர்க்க தோஷத்தையும் ஸம்பந்த ஸம்பந்தமாக்கின சேதநன் அநுபவிக்கிறானென்கிற அர்த்தத்தை சொல்லுகிறது ஸம்பந்த தோஷ தோஷா ஸம்பந்த ஸம்பந்த ஸமவாயத்தைநன்கிற ஶ்ருதி ஆகையால் தோஷமில்லையென்று கருத்து ॥

ஸூ. உபாய ஸம்பந்தம் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநே ॥௨௦॥

ப்ரத்யக்ஷம் ஶ்ருதி । அநுமாநம் ஸ்ம்ருதி । ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளென்னபடி । ஸம்பந்தம் உபாயத்தில் ஜநகஸம்ஸ்ருஷ்டாதிவ்யாபாரம் ப்ரபந்ந ஸம்ப்ரதாயம் என்னும் சேதநனுக்கு ஜநகஸ்வாதந்த்ர்யம் கிடையாதென்னும் பரிபூர்ண ஸம்பந்த ஸம்பந்தமே உள்ளதென்னும் இப்படிப்பட்ட அர்த்தங்களை காண்பிக்கிறதுகள் என்னபடி । அந்த ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாவன ததாத்வா ஸ ததாத்மா ஸ்ருஷ்டிகள் ஸமஸ்தம் ஜகத் ஸர்வம் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா ஸ்ருஷ்டிஸ்தம் ஸ்ருஷ்டிகள் ஸம்ஸாரம் ப்ரபந்நாநாம் ஸமஸ்த விபூதிகள் ஸ்ரீ ஜந்துகளே ஸ்ருஷ்டி ஶ்ருதிகள் ஸம்பந்த ஸம்ப்ரதாயம் ஸந்நிதி ஸந்ததம் ஸம்பந்தம் । விஷ்ணு ஸ்வாமித்வம் ஸம்பந்தம் ஸர்வஜநகர் । ஸர்வஸ்யாதிகாரிணாம் ஸர்வஸ்வாமி ப்ரபந்நா ஜநகம் । ஸம்பந்த ஸம்பந்தம் ஸம்ப்ரதாயஸ்ருஷ்டிகள் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் ஜநகஸம்ஸ்ருஷ்டாதிகளை ஸம்ப்ரதாயம் ஸம்ப்ரதாயங்களாகச் சொல்லுகிறதுகள் அர்த்தம் ஸம்பந்தம் அநாதிர் ஸர்வஜ்ஞத்வம் கர்த்ருத்வம் இதி ஶ்ருதி ஶ்ருதிதோ மஹிஷீநாம் நிரூபகாந்தம் ஸம்பந்தம் ஸர்வ விதர் । ஸ்ருஷ்டித

ஸஹ்ருத்யாக்ருதாதிரோவாநந்த³ரம் ஹகிம் ஶாஸ்த்ரவைஶ்வர்யவ்ருத்தி ஸத்யஹாதா³ஸந்யூஹ: இத்யாதி³ஶ்ருதிகளும் முக்தனுக்கு ப
ரப்³ரஹ்மாநுப⁴வமே போ⁴க³மென்று சொல்லுகிறதுகள் ।
அத² யதா²யதா²ந: யதா²தோ நிஷ்ணாத க்ருத்யகா: க்ருதக்ருத்யா: இதி
ஶ்ருதியும் ப்³ரஹ்மவிதா³ப்நோதி நாத்ரஸ்யப்³ரஹ்மம்ஸ ததோ ப்³ரஹ்ம யத:
ஸ்ம்ருதிகளும் ஸஹ்ருத்யாக்ருதாதிரோவாநந்த³ரம் ஹகிம் । ஶாஸ்த்ரவைஶ்வ
ர்யவ்ருத்தி ஸத்யஹாதா³ ஸந்யூஹ: இத்யாதி³ஸ்ருதிகளும் முக்த
னுக்கு பரப்³ரஹ்மாநுப⁴வமே போ⁴க³மென்று சொல்லுகிற
துகள்

ஸூ. போ⁴க³மாத்ர ஸாம்யலிங்கா³ச்ச ॥௨௧॥

ஸோ(அ)ஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்³ரஹ்மணா விபஶ்சிதா
என்கிற ஶ்ருதியில் ப்³ரஹ்மாநுப⁴வரூபபோ⁴க³மாத்ரத்திலே
ஸாம்யம் சொல்லுகையால் இந்த லிங்க³த்தாலும் முக்தனுக்கு ஜக³
த்³வ்யாபாரமில்லையென்று கருத்து ॥

ஜக³த்காரணத்வஜக³ந்நியந்த்ருத்வாதி³கள் பரமபுருஷனுக்
கே அஸாதா⁴ரணலக்ஷணமாகில் இப்படி ஸ்வதந்த்ரனான பரமபு
ருஷன் பரதந்த்ரனான முக்தனை ஒருக்கால் ஸம்ஸரிக்கப்பண்
ணுவனென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ. அநாவ்ருத்தி: ஶப்³தா³த³நாவ்ருத்தி: ஶப்³தா³த் ॥௨௨॥

இங்கு அநாவ்ருத்தியாவது பரிபூர்ணப்³ரஹ்மாநுப⁴வத்தை
விட்டு ஸம்ஸரிக்கையென்னபடி । அநாவ்ருத்தி: ஒருக்காலும் ப
ரிபூர்ணப்³ரஹ்மாநுப⁴வபரீவாஹ கைங்கர்யங்களுக்கு
விச்சே²த³மற்றிருக்கையென்னபடி । இந்த அநாவ்ருத்தி முக்தனுக்கு
ஶப்³த³த்தால் தோற்றுகிறது । யதா² யதோ வா இமாநி பூ⁴தா
நி ஜாயந்தே யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி என்னும் லோகாயதவை
மென்னும் யஸ்ய ப்ருதி²வீ ஶரீரம் யமயதி இத்யாதி³ஶப்³த³ங்
பரமபுருஷனுக்கு ஸ்ருஷ்டிநியந்த்ருத்வாதி³கள் அவ
னைப்போலே ததா² ஸ ந ச புநராவர்த்ததே இத்யாதி³ஶப்³தோ³

நாவதநஹ்யேதெயென்றும் ஸர்வேஷாம் வத்யஹ்யாது யாவதாயுஷம் ஸ உஜ்ஜோகதீஸம்வத்ஸரெதி நவமாஸநாராவத்யெதெயென்றும் தீர்க்கமெத்ர மாஸஜந்ந தைஸ்வோஷ்யதீஸாத்வதம் । நாவஸ்யவதீ தீரா தீநஸ் ஸாமீஜிம்வாதிராஜதாஸ் । தாதீர்க்கவெத்ர தாக்கெணதெ ய மாஸஜந்ந நவிஜ்ஞ்யெதி । உஷ்ணஜ்ஞாநவோஸ்ரீ த்ர தேஸாயதீர்த்ர தாஜதாஸ் । ஸமெஷ்வெ நாவஜாயதெ ஸஹயெநவ்யயஷீய॥ ஐ த்ராஜிஸூத்ரஸ்ருதிர ஸ்ரீவங்களான ப்ரமாணங்களால்தானே தீக்ஷுணுக்கு ஸுத்தி இல்லையென்று தோணுகிறது ॥ இங்கு ஸாஷ்ட்ராதி வெதமான வதாவிஷயங்களெக்கு வரிஹாரமாவது ஸ்ரீ வாராஹன் நிஷேதாஹ்யிகளைகையாலே கயிகளான வாராஹாஜாரத்தால் ஸுத்தி ப்ரஸங்கிக்கவொண்ணாது க கநவயிகாதிஸ்யா நதார்ஸ்ரீவமான வஹத்தை கநாவிக்கிற தீக்ஷுணுக்கு கந்ர வெஜெக்ஷபில்லாத்தாலே ஸெவெயாலும் வாநராவஸ்தி ப்ரஸங்கிக்கவொண்ணாது உ இந்த தீக்ஷுணுக்கு வாஸனெயோடேகூட க தேஸதாயமும் நஸித்தபடியால் கதீஸ்ரீவமாகவும் வாநரா வஸ்தி ப்ரஸங்கிக்கவொண்ணாது ௩ வரவாராஹன் ஸதஜ்ஜா ணாலும் ஸத்யஸங்கல்பனை தான் தீக்ஷம் நாவதாபாதி யென்று ஸங்கல்பித்தபடி செலுத்த ப்ரஸ்தமைகயாலே ஸமஸ்தஸங்கல்ப தீஸ்ரீ த்தாலும் வாநராவஸ்தி ப்ரஸங்கிக்கவொண்ணாது ௪ ஆகையால் கா லதக்ஷமுள்ளத்தனையும் தீக்ஷக்ஷஸ்யம் வஸ்திஷித்தமாயித்து । ஸி ஸ்ரீக்தி கஸ்த்யாயவரிஸமாப்தியைச்சொல்லுகிறது ॥

வரலோஸ்ரீதத்தை வயாமயிகாரணமாக சிலர் சொல்லுகி றார்கள் அது ஸாஷ்ட்ரகாரநஷிதமாகையால் இந்த ஸஸ்ரீதம் வஸ்ரீவயாயிகாரணமெஷமென்று தெஸிகநு திருவுள்ளம் । தயா ஹி । ஸாஷ்ட்ரவெள தஜஷ்டம் ஸவஜிவ ஸாஹம் வஸ்ரீவயுஸ ஸ்ய ஸ்யாதாவஸ்திவஸம்ஹாஜவஷீ நிஷிஜஜமணிதியெதெள ...ங்கா ॥ கயம்ஸாவ । ஸத்யஸங்கல்பனை தீக்ஷுணுக்கு வா ... தி ஸம்ஹவிக்குமாகில் வஸ்ரீவயாயிகாரணத்தில் வஸ்ரீவய ... கஜிவெதமானபடி ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாவாரத்தாலும் ... க்கிக்க ப்ரஸங்காதான் । அதெப்படி என்னில் வர தீ

வாதிக்ஷனும் ஒருவஸ்துஸங்க்ரஹநு இந்த லோகத்திலிருக்கிறவ இந்த்ரனும் ஒருவஸ்துஸங்க்ரஹநு ஆக இந்தயிருவர்களுக்குள் ஜிஜ்ஞாஸாவாக்யத்தாலும்ஸாத்ருச்யம் ஸகலவஸ்துக்கையாகையாலேஇந்த ஸாத்ருச்யம்ப்ரதிபத்தி ஜிஜ்ஞாஸாஸூத்ரார்த்தகரணவேதத்தினை யாகையாலே தத்ஸம் ஜீவனுக்கு இந்தலோகத்தில் ஸூக்ஷ்மமே இந்தஸூத்ரத்தால் நிஷேதிக்கப்படுகிறது । இத்தால் ஜீவன் வேதாந்தத்தில் ஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவதஜ்ஞனாயிருக்கிறதைத்தவிர தன்னையும் ஜிஜ்ஞாஸுவென்று ஸங்கிக்கும்படிக்கு ப்ரவ்ருத்தியை அடையவில்லையென்று ஸ்திக்கையாலே இந்த ஸூத்ரத்துக்கு ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணஸேஷத்வம் ஸித்தித்தது । தத்ர நயம்நிர்ணய: । ஜீவோ நாஸாவந்தர்யாமீத்யேவ யென்கிறவிடத்தில் ஜீவனென்று ஜீவம்ஸம்யம் ஸர்வஜ்ஞமான ப்ரத்யக்ஷூணமாகையாலே ஒரு ஜீவாவஸ்தையிலும் ப்ரவ்ருத்தி கூடாதானாலும் இந்தஜீவாவஸ்தையில் ப்ரவ்ருத்தி கூடலாமென்கிற ஸம்ஸம் சொல்லுகை உசிதமன்று। ஆகையால் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஸக்தனை இவனுக்கு ஜீவத்யந்த்ர வாதாத்ம்யப்ரவ்ருத்தி கிடையாதென்று கருத்து । தத்ர ஸர்வஸாக்ஷி யான பரமேஸ்வரனுக்கு ஸாதாரணவிஷயங்களான ஜிஜ்ஞாஸாதிகரண லோகஸ்வ தஸ்ய ஸ்ரீயஸ: ஸேஷிஸாதிஸா ப்ரமாணங்களன்னிக்கே ஸர்வதேஹஸர்வகாமஸர்வரஸ: ஸர்வதோமுக ஸர்வப்ரியோகஜ்ஞமே ஜீவனுக்குள்ளதென்று அதிகரண ஸம்ஸம் ஸித்தமென்று ஸித்தம் ॥ ॥௬॥

இந்த பாதத்தில் அதிகரணஷட்கங்களில் உக்தங்களான அர்த்தங்களை ஒருஸ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டுகிறார்தேஸிகர்)—

ஸாவித்ராதேர்வேதே ஸ்ரீபதிநியதவஸ்து காயாகு
த்ருஷ்டிஸ்ருதீ ஸூக்ஷ்மஸ்ய தத்ஸ்வயதி ஜ்யோதிஷ்டேகோ
காலேரூபஸ்லேஷஸம்பா । ஸங்க்ரஹாதேஹவஸித்விஷ்ணுவேஷ
லோகாந்தா ஸம் ஸ்வாத்ருவ்ர்வாதோ தஸ்க்ஷணாம்ஸு
நத்ரிகிஜ்ஞாஸாஸூத்ரத்யாமஸாரம்

ஸாவித்ராவிஷ்ணுராஜாதிகரணத்தில் ஜீவதிரோஹித ஜீவதாதேவ்ய ஸாதிவிஸிஷ்டஸூத்ரத்துக்கு ஆவிஷ்ணுர

ஹாரேண த்ரஷ்டவ்யாதேங்கிற அதிகரணத்தில் ஸர்வ காரியான ப ரமாத்மாவானவன் ஸர்வஸ்யாத்மாவாக அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி யென்கிற அநுஸ ந்தாநமென்னும் ப்ரஹ்மாதிகரணத்தில் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுக்கு ப்ரவ்ருத்திகளான தீர்த்தனுக்குத்தானே ஸமஸ்தப்ரஹ்ம விரஜ ஜக்ராதிப்ரவ்ருத்திகளான ஸமஸ்தவஸ்துக்காதிமாணக் களாகிற ஸர்வ காரகங்களோடேகூடவே ஸ்வாநந்தமும் ஸங்கல்ப விகாரணத்தில் ஸர்வஸங்கல்பத்தாலே ஜ்ஞாத்ராதிஸித்தியும் அஸ்வாமி காரணத்தில் தீர்த்தனுக்கும் தேஹஸம்பந்தத்தில் நியமாவமும் ஜந்த்ராவாரவஜ்ராதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரத்தில் ஜகத் காரணத்வாதிகளான ப்ரஹ்மலக்ஷணங்களும் இப்படி இந்த ஆறு அதிகரணங்களும் ப்ரதமாத்யாயத்ருதீயபாதஸாரார்த்தங்களெ ன்று ஶ்லோகார்த்தம் ॥

இதி ஶ்ரீ கவிதார்க்கிக வேதவேதாந்தோபயவேதாந்தா சார்யகோவிதேஶ்வர ஶ்ரீ வேங்கடவரதார்ய ஸோமயாஜி ப்ரபாகரஸார்வபௌமவேதவேதாந்தோபயவேதாந்தாசார்யஸ்ய யேந ஶ்ரீ கௌஶிகஶ்ரீ ஸர்வஸ்வாத்மாப்ரமாணத்ருஷ்டி ப்ரஸ்ததேஜ ஸார்வபௌமவேதேந ஶ்ரீ ரங்கநாத ஸம்யமீந்த்ர ஸர்வஸாரஸார்வபௌமய ஸ்வாத்மநிஷ்ட ஸத்ய வ்ரதாசார்ய ப்ரகேவேங்கடக்ருஷ்ணார்யேண அதிகரணஸாராவலீ தி ஷ்டாமணி தத்த்வமுக்தாகலாப ஸர்வார்த்தஸித்தி ஶ்ரீ ந்யாயபரிஶு த்தி ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ஶ்ரீ பாஷ்ய ஶ்ருதப்ரகாஶிகாதிமூல நமஸ்கார்ய ப்ரஸ்ரவப்ரவ்ருத்தமணிப்ரவாளப்ரத்யக்ஷவ்யாக்யா நஶ்ச ஸ்வப்ரயஸ்தேஷு ஸமஸ்தக்ரந்தஸாரார்த்தம் ஸம்ப்ரதாய ஸ்தித்யா ஸம்க்ருஹ்ய யதாவகாஶம் ஸம்யோஜ்ய ஜ்ஞாநதேஶ ஸித்தயே ஶ்ரீ ந்ருஸிம்ஹதேவகாரூபேண க்ருதாயாம்

ஶ்ரீ பாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

ப்ரதமாத்யாயஸ்ய ப்ரதம: பாத:

—✳ ப்ரதமாத்யாய: ஸமாப்த: ✳—

ஶ்ரீபாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாப்ரதமகண்ட: ஸமாப்த: ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 [illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌵𑌰𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑍐 𑌶𑍁𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁

[illegible]

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑍐 𑌶𑍁𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥